43 477 ա
1226-42
8551-57

Խ Ո Ր Հ Ո Ւ Ր Դ

ԸՍՏՈՒԱԾՕՊԱՇՏՈՒԹԵԱՆ

ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆԱՑ ԲԱՆԻՒԿ ՅԱՆԴԻՄԱՆ ԸՐԲԱՐԵԱԼ

Յուշ առնել անձին սահաւուք զմեծամեծսն՝ զոր արար մեզ Տէր, և զոր հանդերձեալ է առնել։ Ի սերտ հաւատոյ, և սիրոյ, և զոր-ծոց Տէրպաշտութեանէ մնադիւր կրթուիմք, և ի գաղջութենէ թմրութենէ յարաժամ զգաստութեան, ի ջորհայ սէր հոգ-ւոյն սահեպ աղօթիւք ընդունիլ յուսացեալ։

Ընհատասխրեալ ի հայր մատթէոսէ դասատաց վարդապետէ եւդո-կիացւոյ՝ յաշակերտէ գերայարգոյ մխիթարայ մեծի աբբայի, ի փառս քրիստոսի մերոյ։

Նա պատրեալ հրամանաւ տէրհանուսն աբբայի հոսպանդունապօլսեցւոյ. ճախախ և արբեամբ բարեպաշտի և հալատոհիմ շահրիմանեանց երկրացունց եղբարց հարազատաց բարեպաշտեան պարոն յովնէփին, և պարոն գրիգորին։

ի հայրապետութենէ տեն սիմոնի հայոց կաթուղիկոսի։

Յամի տէրէնի. 1775. ի մայիսի. 22։ Իսկ ի հայոց ԹուՃականին. ՌՀՄԻԴ։

Ի Վ Լ Ն Լ Տ Ի Կ.

Ի տպարանի դեմետրեայ Թէոդոսեանց։

Հրամանաւ մեծաւորաց։

Гос Библиотека
ZUUR-Арм ССР
им. А. Мясникяна

ՆԱԽԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ.

Տուղէ՛ ի բաղմաց անտի, որոց՝ ի դիրս յայս ակնարկանեն, իսկեն՝ որք զմեզ իբրև յոչինչ կարեւոր պէտս մնալասատակ սոգտանի՛ ցեն։ Վոխանակ զի ունին ասել թէ ահա որք՝ ի սմա են բանք, մանաւանդ յեկդեմ մնասին, և յերդումն, չյածախունչ գրոց հանգամանակեալ բանք են. և առ ի մէ՛, և յի՛ ոչ շահից պէտս իցեմ՝ առանց զօրէն ածա բանից զնոր ինչ իմանալ յառաջ բերելոյ, զպնչասի բանս՝ ի հոգեշունչ մատենից անտի՝ հարևանցի լինն բացատրուբ դոյզն խոսիւք՝ ինոր ինչ մատեան ամիոփել. մանա ւանդ յղջեալ յառաջնիկայ ժամանակիս առա ռուբե՛ ածային գրոց ըբ՝ ամ տեղիս դիւրա գիւտ պատրաստական լինելոյ։

Այլ նմա՝ որ զայս խնդիրս երկնէ, օրէն է խոհականուբ զգործոյս այսորիկ պհանգամանանկատել. և թէ յի՛ նչ պիտոյից խոր հրդոյ յորդորեալ եղև կամբ յօրինողն սո րա, ՝ի միտ առնուլ։ Վ՚ոյ և մեզ պատ և պատշաճ է զայս ամ յայսմ վայրի յայտ առ նել. և խակաբանչ բանիւբ ցուցանել. թէ ոչ վայրապար, Օ՚ր մատենիս այսմ գլուխ բանից է սուղ ինչ բանս յածխմնատ գրոց մարգուբե՛ մտաց մերոյ յուշ առնել, թէ քո յո փրկիչն մեր տուեալ եղև մեզ յայ հօ լե՛ ամենալոյս վարուք իւրովք, գործովք սիրոյ, խոնարհուբե՛, և մահուշսի մահու խաչի հնազանդուբե՛ լինիլ խորհուրդ ածպաշտուբե՛ ամ մարդկան։ ոմ՝ ասէ առաքեալն. ա. տիմ. գ. 16. և ոմ՝ ի սկզբան անդ գրոյս վաղվաղակի բացատրեսցուք։ Ա՛ զայս ոչ միայն առաքելոց, այլև մարդարէից գրովք աւանդէ մեզ՝ օբ մեր կաթուղիկէ եկեղեցի՝ հաւատով։ Ա՛յոյց տե սանեմբ, զի ոչ առ իւրաքանչիւբ ձառ և պատմուբե՛ անօրէնուեց փրկչին մերոյ ընթերակայ են բանքն, զորս կանխաւ զնմա նէ խօսեցան մարգարէքն հոգւով. այլ՝ ի հին կտակարանաց գիրս վակէ՛ կան առանձին։ Ա՛յս զի և յայսոսիկ գիրս որչափ ինչ բանք են՝ ի վե՛ր իւրաքանչիւբ անօրէնուեց, ոչ միաղումբ՝ ի մի վայր են կարգեալ, այլ բացատ՝ ի միմեանց մասամբք, ՝ի սփիւռս բանից գրոցն կան բովանդակեալ։ Որպէս զայս՝ ի սաղմոս դաւթի յայտ յանդիմանս տեսանեմբ. զի ուր գրեալ կայ. ի՛ս. 17, ծակէցին ձեռս իմ, և ոտս իմ. ոչ անդ մերձ, այլ հեռի ուրեմն է գրեալ. սղմ. կբ. 22. Ա՛ռաւա ինձ էերակուսբ լեզի. և՝ ի ծորաս իմ ա՛բ բուցին ինձ ոտոյս։ Որպէս և յայլ մարգարէից գիրս է տեսանել։ Ա՛ս զայս մ՚ա առա ջիկայ ժամանակին տնօրիներ՝ ըբ հոգին. փոխանակ զի առ որս մարգարէիւբ զբարձ րագոյն խորհուրդն փրկուբե՛ մերոյ կանխաւ աւետարաներ, զկատարածի նորին ըզ զնարդն աբանչելի՝ լսանալ և հանդարտիլ չէին բաւական. այլ աղագաւ զանձաւ զանբնին խորհուրդ բանիցն ի՛նոցանէ ծածկել տնտեսեր։ Ա՛ր և այս պատճառ. զի՛ թէ ծանուցեալ էր խնդ խաչին, ոչ արդեօբ զտնին փառաց՝ ի խաչ հանէին. ոմ՝ գրէ ա ռաքեալն. ա. կորնթաց. բ. 8։

Լսակ արդ՝ զայս գրոց մարգարէից հանդամանս սուղ ինչ բանիւ յառաջագոյն յիշեսուակեալ, ասա՛ և զորա՝ որ առ՝ ի մէնջ տնտեսեալն է, զհանգամանսաց կաղապարն դիտուբ առաջի. և թէ յինչ պիտոյից սակի զգրուե՛ սբ յայս տարաբ հանդերձել խոր հեցաբ, յայտ արասցուբ։ Օ՚ի իբրև լիներ երբեմն երբեմն՝ ի տառապել միտս իմ խոր հուրդ, թէ որ ինչ միանգամ առ փրկուե՛ մեր գործեալ եղև՝ ի քոհ փրկչէն մերմէ, և կրեալ, այն ամ կանխաւ հոգեպատում մարգարէիւբ եղև գուշակեալ. ոմ՝ զայս և նոյն ինբն աշակերտաց իւրոց յայտ արարեալ՝ ասեր. ղուկ. իբ. 38. Ա՛ր վե՛ էմ ինչ է, ձմարեալ է. յի՛ է՝ մարգարէիւբ կանխաւ ասացեալ. առիպէնն զնս խորհուրդբ իմ առ իւրաքանչիւբ տնօրինուեե՛ փրկչէն մերոյ՝ ՝ի մարգարէիցն գրոց բանս՝ ՝ի նոյն խորհուրդ գրեալս համահաւաքել. ոչ զբո վանդակն՝ որ ինձ անմարթ է. այլ զէե՛ զբաղումս. ոմ՝ որ զսա ընթերցուս, յեկդ մնսէն, և յերդումն տեսանէ։ Ոորս յերկրոր

զն որչափ ինչ առ սէր մեր գործեաց , և կրեաց որդին նոյ , շնորհօքն ըզօրադոյնն գործութիւք հաւատոյ յաւելաւ ինեւ , քանզի ահա սպայծառագոյն տեսանեմք : Եւ ի հա ւատոցն քաջուէ՝ ըզ նոսին համեմատութիւն և յերկիւղն նոյ և ի սէր առատանամբ : Նոյ գեղեցիկ ինն զրելով վկայէ այսմ ածա շնորհ եղեալն տալտանի՝ ըզն նեղեալս լամբրո նացի . ծնունդ է , ասէ , երկիրացն՝ հաւատոյ . Լուան է երկոցունց՝ սէրն . զնոսին ածէ ի բեղ . ևս զորինն ծնանի . զարմանան , ևս զպատուին ընդհատղէ : Եւ յայսմ տեսս , զն ասէ . Ահ՛ծ ի բեղ զնոսին : Ահ սպա ի՞ւ իւիք : Յայտ է , թէ ի հաւա տոյան զնիստս խորհրդածութիւք մարգելով . և յաղօթս զնոյն ի նոնէ ստեպ հայցելով . զն ուղղի այս յանծայնն խնամոյ , և ի մեր ջա նիս : Ահաղն ինծ զգործածութիւնն շնոր հաց կամի լինել ոնի զգործս քնութիւնն ոչ ա ռանց մեր գործակցութիւն . զն մի դատար կասցն գործ իմաստութիւն . ոնի ցուցանի այս ի գիրս իմաստութիւն . ԺՀ . 5 : Եւ զն ըզ պարգն եդից առաջի , կամի ինծ զգրախոնն շնորհաց հաւատոյ , յաւոյ , և սիրոյ ունա կութ՝ ոչ առանց գործելոյ մերոյ ինչ՝ ի մեզ միջնորդեանաւորել . այլ գործել նուաւ , և սպա հել մեզ . և այնպէս յաղթիւնս նո՛ր վայելել : Ապա թէ ոչ՝ երկիւղ մեծ է , թէ և մեզդէ պեսցի , ոնի և նախահօր մերում եղև յա զագս անփոյթ առնելոյ նո՛ր ստեպ խոկմամբ զառնալ առ արարիչն իւր , և սպարգևիչն նո՛ր բարեացն իւրոց ինծ :

Եւ զինչ են այս պատճառք , սա՛ կ գինքն զնորն մեր ունիմք մեզ՝ զյորդորս մեր զսյս հաստատել : Ո՛ի նոյն լինքն յետ յա ղուէ իւրոյ՝ վե զիտաց աշակերտաց իւրոց՝ ի ձեռնարկութիւս յայտնիկ մարգելոյ , թէ յոյ հո րէ փրկուէ մեր ջարչարանօք փրկչին լինել սահմանեէ էր , և այնպէ ձահ էր լինել . ասէ . զուկ . լիբ . 25 . Ո՛չ անդիպ ա հեղգասիրտք առ՝ ի հաւատալ յամ՝ զոր խօսեցան մարգարէքն : Ո՛չ էնոյնս պարտ էր չարչարել զէ , և մտանել՝ ի փառս նոց՝ ասէնալ՝ ի մովսէսէ , և յամ մարգարէից՝ ցնոսին՝ որ ինչ յամ գիրս գրեալ է ցնմանէ : Ապա թէպէտ և առ զօրուէ աւետարանական պատմութիւն ոչ ինչ առաւելուն մարգարէականքն . սակայն վե զիտաց մեր առ բարձրութիւն խորհրդոց նորին պատրաստագոյնս գործելոյ ի խե լամտութէ , պայծառագոյն յանդիման լինել մտաց՝ գրոց աշակերտեալ անձանց , մար գարէից գուշակութիւք հանդերձ գնելն ա ռաջի զաւետարանչաց գրութիւնն գնմանէ :

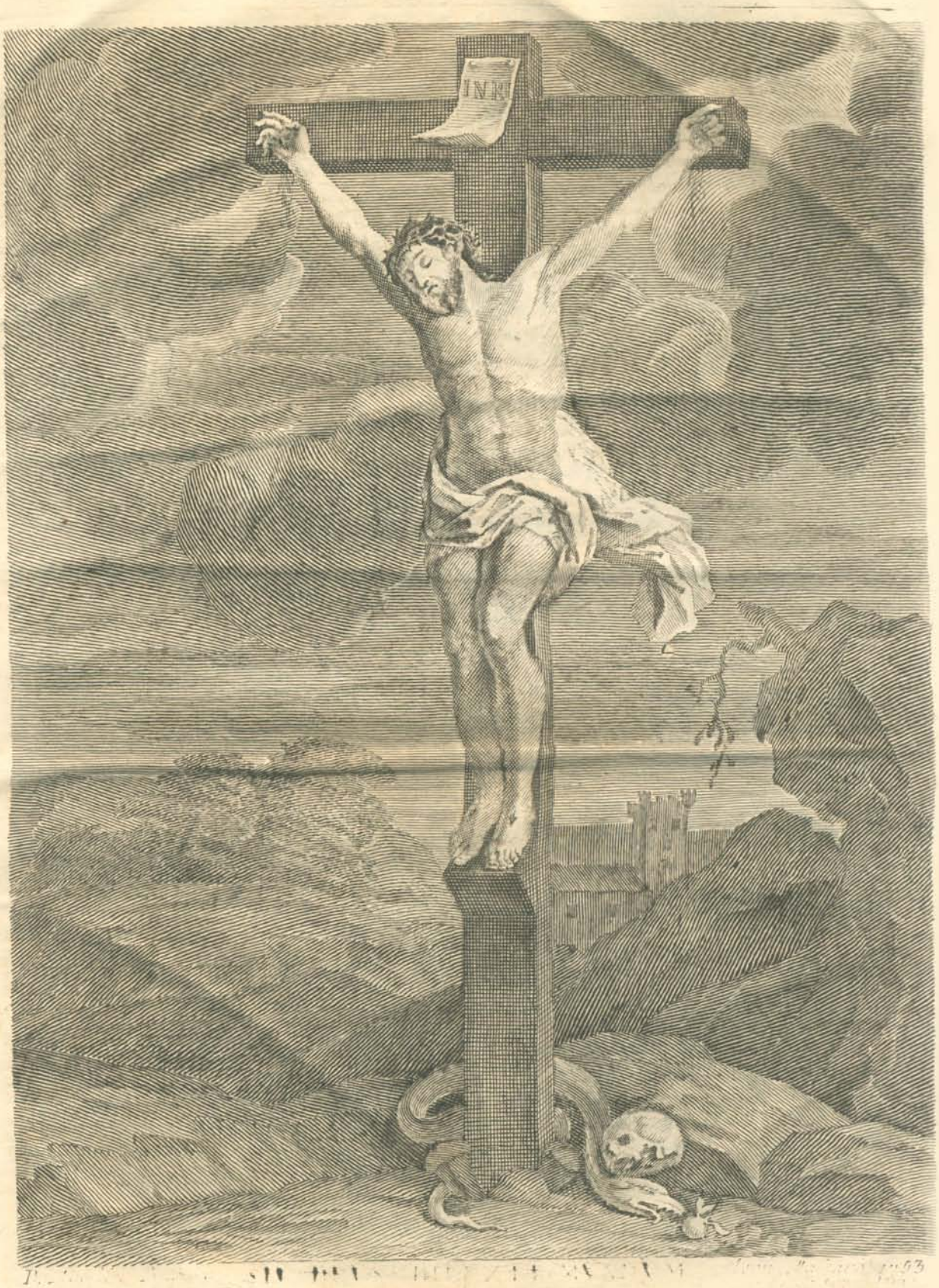
Եւ

գութիւն առանց պատմութիւն աւետարանչաց՝ սուղ ինչ բացատրիչ բանիւ տնօրէնութիւնն կան նշանակեալ : Ապա յերրորդութիւն՝ աւե տարանչաց պատմութիւնն՝ ի մէջ առեալ , ե ջիւ և որոշեալ . որոյ յայնմ՝ առ՝ ի մարգա րեից գրոց բանից գուժարն առ ընթեր կայ . իսկ՝ ի ձախմէ՝ ի հաւատոցն եկեղեցւոյ յիջ բերել բանն և ընթերակայ : Եւ ահա այս են հանգամանք յանծայնէ գրոց բանից՝ ի մտառնոյ յայս յերկրորդութիւն մտանի , և յերրորդութիւն հանգանակելոյ : Ապա զպատ ձառն յառաջնում մտանի , և ի չորիւն կար գեալ բանիցն , ի բաժանման մնառնոյ մե տենից տեսցես :

Այլ թէ յինչ շահից պիտ՝ եղև այս առ ի մէնջ յօրինեալ , զայն ահաւանիկ կարգն գրութիւնն սը ինքնին ցուցանէ . որ է տալ վերծանողաց սը աւիւն մտախոհ լինել ըզ ի տեսանել զաքանչելիս զայս մեծ , թէ նա , և զիարդ մեծաքնին խորհուրդն փրկու թիւն մերոյ , որ ի քո յո խաչիս , առնիսարս և մարգարէս իւրաքանչիւր թղթ ամաք ի մի մեանց բացադոյն եղեն , մնասամբ հին միւմ , և մնասամբ հին այլում յայտնեալ , այս ամ յայտնութիւնք ի կազմութիւն նախագուշակ գաղափարի միոյ փրկագործութիւն նո՛ր միա բանեալ , հրաշալի հին համեմատութ դան բովանդակին . ըզ առաքելոյն առ եբրայե ցիս գրելոյ . եբր . ա . 1 . Բազմա մասամբ , և բազմա օրինակօք կանխա խօսեցաւ ած ընդ հարս ի՛ր մարգարէսն : Ապա պատուին այսպիսի հրա շից տեսութիւն զինչ . Ա՛ած և անպատում շնորհ . մինչև՝ զոյս վայթք են յանծայնի խորհրդոց խոկումն , յանձուկ ընտանութիւն ածութիւնն՝ հոգւոյն թևօք վերացուցանել . և զինչքան զայս մեծ շահավաճառ արժան էին մեզ խնդրել : Ապա ձանապարհս արդարութեն զոյ էմատուան պրա գիս , և հինեցից զսուանէլէս զո . ասէր այրն ըզ սրահն ոյ դաւիթ . սղմ . ՀԺ . 27 . ի խոկումն աբանելեացն ոյ ըղձանա լով : Ո՛ի չէ ինչ նոնազ յորդոր քաջահա ւատ լինելոյ մեզ՝ տեսութիւնն այսց աբանե լեաց , քան զնշուիցն՝ որով տուեալ լինի կուրաց տեսանել . կաղաց դնալ . և համերց խօսիլ : Եւ պատճառն է յայտնի . զն ստեպ հայեցողութ ածծայնին աբանելեաց՝ ի թմրու թիւ որ սկզբնաւորն է չարեաց՝ զգաստաց եալք , ուժգնին զարթնումբ ի խոկումն առ մեզ՝ յոյ արարեալ բարութիւնց ոյն՝ մնա վարժ պատրաստական լինել : Եւ՝ ի պատ բաստական լինելոյ առաւ՝ զնեռ գայ այս ,

րատիտ եղէ . այլ վ՚ը անձին իմոյ ևեթ ըս-
կզբնաբար՝ զնեթան ինչ յաճախատուէն փու-
թալոյ կազմել ցանկացեալ : Այսր աղա-
դաւ թեպետ և այլոց այնչափ պիտանի իմն
լինելոյ չունիցի ինչ գրուելի սորա , շատ
է սակս լինել գործ իմն կարևոր , և ոչ վայ
րապար մնալաստակ : Այսն որոյ զեր-
կարուելի նախաբանութեանս մերոյ յայսմ
վայրի կարձեալ , առ գործն ձեսլես-
ցուք :

Ալէքս՝ սիրէ՞ ած , բայց պայն , որ ընդ իմասուե՞է կեցցէ : իմաստ . է . 28 :
Յոհ իմասուե՞ ուսոի գրաս . և զինչ էցէ պեղի հանճարոյ : Ա ը-
ղեալ է ՚ի մարդիանէ , և ՚ի ևուէնոյ երկինէ ծածկեցաս . . . . . Յա-
ոը գիւրաս ընծայեցոյց չճանապարհ նը . չանդի ինչն գիտէ պրեղի
նը : . . . . . Յա ասէ ցմարդ . անդա ածպաշտուե՞է է իմասուե՞է .
և ելինել ՚ի չարեաց է հանճար : յոբ . իէ . 20 :

INRI

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԱՍՏՈՒԱԾՕՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ,

Բանից գլուխ գրոյս, ի տոթս յօդուածոց
քառանդակեալ։

ՅՕԳՈՒՈՒԱԾ ԱՒԱՂՈՒ։

Ամէն որ է խորհուրդն աճապազուածք. յորմէ եւ պանուան իւր ընդունի առաջ-
ջնիայ գիրս խորհրդածուածք։

ՈՐՀՈՒՐԴ ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ ամէնպատուական մարդկան տուեալ եղեւ յայն ամենասարսռագին ամենահակառակ հօրէն՝ յոր քո փրկիչն ասի։ Որ եղեւ մեզ իմաստուն յայն, արդարութիւն, եւ սրբութիւն. ձանապարհ, ձշմարտութիւն, եւ կեանք յաւիտենից։ Օ՛ի մարդն՝ ի խորհուրդս, ի բանս, եւ ի գործս նոր իւրում եւ յառաջին ականէ լուսոյ ձշմարտութեանն յաճապատական իմաստութեանն անտի իւրմէ՝ արեգակնահանպոյն եղեւ ճաճպաշտուն մըշ անջննապէս։ Այ՛ եւ կեանք եւ վարք նոր իւրում ամ մարդկեղէն արարածոց զերազոյն յարացոյց, ի՛ իսկապէս խորհուրդ ճաճպաշտուն։ ՝ի՛ ի՝ իմաստութեան, խրատ, եւ լուսաւորիչ օրինակ ձշմարիտ ճաճպաշտութեան։ Օ որոյ զտիպ կերպարանացն հաղորդութիւն՝ ինձն ընպարգեւաց նոր շնորհաց իւրաքանչիւր հաւատացեալք յանձին քերել, ճաճպաշտաք կենցին ձշմարտիւ. եւ առանց նոր ոչինչ կերպաւիւ։ Այդ զսոյն զայս յայտ առնէ ճեզն յով հաննէս՝ ի սկզբան անդ աւետարանին. ես. 14. Տեսայ, ասէ, զքառաս նդ քառս էրբս զկնած նի առ՝ ի հօրէ՝ լի շնորհօք, եւ ձշմարտութեամբ։ Այս սուղ լինչ յետ այսորիկ. ՝ի 16. հնին. ՝ի ընտէ անտի նդ, ասէ, ձեզ ամենեցին առաջ շնորհս քոխանակ շնորհացդ։ Այ՝ ճեզն պօղոս՝ ի թուղթն, զոր առ տիմոթէոս աշակերտ իւր գրէ, յայտնապէս զնորն մեզ յո՛ քո խորհուրդ ճաճպաշտութեանն անուանէ. ես. տիմ. ՚ի. 16. Հայտնի էակ մեծ է, ասէ, խորհուրդն ճաճպաշտութեանն. որ երեւեցաւ մարմնով. արդարացաւ հոգւով. յայտնեցաւ հրեշտակաց. քարոզեցաւ ՝ի հեթանոսս. հաւատարիմ եղեւ ազգաբնիկ, եւ վերացաւ փառօք։

Եւակ արդ՝ ձգի զսոյն զայս դերազոյն խորհուրդս. Թէ ուր մարդ եղեալ, խաչեալ, մեռեալ, եւ յարուցեալ՝ ի մեռելոց, փրկիչ, աւազնորդ, ձշմարտութիւն, եւ կեանք յաւիտենական տուեալ է մարդկան, յիմաստութիւն հեթանոսաք, եւ զայնմանէ դեկին հրեայք. բայց հոգւով սքանչանալ տեսցեալ լինիլ արդարութեան, իմաստութեան, եւ քաւութեան այ մեծ, յորմէ՝ ինաւաքեալքն լցեալ հոգւով սքանչացեալ քարոզեցին զայս. եւ սրբութիւն վարուց, եւ սքանչելագործութիւնք հաստատեցին։ Այ՛ աւաքեանն յետ ասելոյն, Թէ եբեցաւ մարմնով, յաւելու՝ ի վեր, Թէ արդարացաւ հոգւով։ Այ՛ ևս Թէ, հաւատարիմ եղեւ ազ խաբէի. ՝ի՛ արժանահաւատ։ վասն զի ամ ազգաք հեթանոսաց հաւատացին զայս ձըշմարիտ լինիլ. եւ դարձան ՝ի կռոց պաշտմանէ յաճապաշտութեի ձշմարիտ։ Այ՛ այլ քանքն մեհին եւ յայտնի են. եւ չէ ինչ հարկ մեհնաբանութիւնք զձեռս երկարել։

Յօդ-

Յօդուած · ը ։

Եւ պիտէր ի հին օրէնսն ընթերցել , և ոչ կրկես ի նոր օրէնս ի ձեռն Յիսուսի Աստուծոյ ձեռնադրեալ եղեալ ։

Քանզի չէ՞ գործս այդ՝ ոչ միայն ի քահանայս , այլև ի գերբնականս ի կարգս՝ ոգի զայս ի բանից խնամոյն առեալ , ուսուցանեն ածաբանք · ի դէպ ի մեզ և ըզկարգն ընդունելոլեանն ածպաշտութեան փոքր ի շատե յուշ առնել ։ Քանզի ոգի և գիրք ածային ցուցանեն , յառաջ քան զգալոստ փրկչին՝ ածպաշտութիւնքն արդարոց ըստ չափս ընդունելոլեանն նոցա հոգևոյն քն , հաղորդութիւնք հինք եղեն ածպաշտուն նոր ըստ ներքին իրողութեանցն · իսկ ըստ արտաքին կերպս բանից ձևոյն , և մանաւանդ ըստ արարողականն օրինաց մասին , իբրև առումերք և ձևք անօրէնութեանց նորուն կերպարանեալք , նահապուշակք եղեն վնասանց ։ Որպէս առաքեալն առ կողոսացիս , գ · 17 · յաղագս այսոցիկ գրէ · Որոնք են ասէ , հանդերձելոց · այլ մարմինն , այդ է՝ իրն Քրիստոսիւ չէ ։ Իսկ դրէ՛ի գիրս առ եբրայեցիս · ժ · 1 · ասէ · Օ ստուեր հանդերձելոցն ունելին օրէնսն · և ոչ պնոյն էութեան իրացն ։

Քայց յետ գալստեան փրկչին կոչեցելոց ածպաշտութիւնքն՝ պէսպէս մասամբք լիուր ածպաշտութեն նոր հաղորդեալք , հետևանք եղեն նոցա , և լինելն մինչև ի կատարած աշխարհի · Որ յաղագս երկոցունց · այդ է հնոց և նորոցս , առաքեալն պօղոս առ եբեսացիս · գ · 18 · գրէ · Օ ի ոռվա , ասէ , ոանէմ պնուաճաւէ երկոքին միով հոգեառ առ հայր ։ Իսկ յաւելու · գ · 20 · Ո ինեալ էր ասէ ի վեր հիմանն առաքելոց , և մարգարէից , որոյ է գլուխ անկեանն չէ յն ։

Յօդուած · է ։

Օ գալէ էն պարտաւորէա յայտ յանդիման լինել նախագրեալն մեր ։

Ամէն զգիարդն վերոյգրեալ բանիս պայծառագոյն իմանալ ըղձանայ , ունիմք ի՝ նոքա առաքելոյն աւանդեալ մեզ օրինակաւ՝ յայտ յանդիման առնել ։ Օ ի ոգի ի մարդկային մարմնի՝ է ու միայն զգայութիւն · այլ ի գլուխն է ամ զգայութիւն , իբրև ի լիութիւն աղբիւրն նոյ ամենեցուն · և անտի ամ պատշաճ աղեցութիւնք , և շարժմունք հա

մրկէն յամ անդամս մարմնոյն՝ ըստ հանպատ մանաց իւրաքանչիւր նոյ սիրոյն · և նոքօք կենաց գլխոյն կցորդեղեք , կեանս ունին ա մենեքեան յիւրաքանչիւր կարգի ։ Որպէս ևս ի քէ , զոր հայր եղ գլուխ եկեղեցւոյ , և առաքնորդ ածպաշտութե , զոյ լիութի ամ ջնորհաց , զօրութե , և գործոց ածպաշտութե ։ Իակ ի բովանդակութե ամ հատատեալոց , որ ե խորհրդաւոր մարմին քն , զոյ հաղորդութիւնք իմն ի լրութէն քէ գլեալ ։ Որպէս ուսանիմք ինոյն առաքեալն · ոգի և առ եփեսացիս յաղագս քրե լոյ յայտ առնէ · ա · 22 · Օ նա եղ , ասէ , գլուխ ի վե ամ էրէ եկեղեցւոյ · որ է մարմին նէ , և լրումն · որ ըմ յամի ընս ։ Իսկ առ կորն թացիս գրէ · ա · կոր · ժբ · 28 · Ո ոտ մարդն ե էէ , ասէ , և անդամ յանդամոց նէ ։ Այսպէս ոգի ի մարմնի անդ խնամակալ յամի , Թագաւոր , դատաւոր , հրամանատար , և առաքնորդ ամ անդամոց մարմնոյն գլուխն է · և խորհուրդն ամ զգայութեց , և շարժմանց մարմնոյն , և մասանցն ամի սկզբնապես ի գլուխն պայծառանայ · վզ և նոքա ամենեքեան ի խորհրդոյ , և յապրմանե գլուխոյն շարժին , և առնեն իւրաքանչիւր գործ առ կեանս , և ի փրկութի պատշաճեալ ։ Որնպէս ևս քէ է խնամակալ , Թագաւոր , դատաւոր , հրամանատար , և առաքնորդ բովանդակութե հատատացելոցն իբրև գլուխ մարմնոյ , և իւրաքանչիւր նոյ իբրև անդամոց ։ Աստի խորհուրդն ամ ածահաճոյ մտածութեց , բանից , և գործոց համօրէն ամ հատատացելոյ՝ սկզբնապես , տիրապետ , կատարողականն և լուսաւորչն է ի քէ ։ Որոյ իւրաքանչիւրքն ըստ իւր հանգամանաց կենացն և կարգի՝ զաղդումն , զխորհուրդ , զյորդորումն , ըզշարժումն , և զգործադրիչ կամն , և զկատարումն բարի խորհրդոց , բանից , և գործոց ընկալեալ , յածպաշտուն կատարեն ։ Այլ և նոյն ինքն ետրն օրինակաւ որթոյ զոյն զայս խորհուրդ՝ լուսաւորապէս բանիւ ուսոյց · յովհ · ժե · 4 · Այսէ՛ յես , ասէ , և ես ի յեզ · որպէս ոտն ոչ կարէ պտուղ բերել յանձնէ ինքն եթէ , եթէ ոչ նգէ հաստատեալ յորն , նոյնպէս և դուք , ևնէ ոչ չես հաստատեալ նգէ ։ Այս ես որն · և դուք ուսա · որ հաստատեալ է յես , և ես ի նա , նա բերէ պտուղ յոյժ · զի առանց իմ ոչինչ կարէք առնել ։ Որպէս արարեալ , թէ ոչինչ գործ ածպաշտութե արդիւնաւոր երկնից ազբայութե ի ձեռս մերս լինել

զբուկանդակուն սորա՝ ի չորեքակ մասունս տրամորոշել։ Յորոց յառաջնումն խորհը- դածուք ինչ կարդին. յուշ առնել, թէ ամէն գմնորդն յորպիսի ինչ վիճակ և հան- գստեան վայելումն առեղծ ըս պատկերի, և ըս նմանուք իւրում։ և թէ որպ եղև նմա այսմ առանձնանալ. և զարձեալ մնորդամբ րութիւն այ՝ ի նոյն գհաստատութի ընդու նել. յորոյ առիթս որդին այ տուեալ եղև մեզ՝ խորհուրդ ամբարշտուք լինել։ Երկ- րորդումն՝ կազմեալ կարդին յառաջնումն ձառելոցն՝ ի մնորդարեական գրոց գումա բեալ բանիւք խորհրդածութիք։ Երրոր- դումն՝ պարգևման որդւոյն այ՝ լինել մեզ խորհուրդ ամբարշտութե, փրկելով գմեզ խաչիւ. և կարդաց կատարմանն մեծագոր ծութեց մնորդասիրութեն այսորիկ, գրու թիք աւետարանչաց, և առ նմին կարգեալ նախաձայն գուշակութիք մնորդարեից՝ լի նի յայտ յանդիմանութե։ Իսկ ի չորրումն կարգին մնացածուքն, թէ որպ և մեզ պատա ճ ամբարշտուք խաչիւ փրկողին գմեզ հե տեւողս լինել։ Այդ գիս ոչ գայս գիս առեմ, այլ զխորհրդածելիսն, որք ի քառեակ մա սունս սորա են, գորդորիչս հաւատոյ, յու սոյ, և սիրոյ առ քիս յի փրկիչն մեր՝ իբրև զքառամանեակ լինն ի պարանոցս հոգւոց մերոց ի վէր լանջաց բերեալ, իբր անսակս պէս գնա ստեպ խորհեալ, անձամբ ընտանի լինելն նմա արժանասցուք։ Նա մի լեցի մեզ Երկայ ըս հատուածիք կենսակցութե նոր՝ ի տար փակել նորին գաստատութե տեառնիլ. և այն պէս՝ ի սիրոյն եռանդն հովանալ։ Յորմէ փրկեացէ գմեզ նոյն ինքն բարերարն. որոմ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Ղեմ կարէ, բայց եթէ առ՝ ինամեմ, և նո- վաս, և՝ ի նմա պտղաբերեացուք գերբնա- ւէս։ Այ ամէն իրի և սիրէ առաքեալն առ կո ղոսացին գրե. ի. 17. Օ՜ մ գոր և առնիցէք ա- ւեր, բանիւք և արդեամբ, գամ յանուն Տն արասջիք։

Յօդուած. ի։

Ով ոք է նպատակն պիտղոսելիք առաջիկայ տապե- նիս գրուելիք. և ի՞նչ է գանի տասուն բաժանի տապեանս այս խորհրդածուելիք։

Պ՝ուլոս բանից գրոյս եղև, թէ ուրն մեր յի քիս արեգակն ամ ջնորհաց, և ա ռաքինութե՝ ամենալոյս վարուք իւրովք, խորհուրդ ամբարշտութե ջնորհեցաւ ամ մնորդկան։ Այ քանզի կեանք հոգւոյ մե րոյ ի զոյն զայս խորհուրդ յանձինս մեր ունել. ոմնոյն ինքն՝ ի յերկս երդոյ՝ ի սոյն աեր գմեզ յորդորե. երդ. ը. 6. Ոչ՝ գիս սա ասէ, էբրև գինի՛ է վէր սրտ ոյ. էբրև գմատա նի՛ է վէր եաղէի ոյ։ Յայտ արարէ, թէ զամ լուձս սրտի, և զգործս ձեռաց մերոց խոր հրդովս այսոհիկ սարտ է մեզ հնբել։ Այ այ նպատակ գիտուելութե գրութեն մերոյ ոչ ի ուռւցանել, այլ հատընտիր բանիւք ինչ ամբարշտին գրոց յուշ առնել, թէ գիտրդ, և յինչ աւելիս մարդասէրն ամբ հայր՝ զոր գին իւր միածին խորհուրդ ամբարշտութե ջնորհեաց մեզ. և թէ ոմն կատարեցաւ մե ծագործութի այս՝ ի փրկութի մեր. և գիտրդ ամ երբօր հնարն է. ի. զ՝ ի զոյն զայս կենսաբեր խորհուրդ յանձինս մեր յերրեակ ինչ բերել. այ ե՝ յիւղձս մտաց, ի բանս, և ի գործս մեր։

Այ ոմն գիս զայսոցիկ պատշաձել ձառս ըս կարդի կատարեացուք, ի դեպ ե մեզ զբուկանդակուն սորա՝ ի չորեքակ մասունս տրամորոշել։ Յորոց յառաջնումն խորհը- դածուք ինչ կարդին. յուշ առնել, թէ ամէն գմնորդն յորպիսի ինչ վիճակ և հան- գստեան վայելումն առեղծ ըս պատկերի, և ըս նմանուք իւրում։ և թէ որպ եղև նմա այսմ առանձնանալ. և զարձեալ մնորդամբ րութիւն այ՝ ի նոյն գհաստատութի ընդու նել. յորոյ առիթս որդին այ տուեալ եղև մեզ՝ խորհուրդ ամբարշտուք լինել։ Երկ- րորդումն՝ կազմեալ կարդին յառաջնումն ձառելոցն՝ ի մնորդարեական գրոց գումա բեալ բանիւք խորհրդածութիք։ Երրոր- դումն՝ պարգևման որդւոյն այ՝ լինել մեզ խորհուրդ ամբարշտութե, փրկելով գմեզ խաչիւ. և կարդաց կատարմանն մեծագոր ծութեց մնորդասիրութեն այսորիկ, գրու թիք աւետարանչաց, և առ նմին կարգեալ նախաձայն գուշակութիք մնորդարեից՝ լի նի յայտ յանդիմանութե։ Իսկ ի չորրումն կարգին մնացածուքն, թէ որպ և մեզ պատա ճ ամբարշտուք խաչիւ փրկողին գմեզ հե տեւողս լինել։ Այ գիս ոչ գայս գիս առեմ, այլ զխորհրդածելիսն, որք ի քառեակ մա սունս սորա են, գորդորիչս հաւատոյ, յու սոյ, և սիրոյ առ քիս յի փրկիչն մեր՝ իբրև զքառամանեակ ինն ի պարանոցս հոգւոց մերոց ի վէր լանջաց բերեալ, իբր անսակս պէս գնա ստեպ խորհեալ, անձամբ ընտանի լինելն նմա արժանասցուք։ Նա մի լեցի մեզ Երկայ ըս հատուածիք կենսակցութե նոր՝ ի տար փակել նորին գաստատութե տեառնիլ. և այն պէս՝ ի սիրոյն եռանդն հովանալ։ Յորմէ փրկեացէ գմեզ նոյն ինքն բարերարն. որոմ փառք յաւիտեանս. ամէն։

ՍԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ.

Աղաչելով Աստուծոյ զթանել ապաշխարողին :

Մասնա յայսմիկ ուղեն խորհիլ զաճումն բռնութեանցն . յորս յանդիման առնի մեզ կարզբարերարուեցն այդ . արարչութեանն , և փրկագործութեանն . թէ որպէս մարդասիրութեամբն այդ զմարդն ընդ պատկերի , և ընդ նմանութեան իւրում արարեալ զրեղանայ զնա յանձուկ ընտանութեան իւր առնուլ , յի բանելի հանգիստն ածուն իւրոյ : Այլ նա անհնազանդութեամբ՝ այսմ ստունդա նելոյ , անիծապարտ մահու և դժոխոց սերն դովքն իւրովք գլխովին եղև դրաւեալ . և այնպէս անհնարին՝ առ ի մարդկանէ թերը նամուն ի մէջ այդ և մարդկան եղեալ հայտատեցաւ : Այլ քանզի այս ոչ իբրև զան հելոց հրեշտակացն եղև . այլ պատրանօք խնի ի բանսարկուէն նիւթեալ խորամանկեցաւ . վասն ի բազմամղձրմանէ ապաշխարութիւն քաւութեան արժանի դատեցաւ . ոչ իբրև ինչ ևեթ ասելով խոստանալ , այլ անձամբ անօրինութիւն միածնի որդւոյ այդ . Աստուած նից կարգ է ասել , հնձեցաւ տալ նմա ողորմութիւն զորդին իւր միածին , պատարագաւ ի մերս բնութեան առեալ մարմնոյն իւրոյ , պատարուն վճարիւք քաւիչ լինելոյ նմա և փրկել կէզ : Այսպէս ի կատարումն խորհրդոյս այսր մեծի՝ խորհուրդ ածպաշտութեան ընդ հեալ եղև մեզ նոյն ինքն . իբր զի և մեք ընդ նմին ածպաշտութեան , զոր ի փրկագործութեան իւրում եցոյց մեզ , նմանիցուք նմա ի փրկութեան անձանց մերոց :

Վերլուծ առաջին :

Աստուածպաշտութեան յաղագս սրբեցմանելոյ մարդոյն ընդ պատկերի այ :

1 . Իբրև ածայինն զնուա ստեղծանուն մարդոյն խնամով լինն երկարեալ , ՀԱյրար ասէ , ածը ընդ մարդն ի պատկեր իւր . ըսո պատկերի այ ածաւ զնա . ծննդ . ա . 27 : Իսկ արդ այդ զի յայտագոյն դիւցաք առաջի զխորհուրդ ածութեան զայս , կարեւոր է յառաջագոյն յուշ առնել զայս , թէ երբակի աստիճան հաստութեան է յարարածս այդ : Առաջինն է գոյակ լինչ միայն լինել : Երկրդն յաւելու ի վր այսորիկ և կեանս ունել , և կենդանի լինել : Իսկ երրորդն յաւելու ի վր երկուին՝ իմացական լինել . Այս ի մասնա յայսմիկ վերջնում են երկու գերագոյն զօրութիւնք . ողք են միտք և կամք : Զորս միաքն է կարողութիւն առ իմանալ զանձինս . ըստ որում ունի ըմբռնել զերևելիս , և զանեերևոյթս . զիւրեքեղինս , և զանխիւթս . բերնատորսակս զբնականս , և զերբնականս . այլ և զնոճ զարարիչ իւր իմանալ : Իսկ կամքն է յօժարութեան իմացականս առ բարին ընդհանրական . որով զորս և միաքն սիրելի ցուցանէ , յարի ի նմա , և սիրէ . և զորս չար և խորշելի դատէ , խոր շի ի նոցանէ : Ապ այ և զնորուն ունի ի վր գործոց իւրոց . և է անբռնադատ անձնիշխան , և ըստ ինքեան կարողական : Այս ահա այսպիսի լինն արար ածն զմարդն , ասելով նմա զհոգի բանական :

2 . Իսկ թէ վասն զի այսոքիկ մարդն ընդ պատկերի ածութեանն լոյս ստեղծեալ , յայտ արասցուք : Անճ անեղ , անսկիզբն , արարիչ ամ էից յանէից , ոչ միայն է որ էն , այլ և կեանք , և ամենակալ կամք . և նոյն ինքն է իմացութեան իւրում ամ ՀՀմարտութեան . և կամաց իւրոց անդս

ակն

մարդն տեսութիւնն ածութիւնն միայն զմայրէն հանգչի. ոչ ասէ զաւրութի՛ ի սաղմոսի խոսում. ժէ. 15. Յաջեցայց յերկնել քոսաց քոց: Այլ այսուհիկ ծայրագոյն նմանութիւնք նմանեալ այ, ի ծայրագոյնն պայծառանալ պատկերն այ ի նմա: Այ մի՛ ինչ շատ համարիցիս զի միտ առնուլն զգան պատկերին Աբէթ. այլ միոյն պատասխոր և գկատարածին սո՛ր ըզխորհուրդն խնդրել. իբր զի՛ ի միտ առցես, Թէ զայսպիսի հողեղէն մարդոյ գհրաշալի կազմուածիս առ ինչ կամք եղեն արարչին առարտել: Այ զայս առանիկ ընթերակայ խորհրդածութիւդ առաջի առնէ:

Գլուխ. բ:

Այսրիդրածոյէ, ըհ առ ի՞նչ շատ պատկերի և շատ նմանութիւնէ խօսում ասլոր ած գմարդն:

1. Յորժամ մարդասիրութիւնն այ հաձոյ եղև զմարդն ըստ պատկերի և ընմանութիւն իւրում առնել, եդ՝ ի սրտի իւրում՝ ոչինչ յիւրոցն անխոյել նմա: Այ՛ոյ ոչ և գրեաւ է, զոր աչն ոչ եսաես, և ունկն ոչ լուաւ, պատրաս տեաց նմա. անձառ և անպատում, երևելի՝ ածային՝ յաւերժական կենաց իւրոց կցորդ առնել: Այ զ առ ի՛ հիացումն յարիւ տակեալ ըզ այս հնորհալի հայրապետն մեր՝ երբն ներսես, յերջա եկեղեցւոյ ներբողէ. Ձհանդուրժեալ ասէ, բնաւրէք բարւոյն՝ ուներ հոգւն զանձաւս բարին. այլ սրեցիք զմարդ յէս պատկերին՝ ի վերծորդ առաւօտին:

2. Այ դու տես հնձ յայսմ զամենաբարի բնութիւնն զոքանչելի խորհուրդն ի միտ առեալ: Այաւրութիւնք ած առնել անմարթ եր զընծրեալսն իւր յերանութի. հնար թեցաւ բնակութիւնք՝ հնար ցուցանել զայս իւր մարդասիրութի: Այզ զոյն զայս ստուգեաց մեզ քս փրկիչն մեր՝ ի տալն զմարմին իւր խորհրդով՝ որ հաղորդութ. յոյն զի ասաց. յովհ. ը. 57. Այր ուսոք զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, յիս բնակեսցէ, և ես՝ ի՛նմա: Այ զձ ասաց. Նայն զոր ես պաց, մարմին իմ է. և որ ուսոք կենդա զայս, հնեցցէ յաւիսեան: Այզ ա՛ռաւրութի հնորհաց, և զերազն սիրոյ արարչին մերոյ: Այ՛ոյ թէ զինչդ ստուգիւ այն երևնութիւնն հանդերձեալ, որ բնակութիւք ածու թիւն փառաք յերանեալսն լինի, ձաշակմամբ մարմնոյ և արեան նո՛ր յաստի կեանս ձեռնեալ ստուգի, ունելովք զայս հաւաստի առ-

սին նոյնութիւք ամ սիրելի բարութի: Այ՛նանդամայն և ինքնիշխան նոր՝ ի մէջ ամի՝ որ այլ է՝ ի նմանէ, առնել զնորդ և կամեցի: Այս՝ ի գոյն իւրում այսպիսի՝ յայտ է, Թէ նոյն ինքն է բոլոր բովանդակ ամ բա նի էակի, և գոյզ լրութի: Օ՛ի ամ կատարելութիք էակի՝ ի գոյն իմացական իբ րև՝ ի ծայրագոյն գագաթն իրողութ գլխա ւորեալք, զայսու աստիճանաւ յայլ իրողու թիքան զսա բարձրագոյն զանցանել ոչ ու նին: Այակ ոմն վերագոյնդ յայտ արարաք, մարդն հոգւով բանականաւս կազմեալ եղև էակ իմացական, և կամեցողական, և ըն ինքեան կարողական: Այսա այսպիսի էա ւորութք կերպիւ ինն ընմանուէ արարչին իւ րոյ՝ եղև էակ բոլորական, և տիրական. և այսոք ձշմարտիւ ստեղծեալ եղև յայ ը պատ կերի ածուէ: Այատի՛ոքն Թովմաս՝ ի նախա բանութ եդ մանին ածաբանութէ ասէ, Թէ Այարդն ասէ ըստ պատկերի այ եղեալ, ըստ որում անուամբ պատկերի՝ էմպատկան, և անչնեղական ի ըստ ինչեան կարողական նշանակի:

3. Այհատել պարտ է և զայս. զի մարդոյ ը պատկերի այ լինելն երրեակ է, էա սկս, հնորհօք, և փառաք: Օ առաջինն ու նին ամ մարդիկ բնութ. և զայս բացատ րեցաք: Այակ զնկդն, և զերդն ոչ ունին բնութի. այլ կարեն գերբնաւորն ընդու նել ածային տուչութք: Ձորս զնկդն և յատ ուկ կեանս ընդունին արդարացուցիչ հնոր հօք, ու կ. ն. ն.... Ըէ ա՛ն.ն. հ.ու.ն. Ը. ն. կոչի հաղորդութի ածեղէն բնութ. ոմ՝ զոն սբեորոս յինկդ գերան իւր. ա. 4. աւետարանէ մեզ զայս: Այ՛եծանիծն և պատուհասն աւետիս ասէ, պարգևեալ են մեզ. պ՛ն նուիրէ ածեղէն բը նութիքն լինելոյ հաղորդակիցք: զոր և՝ ի յառա ջին մարդն եհեղ ած՝ ի ստեղծանելն զնա: Այակ զերդն՝ ի հանդերձեալն միայն ընդու նին, որք յեր հաւատով աստ՝ ի հնորհս այ պատանին: Այ՛ոյ առդ առաջինն՝ որ է բնա կան, Թէպետ և անեղծանելի է, բայց է յոյժ աղօտագոյն. և եկդինն՝ որ է հնոր հօք, լինի լուսաւորագոյն և պայծառա գոյն. և երրեինն՝ որ է փառաք, լինի և՛ս պայծառագոյն, և ամ կատարելութիք կա տարեալագոյն: Այանդի յայսմիկ իմանալի տեսակաւ ածուէն, ըէ որում տեսութք և ան լուռ միանան արդարքն, ածակերպ եղիք, առաւել պայծառանալ պատկերին ածուէ՝ ի նմա: Այա զի՛ ոմն ած ածուէ՛ն իւրոյ տեսու թէն է զմայլել, և հանդուցել, անդնդոյ և

էմոռ։ Եւ առ հայրն երկնաւոր ասէ. յոյժ ժէ. 24. Ընդդէմ, ըզոս եթուրն ինէ, էսիմ պէ ուզ եան եմ, եւ նոյա էդեն ընդ իս. պէ պեսանէդեն ընդ դասան էմ, զըզ եուրքդեն։ Օ սոյն մեզ աւետա րանէ եւ նա՝ զոր սիրէրն յն. ա. յոյհ. ճ. 2. Պէսէմ ասէ, պէ յորժամ նա յայնպէսդի, նը ման նմա լինելոց եմ. պէ պեսանելոցն եմ պնա ոը պէս եւ էն։ Ա՛վ մեծի անապատումըն եւ աւետեաց։

4. Օ սոյն զայս մեծ խորհուրդ ընտանու թեն մարդոյ երանելոյ եւ ածուածն, առ աբրահամ մեծն ի նահապետս օրհնա կաւ ինն կանխաւ յայտ արար. ծննդ. ժե. յորժամ ի կերպարանս արանց երից ի խոր հուրդ եռանձնեայ ածուածն իւրոյ երևեալ նմա, հիւրընկալուեալ եղեւ ի նմանէ պատ ուասիրեալ, Աւետ ածն պետրոս գլուխն առաքելոց յիկդ Թուղթն իւր. ա. 4. գրէ. Ա՛ենջաւիծին, եւ պարտաճան աւետիս պարգեւեալ են մեզ ասէ, պէ նորէնէդ ածեղէն բնուէն լինիցիմ հաղորդակիցք։ Ա՛ սոյն յայս յերանելի յոյս խրախուսելոյ զմեզ ածն պօղոս, ասէ. հռոմ. ը. 32. Որ չէրս որդին ոչ խնայեաց. այլ զնը պեր ամենեցուն մատնեաց զնա, պէրբդ ոչ նուազ հան դերձ զնմ ընորհիցէ մեզ։ Ա՛վ անձառ անսպառ տում առատուէն ասյ ի պարգեւել։ Ա ի էն ի նոր կտակարանաց գիրս ձշմարտութեան այսօրիկ վկայուէք. քայց կամք են լինձ եւ ի հին կտակարանաց անդամ քերել բա զում բանս. զի տեսցի, թէ ոնդ ածն ի ըս կզսւսհ է ի էհոն մարդ ասելոց յայս ա բար զայս աւետիս առենտաւծ պարգեւաց։ Բայց զգուշարս ասյոց բանից ոչ աստ յայսմ վայրի, այլ յերկրորդում մասին յառաջ քան բեմք։

Գլուխ. ե։

Ւտարկիսծուէք, ըզի ընդէր մարդոյ երանուէնն գերբնական՝ ոչ ի սկիզբն ապեղծոնո ըն ած եղեա պարգեւել։

1. Հետ նախակարգեալ խորհր դածուածն էնելամուտ լինել լոյ, յառաջ գայ ի միտս մեր խնդրել, Թէ էր աղագաւ ի սկզբան անդ ասարչուէն ոչ եմոյծ ածն զմարդն յայնպիսի երանելի կեանս, վ որոյ խակ զնա ստեղծ։ Ա՛ն կիրաւ հաւաստացեալն պարտ է ի սրտի իւրում զայս խնդրել. եւ միանգամայն զպատճառն, զոր ածայնին գիրք մեզ ուսուցանեն, ի միտ առնուլ. և զանձն

նել վրկչին մերոյ բանիւ։ Ա՛նգղ յայնմ վայրի յորժամ զայս սքր խորհուրդս հաստա տեաց, զանձառ զանապատում կենսակցուէն երանելոցն ընդ ածուածէն եռամեծի խորհր դով սեղմանոյ արքայական խրախուճ յայտ արարեալ աւետելոց իւրոց ասաց. ղուկ. իբ. 29. Ա՛յս ես ուխտեմ ձեզ, որպէս ես հայր էմ ուխ տեաց ինձ արքայութիւն. պէ ուխտիցէ, եւ ըմպիցէք ի սեղանն էմ յարքայութիւն էմոռ. զիմանալի զան ձառ զմնապատում խրախուճին զգալի օ րինակաւ լնտել մեզ առնել կամեցեալ։ Ա՛ն՝ զի դիմնէսիոս ի գիրս եկեղեցական քահանայապետութէն ասէ. Թէ նոր օրէնս է յն հանդերձեալ փառացն։ Ա՛սյս իրաւի հրա շալի խորհրդով սքր հաղորդութէն ստուգե ցաւ մեզ լինել ի հանդերձեալն ածային եւ բանալի կենացն կցորդութէբ երանուէն։

3. Ա՛յլ մի ուժեք լիցի ի բանից ասել կար ծիս դնել ի մտի, Թէ և այն երա նելի ուխտեալ քնակուէնն ածուէ ոչ յաս ան կեանս լինի, նոյնպէս և ի հանդեր ձեալն եւ խորհրդով լինն ծածկեալ եղիցի։ Ա՛ւ այդ աւետարանն մեզ գիրք ածային. այլ ոչ ցուցանեն՝ եղիցի մեզ գէմ յանդի մանն տեսուէնէ ածուէնն։ Ա՛րդ վայելուչն է ծայրագոյնն ըզձալի, անձառ և անպատում ուրախուէնէ ասէ։ Յորում և նոյն ինքն ածէ բերկրեալ հանդիպի. զի այս խակ է իւր հանգիստն երանելի. խրախճանին անպատ մելի, և արքայութէնն անձառելի։ Ա՛րդ հաղորդս արարեալ զսկիբելս իւր, առնել ե րանելի։ Եւ զայս ոնդն մեր յայտնագոյն ա ւետարանի. մատ. ե. 8. Երանի սիռտէ, ասէ, որ սիբտ են արտիւտ. պէ նուա պէծ պեսդեն։ Եւ յայտգոյ հրեշտակաց ասէ. մատ. ժբ. 10. Հրանապաղ պեսանէն պէրբես հօր էմոյ՝ որ յերկինս է։ Եւ յետ այսորիկ զմարդկանէ ասէ. ղուկ. ի. 36. Թէ ի յարուէնէ հռեելոց հաւա սար հրեշտակաց են, և որդիք ած։ Ա՛յս և ընտ րեքդն ի մարդկանէ տեսանելն զերեսս հօրն՝ որ յերկինս է։ Ա՛նգղ մարդասիրուէնն այ, որում ոնդ լինչ հնարաւոր է, զիրանէ ընտ րելոց իւրոց տեսանել ի նոցանէ, զմիտս նոցն լուսով փառաց ի քնաւորանի անհան վերս առեալ զերբնական։ Եւ այնպէս ի կերբ պարտանակցուէ միաձնի իւրոյ զնոս ամբար ձեալ, սեղանակցորդ խրախճանակից լսո ակից իւր կացուցանէ, երանաշնորհ ածանը մանուէնէ պայծառացուցեալ։ Ա՛յլ և նոյն ինքն միածինն խոստացաւ. ղուկ. իբ. 30. պէ ոուինէ՛ ասէ, և ըմպիցէ՛ ի սեղանն էմ յարքայութէ

Գլուխ ։ ա ։

Աստուածաշունչ տաղ երանելոյ աբեղային ածաղկաւորեալ ։

1 ։ Ա ծաղաշունչն է ՚ի վեր քան զամ սիրել զաւծ քաղցրով սրտիւ ։ և իբրև հաւատարիմ պաշտօնեայ ձանալել զնա առնաւոր , և զինքն , և զիւրս ոչ տիրապէս իւր , այլ ամենիւրօք այլ ։ և ըստ այսմ ձեմնոր տուէ գործադրիչ խորհրդով կամաց զանձն իւր , և զոր միանգամ անձին իւրոյ են՝ իբրև զիրս այլ ըստ հրամանաց և ըստ հաձոյից նոր վարել ։ առ ամ կամն նոր զինքն , և զիւրս՝ պատրաստական կամօք , երկիւղիւ , և սիրով նոնս մատուցանել , և ոչ սեփականել ։ քաղ ձաղաղով , թէ ածէ ամենատէր , և ինքն ամ իրօք ծառայ նոր , և որդի աղախնոյ նոր ։

2 ։ Ա սկ արդ՝ քանզի ածէ ամենատէր է , իրաւունս ունի ոչ միայն զբարիս , այլ է՝ զկեանս՝ և զորս այսմ պատշաձէ են , ինորհելոյ մեզ , այլև զինորհեալսն ՚ի բաց քառնալոյ , և զհակառակն սոցին փոխանակել ։ Եւ այս այ իրաւանցս պարտ և պատշաձ է՝ իրօք հանդիսանալ ։ մեզ և ածէ զամ ՚ի չասի հասեալ մարդիկ զնէ ՚ի սոյն հանդէս , պատուհիրանս տալով նոր , որով պահպանութեան ՚ի սէրն այ եղեալ , կատարումն է ածպաշտուէ ։ նմին իրի և պահօղքն ածայն պատուհիրանաց , սոսկալ զածնատնոր ։ և զինքեանս այմ իրօք ծառայ նմին խոստովանին , ոչ սոսկ բանիւ , այլ և արդեամբք , և ձշմարտութեաբ ։

3 ։ Ա սոյն իսկ հանդէս բազում անգամ ածէ ՚ի փորձ ծառայիդ իւրոյ՝ զինորհեալ բարիսն ՚ի բաց առնիսել ։ և զհակառակն նոցին փոխանակել , զամենապէսուէ իւր ցուցանելով ։ և զայս վէ զհաստատմունն նոր ստուգելոյ , և ոչ վէ իւր ինչ ։ որով հետև նոյն ինքն և զանգործն անգամ տէ անոնք ։ այլ վէ տիեզերական հրապարակին արարածոց իւրոց ։ իբր զի ՚ի պահեզն լոզ հաւատարիմ ծառայն , և ՚ի դատաստանատեղն զանհաւատն , ամենեցուն ծանիցի արդարութիւն ։ Այսա է այս յաբրահամ ։ ծննդ ։ ին ։ ։ յերեմիայ յոբ ։ ա ։ և ք ։ պէ ։ ՚ի յովսիսի ։ զորմէ ասի ՚ի սղմն ։ ձէ ։ 19 ։ և բան ան ինչ ։ և յայլ տեղս ։ ա ։ մատ ։ ք ։ 52 ։ Աստուած ասէ սիրաք ։ ք ։ 1 ։ Աղբեսի ։ երեք ինչ ինոսա ծառայել ա , կոչ

յաւ-

ջանձն ըստ նմին յարդարելոյ անվնեցեր ձեպիլ հակարդ՝ թեպետ և քիչ իրաւանց բանք են , որոց ազագաւ ածդ զմարդն ոչ իսկ և իսկ յիւր հանդիսան եմոյծ ։ բայց մեք խոյս առնեալ յերկարութենչ զերկուս միայն զըս կզբնականն յառաջ բերցուք ։

2 ։ Ա ռաջինն է ։ զի վաղվաղակի ըստ ածդ նիկ մեղոյն չոյ ՚ի մէջ զայ այս կարգ , թէ ևնչ է ար ։ և մարդն ամ իրօք ծառայ նոր ։ և այսմ զհետ գայ , թէ պարտ է , արժան է , իրաւ է մարդոյ չքնաղոյն ընդ հնորհօք , ազատ ընտրուելոյ ՚ի ծառայական կարգի իւրում ուղիղ վարս վարել ։ և ոմն բնութիւս կարդ է ասել , չոծպաշտուէ մարգել ։ և ապա ամենատեղ ողորմութեաբ չորդեգրութեան փառաց ՚ի ժառանգութեան զերբնական երանութեաբ վերառեալ լինիլ ։ և այնպէս ՚ի հանդիսատ , ՚ի փառս , և չուրախութեան ներս մտանել ։

3 ։ Ո սոյն զայս իրաւունս քո փրկիչն մեր առակաւ իմն եցոյց ։ չասել իւրում ղուկ ։ ժէ ։ 7 ։ Ո՞վ ոք ՚է չենոզ որ ունիցի ծառայ հողագործ , կամ հովիւ ։ որ երբեմն դառնիցէ չա գարաչէ , ասիցէ ցնա վաղվաղակի , ել անց բառչեաց այլ ոչ ասիցէ ցնա , թէ պատրաստեա զինչ ընթրելոչ եղեմ ։ և գօտի ածեալ պաղտեա՞ ես , մինչև չերբայր և արբեց ։ և ապա չերթիցես և արբիցես դու ։ Ո՞ երեք ընդրկ ինոզ ունիցի ծառային այնմիկ , զի արար զամ հրամանսն ։ Ո՞չոխակս և դուռ չոյծամ առնիցէ՞ զամ հրամայեալսն չեղ , ասասցի՞ , երեք ծառայ՞ անպիտան եմ ։ զոր պարտ էայն առնել , արարի ։

4 ։ Ա յլ երկուքն է ։ զի ոչ ածդ ևնչեմ ասէ զինոր հանդիսան երանելոյ , ասկնպես կամի , զի և մարդն զոր ըստ պատկերի և ըստ նմանութեաբ իւրում արար , ածպաշտութեաբ գործով երանութեաբ իւրում հաստատելոյ պաշտօնական պատձառ եղիցի ։ Ա յս պատիւ մեծ է այս իրաւանս , և փառք արարչին , որ զնա առ այսպիսի պաշտօն անձնիշխանութեաբ պերձացուցեալ է , և ինորհօք ՚ի սոյն գործ կարգեալ ։ Օ այսոսիկ ՚ի միտ առեալ , գամք ՚ի խնդրել , թէ զի՞նչ լինչ արդեօք իցէ ածպաշտութեաբն , որ խնդրի առ արժանի նաւորութեաբ զերբնական երանութեաբ ։

յարբարոռնէ , և չերչէռէ ։ և պարտասիմ զանձն
ոռ ամ փոքչռոռնէ ։

4 ։ Այլ այս յիսմ սրտե ըղձալի ուղ-
ղութիւս առ ածծ , զոր ձառնեմք ան-
ուամբ ածծպաշտուէ առնէլ , ի գերբնական
պարգև հոգւոյն ձշմարտութէ , ըս եսայ ։
ժիս ։ 2 ։ որով ամ ձէն լինի առ ածծ ուղիղ , ձիշ
մարիտ , և արդար ։ և առանց որնականէ ,
միմ ներքարծուէ ոչ ունի զարժանի ուղղութի ,
և ձշմարիտ կարգ առ ածծ ։ Ա՛ս ինքն է
խնամատարութէն , զորմէ ասէ խնամատունն ։ ի-
մնատ ։ է ։ 28 ։ Ա՛ղ զոռ ոչխ ածծ , բայց ղայն ,
որ ընդ իմատոռնէ ինդրէ ։ Ո՛ր երանելին յոր
ասէ ։ լիք ։ 20 ։ Յոռ իմատոռնէ ռասոռ գիտա ։ և
ղէ՛նդ ղնէ պեղի հոռձարոռ ։ ղօղնալ է՛ ի մարդիա-
նէ ։ և՛ ի նոռնով երկնէդ ծածկիեցաս ։ ։ ։ ։ և ոռ գիս
քաս ընծայեցոյդ ղձանապարհ նը ։ դանկ ինդն գիտէ
ղրեղի նը ։ ։ ։ ։ և ասէ ցմարդ ։ ահա ածծպաշտու-
թիւն է իմատոռնէ ։ և ճիկնել՝ է ղարեայէ հանձար ։
Յոռկ արդ՝ ՚ի մեռածուէթէ ածծպաշտուէ ձա-
ռիս չառաջ գայ ՚ի մեզ կամք գիտելոյ , թէ
այս ուսոռն ունի զիւրն ասոռգուէ ։ վասն չա-
ռաջ բերեմք զպատմուէիս ածծային գրոց ղվա
ռուց սրբոց առ ի ստուգուէ ։ Ա՛յլ և ինչ ևս , զոր
ձամ մեռոց չանձին իւրոռմ ստեպաստուգէ ։

Գլուխ ։ է ։

Ի տրիդեծաւէ պարծուէոյ ինչ ածծային գրոց ղվա-
ռոց սրբոց , ՚ի ապաստուէ առնասիրգեալ
քանիս ճղոյ չաղագս ածծպաշտուէնէ ։

1 ։ Թէ ըս միտս լինիցի ոք . Թէ ուս-
տի ունի զառաջգուէթի իւր նա-
խակարգեալ բացատրուէն ածծ-
պաշտուէթէ ։ Ասնիւմբ մեզ զայս
չայ առուգեալ , ձմնոռ՝ ղի հրամայեաց աբ-
րահամու զորդի իւր զոր սիրեր՝ զիսահակ՝
ողջակէզ առնել ։ և ՚ի ձեռնամուխս լինելոյն
նը չայս գործ , ձայն եառնաս վաղվաղակի ,
և ասէ ։ ծնն ։ լիք ։ 12 ։ Ա՛ՙի մեր չձեռն ոռ
՚ի պատանեակդ ։ դի այժմ գիտացի , ԹԷ երկիւղած
ես դու չայ ։ և ոչ խնայեցեր չորդիդ ոռ սիրելի վը-
ս ։ Յայտ արարեալ՝ Թէ ձմնոռ երկիւղած
է ասդուձ չայ , եԹէ անձինն իւրոյ՝ և ամ ի-
րաց ոչ դիւրգս , այլ զածծ ունի ասր ։ և է պատ
րաստ չառաջ գայն ասոռ չնազանդուէթէ ։
Ա՛ս զարգասրն զչորս գյատաղագդին վը-
կայեացն չիւրմէ , Թէ ոչ գոյ իբրև զձա
՚ի վէր երկրի այր անարատ ձշմարիտ ածծա-
պաշտ , փորձիւ՝ ի սոյն հանդիսացոյցն ։ Ա՛ռն
զի չորժամ զձամ ինչս նը , և ղծառայն ,
և ղորդիսն ՚ի բաց կաս , երկիր եալոչ նմա
չորք և ասէ ։ չորայ ։ ա ։ 21 ։ Տը եա ։ և փը
եաս ։ որպէս պն հաձոյ նոռնեցաս , նոյնպէս և եղիս ։
եղիցի անուն պն օրհնեալ ։ Ա՛ս չորժամ՝ ՚ի մար
մին նը ևս ձեռն էարկ ածծ , չայսմ ևս հա-
ստատիմ ածծպաշտ հնազանդ գտեալ ,
դյանդուգն հրապուրանս ապատուէմ կինդ
իւրոյ կշտամբեաց ասելով ։ չոբ ։ է ։ 10 ։
էերիս պղի՝ ՚ի կանանդ անպճանայ խօսեցաս ։ ելիս պ-
բիս ընկալաս ՚ի պնէ , չաբեայս ոչ համբերեցեր ։
Յայտ արարեալ , Թէ ասր ձշմարիտ ածծ-
պաշտուէթէն ոչ է բաւական՝ ՚ի վայելուէն
բարեացն ՚ոյ գոհանալ զնմանէ ։ այլ և՝ ՚ի
կիրս չարչարանաց , և՝ ի բարձումն քա-
րեաց չորժամ առնէ ածծ , պարտ է վձիռ
հնազանդուէթ օրհնել զածծ ։ զի չայսմիկ ՚ոյ
ձորուէն՝ ՚ի վէր մարդոյ , և մարդոյ հաւատարիմ
ծառայուէն և հպատակուէն ասր ածծ , զոր
արդարուէն պահանջէ , հանդիսացեալ պայ
ծառանայ ։ Ա՛ս իմնատունն չաղագս նահա
տակեալ մարտիրոսաց , ասէ ։ Թէ ՚ՀՀծ գոր
չէաց պնձ , և եգիս էաբ արձանիս ։ էերիս ոսկի ՚ի
բովս գնձաց պնձ , և որպէս պաղչակիս պնձի ընձ-
ղաս պնձ ։ իմնատ ։ է ։ 5 ։

2 ։ Ա՛յլ և չամդիմանս առնէր ձշմարտուէնս այս
չիրաւանց անտի , զոր ըս չափս իմն
ընկալեալ է մարդն չայ՝ ՚ի վէր իրաց իւրոց , և
միշտ իրաւաբան լինիր , և դատախազ ։ զի
որք իւրքն են , ըս կայիչ , և ըս գործածուէ-
Թէ իսկ՝ իւր իցեն , և ոչ օտարք եղիցին ։
Յոռկ արդ՝ գտեալ ՚ի քեզ հնաւանդ միանգամ
զիշխանակալիդ տիրապետուէթէն ՚ի վէր ի-
րաց քոց ։ և տես Թէ ոնդ կամիս , զի որք
միանգամ քո իրք են , ըս կամս հաձոյից քոց
կացցեն , և ըս խորհրդոյ կամաց քոց վարեա
ցին ՚ի գործ ։ Ա՛նգղ եԹէ ծառայք իցեն
քո՝ ոչ կամիս՝ և ոչ արդար համարիս , Թէ
նոքա ինքնագլուխ և ինքնակամ կացցեն ։
և գործեացեն , և կամ առանց հրամանաց
քոց չայլմէ , և առ այլ վարեացին ։ Սոյնպէս
և եԹէ անբանական , և անխնդամ ինչ քն
քո , ոչ կամիս՝ Թէ նոքա ինքնին , և կամ
չայլմէ չափշտակուէթէ լինի՝ եղիցին այլոց ,
և կամ առանց հրամանաց քոց՝ առ օտա-
րին կամն կարգեացին ՚ի գործ , մանաւանդ
այնոքիկ՝ զորս դու ձարտարասիրեալ իցես ,
կամ կազմեալ չօրինակեալ իցես չանօթ ։ Ա՛յ
այն զի դու զնա ոչ ըս ասի արարել ես՝ ի չդոյից
ստեղծանելով , այլ կազմեալ ես զնա չիրաց
զորս արարչագործեալ է ածծ ։ և ածծային
գործակցուէն իսկ կազմեալ ես , և ոչ ինչ
ընդ

առաք ոտիցդէ՝ ի նմանէ, մահուս մերանիցէ։ ծննդ. ը. 16։ Եւ ի՞նչ պէտս արդեօք ետ զայս պատուէրս ամենատէրն քարեխնամ։ Այժմ ի մեզ խորհրդածել. զի և յայսմ գմեծութիւն նորա՝ ի միտ առցուք։ Էր միթէ ինչ պէտս, որ յաւուն աննախադէպ անկարօտն կ՝ պատիւ կամ այլ ինչ յայլմէ ընդունելոյ։ Այլ յայտագէտ նէր պայծառութիւն. իբր զի զեղեցիկ կարգօք առ ած հնազանդութիւն առաւել պայծառասցի. և ածպաշտութիւն արդեամբք յանձուկ ընտանութիւն ածուէն յաւելցի. և ոչ միայն գերբնական երանութիւն իւրում իրրև իշխանական՝ ի վեր ամ գոր ծոց իւրոց ազգաց ընտրութիւն՝ արդիւնաբար ապաստատ լինցի հնոյհօք. որ արդեօք փառք մեծ է ստեղծուածոց բանականաց։ Այնմ գամանչն զի և ած զդուշնաբեակ ընծայն հնազանդութիւն ընդունելով՝ ի նմանէ, զիւ ծամեծան պարգեւեցոյն նմա։ Օ որ մեծա մեծս իւր արդեօք։ Օ չաւխոնէից զանձաս և զմնպատում ուրախութիւն փառաց՝ և հանդստեան ածութիւնն գհաղորդուի։ Այլ անհպս անբընական խորհրդոց մնդաբերութիւն նոյ։ Տայց դու տես ինձ յայսմ վայրկ զմարդկային մեռացութիւնս զարտասուէդի էարիս։ Ա՞ռաջաս նա վաղվաղակի զարդի ընկալեալն՝ ի նմանէ գմեծամեծս. զեզանութիւնս, և գևմնաստուն. զնոր հոգւոյն տուչութիւնն, և զդրախտին փակիկութիւն գգիւղցիկ վայելչութիւնն՝ և գնորութիւնն՝ ի վեր ամ երկրաւորսց։ Այս երբ աղաչաս մնացաս։ Վանդի անսխալ ազդ յայտնիկ մնացեալ լինիլ՝ և ի բոլոր արտ զանձն, և զոր ինչ միանգամ յամենատուժողն ընկալեալ էր, առնա դարձուցանել հնոյհրանաս լիցնորոշ. սկզբ արտ. յորմէ լիներ նմա մնաղիւս զդաստութիւն ամ իսնարհութիւնք կալ՝ ի հրա մանս նր. վնց բանասարկուն յայտնիսկ առ բաղեալ անհոգութիւնք նէր տեղն գտանել, ՝ի ձեռն օձին՝ ի փորձ մնտեսաս։ Այս ասէ գիրքն. ծնն. ը. 1. Օ՞ի է միայ ած, ինչ յամ ծառոց, որս էցեն՝ ի դրախտի այդը, ի՞ ոտիցդէ։ Ա՞վ հնարից բանասարկուին. զառաջինն զգանն ապատատութիւնք ոչ մնտացեալ վազվաղակի, այլ զբան ինչ երկնիսի. իբր զի ամ ի լսելն զարհն հարեալ՝ ի բաց ոստիցէ. իսկ իբրև ետես զնա արդէն՝ ի պատատեալ նիսն պատաղեալ, ապա գանդգնագոյնն հարկ առաջի։ ծնն. ը. 4։ Այլ երկն մահու ոտիցդէ՝ ասէ, զի գիտէր ած, ինչ յորում ա ոտիցդէ՝ ի նմանէ, բանալոյն ապ յեր. և

նիմն առանց այլ։ Այս զնատրդ լինիցի, ինչ զուռ քրիստոնեայդ, որ ըս պատկերի՝ և ըս նմանութիւնն ածութիւնն ստեղծար՝ ինմանէ, և միջտ՝ ի նմանէ, և նովաս, և՝ ինմնս կենդանի ես, չարժիս, և գործես. յայսմ ամի զանձն քո, և զբոյս՝ զորս յայլ ունիս՝ ոչ առ հասցես նր կալուգեացես, և ոչ նոսիրես ցեռնամս ածպաշտութիւն. այլ ըս կամս հասցիցդ քոց կեցցես. ինքնագլուխս անձամբ անձին վարեցիս, անսիոյթ եղիր զածդ զարուրիչն քո խնդրել. և յայսպիսի անզգամութիւնդ ինչես ուղիղ և արդար, հասցոյ ինչ, և արժանի արքայութ նր։ Այս մի՛թէ արքայութիւնն ինչ տեղի անզգամոց և խոժոռոց էցէ, և կամ մի՛թէ ճաքթ էցէ ինչ տեսաս խոր առնել զանզգամն՝ ի մնդկանէ, և զանձն իւրնց տխմար գերի. ոչ ապաքէն՝ զի՞մ անմտութեսաս է, որ ոչ խմանայ թէ այս անհնս ընս հետևանայ՝ ի գնելոյն, թէ ած՝ զած պաշտուէ առունգանօղ աննուէրն ընդունի յարքայուէ իւր։ Ա՞ր օրոյ առ այնպիսի գաղտարկայս յանդգնեալն զբան առաքելոյն՝ ի դէպ է ասել. Ա՞ր խաբէութ, ած ոչ պրծոմար է։ գաղ. գ. 7։ Յակարդ՝ քանզի երեք նա խակարգեալ խորհրդածութիւնքն յայտարա բին, թէ այսր աղագաս ոչ վաղվաղակի վճ բառնէ եղև մարդն՝ ի յերկնայինս երանուն. վ զի իրաւամբք հարկ էր նմ յառաջագոյն յածպաշտուէ մարդոյ, և՝ ի սկզբ յայսմ փոր ձիւ հաւատոյ երկեւոգած յոյհանդխանալ. և ապա այնմ ժառանգ լինել։ Այ՛ս՛ յա զնն միաք մեր, թէ զիարդ եզև նմա յայս պիսի հանդիսի վտանգիլ, և սրչափ մեծ չնաս։ Այ ահա այս ամ յերկնաբնակայ խոր հրդածուեդ յայս յանդիման լինիլ։

Գլուխ · ը ։

Յորդորածութիւն, ընդ նախադասեալն ընդ պատնիչանօղ գիտս բարեբարոյութիւնն այ՝ անվնասութիւն ընդօս յածպաշտութիւնն խոտորեալ, և որչափ մեծամեծ չնաս հասին նմա ի հնօրէնն սերնդոց նր։

Բարև առեղծ ած զմարդն ըս պատկերի իւրում, և չնորհօք զարդարեաց, տես, թէ զինչ յաւել նմա բարերարել մարդասէրն։ եառ ամբարձ զնա՝ և եդ՝ ի դրախտին փակիկութիւնք գործել զնա և պահել։ Այ զչետ այսորիկ պատուէրն ետ նմա ասելով. Ի՞մ ծառոց, որ՛ էն՝ ի դրախտի այդր, ի՞ ոտիցդէ՝ ընդ բերաւ ի՝ ծառոյն գիտոյ՝ ի՞ ոտիցդէ, զի յորում աւ

աչուա յարդարութիւն , և չերաւանան հաւասարեալ է ։ ըստ սղմոսի ։ ձբ ։ 15 ։ Այլ դատ արար՝ վէմ բիւր լիմն պատժոյ լինել Թագուհւոյ յանցանաց. փոխանակ զի արդարուն նիր ոչ վայելէր զգեստ մերս առանց այսպիսի վէմոյ Թագուհւոյ . ապա Թէ ոչ , ոչինչ խոհեր լինէր ՚ի մէջ արդարոյն , և մեղաւորին ։ Սակ առ այսպիսի վէմ ոչ ումեք ՚ի քաւարարական ծննդեամբ սերելոցն յաղագս՝ մարթ էր քաւական լինել . զի ամէն ըստ պարտեաքն ազատանայ անկեալ , անձանց իսկ պարտեաց չլինէին քաւական ՚ի վէմարուէն . վասն զի անհնարն էր պարտն , ՚ի սակս լինելոց մեղացն ընդդէմ անհնարն մեծութեան այ ։ Այլ ոչ իսկ այլ սոսկ առեղծուած առ այս կարողանայր . զի նաև իւր արդիւնքն լինէին չափաւորք ։ Սակ այ ըստ ինքեան՝ անմարթ էր այսպիսի վէմ առնել ։ Այսի՝ զի անչարչարելի է ։ Երկիդ՝ զի և զմարդկային ինչ ոչ ունելով՝ վէմարն ոչ լինէր ՚ի մարդոյ ։ Երրորդ՝ զի պարտ էր ՚ի մէջ վէմարոյն՝ և նիր՝ որում վէմարի , լինիլ զանազանութիւն . քանզի ՚ի նոյ նոյ առ նոյն ըստ նոյնոյ ոչ լինի վէմար , Թէ պէտ ըստ զանազան իրողութեց մարթ է ։ Այլ ապ. մարդկային կարօտացաւ փրկչի , որ ոչ սոսկ մարդկայ էր , և ոչ սոսկ ած . այլ ած և մարդ . ոչ զի պատահաձեայն նման փրկութեն մերում լինիլ կատարողապէս՝ և միանգամ մնայն կատարիչ պաշտօնեայ , քահանայապետ քաւիչ , և պատարագ քաւութ ։ Իբր զի ըստ մարդկութեն իւրում լեալ ՚ի մարդկայնա ազգէ , նոյն ինքն լինէր մատուցիչ պատարագ , և մատուցանող ։ Սակ ըստ ածու Թե իւրում անքաւ արժանաւորութ մատուցանողին , և մատուցելոյն ։ և այնպէս զան քաւ պատուց մարդկան զվէմարութն՝ անքաւ արժանաւորութ իւրով քաւական լիներ կացուցանել ։ Այլ Թէ որով և որպի սի անօրէնութեն ընդհեղուածուիդ քաւ փրկիչ , ընդհերակայ խորհրդածուիդ քաւ ցատրէ ։

Գլուխ ։ ը ։

Ընդ՞ Ա որպէսի պնօրէնութիւն փոխեալ եղև յայ մեղ գիրիլ ։

Ապա՝ որում անհնարելոյն ամի զիւրա պատրաստ հնարաւորութեն , եռես զի ածային ամենակալ զօրութ , խնամատուէ , և գԹուէ իւրում Ձեայ ամ էրօք մարդկայնա ազգի փրկու Թե

պատժոյ ինչ լինել կամեցաւնոյն ինքն , որոյ քաւութե , բայց զայս ոչ առանց վէմարից այսմ առ ազգ մարդկան , դատեաց ըմբռն չինիցեն իբրև պնծու՝ գիտել զբարի և զչար ։ Այ եաւ կինն ՚ի պատոյ անտի , և եկեր ։ Այլ և այր նր ։ Սանզի անեղծական անհոգու Թե զգածեալ էր . ոչ վարկաւ զնա Թէնա մի . ոչ խոհեաց , և ոչ սոսկացաւ յայսպիսի ընդէմ ամենածոր ՚ին նիւԹեալ յանդուգն բանից նենգաւորին . ոչ խոնարհեցաւ , և ոչ փութացաւ զնմ բարեաց տուիչ զարա ընչ իւր՝ անձին իւրում յօգնականուն կար դալ . ուստի Թագեալ լինքեան՝ կործանե ցաւ ։ Անկոդիր եղև բանից հնոյն , և եաւ եկեր ՚ի պտղոյն . և արդար դատաստանաւ ամենաձեռ ոչ միայն ՚ի մեծամեծ հանդեր ձեալ ածային փառաց Ձոխուէ անտի . այլ և յայսմ ամէ , զոր ընկալեալ էր , մերկացաւ . ոչ զայս յայտ առնէ գիրն ածային . ծննդ . ը ։ Այ Համօրէն ծննդովք իւրովք ընդ մահաբեր անիծիւք անկաւ ։ Սանզի ան հնազանդութե զամենաձեռ ՚ին զրկեցաւ . և սկզբնաչարին ունկնդրութե յեաս եկաց յայ . օտարացաւ ՚ի նմանէ , և եղև զառանցուցչին իւրում դերել ծիլ , և վերի ժուց մահու և գժոխոց դատապարտ ։ Այ այս արդար իրաւամբք . քանզի ոչ գլուխն առաքելոց գրէ . ը . պետր . ը . 19 . յորմէ չաղևեցի ոչ , Նորին և ծառայ է ։ Այ՝ ըստ պօղոս առ Հռոմայեցիս ասէ . է . 12 . ՚Ի մի ջէ մարդոյ մեղք չ՚ած մտին , և ՚ի մեղաց անտի մահ . և այնպէս յամ մարդոյէ պատածեցաւ մահ . որով ամենից մեռան մեղան ։ Այլ զի նենգաձու բանաւարկուին՝ պատրանաք լիմն եղև առաջինն ծնողաց մերոց վրէպս այս . ոչ և խնամատանաքեան հոգ տալ գրէ . խմաստ . ը . 24 . ՚Ի նախանձու բան սաբիոնին եմուտ , ասէ , մահ չ՚ած ։ ըմբռն եղև մարդկան ՚ի գԹուէնեցին այ փրկուԹե լինել քաւուԹե ։ Սակ Թե զկնարդ , սաւանիկ ընդերակայ խորհրդածուիդ յայտ առնէ ։

Գլուխ ։ է ։

Օ ՚ր պէսի , և ը՞ ոչ փրկէ նր ոանելոյ կա բօտացաւ ազգ մարդկան ։

Ինչ և նախակարգեալ Ձառդ եղոյց . մարդիկ յանցաւորութե նախանցն , յորում փակեալ կային , խուովեցան ը՞ այ՝ խարոյց Թշնամութե արկեալ զնոսա ՚ի միջի ։ Սակ հայրն ողորմութե ած՝ Թէպէտ և յաղագս դատուի լիմն լինելոյ այսմ առ ազգ մարդկան , դատեաց ըմբռն քաւութե , բայց զայս ոչ առանց վէմարից պատժոյ ինչ լինել կամեցաւնոյն ինքն , որոյ

Սուտ ինչ կանխաբանութիւն չպղտոր չայոմիներէ կար-
գեալ կիսորհրդածութիւնէ ։

Ա՛սի անդր կարգին խորհրդածութիւնք
ինչ չայտ չանդիման առնել չյածայնին
գրոց հաստատական տրամախօսութիւնք ։ Թէ
ձահ եղև փրկչին մերում գիրկատործու-
թիւն իւր ոչ ըստ մարմնոյ ինչ բռնութիւնք , այլ
հոգւով ածպաշտութիւնք , ըստ է ։ առաքինի
գործոց արդեամբք , և չայտնադոյնս ասաս
ցուք , խանարհութիւնք , հեզութիւնք , հնազան
դութիւնք , չարչարանաց խաչին և մահու համ
բերութիւնք կատարել ։

Գ՛լուխ · Ը ։

Ո՛ր սկիզբնապէս դիտեալ գործ երկոփործուածն էրկնի
ցերոյ ի դէպ եղեալ լինել չատուածին մե-
ղաց մարդկան , և արդարու-
մին չատերց ։

Ա՛ռ քանզ մտառուն առաջնիկայ խորհր
դածութիւնս զանոնց՝ զառաջինն պարտ
է զմտաւ ածել , Թէ հոգին մարդ
դոյ առաւել ի քէ զմարմինն · զի
տիրանայ՝ ըստ հոգւոյն է առ պատկեր ոյ կազ
մեալ , և ոչ ըստ մարմնոյն · ոգի և անեղծ խոկ
է հոգին , այլ ոչ մարմինն ։ Ա՛պա հոգւոյ
կեանք մարդոյն է սկզբնական · իսկ մարմ
նաւորն է նմին հետեւական ։ Ա՛յ ի սմին չայտ
առուգութիւնք չայտ չանդիման լինին , Թէ
հոգւոյ կենաց չարդարութիւն , անարատու
Թիւն , և անեղծութիւն , կատարելութիւն ,
և պայծառութիւն է սկզբնական · իսկ մարմ
նաւոր կենացն է հետեւական ըստ նմին ոլի
տանութիւն ։ Ա՛պա փրկիչն հանդերձեալ եղև
զալ՝ վ՛ս զհոգւոյ կեանս մարդոյն առ ածՀ
չարդարելոյ՝ սկզբնաբար · իսկ զմարմնա
ւորն ոչ ըստ ինքեան սկզբնապէս , այլ առ չար
դարութիւն հոգւոյն կարգեալ՝ և ուղղեալ ։
Ա՛սկ արդ՝ քանչայայտ է , Թէ չարդարութիւն
հոգւոյ կենաց մարդոյն այսմիսկ կացու
ցանի , զի մարդն՝ որ ըստ պատկերի ոյ՝ առ
ածայնին հանգիստն եղև արարեալ , և խո
տորեցաւ , ձչմարիտ ածպաշտութիւն վերած
ոյ ի չանաչութիւն , և ի սէր նորա , և լինել
հպատակութիւն հաձոյից ածութիւնն նոսի
րեալ · և այնպէս արժանաւորեացն հանգս
տեան նր հաղորդ լինելոյ ։ Ա՛յ զսոյն զայս
բանիս ձչմարտութիւն չայտ առնէն ի գ կիրք
ածայնին · ոգի այն , գոր ասէ · ընդ · օրին · ժ ·
12 · Ա՛յս արդ՝ ելել , ընդ խնդրել ի ոչն որ ած ,

Ա՛ղով փառքնութիւնք պոռնաս մեղ չայ էրկել ·

քիւ , և վայել էր անբաւ բարութիւնք խնդրել
առնել ամենաանոր կամաք ողորմութիւն · սա
կայն և այնպէս ոչ էր ի գէպ անտես առնել
զարդարութիւն , հնարս եղիտ հաձել միան
գամայն զողորմութիւն իւր , և զարդարու-
թիւն · և այսպէս առնել ազգի մարդկան ըզ-
փրկութիւն , չարհելով մեզ գծոցածին միածին
որդին իւր փրկիչ ։ Ա՛վ անձառ անպատում
իմանաւութիւն , զօրութիւն , սիրոյ , և բարութիւն , ամե
նակալին · հիացան վերինս պետութիւնքն ըստ նր
շալի խորհրդոյս այս մեծ՝ յորժամ չայտնե
յաւնց՝ և ցնծացեալ ըստ փառս այսպիսի մե
ծագործութիւն ածութեն , գոլեին և օրհնէին
զնահատ երդով ։ Ա՛յս արդ՝ էին որդին միածին
առ տառապեալ ազգս մարդկան առաքեալ
՝ի հօրէ · և առեալ զմեր բնութի՝ի՝ ած կա-
տելն մարիամայ՝ եղև ձչմարիտ մարդ մեզ
նմանակից՝ առանց մեղաց , և առանց փո-
փոխութե իւրոյ ածութեն ։ Ա՛յս այսպէս փըր-
կութիւնք մերում եղև ոչ միայն կատարողա-
պետ ըստ ածութեն , այլ և կատարիչ պաշտօ-
նեայ ըստ մերում քնութ · հաչտութե նոսիրը ,
քահանայապետ քաւիչ , և պատարագ քա
ւութիւնք · Ա՛ն և առաջն , մատթ · ի · 28 · Թէ
Որդի մարդոյ ոչ եկն պաշտօն առնուլ , այլ պաշտել ,
և տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց · մեզ և
առաքեալն երբ · ըստ · 2 · անուանի զնա ·
արբուներն պաշտածնեայ , և խորանին ճչմարտութե ,
զոր ետն կանգնեաց , ասէ և ոչ մարդ ։ Ա՛յս փըր
կեաց զմեզ ողորմութիւնք , և արդարութիւնք ·
Ա՛րդարև ողորմութիւնք , զի ոչ՝ի հարկէ , և
ոչ առ փոխարինի ինչ անտպեն՝ չարհեաց
մեզ հայրն յաւիտենից՝ զմիածին որդին իւր
փրկիչ ։ Ա՛յս ոչ նոյն ինքն որդին առ այսպի-
սի ինչ , այլ միայն առ անբաւ ողորմութիւնք
իւրոյ յանձն էառ կամաւ երարչխաւոր մեր
լինիլ , և զպարտս յանցանաց մերոյ խաչիւ
և մահու չանձն վճարել ։ Ա՛յլ և արդարու-
թիւնք · զի ոչ բռնի , կամ այլ օրինակաւ ձրի ,
այլ մերովս քնութիւնք լեալ հնազանդ մինչև
չափ և մահու խաչի՝ ամենաստաց վճարիւք
փրկեաց զմեզ · ըստ երդոյ չնորհալի հայրա-
պետին մերոյ · ի շարականսն · Վայրկ ընդ
ձայակ պատան պղտոյ , չքեանդ ընդ մահու փոխարինեցուս ։
Ա՛սկ արդ՝ Թէ յի՞նչ առիթս չնորհեցաւ մեզ
յայ օրս քո յս խորհուրդ ածպաշտութե ,
յայս վայր եղեն բանք ։ Ա՛յայց պետք են մեզ
և այլ բանք՝ խորհրդածել , Թէ յինչ քա-
ջութիս վայել եղև փրկչին մերում զփրկա
գործութիւն իւր կատարել ։

8559-557
443

ինչ այսպիսի արդեամբ առներ զԹողութիւն մեղաց, և զտուչութիւն հոգւոյն չնորհաց և արդարութիւն, ածասէս միայն գործելով, ոչինչ արդիւնս ուներ մարդկութիւն նր առ մարդկան ազդի փրկութիւն. և վայրապար լինէր նմա մարդեղութիւնն. զոր յոյժ չարչ ասեն. և մեղքս մեծ՝ կարծեն։ Ապա արդ՝ թէ ոչք են ստուգիւ ածահաճոյ գործք ահաւասիկ զամենասիւտութիւն ածուն զձա նաչումն. զերկիւղ, զսէր, զՀնազանդութիւն, զնածպաշտուն, զարդարութիւն, զսրբութիւն, զերջայրսիրութիւն, զգութ, զողորմութիւն, զհամբերութիւն, զմոնարհութիւն. և զորս ըստ սմ միաբանին, ուսուցանեն մեզ գիրքս սրբք ։ Այլ այն, զոր ի գեմս այդ ասէ եսայի. կէզ. 2. Այս յո հանգիստայդ, երիե ոչ ի հեգս՝ և ի խոնարհս՝ և ոչ դողայն ի բունիդ իմոյ ։ Այս խնամատուածն յաղագս խմաստութե ասէ, խմաստ. ըզ. 7. Թէ զարդարութիւն, և զարութիւն ուսուցանէ, գան զորս պիտանագոյն ինչ կիւ ի կեանս մարդկան։ Այս յօրինման գրեալ է. զևատ. ժա. 45. Այդպէս աբէ, զի ես աբ եմ։ Այս գաղ ձեալ. ը. օրին. գ. 5. Սիրեսցես զայր ածա յամ սրտի հոգւոյդ, և յամ անձին հոգւոյդ. և յամ ղօրութե հոգւոյդ։ Այս, զևատ. ժե. 18. Սիրեսցես զընկեր ա բերբ ևանձն ա։ Այս ի գիրս ա ռաք. ա. 7. Պաշտօն բաբէ առ ածախիչն զգծուած է։ Ապա ազ են, որոց լրութիւն զմարդն առնէ հաձոյ այ ։ Ասկ արդ՝ յաղագս փրկչին մերոյ գրեալ է, եսայ. ժե. 1. Թագ. Աղնես. ցե գաւազան յարմատոյն յեսսեայ. և ելցէ ծաղիկ յարմատոյ անտի. և հանգիցէ ի վր նր հոգի այ. հոգի իմաստութե, և հանճարոյ. հոգի խորհրդոյ, և ղօրութե. հոգի գիտութե, և ածպաշտութե. և լցոյն զնա հոգի երկիւղի այ. և եղիցի արդարութ ածեալ ընդ մէջ երկ. և ճշմարտութե պատեալ ընդ հոգս երկ ։ Այս զաքարիա. թ. 9. ասէ. Ահա նա ածգաւոր ես գայ առ ձեզ արդար և փրկիչ. նոյն հեզ. և հեծեալ ի վր էշոյ, և յաւանակի որոյ ։ Այս եսայի. ծգ. 7. ասէ. Այս նա առ վշուն ոչ բանայ զբերան իւր. բերան զչխար ի սպանդ վարեցաւ. և իբրև զրոյզ առաջի կրողի անմռունչ կայ, այնպես ոչ բանայ զբերան իւր ։ Ահա խոնարհութիւնն նր զարտասուան նր բարեչտ ։ Այս քաջայայտ է, թէ պատշաճ եղև փրկչին մերում այսոցիկ առաքինութեց, և հոգեձիր պարգևաց, ծայրագոյն ազ և ածահաճոյ գործով զմեզ մարդկան քաւել. և զնա անդքին ի չնորհս. և յարդարութի փոխել։

ոյլ երինչէլ ի գնե այ ոտմն. և գնալ յանի ի ձա նապարհս նր. և սերել գնա. և պաշտել զայր ածո յամ սրտե ոտմն, և յամ անձնե ոտմն ։ Այս այն, զոր ասէ. միքե. գ. 8. Պատմեցաս ես զ ինձ մարդ, զի նչ է բարի. կամ զինչ խնդրէ՝ է ի ես ար. քայց առնել երաւունս. և սիրել ողորմութի և պատրաստ լինել երթալոյ զնի գնե այ ։

Ասկ արդ՝ մարդն առ վերածիլ իւր յարդարութիւն յայսոսիկ՝ կարօտացաւ փրկչի՝ զի քաց վճարիլ՝ զի մեղաց. և առաջնորդիլ առ կատարեալ ածպաշտուն. քաւիլ՝ զի մեղաց. և ազատիլ յանիծից, որ կրձիին եղև՝ զի մեք մարդկին և այ. և ընդունիլ զՀոգին չնորհաց. խմաստ. թ. 17. և 18. Ըստ զսա պարգևին մարդոյ ամ առաքինուիք յարդարիչք հոգևոր կենաց առ երկնային արքայութե։ Այս ուրեմն փրկիչն առաքեցաւ զնաւորեալ մարդն ուղղել, և առաջնորդել նմա՝ զի վարս ձշմարիտ ածպաշտուե քանիւ և օրինակաւ կենաց իւրոց. քաւել զմեղս պատարագաւ անձին իւրոյ. քերել զչնորհս. և յարդարել առաւել զկեանս մեր առ երկնային արքայութե։ Ասաւ հրեշտակն, որ դանիէլի զժամանակ գալստեան փրկչին ատուգեաց, զգործ փրկչին յայսմիկ համա ատուգեաց ։ դան. թ. 24. ասէ. է վանաձանել մեղայ, և է դաւել ամբարշտութե. և է գալ յաւիտենական արդարութե ։ Այս արարեալ, թէ գործ փրկագործութե փրկչին է քաւութի մեղաց. և արդարութի յաւիտենական։

Վերջ • ե •

Այժմ չէ պարտաւոր եղև պատասխանիս գործ՝ ծայրագոյն հաձոյ այ գործել՝ և նուաճ առնել մեզ պատուիրանս նր. և պարգևել զհոգին չնորհաց ։

Բջմմարգարէից բանից յայտնի ցուցանի, թէ փրկիչն մեր է ած և մարդ. ած է. ած մարդացեալ ձշմարիտ ։ Այս յայտմանէ, զի ասէ դաւիթ. սաղ. ձթ. 1. Ասաց տր տեր իմ. նետ ընդ աջմէ իմ. մինչ։ Այս յայտմանէ, զի ասէ իսմաստունն. ծրգ. ա. 2. Տաղ նոպելոյ է անուն պտ ։ Այս եսայի ասէ. է. 14. Այս հղեսցէն պանուն նր էմմանուէլ, որ նշանակի ընդ մեզ ած։ Այս առ քաւութի մեղաց մարդկան ազգի, և առ պատշաճ հոգւոյն հնարից, պատշաճ եղև նմա առնել զինչ՝ և կրել մարդկապես՝ զի հաձոյ ածութե։ Այանդի եթէ առանց

ԱՐՇԱԿՈՒՆԻՔ

զանապան մարտիրոսաք պէտք մահաբեր տան
ջանաք զանձինս իւրեանց պատրաստեցին մեծ
վայելչութեն՝ ի վկայուն ձշմարտութե նէր , զոր
օրինակ՝ ի հնումն եղև աբէլն , շամուհեայ ,
և եօթն որդւոց նէր . եղիազարու , եսայեայ ,
երեմիայ , և այլ բազումց : Այսու ե բոլո-
րական կրիւք , յորում զերազանցապես ամ
ազդ կրից բովանդակէին : Այս յայտ է . թէ
այս քան զառաջինն կատարելագոյն է :
Այսպա փրկչին ասմն , որ քան զամ՛ոթս և նուի-
րեալս անհամեմատ կատարելութե կատա
րեալ է , վայել էր այնու բոլորական կրիւք
զանձն իւր հաձոյից ածութենանուիրել , որ
զայլոցն ամենեցուն զկիրսն յինքն զերա-
զանցապես բովանդակէր : Այս ահա այս-
պիսի եղև նուիրումն փրկչին մերոյ յօի՛ ի
խաչին , յորում մատոյց զանձն անարատ
պատարագ՝ ոյ վ՛ ամենս մեր քաւելոյ : Այս
որ մտադիւր ընթեռնուս զամ՛ գրեալսն յա-
ւետարանչաց , և՛ ի միտ առնուս զիւրաքան
չիւր անցս չարչարանաց նէր իւրաքանչիւր
հանգամանաւքն , քաջ իմանայ զձշմարտուն
ասացելոյս : Ապա աստ սուղ ինչ՛ ի յօդուածն
հինգերորդ յառաջ բերեմք զքաջ խորհէ
հանգամանս չարչարանաց փրկչին մերոյ :

Յօդուած • ե՛ :

Պատգէ վերափոխ բացայայտեալ ձշմարտութենէն
ի այլ բանիս :

Ա՛ ասել էր փրկչին զայնպիսի նուիրելոյ
մեծվայելչութե ածութե անձն ու
նել , որ ամ իրօք լցեա՛ զբ . հետի՛ ի
մեղաց , ամբիծ , անարատ , և բարձրա-
ցեալ քան զերկինս : Այսպիսի անձինս
ունակ , ո՛չ ոք՛ ի հնումն եղև . քանզի ամե-
նեքեան ունէին գոնե ասել ըզ դաւթի . թէ
անօրէնութե չղթայս , և՛ ի մեղս ծնաւ զիս մայր
իմ : սաղմ . ծ . 7 : Այս ըզ եսայեայ . եղաւ էբ
րա պղնձա ամենեցեան . էբրա վճռապէտ ապա-
ծին ամ արդարութե մեր : եսայ . կէ՛ . 6 , և՛այ
զի թէպետ և լինէր ոք արբեալ յորովայնէ ,
յայսմ ամի յայտ է , թէ ո՛չ էր ամ իրօք ա-
նարատ . զի էր՛ ի մեղս յղացեալ : Այս թէ
պէտ և անարատ յղութե լինէր ոք ծնեալ ,
և չլինէր իւիք մեղուցեալ , սակայն և այն
պէս չունէր զնուիրելն անձն , այնչափ ոք ,
բարձրացեալ քան զերկինս . զի ներգոր-
ծութե առն լինէր յղացեալ , և ո՛չ՛ ի հոգ-
ւոյն ոք . ոչ եղև փրկիչն մեր յօ քո : Այս
և ո՛չ լինէր օծեալ ածն . յի ենթակայացեալ

ածպէսին ոք՝ ի ձեռն նմա զանձն իւր պատրաստել :
քանչ : Այլ և նոյն մարգարէն սուղ ինչ յետ
բանիցն , զոր արդ դրեցաք ասէ : Այս ղերեզ
մանս նոցա նա վերացուսցէ : Այս չաստ հնչեսցէ բեր-
կեսցէ ընդ ամ մահկանացու անձն
նէ : Օ սոյն ձշմարտութե և այլ մարգա-
րէից բանք յայտ յանդիման ցուցանեն .
զորս հանդերձեալ եմք յերկրորդ մասին
սը յառաջ բերել :

Գլուխ • ժ՛ •

Հայեմ վայրկ յածային գրոց բանս հիմնեալ պատմա-
բանութե յայտ յանդիման առնէ , ըստ ինչ-
ինչ երկնչին հատարեալ էր՝ զանձն իւր մատուցանելով
ամ հօր պատարագ՝ ի փառս ինքեան մարդկան :

Գիպէտ և իւրաքանչիւր գործ փրկչին
մերոյ բաւական լինէր արդեամբք
իւրով փրկել զաշդ մարդկան , սա
կայն կամք ածութե սահմանեալ
էր՝ պատարագաւ անձին փրկչին լինել պատ
շաձապէս : Այսկ թէ ինչ աղագաւ այսպէս .
հոգեկիր ածաբանքն յիմաստիս ածաշունչ
գրոց փոքր՝ ի շատէ՝ ի միտ առեալ , օրինա
կաւ վճարութե ինասուց , և դեղոյն առ
քժշկելի հիւանդութեան համեմատութե
բացատրեն : Այլզի մեզ ո՛չ է ըմխան եր-
կար բանիւք ըս շաւիղս մեր ելանել՝ վասկ ըս
նպատակին մերոյ , զոր՝ ի կանխաբանու-
թե մատենիս առաջի եդաք , զմնակագրեալ
գլուխս զայս հնգեակ յօդուածով վճա-
րեմք :

Յօդուած ա՛ :

Ա՛ ասել էր փրկչին մերում լինել ամիճ
ձբ ածն . յի է , ամենայնիւ նուիրեալ
մեծվայելչութե ածութե : Այսկ
փրկչին կերպիւ նուիրանաք լինի ինչ նուի-
րեալ : Այառաջինն յօժարակամ պատրաս-
տութե միայն . իսկ երկրորդն իրօք . զի այս
է ներգործութե մատուցանել զնուիրեն մեծ-
վայելչութե ածութեն : Այլ արդ՝ քաջայայտ
է . թէ առաւել լի , և կատարէ է մատու
ցանելն իրօք երբ մարթ է , քան միայն յօ-
ժարակամ պատրաստութե : Այպա իրօք ըս
առնել , և նուիրել զանձն իւր մեծվայել-
չութե ածութեն վայել էր փրկչին մերում ,
ոմ և արար , և ո՛չ սոսկ յօժարակամ պատ-
րաստութե : Այս՝ իրօք նուիրելն իսկ կրկնէ :
Այլինէ մանուկան կրիւք , զոր օրինակ , հրով
ողջակէզ եղեալ , կամ սրով խողխողեալ ,
և կամ այլ մնասմբք մահաբեր կրից , ոմն

լինիլ : Այսպա արժան էր փրկչին զանձն իւր մատուցանել պատարագ հաձոյից ածուն ,
և քաւել՝ և սրբել զժողովուրդ իւր :

Յօդուած . ը :

Յանդիման առնի նոյն ձշմարտութեանն և այլ բանիս :

Այել էր քեի փրկիչ մարդկան լինիլ՝ ոչ միայն գործովք բարեաց , այլ և կրիւք չարեաց . ոչ զի նէր փրկագործուն լինէր ծայրագոյն նուիրօք անձին իւրոյ . Չանզի յորժամ նուիրէ ոք զանձն իւր պաշտօն մատուցանել միայն գործովք բարեաց միայն , չեւեւս արարեալ է նմա զամենակերպ և զամենակատար նուիրուն , զի մնայ նմա դեռ ևս այլ կերպ նուիրման անձին , որ է կրիւք չարեաց . և յորժամ նուիրէ ևս կրիւք չարեաց , յայնժամ առեւ նակերպ լինի նուիրուն , զի այլ կերպ նուիրման ոչ մնայ այնուհետև : Ասեի ասէ՝ զբաւաքեալն յակոբոս , Թէ հայեցարուն զգործ հպարտանալ ոմն : յակ . գ . 4 : Կամ ոչ ասէ , Թէ ոչ ոք՝ եթէ ոչ՝ եղիցի պանդխտ իսր գործ՝ ի վերայ երկրի : յով . ժե . 13 : Ասէ արդ՝ ի կերս չարեաց ծայրագոյն է մահն , և մանաւանդ մահն խաչի : Ասէ մեծին Աւգոստինոս : Այս եղև փրկչին մերում և զայս կերս չարեաց տանիլ՝ ի փրկագործուԹիւն իւրում , ոչ և սասց իսկ , Թէ վայելէ ինձ ընդ ալ ձամ աքրտրունել : մատԹ . ը . 15 : Այսու է ձշմարտուԹիւն այս յերեսանելին յոր , որ Թէպէտ և գործովք բարեաց կատարեալ էր . ոչ և վկայեցաւ յոյ , Թէ ոչ գոյ էբեա պնա ՚ի վերջ երկրի այր անարատ ձշմարիտ ածապաշտ մեծինեալ յամ է բաց ջարդ : յոբ . ա . 8 : Այլ զայս յայտնի ոչ ասաւ տեցաւ նէր նուիրուն անձին . այլ պատշաձ եղև նմա կրիւք չարեաց զբուն կատարելոԹիւն լնդունիլ , ոչ յայտ է : Ասէ աքրահամ Թէպէտ և յառաջ քան զմատուցանել զորդի իւր ընածային հրամանին ՚ի վենուն , էր արդար , ոչ յայտ առնէ զայս գիրն ածային . ծննդ . ժե . 6 . էր և բարեգործ , ոչ և զօրուԹ բանից նոյն գրոյն իմանալոյ : Այսպէս յայնժամ ոչ ասաց նմա ածաձ , Թէ այժմ գիտացի , Ինչ երկիւղած ես դու յայ : ծննդ . իբ . 12 . այլ յորժամ մատոյց զորդին իւր ՚ի վենուն :

Գուցէ ասասցես , Թէ չէ ինչ ըմբռնի զանձն յօդնակեզ մատուցանել՝ ոչ իրօք , այլ միայն կամաւիս պատրաստուԹիւն սրտի . ոչ

ածային անձնատուրուԹիւք . ոչ է փրկիչն մերմէ քո : Այսպա քեի փրկչին մերում , որ զայսպիսի բարձր քան զերկինս ոգի և ա նարատ նուիրեցին անձն ունէր , վայել էր ոչ զանց առնել , և ոչ ատ իւր պահել զայսպի սի նուէրս , այլ գործով նուիրել մեծ վայելչուԹիւն ածուն ՚ի գէպ պատշաձ . և այն պէս ձամ էր նմա յաւիտենից ահմանելոյ օրէն երկնաւորի չարչարանօք խաչի զանձն իւր բազմատասոյց կատարեալ ողջակէզ առնել ածային հաձոյից ՚ի հոտ անուշից :

Յօդուած . ը :

Յանդիման առնի նոյն ձշմարտութեանն և այլ բանիս :

Փրկիչն ասի՝ է քահանայ ըստ կարգին մելքիսեդեկի . ոչ գրեալ կայ այս ՚ի դաւԹեան սաղմոսի : ձԹ . 4 : Ասէ սեպհական գործ քահանային ըստ առաքելոյն եբր . ը . 3 . է պատարագաւ զմեղս ժողովրդեան քաւել , և այնպէս սրբել զնա , և առ ածն մերձեցուցանել : Ասի և անուանն իսկ զայս ասուգի . զի ասի քահանայ . իբր ԹԷ , քահէ նա : Այսպա և փրկիչն ասի վայել էր պատարագաւ զմեղս մարդկան քաւել , սրբել զնս , և առ ածն մերձեցուցանել : Այլ արդ՝ ոչինչ գերազնիւ պատուհասն պատարագ մարԹէր նմ ունել քան զանձն իւր . քանզի զնոյն և իցեն այլ իրք պատարագք զնս , ամենեքեան ստորագոյն են քան զանձն նորին : Այս պատձառն է . զի մարդ՝ զնոյն և մատուցանիցէ նոյ քաց ՚ի բազում անձանէ իւրմէ , կամ ոչ զբազմադակ զիւրն մատուցանէ , և կամ ոչ զիւրն , այլ զայլոց իրսն մատուցանէ , որ ոչ այնչափ ինչ արժէ : Այսպա վայելէր փրկչին ասի՝ զանձն իւր մատուցանել պատարագ , և նոյնս քաւել զմեղս մեր . սրբել զմեզ՝ և առ ածն մերձեցուցանել : Այսպէս եԹէ և փրկչին ասի պատշաձ լինէր ոչ զանձն իւր , այլ զայլ ինչ մատուցանել , քահանայուԹն նէր չունէր ինչ առաւելուԹիւն ՚ի վերայ քահանայուԹեն ահարոնի . զի ամ նուէրսդ , և պատարագք ամ հարցն էին յիրաց չէ զանձն իւր նուիրատ եղելոց : Այլ այսպէս է , Թէ ոչ պատարագիչ փրկչին անհամեմատ գերազնին է քան զահարոնն , այնպէս վայելէր նմա զանհամեմատ գերազնին ինչ մատուցանելն ունել և մատուցանել : Ասէ քան զանձն նոյն փրկչին՝ անհնարին էր այսպիսի գերազնին ինչ

Յօդուած. Է.

Յաղագս հանգամանաց՝ բուղբաչէը լարելարանաց ծէնչին ներոյ.

Բանզի և ըն հանգամանաց մասին զո ըսրական կրնաք եղև փրկչին մերոյ զանձն իւր հաձոյից ածութենն նուիրել, ոչ զայս փոքր՝ ի շատէ յայտ առնեն ածա- բանքն եկեղեցւոյ. զնորհեալն՝ ի նոցունց ընդձալն է լինձ առաջի առնել: Այլ զայս յուշ առնեմք զառաջինն. զի քան փրկչին մերոյ՝ ի դէպ եղև զնմա կիրս չարչարանաց սեռօրէն միայն՝ յանձին բերել, և ոչ տե- սակօրէն. այն զի՝ ի տեսակս չարչարանաց են բազումք, որք ըն հակառակս միմեանց բերին. և այնպէս՝ ի միում անձին անբե- րելի են. որպիսի են հրկէզ և ջրահեղձլի- նիլն, և այլ սոյնպիսիք: Այլ զսեռօրէնն զո վանդակութեն չարչարանաց նորին ունիմք՝ ի միտ առնուլ ըն երից:

Առաջինն է ըն առ՝ ի մարդկանէ լինելոյն. քզի կրեաց՝ ի հերձանոցաց, և՝ ի հրեից. յորս՝ ի չարանց և՝ ի կանանց. զոր օրինակ յաղագս նոցին ասէ, որ առիթ եղև ուրացու- թենն պետրոսի՝ ի վիշտս քրի: Ձիշմանաց, ի սպասաւորաց, և չամբռնից. ի չրնտա- նեաց, յորոց լքեալ եղև, և՝ ի ծանօթից, զի մատնեցաւ՝ ի չուդայէ, և ուրացեալ ե- ղև՝ ի պետրոսէ:

Երկրորդն է ըն ամփոփման արտաքին բա րեաց. քանզի Թողաւ՝ ի բարեկամաց. հարաւեցաւ մերկեցուցիչ. վնաստակաւ ազգի, և խռովիչ: Ձախատեցաւ, հայ- հոյեցաւ, այպանեցաւ, և արհամարհեցաւ, մերկացուցաւ, և ծանակեցաւ:

Երրորդն է ցաւ ներքին. յորս ըն հոգւոյն՝ տրտմեցաւ, երկեաւ, և տագտկացաւ՝ ի դառնութենէ լերուին, և քացախին, այլ և տեղւոյն, որ է տեղի հառափելոյ: Այս ըն մարմնոյն կրեաց ցաւս վիրաց, և զանից. զասլտակս, և զկոտիս՝ ոչ յորժամ ձորձ զգլխոյն արկեալ հարփեին, և ասէին. մար գարեաց մեզ քրիստ, ո՞վ է այն որ եհարն զքեզ: Յորս ըն անդամոցն ընկալաւ զպատկ՝ ի փշոց՝ ի գլխոյն, զբեռնա՝ ի ձեռն, և յոտն. միանգամայն և՝ ի մարմինն ողջոյն խիստ դառնս և հարուածս: Արեաց և յայմ զգայա րանս իւր ցաւս սաստիկս: Ձաչափելոյն՝ զգանս, և զբեռնա, զփուշս, և զպատկս. և այն զի ծայրագոյն զգայողական հինն շո-

շա-

նչ և մատուցանելոյն աբրահամու զորդին իւր յողջակէզ ոչ եղև իրօք, այլ միայն յո- ժարութիւն սրտի:

Այլ ընդդէմ այդմ քանի է այս: Ձախ՝ զի թէ ոչ էր արգելեալ յայն, իրօք իսկ վիներ մատուցանէին այն. ոչ և երեք ման- կունքն իրօք զանձինս իւրեանց յողջակէզ լինել՝ այ ընծայեցին յրնկենուլն քաղդէաց ւոյ զերեսին զնա՝ ի հնուր հնոցին, յաղագս պահպանման ձշմարտին այ, և միայն սքան- չելիքն այ ապրեցան՝ ի բոլորքեալ բոցոյն ուր՝ ի փառաբանելն իւրեանց զանհնական այծ ասէին. դան. գ: Ձայլ անչամբ խոնար- հեալ, և հոգւովք պատապանաց ընդունելի լիցուք որպէս պղջակէզս խոյոց և ղուճարակաց: Ձայնպէս ընդունելի լիցին պապարափ մեր առաջի ւոյ, լինել հապարեալ պինե ւոյ: Ձակրդ՝ սամիսան ուխատա- զարն այ, իրօք եւս զանձն՝ ի մահ ընուլ զպաշ ածն իւր յայ բնականէ. կոտորել զայլազգիսն՝ ի փրկուն ինդլ: դատ. ժգ. 30: Ձե՝ ի վիրս մանկաբայեցւոց գրեալ է, ա. մակ. ա. 65. Թէ բազում չնչլացաւոն հատապետեան, և պնոթ- ցին պանչինս էրբանդ, պի զի կերծեն՝ ի պղծուե անոթ. չանչն առին չօծարուրե վեռանել, պի զի ձբ կապարանն պղծեցցին, և վեռան բազում՝ ի նոցանէ, և եղև պծն ուրախութե՝ ի վբ էսրայէլի ճեծ յոյծ: Ձպա ոչ միայն պատրաստուԹբ սրտի, այլ իրօք իսկ վբ զձշմարտուԹբն այ դաւանելոյ, և կամ վբ զպատուիրանաւն այ ոչ անցանելոյ, տալ զանձն՝ ի մահ, և լինիլ երկիւղած յայ գէր՝ ի վերոյ: Ձհա յաճախին գրոց բանս հիմնեալ տրամա- խոսուԹբ յայս յանդիման եղև, Թէ պատ շաճ էր փրկչին ամի, ոչ սոսկ յօժարուԹբ սրտին իւրոյ ևԹ. այլ և իրօք իսկ մա- տուցանել մեծվայելչուԹբ ածուԹենն զայն ինչ նուէր, որ՝ ըզուԹբ և պատուհականուԹբ՝ ի վեր է քան զամենայն նուէր, որ մարԹ էր լինել, և է իւր, և ոչ օտարի, և է ոչ մանն ինչ, այլ անձն իւր գվնասին բացադրեալ՝ ի փրկուԹ մեր: Ձայն զի զայս և մարգարէքն իսկ զնմանէ կանխաս դուշակեցին. իրր Թէ նա այսպիսի լի՝ ամ արդարուԹբ, ըզուԹբ և քաջուԹբ չնորհալի նուիրանօք կատա- րելոյ է փրկուԹի մարդկան, յերկիդում մնասին գրոյս ցուցցի:

սաղմ • ի՛ա ։ Երկրորդ՝ անկումն հրեից, և այլոց՝ ի մահ իւր մերժելոց ։ Այլ և զայդ թակղութիւն աշակերտաց, որք յայնմանէ ժամուց իւր թողին զնա, և մերձքն յաւդայն, և ուրացումն պետրոսի ։ Երրորդ՝ կորուստ մարմնաւոր կենացն մահովն՝ որ խաչն, որ բնապէս առաւել սոսկալի է մարդոյ ։ Այս ամենայն երեմիա յողբս իւր՝ ի դէմն նոր ասէ ։ Զեզ ասեմ, ոչեզ ասեմ անցաւորք Ճանապարհաց, դարձարո՛ւք հայեցարո՛ւք եթէ իցէ ցաւ ցաւոյ իմոյ ցաւոցս լինել, որ՝ ի վէր եմ հասին ։ ողբ ։ ա ։ 12 ։ Օ այս ամենայն, և զվերագոյն յիշատակեալսն ահաւասիկ յայտ առնէ տէրն Թովմաս ։ ի լն ։ գճ ։ պբ ։ 5 ։ և 6 ։ երրորդ մասին ճանապարհն իւրոյ ։

Այսց յայս ամ գրելոց զի՛նչ օգտիցուք ։ Եթէ՝ ի դարձն այսպիսի և այսչափ դառնացեալ երախտեաց փրկչին մերոյ ազ՛ չէ փոյթ արասցուք ։ Այլ լինի արդեօք, եթէ զայս ամ՝ չնորհօք տէն մտադիւր սրտիւ խորհեալ զինեսցուք, թէ ոմն է որ կրեաց ։ որչափ խնամ է զոր կրեաց ։ և վ՛ն որոյ կրեաց ։ Վանգղ՝ ի չնչելոյ ոդւոյ մտածութեց այսոցիկ ։ ազդմամբ՝ ըզ հոգւոյն, առ հայծեալ պատրոյին հոգւոյ մերոյ՝ առ անչափ սիրով սիրօվն մերում քո՛ ի զոց սիրոյ ուժգին բորբոքեալ ։ և զոյատրի յոդիս մեր տենչումն խաչակիր վարուք կերպարանակից լինիլ նմա ։ Նա՛ ոմն զի այսմ հասցուք, ասէ առաքեալն ։ Հայեցարո՛ւք ի զօրագլուխն հաւատոյ, և ի հաստատիչն յն, որ փոխանակ ուրախութեան նորա, որ նմա առաջի կայր, յանձն էառ չարչարեալ, արհամարհեաց ամօթն, նստաւ ընդ աջմէ աթոռոյն ասլ ։ ածէ զնմա, որ պայծառ համբերութեամբ ի ներաւորաց հակառակողաց անարդ էրեաց ։ զի ոչ ալեկոծ լինիցին անձինք ձեր՛ն, և լանկիցի ։ եբր ։ ժբ ։ 2 ։ Այսպա մի զլասցուք գէթ զդոյզն մանաւ ժամու աւուրն յառանձին մտածութեն չար չարանաց ոճն ծախել, վ՛ն անմոռաց ունելոյ զսէր նո՛ր ։ Այսոր ասէ սիրած ։ Օ՛ ընդհ երանելոյն ի՛ մոռանաք ։ զի ես փոխանակ չո՛ զանձ

շափեղիք նորին ։ քանզի կուսածին էր մարմինն ։ և՝ ի հոգւոյն ծնեալ ուսուցանէր ասէ, թէ նման էր աչաց ։ Այ՛ ձաշակելիսն զդառնութեն լեղւոյ, և քացախն ։ Այ՛ հոտոտելիսն զգարշութեն դիականց մեռելոց ։ զի օր խաչեցաւն՝ էր տեղի մահապարտաց հառափելոյ ։ Այ՛ լսելիսն զձայնս հայհոյութեց, վհատից, և կատականաց թշնամեաց ։ Այ՛ տեսանելիսն զողորմ տեսիլ գթալից մօրն, և աշակերտին զոր սիրէր ։ Այ՛ ըզ գրելոցս ըզ այսոցիկ, և որոց ոչ գրեալ եղեն ։ ի միտ առցես, թէ չարչարանքն փրկիչ չէին մերոյ՝ քան զորս կարասցէ մարդ ձառել, կոկծագինք եղեն ։ Այ՛ ո՞րոյ ասէ զբն տէրն Երեմիան ։ վկայեաց, թէ եղից զնմա սեռ մարդկային չարչարանաց, յորժամ խոնարհեցուցեալ զգլուխն՝ աւանդեաց զոգին ։ Այ՛ յաղագս սաստկութեն ցաւոցն գիտել պարտ է, զի կրկին է ։ մինն է նեղբեն ։ տրտմութեն անսահմանեալ ։ որ լինի մարդոյ՝ ի մտածութեն վնասու անձին ։ Այ՛ սակ միւսն է արտաքին, որ պատճառի՝ ի վնասու մարմնոյն ։ Այ՛ Երկոքինն սոքա եղեն՝ ի քո սաստ կատղի՛ն որչափ մարթէ է յաւուրսիկայ կենցաղոյս հեանս լինիլ ։

Այ՛ ըստաքին ցաւոց սաստկութեն առաւելու թեն եղև, նախ՝ ի միանգամայն առհասարակ յայմ կողմանեց ամ մասամբք լինելոյն ։ ոմ՛ վերագոյն կարգեալ յիշատակօգտ լինի ։ Երկրորդ՝ ըս սեռին, զի ցաւ բնեռելոյն՝ ի խաչ, է յոյժ դառնագոյն կիծ ։ վ՛ն զի՝ ի ջլսալին մասունս սևեռին ։ յորս առաւել զգալի լինին ցաւքն, որպիսի ճն ձեռքն, և ոտքն ։ միանգամայն և ծանրութիւն մարմնոյ կախեցելոյն՝ ի բևեռաց ազգ ցուցանէ զցաւն անդադար ։ ըս որում է և եր կարուն ցաւոյ, զի՛ չ փութայմ՛ռնանի բևեռեալն՝ ի փայտի խբրև զսպանեալն սրով ։ Այ՛ սակ պատճառ առաւելութեն նեղբեն ցաւոցն եղև, նախ՝ մեղքն ազգի մարդկին, զոր խբրև իւր հանդարեալ, ասէր առ հայր, Թէ Թողեր զիս վ՛ն բանից յանցանաց իմոց ։

ՄՐՄՆ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴՈՒ.

Ընտիրաբանութիւն յաղագս բանից առաքելական։

Մասինս յայսմ երկրորդում՝ յիշեալին գրոց մարգարէական նաց գումարին վկայութիւք՝ յանդիմանութիւն կարգեալ խորհրդածուեցաք ի ցուցումն ։ Իբր զի յայտ յանդիմանն տեսցի , թէ ոմն զոր ինչ միանգամ՝ ըզ աւետարանչութիւնն , և առաքեալք զնոսա մերոյ յոգի քոյ ըզ փրկագործ զտնօրինութիւնն աւետարանել էն մեզ բանիւ , և գրով , այնմ՝ ամի յառաջատեսութիւնն նախապատուիրեցին կանխաւ՝ հոգւոյն ընդհօք՝ նախահարքն հոգեկիրք , և մարգարէք բազումք ։

Այլ թէ ինչ աղագաւ գուշակք եղեն այնչափ կանխաւ , և բազումք ։ Այն՝ որ առաւել յայտնագոյն է ի պատասխանիս , որ և մնացողին բազում շահս ունի բերել անձին , օրինակաւ իմն դիցուք առաջի ։

Արք մարդոյ է , զսուղ իմն իրողութիւն վաղվաղակի եղեալն ոչ մեծ ինչ դէր բել , որչափ և մեծ իցէ ։ Ամին իրն յոյժամ արքայ յայց ելանել քաղաքաց իւրոց հանդերձի , ոչ վաղվաղակի եւանել երթալ ։ այլ կանխաւ հրեշտակս առաքի երեսաց իւրոց առաքէ աղդ առնել , թէ հանդերձեալ է գալ ։ Այս իւր քեզին ունի առաքին նախընթացս ի մեծամեծայ անտի իւրոց ։ Այս կարապետք յառաջընթաց եղեալ , քարոզ կարդան զնմանէ զգաստացուցանել զժողովուրդ տեղեացն արժանի հանդերձանաւք , և ընծայիւք ընդառաջ ելանել նմա ։

Բայց ամին օրինակի վայել էր մեծ վայել՝ չութիւն փրկչին մերոյ , և կարևոր էր թէմրեալ մտաց մարդկան՝ բազում ժամանակաւ յառաջ , բազում օրինակօք , և պատգամաւ յառաջընթաց լինել մարգարէից գալստեան նր , և նախաձայն քարոզութիւնն հրահանգել զժողովուրդն ի հաւատ , և ի փափաքումն ընդունելոյ զնա ։ Ասուի մեկ նիչն ի վր բանիս այսորիկ ։ Երբ եկն լրումն ժամանակին , առաքեաց աստ զորդին իւր ։ գաղ ։ դ ։ 4 ։ ասէ , ոչ ասի մեծ էր գատաւորն որ գայր , այնչափ քարոզ կարդացողաց կարդն հետագոյն յառաջընթաց լինել պարտ էր ։ Ասուի վր սմին իրի տնտեսութիւն հոգւոյն՝ զի այնչափ բազում հոյլք մարգարէից նախայ կարգեալ կանխեցին զգալստեան փրկչին մերոյ աւետարանել աշխարհի ։ Այր էր և այս պատճառ այնչափ ժամանակաց ի մէջ լինելոց մեղաց մարդոյն , և գալստեան փրկչին , իբր զի ի միտս առցէ մարդ զչարութիւն մեղաց կորստեամբ բազմաց , և զկարօտութիւն իւր փրկչին , ի գերութիւն ամ յանցանաց ։ Ասկարդ՝ քաջայայտ է , թէ ոչ վայրապար , կամ անպատուաստ եղև կարգս այս , և ոչ իսկ վայրապար բանք մարգարէիցն յիշեցեան աղդի եղեն առ մեզ փոխադրեալ ։ Այս զմեծամեծ նպաստս մնասուցանեն հոգւոց մերոց ստուգութիւնք իւրեանց ։ և զարգացուցանեն զմեզ ի հաւատ , ի յոյս , և ի սէր ամն մերոյ յոգի քոյ , եթէ մեք գնոյ ոչ հարևանցի ընթերցողք ։ այլ ի խոհումն մարդեղութեան , և փրկագործ տնօրինութեանն մարդեղացուք զմիտս՝ յանդիմանն առնել գնոյ արդէն եղելոցն՝ զորոց գուշակեն նոքա լինելոց ։ Ա՛ն զի լուսաւոր բանիւք նոցին հոգին ձշմարտութիւնն ընկալեալ ի միտս մեր՝ արծարծանք զնոյնչ հաւատոյն , զոր տպաւորեալ է ի մեզ ։ Որով առաւել պայծառանան , ընդարձակին , և զօրանան հաւատք մեր ։ Այս այսպէս զաներևոյթն իբրև տեսեալ , անպատումն ստուգութիւն իմն ստուգեմք յոգիս մեր , սքանչանամք , և մեծամեծ համարիմք զծածկին զմեր զմարդեղութիւնն , զխաչելութիւնն , և զյարութիւն , և զայլ փրկագործ տնօրինութիւնս նորին , ասելով ի նեղբս ի սրտի մերում ։ Թէ ապա ուրեմն ձշմարտիւ ածէ նա՝ որ ծնաւ ի կուսէն մարիամայ ։ Այս մեծ եղև ի վր մեր ողորմութիւն նորա , որ վր զմեզ ի յանհնչից մեղաց նախահօրն մերոյ , և ի դատապարտէ դժոխոց ներքնոց փրկելոյ համարեր

բերել նկրտիմք · այլ հատընտիր քանս ինչ ։ Նրկրորդ՝ թէ ոչ ձոխապէս , այլ այնչափ ինչ մեկնաբանութիք , որչափ կարևոր է զնո յայտնի առնել , թէ ոչ ձևմարտու են նա խատուշակութիք եղելոցն այնոցիկ՝ առ որս որոշեմք , թէ զնացանկ են ։ Ա՛ս զի և զբա զումն որք չունելով ինչ խորհնաբանութէ , մեկինք են , առանց մեկնաբանութէ թո ղումք ։

Ալ անդիպ և հնդգասբրպ առ ի հատարալ յաճի զրը նօսեցան մարգարէին · ոչ զնոյնս պարտ էր չարչարել ձեն , և մտանել ի խառս նոր ։ ղուկ · իբ · 25 ։

Գ՝ղուխ · ա ։

Հ՝բար ած գմարդն բան պատկերի նորում · և բան նմանութէ ։

Ա՛յս անստգիւտ ձնմարտութիս յուշ առնէ մեզ · նախ՝ թէ մարդն , քզի անմեռութական հոգւով գոյացեալ , է իմացական · այսօրիկ է ըն պատկերի ոյ ։ Նրկրորդ՝ թէ հաւորու թէ՝ կերպիւ իմն եղև ընմանութէ արարչին ոմի՝ հակ քոյոր , և տիրական ։ Ա՛ղոր , զի հաւորութէն նորա զնա՛ աստիձանս հակի լինքեան փակէ , յո գոյի , կենդանւոյ , և իմացականի ։ Նր յայտ է , թէ ոմ աստիձանք հակին ի գոյն իմացական գլխաւորեալք՝ յայլ աստիձան բարձրագոյն քզի մացականն զանցանել ոչ ունին ։ Նր սիրա կան · զի որ է իմացական , սեպհական է նմ լինիլ կամքն անձնիշխան , և ըն ինքեան կա րողական , (տես ի ա · մասին գրոյս · գլ · ա ։) Ա՛յլ թէ հոգին մարդոյ է անմեռութէ ղէն , աւանիկ յայտ առնէ ած բ ։ (ծննդ · բ · 7 ·) զի վ՚ը այլ կենդանեաց ասաց ած , Հանցե երէքը ղառնչ կենդանի · իսկ ի ստեղծ ման մարդոյ փչեաց յերեսս մարդոյ շունչ կենդանի ։ Ա՛ստ քաջայայտ է , թէ հոգին մարդոյ , ոչ է ի նիւթոյ , ոմն այլ կենդանեաց ։

Ա՛ յայտութիւն ։

1 · Ա՛ասց ած · արարացուք մարդ ըստ պատկերի մերում , և ըն նմանութէ , և իշխեսցէ ձկանց ծովու , և թռչնոց երկնից , և անասնոց , և ամ երկրի , և ամ սողնոց , որք սողին ի վ՚ը երկրի ։ Նր ա բար ած զմարդն ի պատկեր իւր · ըստ պատկերի ոյ արար զնա ։ ծննդ · ա · 26 · և 27 ։

բեր խաչի՝ և մահու , և յարուցեալ՝ ի մեռելոց յերկինս համբարձաւ փառաւք · զի և զմեզ՝ ի նոյն վերատեղ ողորմութէ ։ Ա՛րդ հետև՝ ի սկզբանէ արարածոց աշխարհի՝ մին չև յամենակեցոյց գալուստն նո՝ այնչափ բազ մահոյլ կարդ մարգարէից՝ իդարս դարս՝ ի ժամանակս ժամանակս՝ բազմապատիկ տես լեամբ , և պէսպէս առակ օրինակօք՝ հա մառձայն բանիւ՝ միաշունչ միախորհուրդ՝ նա խագուշակք եղեն գալստեան նո , և իւրա քանչիւր այլ փրկագործ անօրինութէց նո րա , յորս և առաւել խաչի , և կենսաբեր մահու նո ։ Ա՛ստի այսչափ կանխաւ բազ մապատիկ լինիլն գուշակութէցն՝ զմե ծութէն փրկչին , և զգործոց նորին , զորոց նախապատրաստ լինիլն , քաջ ստուգէ ։ Ա՛յն զի յաղագս գալստեան սոսկ ստեղծուածոյ միոյ , և մի փոքր և դոյզն գործոց լինելոյ՝ զիարդ մարթ է այսչափ կանխաւ՝ այսպէս հրաշալի մեծամեծ պատրաստուիս յոյն լինել ։ Օ այս այսպէս՝ թէաւք՝ որ հոգւոյն զմտաւ ածեալ , զարթնուն սիրտք մեր ՚ի թմրութէ հեղգութէ ՚ի զգաստութէ , և ՚ի փոյթ դառնալոց առ փրկիչն՝ յամ արտ ։ Ա՛սկ ոմն զի քաջայայտ լինի իւրաքանչիւրոք զայսպիսի արծարծանութէն հաւատոյ ՚ի որ հոգւոյն ընդունելոյ , ՚ի միտ առցէ զօրինաւին , զոր զնահապետին յակոբայ ընդեռ նու ։ Օ ի գրեալ է յաղագս նո , թէ յոր ժամ որդիք իւր պատմեցին նմա , թէ որ դին քո յովսէփ կենդանի է , և նա է իշխան երկրին եգիպտացւոց , զարմացաւ ՚ի միտս իւր , զի ոչ հաւատայր նոց ։ Ա՛յլ երբէք և տես զասլլեն , զոր առաքեաց յովսէփ առ նու , զնա , և խօսեցան ընդ նմա զամ ինչ , զոր ասաց յովսէփ , արծարծեցաւ ոգի նո , և ասէ · մեծ է ինձ , թէ արդարև կենդանի է յակ որդին իմ յովսէփ , երթայց , և տեսից զնա մինչև մեռանիմ ։ ծննդ · խե · 26 ։ Ա՛սա սմին օրինակի մտադիւր խորհրդա ծութէ զսիրկչէն մերմէ եղեալ մարգարէու թէնէն , լինի ՚ի մեզ արծարծանութէն հա հատոյ , ընդ նմին և բորբոքումն սիրոյ ՚ի պար գևաց հոգւոյն սրբոյ ։ Նր ահա առ այսպիսի օգտակար կրթութէ ՚ի մատեանս յայս զմարգարէից բանսն հանդամանակել , և տես լինութէց փրկչին մերոյ համեմատութէ յանդիման առնել ըղձալի եղև մեզ ։

Ա՛յլ կարևոր է ասա յուշ առնել ինչ ։ Նախ՝ զայս , թէ ոչ որչափ մարգարէու թիք են զսիրկչէն մերմէ , զայն ամ յառաջ

25 : Ամէն կայ յայլ Բարգմանութիւնէ ։

4 . Ո՞ւնձ կայ իմ քնաւ յերկինս , կամ
'ի քէն զինչ ևս խնդրեցից յերկրի ։
Հաճաղեցաւ սիրտ իմ , և մարմին իմ ,
ած սրտի իմոյ . բաժին իմ ած յաւի-
տեան ։ սաղմ . հբ . 25 ։

5 . Ընդդատեցո առ քեզ ոք և ատեան .
դուես յոյս , և բաժին իմ յերկրին կեն
դանեաց ։ սաղմ . Ճկեր . 6 ։

6 . Յաւատացի տեսանել զբարութիւն տեառն
յերկրին կենդանեաց . համբեր տան ,
և քաջալերեսց . զօրասցի սիրտ քո ,
և համբեր տան ։ սաղմ . լիզ . 13 ։

7 . Ոչ զի բազում արարեր զողորմութիւն
քո ած . այլ որդիք մարդկան 'ի հո-
վանի թեւոց քոց յուսասցին ։ Կըբես-
ցին նոքա 'ի պարարտութիւն տան քոյ ,
և զուղեսս փափկութեան քոյ տացես ըմ-
պել նոցա ։ սաղմ . լե . 9 ։ Ալբախ արաա-
ցես զնա յուբախութիւն երեսաց քոց ։
սաղմ . ի . 7 ։

8 . Համբուրեսցե զես 'ի համբուրից բե-
րանոյ իւրոյ ։ երգ . ա . 1 ։

9 . Տարաւ զես արքայ 'ի սենեակ իւր .
ցնծասցուք , և ուրախ լիցուք 'ի քեզ ։
երգ . ա . 3 ։

10 . Ընտր առաչինն եղբօր որդին իմ ինձ .
'ի մէջ առեանդ իմոց հանդիպեցե ։ երգ .
ա . 12 ։

11 . Աղբօրորդին իմ ինձ , և ես նմա ։
երգ . բ . 16 ։

12 . Ած եղբօրորդւոյ իմոյ . և առ ես զարձ
նոր ։ երգ . է . 10 ։

13 . Աչ և ես եղիցի քեզ արեգակն 'ի լոյս
տուընջեան , և ոչ ծագումն լուսնի
տացէ քեզ զլոյս 'ի գիշերի , այլ եղի-
ցի քեզ տէր լոյս յաւիտենական , և
փառք քո ած ։ եսայ . կ . 19 ։

14 . Որ գնայ արդարութիւն . . . . նա բնա-
կեսցի 'ի բարձրալին վիմին հաստատ-
նոյ . հաց տացի նմա , և ջուր նր հա-
ւատարիմ . զթագաւորն փառաց տես
ցեն աչք նր ։ եսայ . լգ . 15 ։

Սքանչելի են բանք ս , և առանց պատմե-
լոյ՝ մեծ ուե մարդասիրութեն այ ։ Օգտա՛յլ
կարգի անգամ լինիլ չեմք արժանի . և նոյն
չափն բարձրուե յիմ անմանութե զմեզ վեր-
առնուլ հանդերձին ։ Աչ դու տես ինձ յայսմ
զոտկալինն . զի մեք յայսմ ամի յերկիր բեւե
ռել կամք , և զեզս դնել 'ի մսի՝ այնմ հասա
նելոյ ոչ փոյթ առնեմք ։ Աչ աղաչաւ այս-

2 . Աչ ստեղծ ած զմարդն հող յերկ-
րէ , և փչեաց յերեսս նր շունչ կենդա-
նի , և եղև մարդն յոգի կենդանի ։
Ծննդ . բ . 9 ։

3 . Որ հեղուս զարիւն մարդոյ . փոխանակ
արեան նր հեղցի արիւն նր . զի 'ի պատ
կեր ած արարի ես զմարդն ։ Ծն . թ . 6 ։

4 . Ընդաքին ոմն 'ի պատկերի շրջի մարդ ,
սակայն 'ի զուր խռովի , դանձի , և ոչ
գիտէ ումբ ժողովէ ։ սաղմ . ղը . 9 ։

5 . Ընծ հաստատեաց զմարդն յանեղծուածն ,
և 'ի պատկեր իւրոյ բարերարութե ա-
րար զնա ։ իմաստ . բ . 23 ։

6 . Ընծ ստեղծ յերկրէ զմարդն , և ըստ պատ
կերի իւրոյ արար զնա ։ Ել կ . ժէ . 1 ։

7 . Ահա ես գիր արարածոց մարդկան . յա-
ւուր յորում արար ած զադամ , ըստ պատ
կերի ած ստեղծ զնա ։ Ծննդ . ե . 1 ։

Գլուխ . բ ։

Վանչի մարդն ապեղծաւ ըստ պատկերի ած , և ըստ
նորոգն նմանութե . երանելի հանգիստ նր է հան-
գիստն ած ։

Ստուգութե մեկզդուեաս 'ի միտ
առցես 'ի վկայուեց ածային գր-
ոց , զոր ասա գուամարեմք փոքր
'ի շատէ , անմեկին , զի մի երկարուեր մեկ-
նաբանուեց նոցին՝ լռեցի խորհրդածելեացն
կարի լինի ամփոփիլ 'ի միմեանց ։

Ա հայուեէ ։

1 . Ահա հանդիսաւ ած յաւուրն եօթնեերոր-
դի յամ գործոց իւրոց՝ զոր արար ։
Ահա օրհնեաց ած զօրն եօթնեերորդ . և
սրբեաց զնա . քանզի 'ի նմա հանդիսաւ
յամ գործոց իւրոց . զոր սկսաւ առնել
ած ։ Ծննդ . բ . 2 ։

2 . Ընյսօր եթէ ձայնի նր լուիցէք , մի խըս
տացուցանէք զսիրտս ձեր ոմն 'ի դառնու
թե յաւուրն փորձուե յանապատի . ուր
փորձեցին զիս հարքն ձեր . . . . ոմն եր-
դումայ 'ի բարկուեն իմում , թե մտցեն
'ի հանդիստս իմ ։ սաղմ . զէ . 8 ։

3 . Ինամեմ , զի փրկիչն իմ կենդանի է . և
'ի վերջին աւուրն յերկրէ յառնելոց եմ .
և դարձեալ շուրջ պատեալոց ես զես մարթե
իմ . և 'ի մարմնի իմմէ տեսից զած իմ .
զոր տեսանելոց եմ ես ինքն . և աչք իմ
հայելոց են 'ինա , և ոչ այլ ոք . պահեալ
կայ այս յոյս իմ 'ի ծոց իմ ։ յոբ . ժթ .

րութիւն. ահա և այս ընդունայնութիւն է ... Յաձախեցի լինիլ արարս. շինեցի լինիլ ապարանս. տնկեցի լինիլ այգիս. արարի լինիլ պարտէզս, և դրախտս. և տնկեցի ի նոսա փայտս ամենապտուղս ..... Ժողացայ ծառայս, և աղախնայս, և ընդածինք էին լինիլ ինձ. և ստացուածք անդէոյ, և հօտից բազմութիւք եղէն լինիլ քան զամենայն եղեալսն յառաջագոյն քան զիս յԵրուսաղէմ: Ժողովեցի լինիլ զարծաթ, և զոսկի, և ստացուածս բազմութիւն քան զթագաւորաց: Արարի լինիլ գուսանս և երգեցիկս և հանայս. և զփափկութիւնս որդւոց մարդկան .... Եւ մեծացայ առաւել քան զամենեսեան եղեալս յառաջ քան զիս յԵրուսաղէմ. և իմաստութիւն յաւելաւ լինիլ: Եւ զամենայն զոր և խնդրեցին աչք իմ, ոչ զրկեցայ ի նոցանէ. և ոչ արգելի զսիրտ իմ յամենայն ուրախութիւն .... Եւ հայեցայ յամենայն արարս իմ, զոր արարին ձեռք իմ, և ի վաստակս զոր ջանացայ առնել. և ահա ամենայն ունայնութիւն և տառապանք հոգւոյ. և ոչինչ է առաւելութիւն ի ներքոյ արեգականն ... Եւ դարձայ հրաժարեալ սրբոյ իմով յամենայն վաստակոց իմոց զոր վաստակեցի ես արեգակամբս: Ժող. Բ:

Ահա ունիս, որ զայս ամենայն մտադիւր ընթեռնուս, ի խորս սրտի քոյ մտաթոհ լինել, և առուգիր, թէ ոչինչ ի բարեաց աստի կենցաղոյս սահմանեալ եղեւ յոյժ ի հանգիստ սրտի մարդոյ, և յերանութիւն. քանզի անհամեմատք են ազք սրտի մարդոյ, որ ստեղծաւ առ պատկեր, և առ նմանութիւն այ, և ի վայելուչն անեղծ անվախճան կեանց. մեծ յետ վճարելոց բանիցս այսոցիկ, ասէ. Եւ վախճան բանիցս ղամ ինչ լուար. Երկնչ զԱստուծոյ, և պատուիրանս նորա պահեա. վասն զի այս է ամ մարդ. Ժող. Ժբ. 13: Ասաի դաւիթ այրն ըստ սրտին այ առուգիրեալ, թէ ոչինչ ի ստեղծեալ բարեաց դառնայ հասեալ սրտի մարդոյ, լինիլ նմա յերանելի հանգիստ, առաղաղակեր առ այր, և առեր. Ցնծացի ես ասեր, ոչ է իմ հանգիստ. դիմեա ի ըստ բնից ապեղծեր զամ որ դիս մարդկան: սաղմ. ձբ. 40: Եւ ես առ սէր. Ով ինչ հայ իմ բնաւ յերկինս. համ ի քէն ոչ նչ ինչ եւս ընդերկրի: Լուռաղեցաւ սիրտ իմ, և մարմին իմ. ասէ սրտի իմոյ. քանիցն իմ ասէ յառեալ պեան: սաղմ. հբ. 25: Դառապագի պեանել զբարութիւն երկրին ընդերկրի ընդոստոյս. համբերէ այն, և

այսպէս զնաարի: Յայսմ ես պատճառն: Վասզի ի հաւատոց աներեւութիցն այ նուճաղեալ խոստացեալ ես սիրտ մեր: Եւ այս ուստի. յայտ ես, թէ զի հաղիւ երբեմն զմտաւ ածեմք զաւետիսն հինգստեան, զոր մեզ պատրաստեալ ես հայրն փրկագործ. և զայն ևս հարևանցի, և վերջ ի վերոյ առանց սերտ հաւատոց ներգործութեան:

Գլուխ. Գ:

Կենցաղոյս բարիքն ոչ են սահմանեալ յայ ի հանգիստ և յերանութիւն մարդոյ:

Զանգի կենցաղոյս բարիքն զշնորհդ ինչ հաղորդութեան ածեղէն բարւոյն բարձեալ բերեն, վ՛որ որոյ կերպարանին նմին. և մեք տղայամիտ բարս զգեցեալ՝ առ սոսկ կերպս բանիցդ, ոչ առ խոհականս յարիմք. մանաւանդ՝ զի որ խոկն է, ոչ է երևելի, այլ է աներևոյթ. և ոչ է առաջնակայ, այլ խոստ մամբ հանդերձեալ. իսկ որ սոսկ կերպարանքն է, երևելի է, և առաջնակայ: Այսր աղագաւ և յաղագս կենցաղոյս բարեաց զումարեմք զվկայութիւնս առ ստուգութիւն, թէ զոր ոչ են սահմանեալ յայ ի հանգիստ և յերանութիւն մարդոյ, այլ ածեղէն բարին:

Ա. Կայութիւն:

1. Ականջս ունկնդրեաց ասաց Ժողովողն, ունակնդրեաց ամ ինչ ընդառնայն է: Ո՞ինչ աւելի է մարդոյ յամ՛ի վաստակս իւր. զոր տաժանի՛ ի ներքոյ արեգական .... Ոչ յագեցեալ ակն տես սանելով. և ոչ լցցի ունկն լսելով .... Ես Ժողովող եղէ թագաւոր՛ի վր՛ ի Երուսաղէմ. և ետու զսիրտ իմ՛ի խնդրել, և՛ի քննել իմաստութ՛ վ՛ս ամենեցուն եղելոց՛ ի ներքոյ արեգական ... Տեսի միանգամայն զամ արարածս զարարեալս՝ ի ներքոյ երկնից. և ահա ամ ինչ ընդունայնութիւն է, և յօժարութիւն հոգւոյ ... Ասացայ՛ ի սրտի իմում ասել, թէ ահա մեծացայ՛ք զամենեսեան, որք եղեն յառաջ՛ք զիս յԵրուսաղէմ. և սիրտ իմ ետես զբազում իմաստութիւն, և գիտութիւն, զառակս և զհանձարս ծանեայ. սակայն և այս յօժարութիւն է ոգւոյ: Ժող. ա:

2. Ասացի՛ ի սրտի իմում, երկ և փորձեցից զքեզ յուրախութիւն, և տեսից՛ ի բարիս

ժողովեցաւ • զբօսասցէ սէրդ ձո , եւ հմայիչքն ձեռն ։
սաղմ • լիզ • 13 ։

Օ այս ամ վկայութիւն ի հին կտակարա-
նաց առաւել զամարելոյ , քայս խորհուրդ .
իբր զի տեսցի , թէ ոչ ամ ի սկզբանէ իսկ
մարգարէիւք փոյթ արար քայս առնել մեզ
զայս իւր խորհուրդ . և ի սոյն զիտոս մեր
մարզել , և զփափագումն սրտի մերոյ լինքն
ձգել ։

Գլուխ • ի ։

Մահմանեաց ամ մարդոյ ոչ վաղվաղակի լինա ի հան-
գիստ իւր մոռանալ . այլ յառաջագոյն զբօսա ամ
գործել ընդհօտ , եւ ապա ի նոյն հանգիստն վերա-
նալ գառաջ ։

Բանն իրաւանց , թէ երբ աղաղաւ
գերբնական երանութիւն ի ըս-
կզբան ստեղծանուածէ մարդոյ
ոչ եղև նման պարզևեալ , յեր-
բորդ գլուխն առաջին մասին յա
ռաջ բերաք . ուստի յայսմ վայրի զսահման
նուին ։ յսորիկ կարգի յայ , ամ ծայնն գրոց
վկայութիւք յայտ առնեմք ։

Ա ՀԱՅՈՒԵՔ ։

1 • Նե կատարեաց ամ յաւուրն վեցերորդ
դի զգործս իւր , զոր արար . և հան
դեաւ յաւուրն եօթնեներդի ։ ծնն • ը • 2 ։
2 • Նե հաւ սէր ամ զմարդն , զոր արար .
և եդ զնա ի դրախտին փափկութ զոր
ծել զնա , և պահել ։ ծնն • ը • 15 ։
3 • Ւսաժին լամ ես դու ամր . ասացի պա-
հել լինձ զօրինս քո ։ սաղմ • ճիը • 57 ։
4 • Նա արդարութ երկնեցայց երեսաց
քոց . և յարեցայց յերկիր փառաց քոց ։
սաղմ • ժը • 15 ։
5 • Տէր ով կացցէ ի խորանի քումմ . կամ
ով բնակեսցի ի լեառն սբ քո ։ Որ
գնայ ամբիծ . գործէ զարդարութի .
խօսի զճշմարտութի ի սրտի իւրում .
սաղմ • ժդ • 1 ։
6 • Նրանեալ է այր , որոյ օգնութի իւր
ի քէն է . եւս եդ ի մտի իւրում , ի
տեղւոջ յորում ուխտեաց . ճը • 6 ։
7 • Օ օրհնութիւն տացէ , որ զօրինս դնէ .
գնասցեն նա ի զօրութ ի զօրութի . և ե-
րևեսցի ամ հրեշտակիցդ ի սիոնի . ճը • 7 ։
8 • Նե հաճոյ եղիցի ենութք այդ . և ոչ ու-
րթք գտանիւր . զի փոխեաց գնա ամ ։
ծննդ • ե • 24 ։

9 • Նզիտ վասն նախանձայոյզ լինելոյ
խնդրեաց զվրէժ օրինաց . և վերացաւ
յերկինս • ա • մակ • ը • 58 ։
10 • Նե ահա կառք հրեղինք , և երիվարք
հրեղինք . և վերացաւ եղիա շարժ-
մամբ յերկինս ։ ը • Թագ • ը • 11 ։
11 • Օ հետ քո ի հոտ իւղոյ քոց ընթա-
ցուք ։ Տարաւ զիս արքայ ի սենեակ
իւր . ցնծասցուք , և ուրախ լիցուք ի
քեզ ։ երգ • ա • 3 ։
12 • Ջանացայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ . և ա-
սացի միշտ մոլորեալ են սրտիւք . և նոք
ոչ ծանեան զճանապարհս իմ . ոմն երդ-
ուայ ի բարկութ իմում , թէ մտցեն
ի հանգիստ իմ ։ սաղմ • ղիը • 10 ։

Գլուխ • ե ։

Նր աղաչաւ պատուիրան եւս ամ մարդոյն ։
Նա գիտցէ եղեռնա պատուանգանել նովին ։

Ի՛ հիւր լինչ պէտս եղ պատուիրան ,
որ յաճախ անկարօտանէ շքոյ ,
և զինչ և իցէ իրի յայլմէ ընդունել
լոյ . այլ զի մարդն պահպանութիւք
նորին , և շնորհօք ամ հոգւոյն յուղղութիւն
առ ամ հաստատեալ , և ի սէր նր փորձիւ
հաւատարիմ գտեալ , երանելի կենացն այ
կցորդութիւն արժանացի ։ Նայց նա ստուն
գանաղ այսմ գտեալ , յուղղուէ անտի խո-
տորեցաւ . և այնպէս ընկ թագաւորութիւք
անիծից , և մնոյ անկաւ ։

Յաղագս պատուիրանին վկայութիւն ։

1 • Ամ ի սկզբանէ հաստատեաց զմարդն .
և եթող զնա ի ձեռս խորհրդոյ ի-
ւրոց ։ եկղ • ժե • 14 ։
2 • Յաւել զպատուիրանս և զհրամանս իւր ։
ժե • 15 ։
3 • Նթէ կամիցիս զպատուիրանն պահել ,
պահեացեն զքեզ ։ ժե • 16 ։
4 • Նդ առաջի քո ջուր , և հուր . յոր և
կամիցիս , մեկա զձեռն քո ։ ժե • 17 ։
5 • Ւառաջի մարդոյ կեանք , և մահ . բա-
րի , և չար . ընկ որ հաճեսցի , տացի նմա ։
ժե • 18 ։
6 • Նղիցկինամա պարծանք յաւիտենական ,
որ կարաց յանցանել , և ոչ յանցեաւ .
առնել չարիս , և ոչ արար ։ եկղ • լա • 10 ։
7 • Նե պատուիրեաց ամր ամ ադամայ , և
ասէ . յամ ծառոց՝ որք են ի դրախ-
տի , ուտելով կերիցես . բայց ի ծա-

Գլուխ. Ը.

Յաղագս ղեղոյ առաջնին մարդոյ յամ ծնունդս իւրոց. և աղքի մարդկան՝ երկնի կարօտանալոյ։

Եւ եղեք առաջինն ծնողացդ յամ քսանկան ծննդեամբ սերունդս նոցա եհաս. և վեց ամենեքեան ընդ թաղաւորութիւն մեղայ, և անիծիլ մեհու անկաք։ Եւ առ բարձումն մեր փրկչի կարօտացաք, քաւելոյ զմեղս, օրհնելոյ զմեզ, և ի ընդրկս սուրբ փոխելոյ։

Յաղագս չգիտան սիղբենական ղեղոյ վկայութեան։

1. Ահաւանդու քանասարկութիւն եմուտ մահ ի՞ն։ իմաստ. Բ. 24։
2. Ընօրինութիւն յղացաւ, և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։ սաղմ. Ծ. 7։
3. Ասէ սուրբ՝ ոչ լիցի ձեր յաղագոյ. այլ և ոչ ոք, թէպէտ և միոյ աւուր լիցին կեանք նոր ի վէր երկրի։ յոբ. ԺԴ. 4։
4. Ոչ ոք լիցի մարդ, որ եղև անարատ. կամ ոք կանանցածին լինելոյց լիցի արդար։ յոբ. ԺԵ. 14։
5. Եւ ընկեցեալ զնեերը ընդ երեսս գաշտին. վէմ խոտորնակ մնացեալ քոց յաւուրն յոբում ծնաւ։ ելեկ. ԺԶ. 5։

Կարօտութիւն ղեղոյ փրկչի վկայութիւն։

6. Ոչ ես լքրև զիս մարդ, ընդ որում դա տեցայց. եթէ հաստարակ եկեցուք ի դատաստան. իսկ յանկարծ գոյր միջ նորդ, և յանդիմաներ, և լսեր ի մէջ երկոցունց։ յոբ. Ճ. 32։
7. Ընկենքին լքրև ոչխարք մոլորեալք. այր ի ձանապարհի իւրում մոլորեցաւ. և ոչ մնանեաց զնա առ մեղս մեր։ եսայ. ԾԳ. 6։
8. Նա զմեղս մեր բառնայ, և վէմ մեր չարչարի։ եսայ. ԾԳ. 4։
9. Ո՞ տացէ ի սիովնէ զփրկութիւն իսկի ի դարձուցանել ոմն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յակոբ, և ուրախ եղիցի իսկ։ սաղմ. ԺԳ. 7։
10. Յոյժ մեզ ոչ զօրութիւն քո. և զմիւս կուռ քո տուր մեզ։ սաղմ. ՃԺ. 8։
11. Օ արթո՛ զզօրութիւնս քո. և եկ ի փրկութիւն մեզ։ սաղմ. ՀԵ. 3։
12. Ոչ տացէ քեզ եղբօրորդի իմ դիւրել զբեռն հասի մօր իմոյ. զաւել զքեզ արտաքոյ հասարակութեցից։ երդ. Ը. 1։

13.

ոչ ոք գիտէ բնաւ, և չարի մի ուտիցէք. զի յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ, մա հու մեռանիցիք։ ծննդ. Բ. 15։

Յաղագս պատուիրանելոյ մարդոյն պատուիրէ։

Եւ օձն էր իմաստնագոյն քան զամ դազանս։ Եւ ասէ օձն ցկինն, զի՞ և զի ասաց ձեզ, թէ չիւր ծառոց, որք իցեն ի դրախտի այդր, մի՛ ուտիցէք։ Եւ ասէ կինն օձին. ի պտղոյ ծառոց դրախտիդ կերիցուք. բայց ի պտղոյ ծառոյն որ է ի մէջ դրախտին, ասաց ձեզ մի՛ ուտիցէք ի նմանէ, և մի՛ հպուք լինիցիք, զի մի՛ մեռանիցիք։ Եւ ասէ օձն ցկինն, ոչ եթէ մահու մեռանիցիք. զի գիտէր ձեզ, թէ յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ, բանայցին աչք ձեր. և լինիցիք իբրև զաստուածս ձանաչել զբարի և զչար։ Եւ եհաս կինն, զի բարի էր ծառն ի կերակուր, և հաճոյ աչաց հայել ացն, և գեղեցիկ ի տեսանել. և էառ ի պտղոյ նորա, և եկեր. և ետ առն իւրում ընդ իւր, և կերին։ Եւ բացան աչք երկոցունցն. և գիտացին զի մերկք եին։ Եւ կոյեցան տերն ձեզ զաղամ, և ասէ. ո՞ւր ես։ Եւ ասէ. լուայ զձայն քո ի դրախտի առաւ, և երկեայ, քանզի մերկ էի, և թաղեայ։ Եւ ասէ ցնա. ո պատմեաց քեզ՝ թէ մերկ ես. բայց թէ ի ծառոյն, յորմէ պատուիրեցից քեզ անտի և ևս չուտել, կերեր ար դեօք ի նմանէ։ Եւ ասէ ադամ, կինն զոր ետուր ընդ իս, սա ետ ինձ ի ծառոյ անտի և կերի։ Եւ ասէ տէր ցկինն. զի՞նչ գործեցեր զայդ։ Եւ ասէ կինն, օձն խաբեաց զիս, և կերի։ Եւ ասէ տէր ցօձն. փոխանակ զի արարեր դու զայդ, անիծեալ լիջիր դու յամ անասնոց։ Եւ ցկինն ասէ. տրամեսցէ ծնեցիս որդիս։ Եւ ցադամ ասէ. անիծեալ լիցի երկիր ի գործս քո. բերսամիք երեսաց քոց կերիցես զհաց քո. մինչև դարձ ցիս յերկիր՝ ուստի առար։ Եւ եհան արձակեաց զնա տէր ցածի ի դրախտէ անտի փալ հերկել գործել զերկիր, ուստի առաւ։ Եւ հրամայեաց քերովբէից, և բոցեղէն սր դոյ շուրջանակաւ պահել զձանապարհ ծառոյն կենաց։ ծն. Գ։

Ա՛կայութիւնք ։

Պատուհասուիլ օձին նշանակեաց մէջ շնորհել պիրկել ։

1 • Այս ասէ ՏԵ՛Ր . փոխանակ զի ա֊
բարեր դու զայն , անիծեալ լինիցէ
դու յա՛մէ անասնոց , և յա՛մէ գազանաց
երկրի • ՚ի վէր լանջաց և որովայնի քոյ
գնասցես , և հող կերիցես զա՛մէ ա֊
ւուրս կենաց քոց ։
2 • Այս եդից զքէշնամութի՛ ՚ի մէջ քոյ , և
՚ի մէջ կնոջդ և՚ի մէջ զաւակի դորա ։
Ա՛յս սպասեսցէ քում գլխոյ , և դու ըս
պասեացես նմա դարշապարի ։ ծն • է • 14 ։

Հաշտեալ աստուածն իսկ զոր եր մեղադիելոյն , զնոյն յայտ առաք ։

3 • Այս ցկիւնն ասէ • բազմացուցանելով
բազմացուցից զտրտմութի՛ն քո , և
զհեծուխս • տրտմութի՛ն ծնցիս որդիս •
և առ այր քո դարձ քո • և նա տիրես
ցի՛ քեզ ։ ծն • է • 16 ։
4 • Այս ցաւատ ասէ • փոխանակ զի լսեր
ձայնի կնոջդ քո • և կերեր ՚ի ծառոյ
անտի , յորմէ պատուիրեցի քեզ անտի
միայն չուտել , և կերեր ՚ի նմանէ , ա֊
նիծեալ լիցի երկիր ՚ի գործս քո • տրտ
մո՛ւթ կերիցես զնա զա՛մէ աւուրս կենաց
քոց ։ Փուշ և տատասկ բուսուսցէ քեզ •
և կերիցես զբանջար վայրի ։ Ո՛րտամբք
երեսաց քոց կերիցես զՀաց քո • մինչև
դարձցես ՚ի երկիր , ուստի առար • զի հող
ես , և ՚ի հող դարձցիս ։ ծն • է • 17 ։
5 • Այս արար ՏԵ՛Ր աղամայ և կնոջ նո՛ր Հան
դերձս մաշկեղէնս • և զգեցոյց զնոսա ։

Պատարագս հաբելի , և պահն և պնովն և պե֊
նովն , և զնոյ յիւր ծառայս ընդունելով ։

6 • (Այս եղև յետ աւուրց) Հաց Հաբէլ
յանդրանկաց խաշանց իւրոց ՚ի պա֊
տարագ նո՛ր պատարագէ ՏԵ՛Ր . և Հայե֊
ցաւ ՏԵ՛Ր ՚ի Հաբէլ , և ՚ի պատարագս
նո՛ր ։ ծն • է • 4 ։
7 • Այս եկեաց աղամ ամն Հարիւր և ե֊
րեսուն • և ծնաւ զի կերպարանեաց իւ֊
րոց • և անուանեաց զանուն նո՛ր սեթ ։
ծն • է • 33 ։
8 • Այս սեթայ եղև որդի , և անուանեաց
զանուն նո՛ր ենովս ։ Ա՛յս յուսացաւ կոչել
զանուն տէ՛ր ՏԵ՛Ր ։ ծն • է • 26 ։

9 • Այս

Ա՛ստն • Ե • գլուխ • Ե ։

Ա՛ստն հաբէլի երկիր • և յայտնէլն եւ պա֊ղ ջուր ։

13 • Այր լինչ երկիւղած է , ո՛վ քննեացէ , և ըզ
խորհուրդս քո ո՛վ գիտաց , եթէ ոչ դու
ետուր զիմաստուն • և առաքեցեր զՀո
գի քո՛ոբ՛ի բարձանց , և ապա ուղ֊
ղեցան շաւիղք երկրաւորաց , և զՀա֊
ձոյս քո ուսան մարդիկ , և իմաստու֊
թի՛ն քով լիրկեցան ։ իմաստ • Թ • 16 ։
14 • Ա՛յս զնախասահեղծ զՀայրն ՏԵ՛Ր զիմայն
Հաստատեալ պահեաց , և փրկեաց ըզ
նա՛ի յանցանացն իւրոց ։ իմաստ Ժ • 1 ։
15 • Այս օրհնեացին ՚ի զաւակի քում ամ
ազգք երկրի ։ ծն • իբ • 18 ։
16 • Այս նա է ակնկալութի՛ն հեթանոսաց ։
ծն • խե՛ • 10 ։

Վ՚լուխ • Է ։

Յաշտս ՚ի սկզբանէ յայտ առնելոյ այ պէտս եւ՝ շնորհելոյ մեզ փրկել ։

Ա՛ծ , որ յառաջ քան զյաւիտեանս կա մեզեալ էր տալ մեզ փրկիչ , բա֊ զում բանիւ , բազում երեք , և դործով յայտ արար զայս՚ի անկզբանէ ։ Ա՛յս • զի յետ մեզաց առաջին ծնողացն ոչ վաղվաղակի եհան զնո՛ս ՚ի կե֊ նաց • այլ եդ ՚ի վէր նո՛ր զապաշխարութի՛ն , որով վախճանն է քաւութի՛ն մեղաց ։ Այրկ֊ զորդ զի ոչ արդել զնո՛ս ՚ի ծննդոց • իսկ արդ՝ եթէ չէր կամեցեալ այ տալ քաւիչ մեզաց , սերունդ նո՛ր այնուհետև առանց միջնորդի փրկութի՛ն , հնարէր , և արդա֊ րութի՛ն թողեալ , ոչ առ լրութի՛ն ազգայու֊ թի՛ն երկնից , այլ առ լրութի՛ն դժոխոց կար գեալ լինէր ։ Այրորդ • զի զբանասարկուն , որ ՚ի յօձն էր , պատուհասեաց տապան֊ քեօք • յայտ արարեալ թէ դնելոյ զդլուխ նո՛ր ընդ ոտիւք հնոյն յարութեանելով ՚ի զաւա֊ կէ նո՛ր եղծիչ իշխանութի՛ն , զոր կալաւ նա ՚ի վէր աշխարհի մարդկան ։ Այրորդ • զի զպա֊ տարագն Հաբելի ընկալաւ • և Հաց յիւր ծառայս զսեթ , և զենովս • և զենովքեան մահուա՛նէ փոխեաց ։ Այլև զնոյ խաչանիշ տապանաւ՝ տարին ՚ի ջրհեղեղէն ապա֊ քեցոյց • զպատարագ նո՛ր ընկալաւ • և եղ ուխտ այլ ոչ ևս ածել ՚ի զՀեղեղ ջրոյ • և առաց • աշխարհ և բազմացարուք • զոր ոչ եր ՚ի դէպ առնել նմա վ՚ա ուրեմն կենաց կեն ցաղոյս ։

Կիրակի · ը ։

Յաղագս խոստմանն առ Նախահայրն Եղբայ ։

ոստումն արար ՚ած աբրահամու , ի-
սահակայ , և յակոբայ , և դաւթի
՚ի զաւակէ նից յարուցանել մեզ փրկ
չիչ , որով օրհնեցան , և օրհնին ամ
ազգք ։

Ել կիրակէ ։

Ստորոգի առ աբրահամ ։

1 · Եւ ասէ ՚ած ցաբրամ · Ել դու յերկ
րէ քումմէ , և յազգէ քումմէ , և էկ
յերկիրը , զոր ցուցից քեզ ։ Եւ արարից
զքեզ յազգ մեծ · և օրհնեցից զքեզ ,
և մեծացուցից զանուն քո · և եղիցիս
օրհնեալ ։ Եւ օրհնեցից զօրհնիչս քո ,
և զանիծիչս քո անիծից ։ Եւ օրհնես-
ցին ՚ի քեզ ամ ազգք երկրի ։ Եւ գնաց
աբրամ ոյն խոսեցաւ ընմ ՚ած .... և
եկն յերկիրն քանանու ։ ծն · ժբ · 1 ·

2 · Եւ եղև քան տն առ աբրամ ՚ի տես-
լեան , և ասէ · Մի երկնչիր աբրամ ·
ես վերնակացու եղէց քեզ · և վարձք քո
բազում եղիցին յոյժ ։ Եւ ասէ աբրամ ·
տէր տէր · զինչ տացես ինձ · զի ես կորն-
չիմ անորդի · և որդի մասեկայ ընծնէ
իմոյ , այն է եղիազար դամասկացի ·
Եւ ասէ աբրամ · որով հետև ինձ ոչ ե-
տուր զաւակ , ընդծնիւն իմ ժառանգես
ցես զիս ։ Եւ վազվազակի ձայն ոյ եղև
առ նա , և ասէ · ոչ ժառանգեսցէ զըն-
քեզ դա · այլ որ ելանէ ՚ի քէն , նա ժա-
ռանգեսցէ զքեզ ։ Եւ եհան զնա արտ-
աքս , և ասէ ցնա · Հայեաց ընդ երկինս ,
և թուէնա զաստեղս , եթէ կարասցես
թուել զնս · և ասէ ցնա · այնպէս ե-
ղիցի զաւակ քո ։ Եւ հաւատաց աբ-
րամ ոյ · և համարեցաւ նմա յարդարու-
թիւն ։ ծն · ժե · 1 ։

Եւ եղև աբրամ ամաց իննսուն և հն-
նուց · և երևեցաւ տէր ՚ած աբրամու , և
ասէ ցնա · ես եմ տէր ՚ած քո · հաճ ոյ լեր
առաջի իմ · Եւ իմ ահաւադիկ ուխտ ընդ
քեզ · և եղիցիս հայր բազմութեան ազ-
գաց ։ Եւ ոչ կոչեսցի անուն քո այսուհե-
տև աբրամ · այլ եղիցի անուն քո աբ-
րահամ · զի հայր ազգաց բազմաց եդից
զքեզ ։ Եւ սարայի կնոջ քո ոչ կոչեսցիս ա-
նուն

9 ։ Եւ եկեաց յարեդ առն հարիւր վաթ-
սուն և երկուս · և ծնաւ զէնոսէք ։ ծն ·
Է · 18 ։

10 · Եւ հաճոյ եղև ենոսէք ոյ · և ոչ ու-
րեք գտանիւր · զի փոխեաց զնա ՚ած ։
ծնդ · Է · 22 ։

11 · Եւ եկեաց զամեք առն հարիւր ուե-
սուն և ուե · և ծնաւ որդի , և անուանէ
նեաց զանուն նէր նոյ · ասէ · սա հան-
գուսցէ զմեզ ՚ի գործոց մերոց , և ՚ի
տրտմութենէ ձեռաց մերոց , և յերկ-
րէն՝ զոր անէծ տէր ՚ած · ծն · Է ։ 28 ։

12 ։ Այլ այր արդար կատարեալ էր յազգի
անդ իւրում · և հաճոյ եղև նոյ ոյ ։
ծն · Ջ · 9 ։

Ո՛նոյ խալանիչ պատանւոյ ամ պոմէն ապրեցու-
ցանելով ։

13 · Եւ ասէ տէր ՚ած ցնոյ · ժամանակ ամ
մարդոյ հասեալ է առաջի իմ , զի լը-
ցաւ երկիր անիրաւութիւնք · և ահա ես
ապականեցից զնս , և զերկիր ։ Դու՝
արա դու քեզ տապան ՚ի չորեքկուսի
փայտից ։ Եւ արար նոյ զնմ , զոր միան
գամ պատուիրեաց նմա տէր ՚ած ։ ծն ·
Ջ · 13 ։

14 · Եւ ասէ ՚ած ցնոյ · մնաւ դու , և ամ
տուն քո ՚ի տապանդ · զի զքեզ տեսի
արդար առաջի իմ յազգիդ յայդմիկ ։
Եւ եմնաւ նոյ , և ամ որդիք նորա ՚ի տա
պանն ։

15 · Եւ վակեաց տէր ՚ած արտաքոյ նէր ըզ-
տապանն , և եղև ջրհեղեղ զքառա-
սուն տիս , և զքառասուն գիշեր , և
մեռաւ ամ մարմին շարժուն ՚ի վէր երկ
րի , և ամ մարդ · և մնաց միայն նոյ և
որք էն նմ ՚ի տապանի անդ ։ ծն · Է ։

16 · Եւ ելնոյ , և որդիք նորա ՚ի տապանէ
անտի ։ Եւ չինեաց նոյ սեղան ոյ , և
եհան ողջակէզ ՚ի վէր սեղանոյ ։ ծն ·
Ը · 19 ։

17 · Եւ հոտոտեցաւ տէր ՚ած ՚ի հոտ անու-
շին · Եւ օրհնեաց ՚ած զնոյ և զորդիս
նէր , և ասէ ցնա · աճեցէք , և բազմացա
րուք , և լցէք զերկիրը · ծն · Թ · 7 ։

18 · Եւ հաւատաւեցից զուխտ իմ էն ձեզ · և
ոչ ևս մեռցի ամ մարմին ՚ի ջրհեղեղէ ։
ծն · Թ · 11 ։

յողջակէզ։ Եւ եղեւ երբեմն ձգեաց աբ
րահամ զձեռն առնուլ զսուրն, եւ զնուլ
զորդին իւր. կոչեաց զնա հրեշտակ տէր
նից. եւ ասէ. մի՛ մատեր զձեռն քո՛ ի պա
տանեակդ, եւ մի՛ ինչ առներ դմա. զի
այժմ գիտացի, թէ երկիւղած ես դու յիս,
եւ ոչ խնայեցեր յորդւոյդ քոյ սիրելի ինձ
ինձանէն իմ երդուեալ ասէ տէր. փոխա
նակ զի արարեր դու զբանդ զայդ, եւ ոչ
խնայեցեր յորդւոյդ քոյ սիրելի ինձ իմ;այո,
օրհնելով օրհնեցից զքեզ. եւ բազմա
յուսանելով բազմացուցից զզաւակ քո
իբրեւ զաստեղս երկնից բազմութիւն, եւ
իբրեւ զաւազ առափն ծովու։ Եւ ժա
ռանգեսցէ զաւակ քո զքաղաքս հակա
ռակորդաց իւրոց։ Եւ օրհնեսցին ի զա
ւակի քում ամենայն ազգք երկրի. փոխանակ
զի լուար ձայնի իմում։ Ծննդ. իբ. 16։

Խոստումն առ Իսահակ։

6. Եւ երևեցաւ նմա տէր Իսահակայ. տէր
և ասէ, մի՛ իջաներ յԵգիպտոս. այլ բը
նակեաց դու յերկրիդ յորում առացից
քեզ։ Եւ պանդխտեաց յերկրիս յայսմիկ,
և եղեց ընդ քեզ. և հաստատեցից զեր
դումն իմ զոր երդուեալ աբրահամու հօր
քում. և տաց զաւակի քում զամենայն
երկիրս զայս. և օրհնեսցին ի զաւակի քում
ամենայն ազգք երկրի։ Ծննդ. իբ. 1։

Խոստումն առ յակոբ։

7. Եւ ետես յակոբ տեսիլ. և ասէ ցնա
տէր։ Ես եմ տէր Աստուած աբրահամու հօր
քոյ, և Աստուած իսահակայ։ Ի երկնչիլ,
զի զերկիրդ յորում դուդ ննջեցեր, քեզ
տաց, և զաւակի քում. և եղիցի զա
ւակ քո իբրեւ զաւազ երկրի։ Եւ օրհ
նեսցին ի քեզ ամենայն ազգք երկրի, և ի
զաւակի քում։ Ծնն. իբ. 12.

Խոստումն առ դաւիթ։

8. Եւ եղև բան տէր առ նաթան, և ասէ,
երթ և ասա ցծառայ իմ դաւիթ. ոչ
շինեսցես դու տուն ինձ։ Եւ եղիցի ե
թէ լցցին աւուրք քո, և ննջեսցես ընդ
հարս քո, յարուցից զզաւակ քո. որ ե
ղիցի յորովայնէ քումմէ, և պատրաստե
ցից զարքայութիւն քո նմա։ Եւ նա շի
նեսցէ տուն անուանի իմոյ. և կանգնե
ցից զաթոռ նորա մինչև յաւիտեան։ Ես
եղեց նմա՛ի հայր, և նա եղիցի ինձ յոր
դի.

նուն նոր տարա, այլ տարբա եղիցի անուն
նոր, և օրհնեցից զնա. և տաց քեզ՛ի նը
մանէ որդի, և օրհնեցից զնա։ Ընկաւ
աբրահամ՛ի վր երեսաց իւրոց. և ծիծա
ղեցաւ, և խօսեցաւ՛ի սրտի իւրում՛ և
ասէ. եթէ հարիւրամեայն որդի լինիցի
և սարբա ինննամեայ ծնանիցի։ Եւ
ասէ աբրահամ ցնա. իսմայէլս այս կեց
ցէ առջի քո։ Եւ ասէ ցնա աբրահամ.
այո՛ ահա սարբա կինն քո ծնցի քեզ որդի.
և կոչեսցես զանուն նոր իսահակ. (Խոր
ճանք՝ ծաղր) և հաստատեցից զուխտ իմ
ընդ նմա յուխտ յաւիտենական, և ընդ զաւա
կին նորա յետ նորա։ Եւ ի՛ս իսմայէլն ահա լուայ
քեզ. և օրհնեցի զնա, և աճեցուցից զնա
և բազմացուցից զնա յոյժ, և երկոտասն
ազգ ծնցի, և տաց զնա յազգ մեծ։ Բայց
զուխտ իմ հաստատեցից ընդ իսահակայ՝ զոր
ծնցի քեզ սարբա՛ի ժամանակի յայսմիկ,
և՛ի միւսում տարւոջ։ Ծննդ. ժէ. 1։

3. Եւ ինր յայցել սարբայի ոմն և խօսեցաւ,
և յղացաւ. և ծնաւ սարբա աբրահամու
որդի ծերուէ ընդ ժամանակին՝ոմն և խօ
սեցաւ ընդ նմա ինձ. Եւ կոչեաց աբրա
համ զանուն որդւոյ իւրոյ՝ զոր ծնաւ նը
մա սարբա, իսահակ։ Եւ աբրահամ
հարիւրամեան էր, յորժամ եղև նմա
իսահակ որդի իւր։ Ծննդ. լուս. 5։

4. Եկն յետ ամաց ինչ. տեսեալ սատա
նի զորդին ադարայ եգիպտացւոյ՝ որ
եղև աբրահամու, զի խաղայր ընդ իսահա
կայ որդւոյ իւրում՝ և ասէ ցաբրահամ.
ի՛ բաց հան զաղախինդ, և զորդի դո
րա. զի մի ժառանգեսցէ որդի աղախի
նոյդ ընդ որդւոյ իմում իսահակայ։ Եւ
խիստ թուեցաւ բանն առաջի աբրա
համու վ՛ո որդւոյ նոր։ Եւ ասէ ցաբ
րահամ. մի՛ ինչ խիստ թուեսցի առաջի
քո վ՛ո մանկանն՝ և վ՛ո աղախնոյն. զամ
որ ինչ ասիցէ քեզ սարբա, լո՛ւր ձայ
նի նոր. զի իսահակաւ կոչեսցի քեզ զա
ւակ։ Յարեաւ աբրահամ ընդ առաւօտն
և էառ հաց, և տիկ ջրոյ, և ետ ցա
գար. և եդ յուս նոր զմանուկն, և արձա
կեաց զնա։ Ծննդ. լուս. 9։

Ի երրորդ հաստատումն խոստմանն։

5. Եւ եղև յետ բանիցս այսոցիկ փորձեաց
ընդ զաբրահամ, և ասէ. առ դու զորդիդ
քո զսիրելի զոր սիրեցեր զիսահակ, և գնա
դու յերկիրն բարձր. և հանցես զդա անդ

դի ։ Հաւատարիմ լինի անուանդ , և աղ քայլէ՛ ներ առաջի իմ միշտ և յաւիտեան , և աշխատ ներ կացցէ կանգնուն առաջի իմ միշտ և յաւիտեան ։ 2 ։ Թագ ։ Ի ։ 4 ։

Հաստատեցից յաւիտեան յաւիտենից զզաւակ նդր ։ և շինեցից զաթոռ նդր ազգս ազգաց ։ Եւ զողջոյն որդիք նդր զօրինս իմ ։ և չիրաւունս իմ ուչ կամեցին գընդ նալ ։ Վասն զի գաւազանաւ զանօրինութիս նդր ։ և տանջանօք զանիրաւութիս նդր ։ Ողորմութիւն իմ ոչ արգելից ի նոցանէ ։ և ինչ որ ելանէ ի շրթունս իմ , զայն ոչ արհամարհեցից ։ Միանգամ երդուայ ի սրբութիս իմ ։ Թէ զաւրութիւն ուչ ստեցից ։ սաղմ ։ ձբ ։ 30 ։

Կ ՛ ըսէ ։ Թ ։

Ա՛յլ յայտարարութիւն , ընդհանուր վեղ երէկէ ։

Ս ՛ ծ յետ խոստման՝ զոր հարց՛ ածց արար օրհնել զմեզ Հոգևոր օրհնու՛ թ՛ ի փրկիչ կուգէ և՛ ի հնարհս , բնչմէս բանիս յայտ արար լինիլ իսկանի մարդ , և զոյս ՛ ի մարդկանէ՝ յաւիտենական սիրով սիրել է , զնա հնարհօք յերմնելի յածայինս յան ձուկ ընտանուն առնուլ իբրև հայր զորդի ։ և իբրև փեսայ զհարսն սիրելի ։ ՛ ի նմին իւր հանգիստ և՛ ի փառս ՛ ինմին իւր յարութեան և՛ ի ցնծութիւն անվախձան ։ Աւ այս յայտնի է՛ ի զանազան դիրս , մանաւանդ յերգոց երգս ։

Ա՛ յայտնէ ։

1 ։ Ա՛ խեր յաւիտենական սիրեցի զքեզ ։ ՛ ի սիրոյ ձգեցի զքեզ՛ ի գթութիւն ։ երեմ ։ լբ ։ 3 ։

2 ։ Օ՛ ր օրհնակ բնակիլ փեսայ առ հարսին ։ այնպէս ուրախ լինի ՝ որ՛ ի քեզ ։ եսայ ։ կբ ։ 5 ։

3 ։ Լսեար զաղջոյ ձեռանէ իմմէ , ՛ ի խորհուրդս քո առաքինորդեցեր ինձ ։ և փառաւոր ընկալար զնա ։ սաղմ ։ հբ ։ 24 ։

4 ։ Օ՛ ինչ կայ իմ բնաւ յերկինս ։ կամ՛ ի քէն զի՞ նչ ևս խնդրեցից յերկրի ։ սաղմ ։ հբ ։ 25 ։

։ Ա՛ ւաճաղեցաւ սիրտ իմ , և մարմին իմ ՝ ած սրտի իմոյ ։ բաժին իմ՝ ած յաւիտեան ։ սաղմ ։ հբ ։ 26 ։

6 ։ Համբուրեսցէ զնա ՛ ի համբուրից բե րանոյ իւրոյ ։ երգ ։ ա ։ 1 ։

7 ։ Ա՛ ւդ Թափեալ է անունքո ։ վ՛ ա այնորիկ օրիորդք սիրեցին զքեզ ։ երգ ։ ա ։ 2 ։

Ա՛ ասն ։ է ։ գլուխ ։ ե ։

8 ։ Զգեա զնս , զհեռ քո ՛ ի հոտ իւղոյ քոյ ընթացուք ։ (ըստ լատինի ։) Տարաւ զնս արքայ ՛ ի սենեակ իւր ցնծացուք և ուրախ լինիցուք ՛ ի քեզ ։ երգ ։ ա ։ 3 ։

9 ։ Պատմեա ինձ , զոր սիրեաց անձն իմ ։ ուր հովուես , ուր հանգուցանես ՛ ի միջօրեի ։ երգ ։ ա ։ 6 ։

10 ։ Օ՛ րաւր ստուխին եղբօրորդին իմ ինձ ։ ՛ ի մէջ ստեանց իմոց հանգիցէ ։ երգ ։ ա ։ 12 ։

11 ։ Ա՛ հեակ նդր ՛ ի վէր գլխոյ իմոյ ։ և աղ նդր պատեսցի զինև ։ երգ ։ բ ։ 6 ։

12 ։ Զայն եղբօրորդւոյ իմոյ ։ ահաւասիկ սա եկն վազելով՝ ի վէր լերանց ։ խայտալով՝ ի վէր բլրոց ։ երգ ։ բ ։ 8 ։

13 ։ Պատասխանի տայ եղբօրորդին իմ ինձ , ևասէ ։ արի ՚ ակ մերձաւորս իմ , գե ղեցիկ իմ , աղաւնի իմ ։ երգ ։ բ ։ 10 ։

14 ։ Արտացուցեր զմեզ քոյր իմ հարսն , արտացուցեր զմեզ միով ակամբ քո , և միով քառամնեակաւ պարանոցի քոյ ։ երգ ։ գ ։ 9 ։

15 ։ Օ՛ ն գեղեցկացան ստինք քո քոյր իմ հարսն , զի գեղեցկացան ստինք քո ՛ ի գինւոյ , և հոտ հանդերձից քոց քան զնամ խունկս ։ երգ ։ գ ։ 10 ։

16 ։ Ա՛ ղը կաթեցուցանեն շրթունք քո՝ քոյր իմ հարսն ։ մեղր և կաթն ՛ ի ներ քոյ լեզուի քոյ ։ և հոտ հանդերձից քոց իբրև զհոտ կնդրկի ։ երգ ։ դ ։ 11 ։

17 ։ Պարտէզ փակեալ քոյր իմ հարսն ։ պարտէզ փակեալ , և աղբիւր կնքեալ ։ երգ ։ դ ։ 12 ։

18 ։ Լ՛ ցեկ եղբօրորդին իմ ՛ ի պարտէզ իւր , և կերիցէ զպտուղս ՛ ի ծառոց իւրոց ։ Ա՛ ս ՛ ի պարտէզ իմ հարսն ։ կթեցի զմուռս՝ հանգերձ խնկով՝ իմով ։ կե րի զհաց իմ մեղու իմով ։ և արբի զգինի իմ կաթամբ իմով ։ երգ ։ ե ։ 1 ։

19 ։ Լ՛ ըմնեցուցանեմ զձեզ դստերք Երուսաղէմ ։ ։ ։ ։ ։ եթէ գտանիցէք զեղբօրորդին իմ պատմեսջիք նմա , եթէ խանդակաթ եմ՝ ի սիրոյ նդր ։ երգ ։ ե ։ 1 ։

20 ։ Օ՛ ինչ է եղբօրորդին քո յեղբօրորդիս զեղեցիկդ ՛ ի կանայս ։ զի՞ նչ է եղբօրորդին քո յեղբօրորդեաց ։ զի այդպէս երդմնեցուցանես զմեզ ։ երգ ։ ե ։ 9 ։

21 ։ Ե՛ ղբօրորդին իմ սպիտակ է , և կարմիր ընտրեալ՝ ի բիւրուց ։ երգ ։ ե ։ 10 ։

22 ։ Ե՛ ս եղբօրորդւոյ իմոյմ , և ա՛ ս իս դարձ նդր ։ երգ ։ է ։ 10 ։

խան հայր հանդերձելոյ աշխարհին։ Եսայ. Լե. 6։ Օ. Ի խորհրդակից է այ խմաստուն Թէ։ խմաստ. Ը. 4։

10. Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՝ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ Թագաւոր փառաց։ սաղմ. Խդ. 7։

11. Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց այր զօրութեց. սա ինքն է Թագաւոր փառաց։ սաղմ. Խդ. 10։

Ի. ՀՈ, այսինքն օճեալ։

12. Ո՞ւր հօտ զքեզ ածՙ այծ քո իւղով ա-ընխուէ առաւել քան զընկերս քո, սաղմ. խդ. 8։

13. Լուր Թափեալ է անուն քո. վ՚ը այնտ-ղիկ օրիորդք սիրեցին զքեզ։ երգ. ա. 2։

14. Հոգի երեսաց մերոց այր քրիստոս։ պատեցան վնովաւ յապականութէ իւ-րեանց։ ողբ։ դ. 20։

Ի. պապիկը այ հօր։

15. Ձ՚աձանչ է այ զօրութէ. և ծագումն Հմայիա փառաց ամենակալին։ Ի-մաստ. է. 25։

16. Լաղյ է մշանջենաւոր լուսոյն. և հայ ելի անարատ այ ազդեցուածն, և պատ-կեր առաստուն նր. մի է և յայմի կա-րօղ։ խմաստ. է. 26։

Ի. ԻՄաստութէ ևս քան հօր։

17. Ձի՚ ստացաւ զիս ՚ի սկիզբն ճանա-պարհաց իւրոց ՚ի գործս իւր. յա-ռաջ քան զյաւիտեանս հաստատեաց զիս, ՚ի սկզբանէ յառաջ քան զերկիր առնել, և նախ քան զանդունդս գոլ ծնեալ, և յառաջ քան զղղխել աղբերաց ջուրց. և նախ քան զլերինս հաստա-տել. և յառաջ քան զձմ բլուրս ծնա-նաւ զիս։ առակ. Ը. 22։

18. Խմաստուն շինեաց իւր տուն, և կան գնեաց սիւնս եօթն, եզեն զղեղիս իւր և խառնեաց ՚ի խառնուրդն զգինի իւր, և պատրաստեաց զսեղան իւր. և առաքեաց զծառայս իւր կոչել բարձր քարոզութ՚ի խառնելիս իւր, և ասէ. որ ոք իցէ անզգամ, եկեսցէ առ իս. և ցպակասամիտս ասէ. եկայք կերայք ՚ի հացէ իմմէ, և արբէք զգի-նի իմ զոր խառնեցի ձեզ առակ. Թ. 1։

19. Ո՞վ է մարդ՝, որ գիտիցէ զխորհուրդս

Ա՚ստուծոյ, և ոչ ոք է ծրիւնը։

23. Ո՞վ տացէ քեզ եղբօրորդի իմ դիւել զտունս մօր իմոյ. գտեալ զքեզ ար-տաքոյ համբուրեցից. և ոչ անգոմանես ցես զիս։ երգ. Ը. 1։

Ա՚յլ արդ՝ յայտնի իմն է, Թէ այս ամ բանք ոչ գաչխարհական, և ոչ զկենցաղոյս իրօք եղանելի կենակցուի ինչ նշանակեն, զոր և ածային գիրն ունայնութէն ունայնուեց անուանակ, և բանաւոր հոգւոյ, և մանա-ւանդ այ ամենևին ոչ վայել է։ Ա՚յլ զմար դոյ ընդ այ անձուկ ընտանի կենակցու-թէի նշանակեն, որ է հոգևոր. և հրեշ-տակային միանձնաւոր իրօք սիրոյ՝ եղա-նիլ մարթ է։ Ա՚յ և ոչ է իմն ընդ ծառա նահաւ աւարտելն. այլ ի յանվախձան կեանս վայելելն։ Ա՚յ յանտեսութէ այ, յորում ոչ լիներ փախաքանաց սրտի սիրել-այն լրումն. այլ միանձնաւոր կարօտուի, և Թախծումն։ Ա՚յլ է երես ընդ երես տե-սութէն այ վայելումն։

Գ՚լուխ. Ճ։

Ի՚ն ոչ, և ոչ ոք է ծրիւնը, նախաձեռնակ մարգարէութէն վկայութէ։

Ի. որդի այ։

1. Ընդ ասաց զիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ։ սաղմ. Բ. 7։

2. Ա՚վ կալաւ զնմա ծագս երկրի. զի՞նչ անուն էնր, կամ զի՞նչ անուն որդ-այնր, զի գիտասցես. առակ. Լ. 4։

3. Ա՚նուն ծնաւ մեզ, որդի տուաւ մեզ. որոյ իշխանութէ ՚ի վր ուսոց իւրոց։ Եսայ. Թ. 6։

4. Այս տեսիլ ջորրորդին նման է որդւոյ այ։ դան. Ջ. 92։

5. Յեգիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ։ ովս. ժա. 1։

Ի. ասպուճած։

6. Ա՚ռ հօտ զքեզ ածՙ այծ քո իւղով ուրխու-թէ առաւել քան զընկերս քո։ սաղմ. խդ. 8։

7. Ա՚ծո քո ածՙ յաւիտեանս յաւիտե-նից. գաւազան ուղղութէ, գաւա-զան արքայութէ քոյ։ սաղմ. խդ. 7։

8. Ա՚սաց այր ցայր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուհան-դան ոտից քոց։ սաղմ. Ճ. 1։

9. Ա՚նուն նր հրեշտակ, մեծի խորհրդոյ աքանչելի խորհրդակից. ածՙ հզօր՝ իշ-

Ա՜յ, կամ՞ով ածիցէ զմտաւ. Թէ զինչ կամիցէ տէր ..... և զխորհուրդս քո ոչ գիտաց. եթէ ոչ դուն եւտուր զի- մաստութիւն, և առաքեցեր զՀոգիդ քո նը՛ւ բարձանց. և ապա ուղղեցան շա- փիղք երկրաւորաց. և գՀաճոյս քո ու- սան մարդիկ. և իմաստուքը քով փրկե- ցան։ իմաս. Ի. 13։

20. Ա՜յս գնախաստեղծ գՀայրն աշխարհի զմիայն Հաստատեալ պահեաց. և փր կեաց գնա՛ի յանցանաց իւրոց. ետնը մա զղօրութիւն ունելոյ զամենայն։ ի- մաստ. Ժ. 1։

21. Ա՜յս զարդարն վաճառեալ ոչ եթող՛ի ձեռանէ. այլ՛ի մեղաց փրկեաց գնա. ըստ նմա եկ՛ի դուք. և՛ի կապանս ոչ եթող՛ի ձեռանէ։ իմաստ. Ժ. 14։

22. Ա՜նց ըստ երկաթ անձն նը՛ւ. մինչև ե- կեսցէ բան նը՛ւ. և բան տէն փորձեաց գնա։ սաղմ. ՃԻ. 19։

23. Ա՜ռաքեաց զբան իւր, և բժշկեաց զը- նոսա, և փրկեաց գնոսա յապականու- թէ իւրեանց։ սաղմ. ՃԻ. 20։

24. Ա՛յդ՝ղեղք, և ոչ ապեղանեաց դիրք բժշ- կելոյն գնը՛ւ. այլ քո նը՛ւ բանդ, որ գնա՛մ բժշկէ։ իմաստ. Ժ. 12։

25. Ա՜յն ինչ դիշերն իւրով արագութը ընկիցէր. աներեազօր բան քո յերկինից աթոռոյ արքունեաց՝ սաստիկ պատե րազմո՛ղ՝ի մէջ սատակմամբ երկրին հասանէր։ իմաստ. Ժը. 14։

Ա՜ծ և մարդ. որդի աւ, և որդի մարդոյ։

26. Ա՜հա կոյս յղասցի և ծնցի որդի, և կո չեսցեն զանուն նը՛ւ Էմմանուէլ. (որ թարգմանի՝ ընդ մեզ ած։) եսայ. է. 14։

27. Ո՛՞չ անուն է նը՛ւ. և զինչ անուն որդւոյ նը՛ւ, զի գիտասցես։ առակ. Լ. 4։

28. Տէր ասաց ցիս որդիդ իմ դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ։ սաղմ. Բ. 7։

29. Ո՛վ տացէ քեզ եղբօրորդի իմ, դիւել զտէնս մօր իմոյ. գտեալ զքեզ ար- տաքոյ համբուրեցից։ երգ. Ը. 1։

30. Ա՛յ ես իբրև զիս մարդ, ընդ որում դա- տեցայց. եթէ հասարակ եկեսցուք՛ի դատաստան, իսկ յանկարծ գոյր մի նորդ, և յանդիմանէր, և լսեր՛իմէ երկիցուն։ յոբ. Թ. 32։

31. Տեսանէ՛ի տեսչեան դիշերոյ, և ահա ընդ ամպս երկնից իբրև որդի մարդոյ

գայր։ ԵՒ՛ հասանէր մինչև՛ի հին աւուրցն, և մատուցաւ առաջի նը՛ւ։ դան. Է. 13։

Ի՜ նոգիաւոր։

32. Ա՜յս կացի Թագաւոր՛ի նմանէ՛ի վը- լերին սիովնի սրբոյ նը՛ւ. և պատմել զՀրաման տեառն։ սաղմ. Բ. 6։

33. Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր՛ի վեր, համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ Թագաւոր փառաց։ սաղմ. ԻԴ. 7։

34. Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց. տէր հզր զօր զօրութը իւրով. նը՛ւ հզօր՛ի պա- տերազմի։ սաղմ. ԻԴ. 8։

35. Ո՜՛հասասկ աւուրք դան, ասէ տէր. և յարուցից գաւթի ծագումն արդարու Թէ. և Թագաւորեսցէ Թագաւոր։ երեմ. ԻԳ. 5։

36. Ա՜ւրհնեալ ըստ յոյժ դուստր սիովնի. քա- րոզեա՛ դուստր երուսաղէմ. զի ահա Թագա ւորքո գայ առ քեզ արդար՝ և փրկիչ։ նոյն հեզ, և հեծեալ՛ի վը՛ւ իշոյ, և յա ւանակի նորոյ։ զաք. Թ. 9։

37. Ո՜րքն զի գիտեցիք էն՛ի վը՛ւ լերանց ոտք աւետարանչի Համբաւոյն խաղա ղութ իբրև աւետարանչի բարութ՛եց. զի լսելն արարից զիմրկութ՛ի քո ասել ցը- սիոնի Թէ Թագաւորեսցէ քեզ ած։ եսայ. ԾԲ. 8։

38. Ա՜յլ ասացէ՛ն նը՛ւ իշխանութ՛ն յաւիտե- նական, որ ոչ անցանէ, և Թագաւո- րութ՛ն նը՛ւ ոչ եղծանիցի։ դան. Է. 14։

Ի՜ հոգիաւոր հովիւս ժող։

39. Ո՜րքն հովիւ մի հովուեսցէ զժողո- վուրդ իւր, և բազկաւ իւրով ժողովես ցէ զգառինս, և՛ի ծոց իւր կրեսցէ գնա. և մխիթար լիցի յղեաց։ եսայ. Խ. 11։

40. Ո՜՛նցի, և ինացորդք եղբարց նը՛ւ դարձ ցին առ որդիսն Իսրլ. և կացցէ, և տեսցէ, և հովուեսցէ հօտի իւրոյ զո- րութ՛ն տէն, և՛ի փառս անուանն տէն այ իւրեանց հաստատեսցին։ միք. Ե. 2։

41. Ա՜յս կացուցից՛ի վը՛ն նը՛ւ հովիւ մի, ըստ ծառայ իմ զդաւիթ. և նա հով- ուեսցէ գնա։ եզեկ. ԼԴ. 23։

42. Ա՜յս սրբեցից զդրօսս. և եղիցին հինձ՛ի ժողովուրդ. և ես եղէց դրօս յած, և ծառայ իմ դաւիթ իշխան՛ի մէջ

48 · Այսպէս ասէ Տէր Տէր . ահաւասիկ ես դնեմ՝ ի հիմունս սիոնի զվէմ քաղ՝ մնպատուիկ ընտիր գլուխ անկեան պատուական՝ ի հիմունս նր , և որ հաւատասցէ՝ ի նա , մի ամաչեսցէ ։ եսայ . իը . 16 ։

49 · Օ վէմն զոր անարգեցին շինօղք , նա եղև գլուխ անկեան ։ Ի Տեառն եղև այս , և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց ։ սաղմ . ճժէ . 22 ։

Ա. լոյս առ Հեթ. և ի բակտամ պեղիս գրոյ Տարգա ըէէդ , տարուղի լոյս հեղնանոսաց ։

50 · Այլ արդ՝ դու տուն յակոբայ , եկայք երթիցուք՝ ի լոյս Տեառն ։ եսայ . բ . 5 ։

51 · Ո՛հողմավարդ՝ որ գնայր ըստ խաւար , ետես զլոյս մեծ . և որք բնակեալքդ էք յաշխարհիդ , և՝ ի ստուերս մահու , լոյս ծագեսցի՝ ի ձեզ ։ եսայ . թ . 2 ։

52 · Այս Տէր կոչեցի զքեզ արդարութ . կայ լայ զաջոյ ձեռանէ քումմէ . և զօրացուցի զքեզ , և ետու զքեզ յուխտ ազգի , և՝ի լոյս հեթանոսաց ։ ես . խբ.6։

53 · Այս ասէ ցիս . մեծ է քեզ այդ կոչիլդ քեզ ծառայ իմ . հաստատել զազգն յակոբայ , և զցրուեալսն իսրայելի դարձուցանել . ահաւադիկ եդի զքեզ յուխտ ազգի , և՝ի լոյս հեթանոսաց , լինիլ փրկութեն մինչև՝ի ծագս երկրի ։ եսայ . խթ . 6 ։

54 · Ուստի ուրեմն լուսաւորեսց եմ , զի հասեալ է լոյս քո . և փառքն Տեառն՝ի վր քո ծագեսցին ։ Օ՛ի ահա խաւար ծածկեսցէ զերկիր , և մառախուղ զգ հեթանոս . բայց՝ի քեզ Տէր յայտնեսցի , և փառք նր՝ի քեզ երևեսցին ։ Այլ գնասցեն թագաւորք՝ի լոյս քո . և հեթանոսք՝ի ծագել լուսոյ քումմէ.ջ.1։

55 · Օ՛ի օրհնք յինէն ելցէ . և դատաստան իմ՝ի լոյս հեթանոսաց ։ եսայ . ծա . 4։

Ա. յոյս և ակնկալութիւն հեթանոսաց . և դաւթ. յաւուն Նոյա յաճ ։

56 · Այլ սպասեսցի իշխան՝ի յուդայ . և մի սակաւ յերանացն մինչև եկեսցէ նմ հանդերձեալքն . և նա է ակնկալութ հեթանոսաց ։ ծննդ . խթ ։

57 · Այս եղիցի յաւուր յայնմիկ արմատն յեսեայ , և որ կանգնելոց է իշխան հեթա-

դոցա , և մի հաւիրէ եղիցի ամենեցունց դոցա . զի ըստ հրամանաց Տեառն գնացին ։ եղեկ . լէ . 24 ։

Ա. յահմանայ ։

43 · Արդուհաւ Տէր , և ոչ ևս զղջասցի , թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի . և Տէր ըստ աջմէ քումմէ ։ սաղմ . ճժէ . 4 ։

44 · Այս մեղքիսեդեկ արքայ շալեմայ եհան հաց՝ և գինի . քանզի քահանայ էր Տեր բարձրելոյ . և օրհնեաց զաբրահամ , և ետ նմա տասանորդս յամէ ։ ծննդ . ժգ . 18 ։

45 · Օ՛ի որ ինչ բարին իցէ նր է , և որ ինչ լաւն նորին ։ Յորժան երիտասարդաց , և գինի անուշ ըստ կուսից ։ զաք.թ.17։

Ա. պատարագ ։

46 · Համբարձ աբրահամ զաչս իւր , և ետես , և ահա խոյ մի կախեալ կայր ըզ ծառոյն սաբեկայ զեղջերաց . և գնաց աբրահամ , և էառ զխոյն . և եհան զնա յողջակէզ փոխանակ խաահակայ որդւոյ իւրոյ ։ ծննդ . իբ . 13 ։

47 · Յարևելից մինչև՝ ի մուտս արևուս փառաւորեալ է անուն իմ՝ ի մէջ ազգաց , և յամէ տեղիս մատչին խունկք անուանն իմոյ , և պատարագք սրբք . զի մեծ է անուն իմ՝ ի հեթանոսս՝ ասէ Տէր ամենակալ ։ մաղաք . ա . 11 ։

Այս որք միանգամ՝ ի հնուամն նուիրեալք և ջնջք լինէին , զքո՞ ի խաչին վր մեր սպա տարագեալ ձեռացուցանեին . (եբր . ճ .) և այսուհիկ այ ընդունելի լինէին . և ոչ ըստ նմին որ ինչ եղեն ։ Այսպս թէ ոչ , զնարդ ձշմարիտ լինէր այն , թէ ընդ պնդս և ընդ պատարագս ոչ հաճեցար ։ սաղմ . լթ . 7 ։ և թէ էայդ դու ընդ ողջակէզս չոչ ոչ հաճեցար ։ սաղմ . ճ . 18 ։ Այս զի մին անբաւական էր զքո զանազան պետրագոյն ձշմարիտ պատարագն ձեռս ցուցանել . վասն բազմադիմի լինելոյն . և այն պէս կերպիւ իմն հնարելին զնոյնն ձեռացուցանել . և նուաւ՝ և վս նր ընդունելի լինիլ ։ Օ՛ստուգիւ պատարագ լինելոյն քոյ զբանն բացատրեալ , ՚ի մեռսասանեերորդ գլուխն առաջին մատթն տեսցես զայմ յօդուածան ընթերցեալ ։

թանոսաց ՝ի նա հեթանոսք յուսասցին ։ եսայ ։ ժա ։ 10 ։

58 ։ Յակոբ ծառայ իմ ։ օգնական եղէց նմա ։ և Իսրայէլ ընտրեալ իմ , զոր ընկալայ անձն իմ ։ եւտու զոգի իմ ՝ի վէր նը , և իրաւունս հեթանոսաց պատմեսցէ ։ մի աղաղակեսցէ , և մի վիճեսցի ։ և մի՛ ոք լսէիցէ արտաքոյ զբարբառն ։ Օ եղեգն ջաղջախեալ մի՛ բեկցէ , և զպատրոյկն առկայծեալ մի՛ շիջուսցէ ։ Այլ հանցէ ՝ի ճշմարտուի զիրաւունս , մինչև դիցէ յերկրի զդատաստան ։ և յանունն նը հեթանոսք յուսասցին ։ եսայ ։ խբ ։

59 ։ Այս ելցէ իբրև զլոյս փրկութի՛ իմ ։ ինձ կղ զիք սպասեալ մնան ։ և ՝ի բազուկ իմ հեթանոսք յուսասցին ։ ես ։ ծա ։ 5 ։

60 ։ Ա ուճարուք , և կեցցեն ՝ի քարուճ անձինք ձեր ։ և եդից ը ձեզ ուխտ յաւիտենական զարբունեան դաւթի զհաստատեալսն ։ Այհաւատիկ ՝ի վկայութի՛ հեթանոսաց եւտու գնա ։ իշխան և հրա մանատար ազգաց ։ եսայ ։ ծե ։ 3 ։

61 ։ Այզգե՛ ոք զի՛սիցեն կարդասցեն առ քեզ ։ և ժողովուրդք , ոք զքեզ ո՛չ ճանաչէին , ապաստան արասցեն զքեզ ։ եսայ ։ ծե ։ 4 ։

62 ։ Յայտնի եղե այնոցիկ ոք զինեն ո՛չ հարցանէին ։ գտայ այնոցիկ , ոք զինն ո՛չ խնդրէին ։ ասացից ցազգն ցայն , ոք զանուն իմ՛ո՛չ կարդացին ։ եսայ ։ կե ։ 1 ։

63 ։ Յաւուր յայնմիկ կանգնեցից զխորանն դաւթի զանկեալն ։ ։ ։ ։ Որպէս զի խնդրեսցեն զիս մնացորդք մարդկան ։ և ամ ազգք յորոց վէր կոչեցեալ է ա նուն իմ , ասէ տէր ։ ամովս ։ թ ։ 11 ։

64 ։ Ի՛մդրեա՛ յինէն , և տաց քեզ զհեթա նոսս ՝ի ժառանգութի՛ , և իշխանութի՛ քեզ ը ամ ծագս երկրի ։ ասաղ ։ ը ։ 8 ։

65 ։ Փրկեսցե զիս տէր ՝ի հակառակութի՛ ժողովրդոց , և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց ։ ասաղ ։ ժե ։ 44 ։

66 ։ Ո՛ժողովուրդ զոր ո՛չ գիտէի , ծառայեսց ինձ , և ՝ի լուր ականջաց լսեաւ ինձ ։ ասաղ ։ ժե ։ 45 ։

67 ։ Օ՛ի յարևելից մինչև ՝ի մուտս արևու փառաւորեալ է անուն իմ ՝ի մէջ ազգաց ։ և յամ տեղւոջ մատչին խունկք անուանի իմոյ , և պատարագք ՝սրբ , զի մեծ է անուն իմ ՝ի հեթանոսս , ասէ տէր ամենակալ ։ մաղաք ։ ա ։ 11 ։

68 ։ Այ եղիցի ՝ի տեղւոջ յորում առաքեաւ ո՛չ ժողովուրդ իմ դուք , անդ կոչեսցին նոքա որդիք այ կենդանւոյ ։ ոսէ սեայ ։ ա ։ 10 ։

69 ։ Այ ամ հեթանոսք դարձցին ՝ճշմարտութի՛ երկնչիլ ՝ի նմանէ այ , և կործանեսցեն , և ՝ի բաց մերժեսցին զկուռս իւրեանց ։ և օրհնեսցեն ամ հեթանոսք զնոսք զտէր ։ տուբ ։ ժգ ։ 8 ։

Ա՛ն զսակաւս նախաասկմանեալ է ած առնուլ յիեղէք ՝ի փրկութի՛ն , որ ՝ի ա յա ։

70 ։ Ա՛մէն եղիցի ժողովուրդ իմ իբրև զա սազ ծովու , սակաւ ինչ մնացորդք մի նասցեն ՝ինոցանէ ՝զի բան մի հակիրճ և համառօտ արդարութի՛ ։ Օ բանն համառօտ արասցէ տէր զօրութի՛ն ը ամ տիեզերս ։ եսայ ։ ժ ։ 22 ։

71 ։ Ա՛մէն ո՛չ ՝ան զօրութի՛ն թողեալ էր մեզ զաւակ , իբրև զսուղամ լինելոք , և զո մորայ նմանելոք ։ եսայ ։ ա ։ 9 ։

72 ։ Այ եթէ լռե՛ալ եր քո պատուհասից նաց իմոց , լինէր քեզ իբրև զգետ խա ղաղութի՛ քո , և արդարութի՛ քո իբ րև զալիս ծովու , և լինէր իբրև զա ւազ կաւակ քո ։ և ծնունդք որովայ նի քոյ իբրև զհող երկրի ։ սակայն և արդ ո՛չ սատակեսցիս , և ո՛չ կորիցէ ա նուն քո առաջի իմ ։ եսայ ։ խը ։ 18 ։

73 ։ Այսպէս ասէ տէր ։ զոր օրինակ եթէ գտանիցի ձիւ ՝ի մէջ ողկուզոյ , և ա սիցեն , մի՛ ապականեր զդա , զի օրհ նութի՛ ՝ին գոյ ՝ի դմա , այսպէս արա րից վասն ծառայից իմոց ։ վասն որոյ ո՛չ կո րուսից զամենեսեան ։ Այ հանից զզա ւակ ՝ի յակոբայ , և յուդայ , և ժա ռանգեսցեն զլեառն սրբութի՛ն իմոյ , և ժառանգեսցեն ընտրեալք իմ , և ծառայք իմ , և բնակեսցին ՝ի նմա ։ եսայ ։ կե ։ 8 ։

74 ։ Յաւուր յայնմիկ ծագեսցի ՝ած խոր հրդուկք , և փառաք իւրովք յերկինս ։ բարձրացուսցանել , և փառաւոր առ նել զմնացորդս իւրեանց ։ Այ մնացորդք սիոնի , և մնացորդք երիմ՛ ՝որ կոչե ցին , ամենեքեան որք գրեցան յեր՛մ ՝ի կեանս ։ եսայ ։ ջ ։ 2 ։

75 ։ Այսպէս ասէ տէր ։ ուր է թուղթն ա պա հարզանի , որով արձակեցի զմայրն ձեր ։ կամ՛ ո՞ւր է գրաւական վաճառա կանացն , որով վաճառեցի զձեզ , այլ ՝ի

'ի մեզս ձեր վաճառեցայք , և վճռ անօ
րէնութեանց ձերոց արձակեցի զմայրն ձեր ։
Օ՜ի եկի , և ո՛չ գոյր մարդ • կոչեցի ,
և ո՛չ ոք էր որ լսէր ։ եսայ • Ծ • 1 ։
76 • Ցեսէք արհամարհողք • և հայեցա
ջուք , և զարմացարուք , և եղծարուք •
զի գործ մի գործեմ ես յաւուրս ձեր ,
զոր ո՛չ հաւատայցէք , թէպէտ և
ոք պատմիցէ ձեզ ։ ամբակ • Ա • 5 ։

Գլուխ • ԺԱ ։

Յաղագս գալստեան Քրիստոսի Վկայութիւն ։

1 • Ել պակասեսցի իշխան 'ի յու
դայ • և մի պետ յերանաց ներ ,
մինչև եկեսցեն նմա հանդերձ
ձեալքն • և նա է ակնկալուրեի
հեթանոսաց • կապեսցէ զորթոյ զյա
ւանակ իւր , և զգնտակէն զյաւանակ
իշոյն ։ Լուացէ զհինեաւ զպատմու
ճան իւր • և արեամբ խաղողոյ զհան
դերձ իւր ։ Օ՜ն արթապուխք են աչք
ներ 'ի գինւոյ , և սպիտակ ատամունք
իւր քան զկաթն ։ ծնն • խե • 8 ։
2 • Ընդ զոհս և ընդ պատարագս ո՛չ հաճե
ցար , լսելիս հաստատեցեր ինձ • զող
ջակեզս , և զվճռ մեղաց ո՛չ խնդրեցեր ։
Յայնժամ ասացի , Թէ ահա ասի
գամ , 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վճռ իմ •
Ընդունել զկամս քո ՚ի ինձ իմոյ •
և զօրինս քո 'ի միջ որովայնի իմոյ ։
սաղմ • լժ • 7 ։
3 • Ահա բղխեսցէ գաւազան յարմատոյն
յեսսեայ , և ելցէ ծաղիկ յարմատոյ ան
տի • և հանդիցէ 'ի վրայ նորա հոգի այ •
հոգի իմաստութեան և հանճարոյ , հոգի
խորհրդոյ , և զօրութեան , հոգի գի
տուե , և աճապաշտուե , և լցցէ զնա հո
գի երկիւղի այ ։ եսայ • ԺԱ • 1 ։
4 • Օ՜ ոյացարուք ձեռք լքեալք , և ծունկք
կէծուցեալք , սիրեցարուք կար
ձառիսք սրտիւք , զօրացարուք , և մի
երկնչիք • ահա աստիւ ձեր Հատու
ցանէ զդատաստան , և Հատուսցէ • ինք
նին եկեսցէ և փրկեսցէ զմեզ ։ Յայնժամ
աչք կուրաց բացցին , և ականջք խուլ
ից լուիցեն ։ Յայնժամ վազեսցէ կաղն
իբրև զեղջերու • և սպարզ լիցի լեզու
ծանրախօսաց • զի ջուր բղխեսցէ յա
նապատի , և գետ 'ի ծարաւուտ երկ
րի • • • • • ։ Ընդ եղիցի ճանապարհ
մաքրեալ , և ճանապարհ՝ սրբ կոչեսցի ,
և մի անցցէ ընդ նա պիղծ • և մի եղիցի
անդ ճանապարհ պղծոց , այլ ցրու
ուեալքն գնասցեն ընդ նա , և մի մոլո
լեսցին ։ մի եղիցի անդ առիւծ • և մի
'ի գազանաց չարաց ընդ այն անցանիցէ ,
և մի առնելիքն գտցի 'ի նմա • այլ ընդ
նա գնասցեն փրկեալքն , և ժողով
եալքն վ՜ս ՚ունն ։ եսայ • ԼԵ • 3 ։
5 • Արդ զի զեղեցիկք են 'ի վրայ լերանց
ոտք աւետարանչի համբաւոյն խաղա
ղուե , իբրև աւետարանչի բարուեց , զի
լսելի արարից զփրկուեի քո ասել ցսի
սիոն • Թէ Թագաւորեսցէ քեզ ՚այ
ես • ծԲ • 7 ։
6 • Ա՜յ յայտնի արասցէ տէր զբազուկ իւր սբ
առաջի ամ ազգաց , և տեսցեն ամ ծագք
երկրի զփրկուե ՚այ մերոյ ։ եսայ ։ ծԲ •
10 ։
7 • Ա՜ատերուք առ իս , և լուարուք զայս •
ո՛չ 'ի սկզբանե՚ի ծածուկ լինչ խօսեցայ ,
և ո՛չ՚ի տեղւոջ խաւարին երկրի • Յոր
ժամ լինէրն իսկ , ես անդ էի • և արդ
տէր տէր առաքեաց զիս , և հոգի նորա ։
եսայ • խԲ • 16 ։
8 • Ա՜յսպէս ասէ տէր • զդո՛շ կացէք իրաւանց ,
և գործեցէ՛ք զարդարուեի , զի եկեալ
հասեալ է փրկուեի իմ , և յայտնելոց
է ողորմուեի իմ ։ եսայ • ծԶ • 1 ։
9 • Ա՜ռացէք դատեր սիոնի • ահաստիկ
փրկիչ քո հասեալ գայ , և ունի զվար
ձս իւր ընդ իւր , և գործ իւր առաջի
երեսաց իւրոց • և կոչեսցէ զնա ժողո
վուրդ սբ փրկեալ՚ի տեղե , և դու կո
չեսցիս խնդրեալ քաղաք , և ո՛չ լքեալ ։
ես • կԲ • 11 ։
10 • Ա՜յդպէս եւուրթեն լեր դուստր սիոնի • զի
ահա ես եկից , և քնակեցայց 'ի միջի
քում ասէ տէր • և ապաւինեսցին ազգք
բազումք 'ի տէր յաւուր յայնմիկ • եղի
ցին նմա ժողովուրդք , և քնակիցին 'ի
միջի քում • և ծանիցես , Թէ տէր զամ
նակալ առաքեաց զիս առ քեզ ։ զաք •
Բ • 10 ։
11 • Ա՜հա ես առաքեմ զհրեշտակ իմ , և
տեսցէ զճանապարհս առաջի իմ • և
յանկարծակի եկեսցէ 'ի տաճար իւր
տէր՝ զոր դուքն խնդրէք • և հրեշտակն
ուխտի՝ զոր դուք կամիք , ահաստիկ
գայ ասէ տէր ամենակալ ։ մաղ • գ • 1 ։
12 • Ա՜յ ծադեսցի ձեզ երկիւղածից անո
ւնն

ոճան իմոյ արեգակն արդարութեանն , և բժշկութիւն ի թեւս նորա ։ և ելջիք , և խայտասջիք իբրև որթք արձակեալ ի կապոյ ։ մաղ ։ գ ։ 2 ։

13 ։ Եւ ահա ես առաքեմ առ ձեզ զեղիա Թեզբացի ։ մինչև եկեալ իցէ օր տէն մեծ և երևելի ։ Որ պատրաստեսցէ զսիրտ հօր առ որդի , և զսիրտ առն առ ընկերս իւր ։ գուցէ եկեալ հարկանիցեմ զերկիրս միանգամայն ։ մաղ ։ գ ։ 5 ։

14 ։ Այս է ճամբայ մեր , ըստ որում ոչ համարեցայ այլ ։ եդիտ զնամ ձանապարհս իմ մատուցանել , և ետ զնա յակոբայ ծառայի իւրոյ , և իւրոյ սիրելւոյ ի նամանէ ։ Եւ ետ այսորիկ ի յերկրին երևեցաւ , և ընդ մարդկան շրջեցաւ ։ բարուք ։ գ ։ 36 ։

Այսր առնէր ճամբորդեաւ , ինչ ո՛չ յապաղէ երկիրն , այլ՝ ի նպատակ յառաջընթացից կոչեցաւն , վաղվաղակի գայ ։

Եւ յառէջ առաք ձեր , զդիմիշ կացիք իրաւանց , և գործեցէք զարդարութիւն ։ զի եկեալ համարձակ ի փրկութիւն իմ ։ և յայտնելոց է ողորմութիւն իմ ։ եսայ ։ ծէ ։ 1 ։

Արագ արագ մերձեցայ արդարութիւն իմ ։ և ելցէ իբրև զլոյս փրկութիւն իմ ։ ի բազուկ իմ հեթանոսք յուսասցին ։ ինձ կղզիք սպասեալ սիանն , և ի բազուկ իմ յուսասցին ։ եսայ ։ ծա ։ 4 ։

Ոճարուք ինձ կորուսեալքդ սրտիւք , հեռացեալքդ յարդարութէ , մերձեցուցի զարդարութիւն իմ , և այլ ո՛չ հեռասցի ։ և զձէ միարտութիւն , և զփրկութիւն իմ ոչ յամեցուցից ։ եւս ի սիոն զփրկութիւն ։ իսրայէլ փառաւորութիւն ։ եսայ ։ խգ ։ 12 ։

Որ դարձուցանէ զիմաստունս յետս , և զխոր հուրդս նոյ յիմարեցուցանէ ։ և հաստատէ զբանս ծառայից իւրոց ։ և զխորհուրդս հրեշտակաց իւրոց արդիւցուցանէ ։ եսայ ։ խդ ։ 26 ։

Վաղվաղակի հասեալ գայ , ոչ անագանիցէ ոչ , և աւուրքնէր մի յերկարեսցին , և ողորմեսցի ձեր յակոբայ , և ընտրեսցէ միւսանգամ զիրէլ ։ եսայ ։ ժգ ։ 1 ։

Եւ ասացէն յաւուր յայնմիկ ։ ահաւասիկ ձեր ձեծ մեր , յոր յուսացեալ էաք , և ապրեցուսցէ զմեզ ։ զի սա է ձեր , և սպասեաք եմ ։ և ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի փրկութեանէ մերում ։ եսայ ։ խե ։ 9 ։

Պատասխանի ետ ինձ ձեր , և ասէ ։ գրեա զտեսիլդ զայդ յայտնապէս ի տախտակս ։ զի որ ընթեռնուցու , համարձակ ընթեռնուցու ։

զի տակաւին տեսիլդ ի ժամանակս է ։ և ծագեսցի ի սպաս , և ոչ յունայնանուի ։ բայց թէ անագանիցի , համբեր նմա ։ զի որ գալոցն է , եկեսցէ և ոչ անագանեսցի ։ և եթէ երկմտեսցի ոք , ոչ հաձեսցի ընդ նա անձն իմ ։ զի արդարն ի հաւատոց կեցցէ ։ ամբ ։ իբ ։

Ի պակասեսցի իշխան ի յուդայէ , և մի պետ յերանացն մինչև եկեսցեն նմա հանդերձեալքն ։ և նա է ակնկալութիւն հեթանոսաց ։ կապեսցէ զորթոյ զյաւանակ իւր ։ և զգնտակէն զյաւանակ իշոյն ։ լուացէ զհանդերձ իւր ։ և արեամբ խաղողոյ զհանդերձ իւր ։ Ողարթադինք են աչք նր ի գինւոյ ։ և սպիտակ ատամունք իւր քան զկաթն ։ ծննդ ։ խթ ։ 8 ։

Ինչ դեռ ես խօսեալ և յաղօթս կայի ։ և խոստովան լինէի զմեղս իմ , և զմեղս ժողովրդեան իմոյ , արկանէի զգուշութս իմ առաջի տեն նոյ իմոյ ։ Եւ ահա այրն գաբրիէլ զոր տեսանէի յառաջնումն տեսլեան , թռուցեալ մերձեցաւ առ իս իբրև ի ժամ երեկորին պատարագի ։ և խելամուտ արար զիս ։ Եւ խօսեցաւ ընդ իս , և ասէ ։ դանիէլ , այժմ եկի խելամուտ առնել զքեզ ։ Ի սկզբան աղօթից քոց ել պատգամ , և ես եկի պատմել քեզ , զի այր ցանկալի ես դու ։ արդ՝ ած զմտաւ զբանդ և ի միտ առ զտեսիլդ ։

Աւօթանասուն եօթներորդք համառօտեցան ի վր ժողովրդեան քո , և ի վր քաղաքին սրբոյ , ի վախճանել մեղաց , և ի կնքել անօրէնութեց , և ի ջնջել անկրաւութեց , և ի քաւել ամպարշաւութեց , և ի գալ յաւիտենական արդարութեն , և ի կնքել տեսլեան , և մարգարէի , և յօծանել սրբոյ սրբոց ։ Գիտացես և խելամուտ լիցես , յելից բանին տալ պատասխանի ։ Եւ ի շինելն Երի մինչև ցօծեալն ։ եօթնեւթ եօթն ։ և եօթներորդ վաթսուն և երկու ։ և դարձցին և շինեսցին հրապարակքն , և պարիսպք , և նորոգեսցին ժամանակք ։ Եւ յետ վաթսուն և երկու եօթներորդաց բարձցի օծութիւն ։ և իրա ունք ոչ իցեն ի նմա ։ և քաղաքն և սրբութիւն ապականեսցին առաջնորդաւն հանդերձ , որ գայցէ , և ջնջեսցին հեղեղաւ ։ և մինչև վախճան պատերազմին համառօտելոյ կարգեսցի զապականութիւն ։

Եւ զօրացուսցէ զուխտ բազմաց , և եօթներորդ մի , և կէս եօթներորդին բարձցին զոհք և նուէրք ։ և ի վր տաճարին պղծութիւն աւերածոյն կացցէ մինչև ի վախճան ժամ-

Յաղագս գալստեան Քրիստոսի ։

մանակի ։ Կատարած տացի ՚ի վր աւերա-
ծին ։ դան • Ե • 29 ։

Ինչև ցայս վայր կարդեալ եղեն նախասացը
կայութիւնք մարգարէից առ տուչութեի փրկ
չին մերոյ , և Թէ ով և որպիսի ոք ե նա
իւրն ։ Սկզբ է յայսմհետէ ըն դիտաւորուես
մերոյ նպատակին , առ տնօրինութիս նո-
րին գնոյն առնել , որոշագոյնս առեալ գնա

ըն առանձնայնին իրողութեց նոյ ըն կարգի ,
յայլ գլուխ բամեալ զտնօրինութիսն ըն ե-
ղանց նորին ըն մարմնոյ , յայլ ըն գործե-
լոց նր , և յայլ ըստ բանից • յայլ ըստ կրե-
լոց , և յայլ ՚ի հայրենի փառան իւր մտա-
նելոյ , և զիւրաքանչիւրն ՚ի գլխոց ՚ոչ միա
համ , այլ ՚ի բազում յօդուածս տրամա-
բանեալ ։

Գլուխ • ԺԲ •

Յաղագս մարգեղութե քանին ։

ումարին՚ի սմա բազում նախասացը
կայութիք մարգարէից առ տնօրէ-
նութիս փրկչին մերոյ ըն եղանեալ

իւրաքանչիւր ըստ մարմնոյ , և առ հոգւոք գոր-
ծեալ իրաց , և հրաշից • ՚ի հինգ յօդուածս
բովանդակեալ ։

Յօդուած • ա ։

Ա՚ա քանին այ առաջնոյն ՚ի ներմարմնաւորե ։

Աստուածբան ։

1 • Յայտնիկ ասծ հայր , բանն հօր , և հո-
գին հօր՝ և որդւոյ , ծանուցանէ ։

2 • Ա՚ան զի բանն հօր ՚ի բազում տեղիս
ասծայնին գրոց իմաստասիրե այ ան-
ուանի • յայտնիկ մարգարէութիք ան-
ուամբ իմաստութ նոյնին առաքելւն ծա-
նուցանի • որպէս և ՚ի վեց համարն վը-
կայութեց յօդուածոյս այսորիկ քաջ
ստուգի ։

3 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

4 • Յայտ յայտ առնէ • Թէ նոյն ինքն
բանն քաւեաց գյանցանս նախահօրն ,
և փրկեաց զնա ։

5 • Ա՚յսինքն է նոյն ինքն իմաստութի ն •
որ է բան հօր ։

6 • Ա՚ասիկ նոյնն որ ՚ի 2 • և յայլ համարս
իմաստուի ասի • յայտ վկայի բան ան-
ուանի • քանզի և զնոյն իմաստուի ա-
ս ՚ի 5 • համարս • Թէ նա զարդարն
վա-

Աստուածբան ։

մանակի ։ Կատարած տացի ՚ի վր աւերա-
ծին ։ դան • Ե • 29 ։

Ինչև ցայս վայր կարդեալ եղեն նախասացը
կայութիք մարգարէից առ տուչութի փրկ
չին մերոյ , և Թէ ով և որպիսի ոք ե նա
իւրն ։ Սկզբ է յայսմհետէ ըն դիտաւորուես
մերոյ նպատակին , առ տնօրինութիս նո-
րին գնոյն առնել , որոշագոյնս առեալ գնա

ըն առանձնայնին իրողութեց նոյ ըն կարգի ,
յայլ գլուխ բամեալ զտնօրինութիսն ըն ե-
ղանց նր , և յայլ ըստ բանից • յայլ ըստ կրե-
լոց , և յայլ ՚ի հայրենի փառան իւր մտա-
նելոյ , և զիւրաքանչիւրն ՚ի գլխոց ՚ոչ միա
համ , այլ ՚ի բազում յօդուածս տրամա-
բանեալ ։

Գլուխ • ԺԲ •

Յաղագս մարգեղութե քանին ։

ումարին՚ի սմա բազում նախասացը
կայութիք մարգարէից առ տնօրէ-
նութիս փրկչին մերոյ ըն եղանեալ

իւրաքանչիւր ըստ մարմնոյ , և առ հոգւոք գոր-
ծեալ իրաց , և հրաշից • ՚ի հինգ յօդուածս
բովանդակեալ ։

Յօդուած • ա ։

Ա՚ա քանին այ առաջնոյն ՚ի ներմարմնաւորե ։

Աստուածբան ։

1 • Յայտնիկ ասծ հայր , բանն հօր , և հո-
գին հօր՝ և որդւոյ , ծանուցանէ ։

2 • Ա՚ան զի բանն հօր ՚ի բազում տեղիս
ասծայնին գրոց իմաստասիրե այ ան-
ուանի • յայտնիկ մարգարէութիք ան-
ուամբ իմաստութ նոյնին առաքելւն ծա-
նուցանի • որպէս և ՚ի վեց համարն վը-
կայութեց յօդուածոյս այսորիկ քաջ
ստուգի ։

3 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

4 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

4 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

4 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

Աստուածբան ։

1 • Ա՚ղորմութիք ասն լի եղև երկիր , և
բանիւ ասն երկինք հաստատեցան , և
հոգւով բերանոյ նր ամ զօրութիք նց ։
սաղմ • լգ • 5 • և 6 ։

2 • Ա՚նդ քեզ և իմաստութի քո , որ գիտէ
զգործս քո • և մծա էր յորժամ առնէիր
զաշխարհս • և ձանապէրը զինչ հաձոյ ի-
նչ քո , և զինչ ուղղութի ՚ի պատ
ուիրանս քո ։ Ա՚ռաբեա՝ զղա՚ի սրբութեց
յերկնից՝ և յաթոռոց փառացդ արձա
կեա զգա • զի եկեալ դադարեսցէ առ իս •
և գիտասցէ զինչ հաձոյ իցէ առաջի քոյ ։
իմաստ • Թ • 9 • և 10 ։

3 • Օ՚ ի ո՚վ է մարդ , որ գիտիցէ զկորհուրդ
դրան այ , կամ ո՚վ ածիցէ զմուաւ , Թէ
զինչ կամիցի նր ։ իմաստ • Թ • 13 ։ Ա՚ռ
զխորհուրդս քո ո՚վ գիտաց , եթէ ո՚չ դու
եառեր զիմաստութի , և առաքեցեր ըզ
հոգիդ սբ ՚ի բարձանց ։ Թ • 17 ։ Ա՚ս-
պա ուղղեցան շաւիղք երկրաւորաց • և
զհաձոյս քո ուսան մարդիկ • և իմաս-
տութիք քով փրկեցան ։ իմաստ • Թ • 18 ։

4 • Ա՚յս զնախասատեղծ զհայրն ձի զմիայն
հաստատեալ պահեաց , և փրկեաց զնա
՚ի յանցանաց իւրոց ։ իմաստ • Ժ • 18 ։

5 • Ա՚յս զարդարն վաձառեալ ո՚չ եթող ՚ի
ձեռանէ • այլ ՚ի մեղաց փրկեաց զնա ։ ի-
մաստ • Ժ • 13 ։

6 • Ա՚ն աձառեցաւ յուսկիւ , և էանց ըն եր-
կանի անձն նր • և բան ասն փոքձեաց ըզ
նա ։ սաղմ • ձգ • 17 • և 18 • և 19 ։

Աստուածբան ։

1 • Յայտնիկ ասծ հայր , բանն հօր , և հո-
գին հօր՝ և որդւոյ , ծանուցանէ ։

2 • Ա՚ան զի բանն հօր ՚ի բազում տեղիս
ասծայնին գրոց իմաստասիրե այ ան-
ուանի • յայտնիկ մարգարէութիք ան-
ուամբ իմաստութ նոյնին առաքելւն ծա-
նուցանի • որպէս և ՚ի վեց համարն վը-
կայութեց յօդուածոյս այսորիկ քաջ
ստուգի ։

3 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

4 • Յայտնիկ ծանուցանի , Թէ առաքմամբ
բանին եղև մարդկան փրկուի • և ար-
դեամբ նորին՝ հոգւոյն ընդհանուր ընդու-
նելութի ։ Ա՚յլ և քնակութիք բանին
այ , և ըզ հոգւոյն տուչութի՝ յայտնի
մարդոյ՝ հաձոյիցն այ ձանաչուցին • և
այսպէս գնացք նորին առ ասծ ուղղի , և
առանց յաջողելոյ նր ոչինչ ուղղութի ,
և ոչինչ փրկութի ։

5 • Ա՚յսինքն է նոյն ինքն իմաստութի ն •
որ է բան հօր ։

6 • Ա՚ասիկ նոյնն որ ՚ի 2 • և յայլ համարս
իմաստուի ասի • յայտ վկայի բան ան-
ուանի • քանզի և զնոյն իմաստութ ա-
ս ՚ի 5 • համարս • Թէ նա զարդարն
վա-

7 • Մինչդեռ խաղաղուձեն պատեալ կայմ, և այն ինչ դիրերն իւրով արագուձբ ընթ միջեր, ամենազօր բանքո յերկինից յա- Թոռոյ արքունեաց, սաստիկ պատերազ մող՝ ի մէջ սատակմամբ երկրին հատա նէր ։ իմաստ • ԺԷ • 14 • և 15 ։

8 • Ընաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնո, և փրկեաց զնո յապականուձէ իւրեանց ։ սաղմ • ՃՇ • 20 ։

9 • Ինչէ ոմն զանձրև՝իվէր գեղմանն • ոմն ցօղ զն ցօղէ յերկիրը ։ սաղմ • կա • 6 ։

վաձառեալ ոչ եթող՝ի ձեռանէ, և ասա սակ, թէ բան նոն փորձեաց զնա ։

7 • Ընդ և յայսմ վայրի նղոյն բան անօձա նի, ոմն և՝ի գիրս առակաց • 8 • նոյն իմաստուձեն և բանն յառաջ քան զյա եհտեանս յոյց ծնեալ՝ ծնօնդ ոմն առոչ- գի ։

8 • Յայսմիկ խորհրդով ինն ծանուցանի ա- ռաքուձն բանին, և փրկագործուձն նո- առ Հաստարակ ։

9 • Ընդ զանձաւ զանքննին խորհուրդ ի- ման բանին՝ի մարմին, դուշակէ ։

Յօդուած • Բ ։

Ընդ ներմարմնաւորեն բանին, որ եղեւ հուսուկեան յղուեն, հոգեով սրբով ։

Ա հայուեն ։

1 • Եւ ասէ (տէր •) դարձեալ եկից առ քեզ՝ի ժամանակի յայսմիկ, և՝ի սոյն աւուրս, և ունիցի որդի սարրա կին քո ։ ծննդ • ԺԸ • 10 ։ Ընդ աբրահամ և սարրա ծերացեալ էին, և անցեալ զաւուրբք ։ ԺԸ • 11 ։ Ընդ տէր յայցել սարրայի, ոմն և խօսեցաւ ։ Ընդ յղա- ցաւ, և ծնաւ սարրա աբրահամու որ դի ծերուձեն ։ լիա • 1 • և 2 ։

2 • Ընդ երևեցաւ հրեշտակ տէն կնոջն (մա նոհէի,) և ասէ ցնա • ահաւադիկ դու ամուլ ես, և ոչ եթո ծնեչ, և յղասցիս, և ծնցիս որդի ։ դատ • ԺՇ • 3 ։ Ընդ ծը նաւ կինն որդի, և կոչեաց զանուն նո- սամփսոն ։ դատ • ԺՇ • 24 ։

3 • Ընդ կայս յղասցի, և ծնցի որդի, և կոչեացեն զանուն նո էմմանուէլ ։ ե- սայ • է • 14 ։

4 • Ընդ դուռն փակեալ կացցէ, և մի՛ բացցի, և մի՛ ոք անցցէ ընդ դա • զի տէր աձ Իսրայէլի մտցէ ընդ դա • և եղիցի փակեալ ։ եզեկ • խդ • 2 ։

5 • Հայեիր մինչև հաստա վէմ առանց ձե ռին, և եհտր զպատկերն ... և վէմն որ եհտր զպատկերն, եղև լեառն մե- ծ • և ելից զամենայն երկիր ։ դան • Բ • 34 • և 35 ։

6 • Պարտեզ փակեալ քոյր իմ հարսն, պարտեզ փակեալ • և աղբիւր կնքեալ ։ երգ • Դ • 12 ։

7 • Ատեն մովսէս, և ահարոն՝ի խորան վկայութե, և ահա դալարացաւ գա- ւազանն ահարոնի՝ի տանն ղեւեայ, և է

Խորհուրդ ։

1 • Ընդ աւետեաք յղուեն և ծնունդ ի- սահակայ՝ի տարաժամ հասակի ծը- նողաց սքանչելապէս եղեալ, նախա- դուշակ եղև գերապոյն քրիստոսի աբան- չելեաք կուսական յղուեն փրկչին մե- ծոյ • ուստի ասէ տէրն ամբրոսիոս՝ի գիրս վեցօրեից, թէ վասկ բազում ա- մուլք ծնան, ոմն զի հաւատացեալ լի- նի ծնունդ կուսին ։

2 • Ընդ այս իսկ եղև նմին նախագուշակ • բայց եղանակ աւետեացն եղև տարբեր յառաջնոյն ։ Ընդ արդ՝ ոմն աւե- տիքն յայսմ յառաջագոյն մերն եղև առանձինն, և ապա հօրն, ոչնպէս և աւետիքն առ կոյսն նախ եղև նմ առան ձին, և ապա ծանուցաւ յոսեփայ ։

3 • Ընդ ծանուցանի, թէ քո է ծը- նեալ՝ի կոյս մօրէ, է տէ՛ և մարդ, և մայր նո է ձեմարտիւ տէ՛ածնին ։

4 • Ընդ մշտնջենաւոր կուսուն տէ՛ածա մօրն գուշակի, իբր զի է կոյս յառաջ քան զծնունդն, ի ծննդեան, և յետ ծննդեան միշտ և յաւիտեան ։

5 • Ցեսեամբ այսոցիկ՝ դուշակեցաւ ա- ռանց առն գործակցուե ծնանիլ կու- սին զքո ։

6 • Նոյն այս վնոյն խորհուրդ ունի, զոր ունի դուռն փակեալ • որպէս վերա- գոյնդ • հմմ • 4 ։

7 • Ընդ աւետիք դերբնական յղուեն և ծը նունդ երանուհւոյ կուսին մարիամու ծանուցանի ։

արբ-

արձակեաց շառաւիղ . և ծաղկեաց ծաղիկ , և երևեցոյց ընկոյզ ։ Թուոց. ՃԻ. 8 ։

8 . Որիւն առիւծու յուդայ . ՚ի շառաւիղ ղէ ելեր սրդեակ իմ ։ ծննդ . խթ . 9։

9 . Որ ինչ արար ՚ուր ՚ի վէր երկրի . կին շուրջ պատեսցէ զայր ։ երեմ . լ։ 22 ։

Այս քան լսին նաբգմանուն ։

8 . Այս զանաւերին ծնունդ լինելն քեզ նշանակ ։

9 . Այսինքն . նոր աքմսելի եղև մեծ յոյժ . զի կոյս ոչ գիտացեալ յառնէ , յղացաւ զորդի . և նա ինքն է ՚ուր և մարգ . և զի անբռնաբարելին երկնի և երկրի շուրջ պատեալ եղև յարգանատնորին . և այլ բազում սքանչելիսք հրաշալի ։

10 . Յայսմիկ ահեղ ամենակալ ՚ուծումն անձառ անպատում զինքեալ ներմարմնանալ նուիրել բանին , զմարդկութիւնն համբուրել նշանակի ։ Այս և մարդկութիւն բանին ՚ուծութեամբ օծեալ ցուցանի ։

11 . Այս վկայէ , թէ փրկիչն է քո , ՚ի է օծեալ , ըստ որում ամենեցուք մարդկութիւն նոր է օծեալ ՚ուծութիւք ։

12 . Այս վկայէ այնմ , որ ասէ գործ . Ի . 38 . Օ՛ն , որ ՚ինաղաղութիւն , զոր էօծ ՚ուծ հոգւով սրբով ։

13 . Հուրն ՚ի մորենին նշանակէ զՈՒծութիւնն ՚ի մարմինն , ոմն ասէ մեկնիչն ։

14 . Յայսմիկ նախադուշակէ ծննդեանն . թէ փրկիչն մեր ամ հնորհօք , և պարգեւօք հոգւոյն ՚ողջ լի է անդստին ՚ի յղութէ իւրմէ յարգանատի կուսին . լի է և առ երանելի տեառնէ ՚ուծումէ ։ Այլ և նշանակի անսեթեւնապէս ՚ի զաւակէ դաւթի լինիլ ։ Այս առ հաստարակ ամ գործք նորին լմնաստուածք , ուղղութիւք , ճշմարտութիւք , հնորհօք , և առաքինութիւք առ ՚ի նմանէ յառաջ գալ ։

Յօդուած . Ճ ։

Այս ծնունդ ՚ին . և առ ՚ուծայայնութիւնն , որ եղև մոգուացն ասպեղը ։

Ի Յայտութիւն ։

1 . Մանուկ ծնաւ մեզ . որդի տուաւ մեզ , որոյ իշխանութիւն ՚ուր ՚ի վէր ուսոց իւրոց , և անուն կոչեցաւ նմա հրաբեշտակ մեծի խորհրդոյ . աքանչելի խորհրդակից . ՚ուծ հզօր . իշխան խաղաղութեան , հայր հանդերձելոյ ՚ուին ։ Այս

Ի Խորհուրդ ։

1 . Յայսմիկ ցուցանի , թէ ՚ուծ հայր՝ զորդի իւր ետ մեզ փրկիչ , որ եղև ծննդեամբ կուսին որդի մարդոյ՝ մանուկ ըստ մարմնոյ ։ Այս անուանեցաւ յայ ՚ի ձեռն մարդարէից հրեշտակ մեծի խորհրդոյ , փրկութիւն մարդկան փրկագործութիւնն

իւրով։ Այնչեվի խորհրդակից զի՝ ի նմա են ամ դանձք խորհրդոյ և իրատու առ փրկութիւն մարդկան պատշաճեալ։ Այն ասէ Տէր մեզ. Իշխան խաղաղութիւն, որոյ իշխանութիւն եւ՝ ի վեր ուսոց իւրոց. և այս է խաչն, զոր իբրև նշանակ եբարձ՝ ի վեր ուսոց. քանզի խաչիւն իւրով սպան զԵհշնամին, և արար զիա դաղութիւն. ոմն ասի եվեհասցուց. Ը. 16։

2. Այսուհիկ նախագուշակեցաւ, թէ առնելոյն ասծ՝ Ճշմարիտ մարդեղութիւն յԵրկրի երևի։

2. Այսուհիկ նախագուշակեցաւ, թէ առնելոյն ասծ՝ Ճշմարիտ մարդեղութիւն յԵրկրի երևի։

Ես ասծից զխաղաղութիւն՝ ի վեր իշխանաց ներ, և զառողջութիւն նմա։ Ասծ է իշխանութիւն ներ, և խաղաղութիւն ներ չիք սահման։ Յաթոռն դաւթի նստցի, և զարքայութիւն ներ յաջողեացե. և զօրացուցանել զնա իրաւամբք, և արդարութիւն. յայսմհետէ և յաւիտեանս ժամանակաց։ Նախանձ տեն զօրութիւն այդ. եդիտ զամ Ճանապարհս իմաստութիւն, և ետ զնա յակոբու ծառայի իւրոյ, և ի՝ երկրի սիրելւոյ՝ ի նմանէ։ Յետ այսորիկ՝ ի յերկրի երևեցաւ։ բար. Գ. 36։

3. Նա զու բեթղհեմ տուն եփրաթայ. սակաւաւոր իցես լինել՝ ի հազարաւորս յուդայ. ի քէն ելցէ ինձ լինել իշխան իսրայէլի, և ելք նորա՝ ի սկզբանէ աւուրց յառ։ Ասծ այնորիկ տացէ զնոսա մինչև՝ ի ժամն նաև ծննդականին. ծնցի, և մնացորդք եղբարց ներ դարձցին առ որդիսն իսրայէլի։ Նա հովուեսցէ հօտի իւրոյ զօրութիւն տեն, և՝ ի փառս անուան տեն ասց իւրեանց հաստատեսցին։ միք. Ե. 2։

3. Այսուհիկ յայտ արար ասծ զծննդիւ փրկչին, որ եղև՝ ի տանէ, և յազգէ դաւթի, որ եր՝ ի ցեղէն յուդայ. լինելի՝ ի բեթղհեմ քաղաք դաւթի։ Նա մարգարէն տուն եփրաթայ անուանէ զնա. զի քաղաքս այս կանխաւ կոչիւր եփրաթ, վ՚ պարարտուէ տեղւոյն։ Այլ և անուն շինողն ներ կոչիւր եփրաթ. և անուն որդւոյ ներ բեթղհեմ. ոմն յայտ է այս. ա. մնաց. Է. 4։

4. Յարուցանել դաւթի ծագումն արդարութեան՝ է բղխեցուցանել զքո զորդի դաւթի զամենարդարն, և զամենեցուն արդարացուցչին. իսկ այլքն յայտնի են։

4. Յարուցանել դաւթի ծագումն արդարութեան՝ է բղխեցուցանել զքո զորդի դաւթի զամենարդարն, և զամենեցուն արդարացուցչին. իսկ այլքն յայտնի են։

Նա աւուրսն զայնոսիկ փրկեսցի յուդայ, և իսրայէլ բնակեսցի յուսով. և այս է անուն՝ զոր կոչեսցէ զնա. տէր արդարութիւն մեր։ երեմ. ԻԳ. 14։

5. Ի ուսաւորեաց լուսաւորեաց եՀմ, զի հանեսցէ լոյս քո։ Ո՛վ ահա խաւար ծածկեսցէ զերկիր, և մառախուղ զՀեթանոս. բայց՝ ի քեզ տէր յայտնեսցի, և փառք նորա՝ ի քեզ երևեսցին։ Նա գնասցեն թագաւորք՝ ի լոյս քո, և Հեթանոսք՝ ի ծագել լուսոյ քո։ ես. Ի. 1։ Այսուհետև՝ ի քեզ երամիկք ուղտուց, և ծածկեսցեն զքեզ ուղտերամիկքն միդիամու, և գեբայ։ Ամենեքեան՝ ի սաբայէ եկեսցեն. բերել ոսկի, և Հնդրուկ, և ականս պատուհասական, և փր Հուքեն տեն առցեն զաւետիս եսայ. Ի. 6։

5. Այս ունի զնորՀուրդ ասծայայտութեան. որով մարդուց աստեղք յայտնեցաւ քո ասծ արքայ Հրեից ծնեալ։ Նա եկին երկիրպագանել նմ։ Նա մատուցին նմ պատարագս ոսկի, և Հնդրուկ, և զմուռս։ Նա զաւետիս փրկուէ տեն առեալ, գնացին յաշխարհն իւրեանց։

Յերից յայս մարդուց միոն էր իշխան աբաբիոյ, որ է երջանիկ արաբիոյ։ Միւսն էր իշխան եթովպիոյ. և երրորդն էր իշխան գաւառին սաբայ։ Այսց սակայն ըստ հնոյ սովորութե ամենեքեան սոքա թագաւորք անուանեին։

6. Այսուհիկ յայտնի լինի, թէ մարդքն որք եկին երկիրպագանել քոհ, էին թագաւորք։

6. Այսուհիկ յայտնի լինի, թէ մարդքն որք եկին երկիրպագանել քոհ, էին թագաւորք։

Թագաւորք թարսի, և կղզեաց պատարագս մատուսցեն նմա. թագաւորք արաբայ, և սաբայ պատարագս բերցեն նմա։ սաղմ. Հա. 10։

7. Երկիրպագեն նմա ամ թագաւորք երկրի, և ամ ազգ ծառայեսցեն նմա։ սաղմ Հա. 11։ Ո՛վ փրկեաց զաղքատն՝ ի ձե-

7. Յայսմիկ ծանուցանի, թէ քոհ երկիրպագեն ամ թագաւորք երկրի, և ամ ազգ ծառայեսցեն. վ՚ զի զաղքատն զան

ազայ հզօրի զաղքատան և զանակն, որոյ ոչ է օգնական։ սաղմ. հա. 12։

8. Ծագեսցի աստղն յակոբայ. և յարիցէ այր յիսրայէլէ, և հարցէ զիշխանս մաւաբայ, և առցէ աւար զամենայն որդիս սեթայ։ Թուոց. իդ. 17։

օգնական աղգս մարդկան՝ ի ձեռաց բռնացեալ սեւիսարին փրկեաց։

8. Յայսմ է խորհուրդ, թէ աստեղը յայտ նեաւն մոգուց, է լցան, որ ըստ մարգարէին ծննդեամբն՝ ի զարմէ յակոբայ ծագէր, եհար զիշխանն խաւարի, և զաւսոր նը՝ ի բաց եհան։

Յօդուածք. Ը։

Ելիա նկատուելոյն, առ անուանադրուելոյն, եւ առ ընծայատուն նը՝ ի պաճարն, եւ վե յեթենպոս լինելոյ նը, եւ դարչէ նը անտի։

Ա կայուկէ։

1. Ա անուկ ուԹօրեայ Թվփատեսցի ձեր ամ արուս յաղգս ձեր։ ծննդ. ԺԷ. 12.

2. Եւ անուանեաց մովսէս զանուն ովսեայ որդւոյ նաւեայ. յս, (որ Թարգմանի՝ փրկիչ։) Թուոց. ԺԳ. 17։

3. Ահա կոյս յղասցի, և ծնցի որդի, և կոչեցեն զանուն նը էմմանուէլ (որ Թարգմանի՝ ընդ մեզ աճ։) եսայ. է. 14։

4. Եւ ասէ ցիս տէր. կոչեա զանուն նը արագ արագ կապտեսջիր, և վաղվաղակի աւար հարկանիջիր։ Վանզի մինչեւ ծանուցեալ լիցի մանկանն կոչել զհայր, կամ զմայր, առցէ զզօրութիւն դամասկոսի, և զաւար սամարիայ։ եսայ. ը. 3։

5. Անուկ ծնաւ մեզ, որդի տուաւ, ոյ ըոյ իշխանութիւն իւր եղեւ՝ ի վր ուսոց իւրոց։ Եւ անուն կոչեցաւ նմա հրեշտակ մեծի խորհրդոյ, աքանչելի խորհրդակից, աճած հզօր, իշխան խաղաղութիւն, հայր հանդերձելոյ ծին։ եսայ. թ. 6։

6. Իշխեցի անուն ՚ին օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարեւ է անուն նը՝ ՚ի նա օրհնեսցին ամ աղգք երկրի, և ամ ազինք երանեսցեն նմա։ սաղմ. հա. 17։

7. Խօսեցաւ ՚ին ընդ մովսէսի, և ասէ. սրբ քեա դու ինձ զամ անդրանիկ նախածին, որ բանայ զամ արդանիկ, քանզի իմ է։ ելից. ԺԳ. 1։ Եւ յորժամ ընա նիցին աւուրք սրբուԹիւն նը՝ ի վր ուսուեն կամ դասերն, ածցէ զգառն տարեւոր յողջակէզ, և զոյգ աղաւնոյ, կամ ատտրակի։ ղեւտ. ԺԲ. 6։

Լսորհուրդ։

1. Ովփատեցաւ փրկիչն, ոչ՝ ի պարտեաց լինէ, այլ զի մի արհամարհօղ օրինաց վարկցի՝ ի հրեից։

2. Զմա վ՚ս մանաւանդ փրկագործուէ պատշաճ եղեւ անունս յս. իսկ քսի վասն ընդհանրական փրկուԹե։

3. Կոչեսս այս էմմանուէլ, տուչուԹիւն քսի մեզ, զլինիլն այ ըստ մեզ. յր զմարդանալ բանին. նաև զլինիլ նը՝ ի մեր կոյս նշանակէ։

4. Իսկ անուանս այս արագ արագ կապտեսջիր, և վաղվաղակի աւար հարկանիջիր, է՝ ի փրկագործուԹէ նը, և նշանակէ զփրկեալն նը զաղգս մարդկան՝ ի չարմարին դերչէն, ՚ի բաց կապտելով՝ ի նմանել զաւար նը։

5. Իշխանութիւն՝ ի վր ուսոց իւրոց զխաչն նշանակէ, զոր յուս իւր էառ. հրեշտակ մեծի խորհրդոյ՝ նշանակէ զմիջնորդ հաշտուէ, և այլ անբաւ բարեաց։ Աքանչելի խորհրդակիցն զառաջնորդ փրկուԹե։ Իշխանն, զիշխան խաղաղուԹե։ Հայր հանդերձելոյն, զպատճառ հանդերձեալ ծին։

6. Այս մեզ ստուգէ, Թէ ամենայնք ա նուն նը, որ է որդի ծնեալ յայ հօրէ, է յաւրաջ քան զարեւ. և Թէ՝ ի նա օրհնին ամազգք երկրի, և փառաւորեն զնա։

7. Այս յայտ առնէ, Թէ՝ ոք կոյսն ոչ՝ ի պարտեաց լինէ, և ոչ՝ ի կարօտուէ ծննդեան Թէ մատեաւ՝ ի տաճարն, այլ զի միածին իւր, ազատն յամ օրինաց, վ՚ս մեր կատար յանձն էառ զամ օրէնս կատարել, պատշաճ եղեւ և ամենայնք մօրն զայս օրէնս ընուլ։ Օ՝ ի որմ յայտ առնէ գլխն, վ՚ս անկուսացեալ մարդ էր օրէնս այս. իսկ մայրն այ կուսուէ ծնեաւ, և ոչինչ անպղտուէ պատահեցաւնմա։

8 · Եւ յանկարծակի եկեսցէ՛ի տաճարդ իւր
տէր , զոր դուքն խնդրէք · և հրեշտակ
ուխտին , զոր դուք կամիք , ահաւասիկ
գայ , ասէ տէր ամենակալ ։ մաղաք · գ · 1 ։
9 · Ահաւասիկ տէր նստեալ՛ի վէր թեթեւ
ամպոյ եկեսցէ յերկիսդոս , և շարժեսցին ձեռագործք եգիպտացւոց յերեսաց
նր , և սիրտք նոցա լքցին՛ի նոսա ։ եսայ ·
ժթ · 1 ։
10 · Եւ յեգիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ ։ ովս ·
ժթ · 1 ։

8 · Այս ունի զնորհուրդ գալստեան նո՛ւ
տաճարն ։
9 · Այս ունի զնորհուրդ տէն ժերոյ մանկացելոյ , ՚ի հալածմանէ Հերովդէի՛ յեգիպտոս փախչելոյ ՚ի գիրկս մօր իւրոյ ։
Օ՛ն թեթեւ ամպն նշանակէ վրդ կոյս
մայր նր մաքուր յիւմ մեղաց , և յախտից հիւթոյ ։
10 · Այս ունի զնորհուրդ դարձի նր յեգիպտոսէ ։

Յօդուած · է ։

Ահա յովհաննու գրողին խարապետութիւնէ · առ գերչին մերոյ գրողին ,
առ պահս նր , և առ փորձութիւնն ։

Ա կայութիւն ։

1 · Եւ ահա ես առաքեմ զհրեշտակ իմ զի
բացի · մինչեւ եկեալ լիցի օր նո՛ւ
մեծ և երեւելի · որ պատրաստեսցէ ըզ
սիրտ հօր առ որդի · և զսիրտ առն առ
ընկեր իւր · գուցէ եկեալ հարկանիցեմ
զերկիր միանգամայն ։ մաղաք գ · 5 ։

2 · Ընդ ծագելոյ զերջիւրդ դաւթի · պատ
բաստ ապարիւղ զձրագ օծելոյ իմոյ ։
3 · Ծխնամեաց նր զգեցուցից զամենի ·
այլ՛ի վէր նր ծաղկեսցի՛ պսակ իմ ։
առակ · ձկ · 17 · 18 ։
4 · Ընդ ես առաքեմ զհրեշտակ իմ , և
տեսցի զճանապարհս առաջի իմ ։ մա
ղաք · գ · 1 ։
5 · Ձայն բարբառոյ յանապատի , պատ
բաստ արարէք զճանապարհ տեառն , և ու
ղիղ արարէք զշաւիղս նմա՛ նորա ։ Ամ
ձորք լցցին , և ամ լերինք և բլուրք խո
նարհեսցին · և եղիցին դժուարինքն ՚ի
դիւրինս , և առապարքն ՚ի դաշտս ·
և երեւեսցին փառքն տեառն · և տեսցէ ամ
մարմին զփրկութիւն նորա , զի տէր խօսեցաւ ։ եսայ · խ · 3 ։
6 · Ձայն նո՛ւ ՚ի վէր ջուրց , և ասէ փառաց
պոտառաց , և տէր ինքն ՚ի վէր ջուրց բազ
մաց ։ Ձայն տէն զօրութիւն , ձայն տէն
մեծ վայելչութիւն ։ սաղմ · խը · 3 ։
7 · Ես ասաց ցիս որդի իմ ես դու , և ես
այսօր ծնայ զքեզ ։ սաղմ · բ · 7 ։
8 · Ահա մանուկ իմ օգնական եղեց նմա ·
և ինձ ընտրեալ իմ , զոր ընկալաւ անձն
իմ · եառ զոգի իմ՛ի վէր նորա , և

Խորհուրդ ։

1 · Այս ունի զնորհուրդ , թէ՝ զոր յով
հաննէս մկրտիչն որ կարապետ եղեւ
փրկչին , հոգւով և զօրութիւն եղիայէ
եկն · ուստի առ սաղմոսերգուին ասաց ,
ծնունդք իժից , և այլն · և թէ ահա
ասեմ տապար առ արմին ծառոց կայ ·
արարիչն պատուղ արժանի ապաշխարուն ։
2 · Ո՛րպէս եղեւ նա բաղդատութիւնք քո՛ ,
որ է ինքնին լոյս ։
3 · Սուրբ փրկիչն յաւմէն արար զինեա
միս իւր զնիարիսեցիս , յասելն իւր գինեթէ մկրտուին յովհաննու ուստի՞ էր ։
4 · Այս յայտ առնէ զնախընթացութիւն
նր՛ ի պատրաստել գժողովուրդն առ
քո ։
5 · Պանդխտ քո եւ ածային ծննդեանն իւրում է բան ծածկեալ՛ի ծոց հօր ,
զոր յովհաննէս քարոզեալ իւրով ձայն
բարբառոյ բանիւն եղեւ , և յայտնի առ
բար զնա՝ ասելով · գայ զօրագոյն քան
զիս , որում չեմ արժանի բառնալ զկօշկակն նր · նա մկրտեսցէ զձեզ հոգւով սրբով և հրով ։
6 · Այս՝ խորհրդով զձայնն այ հօր նշանակէ , որ ՚ի մկրտութէ՛ն նորա ՚ի վէր նր , թէ դա է որդի իմ սիրելի , ընդ
որ հաճեցայ ։
7 · Այս յայտնապէս զքո զորդի այ առու
գէ ։
8 · Այս ունի զնորհուրդ ի՛մանն հոգւոյն
ձեզ , ՚ի վէր փրկչին մերոյ ։

իրա-

իրաւունս հեթանոսաց պատմեսցէ ։
ես • խբ • 1 ։

9 • Այլ զղեխացն գաւազան յարմատոյն յեսսեայ • և ելցէ ծաղիկ յարմատոյ անտի • և հանգիցէ՛ ի վրայ նորա հոգի այ • հոգի իմաստութեան, և հանճարոյ • հոգի խորհրդոյ, և զօրութեան • հոգի գիտութեան, և աճպարտութեան • և լցցէ զնա հոգի երկիւղի այ ։ եսայ • ժա • 1 ։

10 • Այլ ասէ ցնա՝ Ջուրս այս որ ելանեն՛ ի կողմն գաւիլիացւոց ընդ արեւելս • և ի՛ Յորդանէ յարեւելս • և գայ մինչև ցծով՛ ի Ջուրցն եղից, բժշկեսցի զջուրս ։ եզեկ• խե • 8 ։ Զամի յորոց վրայ եկեսցէ գետն կենդանի լցցին • և եղիցի անդ ձուկն բազմ յոյժ, զի հասեալ անդր ջրոցս այսոցիկ բժշկեսցի • և կենդանասցի յորոց վրայ հասցէ գետն, և կեցցէ։ եզեկ•խե•8•9։

11 • Այլ ցանեցից՛ ի վրայ ձեր ջուր սրբեալ • և սրբեսջիք յամենայն պղծութեանց ձերոց • և յամենայն կռոց ձերոց սրբեցից զձեզ ։ Այլ տացէ ձեզ զսիրտ նոր • և զոգի նոր նորոգեցից՛ ի ձեզ • և հանից զսիրտն քարեղէն՛ ի մարմնոց ձերոց • և տացէ ձեզ զսիրտ մսեղէն ։ Այլ զոգի իմ տացէ ձեզ • և արարից զի յարդարութեանս իմ գնայցէք • և զբերանս իմ պահիցէք, և առնիցէք զնա։ եզեկ • լը • 25 • 26 • 27։

12 • Զաւուր յայնմիկ եղիցի ամենայն աղբիւր բացեալ տանն դաւթի, և բնակողացն երուսաղէմի՛ ի լուացումն մեղաց, և դաշտականաւորի ։ զաք • ժգ • 1 ։

13 • Այլ եր մինչև առջի՛ն զբնաւսն տիւ, և զբնաւսն գիշեր, հաց ոչ եկեր, և ջուր ոչ էարբ • եղիցի • լգ • 28 ։ Այլ հայեցաւ եղիա, և ահա՛ ի մատիկ նր նկանակ հաձարոյ, և կուժ ջրոյ • և յարբեաւ եկեր՝ և էարբ • 3 • թագ • ժե • 6։ Այլ գնաց զօրութեամբ կերակրոյն այնո՛ր իսկ զբնաւսն տիւ և զբնաւսն գիշեր մինչև լեռն գլեառն այ՝ ի քորեբ ։ 3 • թագ • ժե • 8։

14 • Այլ կերակրեաց զքեզ մանանայիւն զոր ոչ գիտէիր, և ոչ գիտէին հարքն քո• զի յայտ արասցէ քեզ, թէ ոչ հացիւ միայն կեայ մարդ, այլ ամենայն բանիւ, որ ելանէ՛ ի բերանոյ այ, կեցցէ մարդ ։ ՚ք• օրինաց • ը • 3 ։ Այ՛ի փորձեսցես զտէր աստ քո, ոպ փորձեցիք՛ ի փորձանէն • ՚ք • օր• ը • 16 ։ Այ՛ ամենայն ոք քումմէ երկիւղեսցես, և զնա պաշտեսցես • և՛ ինդ յարեսցիս ։ ՚ք • օր• ը • 13 ։

9 • Այլ զհանդիսելն հոգւոյն սրբոյ՛ ի վրայ քո • և լնուլ զնա ամ պատգաւոր անդաւթին յորովայնի մօր իւրոյ քաջ ծանուցանել • ոպ և ինքն յորժամ՛ ի նազարէթ՝ ի ժողովարանին ընթերցաւ զգիրսն եսայեայ, ասաց • այսօր լցան գիրքս այս յականջս ձեր ։

10 • Այլ զայս զնծայելին զօրութեամբ բարձրացումն ջրոյն՝ որ խորհրդոյն մկրտուե՛ ի վերս տէրն ծնունդ հաւատացելոց, խորհրդով նշանակէ ։ Օ՛ի քո մկրտուիք իւրով սրբեաց զջուրն • ոպ զի ջուրն մեր ձեալ յամենանաւք մարմին անմեղին քո զպօրուե խորհրդոյ մկրտուե ընդունիցի • և թողնիցի մկրտելոցն յեւտոյ ։ ոպ գրե՛ր են թագաւմաս ։ խ • 39 • պ • 1 ։

11 • Այ՛սուհիկ նախագուշակեալ եղև՛ ի ձեռն եղիկիելի ածայելին յառաջադրութեն, որով ասէ յառաջադրեալ էր կացուցանել զայս՝ որ խորհուրդս մկրտութե՛ ի մկրտութեն քո • սրբել սուխաւ զմեզս • և արդիւնաւորել զմկրտեալսն հաւատով • և պարգեւելով նոյ զհոգին իւր՛ որ ։ Այ՛ զի մկրտութեն քո ունի զգործունէութե մաքրելոյ՛ ի մեզաց, և բերելոյ զընտրս ։

12՛ • Այ՛զբիւրս այս է քո յո փրկիչն մեր, որ բացեալ եղև, յորժամ՛ ի խաչին բեւեռեալ՝ եհեղ զարիւն իւր՛ ի լուացումն մեզաց ամ ապերեսաց ։ (մեկնիչ) ։

13 • Հաւատաւորեալ պահք մարգարէից զայսոցիկ եղեն ոչ իւրեանց սեպհական զօրութե՛ն լինէ, այլ վերընկալեալ շնորհօք, և խնամօք նր ։ Այ՛ակ քրիստոս պահեաց իւրով զօրութե՛ն • վա՛ զի քաղց, և այլ կիրք եմնման կամաւորք, և ոչ բռնադատք ։

14 • Այ՛սոքիւք բանիւք՝ կերրակի փորձութե՛ն իւր ըմբերանեաց փրկիչն զվոր ձիչն իւր զդաւաճանող կործանիչն ադամայ ։ Այ՛ մեզ ուսոյց նովին օրինակաւ՝ ածայելին գրոյ բանիւք զնա ըմբերանել՝ և ամենայն արձակել զնա՛ի փորձել նորա զմեզ ։

Կիրակ • ԺԴ •

ՀԱՅԱՑԱՔ ՀԵՆԱՑԱՂԱՎԱՐՈՒԹԵՑՒՆ ԵՐԷՑԻՆ ԸՆԴ ՄԱՐԴԻԿԱՆ ։

Ուղղինչ բան ունիմք յաղագս առաջնիկայ գլխոյս հաւաքել. զորս յերկիս յօդուածս բովանդակեմք ։

ՅՕԴՈՒԱԾ • Ա ։

ՀԱՀա ԵՐԷՑԻՆ ԶՔՐԻՍՏՈՍ ԸՆԴ ՄԱՐԴԻԿԱՆ, ՈՐ ԼԱՍԱՒՈՐԵԼՈՑ ։

Ա ՀՅՈՒՐԻՒ ։

1 • Սա է ձեզ մեր, ըստ որում ոչ համարիմ ցի այլ. եգիտ զնմանէ ձանձրացարհս ի մաստուէ. և ետ զնա յակոբայ ծառայի իւրոյ, և ինքեան սիրելւոյ ի նմանէ ։ Եհետ այսորիկ յերկրի երևեցաւ, և ընդ մարդկան շրջեցաւ ։ բար • ՁԲ • 36 ։

2 • Երկինք զաքուղեան, և երկիր նեփթաղիմի ձանապարհդ ծուռ, և այլք որք քանակեալքդ էք զծուլեցերբդ, և յայն կողս յորդանանու • գալիլեա հեթանոսաց, հողմանք հրէաստանի • ժողովուրդ՝ որ գնայիր ընդ խաւար, եռես զլոյս մեծ • և որք քնակեալդ յերկիր, և ի ստուերս մահու, լոյս ծագեսցի ի ձեզ ։ եսայ • ԽԹ • 1 ։

Ա ՅՕՐԻՒՆԴ ։

1 • Ա՞յսե յայտնի նախասգուշակութիւն մարգարեական, թէ աներևոյթն ձեզ ձչմարիտ լիոս մարդեղութիւնը յերկրի երևեալ կէնն ցաղաւարն ընդ մարդկան ի լոյս, և ի փրկութիւնի հոգւոց նոցա, որոց ընդունին զնա ։

2 • Երկիրը սոցա էր ձանապարհ ծուռն տէրեայ, ընդ որ գնային և գային ի ծուռ լոյս ։ Եւ զի այս գաւառք էին յայնկոյս յորդանանու, վասն և զայլ անուն առեալ կոչէին գալիլիա հեթանոսաց ։ Ա՞րդ՝ ժողովուրդքն երկրաց այսոցիկ, որք ի խաւարի անգիտութ, և ի ստուերս մեղաց, և մահու նստեին, տեսին զլոյս աւետարանին քրիստոսի, և ծագեցաւ ի նոսա լոյս քաւիչ մեղաց, և տուիչ կենաց, հնոր հաց, և փառաց ։

3 • Եւ ժողովեին առ նա ամ վերստին, և ամ պարտապանք, և ամ ցաւագնեալք ոգւով. և երկնչ զօրագլուխ ։ ա • Թագ • ԺԲ • 2 ։

3 • Ա՞յս ունի զնորհուրդ այնմ որ գրեալն է, թէ կին մեղք առ նա ամ մանգստանողք, և մեղաւորք լսել ի նմանէ ։ ղուկաս • ԺԵ • 1 ։

4 • Եւ եղև բան ամն առ եղիա, և ասէ • արի՛ և գնա՛ ի սարեփթա սիդոնացւոց, և նատցիս անդ • և ահա պատուիրեալ է իմ անդ կնոջ միոյ այրւոյ կերակրել զքեզ ։ գ • Թագ • ԺԵ • 8 ։

4 • Ա՞յս ունի զնորհուրդ այնմ, թէ մանրիամ որ կոչիւր մագդաղենացի և յուվհաննա կին քուզայ՝ հազարապետին հերովդէս, և շուշան, և այլք պաշտեին զնա յընչից իւրեանց ։

5 • Եւ եղև օր, և եկն եղիսէ՛ի սունեմ, և անդ էր կին մի մեծ • և կալաւ զնա ուտել հաց • և լինէր՝ ի շատ ժամանակս՝ ի մտանել իւրում անդր՝ ինքան ուտել և ըմպել ։ գ • Թագ • Ը • 8 ։

5 • Եւ այս իսկ զնոյն խորհուրդ ունի, զի ըստ աւետարանին մարկոսի էին աշակերտեալ կանայք ոմանք, որք զհետ շրջէին նմա, և պաշտէին զնա ։

Յօդուածք. Ը ։

Հաշո՛ւ ընկերին Յովհաննու աշակերտաց, եւ առա՛ք առաքեալո՛ց նոցա ։

Ա՛ Հայտնի՛ ։

1. Ա՛յս զհօրհուրդ կոչման աշակերտացն քո՛ ունի. որք ՚ի ձայն միոյ հրամանին նո՛ր, առ ժամանսն թողեալ զամ գնացին զհետ նո՛ր ։ Այս առին ՚ի նմանել զիշա՛ հուրթի՛ ՚ի վե՛ր այսոց պղծոց հանել զնա, և բժշկել զամ ախտս, և զամ հիւանդու թիւս առնել նո՛ր ։

2. Ա՛յս զհօրհուրդ երկոտասան առաքե ւոյն ունի ։ Օ՛ որս իշխան կացոյց ըստ ամ երկիր, և խոստացաւ նո՛ր նստիլ յերկո տասան աթոռ դատել զերկո տասան ազգս Իսրայէլի ։

3. Ա՛յս այս յայտնագոյն զհօրհուրդ երկո տասան առաքելոցն քերէ. այլև եօթա նասուն և երկու աշակերտացն իսկ ։

4. Ա՛յլ և այս զհօրհուրդ երկոտա՛ն քելոցն ցուցանէ. որք եղեն հիմունք հաստատութի՛ եկեղեցւոյն քո՛. ոյ՛ սակ զհաստատացելոյ, չինեալք ՚ի վե՛ր հիման առաքելոյ ։ Եփես. Բ. 20 ։

5. Իսկ այս զեօթանասնից խորհուրդն քե րէ. զորոց ասէ՝ ծըն դուկաս, թէ երևե ցոյց ՚ի՛ր և այլեւս եօթանասուն և երկուս և առաքեաց զնո՛. և այլն ։ ղուկ. Ժ. 1 ։

6. Ա՛յս զհօրհուրդ չորից աւետարանչացն ունի ։ Կերպարանք մարդոյն նշանակէ զԾն մատթէոս, որ յաւետարանի իւ րում սկիզբն առնէ ՚ի մարդեղութի՛ն քո՛ ասելով. (դիրք ծննդեան յիւ՛ քո՛ ։) Կերպիըն առիւծուն, զԾն մարկոս, որ սկիզբն առնէ ՚ի գոչմանէ, ասելով. (Ձայն բարբառոյ յանապատի) ։ Իսկ կերպարանք եղեն՝ զԾն ղուկաս, որ ՚ի քահանայութի՛ն սկիզբն առնէ՝ ասե լով. (եղև քհ՛ն ոմն) ։ Այս արծուիոյն գյուշ հանիսկ, որ սկիզբն առնէ յԾծու թի՛ն ասելով ։ (՚ի սկզբանէ էր բանն) ։

7. Ա՛յս զհօրհուրդ առաքման ամ առա քելոցն, և աշակերտացն ՚ի քարոզուի աւետարանին նշանակէ, ըստ երդոյն, թէ որ չինեցեր զտուն քո զեկեղեցի՛ ի՛ մնաստութի՛ն հօր յԾ .... և առաքեցեր զԾառայս քո՛ Ծբ զառաքեալս, և այլն ։

Յօդուած • գ ։

ԱՀա ատանչելափրծոսէս էրէլին • և առա այլակերպուէ նը՛ է լեառն ևսփօր ։

Ա՛ յհայոսէ ։

1 • Ա՛ե ոչ ևս եկաց մարգարէ լինէլի ևբ
րև զմովսէս այր՝ զոր ծանեաւ տէր
դէմ յանդիման • ամ նշանօք և ար-
ուեստիւք զոր առաքեաց ամծ առնել
յերկրին եգիպտացւոց ։ Ը • օր • ԼԴ • 10 ։

2 • Ա՛ե ասէ յեսու • կացցէ արեգակն հան-
դէպ գաբաւոնի • և լուսին հանդէպ
ձորոյն ելմնայ ։ Ա՛ե կացին արեգակն ,
և լուսին՝ի կայի իւրեանց , մինչև էառ
ամծ վրէժ՝ի թշնամեաց նոցա ։ յես •
ժ • 12 ։

3 • Ա՛ե կարդաց սամուէլ առ ամր ,և ետ
ամր ձայնս , և անձրևս յաւուր յայնմիկ •
և երկեաւ ամ ժողովուրդն յոյժ՝ի ամնէ ,
և՝ի սամուէլէ ։ ա • Թագ • ժբ • 18 ։

4 • Պատասխանի ետ եղիա և ասէ ցյիւնա
պետն • եթէ այր ամ եմ ես , լիցի հուր
յերկինից , և կերծից զքեզ , և զյի-
սունդ քո ։ Ա՛ե կն հուր յերկնից , և
եկեր զնա , և զյիսունս նր ։ Բ • Թագ •
ա • 10 ։

5 • Ա՛ե փչեաց (եղիա) երիցս՝ի մանուէն ,
և կարդաց զամր և ասէ • տէր ամծ իմ •
դարձցի շունչ մանկանս՝ի սա • և ե-
ղև այնպէս ։ Ա՛ե աղաղակեաց • և
լուաւ տէր ձայնի եղիայի , և դարձաւ
շունչ մանկանն՝ի փոր նր , և կենդա-
նացաւ ։ Բ • Թագ • ժէ • 21 ։

6 • Ա՛ե եղիսէոս անկն զմանկուանն քե-
թելայ զկատակիչս իւր՝ յանուն տէն •
և ելին երկու արջք յանտառէ , և պա
տառեցին՝ի նոցանէ քառասուն և եր
կու մանկունս ։ Բ • Թագ • բ • 24 ։

7 • Ա՛ազմացոյց զևւրն աղբատ այրոյն ։
Բ • Թագ • ղ • 5 ։ Ա՛ղօթիւք յարոյց
զմեռեալ մանուէն սոմնացի կնոջն ։
Բ • Թագ • ղ • 31 ։ Ա՛ազմացոյց զպա
ղատիտն տալ որդւոց մարգարէիցն
յուտել ։ Բ • Թագ • ղ • 43 ։ Ա՛կրտե
ցաւ նեեման՝ի յորդանան եօթն ան-
գամ բստ բանին եղիսէի • և սրբե-
ցաւ՝ի բորոտութէ իւրմէ , և դար-
ձաւ յածն խոբայելի ։ Բ • Թագ •
ե • 14 ։

8 • Ա՛րեշտակն ռափայել զազմդ զնն հա
լածեաց՝ի սառայէ յամուանոյն տու-

Աւետարանչացն ունելիք իմանալ ։

1 • Ա՛յս ամ , և այլ նշանք և սքանչելիք
մարգարէից , առ հաստատութէ բա-
նից նց եղեն ։ Ա՛յ՝ի վկայուէ ձշմար-
տութէն քն գրեցան՝ի գիրս նոցին •
իբր զի տեսեալ լիցի , թէ յն փրկիչն
մեր առաւել ևս քան զնոցայն նշանօք
պայծառադոյն ցուցանէ զբանս իւր ,
առաւել ևս քան զմարգարէսն արժա
նահաւատ ծանիցէ զնա , և հաւատաս
ցէ բանից նր ։ Ա՛յլ լինէցուք զայս ի-
մաստասիրել անփոյթ եղեն • և այն-
պէս՝ի լուսոյ ճշմարտից նր յեռանեալ գը
տան ։ Ա՛ստէ ասաց փրկիչն • եթէ
զդործսն չեր գործեալ՝ի նս , զոր ոչ
այլ ոք գործեաց , մեղ չինչ ոչ գոյր նց •
բայց արդ տեսին՝ և ատեցին • և զիս ,
և զհայր իմ ։ յովհ • ժե • 24 ։

Ա՛ստ զատմնապատուհն նշանացն փրկչ-
էին՝ յերրորդ մասին մատենիս՝ քաղե
լով գրեմք ։

Ա՛յլ թէ զնարդ անհամեմատ առա-
ւելութէ զերադոյն եղեն նշանք փրկչ
էին քան զմարգարէիցն , քաջայայտ է ։
Ա՛նա՝ զն ոչ անձին զօրութէ չինչ նը-
շանս առնելին մարգարէքն • այլ աղօ-
թիւք յն ընկալեալ զօրութէ ։ Ա՛յլ-
կրօրդ՝ առնելին սահմանեալ ինն չա-
փով , և թուով , և ոչ՝ի վէր բազմաց ,
կամ յոլովակի , ոմն և յայտ է ։ Ա՛ստ
փրկիչն , ոչ աղօթիւք ընկալեալ , այլ
անձին իւրոյ ամծայնի զօրութէ տիրա
պէս , և ինքնիշխան կարողութէ ըստ
հաձոյից իւրոյ առնէր • ոմն և՝ի գործս
աքանչելեաց նորին՝ բանքն իւր ևսկ
յայտ առնելին , ոմն այսոքիկ • կամիմ
սրբեաց ։ Ա՛ինն գու արձակեալ ես՝ի
հիւանդութէ քումմէ • և այլք նմանք ։
Ա՛յլ ոչ եթէ չափով սահմանեալ ինչ
էր նմա գործել • այլ քանիցս պէտք
լինէին , և հաձոյ լինէր նմա , սքան-
չելագործել • ոմն զօրութէ բանից նր

8 • Ա՛ստ այս հրեշտակի՝ի կերպարանս մար
դոյ ընդ մարդկան շրջիլն , առաքնոր-
դելն

դեմն ի՛ ձանապարհս , հալածելն ըզ-
դևս , և զկուռսն փարատել , յայտ-
նապես նախադուշակ եղև ձշմարիտ
մարդեղութիւնն շրջելոց բանին այլ ընդ-
մարդկան , զդևսն հալածելոյ , և
զկոյրսն լուսաւորելոյ ։

9 • Ա՛յս զխորհուրդ այլակերպութեանն ետն
նշանակել , որ եղև ի լերանն Թաբոր ։
10 • Ա՛յս ունէն զխորհուրդ վկայելոյ հօր ի
վե՛ր քան , Թէ դա է որդի իմ սիրելի ընդ
որ հաճեցայ ։

Գլուխ • ԺԴ ։

Յաղագս բանից տէրունի ։

Քանս փրկչին մերոյ՝ են , որք զևուր-
մէ ասացեալ բանք են ։ Կան որք օ-
րինաց , կամ պատուիրանք , և կամ
խրատք են առ հասարակ ։ Կան որք
առ յանձնառութեն վերոյ խոսէ , և մա-
հու են ։ Կան են , որք վե՛ր յարութեն , դա-
տաստանի , և հատուցման չարաց , և բա-
րեաց են ։

Յօդուածք • ԽԱ ։

Ա՛յս գանձնէ տէրն ասացեալ բանս տէրունի ։

Աստիճան

1 • Ա՛յս ասաց ցիս որդի իմ ես դու , և ես
այսօր ծնայ զքեզ ։ սաղմ • ՃՀ • 7 ։
2 • Ա՛ստ կարդասցէ առ իս Հայր իմ ես դու ։
սաղմ • ՃՀ • 27 ։
3 • Ա՛սաց տէր ցիմ իմ , նի՛ստ ընդ աջմէ իմմէ ։
սաղմ • ՃՁ • 1 ։
4 • Ա՛ղէկ էօծ զքեզ Աստ՝ Աստ քո իւղով ու-
րախութեն առաւել քան զընկերս քո ։
սաղմ • խդ • 8 ։
5 • Իբրև հովիւ ի հովուեսցէ զխաշինս իւր ,
և բազկաւ իւրով ժողովեսցէ զգառունս ,
և ի ծոց իւր կրեսցէ զնոսա ։ եսայ • խ • 11 ։
6 • Ո՛ անօրէնութեն ինչ ո՛չ գործեաց , և ո՛չ
դաւաւ նենգութե՛ի բերան նր ։ եսայ •
ծՂ • 9 ։
7 • Խորտակեսցէ յաՀուր բարկութե զԹա-
գաւորս , դատեսցէ զհեթանոսս ։ սաղ •
ՃՂ • 5 ։
8 • Ա՛րդարև յերեքարց քոց իբրև զիս յա
րուսցէ քեզ նր աՀ քո , նման լուծիկիք ։
ք • օրին • ԺՁ • 15 ։
9 • Խարձրին զոՀք , և նուա՛ճերք • և ի վե՛ր
տաՃարին պղծութե՛ի աւերածոյն կացցէ
մինչև ի վախճան ժամանակի ։ դան •
Թ • 27 ։

Աստիճան

1 • Ա՛յս ասաց ցիս որդի իմ ես դու , և ես
այսօր ծնայ զքեզ ։ սաղմ • ՃՀ • 7 ։
2 • Հայր իւր կոչեր զնա ։ յոՀ • Է • 18 ։
3 • Ա՛ս հաւասար առներ զանձն նմ ։ յոՀ •
Է • 18 ։
4 • Պատք ասէք Թէ ես եմ • նի ես եմ քո ,
որ ի օծեալ ։
5 • Ա՛ս եմ հովիւն քաջ , և զանձն իմ դնեմ
ի վե՛ր ոչխարաց ։ յոՀ • Ժ • 11 ։
6 • Ա՛ի ձեզնէ յանդիմանեսցէ զիս վե՛ր մե-
ղաց • Թէ ձշմարտութե՛ն խոսիմ , ընդէր
ո՛չ հաւատայք ինձ ։ յոՀ • ը • 46 ։
7 • Ա՛ռաքիս լսեմ ի հօրէ դատեմ , և դատաս
տանն իմ արդար է ։ յոՀ • Է • 30 ։
8 • Ո՛չ մարդարէ ընդունելի ի քաղաքի
իւրում ։ ղուկ • Ղ • 24 ։
9 • Յորժամ տեսանիցէք զպղծութե՛ի աւե-
րածոյն , որ ասացեաւն է ի ձեռն դա-
նիէլի մարգարէին , զի կայցէ ի տե՛ղ-
ւոջն սրբութե ։ մատԹ • ԼՂ • 15 ։

Յօդուածք. ը։

Հաշտ երբեմն օրէնադիրք առաջեալ բանս երէից։

Աստուածային։

1. Օ պատուիրան նոր տամ ձեզ, զի սիրիցէք զմիմեանս, ոյզ սիրեցի ես զձեզ։ Յով. ժդ. 34։

2. Ածարուք. զի առացաւ առաքելոցն։ մի՛ սպանանիցէ, ասացէ. այլ ես ասեմ ձեզ, թէ ամենայն որ բարկանայ եղբօր իւրում տարապարտուց, պարտաւոր լինի դատաստանի։ մատթ. ե. 21. և 22։

3. Նա ես ուխտեմ ձեզ. ոյզ և Հայր իմ ուխտեաց ինձ զարքայութիւն։ ղուկ. իբ. 29։

4. Պահեցարուք, զի մերձեալ է արքայութիւն երկնից։ մատթ. գ. 17։

5. Արանի աղքատաց հոգւով. զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ մատթ. ե. 2։

6. Արանի որք լան այժմ, զի ծիծաղեսցին։ ղուկ. զ. 21։ Ալ այ ձեզ որք ծիծաղիք. զի սգայցէք, և լայցէք։ ղուկ զ. 25։

7. Ած որ բարձրացուցանէ զանձն խոնարհեսցի. և որ խոնարհեցուցանէ զանձն բարձրասցի։ ղուկ. ժը. 14։

8. Արանի հեզոց, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։ մատթ. ե. 5։

9. Ինձն ասեմ ձեզ, և ոչ լինիցի այսպիսի հաւատս գտի երբէք։ մատթ. ը. 10։

17. Հաւատք քո կեցուցին զքեզ։ ղուկ. է. 50։

11. Նա յա ասէ ցնա. սիրեսցես զՏէր ածդ քո յամենայն սրտէ քումմէ, և յամենայն անձնէ քումմէ, և յամենայն մտաց քոց. այս է մեծ և առաջին պատուիրան։ Երկրորդն նոր նման ամին. սիրեսցես զընկերդ քո. և այլն։ մատթ. իբ. 37։

Հին։

1. Օրէնք լինիցին երեցն, և դատաստան իմ՛ի լոյս հեթանոսաց։ Եսայ. ծա. 4։

2. Ածարուք լինիցի լուսարուք թագաւորք, և՝ ունկնդիր լերուք լինիցի. զի օրէնք յերկնից հնչեն երեցն, և դատաստան իմ՛ի լոյս հեթանոսաց։ ես. ծա. 4։

3. Ածհաւատիկ աւուրք գան ասէ Տէր. և ուխտեցից տանդ Իսրայէլի ուխտ նոր, ոչ ըստ ուխտին զոր ուխտեցի ընդ հարս նոցա։ երեմ. լա. 31։

4. Նա արդ՝ ասէ Տէր Տէր ածն ձեր. դարձարուք առիս յիմ սրտէ ձերմէ. պահօք, և լացմամբ, և կոծով։ յոէլ. ը. 12։

5. Ածտարանել աղքատաց առաքեաց զիս։ եսայ. կա. 1։

6. Նա կոչեաց Տէր սաբաւօթ յաւուր յայն միկ. լալումն և կոծումն, և աշխարումն, և գերծումն, և զգածումն քրձի. և Տեառնա արարին ուրախութիւն, և ցնծութիւն։ եսայ. իբ. 12։

7. Նա ծանիցեն Տէր փայտք դաշտի, թէ ես եմ Տէր, որ խոնարհեցուցանեմ զփայտ բարձրացեալ. և բարձրացուցանեմ ընդ փայտ խոնարհեցեալ։ եզեկ. ժէ. 24։

8. Ածյուր հեզքն են, նոքա ժառանգեսցեն զերկիրն, և փափկասցին՝ ի բազում խաղաղութիւն իւրեանց։ սաղմ. ղզ. 11։

9. Հաւատաց աբրահամ յԱստ, և համարեցաւ նմա յարդարութիւն։ ծննդ. ժե. 6։

10. Ածդարձ՝ ի հաւատոց կեցցէ։ ամբ. ը. 4։

11. Սիրեացես զՏէր Ած քո յամենայն սրտէ քումմէ, և յամենայն անձնէ քումմէ, և յամենայն զօրութենէ քումմէ։ Բ. օրին. զ. 5։ Սիրեացես զընկերն քո իբրև զանձն քո։ ղևտ. ժԹ. 18։

Յօդուածք · Գ ։

Ելից յանիկատուածն վերայ խօսի , ու տահոս բանս երկնից ։

Ա՛ յայոմէ ։

1 · Վ եղուքիք և վիշտք գտին զիս , և պատուիրանք քո խօսք իմ եղեն ։ սաղմ · ՃԺԹ · 143 ։

2 · Ա՛ճցաք մեք ըստ հուր , և ըստ ջուր , և հաս ներ զմեզ ի հանդիստ ։ սաղմ · խե · 22 ։

3 · Վա՛ք քոյ մեռանիմք զօրհասապաղ , հա մարեցաք ոգի զոչխար ի սպանումն ։ սաղմ · խե · 22 ։

4 · Ծոգիք արդարոց ի ձեռն ած են , և ոչ մերձեսցի ի նա մահ ։ Ա՛ուճեան յաչս անզգամաց թէ մեռան , և համարեցան չարչարանք ելք նոց , և գնալն ի մէնջ բեկումն , բայց նոքա են ի խաղա ղութեան ։ Օ՛ի թէպետ յաչս մարդկան տանջեցան · այլ յոյս նոց լի է անմահու թեան · և սակաւ ինչ խրատեալք գտցեն զմեծ բարութիւն ։ Օ՛ի ած փորձեաց զնո. և եգիտ իւր արժանիս ։ Ի՛բրև ոսկի ի բովս քննեաց զնա , և ոգի զողջակէզս ո տհի ընկալաւ զնա ։ ի ժամանակի այցե լութեան իւրեանց պայծառասցին , դա տեացեն զազգս , և կալցեն զժողո վուրդս , և թագաւորեսցէ նոց տէր յաւի տեան ։ իմաստ · Գ · 1 ։

5 · Ա՛յլ անձամբէք բեկելովք , և հոգւովք ապառապանաց ընդունելի լինցուք երբև զողջակէզս խոյոց՝ և զոճարակաց , և իբ րև զբիւրաւորս գառանց պարարտաց · Ա՛հա՛ եղիցի պատարագս մեր այսօր առաջի քոյ , լինիլ կատարեալ զկնի քոյ. զի չիք ամօթ յուսացելոցս ի քեզ ։ Ա՛յժ արդ՝ զամբ զհետ քոյ ամ սրտիւք մե ծովք , և երկնչիմք ի քէն , և խնդրեմք զերեսս քո · մի յամօթ առներ զմեզ ։ դան · Գ · 39 ։

6 · Ա՛ռ արդարութիւն , և առ փառս խաչի՝ և մահուան փրկչին մերոյ , և սիրելեաց նո՛ր բազում ունիմք վկայս ի նախնի ար դարոց , յորս են , աբէլ , յոբ , սամփսան , դաւիթ , տուբիէ , զաքարիա որդի յոյակիմայեաց քահանայի , միքիա , և զմանաքայեցիս , և զայլ բազումս , ոմն և դրեալ է , թէ բազումք յինէլացւոց

Ա՛ստրհոմբդ ։

1 · Ա՛տէր ընդեղ դուռնն · քանզի անձուկ է դուռն , և նեղ ճանապարհն որ տանի ի կեանս ։ մատթ · է · 13 ։

2 · Ա՛րանի որք հալածեալ իցեն վ՛ա արդա րութեա՛ , զի նո՛ցա է արքայութի՛ երկնից ։ մատթ · ե · 10 ։

3 · Ա՛յլ ասէր առ ամենեսեան , եթէ ոք կա մի զկնի իմ գալ , ուրասցի զանձն , և առցէ զխաչ իւր հանապազ , և եկեսցէ զհետ իմ ։ ղուկ · թ · 23 ։

4 · Ա՛լ երկնչիք յայնցանէ · որք սպանանեն զմարմին , և զոգի ոչ կարեն սպանանել ։ Ա՛յլ երկերիւք դուք առաւել յայնմա նէ , որ կարօղն է զոգի և զմարմին կո րուսանել ի գեհենի ։ մատթ · Ժ · 28 ։ Համբերութի՛ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։ ղուկ · իա · 19 ։

Ա՛յլ դուք էք , որք ցանգ կայիք ընդ իս ի փորձոութիս իմ · և ես ուխտեմ ձեզ , ոմն և հայր իմ ուխտեաց ինձ զարքայութի՛ ։ Ա՛յլ ճաշիցիք յերկոտասան աթոռս դա տել զերկոտասան ազգս Իսրայէլի ։ ղուկ · իե · 29 ։

5 · Ա՛յլ մեծատանն որ ասաց , թէ զայդ ա՛մ (պատուիրան) արարի ի մանկութի՛ իմ մէ , արդ՝ զի՞նչ եւս պակաս իցեմ · ասէ ցնա (յի՛ս) · մի ինչ պակաս է ի քէն · է թէ կամիս կատարեալ լինիլ , երթ զոր ինչ ունիս վաճառեա՛ , և տո՛ւր աղքատաց , և ունիցիս գանձս յերկինս · և ա՛ռ ըզ խաչն , և ե՛կ զկնի իմ ։ մարկ · Ժ · 20 ։

6 · Ա՛սէ զնո՛ցայ գրեալ է զորդւոյ մարդոյ , զի բազում ինչ չարչարեսցի , և անգոս նեսցի ։ մարկ · ի · 11 ։ Ա՛յլինա եկեալ իսկ է և ո՛չ ծանեան գնա · այլ արարին ընա զոր ինչ կամեցան · նոյնպէս և որ դի մարդոյ չարչարելոց է ի նոսցանէ ։ մատթ · Ժ · 12 ։ Ա՛ր կամիցի զանձն իւր կեցուցանել , կորուսցէ զնա , և որ կո

Մատ · Ե · գլուխ · ԺԲ · յօդ · Ջ ։

լուացէ զանձն իւր վէճ իմ, զտոկէ զնա ։ մատթ · ե · 25 ։

Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր, և գայ զկնի իմ, չէ ինձ արժանի ։ մատթ · ժ · 38։

7 · Յիշեցէք զբանն զոր ասացի ձեզ, թէ ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր · եթէ զիս հալածեցին, ասա և զձեզ հալածեսցեն · եւայլն ։ Այլ զնոսա արասցեն ձեզ վասն անուանս իմոյ, զի ոչ գիտեն զայն որ առաքեացն զիս ։ յօհ · ԺԵ · 20 ։

8 · Եթէ եմ որպէս ձէնմարիտ, և հայր իմ մեր շակ է · ամէն ուր կիս է, և ոչ բերի զպտուղ, կտրէ զնա · և ամէն որ բերի զպտուղ, սրբէ զնա, զի առատել ևս պտուղ բերէ լեզի ։ յօհ · ԺԵ · 1 ։

9 · Նայց վայ ձեզ մեծատանցդ, զի ընկալայք զմխիթարուն ձեր ։ ղուկ · Ջ · 24 ։

10 · Այսոսիկ զբազում ինչ առակս խօսի ընդ նոսա ։ մատթ · ԺԳ · 34։

Յօդուած · Ջ ։

Ամէն յաղուածէ մեծելոց, դպրապետին, և հպատակման բանս գրչին ։

Ա Կայուածք ։

1 · Եւ բազումք ի նմանէ եղելոց ի հող կերկ ըն կարկին · ոմանք ի կեանս, և ոմանք ի նախատինս, և կամօք ի տեսանս ։ դան · ԺԲ · 2։

2 · Եւ իմաստունք ծագեսցին իբրև զլուսաւորս ի հաստատութեն, և բազումք կարդարոց իբրև զաստեղս յաւիտեան՝ եւս ։ դան · ԺԲ · 3 ։

3 · Եւ ձեռք կայտնապէս եկեսցէ, և ձեռ մեր մի՝ դաշարեսցէ ։ Ձուր առաջի նէր բոլ բաքեսցի, և շուրջ զնովաւ մրրիկ կոյժ ։ Կոչեսցէ զերկինս ի վերուստ, և զեր կիր՝ դատել զժողովուրդ իւր, ժողովել առ ինքն զընտրեալ իւր ։ առաք · խԲ · 3 ։

4 · Ընդ երեսաց նէր խռովեսցի երկիր, և երկինք շարժեսցին, արեգակն, և լուսին խաւարեսցին, և աստեղք ծածկեսցեն զլոյս իւրեանց ։ յոել · Բ · 10 ։

5 · Ինքն դատել զաշխարհս արդարութեբ, և զժողովուրդս իւր ուղղութեբ ։ առաք · Թ · 9 ։

6 · Ցեղասցի՝ ի վէր մեղաւորաց օրոգայթ, հուր, և ծծումբ · այս մրրիկ բաժին

Ա Կայուածք ։

1 · Որոց բարիս գործեալ լիցի՝ ի յարութիբ կենաց, և որոց չարս արարեալ՝ ի յարութիբ դատաստանաց ։ յօհ · Ե · 25 ։

2 · Այնժամ արդարքն ծագեսցին իբրև զարեգակն յարքայութեբ երկնից ։ Որ ունիցի ականջս լսելոյ լսիցէ ։ մատ · ԺԳ · 43 ։

3 · Օ ի ոմ փայլակն որ ելանի յարևելից, և երևի մինչև յարևմուտս · այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ ։ մատթ · ԻԴ · 27 ։ Եւ յորժամ եկեսցէ որդի մարդոյ փառօք իւրով, և ամէն հրեշտակք ընդ նմա · յայնժամ նստցի յաթոռ փառաց իւրոց, և ժողովեսցին առաջի նէր ամէն ազգք ։ մատթ · ԻԵ · 31 ։

4 · Երեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր · և աստեղք անկցին յերկինս նից · և զօրութիբք երկնից շարժեսցին ։ մատթ · ԻԴ · 29 ։

5 · Ոչ կարեմ ես յանձնել առնել և ոչինչ · այլ ոգ լսեմ դատեմ, և դատաստանն իմ արդար է ։ յօհ · Ե · 30 ։

6 · Եւ երթիցեն մեղաւորք՝ ի տանջանս յա ւիտենական, և յարդարքն՝ ի կեանս յա ւի-

Աստուած. յաղագս քանիոց ծրկլին.

Եսիեռնականս. մատթ. լԷ. 46.

7. Եւ զնեցին զսպակս իւրեանց առաջի առ-
թուղոյն, ասելով. արժանի ես տէր առ-
մեր՝ զի առնուլ փառս և պատիւ, և զօ-
րութիւն, զի դու ստացար զամենայն, և ի կա-
միդ քո ստեղծան, և կան հաստատուն։
յայտ. Դ. 10.

Նաց, հալածանաց, չարչարանաց խաչի, և մահու նոր են նախապատրաստութիւնք ի պէսպէս գլուխս՝ և յօդուածս ըստ առաջնոյս մասնիս այսորիկ տրամաբանեալք.

Գլուխ. ԺԷ.

Աստ պնդէնուելիս ծրկլին մերոյ հաստատելոյ նախապատանաց, և հալածանաց.

Պատճառ օգտակար ունի առաքեալս մեզ լինել զկորուստն իւրեանց զմահս առաջիկայ, որպէս զի մեք ոչ այնպէս ինչ պատրաստեալ լիցուք սերտ սրտիւ ստեպ խոկալ հեղգասցուք։ Որպէս խոստանայր ամենայնիւ անձնապէսութեան փոյթ ծոց, որ և առ իսկապէս ոչ այնչափ

ժպրհեին անօրինքն. զհանելն նորա զդեա-
՚ի մարդկանէ հոգւով սրբով, իշխանաւն դի-
ւաց հանել համբառնալ։ Այս այնպէս՚ի կու-
րութիւն իւրեանց անարժանք եղեն քժշկիլք
և առ չարուն իւրեանց ապծամարտ գաւեշք,
փրկչին ամի հալածիչք լինելին. մինչև՚ի
խաչ հանել անգամ ժպրհեալք, զետին ամ
բարշաւուն իւրեանց զչարին լցին։ Այլ նորն
մեր երկայնամիտ եղեալ չյանմի, զոր ինչ
միանգամ՚ից իւր դրեալ էր՚ի մարգարէից,
ընոյր քաղցրութիւն։ Ասկ այս թէ որով օրի-
նակաւ, ահաւասիկ յառաջիկայ գրեալգ,
և որ զհետ այսոցիկ են, ունիս տեսանել։

Խորհուրդք։

1. Պատասխանի ետուն հրեայքն, և ա-
սեն ցնա, ոչ բարւոք ասեմք մեք, ե-
թէ սամարացի ես դու, և դեւ գոյ՚ի
քեզ։ Յով. Ը. 48։ Այնքա գիտեմք, զի
այրն այն մեղաւոր է։ Յով. Թ. 24։

2. Ասէ ցնա Տէր. այժմ դուք փարիսեցիք
զարտաքին զբաժակին, և զսկահակին
սրբէք. և ներքինն ձեր լի է յափշտա-
կութենէ և չարութենէ։ Ղուկ. ԺԱ. 31։

3. Ալ այ ձեզ, զի էք դուք իբրև զդերեզ-
մանս անյայտս, և մարդիկ գնան՚ի
վր, և ոչ գիտեն։ Այս պատճառաւ դպիրքն
և փարիսեցիքն զչարել՚ և զդժուարել Ը
նմա։ Ղուկ. ԺԱ. 44։

4. Այն այսորիկ աւետել Լանդրեին հրեայքն
ասդնանել գնաց, զի ոչ միայն լուծա-
նէր զշաբաթս, այլ և Հայր իւր կո-
չէր զնծ։ Յով. Է. 18։

5. Այս ասէին բազումք՚ի նոցանէ. դեւ
գոյ՚ի նմա՝ և մոլեգնի. զի՞ զնաւ լսէք
նմա։ Յով. Ժ. 20։

6. Այս ոչ զգիեին զայն ընթերցել ևս ձեր,
թէ զվէմն զոր անարդեցին շինողքն,
նա եղև գլուխ անկեան։ Ի՚ Տեառնէ Ե-
ղև այս, և է սքանչելի յաչս մեր։
Մարկ. ԺԲ. 1։

7. Այսեն ցնա, մովսէս մեզ պատուիրեաց
զայսպիսիս քո՛ գլխացեալն, քարկոծել.
արդ՝ դու զի՞նչ ասես վ՚ա դորա։ Ո՛ այս
ասէին փորձել լուվ, զի ունիցին ամբաս
տանութի՛ն զնմանէ։ Յով. Ը։

8. Յայնժամ գնացեալ փարիսեցիքն խոր-
հուրդ առին զնմանէ, թէ որո՞ զնիցեն
նմա

իւրոյ ածային իշխանութե՛ն Թողլոյ զմեզ։ Ասկ
արդ՝ թէ այս կուրութիւս և գթեցին առ քե՛ւ
յերկրասեր և՚ի մտափառ լինելոյ նոյ եղև,
յայտ յանգիման ցուցանէ մեզ փրկիչն մեր,
զի ասաց ցնա. զիա՞րդ կարէք դուք հաւատալ,
զի զփառս՚ի միմեանց առնուք, և զփառս
զոր՚ի միոյն ոչ, ոչ խնդրէք։ Այս սքէն զու
կաս գրե, թէ յասել փրկչին մերոյ, ոչ կա
րէք ոչ ծառայել՚ և մնամնայլ, իբրև լսէին
զայս փարիսեցիքն, քանզի արծաթասէրք
էին, և անդամանէին զնա. ոչ է, ծիծաղէին
Ը բանս նո՛ր։ Այս ոչ այսչափ միայն, այլ և
յանքաւելի հայհոյուե՛ն Ը զեմ հոգւոյն սքէ

Ալ հայուեր։

1. Ասէ քոյ համբերի նախատա-
նաց, և ծածկեաց ամօթ զե-
րեսս իմ։ սաղմ. կը. 8։ Նախանձ
տան քո եկեր զիս, և նախատինք նա-
խատելոց քոց անկան՚ի վ՚ր իմ։ սաղմ։
կը. 10։

2. Պատրանակալ լինցուք արդարոյն, զի
դժպրհի եղև մեզ, և հակառակ կայ
գործոց մերոց, և նախատինս դնէ մեզ
ղյանցանս օրինացն. և բամբասէ ըզ-
մեզ մեղօք մանկուե՛ մերոյ։ իմաստ.
Բ. 12։

3. Ի՚ գալշուե՛ համարեցաք նմա, և խոր-
շի՚ի ձանապարհաց մերոց, որպէս՚ի
պղծութե՛ց։ Ձրանէ զվախճան ար-
դարոց։ իմաստ. Բ. 16։

4. Ասոտանայ ունիլ զգիտութե՛ն ՚ոյ, և
որդի ՚ոյ զանձն իւր անուանէ։ Այս
հպարտացեալ, կոչէ Հայր զնծ։ ի-
մաստ. Բ. 13. 16։

5. Օ՚ օր հանապազ զբանս իմ անարգե-
ցին. զինեն էին խորհուրդք նո՛ր՚ի չա-
րութե՛։ սաղմ. ԾԵ. 6։

6. Օ՚ վէմն զոր անարգեցին շինողք, նա
եղև գլուխ անկեան։ Ի՚ Տեառնէ եղև այս,
և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։
սաղմ. ՃԻԷ. 23։

7. Փորձեցին զնա և արհամարհեցին ար-
համարհանօք, կրձտեին զատամունս
իւրեանց. ՚որ երբ տեսցես։ սաղմ.
ՀԷ. 16։

8. Ի՚ նանիր Թագուցին հնձ որոգայթ յա-
պականութե՛ն իւրեանց. և՚ի նանիր

նմա որոգայթ քանիւք։ Եւ առաքեն առ նա զաշակերտս իւրեանց Հերովդիանոսեացն հանդերձ, և ասեն. վարդապետ, գիտեմք զի ճշմարիտ ես, և զճանապարհն ի ճշմարտութիւն ուսուցանես . . . ։ Ընդ՝ասա մեզ, պատրա է հարկս տալ կայսեր, թէ ոչ։ մատթ. ԻԲ. 15։

9. Վասաց այրն և պատմեաց հրեիցն, եթէ իբր էր որ բժշկեաց զնա. և վասն նորին հալածեին զնա հրեայքն, զի զայն առնէր ի շաբաթու։ յով. Ե. 1։

10. Ասդրեին զնա ունել, և ել ի ձեռաց նոցա. և ոչ ոք էարկ ի նա ձեռն. զի չէր հասեալ ժամն նր։ յով. Է. 30։

11. Ետուր եդեն զնաւակս հրեայքն, և ասեն. մինչև յե՞րբ թաւիես զոգիս մեր. եթէ դու ես քրս, ասա մեզ համարձակ։ Պատասխանի ետ նոցա յս, և ասէ. ասացի ձեզ, և ոչ հաւատայք ինձ. զգործսն զոր ես գործեմ յանուն հօր իմոյ, նոքին իսկ վկայեն վասն իմ։ յով. Ժ. 24։

12. Եւ խնդրեին դարձեալ զքահանայապետութիւն արկանել ի նա ձեռս ի նմին ժամու, և երկեան ի ժողովրդենէն, զի դիտացին, եթէ առ նմա ասացեալ զառակն զայն։ ղուկ. Ի. 10։

Գլուխ ԺԶ։

Հաւատոյ ընդդիմակացն ի Քրիստոս, և նշանագիտացն նորա։ Ուսուցանէ զի ոչ ինքն ի մարդկանէ, այլ մարդիկ ի նմանէ ուսանին զճշմարիտ հաւատս։ Եւ զի ոչ ինքն ի մարդկանէ, այլ մարդիկ ի նմանէ ուսանին զճշմարիտ հաւատս։ Եւ զի ոչ ինքն ի մարդկանէ, այլ մարդիկ ի նմանէ ուսանին զճշմարիտ հաւատս։

Եւ մերձեցան առ նա փարիսեցիքն և սադուկեցիքն, և փորձելով խնդրեցին ցուցանել նոցա նշան յերկնից։ Եւ նա պատասխանի ետ նոցա, և ասէ. երեկոյ եղեալ ասէք. պայծառ է երկինք, զի կարմրի։ Եւ առաւօտ. այսօր ամպրոպ է, զի կարմրի և խոնարհ է երկինք։ Զերեսս երկնից գիտէք զատել, և զնշանս ժամանակաց ոչ կարէք։ Ազգ չարաց և շնացելոց նշան խնդրէ, և նշան ոչ տացի նմա, բայց զնշանն Յովնանու մարգարէի։ Եւ թողեալ զնոսա գնաց։

Եւ եկեալ աշակերտացն յայն կողմն, մոռացան հաց առնուլ։ Եւ նա ասէ ցնոսա. տեսէք և զգուշ լերուք յաղանդոյ փարիսեցւոցն և սադուկեցւոցն։ Եւ խորհէին ընդ միմեանս՝ ասելով. զի հաց ոչ առաք։ Եւ գիտացեալ Յիսուս ասէ. ընդէ՞ր խորհիք ընդ միմեանս, հաւատացեալք սակաւ, զի հաց ոչ առէք։ Մինչդեռ ոչ գիտէք և ոչ իմանայք, մինչդեռ կարծրացեալ է սիրտ ձեր։ Աչս ունիք և ոչ տեսանէք, և ականջս ունիք և ոչ լսէք։ Եւ ոչ յիշէք, յորժամ զհինգ հացսն բեկի ես ընդ հինգ հազարս, քանի՞ զամբիոնս լի կտորաց վերցուցէք։ Ասեն ցնա. տասն և երկու։ Եւ յորժամ զեօթն հացսն ընդ չորեքհազարս, քանի՞ զկողովս լի կտորաց վերցուցէք։ Ասեն ցնա. եօթն։ Եւ ասէ ցնոսա. ոչ գիտէք։

Եւ եկին ի Բեթսայիդա, և բերեն առ նա կոյր մի, և աղաչեն զնա զի մերձեցուսցէ զնա։ Եւ առեալ զձեռն կուրին՝ հանեալ զնա արտաքս ի գեղջէն, և թքեալ ի բերան նորա, և դիցեալ ձեռս իւր ի վերայ նորա, հարցանէ զնա եթէ տեսանէ զինչ։ Եւ նայեալ նա ասէ. տեսանեմ զմարդիկ զի իբրև զծառս տեսանեմ զնոսա շրջեալս։ Ապա դարձեալ եդ ձեռս իւր ի վերայ աչաց նորա, և սկսաւ նայել. և դարձեալ առողջացաւ, և ետես զամենայն ինչ պայծառապէս։ Եւ առաքեաց զնա ի տուն իւր՝ ասելով. մի՛ ի գեղն մտանիցես, և մի՛ ումեք ասիցես ի գեղջէն։

Եւ ել Յիսուս և աշակերտք նորա ի գեղս Կեսարիոյ Փիլիպպոսի։ Եւ ի ճանապարհին հարցանէր զաշակերտսն իւր՝ ասելով. զիա՞րդ ասեն մարդիկ զիս եմ ես։ Եւ նոքա պատասխանի ետուն նմա՝ ասելով. Յովհաննէս Մկրտիչ, և այլք Եղիա, և այլք Երեմիա կամ մի ոք ի մարգարէիցն։ Ասէ ցնոսա. դուք զիա՞րդ ասէք զիս եմ ես։ Պատասխանի ետ Սիմոն Պետրոս և ասէ. դու ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ կենդանւոյ։ Եւ պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնա. երանի՛ քեզ Սիմոն Բարեայ, զի մարմին և արիւն ոչ յայտնեաց քեզ, այլ Հայրն իմ որ յերկինս է։ Եւ ես ասեմ քեզ, զի դու ես Պետրոս, և ի վերայ այսր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, և դրունք դժոխոց ոչ յաղթեսցեն նմա։ Եւ տացեմ քեզ զբանալիսն արքայութեան երկնից, և զոր կապեսցես ի երկրի, կապեալ եղիցի յերկինս, և զոր արձակեսցես ի երկրի, արձակեալ եղիցի յերկինս։ Եւ պատուիրեաց աշակերտացն իւրոց զի մի՛ ումեք ասասցեն եթէ նա է Յիսուս Քրիստոս։

Յայնմհետէ սկսաւ Յիսուս յայտնել աշակերտացն իւրոց եթէ պարտ է նմա երթալ յԵրուսաղէմ, և բազում չարչարանս կրել ի ծերոց և ի քահանայապետից և ի դպրաց, և սպանանել, և յերրորդում աւուր յարիցէ։ մատթ. Ե. 17։ մարկ. Ը. 35։ ղուկ. Ժը. 31։ Եւ այսց բանից լուեալ զմարգարէից դուշակուիս, ոչ համակ գիտեմ, այլ զմասնագրութիւն նշանակելոն յայսմ վայրս յառաջաբերել, սուղ բանիւք բացատրեմք։

Ստիհոսդոս։

1. Ընդդէմ այ՛ի մտանելն իւր յՔ՚ս, ասէ առ հայր. ել զոհս, և ել պատարագս որք ել օրինացն մատուցեալ լինէին, ոչ հաճեցար. (զի իբրև ստուերք էին.) բայց զմարմին հաստատեցեր ինձ. իբր զի ես յայտիկ հնազանդութիւնդ կանձն քեզ մատուցից պատարագ. (որ ոչ է ստուեր, այլ իսկ։)

2. Եւ զայս կամս քո տեսեալ, յայնժամ ասաց,

Աստիքոսդոս։

1. Բնդ զոհս, և ել պատարագս ոչ հաճեցար. լսելիս հաստատեցեր ինձ, զողջակէզս, և զվճռ մեղացն ոչ խնդրեցեր։ սաղմ. Լ. 7։

2. Յայնժամ ասացի, Թէ ահա՛ եկի

գամ, ի գլուխս գրոց գրեալ է վէմ իմ առնել զկամս քո։ սաղմ. լթ. 8։

3. Որ հնեալ որ գալոց է յանուն տեառն։ սաղմ. ճժէ. 26։

4. Ալախանձ տան քո եկեր զիս։ սաղմ. կը. 20։ Ցիշատակ արար սքանչելեացն իւրոց։ Ողորմած գթած է տէր. կերակուր տայ երկիւղածից իւրոց։ սաղմ. ճժ. 4։

5. Ծանեալ ես դու, Աստուած, զիմարութիւն իմ, եւ յանցանքք իմ ոչ ծածկեցան ի քէն։ սաղմ. ձթ. 5։

6. Մի՛ ամաչեցուցաներ զիս ի քէն, Տէր Տէր զաւրութեանց, մի՛ ամաչեցուցաներ զիս ի վերայ խնդրելոյ զքեզ, Աստուած Իսրայէլի։ սաղմ. ձթ. 6։

7. Վասն զի վասն քո կրեցի նախատինս, ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։ սաղմ. ձթ. 7։

8. Օտարացայ եղբարց իմոց, եւ եղէ որդի օտարի մօր իմոյ։ սաղմ. ձթ. 8։

9. Վասն զի նախանձ տանն քո կերեր զիս, եւ նախատինք նախատողացդ քոց անկան ի վերայ իմ։ սաղմ. ձթ. 9։

10. Եւ լացի ի պահս անձին իմոյ, եւ եղեւ ինձ յանարգանս։ սաղմ. ձթ. 10։

11. Եդի զհանդերձ իմ պատմուճան, եւ եղէ նոցա առակ։ սաղմ. ձթ. 11։

12. Ընդ իս խորհէին որ նստէին ի դրան, եւ ի վերայ իմ էր երգ հարբեցելոց։ սաղմ. ձթ. 12։

ասացի, Թէ ահաւասիկ գամ առնուլ զմարմին, եւ կատարել զկամն քո. զի ի գլուխս գրոց գրեալ է վէմ իմ, առնել զկամն քո ած։

3. Ետ ամէն երդոյ վատաբանեցելոյն զքէ մանկունքն եբրայեցւոց յորժամ խոնարհութիւք նստեալ ի վէր յաւանակին եկն եմուտ յԵրէմ, կատարել զիրկութեան մեր։

4. Այս կատարեցաւ՝ յորժամ ձերն զնա, որք գնեին, և վաճառէին ի տաճարին, եհան արտաքս։ մատթ. իա։ Այլ ի հնուժ կտակի եղ ի պահեստ զմանանայն յիշատակ հրաշիցն, որով զբան զուարճան մնոյց զինէլ յանապատին, օրինակս ինորուան կտակի զհաղորդութիւնն մարմնոյ և արեան իւրոյ կայցոյց քո յիշատակ սքանչելի տնօրինութեանդ իւրոց, ասելով. Այս արարէք առ իմոյ յիշատակի։

5. Ծանեալ ես դու, Աստուած, զիմարութիւն իմ, և յանցանքք իմ ոչ ծածկեցան ի քէն։

6. Մանկիկն իմ յուդայ դայր առ իս, և մնանէր ի տուն. լսէր զբանս իմ, և տեսանէր զգործս իմ, բայց ոչ հաւատայր. այլ զինանիւր բանս ի սրտի իւրում խոսէր ի նենդել ինձ, և ժողովէր զանօրինութիւն յանձն իւր։

7. Բռատաքս ելանէր ի տանէ, և զնոյն դայթակղութեան բանս խոսէր. ուստի և հրեայք Թշնամիք իմ բամբասէին, և պարսաւէին զիս։

8. Այս զգուշ բարուրս յօդեն հրեից ի վէր փրկչին, նշանակէ։

9. Ասայ վայ նոցա. զի ոմն որ ի քուն լինի, միթէ ոչ զարթիցէ. ոչինչափս որ կամաւ մեռանի, ոչ ևս յարիցէ. քանզի և նա որ վասն աշակերտ իմ լինելոյ պատրեր խաղաղուն ոնեալ ես, որ և ընդ իս ուտէր զհաց իմ, արար ինձ խաբէութեան. զնաց առ Թշնամիս իմ, և խոստացաւ մատնել զիս, և շարժեաց զնա յառաջ ածել զխռովութիւն, զոր երկնեաւն էին ի սիրտս իւրեանց։

10. Այլ դու տէր ողորմեա ինձ, և կանգնեա զիս, յարուցանելով ի մեռելոց. և ես ի ժամանակի հատուցանեմ հատուցիկ նոցա։

11. Ցայսմ ձանաչեմ, զի դու սիրես զիս, Թէ յարուքդ իմով կարձեացես զթշնամեաց իմոց զհրեից խնդութիւն ի վէր իմ։

12. Ած

12 · Ընծ օրհնութեանդ իմոյ , մի՛ լռեր · զի քեզ ոչ պարտ է լռել , եւ ոչ ննջել Տէր Աստուած յաւիտեան ։ սաղմ · ճԵ · 1 ։

12 · Ընծ օրհնութեանդ իմոյ , մի՛ լռեր · զի քեզ ոչ պարտ է լռել , եւ ոչ ննջել Տէր Աստուած յաւիտեան ։ սաղմ · ճԵ · 1 ։

13 · Խօսեցան զինեն լեզուաւ նենգաւորութեան , եւ բանիւ առեալութեան պաշարեցին զիս ։ սաղմ · ճԵ · 3 ։

13 · Խօսեցան զինեն լեզուաւ նենգաւորութեան , եւ բանիւ առեալութեան պաշարեցին զիս ։ սաղմ · ճԵ · 3 ։

14 · Արձակեաց ընդ իս՝ ի տարապարտուց , փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս · այլ ես յաղօթս կայի ։ սաղմ · ճԵ · 4 ։

14 · Արձակեաց ընդ իս՝ ի տարապարտուց · փոխանակ սիրելոյ զիս յաղագս քարեգործութեանց իմոց , մատնէին զիս դատաւորաց · այլ ես վճռին աղօթս առնէի ։

15 · Հատուցին ինձ չար փոխանակ բարւոյ · ատելութի փոխանակ սիրոյ իմոյ ։ սաղմ · ճԵ · 5 ։

15 · Փոխանակ բժշկելոյ իմոյ զհիւանդս նոցա , և զկորս լուսաւորելոյ , հատուցին ինձ չար · և փոխանակ սիրելոյ իմոյ զնոսա , ատելութի ինձ ցուցին ։

16 · Կացո՛ ի վերայ նորա մեղաւոր · և սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա ։ սաղմ · ճԵ · 6 ։

16 · Տո՛ւր ասծ , թէպէտ տուր իշխանին դիւահաց ատելո՛ւ ի վերայ մատնչի իմոյ · և սատանայ ընդ աջմէ նորա կացցէ՛ ի կորուստն յաւիտենից սադրել զնա ։

17 · Ի դատաստանի իւրում ելցէ դատապարտեալ , և աղօթքն նորա ի մեղս դարձցին ։ սաղմ · ճԵ · 7 ։

17 · Ընդ իւր խղճի մտաց դատաստանի ելցէ դատապարտեալ · և աղօթք նո՛ր ի մեղս համարեսցին ։

18 · Լինիցին աւուրք նորա նուազք , և զպաշտօնեայութիւն նորա ուրիշ առցէ այլ ոք ։ սաղմ · ճԵ · 8 ։

18 · Լինիցի՛ անձին խեղդ ընդ ընծամբ , աւուրք կենաց նորա կարճեսցին · և զեպիսկոպոսութեանն կարգն , և զառաքելական իշխանութեանն առցէ այլ ոք ։

19 · Լինիցին որդիք նորա որբ , և կինն նորա այրի · սահեսցին փոփոխեսցին , որդիք նորա մուրացք եղիցին , և ելցեն՝ ի բնակութենէ իւրեանց ։ սաղմ · ճԵ · 9 ։

19 · Լաւն լինքնին յայտ է ։ Ոմանք զոր ասեն սահեսցին՝ փոփոխեսցին , այս է · անկայունք եղիցին , և տեղւոջէ՛ ի տեղիս փոփոխեսցին ։

20 · Պնդեսցէ փոխատու զամէնայնս նորա · և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նորա ։ սաղմ · ճԵ · 10 ։

20 · Լինքնին յայտնի է ։

21 · Մի՛ գտցի օգնական նմա , և մի՛ ոք ողորմեսցի՛ ի վերայ որբոց նորա ։ սաղմ · ճԵ · 11 ։

21 · Լինքնին յայտնի է ։

22 · Լինիցին որդիք նորա՛ ի սատակումն , և յաւղէ ջնջեսցի անուն նորա ։ սաղմ · ճԵ · 12 ։

22 · Լինքնին յայտնի է ։

23 · Լինիցին մեղք հօր նորա առաջի տեառն · և մեղք մօր նորա մի՛ ջնջեսցին , և եղիցին առաջի տեառն յամենայն ժամ ։ սաղմ · ճԵ · 13 ։

23 · Լինիցին մեղք հարց նո՛ր՝ ասելով առաջի տեառն · և մեղք մօր նո՛ր , որ է սխալս գործելոյն ասծասպան , մի՛ ջնջեսցին ։

24 · Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա , փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել ողորմութիւն ։ սաղմ · ճԵ · 14 ։

24 · Լաւն յայտ է ։ Ոմանք զի սակ փոխանակ զի ոչ յիշեաց , և այլն · այս է · փոխանակ զի զմեռաւ ինչ ոչ էած գործել յորդին՝ այլ , որ զինքն առ փրկութի իւր յառաքելական իշխանութի եր կոչեալ ։

25 · Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ · ապականել զայն , որ խոնարհ է սրտիւ ։ սաղմ · ճԵ · 15 ։

25 · Ընդհակառակ իւրով հալածեաց զաղքատացեալն վ՛ երկուս աղգի մարդկան · ապականել մատնութի՛ իւրով զնա՝ որ խոնարհն է սրտիւ ։

26 ։ Ակրեայ զանկծս , և եղցե նմա ։ ոչ կա մեցաւ զօրհնութիւն , հեռւ եղիցի ՚ի նմանէ ։ սաղմ ։ ձ ։ 16 ։

27 ։ Օ զեցաւ զանկծս ոյզ հանդերձ ։ մյտ ցի ոյզ ջուր ՚ի փոր նր , և ոյզ ձկիթ ը ոսկերս նր ։ սաղմ ։ ձ ։ 17 ։

28 ։ Եղիցի նմա ոյզ հանդերձ զի ագանի ։ և ոյզ գօտի որ ածի հանապազ ը միջ ։ սաղմ ։ ձ ։ 18 ։

29 ։ Ա՛յս գործ է այնոցիկ , որք չարախօս կային զնէն առ ա՛ր , և ոյք խօսէին չար զանձնէ իմմէ ։ սաղմ ։ ձ ։ 19 ։

30 ։ Եղէ ես նախատ նց ։ տեսին զիս , և շարժեցին զգլուխս իւրեանց ։ սաղմ ։ ձ ։ 23 ։

31 ։ Զնեա՛ինձ ա՛ր ա՛ծ իմ , և փրկեա՛ զիս ը ողորմութե՛ քո՛ւմ ։ սաղմ ։ ձ ։ 24 ։

32 ։ Ա՛նիցեն՝ զի ձեռն քո այս է , և դու ա՛ր արարեր զայս ։ սաղմ ։ ձ ։ 25 ։

33 ։ Ա՛ղբա անիծանիցեն , և դու օրհնեա՛ցես ։ որք յարուցեալ են ՚ի վ՛ր իմ՛ զա՛ մօթ կրեսցեն ։ այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ ։ սաղմ ։ ձ ։ 26 ։

34 ։ Օ զեցցեն զամօթ , որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ ։ և արկցեն ոյզ կրնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք ։ սաղ ։ ձ ։ 27 ։

35 ։ Ա՛յլ ես խոստովան եղէց առ ա՛ր յոյժ բերանով իմով , և ՚ի միջ բազմաց օրհնեցից զքեզ ։ սաղմս ։ ձ ։ 29 ։

36 ։ Օ ՚ի եկաց նա ը աջմէ անսանկիս՝ փրկել զիս յոյնցանէ , ոյք հալածեն զանձն իմ ։ սաղմս ։ ձ ։ 24 ։

37 ։ Ակո՛ զիս ա՛ծ , զի հասին ջուրք յանձն եմ ։ ընկլայ ես՝ ՚ի խորս անդնդոց , ուր ոչ գոյ կնճ հանգիստ ։ Եկի ես՝ ՚ի խորս ծովու , և շրջանք ընկղմեցին զիս ։ սաղմս ։ կը ։ 2 ։ 3 ։

38 ։ Օ օրացան յիս Թշնամիք իմ , և ատե՛լիք իմ՛ ՚ի նանիր ։ Ընչ զոր ոչ յափշտա կեալ եի տուժեի նց ։ սաղմս ։ կը ։ 7 ։

26 ։ Օ անկծս սիրեայ , եղիցի այն նման ։ և զի ո՛չ կամեցաւ զօրհնութի՛ն , հեռւ եղիցի ՚ի նմանէ ։

27 ։ Յայտնի է ։ զի նշանակէ ասել , թէ անկծքն ՚ի ներքս նր մտեալ պատուհասեսցէ զնա , ո՛չ միայն ը մարմնոյ , այլ և ը հոգւոյ ։

28 ։ Յայտնի է ։ զի կամք են ասել , թէ անկծքն միշտ և հանապազ ՚ի վ՛ր նր մնասցէ ։

29 ։ Ա՛յսմ գործոյ զոր սա արար , նման են և գործք այնոցիկ , որք չարախօս կային զնէնն առ ա՛ծ , թէ ո՛չ գոյ փրկութի՛ւն ա՛ր առ ա՛ծ իւր , և ոյք չարիս բամբասանաց զանձնէ իմմէ խօսէին ։

30 ։ Ընդնէին յայտնի է այս ։

31 ։ Ընդնէին յայտնի է այս ։

32 ։ Ասացին զի քո աներևակալ զօրութի՛ւն է , որ զնս վ՛ս փրկութի՛ւն տպզի մարդկան մարմնացուցեալ խոնարհեցոյց ։ և քո ա՛ծայինն հաձութի՛ւնն զնս մեհուս խաչէն հնազանդեցոյց ։

33 ։ Ընդնէին յայտնի է ։ Ասյց թէ որդիւն գնդքն ծառայ ասէ ա՛յ հօր , այս անտի է , զի վ՛ս մեր գնդերպարանս ծառայի էառ , և նովաւ զփրկագործ գնդրման կրեաց ։

34 ։ Ընդնէին յայտնի է ։

35 ։ Ասյց ես խոստովան եղէց զբարերարութի՛ւնս քո յոյժ՝ բերանով իմով ։ և ՚ի միջ բազմութե՛ն հաւատացելոց իմոց օրհնեցից , և գովեցից զքեզ ։

36 ։ Վ՛ասզի յաջմէ կամաւ աղքատացեալ միածնիս եկաց փրկել զնս յոյնցանէ , ոյք հալածեն զանձն իմ ։

37 ։ Ակո՛ զնս հա՛յր աներևակալ ՚ի տառապանաց աստի , զի արտմութե՛ ջուրք հասին յանձն իմ ։ ընկլայ ես ՚ի խորս բազում չարչարանաց , և ո՛չ գոյ կնճ հանգիստ , մինչև փրկեացի տպզ մարդկան մարմնո՛ւմբ իմով ։

38 ։ Օ օրացան յիս հրեայք Թշնամիք իմ , որք զտասնէն իմ , Թէ որդի ա՛յ եմ , զոր ո՛չ իբրև տոկ մարդ զիտաւ ա՛յ յափշտակել , այլ իբրև Աշմարիտ որդի

քո

39 · Ա՛ծ քո Համբերին նախատանաց, և ծած-
կեաց ամենի զերեսս իմ։ սաղմ. կը. 10։
40 · Ա՛խ անձ տան քո եկեր զիս. և նախա-
տինք նախատողաց քոց անկան՚ի վրայ իմ։
սաղմոս. կը. 12։

41 · Այս յաղօթս կայի առ քեզ ՚ն ը, ՚ի ժա-
մանակ ընդունելի։ սաղմ. կը. 15։
42 · Ո՛ճ ՚ի բազում ողորմութենէ քումմէ լսե՛ր
ինձ, ՚ի ճշմարտութենէ փրկութենէ քոյ։
սաղմոս. կը. 16։
43 · Ո՛վքն ունէի, թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս,
և ոչ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոչ ոք
գտաւ։ սաղմոս. կը. 23։
44 · Այտուն ՚ի կերակուր ինձ լեզու, և ՚ի
ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
սաղմոս. կը. 24։
45 · Այղեցին սեղանք նոյ յորդայթ, ՚ի հա
տուցումն, և ՚ի գայթակղուն։ սաղ-
մոս. կը. 25։

46 · Խաւարեցին աչք նոյ, զի մի՛ տեսցեն.
և զթիկունս նոյ Համապատ կորացո՛։
սաղմոս. կը. 26։

47 · Ո՛րկեա ՚ի վրայ նոյ զբարկութենէ քո, և
սրտմտութենէ բարկութենէ քո Հասցի ՚ի
վրայ նոյ։ սաղմոս. կը. 27։
48 · Այղեցի բնակութենէ նոյ աւերակ, և ՚ի
յարկս նոյ մի՛ ոք լեցի, որ բնակիցի։
սաղմոս. կը. 28։
49 · Օ՛ ի զոր դու Հարեր Հալածեցեալն, և ՚ի
վէրս ցաւոց իմոց յաւելին։ սաղմոս.
կը. 29։

50 · Վէ՛ր զմեզ ՚ի վրայ մեղաց նոյ, զի մի՛
մոռանիցեն յարդարութենէ քո։ սաղմոս.
կը. 30։

քո ասացի, յաւիտեանական Համարե-
ցան. և տան ինձ տուժել, վՀո՛ս Հա-
տեալ՚ի վէր իմ, թէ ՚ը օրինաց մերոց
պարտի մեռանիլ, զի զանձն իւր որ-
դի ՚ի նոյ արար։

39 · Ա՛ՀԱմն զկամս քո առնելոյ Համբերին Նա-
խատանաց։
40 · Ա՛խանձ տաճարի քոյ, յորում Հը-
րեայք ամպարշտեին, մաշեաց զիս.
և նախատինք նոյ, որք մեղօք նախա-
տիչք քո եին, անկան՚ի վէր իմ։
41 · Բանն ինքնին յայտնի է։

42 · Այս այս իսկ ինքնին յայտնի է։

43 · Յայսչափ նեղութենիս ակն ունէի, թէ
ոք տրտմեսցի ընդ իս, և մխիթար լեցի
ինձ, և ոչ ոք գտաւ։
44 · Բանն ինքնին յայտնի է։

45 · Ա՛ճաշունչ գիրք որ Հոգևոր կերակրոյ
սեղանք են, եղեցի նոյ յորդայթ. իբր
զի ՚ի թիւր խմացուածս առեալ ըղ-
բանան, ՚ի մոլորութենիս իւրեանց ըմ-
բռնեալ մնասցեն. և այս եղեցի չար
դործոց նոյ Հատուցումն։
46 · Խաւարեցին միտք նոյ, ոչ զի զԱստ-
ուածդս բանիւ մարդարէիցն մի՛ խնամ
ցին. և առ չբ Հաւատ քո ոչ բերէք,
ոչ առ երկնայինս, այլ առ երկրաւորս
Հանապազ Հայեցեալ կորացան։
47 · Բանն ինքնին յայտնի է։

48 · Ա՛ւերեցին քնակութիւնք նոյ յայլազ-
գեաց. և ՚ի յարկս նոյ, որ է յերկի՛մ,
մի՛ ոք ՚ի զարմէ նոյ քնակիցի։
49 · Օ՛ ի թէպէտ դու կամեցար ինձ մարմ
նանալ, և ստորանկանիլ աշխատուե՛,
և կրեաց ցաւոց չարչարս փրկուե՛ մարդ-
կան. բայց նոքա առելութենէ Հալածե-
ցին, և չարչարեցին զիս, և յետ մահ
ուան իմոյ զկողս իմ խոցեցեալ, ՚ի վէրս
ցաւոց իմոց յաւելին։

50 · Ա՛ի տար նոյ յաւաչնացն մեղաց ար-
դարանալ. և թո՛յլ տուր նոյ յաւելուլ ՚ի
վէր այնց, և լնուլ զչափ մեղաց Հարցն
իւրեանց, զի մի՛ ձրի ջնջիցի արդա-
րացուցչին։

51. Զնչքեացին նք ի զբոյդ, յորում զբե-
ցեր զոյդիան խարայելի ժողովուրդ ասյ
ի փրկութի։

52. Ա՛ծ ամ արարածոց, և ասծ իմ ըստ
մարդկութես, նայեաց առ իս. ընկեր
զիս յայսչափ խիստ չարչարանս՝ յամ
միթիարուեց լքեր։ Ա՛ւ ասպա քանզի
նա ինքն կամեաւ վ՛ս մեղաց մարդկան
պատարագ եղև, զմեղս մարդկան ի
վր՛ իւր բարձեալ ուներ, և այսպէս ոչ
էր ձահ նմա փրկել. վ՛ս որոյ ասե, ոչ
փրկեցեր զիս վ՛ս բանիւ յանցանց իմոց։

53. Ա՛ծ իմ, ես ի դիշերի ի լեառն Ձի-
թենեաց կարդացի առ քեզ, և ինձ
ոչ անսացեր. և ի տունջեան յայսմ
ի վր՛ խաչին, և ինձ ոչ լուար։

54. Ի քեզ յուսացան հարքն մեր աբրա-
համ, իսահակ, յակոբ, և այլք, և
փրկեցեր զնոս ի վշտաց անհատատից։

55. Ա՛ռանն ինքնին յայտնի է։

56. Ա՛յլ ես ի տառապանս իմ թո՛ւխմա-
ռայլն թշնամեաց իմոց, թէ ոչ եմ
մարդ, այլ որդն, և նախատինք մարդ-
կան եղեալ եմ. և այդն յայտնի է։

57. Ա՛լբ միանգամ տեսանէին զիս, արհա
մարհէին զինև. ընթամբք խօսէին,
և շարժեալ զգլուխս իւրեանց ասէին.
վա՛հ որ քակեիր զտաճարն. . . ։

58. Ա՛սէին. դա պարծէր, թէ որդի՛ ասյ,
և յուսացեալ է ի նա. եթէ, ձչնա-
րիտ է, փրկեացէ զնա ի չարչարա-
նաց աստի, և կեցուսցէ ի մահուանէ,
եթէ սիրէ զնա, և կամի զդարձս նր։

59. Դու ես որ ի յարդանաւ մեր իմոյ ա-
ռանց հօր, և առանց այլում հաներ
զիս. և ի սկզբանէ դիւրոյ զաւրնս մեր
իմոյ, դու ես յոյս իմ։

60. Ա՛ս յարդանաւ մեր իմոյ քեզ վիճակե
ցայ. և անդադրին յորովայնէ մեր իմոյ
դու ես ձչմարիտ հայր իմ, և ասծ։

61. Ա՛ռանն ինքնին յայտնի է։

62. Օ՛ ուրբաթօք, և ցլօք, որք ի զոհ ըն-
ծայեին ասյ ի հրեից և ի քահանայից նո
ցին, նշանակին ժողովուրդն հրեից, և
դասք քահանայից. վ՛ասյ ի դէմս քեզ
ասե, շուրջ պատեցին զինև թշնամիք
իմ ժողովուրդք հրեից, և մարմնապատ
բար քահանայքն, և իշխանք նոցին։

63.

51. Զնչքեացին նք ի զբոյդ, յորում զբե-
ցեր զոյդիան խարայելի ժողովուրդ ասյ
ի փրկութի։

52. Ա՛ծ ամ արարածոց, և ասծ իմ ըստ
մարդկութես, նայեաց առ իս. ընկեր
զիս յայսչափ խիստ չարչարանս՝ յամ
միթիարուեց լքեր։ Ա՛ւ ասպա քանզի
նա ինքն կամեաւ վ՛ս մեղաց մարդկան
պատարագ եղև, զմեղս մարդկան ի
վր՛ իւր բարձեալ ուներ, և այսպէս ոչ
էր ձահ նմա փրկել. վ՛ս որոյ ասե, ոչ
փրկեցեր զիս վ՛ս բանիւ յանցանց իմոց։

53. Ա՛ծ իմ, ես ի դիշերի ի լեառն Ձի-
թենեաց կարդացի առ քեզ, և ինձ
ոչ անսացեր. և ի տունջեան յայսմ
ի վր՛ խաչին, և ինձ ոչ լուար։

54. Ի քեզ յուսացան հարքն մեր աբրա-
համ, իսահակ, յակոբ, և այլք, և
փրկեցեր զնոս ի վշտաց անհատատից։

55. Ա՛ռանն ինքնին յայտնի է։

56. Ա՛յլ ես ի տառապանս իմ թո՛ւխմա-
ռայլն թշնամեաց իմոց, թէ ոչ եմ
մարդ, այլ որդն, և նախատինք մարդ-
կան եղեալ եմ. և այդն յայտնի է։

57. Ա՛լբ միանգամ տեսանէին զիս, արհա
մարհէին զինև. ընթամբք խօսէին,
և շարժեալ զգլուխս իւրեանց ասէին.
վա՛հ որ քակեիր զտաճարն. . . ։

58. Ա՛սէին. դա պարծէր, թէ որդի՛ ասյ,
և յուսացեալ է ի նա. եթէ, ձչնա-
րիտ է, փրկեացէ զնա ի չարչարա-
նաց աստի, և կեցուսցէ ի մահուանէ,
եթէ սիրէ զնա, և կամի զդարձս նր։

59. Դու ես որ ի յարդանաւ մեր իմոյ ա-
ռանց հօր, և առանց այլում հաներ
զիս. և ի սկզբանէ դիւրոյ զաւրնս մեր
իմոյ, դու ես յոյս իմ։

60. Ա՛ս յարդանաւ մեր իմոյ քեզ վիճակե
ցայ. և անդադրին յորովայնէ մեր իմոյ
դու ես ձչմարիտ հայր իմ, և ասծ։

61. Ա՛ռանն ինքնին յայտնի է։

62. Օ՛ ուրբաթօք, և ցլօք, որք ի զոհ ըն-
ծայեին ասյ ի հրեից և ի քահանայից նո
ցին, նշանակին ժողովուրդն հրեից, և
դասք քահանայից. վ՛ասյ ի դէմս քեզ
ասե, շուրջ պատեցին զինև թշնամիք
իմ ժողովուրդք հրեից, և մարմնապատ
բար քահանայքն, և իշխանք նոցին։

63.

51. Զնչքեացին նք ի դպրոցդ քոմիդ կե
նաց, և ըստ արդարս քո մի դրեսցին։
աստմնս. կը. 31։

52. Ա՛ծ ամ իմ, նայեաց առ իս, ընդէր
լքեցեր զիս. հեռի եղէ ի փրկութէ
իմմէ վասն բանից յանցանաց իմոց։
աստ. ին. 2։

53. Ա՛ծ իմ ի տուէ կարդացի առ քեզ, և
ինձ ոչ լուար. ի գիշերի, և ինձ ոչ ան
սացեր։ աստ. ին. 3։

54. Ի քեզ յուսացան հարքն մեր, և փրկ
եցեր զնոսա։ աստ. ին. 4։

55. Ա՛ռ քեզ աղիկեցին, և կեցին ի քեզ յու
սացան, և ոչ ամաչեցին։ աստ. ին. 5։

56. Ա՛յլ ես որդն եմ, և ոչ մարդ. նախա
տինք մարդկան, և արհամարհանք
ժողովրդոց։ աստ. ին. 6։

57. Ա՛մենեքեան որք տեսանէին զիս, ար
համարհէին զինև. խօսէին շրթամբք,
և շարժէին զգլուխս իւրեանց։ աստ.
ին. 7։

58. Յուսացաւ ի տր, և փրկեսցէ զնա.
կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա։ աստ.
ին. 8։

59. Դու ես որ հաներ զիս յարգանաւ.
յոյս իմ ի տեառնց մեր իմոյ։ աստ.
ին. 9։

60. Ի քեզ անկայ ես յարգանաւ. յորովայ
նէ մեր իմոյ, դու ես ասծ իմ։ աստ.
ին. 10։

61. Ա՛ռ ի բացեայ առնէր չինէին, զի նե
ղութիք մերձեալ են, և ոչ ոք է որ
օգնէ ինձ։ աստ. ին. 11։

62. Շուրջ եղեն զինև զոհարանք բա
զումք. եզովք գերզք պատարեցին զնս։
աստ. ին. 13։

63 · Բացին՝ի վր՛ իմ զբերանս իւրեանց ոձի
սուիծ , զի մռնչէ , և յարիշտակէ ։
սաղմ · իա · 13 ։

64 · Այս ոձի զջուր հեղայ , և ցրուեցան ամ
ոսկերք իմ , և եղև սիրտ իմ ոձի մոմ
հալեալ՝ի մէջ որովայնի իմոյ ։ սաղմ ·
իա · 14 ։

65 · Չորացաւ ոձի խեցի զօրութի իմ · լեզու
իմ՝ի քիմն իմ կպեցաւ , և՝ի հող մա
հու իջուցին զիս ։ սաղմ · իա · 15 ։

66 · Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք ,
և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս ։
սաղմ · իա · 16 ։

67 · Ծակեցին զձեռս իմ , և զոտս իմ , և
թուէցին զամ ոսկերս իմ · նոքա հայե
ցան և տեսին զիս ։ սաղմ · իա · 17 ։

68 · Բաժանեցին զհանդերձս իմ՝ի մէջ
իւրեանց , և՝ի վր՛ պատմուճանի իմոյ
վիճակս արկանէին ։ սաղմ · իա · 14 ։

69 · Դու տէր , մի՛ հեռի առնիր զօգնութի
քո յինէն · և տէր յօգնել ինձ նայեաց ։
սաղմ · իա · 19 ։

70 · Փրկեա՛ի սրոյ զանձն իմ , և՛ի ձեռաց
շանց զմիամօրուի իմ ։ սաղմ · իա · 20։

71 · Փրկեա զիս՝ի բերանոյ առիւծու , յեղ
ջերս միեղջերուի զխոնարհութի իմ ։
սաղմ · իա · 21 ։

72 · Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց՝ի
մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ ։ սաղմ ·
իա · 22 ։

73 · Երկիւղածք տէն օրհնեացեն զնա , տէմ
զաւակքն յակոբեան փառաւորս արաս
ցեն զնա ։ սաղմ · իա · 23 ։

63 · Ազգս առիւծուց նմանեալ · որք մռն
չեն , և յարիշտակեն · բացին՝ի վր՛ իմ
զբերանս իւրեանց յարիշտակել զիս ։

64 · Իսկ ես ոչինչ ընդդիմացեալ նոցա , եղէ
իբրև զսոսկ ջուր հեղեալ , և իբրև
զոմն առանց ոսկեր՝ի սոսկ մնոյ , որ
առ ուտիլ չունի ինչ ընդդիմանալ ։ Այս
եղև սիրտ իմ որպէս հալեալ՝ի մէջ որովայնի
իմոյ , նշանակի զՀոգ ։

65 · Իբրև խեցեղէնն թրծեալ չորացաւ զօ
րութի իմ · լեզու իմ՝ի սաստիկ ծա
րաւոյ՝ի քիմն իմ կպեցաւ , և՝ի հող
մահու հասուցին զիս անօրէնն հրեայք ։

66 · Իբրև կատաղի շունք շուրջ պատեցին
զինև հեթանոս գինուորք՝ի խաչ հա
նել զիս · և ժողովք չարաց՝ի հրէից՝ և
՛ի հեթանոսաց պաշարեցին զիս ։

67 · Ծակեցին զձեռս և զոտս իմ բևեռե
լովք՝ի վր՛ խաչին , և՛ի տարածեցին զիս՝ի
վր՛ փայտին , այնպէս յուժգին քար
շեցին մինչև թուիլ ոսկերաց իմոց , և
հայեցեալ տեսին զիս յայսպիսի վիշտս ,
և անպռնեցին ։

68 · Զհանդերձս որք՝ի խաչ հանին զիս ,
զհանդերձս իմ յիւրեանս բաժանե
ցին , և՛ի վր՛ անկար պատմուճանի
իմոյ , ձի կ՛շապկի , վիճակս արկանէին ·
զն ումն և ելցէ , նա առցէ ։

69 · Ահաւն ինքնին յայտնի է ։

70 · Փրկեա՛ի սրոյ նման սրեալ լեզուէ
քՀնայատակտից , և իշխանաց , որք ան
գանեն զիս , և՛ի գինուորաց որք այսր
առնեն զիս , ՛ի ձեռաց շանց , ձի է զահ
ձոյ , որ մի միայն եմ մեր իմոյ ։

71 · Փրկեա զիս՝ի բերանոյ առիւծուց նը
մանեալ անողորմ թշնամեաց իմոց ·
և յեղջերւոյ , ձի՛ ի ձեռաց հալածս զա
ցեալ հրեից , զխոնարհութի իմ ։

72 · Յորժամ յարուսցես զիս՝ի մեռելոց ,
պատմեցից ես զանուն քո Հայր երկ
նաւոր , եղբարց իմոց առաքելոց , և
բերանով հաւատացելոց իմոց օրհ
նեցից զքեզ ։

73 · Ամք և իցեն երկիւղածք տէն , օրհնես
ցեն զնա · և որք միանգամ՛ոչ ըն մարմ
նոյ , այլ ըն հաւատոյն յակոբայ էն ,
զաւակ յակոբայ էն · որք միանգամ
վերստին ծնեալք՝ի քր զաւակք էն ,
փառաւոր արասցեն զնա ։

74 ·

74. Երկիցդ՝ ի վեհ ամ զաւակն խորհիցիս. զի ոչ արհամարհեաց, և ոչ անարգեաց զաղօթս աղքատիս, և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ՝ ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ։ սաղմ. ին. 24։

74. Երկիցդ՝ ի վեհ ամ ոչ սոսկ ես մարմնոյ, այլ ես հաւատոց զաւակն էիր. զի զաղօթս՝ զոր ես աղքատս յաղագս երկուցն ես. և ի՞ խնդ յարուցեր մեզ առ նա՝ ի խաչին, ոչ արհամարհեաց, և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն, այլ՝ ի կարդալ իմում առ նա լուաւ ինձ։

75. Ի՞ ի քէն է գովութիւն իմ. յեկեղեցիս մեծ օրհնեցից զքեզ։ սաղմ. ին. 25։

75. Ա՛ռ՝ ի քէն է գովութիւն իմ հայր, զի դու փառաւոր առնես զիս. ո՞ր օրոյ օրհնեցից զքեզ, ոչ՝ ի փոքրիկ հրեայն ժողովրդեան, այլ յայնմ մեծի եկեղեցւոջ, զոր յետ մահուան և յարուցեալ իմոյ յամենայն աղգաց հաստատեցից, ընդ նոսա հաւատացելոց իմոց օրհնեցից զքեզ։

76. Օ՛ուխտս իմ կատարեցից առաջի՛ նոցա երկիւղածաց նը։ սաղմ. ին. 26։

76. Օ՛ուխտս իմ կատարեցից. այն է ընդ պնդութիւն իմ մատուցից. ընկալ՝ հայր երկնաւոր յանուն իմ, և յանուն նոցա երկիւղածաց քոց զպատարագս զայս յաւիտենական գովուած. յորում զանձն իմ մատուցանեմ քեզ զոհ՝ ի վե՛ր սեզա նոյս այսորիկ խաչի. և արարից զնա յամենայն հաւատացելոց իմոց միանձնատիպ մատուցի քեզ։

77. Ակընկիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն զնը որք խնդրեն զնա։ սաղմ. ին. 27։

77. Ի՛ մարմնոյ իմմէ, որ՝ ի պատարագի յայսմ քաշխի, նը՛ խորհրդոյն զոր նը՛ յիշատակ իմ առնել ասանդեցի, կե՛ ընկիցեն աղքատք հոգւով, և յագեսցին, և օրհնեսցեն զնը՛, որք ձշմարտիւ խնդրեն զնա։

78. Ակեցցեն սիրտք նը՛ յաւիտեանս յաւիտենից. յիշեսցեն և դարձցին առ նը՛ ամենայն ածք երկրի։ սաղմ. ին. 28։

78. Ի՛ յաւիտեան կեցցեն հոգիք նը՛, որք ուտեն, և քարոզութի՛ն խորհրդոյս այսորիկ, յորում լինի յիշատակ չար չարանաց և մահուան իմոյ՝ յիշեսցեն և դարձցին առ նը՛ ամ ազգերք։

79. Ա՛րկնիցպատգեն նմա ամ տոհմք ազանց. զի նո՛ն է արքայութի՛ն, և նա տիրե՛ ի վե՛ր ամ հեթանոսաց։ սաղմ. ին. 29։

79. Ա՛րկնիցպատու եղիցեն նմա ո՛չ հրեայք միայն, այլ ամենայն աղգք, զի նոքա՛ ես թագաւորութի՛ն, և նա՛ ինքն տիրե՛, նա՛ ի վե՛ր ամ հեթանոսաց։

80. Ակերան և երկիրպագին նմա ամ պարարտքն երկրի. առաջի նը՛ անկցին ա՛մենեքեան, որք իջանեն՝ ի հող։ սաղմ. ին. 30։

80. Ի՛ կերակրոյ աստի կերան, և երկիրպագին, ո՛չ ամենայն միայն, այլ և մեծատունք, որք են պարարտք երկրի։ Ա՛նկեալ առաջի երկիրպագանեն նմա ամ մահկանացուք։

81. Ա՛նձն իմ նոսին. կեայ, և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։ սաղմ. ին. 31։

81. Ա՛յսինքն. անձն իմ նոսին կենդանի է, և որ՝ ի ձեզ աւաղանէն ծնեալ զաւակ իմ է, ծառայեսցէ նմա։

82. Պատմեսցի տէ՛ն աղգ. որ գալոցն է. պատմեսցեն զարդարութի՛ն նը՛ ժողովրդեան, որ ծնանելոցն է. զոր արար տէ՛ր։ սաղմ. ին. 32։

82. Պատմեսցի վ՛ը տէ՛ն՝ աղգի որ գալոց է, պատմեսցեն ժողովրդեան որ ծնանելոցն է, զարդարութի՛ն նը՛, ք՛ի է, զի՛ըր-կութի՛ն աղգի մարդկան, զոր արար տէ՛ր

83 · Դատեա՛ զիս, Աստուա՛ծ, եւ մատո՛ւց զդատաստանս իմ ի վերայ ազգի անողորմի, եւ ի մարդոյ նենգաւորէ եւ անիրաւէ ազատեա՛ զիս։ սաղմ. ղդ. 1։

84 · Ա՛ռ զվահան եւ զպատուար քո, եւ արի՛ օգնական լինիր ինձ։ Հան զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց, եւ ասա՛ դու ցանձն իմ, Թէ փրկութի՛ւն քո ես եմ։ սաղմ. ղդ. 2։

85 · Ա՛մաչեսցին, եւ յամե՛ն լեզուն ողբ խնդրեսցին զանձն իմ։ դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն, որք խորհին ինձ զչար։ սաղմ. ղդ. 4։

86 · Լցցին նոքա ոչի փոչի առաջի հողմոյ։ եւ հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա։ սաղմ. ղդ. 5։

87 · Լցցին ճանապարհք նոցա՛ խաւար, եւ՛ դայթակղութի՛ւն։ եւ հրեշտակ տեառն հալածեսցէ զնա։ սաղմ. ղդ. 6։

88 · Ա՛նհանիր Թագուցին ինձ զորոգայթս յատականութի՛ւնս իւրեանց։ եւ՛ ի նա՛ւնիր նախատեցին զանձն իմ։ սաղմ. ղդ. 7։

89 · Հասցե՛ նմա՛ վրա՛ նոցա զորոգայթս, զոր ո՛չ գիտացին։ եւ որս զոր Թագուցին, առցե՛ զոտս նոցա, եւ յորոգայթ՛ի նոյն անկցին։ սաղմ. ղդ. 8։

90 · Ա՛յլ անձն իմ ցնծասցե՛ի տէր։ ուրախ եղիցի՛ ի փրկութի՛ւնն նո՛ր։ եւ ամենայն ոսկերք իմ ասասցեն։ տէ՛ր ո՞նմանի քեզ։ սաղմ. ղդ. 9։

91 · Ա՛ւ փրկեա՛ զաղքատն ի՛ ձեռաց հզօրի։ զաղքատն եւ զանանուն յայնցանէ, որք յափշտակեն զնա։ սաղմ. ղդ. 10։

92 · Յարեան՛ի վրա՛ իմ վկայք չարեաց, զոր ինչ ո՛չ գիտեի, հարցանէին ցիս։ սաղմ. ղդ. 11։

ներ՝ ի ձեռն որդւոյ իւրոյ։ զոր օրինակ առաքեալքն առաքչիկոյ՝ պատմեցին ապգին, որ եկաւ նոյ հեթանոսաց։

83 · Ցո՛ւր ձօ՛ հայր ամենակալ, դատեա՛ դատաստանս իմ, որք զիս՝ ի տարապարտուց դատեն, եւ դատապարտեն՝ ի մահ խաչի։ Ա՛պարիր զիս ա՛նօրէնէ՝ որք մատանչին զիս անպատուաւ առնել զխորհուրդ մարդեղութե՛ան իմոյ։ դուն դարձեալ զաւետարան իմ խոստանալ։

84 · Ա՛ռ զտիտոս, եւ զվեսպասիանոս հայաւերս հռովմայեցւոց՝ ընդդէմ հրէից հալածչաց իմոց։ Ա՛ղթե՛լ գնա՛ ի պաշարեա՛ զնա՛ ի մէջ երկրի, եւ կարկեա՛ զնա՛ ընդդէմ ինձ գնացելոց, այն յայսմանի է։ զի՛ ջո՛ երբեմն վա՛ իւր, եւ երբեմն վա՛ իւրոց, ոչ սողանի՝ ասաց։ զի՞ հալածես զիս։

85 · Ա՛մաչեսցին եւ յամե՛ն լեզուն, որք զիս սպանանել, եւ՛ ի դերև առնել խընդրեն։ եւ այն յայսմանի է։

86 · Լանն յայսմանի այս է։ Թէ իբև զփոշի վարեալ՝ ի հողմոյ, այնպէս յերկրե՛ն ցրուեսցին։

87 · Ճանապարհք դնացից վարուցն եղիցին՝ ի խաւար եւ՛ ի դայթակղութի՛ւն։ իբր Թէ օր ըստ օրէ՛ ի չիմարութի՛ւն յաւելեալ, ի մոլորութի՛ւնս անկցին, եւ ճանապարհն փրկութե՛ան ո՛չ գացեն։

88 · Ա՛ւ դերև գիւրեանց առականուէ որոգայթն դմանուիչն յուդա զաղտ սպառաեցին վա՛ իմ, եւ՛ ի զուր նախատեցին զանձն իմ։

89 · Լանն ինքնին յայտ է։

90 · Ա՛յլ անձն իմ տեսեալ զիս յարուցեալ՝ ի մեռելոց, ցնծասցե՛ ի տէր։ եւ առաքեալք իմ, եւ աշակերտք իմ, որ խորհրդականն ոսկերք իմ են՝ օրհնեսցեն զնա։

91 · Ա՛ւ փրկեալդ զկամաւ աղքատացեալ միածինն որդի՛ ի ձեռաց տիրասպան հրէից։ զայն որ խոնարհեցոյց զանձն, լեալ հնազանդ մահու՛ջափ եւ մահու խաչի։

92 · Յարեան՛ ի վերայ իմ սուտ վկայք, եւ զոտաձարին քակելոյ զոր ես ո՛չ ուսի՛ի մսի, հարցանէին զիս, Թէ ա՛ի Թե զոտաձարդ ո՛չ ասացեր։ ես քակեցից զոտաձարդ։

93 ·

93 · Հաստուցին ինձ չար փոխանակ բարեաց , անժառանգել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց մարդկանէ : սաղմ · ղէ · 12 :

94 · Փորձեցին զիս , և արհամարհեցին ինձ համարհանօք · կրձտեցին 'ի վր իմ զատամունս իւրեանց : ղէ · 16 :

95 · Ինձ զեղբայրս և զընկերս՝ այսպէս հաձոյ լինել · ոչ զսգաւոր և զարտում այնոյ խոնարհ առնել : սաղմ · ղէ · 14 :

96 · Ա՛ի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ: ոչք առեին զիս 'ի տարապարտուց , ակնարկի առնելով յիս աչօք իւրեանց : սաղմ · ղէ · 19 :

97 · Ընդ իս զխաղաղութի՛ խօսէին , և ի՛ն քեանք բարկութի՛ զնեղութի՛ խորհէին : սաղմ · ղէ 20 :

98 · Տէր ած փրկութի՛ իմոյ , 'ի տուէ կարգացի , և գիշերի առաջի քոյ : սաղմ · ձէ · 2 :

99 · Ա՛տցեն աղօթք իմ առաջի քո ինր · խո նարհեսցի ունկն քո՛ի խնդրուածս իմ : սաղմ · ձէ · 3 :

100 · Օ՛ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և կեանք իմ՛ի դժոխս մերձեցան , և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ , որք իջանեն՛ի գուբ : սաղմ · ձէ · 4 :

101 · Եղէ ես ոչ մարդ առանց օգնականի և՛ի մեռեալս աղատ : սաղմ · ձէ · 5 :

102 · Ինձ վիրաւորս որք ննջեն՛ի գերեզմանի : Օ՛ որս դու ոչ յիշեցեր , նոքա՛ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան : սաղմ · ձէ · 6 :

103 · Եդէն զիս՛ի գբի ներքնումն , 'ի խաւարի , և՛ի ստուերս մահու : սաղմ · ձէ : 7 :

104 · Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի՛ քո · կա՛մ զբօսանս քո աճեր՛ի վր իմ : սաղմ · ձէ · 8 :

93 · Փոխանակ այնչափ բարեաց զոր նոքա արարի , բժշկելով զհիւանդս , լուսաւորելով զկոյրս , հատուցին ինձ չարս և խորհեցան զանձն իմ՛ի մարդկանս ազգէ անժառանգ առնել , իբր ոչ թոյլ տալ ումեք հաւատալ ինձ :

94 · Պէսպէս բանիւ փորձեցին զիս , եբեբեւին նշան յերկնից խնդրելով , և եբեբեւին զհարկս տալոյ կայսեր հարցանելով , և արհամարհեցին . և այլն յայտնի է :

95 · Այս իբրև եղբայր և ընկեր փոյթ առնէի հաձոյ լինել նոցա , և ըստ ոչ հաձոյ լինելոյ իմոյ , իբրև սգաւոր , և տրտում այնպէս խոնարհ արարեալ զանձն իմ զթայլ :

96 · Ա՛ի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ , ... ակնարկի առնելով յիս աչօք իւրեանց ծաղր առնէին զիս :

97 · Ընդ իս հաշտ խօսէին . բայց առ միմեանս բարկութի՛ զլինէն զխորհուրդ նենգութե՛ խորհէին , թէ զինչ չարիս արասցեն ինձ :

98 · Ծանոյն ինքնին յայտնի է :

99 · Ծանոյն ինքնին յայտնի է :

100 · Օ՛ի լցաւ հոգի իմ՛ներքինն կրկնք , որք սաստիկ ցաւս բերեն ինձ . մինչև մերձիլ կենաց իմոց՛ի գերեզմանն մնհու , և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ , որք մեռեալ դնին՛ի գերեզմանի :

101 · Եղէ ես այնպիսի , ոչ որ լինի առանց օգնականի , բայց ես՛ի մեռեալս աղատ եմ , զի երբ կամիմ յառնեմ՛ի մեռելոց · վ՛ը զի Թէոփտ և մեռայ , բայց աղատ մնացի՛ի կապանաց իշխանութե՛ մահու :

102 · Ո՛յնպէս եղէ , որպէս վիրաւորքն որք ննջեն՛ի գերեզմանի · զորս դու ոչ յիշեցեր · և ինքեանք՛ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան :

103 · Եդէն զիս՛ի խոր գերեզմանի , 'ի խաւարն տեղւոյ և՛ի ստուերս մահու :

104 · Սրտմտութի՛ քո՝ որ՛ի վր ազգի մարդկան էր յաղագս մեղաց նոցա , յիմ վր հաստատեցաւ վ՛ը բառնալոց իմոյ ըզմեղս

մեղս նոյ. և զնամ զայրացութենէ ալիս քո ի վրէ իմ ածելը։

105. Հաւատացեալքն իմ հեռացան լինէին. և հրեայքն այսպանաց նշաւակ եղէին գնա։

106. Արդեւ փախատեայ՝ մատնութենէ ըմբռնեցայ, թէպէտ ես հանապազ ընդ նմա էի ի տաճարին, և ոչ ելանէի, եթէ ոչ հեռանայի անտի։ Աչք իմ ակարացան, ի ակնկալութենէն իմ չքաւորեցայս յօդնականութենէդ։ Աղաղակեցի առ նորա զօրհնանապազ. և այլն յայտնի է։

107. Ա՛ի թէ մեռելոց՝ Թողեալ գնասա մեռեալս՝ առնիցես սքանչելս. և մի թէ ի բժշկաց կարասցեն կենդանացուցա նիլ, և խոստովանիլ զքեզ շնմարիտ ածծ։

108. Յայտնի է. Թէ հայցէ ի հօրէ զյարութիւն. զի պատմեսցի ածն այնր ողորմութենէն, և շնմարտութենէն։

109. Ա՛ի թէ մարթէ սքանչելեաց քոյ ճանաչիլ ի խաւարի, կամ արդարութիւնդ քոյ ի մէջ մոռացեալ և ի հող դարձեալ մարմնոյ լինիլ ծանուցեալ։

110. Այս առ քեզ ոչ աղաղակեցի. Թէ հայր փառաւորեա զիս առ ի քէն փառաւքն զոր ունէի յառաջ քան զլինիլն ես։ Այս յերկրորդում աւուր առաւօտու ժամանակացն առ քեզ, և յարուցեա զիս։

111. Յառաջագոյն տեսանիցէ զնոր ածծ հայր իմ, և յամ ժամ առաջի իմ է, և տեսանեմ զնա։ Այս այլն յայտնի է։

112. Ո՛ւ ուրախ եղիցի սիրտ իմ. և յնծացցաւ լեզու իմ, և մարմին իմ հանգչի ի դերեզմանի յուսով յարութենէ։

113. Ո՛ւ ոչ ձգոցես զանձն իմ ի դժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութենէ։

114. Ծանուցեալ ասեին զնանձնէ իմէ, Թէ չինք փրկուել սորա առ ածծ նր։ Աչք իմ դու նր օգնական իմ ես, փառք իմ, և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։

115. Զամենեքին իմով ես առ նր կարդացի,

105. Հեռի արարեր լինէին զծանօթս իմ. և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։ սաղմ. ՃԷ. 9։

106. Ա՛ատնեցայ և ոչ ելանէի, աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ։ Աղաղակեցի առ նր զօրհնանապազ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։ սաղմ. ՃԷ. 10։

107. Ա՛ի թէ մեռելոց առնիցես սքանչելս. կամ բժիշկք յարուցանիցեն, և խոստովան առնիցեն առ քեզ։ սաղմ. ՃԷ. 11։

108. Ա՛ի թէ պատմեսցի ոք երբեք ի գերեզմանի զողորմութենիս քո. կամ զճշմարտութենիս քո ի կորստեան։ սաղմ. ՃԷ. 12։

109. Ա՛ի թէ ճանաչիցին ի խաւարի սքանչելիք քո, կամ արդարութիւնդ քո յերկիր մոռացեալ։ սաղմ. ՃԷ. 13։

110. Այս առ քեզ ոչ աղաղակեցի, առաւօտու աղօթիք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։ սաղմ. ՃԷ. 14։

111. Յառաջագոյն տեսանիցէ զնոր առաջի իմ յամ ժամ. զի է ընդ աջմէ իմմէ. զի մի սասանեցայց։ սաղմ. ԺԵ. 8։

112. Ա՛ծ այսօրիկ ուրախ եղիցի սիրտ իմ. և յնծացցաւ լեզու իմ. և մարմին իմ քնահեսցի յուսով։ սաղմ. ԺԵ. 9։

113. Ո՛ւ ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութենէ։ սաղմ. ԺԵ. 10։

114. Խոստումք ասեին զանձնէ իմմէ, Թէ չինք փրկուել սորա առ ածծ նր։ Աչք դու նր օգնական իմ ես, փառք իմ, և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։ սաղմ. Ճ. 3. և 4։

115. Զամենեսին իմով ես առ նր կարդացի,

և լուսաւորեա զիս՝ ի քնանալ ի մահ։ սաղմ. ղ. 5։

116. Այս ինքնեցի, և ի քուն եղէ. զարթեայ, և Տէր ընդունիմ զիս։ սաղ. ղ. 6։

117. Ազէ երկեայց ես ի բիւրուց զօրաց ոչ. այլ շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահեմն զիս։ սաղ. ղ. 7։

Մատ. է. գլուխ. ծէ։

ընեցայ, և թէ ի վէր խաչիմն, ես առ Տէր կարդացի՝ օգնական լինել ինձ. և լուաւ ինձ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։ Թուոյ իւրմէ։

116. Այս ինքնեցի աւանդելով զհոգի իմ՝ ի վէր խաչիմն, և ի քուն մտեալ հանգեայ, թաղեցեալ ի գերեզմանի. զարթեայ յարուցեալ ի մեռելոց, և տեսի զի Տէր էր պատրաստ ընդունել զիս փառաց ի համբառնալ իմում յերկինս։

117. Ազատի ոչ երկնչիմ ինչ ի զօրաց զինուորաց հրեից՝ թէպէտ և բիւրաւոր լինիմն, որք առ ժամանակ մի պատեալ պաշարեալ պահեմն զիս։

Ի գրոց եսայեայ, և այլ մարգարէից հայոյածի։

Եսայեայ։

1. Ա՛ճաւադիկ ի միտ առէք մանուկ իմ. վերացայ, և բարձրացայ. և փառաւորեա յիս յոյժ։ գլ. ծէ. 13։ Օ՛ որ օրինակ զարմացեալն բազումք ի վէր քոյ, այնպէ անշքացեալ տեսիլ քո ի մարդկանէ, և փառք քո յորդւոց մարդկան։ ծէ. 14։ Այ՛ն պէս զարմացոյնն ազգք բազումք ի վէր քոյ. և կարկեսցեն Թագաւորք զբերանս իւրեանց. զի որոց ոչ պատմեցաւ վա՛ն նէ տեսցեն. և որոց ոչ լուան լըսե՛ցեն, ի միտ առցեն։ ծէ. 15։ Տէր ո՞ հաւատաց լըսոյ մերում, և բազուկ Տեառն ո՛ւմ յայտնեցաւ. ծէ. 1։ Պատմեցաք առաջի նր իբրև զմանուկ. իբրև զարմատ ի ծարաւուտ երկրէ. ո՛չ գոյր նր տեսիլ և ո՛չ փառք. տեսաք մեք զնա, և ո՛չ գոյր նր տեսիլ, և ո՛չ գեղեցկութի՛ւն։ ծէ. 2։ Այլ տեսիլ նր անարդ. նուազեալ քան զմարդոյց մարդկան. այր մի՛ ի հարուածս, և գիտէ համբերել ցաւոց. զի դարձուցեալ զերեսս անարդեցաւ, և չէ՛ր ինչ համարեցաւ։ ծէ. 3։ Այս զմեզ մեր բառնայ, և վա՛ս մեր չարչարի. և մեք համարեցաք զնա՛ի ցաւս, և՛ի հարուածս՝ և՛ի չարչարանս իբրև չի՛ր։ ծէ. 4։ Այլ նա վիրաւորեցաւ վա՛ս մեզաց մերոց. և պատժեցաւ վա՛ս մերոց անօրէնութեանց. խրատ խաղաղութե՛ն մերոյ ի նմա, և նր՛ վիրօքն բժշկեցաք։ ծէ. 5։

Ա՛մե-

Յայտնի վկայութի՛ւն ի սբ գրոցն իմաստասէրն առեալ։

1. Ա՛ռաջի երեսաց անձինս իւրեանց զանուղղայս, և ասեն։ իմաստ. բ. 1։ Դարանակալ լինցուք արդարոյն. զի դժպհի եղև մեզ. և հակառակ կայ գործոց մերոց, և նախատինս դնէ մեզ զյանցանս օրինացն, և քամձասէ զմեզ մեղք մանկութե՛ն մերոյ։ բ. 12։

2. Խոստանայ ունիլ զգիտութի՛ն նր, և որդի նր զանձն իւր անուանէ։ բ 13։

3. Այ՛ եղև յանդիմանութի՛ն մտաց մերոց։ ծանր է մեզ և տեսանել զնա. զի անման մանք են այլոց կեանք նր, և այլազգի շաւիղք նր։ Դարշուրթի՛ համարեցաք նմա, և խորշի՛ ի ձանապարհաց մերոց որպես՝ ի սպիծութե՛ց։ Երանի զվախճան արդարոյ, և հպարտացեալ կոչէ հայր զնա։ Տեսցուք, թէ ճշմարիտք իցեն բանք նր, և փորձեսցուք զվախճան նր։ Եթէ իցէ արդարև որդի նր, պաշտպանեսցէ նա, և փրկեսցէ զնա ձե՛ռաց հակառակորդաց։ Ընչնամանօք, և դառնութիւք խոշտանեսցուք զնա. զի ջատի առցուք հեզութե՛ն նր, և խելամուտ լինցուք առնախակալութե՛ն նր։ Ա՛հու խայտառակութե՛ն դատեսցուք զնա. եթէ լինիցի այցելութի՛ն նր՝ ի բանից իւրոց։ Օ՛ այս խորհեցան, և խաբեցան. զի կուրացոյց զնա չարութի՛ն իւրեանց։ Եւ ո՛չ ծանեան զգխորհուրդս նր. և ո՛չ վարձուց ակնկալեան սրբութե՛ն, ո՛չ ընտրեցին զպատիւ ոգւոց անարատից։ իմ. գ. 14։

ԱՀա խաբեբայական տառոնս էրէնդ մրճէքուբ։

Մեռնեքին իբրև ոչխարք մոլորեալք՝ այր ի ճանապարհի իւրում մոլորեցաւ, և ձեր մատնեաց զնա առ մեղս մեր։ ԾՂ. 6։ Նա առ վշտին ոչ բանայ զբերան իւր. իբրև զոչխար՝ ի սպանդ վարեցաւ. և իբրև որոջ առաջի կտրչի անմիւնչ կայ, այնպէս ոչ բանայ զբերան իւր։ ԾՂ. 7։ Ու խոնարհութենէ նի դատաստան նի բարձաւ, և զազգատոհմն նո՛ա ո պատմեսցէ. զի բառնին յերկրէ կեանք նի։ յանօրէնութենէ ժողովրդեան իմոյ՝ ի մահ վարեցաւ։ ԾՂ. 8. Նա տաց զչարս փոխանակ գերեզմանի նի, և զմեծամեծս փոխանակ մահուանի. Ո՛ի անօրէնութիւն ինչ ոչ գործեաց. և ոչ դաւաճանէնգուի՝ ի բերան նի։ ԾՂ. 9։ Նա ձեր կամի սրբել զնա՝ ի վիրաց անտի։ Նմին տայիք զվասն մեզաց, անձինք ձեր տեսցեն զաւակ երկայնակեաց. և կամի ձեր՝ ի ձեռն նի բառնալ՝ ի ցաւոց անձին նի։ ԾՂ. 10։ Յուցանել նմա լոյս, և ստեղծուլ խնաստութենէ. արդարացուցանել զարդարն, որ մնաց դերասանութեան բազմաց. և զմեղս նոցա նա վերացուսցէ։ ԾՂ. 11։ Վասն նա ժառանգեսցէ զբազումս, և զաւարն հր զօրաց բաշխեսցէ. փոխանակ զի՝ ի մահ մատնեցաւ անձն նի, և ընդ անօրէնս համարեցաւ։ Նա նա զմեղս բազմաց վերացոյց, և վասն անօրէնութենէ նոցա մատնեցաւ։ ԾՂ. 12։

Աստ. Բ. գլուխ. ԺԷ.

Երեմիայ։

2. Քի զտուն իմ, Թողի զժառանգութի իմ, ետու զսիրելին անձին իմոյ՝ ի ձեռս թշնամեաց։ Եղև ժառանգութի իմ ինձ իբրև առիւծ յանապատի, ետ՝ ի վր իմ զբարբառ իւր. վասն այսորիկ ատեցի զնա։ Երեմ. ԺԲ. 7։

Ամբակումայ։

3. Տէր զլուր քո լուայ, և երկեայ. նայեցայ՝ ի գործս քո, և զարհուրեցայ։ Ի մէջ երկուց դազանաց ծանեսցիս, ՝ի մերձենալ ամանց յայտնեսցիս. ՝ի հասանիլ ժամանակին երևեսցիս։ Ը. 2։

Օ՛ սիրեայ։

4. Եւ դու արեամբ ուխտի քոյ արձակեցեր զկապեալս քո յանջրդի գբոյ։ ԹԲ. 11։ Հայեացին առիս փոխանակ կապելոյն. և կոծեացին՝ ի վր նր կոծ իբրև՝ ի վր սիրելւոյ. և աշխարեացին աշխար իբրև՝ ի վր անդրանկան։ ԺԲ. 10։ Օ՛ արթիր սուր՝ ի վր հովուի իմոյ, և՝ ի վր առն ընկերի նր, ասէ տր ամենակալ։ Հարիր զհովիւն, և ցրուեսցին խաչինքն. և դարձուցից զձեռն իմ՝ ի վր հովուաց։ ԺԳ. 7։ Եւ ասացից ցնա, զի՞նչ են վէրքդ այդոքիկ՝ ի մէջ ձեռաց քոց. և ասասցէ. զորս վիրաւորեցայ՝ ի տան սիրելւոց իմոց։ ԺԳ. 6։

Գլուխ. ԺԷ։

ԱՀա խաբեբայական տառոնս էարչաբանաց գրչին՝ ի մարգարէից գրոց նախատինացուներ զի ըստ հոգւոյ չանգիման եղեալ էարգաս։

1. Տրէն մեր գայ յերէմ կատարել ըզգործն փրկութենէ մերոյ պատարագաւ մահուան իւրոյ՝ ի խաչին. վասն ոչ՝ ի կառս ձիոց, այլ՝ ի վր իշոյ և յատանայ կի նորոյ նստեալ հեզութ և խոնարհութ եկն եմուտ յերուսաղէմ։

2. Նայեայ ժողովուրդքն լուեալ զմեծամեծ աքանչելիս նր, ոստուք արմաւենեաց եղին ընդ առաջ նր. աղաղակեին, և ասէին, օրհնեալ որ գայ յանուն տէն թագաւորդ Իսրլի։

3. Յորս եկին և մանկունք, որք զայս աղաղակեին։ Եւ հակառակորդք տէն ըմբերանեալ յամօթ լինէին։

1. Տրէն մեր գայ յերէմ կատարել ըզգործն փրկութենէ մերոյ պատարագաւ մահուան իւրոյ՝ ի խաչին. վասն ոչ՝ ի կառս ձիոց, այլ՝ ի վր իշոյ և յատանայ կի նորոյ նստեալ հեզութ և խոնարհութ եկն եմուտ յերուսաղէմ։

2. Նայեայ ժողովուրդքն լուեալ զմեծամեծ աքանչելիս նր, ոստուք արմաւենեաց եղին ընդ առաջ նր. աղաղակեին, և ասէին, օրհնեալ որ գայ յանուն տէն թագաւորդ Իսրլի։

3. Յորս եկին և մանկունք, որք զայս աղաղակեին։ Եւ հակառակորդք տէն ըմբերանեալ յամօթ լինէին։

4. Ի մերձենալ զատկին Ժողովեցան քահանայապետք, և դպիրք, և ծերք ի սրահ քահանայապետին. և արարին խորհուրդ՝ ունկիլ զյիսուսէ՝ նենդուքք և սպանանել. բայց ասէին, մի՛ ի տօնի աստ. զի մի խռովումն լինի ի ժողովրդեան։

5. Եւ յուդա Իսկարիովտացի գնաց առ քահանայապետսն իւդայն՝ ի գլուխս հի փրկչին, խորհեր մատնել զնա ընդ արծաթոց։ Եւ նոքա ի մտանել և յելանել իւրում զոյն զայս անօրինութիւն խորհեր՝ ի սրտի իւրում և վարաներ։

6. Նա առ ժողովն թէ՛նամեաց չի գըտանացեալ բանալ զպիղծ բերան իւր և ասէ. Ո՞ինչ կամիք տալ ինձ, և ես մատնեցից զնա ձեզ։ Եւ նոքա կշռեցին նմա երեսուն արծաթի։ Եւ յայնմհետէ խնդրեր պարապ մատնել զնա նոցա։

7. Եկն յո՛ի հանդերձելին իւրում չոհ առ տի առ հայր իւր փոխել, կացոյց չիւր յիշատակ զոք խորհուրդ մարմնոյ և արեան իւրոյ, փոխարկելով չհացն ի մարմին, և զգինի յարիւն իւր։ Եւ զայս աւանդեաց մեզ մատուցանել պատարագ հօր իւրում երկնաւորի, ասելով. զայս արարէք առ իմոյ յիշատակի։

8. Ո՞այսր պատճառաւ զխորհուրդն յայտնադոյն ձեւացոյց մեզ քահանայ՝ ի մատուցանել իւրում պատարագ չհաց և զգինի։

9. Աստի քո, որ երկն քահանայ մչտնջեն նաւոր ըս կարգին մելքիսեդեկի, զայն որ խորհուրդս կացուցեաւ իրօք, երկոց զձև նորին։

10. Ո՞ հոգևոր զօրութիւն, զպահպանողութիւն 11. թէին և զուրախարար չմայլեցուցիչ ներգործութիւն որ խորհրդոյս նչանակեն բանքդ։

12. Ո՞այնմ երեկոյի զնոր ուխտ ուխտեաց փրկիչն՝ աշակերտաց իւրոց, ասելով. Եւ ես ուխտեմ ձեզ որպես և հայր իմ ուխտեաց ինձ զարքայութիւն։

13. Եւ երեալ գնաց ի լեառն ձիթենեաց

4. Այ անձանց նոյ, զի խորհեցան զխորհուրդ չար առանձինն, և ասեն. կապեսցուք զարդարն, զի դժոխի եղև մեզ։ Եսայ. իգ. 9. և 10։ Ոչնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ իցէ զի մեռցի. և կորիցէ անուն նորա։ սաղմ. ևս. 6։

5. Ատաներ տեառնել. զնանրութիւն խաչեր ի սրտի իւրում, և ժողովեր զանօրինութիւն յանձն իւր։ սաղմ. ևս. 7։ Բրտաքս ելաներ և զնոյն խօսեր, զի նչն չընկնիցին ամ թնամիք իմ։ սաղմ. ևս. 8։

6. Ոչ օրհնութիւն իմոյ, մի լռեր. զի բերան մեղաւորի, բերան նենգաւորի բացաւ ի վէր իմ։ սաղմս. ճէ. 1։ Ոսկ յուդա ցեղբարսն իւր. եկայք վաճառեցուք զնա իսմայելացւոցն։ Եւ վաճառեցին զյովսեփ քսան դահեկանէ. ծնն. լէ. 26։

7. Ոիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց. ողորմած գթած է տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։ սաղմ. ճէ. 4։

8. Եւ մելքիսեդեկ արքայ չաղեմայ եհան հաց՝ և գինի. քանզի քահանայ էր ամ բարձրելոյ. և օրհնեաց զաբրահամ։ ծնն. ժդ. 18։

9. Երդուաւ տէր, և ոչ ևս զղջասցի, թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի. և տէր ըստ ամ քումմէ։ սաղմ. ճէ. 4։

10. Ո՞ի որ ինչ բարին իցէ, նոքա է. և որ ինչ լաւն՝ նորին, ցորեան երկնաւարդաց. և գինի անուշարար կուսից։ զաքար. թ. 17։

11. Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան ամէն յանդիմանի նեղչաց իմոց։ Նաժաւակ քո ունի անապակ արբեցոյց զինս։ սաղմ. լէ. 5։

12. Ոհաւատիկ աւուրք գան, ասէ տէր. և ուխտեցից տանդ Իսրայէլ, և տանդ յուդայ ուխտ նոր. ոչ ըստ ուխտին՝ զոր ուխտեցի ըստ հարս նոցա, յաւուր յորում առի զձեռանէ նոցա հանել զնոսա յերկրէն եգիպտացւոց։ երեմ. լէ. 31։

13. Ակրա իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ

ընեաց կալ յաղօթս . և առանձին եղեալ երիւքն յաշակերտաց , սկսաւ տրտմիլ և հոգալ . և ասէ ցնոսա . Տրտում է անձն իմ մինչև ցմահ . կացէք աստ , և հսկեցէք ընդ իս ։ Եւ փոքր մի հեռացեալ՝ի նոցանէ կայր յաղօթս , զի եթէ հնար լիցի , անցցէ՝ի նմանէ ժամն .

14 . Եւ էր՝ի տագնապի , և հոսէին՝ի նր մանք քրտունք արեան ոլոռն ոլոռն հե ղեալ յերկիր ։

15 . Եւ ոչ ոք յաշակերտաց նր դառաւ նման միսիթար . զի յարուցեալ յաղօթիցն՝ եկն առ նա . և եգիտ զնա՛ի քուն ։

16 . Եւ յուզեալ առեալ զդունդն՝ի թշնա մեաց՝ եկն անդ . և ընթացեալ առ յս ասէ , ո՛ղջ լեր վարդապետ . և համ բուրեաց զնա . քանզի զայն տուեալ էր նմ նշան մատնչն . ծածկել կամելով ըզ նենգութեն իւր յառնետաես ծածկա գետ վարդապետին ։ Եւ ասաւ ցնա յս . յո՛ւդա , համբուրելով մատնես զոր դի մարդոյ . իբր թէ՝ խաբեութեբ ։

17 . Եւ լսեալ սակայն յս կամաւ եւս զանձն՝ի ձեռս ունելեացն իւրոց , ասելով ցնա . Տանաստալ՝ի տաճարին նատէի , և ոչ կալայք զիս . այլ այս է ձեր ժամ , և իշխանութեն խաւարի ։

18 . Եւ յայնժամ աշակերտքն նմ թողին զնա , և փախեան ։ Եւ այնպէս յոմ բարեհամաց , և՝ի ծանօթեից թողեալ եղև փրկիչն ։ Եւ թէպէտ տեառրոս յետ փախչելոցն դարձաւ , բայց ոչ համար ձակեր մերձենալ . այլ զհետ երթայր հեռագոյն , և յետոյ ուրացաւ իսկ զնա ։

19 . Իսկ նք որք եկեալ էին ունել զյս , կա լան զնա , և կապեցին , և ածին զնա նախ յատեան աննա քահանայապետն , և խնդրէին զսուտ վկայութեն հակառակ նմա . մանաւանդ զառեղ զնա , զի սպանցեն ։

20 . Եւ վկայքն չարեաց սուտ վկայէին զնմանէ , և նման միմեանց չէին վկայութեբք նոց ։ Եւ նմ առեանն ա տեղութեբ լցեալ հարցանէին զնա ո՛չ ըստ կարգի իրաւանց , այլ զի զգան ինչ լուծեալ՝ի նմանէ , կարասցեն ըստ թիւր միտս իւրեանց առնուլ՝ և դատապար տել զնա ։

21 . Սուտ վկայքն եդին՝ի վր նր զբանս զայս . թէ սա ասէր , ես քակեցից ըզ տաճարդ ։

մահու անկաւ՝ի վր իմ ։ սղմ · ծդ · 5 ։ Աչեցո զիս ասծ , զի հասին ջուրք յանձն իմ . ընկղմայ ես՝ի խորս անդնդոց , ուր ոչ գոյ հնձ հանգիստ ։ սաղմս · կը · 2 ։ Ջր ասծ փրկուեբէ իմոյ .՝ի տուէ կարդացի , և գիշերի առաջի քոյ ։ սաղմս · ձէ · 2 ։

14 . Օ՛ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ , և կեանք իմ՝ի դժոխս մերձեցան ։ սաղմս · ձէ · 4 ։

15 . Ա՛կն ունէի թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս . և ոչ ոք եր . և մխիթարիչ չնձ ոք ոչ գտաւ ։ սաղմս · կը · 21 ։

16 . Ա՛ր ուսեր զհայ իմ , յամենախեաց առնել չնձ զխաբեութեբ ։ սաղ · ին · 10 ։ Պոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս , այլ ես յաղօթս կայի ։ սաղմ · ձը · 4 ։ Տատուցին չնձ չար փոխանակ բարւոյ , առեւրութեբ փոխանակ սիրոյ իմոյ ։ սաղմս · ձը · 5 ։

17 . Ա՛քի զտուն իմ , թողի զժառանգութեբ իմ . ետու զսիրելին անձին իմոյ՝ի ձեռս թշնամեաց իւրոց ։ երեմ · ժբ · 7 ։

18 . Օ՛ արթիր սուր՝ի վր հովուի իմոյ , և՝ի վր առն ընկերի նր ։ Տարից զհովիւն , և ցրուեսցին խաշինքն ։ զաք · ժբ · 7 ։ Տեւս արարեալ չինեն զծառնօթս իմ , և եդին զիս նշաւակ իւրեանց ։ սաղմս · ձէ · 9 ։

19 . Ա՛րասցան զանձն արդարոյ . և զարիւն ամբիծ պարտաւոր առնեին ։ սաղմ · ղբ · 19 ։

20 . Յարեան՝ի վր իմ վկայք չարեաց . զոր ինչ ոչ գիտէի , հարցանեին ցիս ։ սաղմ · ղբ · 11 ։ Ա՛ատեան նր զայնոսիկ , ոյք դառնեն զիս . մարասիր ընդ այնոսիկ , ոյք մարտնչին ընդիս ։ սաղմ · ղբ · 1 ։ Ա՛սեցան զինեն լեզուաւ նենգաւորաւ , և բանիւատելութեբ պաշարեցին զիս ։ սաղմ · ձը · 3 ։

21 . Ա՛տրհեցան չար՝ի վր իմ . բան անօրէն նուիրեբ եդին՝ի վր իմ ։ սաղմ · ին · 9 ։

22 • Աչխ ես ոչ խոսել ընդ ոչ ոքի • և ոչ հարց
որ ոչ բանայ զբերան իւր ։ սաղմ ։
լէ • 14 ։ Այդպէս եմ մարդ որ ոչ լսէ , և ոչ
գոն խօսք՝ի բերան նր ։ սաղ ։ լէ ։ 15 ։
23 • Ո օրացան չիս Թշնամիք իմ , և սատե
լիք իմ՝ի նանիւր ։ ինչ՝ զոր ոչ չափշ
տակեալ եմ , տուժկի նոցա ։ սաղ ։
կը ։ 5 ։

24 • Ո ծնօտս իմ էտուս չապտակս , և զե
րեսս իմ ոչ դարձուցի չամօթոյ ևս ե
րեսս Թքանելոյ ։ այլ արարի զդէմն
իմ իբրև զվէմ հաստատուն ։ և գիտա
յի , Թէ ոչ ամաչեցից ։ զի մերձ է , որ
արդարացուցանիցն զիս ։ եսայ ։ ծ ։ 6 ։ 7 ։
25 • Աչխ արդար և անարատ եղէ՛ի կա
տականս ։ յոբ ։ ժբ ։ 4 ։ Աչռաջի քոյ
են ամ՛նեղուչք անձին իմոյ ։ նախատա
նաց համբեր սիրտ իմ , և Թշուճառուե՛
սաղմոս ։ կը ։ 21 ։
26 • Ճ ուրջ եղեն զինեւ զոճարակք բզուիք , և
ցուվք գերք պաշարեցին զիս ։ սաղ ։
իա ։ 13 ։ Ասցին՝ի վէր իմ զբերանս իւ
բեանց ոչ առիւծ զի մռնչէ , և յափշ
տակէ ։ սաղմ ։ իա ։ 14 ։

27 • Խանդաստեին զիս , և խնդրեին զանձն
իմ , ոչք խորհեին չար՝ի վէր իմ ։ խորհե
ցան զանօրէնութիւն և զնենդութիւն զօր
հանապազ խորհեցան ։ սաղմ ։ լէ ։ 13 ։
28 • Ա՛ա ոչ զօրս հեղոյ , և ցրուեցան ամ
ոսկերք իմ ։ և եղև սիրտ իմ ոչ մոմ
հալեալ՝ի մէջ որովայնի իմոյ ։ սաղմ ։
իա ։ 15 ։
29 • Ա՛ուռ եղէ , և ոչ բացի զբերան իմ , զի
դու արարեր ։ սաղմ ։ լը ։ 10 ։

30 • Հատուցին ինձ չար փոխանակ և բար
ւոյ ։ անժառանգել զանձն իմ խորհե
ցան յորդւոց մարդկանէ ։ սաղմ ։
լէ ։ 12 ։
31 • Ընարեսցին զինեն ։ զի ես երթայի
զչեռս արդարութիւն ։ սաղմ ։ լէ ։ 21 ։
Ո գեցցին զամօթ , ոչք չարախօս
կային զանձնէ իմմէ , և ամչկեն ոչ կրկ
նոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք ։
սաղմ ։ ճը ։ 29 ։
32 • Աչխեցին առուրք նր նուճազք , և զայցե
լուն նր զան այլ տարցի ։ սաղմ ։ ճը ։ 8 ։
Ո առակեսցի յերկրէ յիշատակ նր , փո
խանակ զի ոչ յիշեաց առնել զողորմա

22 • Առակ չո լուռ կայր , և ոչ տայր պատաս
խանի ։

23 • Աւ յորժամ առ երդմնեցուցանէր քա
հանայապետին զաւանեաց զնինելն իւր
որդի ։ որ ոչ էր յափշտակութեի ,
դատապարտեցին զնա մնհոմամբ տու
ժել ։
24 • Յայնժամ Թքին ի երեսս նր , և սպա
սաւորքն ապտակս հանեին նմա ։ Աւ
փրկչին յայամ՝ առի երկայնամիտ եղէ՛
համբերել ։

25 • Աւ ալքն ոչք պահեին զչո՛ յայամ գի
շերի , այսմ առնեին զնովաւ , և հար
կանեին ։ ծածկեին զերեսս նր , և ա
սեին ։ մարգարեաց մեզ քո՛ղ , ո՛վ է
որ եհարն զքեզ ։
26 • Աւ այդուչն յերկրորդում առնեին ճե
րակոյանն՝ , քահ՛նայապետն , և դպիրք ,
և խչհանք իբրև զոճարակք , և ցուվք
գերք՛ի մէջ առեալ զնա , բացին՝ի
վէր նր զբերանս իւրեանց յափշտակել
զնա՝ և գիշատել ոչ առիւծ ։
27 • Աւ ոչք զօրհնապազ զնենդուն խոր
հեին , բռնադատեին զնա պատասխա
նի առնել նենդաժոտ բանից իւրեանց ,
և ասեին , Եթէ դու ես քրիստոս մեզ ։
28 • Առ նա հեղոյր Թէ այամ՝ի իբրև ըզ
զօրս հեղեալ , և ոչ ընդդիմանայիր ,
ընդդիմանայիր ,
29 • Լուռ կայր , և ոչ բանայր զբերան իւր ,
մինչև դեպ լինիլ նմա խոստովանիլ
զիւրմէ զՀնմարտութի ։
30 • Աչխ նոքա զխոստովանութի՛ն Հնմար
տութե առ չարութե իւրեանց յան
ցանս գրեալ , խորհուրդ արարին մնհ
ոճամբ խաչի կորուսանել զնա ։
31 • Աչ՛ծին զնա առ սիմղատոս , և սկսան
չարախօս լինիլ զնմանէ , և ասել՝ Թէ
գառաք զսա , զի Թիւրեր զազգս մեր ,
և արգելոյր՝ի տալոյ հարկս կայսեր ,
և ասէր զանձնէ , Թէ ինքն իցէ քրիս
Թադաւոր ։
32 • Յայնժամ մատնիչն յուդայ հարեալ
՝ի խղճէ մտացն առտիկ , դարձոյց
զարծաթն առ քահանայապետսն ։ և
իբրև ոչ ընկալան , ընկեց զսմն՝ի տա
ճարն ,

Ձարն, և չոգաւ խեղդեցաւ։

33. Ոսկ սիղատոս զփրկիչն առ Հերովդէս առաքեաց, յորոյ առեալ ևս խոպառ լռեալ, ոչ ինչ պատասխանի արար։ Երհամարհեաց զնա և Հերովդէս հան դերձ զօրականօք իւրովք. և այսպէս ա բարեալ էարկ զնովաւ Հանդերձս սպի տակս, և ետ տանիլ զնա անդրէն առ պիղատոս։

34. Եւ յասել պիղատոսի, Թէ ես՝ի դմա զնաս ինչ ոչ դտանեմ, Նը զտուտ յան ցանս օրինաց՝ի վը Նը եդեալ՝ աղաղա կէին՝ երևաչ Հանել, և զօրանալին բար բառք նոցա։

35. Յայնժամ հետ պիղատոս զյն. և դան եհար։

36. Ոսկ փրկիչն՝ի սաստիկ ցաւս գանիցն քաջուԹը Համբերեալ, և անարգա նացն տարեալ, հեծել անգամ ոչ բա նայր զբերան։

37. Յետ այսորիկ զինուորքն խորհեցան կատակել զնա. զգեցուցին նմա զՀին քլամիդ կարմիր և ծիրանիս՝ի կատակ։

38. Եւ բոլորեալ զպսակ՝ի փշոց եդին՝ի գլուխ նը, և զեղեգն յաջոյ ձեռն. և՝ի ծունր լինել կատակէին զնա. և ասէին, ողջ լեր Թագաւոր հրեից. Հարկանէին զգլուխն եղեգամբն, և Թքանէին ը երեսս նը։

39. Եւ ած պիղատոս զյն արտաքս՝ի տե սուԹիւն ամենայնի՝ յայնպիսի տանջանս և չանարգանս. իբր զի Թերևս յայն պիսի տեսիլ նը փոքր ի շատ թերացեալ՝ բա ւական Համարեսցին նմա զայնպիսի վիշաս, և անարգանս. և ամրեսցին այնուհետև արձակել զնա։

40. Ոայց իբրև տեսին զնա քահանայա պետքն և սպասաւորք նը, զաղաղակ բարձին, և ասեն. Ա՛խ ա՛խ Հան, ա՛խ խաչ Հան զդա։ Ասէ ցնոսա պիղատոս, դուք ձեզին Հանէք զդա՝ի խաչ. զի ես՝ի նմին գնաս ինչ ոչ դտանեմ։

41. Ասէին, մեք օրինս ունիմք. և ը օրինաց մերոց պարտի մեռանիլ, զի զանձն իւր որդի Աստուծոյ արար։

42. Ասէ ցնա պիղատոս. ե՞ձեր սովորութի՞ ար-

Լի՞ն։ սաղմ. Ձը. 16։

33. Ասէ ես որդն եմ, և ոչ մարդ. նախա տինք մարդկան, և արհամարհանք ժո ղովրդոց։ սաղմ. իե. 7։ Ամե զի նշա ւակ եղէ ես բազմաց. այլ դու օգնա կան իմ, և հզօրիչ իմ. սաղմ. Ը. 7։ Օ՛ի դու գիտես զնախատինս իմ, զա մօթ իմ, և զպատկառանս իմ։ սաղ. կը. 20։

34. Եղև ժառանգութի՞ իմ ինձ իբրև ա ռիւծ յանտառի. ետ՝ի վը իմ զբար բառ իւր. վը այնորիկ ատեցի զնա։ երեմ. ժբ. 8։

35. Օ՛ թիկունս իմ հարին մեղաւորք. ը երկար արարին զանօրէնութիս իւրեանց։ սաղմ. Ձիը. 3։ Կանիւք խոշտակես ցուք զնա, զի զչափ առցուք հեղուճ նը։ խնամա. ը. 19։

36. Եւ նա առ վշտին ոչ բանայ զբերան իւր։ եսայ. ծգ. 7։

37. Եւ եղեն ինձ այս նախասահմանք. արա բի զՀանդերձս իմ քուրձ. և եղէ յա ռակ նը։ սաղմ. կը. 11. 12։

38. Եկէք և տեսէք զատելիք սիոնի յար քաքն սողոմոնի զպսակն, որով պսակեաց զնա մայր իւր, յաւուր փեսայութե իւրոյ, և յաւուր ուրախութե սրտի նը։ երգոց. ը. 11։

39. Ո՛չ գոյր նը տեսիլ, և ոչ փառք. տեսաք մեք զնա, և ոչ գոյր նը տեսիլ, և ոչ գեղեցկութի՞։ եսայ. ծգ. 2։ Ասէ տեսիլ նը անարգ նուաղեալ քան զամ որդւոց մարդկան. այր ի՞ի հար ուածս, և գիտէ համբերել ցաւոց. զի դարձուցեալ զերեսս անարգեցաւ, և չոչինչ համարեցաւ։ եսայ. ծգ. 3։

40. Ա՞նգոյն էնէր, և յուրոյ. զի արասցէ իրաւունս, և արար անիրաւութի՞, և ոչ արդարութի՞. այլ աղաղակ։ եսայ. է. 7։

41. Եղև ժառանգութի՞ իմ ինձ իբրև ա ռիւծ յանտառի. ետ՝ի վը իմ զբար բառ իւր, վը այնորիկ ատեցի զնա։ ե րեմ. ժբ. 8։

42. Ատէք յաւուրս սրդիք անօրէնք. սրդիք

արձակել զմի ոք՛ի զատկիս , կամիք զի արձակեցից ձեզ զսա ։ Ա՛յլ նոքա աղաղակեցին , մի՛ զդա • այլ զբարաբբաս ։ Ա՛պա առեալ Ջուր լուաց զձեռս իւր • և ասէ • քաւեալ եմ ես յարենէ արդարոյդ ։

43 • Պատասխանի ետ ամենայն ժողովուրդն , և ասէ • արիւն դորա՛ի վե՛ր մեր , և՛ի վե՛ր որդւոց մերոց ։

44 • Յայնժամ ետ զնա՛ի ձեռս նոցա , զի՛ի խաչ ելանիցէ ։ Ա՛ռ նո՛ր առեալ տանէին զնա ։

45 • Ա՛ռ բարձեալ էր ինքնին զխաչափայտն , և ելանէր՛ի տեղին , որ անուանէր գադաթն , և կոչիւր եբրայեցերէնն գողգոթա ։

46 • Ա՛ռ երթային զհետ նո՛ր բազմութի՛ժ ողովրդեանն , և կանանց՝ որք կոծէին , և աշխարհին զնա ։

47 • Ա՛տուն նմա ըմպել գինի՛ ընդ լեղի խառնեալ , և իբրև ճաշակեաց ո՛չ կամէր ըմպել ։

48 • Իբրև չորան՛ի տեղին կոչեցեալ գադաթն , անդ հանին զնա՛ի խաչ ։

49 • Ա՛յս եղե՛ օրինակ լինի նախապուշակ խաչելութե՛ փրկչին մերոյ ։

50 • Ա՛յս եղե՛ օրինակ նախապուշակ տալոյն ո՛չ մեզ զերկինաւոր խոյն • ո՛ր զորդին իւր միածին , առ՛ի մե՛նջ մնատուցանիլ ընծութե՛ իւրում պատարագ՝ի հոտ անուշից ։

51 • Ա՛յս եղե՛ օրինակ փրկչին մերոյ կամաւ մեռանելոյ՛ի խաչին , և կոտորելոյ զանմարմնին զերիչսն ժողովրդեան իւրոյ ։ Օ՛ի ընդ խմաստուն Թարգմանչաց՝

պռոնկորդիք • որդիք հնուե՛ , ի՛ սպեր՝ ձագապք • կամ յոյր վերայ բացիք զբեբանս ձեր ։ և առա՞ արձակեցիք զլեղուս ձեր ։ Ա՛ռ դուք որդիք կորստեան էք , զաւակք անօրէնութե՛ ։ եսայ • ծէ • 3 • 4 ։

43 • Ա՛յն՛ի յաձախիցէք յաղօթս , ո՛չ լուիցայց • զի ձեռք ձեր լի՛ են արեամբ ։ եսայ • ի՛ա • 15 ։

44 • Ա՛յս իբրև գաւն անմեղ վարեալ՛ի լապանդ • ո՛չ գիտացի , ե՛ն զինեն խորհեցան խորհուրդս , և ասեն • եկա՛յք արկցուք փայտ՛ի հաց նո՛ր , և ջնջեացուք զնա յերկրէն կենդանեաց , և անուն նո՛ր մի՛ և այլեսցի ։ երեմ • ժի՛ • 19 ։ Ա՛ռ ո՛ր մատնեաց զնա առ մեղս մեր ։ եսայ • ծէ՛ • 6 ։

45 • Ա՛ռ հաւ աբրահամ զփայտ ողջակէզն • զին • և եդ՛ի վե՛ր խոահակայ որդւոյ իւրոյ • և ինքն՛ի տեղին , զոր ասաց նմա ա՛ծ ։ ծննդ • իբ՛ • 6 ։

46 • Ա՛ռ դարձուցից զտօնս ձեր՛ի սուգ , և զա՛մ երգս ձեր յողբս • • • • և արարից նմա սուգ սիրելւոյ , և որոց ը՛ նմանայ իցեն , իբրև օր ցաւոց ։ ամովս • ը՛ • 10 ։

47 • Ա՛տուն՛ի կերակուր ինձ լեղի • և՛ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ ։ Ա՛ղիցին սեղանք նո՛ր առաջի նո՛ր յորոգայթ , և՛ի հատուցումն , և՛ի գայթակղութե՛ ։ սաղմ • կը • 22 • 23 ։

48 • Ը՛ ուրք եղեն զինև շունք բազումք , և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս ։ Ո՛ւսակեցին զձեռս իմ , և զոտս իմ , և թուեցին զա՛մ ոսկերս իմ • նոքա հայեցան , և տեսին զիս ։ սաղմ • իա՛ • 17 • 18 ։

49 • Ա՛ռ եկին՛ի տեղին զոր ասաց նմա ա՛ծ ։ Ա՛նդ շինեաց սեղան աբրահամ , և եդ՛ի վե՛ր զփայտն • և կապեաց զիսահակ զորդի իւր , և եդ զնա՛ի սեղանն՛ի վե՛ր փայտին ։ ծննդ • իբ՛ • 9 ։

50 • Հա՛մբարձ աբրահամ զաչս իւր , և ե՛տես • և ահա խոյ մի՛ կախեալ կայր ըզ ծառոյն սաբեկայ զեղջերայց • և գնաց աբրահամ , և էառ զխոյն , և եհան զնա յողջակէզ փոխանակ իսահակայ որդւոյ իւրոյ ։ ծննդ • իբ՛ • 13 ։

51 • Ա՛ռ բուռն եհար սամփսոն զերկոցունց սեանցն միջնոց • յորոց վե՛ր տունն հաս տատեալ կայր , և յեղաւ՛ի նո՛ր՝ի միոյն աջով իւրով , և՛ի միւսն ձախով իւրով

ջաց՝ սամփսոն եղև օրինակ քեսի , որ տարածեալ զձեռս իւր ՚ի ծայրս խաչին , եհար ձմիեռաց զդէս , զմեղս , և զդժոխս • կոտն անեաց զտունն սատանայի • և ելոյծ զզօրութիւն մնհու մահ ուճամբ իւրով , և քակեաց միանգամայն զքէնամունին կառուցեալ մեղօք առաջ ։

52 • Ահա մեղադրեալ թէ կանխագուշակ եղև վիրաց փրկչին մերոյ ՚ի ձեռանն , յաղագս բևեռելոյ նր ՚ի խաչափայտին ։

53 • Ահա նշանակէ , թէ ածճ հայրը եան զորդին իւր միածին ՚ի ցաւս , և ՚ի հարուճածս , և ՚ի չարչարանս մեր բառնալոյ ։ Ասուի նա զայս ամ կրեաց , այլ մեր մերոյ անօրինութեանց • և վիրօք իւրովք բժշկեաց զմեզ ։

54 • Ահա օրինակ ձեռացոյց զքէսի խաչելու թէ իւրով բժշկելն զհարուճածս անձն բևեռեալ օձին , և զհարուճածս մեղաց , զոր յոգիս մեր ընկալաք ՚ի մահ • ուստի ասաց տէրն • յով • ը • 14 • ոպ մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի , նոյնպէս բարձրանալ պարտ է որդւոյ մարդոյ ։

55 • Ահա նշանակէ , թէ քո փրկիչն և աւետաւորդն մեր մերկ չիմն բևեռեալ ՚ի խաչափայտին , սուաւ միայն էանց յաստի կենաց անդ • և ատացաւ զհին և զնոր եկեղեցին ։

56 • Ասէն էր խայտառակութիւն սպանման գործի , և ոչն յանձն էառ զայս • զոր թշնամիք նր չարութիւն նուիրեցին , ըստ սահմանելոց ածայնին կամացն ։

57 • Ահա նշանակէ զփրկչին ՚ի մէջ երկուց աւազակաց խաչիւն ։

58 • Ահա նշանակէ , թէ փրկիչն ըստ անօրինս համարել ՚ի հրեից ՚ի մէջ երկուց անօրինաց պատժեալ մեռաւ ։

59 • Ասկ զնուռզորձն իբրև հնձին զյն ՚ի խաչ , բաժանեցին զհանդերձս նր ՚ի մէջ իւրեանց , և ՚ի վր պատմուճանի նր վիճակ արկին , ուստ և եղեն ։

60 • Ահա յո ՚ի վր խաչին կայր յաղօթս այս-

և շարժեաց զօրութիւն • և անկաւ տունն ՚ի վր ամ նախարարացն , և ՚ի վր ամ ժողովոյն որ ՚ի նմա ։ Ահա կին մեռեալքն՝ զորս մեռոյց սամփսոն ՚ի մահուն իւրում , առաւելքան զորս սպան ՚ի կենդանութեան իւրում ։ դատ • ժԷ • 29 ։

52 • Ահա ասացից ցնա , զի՞նչ են վէրքդ այդ դորին ՚ի մէջ ձեռաց քոց • և ասասցէ , զորս վիրաւորեցայ ՚ի տան սիրելւոյ իմոյ ։ զաք • ժԷ • 6 ։

53 • Ահա գնեղս մեր բառնայ , և վշս մեր չարչարի • և մեք համարեցաք զնա ՚ի ցաւս , և ՚ի հարուճածս , և ՚ի չարչարանս իբրև զնա ։ Եսայ • ծԷ • 4 ։ Ապայց նա վիրաւորեցաւ վասն մեղաց մերոց , և պատժեցաւ վասն մերոյ անօրինութեանց • խրատս խաղաղութեան մերոյ ՚ի նմա , և նր վիրօքն բժշկեցաք ։ Եսայ • ծԷ • 5 ։

54 • Ահա ասէ ցմովսէս • արա դու քեզ օձ • և դիցես զնա ՚ի վր նշանակի , և ... ամ օձահարն որ տեսանիցէ զնա կեցցէ ։ Ահա արար մովսէս օձ պղնձի , և կացոյց զնա ՚ի վր նշանակին • և լինէր յորժամ հարկանէր օձ զմարդ , հայէր ըստ օձն պղնձի , և կեայր ։ Թուոց • իւն • 8 • 9 ։

55 • Ահա ասէ յակոբ • • • • ցյուդ ՚ի ձեռնէն անցի ըստ այս յորդանան • և արդ աւա սիկ եղէ յերկուս բանակս ։ ծննդ • ըստ • 10 ։

56 • Ամենայն խայտառակութիւն դատեսցուք զնա • թշնամանօք և գանիւք խոշտանգեսցուք զնա • զի զչարն առցուք հեռացուցանել նր • և խելամուտ լինցուք անսխալականալոյ նր ։ իմաստ • ը • 19 • 20 ։

57 • Ես , զլուր քո լուայ և երկեայ • նայեցայ ՚ի գործս քո , և զարհուրեցայ ։ ՚Ի մէջ երկուց գաղանաց ծանիցիս , ՚ի մերձենալ ամանց յայտնեսցիս , և ՚ի հասանիլ ժամանակին երևեսցիս ։ ամբակ • ը • 2 ։

58 • ՚Ի մահ մատնեցաւ անձն նր , և ըստ անօրինս համարեցաւ ։ Եսայ • ծԷ • 12 ։

59 • Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մէջ իւրեանց , և ՚ի վր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին ։ սաղմ • իւն • 19 ։

60 • Ահա յաղօթս կայի առ քեզ նր ՚ի ժա-

մանակ ընդունելի ։ սաղմ. կը. 14 ։

61. Ընծաձ իմ, Տայեաց առ իս. ընդէր թո
ղեր զիս. Հեռի եղեր ի փրկութենէ իմ՝
մէ վասն բանից յանցանացն իմոց ։ սաղմ.
իա. 2 ։ Ընծ իմ՝ ի տունէ կարդացի առ
քեզ, և լինիմ ուրախ լուսաւոր. ի դիշերի, և
լինիմ ուրախ անասացեր ։ Ի քեզ յուսացան
հարքն մեր, յուսացան ի քեզ, և
փրկեցեր զնոսա ։ սաղմ. իա. 3.
և 5 ։

62. Ուրեմն որդին եմ, և ուրախ եմ մարդ. Տա
խաւինք մարդկան, և արհամարհանք
ժողովրդոց ։ սաղմ. իա. 7 ։

63. Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արհա
մարհէին զինեւ. խօսէին շրթամբք,
և շարժէին զգլուխս իւրեանց ։ սաղմ.
իա. 8 ։

64. Յուսացաւ ի Տէր փրկեսցէ զնա. կե
ցուսցէ զնա. զի կամի զնա ։ սաղմ.
իա. 9 ։ Խոտոռեալ ունիմ զդիտուքիւն
իմ. և որդի իմ զանձն իւր անուրանայ ։
Տեսցուք, թէ ձշմարիտ իցեն բանքն՝
Եթէ իցէ արդարև որդի իմ, պաշտ
պանեսցէ նմա, և փրկեսցէ զնա ձեռաց
հակառակորդաց ։ Իսաիաս. իբ.
13. 17. 18 ։

65. Եւ եղիցի յաւուրս յայնմիկ ասէ Տէր Տէր՝
մտցէ արեգակն ի միջօրեի. և խաւա
րեսցուի երկիրն լոյս ի տունէ ։ ամովս.
ը. 9 ։

66. Եւ դարձուցից ի սուգ զտօնս ձեր, և
զնուագ երգս ձեր յողբս ։ ամովս. ը. 10։

67. Եւ արարից նմա իբրև սուգ սիրելւոյ,
և որոց ը նմանայն իցեն, իբրև օր ցա
ւոց ։ ամովս. ը. 10 ։

68. Ախտատունք նախատեաց ջոց անկան
ի վր իմ ։ սաղմ. կը. 10 ։

69. Եւ մերձաւորք իմ հեռի եղեն կենէն ։
սաղմ. լէ. 12 ։

70. Եւ ի ծարաւ իմ արբուսցին զինձ քա
ցախ ։ սաղմ. կը. 22 ։

71. Դու ես պաշտպան իմ Տէր. և ի ձեռս
քո յանձն առնեմ զհոգի իմ ։ սաղմ. ը. 6։

72. Նշեր, բազմեցար, ննջեցեր իբրև զա
ռիւծ ։ ծննդ. խթ. 9 ։

73. Եւ կետ վիթասուն և երիւղ եօթնե

այսպէս. Հայրը, Թոզ զոցա, զի ոչ գի
տեն զինչ գործեն ։

61. Նշի՛ եղի՛ լամասաբաքթաճան. որ թարգ
մանի, ընծաձ իմ ընծաիմ, ընդէր ը Թողեր
զիս ։ Օ այս առաց ընդ ի վր խաչին ։
Կամ որ զնհետ վկայութեան սորա է, նշա
նակէ ասել. ընծաձ իմ՝ ի տունէ՝ ի վր խա
չին, և՝ ի դիշերի՝ ի լեառն ձիթենեաց
կարդացի առ քեզ, և լինիմ ոչ անաս
ցեր ։

62. Եւ հայրը ժողովուրդն հայեցեալ։ Ընդ
դոնեին զնա իշխանքն հանգերձ նա
քօք, և ասէին. զայլս ապրեցոյց. ապ
րեցուսցէ և զանձն, եթէ դա է քրն
որդի ընտրեալն ։

63. Եւ որք անցանէինն, հայհոյէին ըզ
նա, շարժեալ զգլուխս իւրեանց ։
Զինչպ և քհնյապետքն ձաղէին հան
դերձ դպրօքն, և ծերովք, և ասէին.
Թէ Թագաւոր է իլի, իջցէ այժմ՝ ի
խաչէդ, և հաւատասցուք դմա ։

64. Եթէ յուսացաւ յԱծ, փրկեսցէ այժմ
զդա, եթէ կամի զդա. քանզի ասաց,
եթէ ես որդի եմ ։

65. Եւ՝ ի վեց ժամէ աւուրն խաւար եղե
՝ի վր ամ երկրի մինչև ցինն ժամ. խա
ւարեցաւ արեգակն ։

66. Եր ուրբաթն զատկի։

67. Եւ կային առ խաչին Յսի մայր նր, և
քոյր մօր նր Մարիամ Կղէոպայ, և Մա
րիամ Մագդաղենացի ։

68. Օ՝նոյն և աւազակքն որ խաչեալ էին
ը նմա, նախատէին զնա ։

69. Եւ՝ին անդ կանայք բազումք, կային
՝ի հեռաստանէ ։

70. Ասէ յս, ծարաւի եմ։ Եւ մատուցա
նէին նմա քացախ ։

71. Եւ կարդացի յս՝ ի ձայն մեծ, և ասէ.
Հայր՝ ի ձեռս քո աւանդեմ զհոգի իմ։

72. Եւ յս նշանակէ զփրկչին ելանել կա
մաւ՝ ի խաչ, և զկամաւ մեռանիլն ։

73. Եւ յաւիտ յօտցանիւք՝ Թէ երբ գալոց
կը

եր քո՛ ի չարչարանս, և մեռանելոց։

74. Այս նշանակէ զպատուհասեն ոյ ըզ հրեայս՝ ի ձեռն տիտոսի վս անօրինե- լոյ նոց՝ ի քո։ Այլ՝ ի փառս արդեանց մահու նր դարձուցանել զմեծամեծս ի հաւատս նր. ըստ սակեթեր։

75. Այսուհիկ օրինակեցաւ, թէ քո առա- ւել օգուտ արար մեզ մահուամբ իւ- րով, քան թէ կենդանութիւն։

76. Այսու օրինակաւ ծանուցաւ, թէ հո գիք արդարոց հնոյ կտակին միայն՝ ի լինելոն մինչև՝ ի մահն քո. և՝ ի մա հու նորա ազատեցան յարգելարանէ անտի։

77. Նշանակէ, թէ քո ելեալ՝ ի բարձունս խաչին՝ աւար եհար զսուն մերոյ դերչին։ Այլ արդեամբք խաչին քաշ խեաց իւրոցն զպարգեւս հոգւոյն սրբոյ։

78. Այսուհիկ ծանուցանի իմաստն քոյ հոգ ւոյն՝ ի լինելոս հարցն սրբոց, և ազա տեին զհոգիս նոցա յարգելարանէ անտի, և լուսով փառաց լուսաւորելն։

79. Այսուհիկ գուշակեցաւ արձակելն քոյ արդեամբք հեղմանն արեան իւրոյ՝ զհո գիս արդարոց՝ ի կապանաց պարտեաց նախահօրն։

80. Օ՜ սոյն նշանակէ և բանն, որ կար գեալ է զհետ սորա։

81. Իսկ այս նշանակէ զաղբերս խոցոտա ծոց փրկչին մերոյ։

82. Բայց այս նշանակէ, թէ բազմութիւն արեան նր է բժշկութիւն հոգւոց հա ւատացելոց։

83. Այլ այս նշանակէ զքոյ արեամբ իւ րով լուանալն զհաւատացեալս իւր՝ ի մեղաց նոցա։

84. Այսուհիկ նախագուշակի զնելն քոյ յեօթ մահուան՝ ի գերեզմանի։

85. Այս նշանակէ զքոյ աղաւ լինելն՝ ի մեռելոլեն իւրում. զի երբ կամեաց ցի յարիցէ։

86. Այս ցուցանի զնոցուածս մեռեալ մարմնոյն քոյ։

87. Այս, և որ զկնի սորա են բանք, ցու ցանեն զունելն քրիստոսի և՝ ի մե ռելոլեան իւրում զհիմանալութիւն

ըստ ոգւոյ քարձցի օծութիւն։ դան. ԹԻ. 26։

74. Այս տայ զչարս փոխանակ գերեզմանի նր, և զմեծամեծս փոխանակ մահու նր. զի անօրինութիւնք ինչ ոչ գործեաց. և ոչ գտաւ նենգութիւն՝ ի բերան նր։ եսայ. ԾԳ. 9։

75. Այս երկին մեռեալքն զորս մեռոյց սամի սոն՝ ի մահուն իւրում, առաւելքան զորս սպան՝ ի կենդանութեն իւրում։ դատ. ԺԶ. 30։

76. Այղեկին քաղաքք այնոքիկ ապաստանք, փախչիլ անդր ամի ոք հարկանիցէ զանձն ուրուք ակամայ։ Այս ըստակես ցի անդ մինչև մեռանիցի քհնայն մեծ։ Այս յետ մեռանելոյ քահանային մեծի դարձցի անդրկն սպանօղն յերկիր կալ ուճաձոց իւրոց։ Թուոց. ԼԵ. 15. 25. 28։

77. Այլ՝ ի բարձունս, և գերեաց զգերու թիւն. Էառ աւար, բաշխեաց պարգեւս, և ետ որդւոց մարդկան։ սաղմ. ԿԷ. 19։

78. Այնոցիկ ամ կողմանս երկրի, և հայե ցայց յամ ննջեցեալս, և լուսաւորե ցից զամ յուսացեալս՝ ի նր։ Եկղէս. ԻԷ. 45։

79. Այս դու արեամբ ուխտի քո արձակե ցեր զկապեալս քո յանջրդի գբոյ։ զաք. Թ. 11։

80. Այսաց նր՝ ի խորոց անդնդոց դարձու ցից, և՝ ի միջոց ժանեաց զայն՝ ի դուրս կորզեցից։ սաղմ. ԿԷ. 23։

81. Այս առիք զջուր ուրախութիւն յաղե բեան փրկութիւն։ եսայ. ԺԲ. 3։

82. Օ՜ի ցօղն որ՝ ի քէն է, բժշկութիւն է նց։ եսայ. ԻԹ. 19։

83. Լուսացեք գինեաւ զպատմուճանն իւր, և արեամբ խաղողոյ զհանդերձ իւր։ ծննդ. խԹ. 11։

84. Այդին զնս՝ ի գբի նեղբնութեամ, ի խաւա րի. և՝ ի ստուերս մահու։ սաղմ. ՃԷ. 7։

85. Այդէ ես ունձ մարդ առանց օգնականի. և՝ ի մեռեալս ազատ։ սաղմ. ՃԷ. 5։

86. Ոչ վկրաւորս որք ննջեն՝ ի գերեզմա նի։ սաղմ. ՃԷ. 6։

87. Մի՛ ոանհաւատ լինիր հնձ թշնամի իմ, զի գլորեցայ. միւսանգամ կանգնեցայց։ միք. է. 8։

88. Մի՛ թէ որ ննջեցեալն, և այլ՞ևս ևս կա

Ա՛ման · Ը · գլուխ · ԺԸ ։

Ելոյզ յառնել ։ սաղմ · Ի · 9 ։

Նիկն չար խնդութեանէ Թշնաւոացն ՚ի մահ նորա ։

89 · Ա՚յս քան ի՚ դմա քեռի առ պահապանն , որք պահէին զգերեզմանն Ն՚ զգուշութիւն ։

89 · Ա՚ռ եղբարէ զանձն իմ՚ի ձեռն ձեր , ոչ ինչ թողուցես զանձն իմ՚ի դժոխս , և ոչ ձգես տեսանել զապականութիւն ։ սաղմ · ԺԵ · 10 ։

90 · Լսէ այս՝ի դմա քեռի առ հայր վճ յարուցեալ իւրոյ ։ Յուշ առնէ և զերեկից տարապարտուց Թշնամութիւն , և զպատուականութիւն ընդդէմ իւր ։

90 · Լսէ՚ր ձեր և փրկեա զիս ասէ իմ՝ զի դու հարեր զամենեսեան , որք կին ընդ իս Թշնամութիւն՚ի տարապարտուց · և զատա մունս մեղաւորաց փշրեացես ։ սաղմ · Ի · 7 · 8 ։

91 · Այլ և այս՝ի դմա քեռի առ հայր , ոչ թողուլ զհոգի իւր՚ի դժոխս , և ոչ զմարմին իւր փտիլ , այլ փոխադրել զկեանս յարուցանել ։

91 · Օ՛ ոչ ինչ թողցես զանձն իմ՚ի դժոխս , և ոչ տացես տեսանել զապականութիւն ։ սաղմ · ԺԵ · 10 ։

92 · Ա՚յս եղև օրինակ երեքօրեայ ծնալոյ նը՚ի գերեզմանի , և յառնելոյն՚ի մեռելոց յաւուր երրորդի ։

92 · Այլ եր յոնան՚ի փոր կիտին ձերիս տիւս , և ձերիս գիշերս ։ յոնա · Բ · 1 ։ Այլ հրամայեցաւ՚ի ձկանն և եթող զնա՚ի ցամաք ։ յոնա · Բ · 11 ։

Այսոսիկ մեղադրականք նախատուշա կուին , որք առ իւրաքանչիւր մասունս չարչարանաց փրկչին դմ՚ընդդմ եղան · են որք առանձինն են այնոցիկ առ որս եղան , ոմանք են · ձախեցին գիեռս իմ ։ բաշխեցին զնա դեղոյն իմ ։ և այլք բազումք ։ Ասացեն են ևս ,

Ո՛ ասէն իմոցիս լինէ և յաղագս այլ մնացեալ վկայութեանց , որք յառաջ քան զայս դլուխ՝ և որք ձեռ սորա կարգին ։

Գլուխ · ԺԸ ։

Աշա խաչանգիր խորհուրդս գտաւայ գրչին , ՚ի մարգարէից գրոց նախասկայուածից , զ քոյ մեռանելոյդ եղեալ խորհուրդս ։

Խորհուրդք ։

1 · Ա՚յս ցուցանէ , թէ քո յարութիւն իւրով աղաւտեաց զգօրութիւնս երևելի և աներևոյթ Թշնամեաց իւրոց , և վանեալ զնա յերեսաց իւրոց ։

2 · Ա՚յս նշանակէ զվերստին կանգնումն քեռի յարութիւն , որ անկաւ մահուամբ ըս մարմնոյ ։

3 · Ա՚յս՚ի դմա քեռի խօսի , որ մահուամբ ննջեաց , և յարութիւն իւրով զարթեաւ ։

4 · Ա՚յս զերեքօրեայ յարութիւնն քեռի նշանակէ , որ ըս հոգւոյն եղ՚ի դժոխոց , և ըս մարմնոյ եղ՚ի յորովայնի մահու ։

5 · Ա՚յս նշանակէ զքեռի յարութիւն իւրով յաղթանակելն՚ի վ՚ր մահուան և դը ժոխոց ։

6 · Ա՚յս նշանակէ զմնանելն քեռի յարութիւն՚ի հայրենի փառսն , և զտիրելն զօրու թիւն · և զհաստատելն զեկեղեցի նւր զնոր՝ անդրդուելի ։

7 · Ա.յս նշանակէ զառնելն քեզ զնամ աղջա՝ իւր ժողովուրդ , և զտնրելն ամ տիեզերաց զօրութիւն ։

8 · Ա.յս նշանակէ զքեզ կառավարելն զնամ սեռուիս , և զնշխանուիս . և զվարելն զնա առ օգուտ եկեղեցւոյ իւրոյ ։

9 · Ա.յս զքեզ ասացեալն մեզ նախագուշակէ · ըստ որում ասաց , Թէ տուաւ ինձ ամ իշխանուն երկինս՝ և երկրի ։

10 · Ա.յս նշանակէ զքեզ ունելն զաշակերտս իւր վոխանակ Հարց , և մարգարէից Հնոց կտակին , և զնա ընդ ամ երկիրս իշխանս կացուցանելն · որով մինչև ի կատարած ծեր քարոզն , և փառաբանի անուն նր , և տնօրինութիւնք նորին ։ Ա.յլև ցուցանէ , Թէ քա րոզութիւն առաքելոցն զանազան ազգաց ժողովուրդք ընկալան զՀաւատն քեզ , և խոստովանին զնա յաւիտեան ։

11 · Ա.յս ծշանակէ զքեզ փառատրութիւն ամ դասուց Հրեշտակաց Համբառնալն երկինս ։

12 · Ա.յս նշանակէ զնստիլ քեզ ի Հայրենի փառաց յաւիտեան , և զթագաւորելն նր փառօք ։

13 · Ա.յս , և որք զՀետ ծր են բանք , նշանակին զՀրեշտակաց Հիացումն ընդ փառս մարդկութիւնն քեզ , և ընդ այն՝ զի աբանչելի զօրութիւնք խոնարհութիւնդ և խաչի յաղթանակեաց ի վեր ծեզ , և սատանայի · և դարձ արարեալ երկրի սլացաւ եղ յերկինս Հրաշալի զօրութիւնք և փառաք ։

14 · Ա.յս ամ բանք մարգրէութեն եսայեայ են զՀրեշտակաց , որք ի Համբառնալն ծեր խնդրեն ի նմանէ զդաստանի խորհուրդն խաչիւ փրկելոց զազգս մարդկան · և նա բացատրելով նց զայն դերագոյն խորհուրդն , լուսաւորէ զնոսա , և երանելի անձառ լինդութիւն ուրախ առնէ զնա ։ Ա սոն որոյ և բանքն եղանակաւ Հարցանելոյ և պատասխանելոյ են յօրինեալք ։

քո , ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես ։ սաղմ · ղբ · 1 · 2 ։

7 · Խնդրեա՛ յինէն , և տայց քեզ զՀեթանոսս ի ժառանգութիւն · և իշխանութիւնքեզ ընծաս երկրի ։ սաղմ · բ · 8 ։

8 · Յովհաննէսյես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ , ոպ զանօթ բրտի փշրես ցես զնա ։ սաղմ · ը · 9 ։

9 · Ա.ւ նմա տուաւ իշխանութիւն , և պատիւ , և արքայութիւն · և ամ ազգք և աղնիք , և լեզուք նմա ծառայեսցեն · իշխանութիւն նր իշխանութիւն յաւիտենական , որ ոչ անցանէ ։ դան · է · 14 ։

10 · Վոխանակ Հարցդ եղիցին որդիք քո ։ Կացուցցես զնս իշխանս ընդ ամ երկիր , և յիշեսցի անուն քո ընդ ամ ազգս ազգաց ։ սաղմ · խե · 17 ։ Ա՛ծ այսորիկ ժողովուրդք խոստովանեցին զքեզ յաւիտեան , և յաւիտեանս յաւիտենից ։ սաղմ · խե · 18 ։

11 · Համբարձաւ ած օրհնութիւնբ , և տէր ձայնիւ փողոյ ։ սաղմ · խե · 6 ։

12 · Ա՛ռաքաւորեաց ած՝ ի վեր Հեթանոսաց , ած նստաւ յաթոռ սրբութեն իւրոյ ։ սաղմ · խե · 9 ։

13 · Համբարձեր իշխանք զդրունս ձեր՝ ի վեր · Համբարձցին դրունք յաւիտենից , և մտցէ Թագաւոր փառաց · Ա՛վ է սա Թագաւոր փառաց · տէր Հզօր զօրութբ իւրով · տէր Հզօր՝ ի պատերազմի ։ Ա՛վ է սա Թագաւոր փառաց՝ տէր զօրութց , սա ինքն է Թագաւոր փառաց ։ սաղմ · խե · 7 · 8 · 10 ։

14 · Հբր · Ւսկ այս ոչ է , որ դիմեաք զայ յերկուսիայ , կարմրութիւն ձորձոյ իւրոց՝ ի բոստրայ , գեղեցիկ պատմուճանաւ , և բազուն զօրութբ ։ եսայ · կգ · 1 ։ պաե · Ա.յս խօսիմ զարդարութիւն և իրաւունս փրկութբ ։ Հբր · Ա՛ստ կարմիր են ձորձք քո , և Հանդերձք քո իբրև Հնձանահարի լինոյ Հնձանի կոխելոյ ։ պաե · Հնձան Հարի միայն՝ և՝ի Հեթանոսաց ոչ ոք եր ընդ իս · կոխեցի զնս սրտմտութբ , և ձմլեցի զնս բարկութբ , և ի՛ջուցի յերկիր · և զնա՛մ Հանդերձս իմ

15 • Ի դէմս այդ հօր յօրինեաւ է բանս այս ,
որ գքե՛ ես աջմէ իւր նստոյց ի փառս
մինալ մինչև ի կատարած ՚ձից՝ գնելոյ
գայմ Թլհատիս նը՛ ի ներքոյ ոտից նը՛ ։
երբ եկեսցէ դատել գաշխարհս միան-
դամայն ։

16 • Ա՛յս նշանակէ գելանեէն քեմ յերկինս
բազմուԹե՛ իւր փրկեալ հոգւոցն ։ և
գբաշխելն մեղ գշնորհս ։

17 • Ա՛յս նշանակէ գքեմ ստանալն զայս
ամ մեծ փառս արդեամբք խաչի և մա
հուՀան իւրոյ ։

18 • Ա՛յս ոնպէ գխորհուրդ ասելոյ հրեշտա
կաց ըղձիս , արի՛ տը՛ յի՛ հանգիստ
քո ։ դու՝ և կոյս մայր քո ։

19 • Ա՛յսէ մարգարէուԹի՛ յաղագս երևե
լի նշանաց առաքման հոգւոյն ՚ցըց՝ ի
վե՛ր առաքեալսյն , որ եղև յետ տասն
աւուր համբարձման փրկչին մերոյ յե՛ր
կինս ։ ոնպ պատմի՛ ի գործս առաքե-
լոցն , և ինքնին յայտնի է ։ Լսակ գոր
ասէ ։ և տաց նշանս , են նշանք այսո-
քիկ , որք հանդերձեալ են լինել յա-
ռաջինեԹեայ ընդհանրական դատաս-
տանին , զորս և ետրն մեր նախագու-
շակեաց յառելն իւրում ։ ԹԷ եղիցին
նշանք յարեգակն , և ի լուսինն , և
յաստեղս , և յերկիրն տագնապ հեԹա-
նոսաց ։ գուկ ։ իա՛ ։ 25 ։ Եւ արիւնն
նշանակէ գՀեղուման արեան մարտիրո-
սաց ի նեռանէ ։

20 • Ա՛յս մարգարէուԹի՛ է նախասէմայու-
Թի՛ բանին քեմ , զոր յաստենի քահա-
նայապետին ասաց ։ Ա՛նպէս յորժամ
երթիներցոյց գնա քահանայապետան ։ ոնպ
զի ԹԷ ինքն է քո որդին այ՝ ասասցե՛ ,
յայնժամ յետ ասելոյն , ԹԷ ես եմ ,
յառել , ԹԷ ահա յայամՀեաե տեսա-
նիցէք զորդի մարդոյ նստեալ է աջմէ
զօրուԹե՛ն ։ և եկեալ է ամպս երկնից ։

21 • ՀեԹանոսաց աղգք նմանին անպտուղ
ծա-

ԹաԹաւեցի ։ Օ՛ի հասեալ էր՝ի վե՛ր
նը՛ օր հատուցման ։ և ամ փրկուԹե՛ եկել
հասեալ ։ Ասցեցայ , և ոչ ոք էր որ օգ
նէր ։ զմնաւ ածի , և ոչ ոք էր որ՝ի Թի
կունս հասանէր ։ փրկեաց ինոսա բա
զուկ իմ , և սրտմտուԹե՛ իմ միայն ըզ
դէմ կալաւ ։ և այլն՝ որ՝ի կարդին ։
եսայ ։ կի՛ ։ 2 ։ 3 ։ 4 ։ 5 ։

15 • Ա՛սաց ՚ցոր ցոր իմ ։ նիսատ է աջմէ իմմէ ։
մինչև եդից զԹշնամիս քո պատուհան
դան ոտից քոց ։ սղմ ։ ճ՛ի ։ 1 ։

16 • Ա՛յլ՝ի բարձունս , և գերեաց զգերու-
Թի՛ ։ Կառ աւար , բաշխեաց պարգևս
և ետ որդւոց մարդկան ։ սաղմ ։ կէ ։ 19։

17 • Վա՛յ ՚ձ այսորիկ նա ժառանգեսցէ զբա-
զումն ։ և զաւար հզօրաց բաշխեսցէ ։
փոխանակ զի՛ի մահ մատնեցաւ անձն
նը՛ ։ ես ։ ծ՛ի ։ 12 ։

18 • Ա՛րի՛ ՚ցոր՝ի հանգիստ քո ։ դու , և տա
պանակ կացուկի սրբուԹե՛քոյ ։ սաղմ ։
ճ՛իե ։ 8 ։

19 • Եւ եղիցի յետ այսորիկ հեղից յոգւոյ
իմմէ՝ի վե՛ր ամ մարմնոյ ։ և մարգա-
բեսացին ուստերք ձեր , և դստերք
ձեր ։ և ծերք ձեր երազովք երա-
զասցին , և երիտասարդք ձեր տեսիլս
տեսցեն ։ Եւ՝ի վե՛ր ծառայից իմոց , և
՝ի վե՛ր աղախնայց իմոց յաւուրն յայնմ
սիկ հեղից յոգւոյ իմմէ՝ , և մարգա-
բեսացին ։ Եւ տաց նշանս՝ յերկինս՝ի
վե՛ր , և յերկիր՝ի խոնարհ ։ արիւն և
հուր , և ամպիրիկ ծխոյ ։ Արեգակն դարձ
ցի՝ի խաւար , և լուսին յարիւն ։ մինչ
չև եկեալ իցէ օր ՚ձեր մեծ և երևելի ։
Եւ եղիցի ամ որ կարդասցէ զանուն
՚ձեր կեցցէ ։ յոելէ ։ ը ։ 28 ։ 29 ։ 30 ։ 31 ։

20 • Ցեսանէի՝ի տեսլեան գիշերոյ ։ և ահա
ընդ ամպս երկնից իբրև որդի մարդոյ
գայր , և հասանէր մինչև՝ի հին ա-
ւուրցն ։ և մատուցաւ առաջի նը՛ ։ Եւ
նմա տո՛ւաւ իշխանուԹի՛ և պատիւ և
արքայուԹի՛ , և ամ աղգք և ազինք և
լեզուք նմա ծառայեսցեն ։ իշխանուԹի
նը՛ իշխանուԹի՛ յաւիտենական , որ ո՛չ
անցանէ , և ԹագաւորուԹի՛ նը՛ ո՛չ եղ
ծանիցի ։ դան ։ է ։ 13 ։ 14 ։

21 • Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտա

ծառոց, որպիսի են անտառքն։ Ընդ
յայս աղդաց հաւատացելքն արդարք,
ըստ միասնական գալստեան քոյ ցնծան
22. զի դուն, և Դատաւ զնոս արդարութիւն։

23. Ա՛յս է մարգարէութիւն, թէ քո յա-
ւուրն դատաստանի, որ է օր վրէժին
դրութիւն, խորտակեսցէ զանօրէնն թա-
դաւորս. դատեսցէ զհեթանոսս. և
բազում և աստիկ պատմութիւք պատու
հասեսցէ զաստանայ, և զանօրէն և
զանհաւատ մարդիկ. և ջախեսցէ ըզ-
դլուխ բազմաց կամնապաշտից, և ամ
բարտաւանից։

Պատմ. Ե. Գլուխ. ԺԲ. Յօդ. ա. 79

Այդ այդ գիտ ինն բերբէին երկնին։

ուի յերեսաց նոցն. զի գայ՝ և գայ նա՛ի
դատել զերկիրս։

22. Դատեսցէ զտիեզերս իրաւամբք, և զժո
ղովուրդս նոցա ճշմարտութիւնք իւրով։
սաղմ. ղե. 13։

23. Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեանն զթա
դաւորս, դատեսցէ զհեթանոսս. և
բազում արասցէ զհարուածս, և խոր
տակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի։
Ծուղսս՝ի ձանապարհի արբցէ, վե
մայօրիկ և բարձր արասցէ զգլուխս։
սաղմ. ճժե. 5. 6. 7։

Պատմութիւն ԺԲ։

Յաղագս այնոցիկ որք զօրինակ էին չար յանիչխա
բերեալ, նախափոյշ եղեալ զնմանէ. և
պերճախորժութեանն նորա։

Ա՛յ միայն անձինք բազում՝ ծերոյ, այլ
և իրք առ նոքօք, զնոսա փրկչին մե-
ծոյ բերեալ՝ի հնուն, նախադու-
շակք եղեն անձառահրաշ մնօրէ-
նութեանց նո՛ր։ Ոորս էն՝ որք կարի լինն յայտ-
նագոյն ցուցակք, և էն՝ որք խորին խոր-
հրդով զնմանութիւն փրկչին բերելին։ Ոսկ
արդ՝ քանզի զնա՛մ այսպիսիս՝ի գիրս յայս
անմարթ է մեզ ամփոփել. մանաւանդ՝ զի
մի՛ և վախճան դրութիւն սո՛ր, զոր վերագոյնդ
յայտ արարաք, երկարութիւն աղօտացեալ,
անպէտ լինի երևելոցն ընթերցողաց։ Ա՛ն
որոյ զամենս՝ի յայտնագունից յոյնոցանէ
յիշատակեալ, աւարտեմք։ Ա՛ս զվերոյիշեալ
եղեն՝ի տոցանէ առ այլս, մնադիւր խորհր-
դածուացն ըղձի, և հնարից՝ զի հոգւոյն
ապաստան առնեմք։

Յօդուածք առաջինն։

Ոմն ոյդ այդ գիտ ինն փրկչին յանիչխա բերեալ,
նախափոյշ եղեն նմին։

1. Ա՛ռեալ՝նախ առաջինն պատուհասաւն իւ-
րով օրինակ լինի եղև. փոխանակ զի
յիւրոց անտի՝ որք պատուհասակիսք էին, և
ընտիրք մատուցեալ՝ քարոզեցաց, թէ ըզ-
պատուհասականսն անձանց մերոց պարտիմք
մատուցանել ծայրագոյն ներս, որչափ ինչ՝ի
ձեռս մեր էցէ։ Ա՛յլ՝ի վէր այսորիկ յա-
զագս այսպիսի ածպաշտուն մեռանելոյն
եղև օրինակ փրկչին մերոյ, յաղագս պահ

պանութե պատուիրանացն երկնաւոր հօր իւ-
րոյ մեռանելոյ։ Ա՛ն որոյ ըմբերանիկ ըզ-
հրեայսն, որք զնաչխիւ մեռանիլն վա՛ս ան-
ձին մերոց պատուհաս համարեալ, դայ
թակղին, և ո՛չ գան՝ի հաւատս փրկչին։
Ա՛ս յաւէտ այսոքիկ դատաստարանին. զի
պատուհասական եղև առաջի նոցն մահն արե-
ւոյ արդարոյն յայնմ առաջնիկայ ժամանա-
կին, յորում յոյժ կարևոր էր նորայն կեն
դանութե առ աղդի մարդկան ծննդեամբ
բազմութե։

2. Ա՛յդ արդարն՝ փրկչին մերոյ հայր հան
դերձեալ աշխարհին լինելոյ, խաչա
նիչ տապանաւն իւրով յայտնագոյն օրինակ
եղև։ Ո՛չ ոմն նա իւրովքն հանդերձ՝ի խա
չանիչ տապանի անդ փակեալ, զոր յերեսաց
աշխարհակուլ տիեզերահեղձոյց ջրհեղեղին
՝ի չորեքկուսի փայտից՝ ածպային հրամանաւն
կազմեաց, եթող աշխարհի զաւակ լինելոյ՝
ամենահալելին ձեռամբն նաւասլեաւել, և ե-
ղև հայր ընտանւոյ աշխարհին։ Այնպէս և
քո՛ յո՛ փրկիչն՝ ասի առ փրկելոյ յաշխարհա-
կուլ պատրանաց աշխարհի, յախտից մարմ
նոյ, և՝ի յորձանաց աստանայի, զի՛ւր՝ և
ընտրելոցն իւրոյ զկեանս խաչիւ կնքեալ,
եղև հայր հանդերձեալ աշխարհին։

3. Ա՛բրահամ ունկնդիր եղեալ կոչմանն
՝ի՛ւ, և հաւատարիմ հնազանդ յա՛մի,
աղդաց բազմաց հայր հաւատոյ եղև։ Ոսկ
զօրագլուխն հաւատոյ յո՛ր քո, նոյն և կա-
տարիչն՝ ամ գործոյ բարեաց, երկնաւոր
հօր իւրում լեալ հնազանդ. մահուամբ և
մահու խաչի, եղև պատճառ փրկութե՛ն
յաւիտենից, ո՛չ բազում ևս թ, այլ ամ
աղդաց որք՝ի ներքոյ երկնից։ Ա՛յս իւրովքն
հանդերձ պանդուխտեաւ նժդեհ կեանս վա-
րեաց

ձեզ՝ զրե՛ք առաքեալքն յաղագս մեր քիսեզե-
կի. անհայոյ անմոյոյ (ասե) չկամաբեալ յայլս. ՈՐ
Տանեալ որպոյ ՈՅ. որոյ ո՛չ է ակնկալեալ ո՛չ կարծիք
կենաց. զի ըստ եսայեայ, չափագուխին ՆԸ ո՛ պար-
տեցէք։ Այս մատոյց հայ և գինի, և օրհնեաց
զաբրահամ՝ի զարձի ՆՈ՛ի կատարածէ Թա-
գաւորացն։ Այբ քո ըլ տեսակօք հացի և գինւոյ եւ զմարմնին և զարիւնն իւր՝ի սը պատա-
րագն քահանայապործել. որով ՍՈՒ օրհնու-
Թի, շնորհ, և պարգեւք հոգւոյն ՍՐՑ՝ի
հաւատացեալսն սիրին։

5. Ա յլ իսահակ ձևացոյց զքո՛ի վը խաչա
գիտցոյն պատարագեալ։ Օ ի սահմանն
հեզ, խոնարհ, և կատարել հնազանդ զտեղ
հօր իւրում աբրահամու, իբրև զի՛ի զա
ռանց յօժարութե ածաւ՝ի սրճրագ. և պատ
րաստեցաւ՝ինմանե լինիլ ՅՈՒ ողջակէզ. յօրի
նակ քոյ, որ ըստ առաքելոյն. խոնարհեցոյց
պանձն լեալ հնազանդ մահուանէ և մահու խաչի։
Ասաի՝ սբն ներսես՝ի բանից ՆՈՒ մերոյ ա-
ռեալ, յերգս եկեղեցւոյ եղ զայս. ասէ,
Որ չքրիստոս չօ օր պանարար պատարագիչ ղենուամն
ցանիցաս պեսանել աբրահամ, եթես սահակաս, և
ցինծացաս։

6. Յ ակոբ զքո՛ ձևացոյց ըլ հաւատացելոց
ՆՈՐ զկաթուղիկէ սբ եկեղեցի։ Օ ի
ՈՐ զրեալ է վը ՆՈՐ, կանգնեաց ՅՈՒ վէմ, և
եօծ զնա իւղով։ Այբքո փրկիչն հիմնեալ
հաւատացեալ իբրև զվէմ անմանելի զկա-
թուղիկէ ՍՐ եկեղեցի, և եղից զնա հոգ-
ւովըվ։ Այս երկամբք բաղումամաց աշ
խատութե ստացեալ հարմնացոյց իւր զնա
և զաւաքել. Այբքո զգործնական, և զտե-
սական կենաց նոմիրեալսն սիրոյ իւրում, և
կամ զհին, և զնոր եկեղեցի՝ կրնւք խաչի
ատացաւ չիւր ժողովուրդ սեպհական հարսն
սիրելի։ Այս երկուատասան որդւովք իւրով
նահատեաց արար իւր տուն, և յանուանէ
նէ իւրմէ անուանեաց զնա խորհել. և
ծննդովք նոցին ընտրակեաց զնա։ Այբքո
երկուատասան առաքելովք կատոյց զտուն իւր
զեկեղեցի, և յանուանէ իւրմէ շնորհեաց
նմա կոչել քրիստոնեայ։ ԱյբարզուԹե
առաքելոց իւրոյ ը ՍՄԱ տիեզերս ձգեալ տա
րածեաց։

7. Ա սկ զեղեցկին յովսէփ զքո՛ ձևացոյց
նախ յիւրոյ անտի արհամարհեալ՝
անարգեալ՝և չարչարեալ, և ապա՛ի փառս
մտեալ։ Օ ի ՈՐ զրեալ է վը յովսէփայ.
առեին զնա եղբարք նորա, և պարսաւա
դիր լինէին նմա։ Այոյնպէս և քո յառաջս
գոյն

ըեաց յաշխարհի խորանաւ շրջեալ։ Ակ յո
և ապ քան զնոյն. ՈՐ և զիւրմէ, և զիւրոցն
ստուգեաց՝ յասել իւրում Թէ, յաշխարհն
ասպէ ՀԷՆ, որպէս և ես ՀԷՄ յաշխարհէ։ Այս առ
Հրամանաւ ՅՈՒ զմիամօր որդին իւր զնաս-
Հակ ողջակէզ առնել պատրաստեաց՝ կա-
պեալ եդեալ՝ի վը փայտի։ Ակ քո ևս քան
զնոյն, զանձն իւր զմիածինն ՅՈՒ հօր զկուսա
ծին միամօր առ կամն բարձրելոյն Հաճոյից
՝ի փրկութե ծառայից մատոյց պատարագ
ՅՈՒ. ո՛չ սոսկ պատրաստութեամբ՝ սրտի և
ետ յօժարութ, այլ արդեամբք և ձշմար-
տութ, իսկապ՝ի վը խաչին պատարա-
գեալ։ Աբրահամու ասացաւ, գիտելով գիպաս
ՀԸՐ. զի պանդուխտ եղիցի զաւակ ո յերկրի, որ ո՛չ
էր էրե. և ծառայեցուսցեն զնա՝ և լարչարեսցեն,
և յետ այնորիկ ելցեն այսր բաղում ապացուածովք։
Ծննդ. ԺԵ. 13։ Այոյնպէս և որոց վերա-
ոյն ծննդեամբ՝ի քո խաչելեալն ծնեալք՝
զաւակք նորա լինին, սահմանեալ է յՈՒ՝
ելս դնել՝ի սրտի յուխտեալ տեղին, որ
է յերկինս. և իւրաքանչիւր ը ՅՈՒ վիճա-
կեալ կացից չափոյն հրաժեշտ տալ կենցա
ղոյս փառաց և հանդստեան. և այնպէս
պանդուխտ լինիլ՝ի վը երկրի, և յորդւոց
աշխարհիս չարչարիլ. ոՐ զի աջողեսցի
ՆՅ բաղում արդեամբք գործոց բարեաց ելս
նել աստի, և յայն ուխտեալ տեղին մնա-
նել. ոՐ և զոյն զայս սահմանս յայտ արա-
րեալ փրկիչն ասէ։ Ամէն գիանէ զանձն էաբ, և ո-
բոսպէ զնա. և որ հորոյս զանձն էաբ վը ԻՄ, գտցէ
զնա։ Ամէն ո՛չ բառնայ զկեաչ էաբ, և գայ զՀետ ԻՄ,
չէ ինչ արժանի։ Այբ այլ ուրեմն ասէ. Չամ-
բերուՔ ՅԵՐով սպասչիկ զգիս ՅԵՐ։ զուտ. իսո.
19։ Ասաի սբն պետրոս զմեզ՝ի սոյն յոր-
դորելով ասէ։ Այբիւղէմ պՀերոյ պանդխտունՔ
քանանացւոց գնասցիք։

4. Ա ելքիսեդեկ արքայ շաղեմայ՝ քահա
նայ ՅՈՒ բարձրելոյ, յօրինակ քոմ
ձևացաւյը ընծորին մշանչենաւորքահանայու
Թէ, որպես և գրեալ է. Թէ Այդրուաս ՍՐ,
ես ո՛չ ևս պղծասցէ, ևՔ դու ես փախնոյ յաւի-
տեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի։ Այբ առա-
քեալն գրե վը սը, Թէ նախ ևսրգմանի ևսփա
ռոր պրպրուսնՔ, և ապա ևսգիաւոր խաղաղասՔ։
Այբքո՛ի մարդարէից անուանեցաւ Թագա
ւոր, իշխան խաղաղուե, և արդարուե մեր.
ոՐ և եղև խակ, զինչպես արդարուեն ՅՈՒ զմե
խարէնն պարտեաց մերոց Հատուցեալ, ար
դարացոյց զմեզ. և ապա զՀաշտուե, և զնա
զաղուենն ՅՈՒ հօր՝իւրում Հաստատեաց։ Վար

եմ ընդբեալ , զմա լսեսցուք ։ զուկ · Ը · 35 ։
8 · Ա՛ղաչեա մեծին՝ի մարգարէս , ձեւացոյց
զքո՛ ի փրկագործուն ։ Ա՛ւդ՝ ոմն
նա՛ի մանկունէ իւրում Թագաւոր յերեսաց
մանկահեղձիկ փարաւոնի , նոյնպէս և քո՛ յե
րեսաց մանկակատար հերովդէի ։ Այլ զերծոյն
նակ զայն մանչէս՝ զոր ոմանք ուրացան , և ա
սէին , ո՞ կացոյց զքեզ իշխան և դատաւոր՛ի
վե՛ր մեր , զնա կացոյց ած առ՛ջնորդ լինել , որ
եհան ազատեց զհինն ի՛նչ արեամբ գառին՝
յեգիպտոսէ և՛ի փարաւոնեան բռնու՛թ խա
չանիչ գաւազանաւ հրաշագործել ։ Այնպէ
և քո՛ յե , զոր հրեայքն ուրացան , տուի՛ մեզ
յոյն հօրէ փրկիչ և առաջնորդ , եհան ա
զատեաց զնորս ի՛նչ՛ի սաղմոսիեան բռնու
թէ խաչիւն իւրով , և կենդանարար արեն
իւրոյ հեղմամբ ։ Այս եւ զհինն օրինան՛ի
հրեշտակաց առեալ ։ Ահա՛ք նո՛ր և ած ինք
նին եւս մեզ զնոր օրէնս . և զհոգին հնոր
հաց մեզ պարգեւեաց ։ Այս զնիւթեղէնն
խորան պաշտամանցն այ կազմեաց ։ Ահա՛կ
քո՛ զհոգեւորն զնորն եկեղեցի՛ի վե՛ր երկրի,
և զյաւիտենից արքայութիւն , որ ե յերկինս ։
Այս նոաւա տուճեալ եղև մանանայն յերկ
նից՛ի ժամանակեան կենաց մարդկան պահ
պանութի՛ ։ Ահա՛ք եւս մեզ հաց յերկնից
զմարմին իւր կուսածին , որ տայ զկեանս
յաւիտենից ։ Այս հարեալ զվէմն գաւազա
նաւ , արբոյց ինքն զջուր՛ի վիմէ ։ Ահա՛ք քո՛
զկող իւր եբաց՛ի վե՛ խաչին , և արբոյց
մեզ զջուրն կենդանի ։ Այս զհինն զդատա
րեալն կտակն և զուխտն այ սակմամբ ա
րեան անբանական զոհից՝ առանդեաց ինքն
Ահա՛ն ոմն մեր զարիւն իւր եւս գրաւ նորոյ
ուխտի , և կտակի ։ Քզի ուխտեաց մեզ , ո՛չ
զերկրի , այլ զերկնից արքայութիւն ։ ասելով ,
զուկ ։ ի՛ր ։ Այս ես ուխտեմ ձեզ , որպէս ե հայր
եմ ուխտեաց ինձ զարքայու՛թ ։ Այս առե՛ր բաժակ
զոհացաւ զերկինստոր հօրէն , և եւս ցաշա
կերսեան իւր ասելով ։ մատթ ։ ի՛ն ։ Ա՛յրեէ՛
՛ի գմանէ ամենեքին , զի այդ է արեան իմ նորոյ ուխ
տի ։ որ ՛ի վե՛ր բաղմաց հեղանի ՛ի թողութի՛ն մեղաց ։
Այս զորինչ այլ հնասեն արար մովսէս հնոյն
իսրայելի , այն ամ ձեզ և օրինակք եղեն փրկ
կարար գործոց նո՛ն մերոյ և փրկչին ։
9 · Ե՛ւ եթե յԱջորդ մեծին մովսէսի , ո՛չ միայն
Համառաւտուի՛ , այլ և իրօք ինչ օրի
նակ լինի եղև փրկչին մերում յն առաջ
ձինն ։ յանցուցանել իւրում զորդիսն
լինլի ընդ յորդանան , և՛ի մուծանելն յեր
կիրն աւետեաց ։ զի այսաւիկ առաւելագոյնն

զոյն յառաջնորդաց անտի լինլի առեցեալ ,
արհամարհեալ եղև , և անարդեալ ։ Այս
ոմն եղբարքն յուսեփայ՝ զի մի զանձինս իւ
րեանց՛ի հպատակութի՛ն ազդրեալ երկիրպա
գու եղիցին նմա ըստ երազոյն նորին գուշա
կութե՛ , ՛ի ծառայութի՛ն վաճառեցին զնա
այլազգեաց , խորհրդովն յուդայի ։ Այն
պէս և առաջնորդքն լինլի՛ ՛ի ձեռն մահա
նէին յուդայի կալան զնա ։ և տարան եւսուն
՛ի ձեռս պոնտացւոյ պիղատոսի հեթա
նոս դատաւորի՛ն խաչ հանել զնա , և խա
չեցին ։ Այլ սակայն ոմն յուսեփ՝ այնու իսկ
որով կամեցան կորուսանել , ՛ի՛ր եղև եղիալ
տոսի , և երկրպագեցաւ յեղբարց իւրոց ։
Այնպէս և քո՛ մնհոմամբ խաչէ , որով կա
մէին զնա հրեայքն կորուսանել , տիրեաց ե
հանուր ազգի մարդկան ։ և զի՞նչ իւր
զերեայ՝ և զհամախոհս նոցին կալաւ պատ
ուհանգան ոտից իւրոց ։ Այս ոմն յուսեփ՝ ան
ցիւքն զոր կրեաց , փրկիչ զտաւ եգիպտո
սի՝ կերակրելով զնա՛ի սովու ։ վ՛ո որոյ և ՛ի
փարաւոն՝ փոմֆնոմեանէ անուանեցաւ , որ
փրկիչ Տի թարգմանի ։ Այնպէ և քո՛ անցիւք
խաչին փրկեաց զաշխարհս , և ապրեցոյց ՛ի
սովու , առաւտուր բանին կենաց , հեղմամբ
հոգւոյն ջուրհաց , և հաղորդութե՛ մարմնոյ
և արեան իւրոյ , որ ձշմարիտ է հաց կե
նաց արբուն՛ ձաշակողաց ։ Այս ոմն փարա
ւոն կացոյց զյուսեփ իշխան՛ի վե՛ ամ երկ
րին եգիպտացւոց ։ Այնպէ և ած զքո՛ ՛ի վե՛
ե՛հանուր ազգի մարդկան իշխան կացոյց ։
Այս ոմն փարաւոն ասաց ցյուսեփ ։ Ահա՛կաւսեփ
էս փարաւոն՝ առանց քո ո՛չ ոք հանձգոյնէ չէնաս ի
գրաս իւր՛ի վե՛ ամ երկիրս եգիպտացւոց ։ Ծնն ։ խա ։
Այնպէս և ած ասաց ցյի՛ ։ առանց քո ո՛չ ոք
կարող լինի առնել ինչ յարդիւնս հոգևոր
կենաց ։ ոմն և նոյն ինքն իսկ յայտ արար
զայս յասել իւրում , թէ առանց իմ ոչինչ կա
րէ՛ առնել ։ յոհ ։ ժե ։ Ա՛ստ և ամ պետք և
իշխանք երինեսորք և երկրաւորք առանց
հրամանաց նո՛ր՝ կի՛ թողլ տալոյն՛ , ոչինչ կա
րող են առնել , ո՛չ չար և ոչ բարի ։ Այս զոր
օրինակ յորժամ յերեսաց սուլոն աղաղա
կեաց ամ ժողովուրդն առ փարաւո՛ն վե՛ հա
ցի , ասաց փարաւոն ։ երթայ՛ս առ յովնէփ , և
զոր ինչ ասիցէ ձեզ , արասջիք ։ Այնպէս և ած
հայր՛՛ի ասէն իւրում զյի՛ մեզ փրկիչ , և
առաջնորդ , և իշխան , և տէր ամի ։ ըստ յոհ ։
ժե ։ զի՞նչ եւս ՛ի ձեռս ՝ն ։ ասաց առ ամ
ազգ մարդկան ։ երթա՛յք առ յի՛ , և զոր ինչ
միւսանգամ ասիցէ ձեզ , արասջիք ։ զոյն ոյ

ղովրդեանն. որ խօսեցեալ էր ընդ յորմէ առ
դէ ուխտիւք հանդերձեալ էր քո ծնանիլ. և
նա թողեալ զհաճ յարեցաւ՝ի կուռս. վ՚ոտրոյ
և այրեցին քաղդէացիքն զերուսաղէմ, և
զտաճարն նոյ։ Յետ այսորիկ սկրեաց սամի
ան կին մի դալիլա անուն, և առ սէր ոտրա
ետ զանձն՚ի մահ. և յայսմ ետ ձևացոյց ըզ
քո, որ սիրեաց զեկեղեցին հեթանոսաց,
և առ սէր նոր ետ զանձն՚ի մահ խաչի։ Այս
ոչ նա կամաւ ետ զանձն՚ի մահ՚ի կոտո
րումն այլազգեաց, զոորնն փրկագեալ՚ի վէ
իւր, և՚ի մէնջ։ Այոյնպէս և քո ինքնին կա
մաւ վ՚ոտրն առաքեալի կործանելոյ, ՚ի
փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ ետ զանձն՚ի
մահ. ոչ և ասաց խակ։ յով. Ժ. 17. Ա՚
դնեմ զանձն իմ, զի վերստին առից զնա։ Ա՚ոչ ո՚
հանէ զնա ինձնէն, այլ ես դնեմ զնա ես ինձմէ իմով։
Օ՚ի որք՚ի խաչ հանին զքա, ոչ կարէին առ
նել ինչ նմա, եթէ նոյն ինքն ոչ ածանի զնա
կան զօրութեամբ ոչ ասացը նոյ, ոչ և յայտ է։
12. Ա՚ւաւելի որդի յեսսեայ՝ այր ըստ սրտին
ոյ, մարգարէ և թագաւոր, զքո
ըս օծութեամբ, ըս հովուութեամբ, և ըս լսելոյ
թագաւորութեան նոր բազում իրօք խորհր
դով նկարեր. ոչ և բանք սաղմոսաց նոր քա
վանդակ՚ի քո, և յեկեղեցինոր են։ Ա՚յլ զի ոչ
է՚ի դէպ մեզ զբանս երկարել, սուղ ինչ ըզ
ամանակ քանս յառաջ բերեմք։ Խակ արդ՝ ոչ
սա՚ի վերջին ծնելոյ՚ի վանասոն հովուաց լսե
րեալ, վերառեալ եղև՚ի թագաւորուն և յա
ռաջնորդուն լինել, այնպէս և որդի նոյ եղեալ
մարդ որ վերջինն է յիսնացական արարածս
նոյ, տուեալ եղև յառաջնորդուն, և՚ի թա
գաւորուն ոչ միայն մարդկին, այլև ամ հրեշ
տակաց նոյ. զի կացուցաւ թագաւոր, և կա
ռավար՚ի վէր ամ արարածոց, երկրայինոց
և երկնայինոց։ Այս ոչ նա զաւրկինն՚ի քէմ հա
լածանս, և՚ի նեռաստուհիս խոնարհուն,
հեղուն, անոխակալութեն, և քաղցրութեն,
համբերութեն, և երկայնմտութեն հրահանգել,
զկատարեալ վարս ածպաշտութեն յանձին
իւրում ետոյց, և ապա եհաս նմա՚ի վէր ամ
լինել թագաւորել։ Այոյնպէս և քո յառաջա
գոյն հալածել արհամարհել չարչարել և
մահու խաչի համբերեալ, զամ գործս ամ
արդարութեն երկոց. և այնպէս զամ հակա
ռակորդս իւր նուաճեաց. և ապա՚ի հայ
րենի փառս իւր եմուտ։ Այս ոչ առ դա
ւիթ՚ի սկզբանն մերձենալին նուաստին և
խոնարհին լինել, վշտաբեսքն, և պարտա
պանք, և ցաւագնէքն հոգւով. այնպէս և առ
այն

մուԹէ , և արար զնաղաղուԹէ յերկրի ։
Սա լցեալ եղև ՈՃաստուԹ իմաստուԹէ՝ ըզ
գօնացուցանել զազգն Իւրէլի վղՋուԹէ ։
Ոակ քո՛ կ իմաստուԹէ , և քան հօր · և
տուեալ եղև ՛ի նմանէ վղՋ ամ աչխարհի ։
Ա՛յս կատոյց ՈՃ զտաճար երկրանիւԹ ։ Ոակ
քո՛ կատոյց զՀոգևորն զկանԹուղեկ եկե-
ղեցին իւր ՈՃ՝ խաչին իւրոյ խորհրդով , ըզ
զինուՀորեՂն ՛ի վ՚ր երկրի , և զյաղԹանա-
կօղն յերկինս ՛ի վառան յաւիտենից ։ Ա՛յս
անուՀանեցաւ Ժողովող , զի զվարատեալ
որդիսն Իւրէլի ՛ի զանազան վայրս անդր-
տուեՀ օրինաց և իրաւանց՝ յինքն Ժողովէր ՛ի
Համալատան , և Հրահանգէր ։ Ոակ քո՛ քան
զնորայն գերագոյն գործով եղև Ժողովող ·
զի ո՛չ միայն զորս յորդւոյն Իւրէլ · այլ և յայ-
ազգաց զգրուՀեՂեաւ ՛ի պէտս ամբարշտուԹիս ,
զօրուՀ խաչին իւրոյ Ժողովեաց ՛ի մի սէ՛ կա
ԹուղեկՀ եկեղեցի , և աւետարանի Իւրոյ Հրա
ՀանգուՀ , և Հոգւոյն շնորՀաց տուՀչուՀ՝ ա-
րար ազգ լնտիր , Ժողովուրդ սեպհական՝ ար
Ժանաւոր երկնից արքայուՀ , ոմ և գրեալ է
զմանակ նոյն Ինքն իմաստունն , ԹԷ էմա-
գուԹիւՀ շինեաց էՀ գուն , և այլն որ՛ի կարգինս
14։ Ա՛ղեկիլ զձև փրկչին մերոյ յանձին
Իւրում այսՀիկ բերեր , զի զանց
լինի գՀանդերձեալսն ո՛չ բանիւ և եթէ գու-
շակեր , այլ և զօրինակս անցից յանձին
Իւրում բերեալ , ցաւոց և անձկուՀից կրուՀ
ատուգեր , ոմ զմի և գերկուս յայնց յաւազ
բերեալ ցուցցուք ։ եզեկ · Ի՛ · 8 ։ Ա՛յս ասէ Տր
ԳԷՂԷԼԻԷԼ · Ահ ես ահա Եգուա՛ ՛ի վ՚ր Ոոց Էպպանս , Ասի՛
Գեհենիես Ոոց՝ ՛ի Գեհմանէ , (՛ի ՆՈՉԷՆ Ոո յաՃախողին
Ոո պատասան օր) ՈՒՆՉԼ Էգուբեացին ատուբ ար-
գելանին Ոոց · · · · Ահ պՂերախուրին Ոո ՀերԷցես ՀԸՂ-
ատավ , Ահ Ճոար էպիվ ՃամՀ ՛ի ՃամՀ արԷՂԷր · · · ·
պՂ այդ Նշանակ Է որդւոցն Էսրայէլի ։ Ա՛յս գտար-
ձեալ ասէ · եզեկ · ԺՃ · 3 ։ Որդի՛ մար-
դոյ · արա՛ Էեզ Հանդերձ գերուանՂ · · · · · Ահ գե-
րԷՂԷր ՛ի պեՂատՂէ Ոոմմէ յայլ պեՂի ատացէ գոյա ,
պՂ պեացեն · · · Ահ ասէ · ատացՂ Նոցա Էորակոր գԷ-
ՆատցԷս · · · · ՅորՃ պՂԷլուով պարեացես , Ահ ՛ի պե-
ատանցես գերԷՂԷր , պՂ Նշանակ Եգուա պատն ՀԷՂէ ·
Ահ ատարՂ ատՂեզ ՈՃ , գոր պարոՀԷրեաց ինՃ
ատ ։ Սոյնպէս և փրկիչն մեր ո՛չ բանիւ և
եթէ , այլ և վարուք ատուգեաց մեզ , զոր
պարտ Է մեզ առնել , և կրել ՀամբերուԹէ ։
Ո՛ զոր ասայ , ԹԷ մտիք ՀԸ ՆՀեղ դուռն ·
և դնասցիք ՀԸ անձուկ ՃանապարՀն որ տա
նի՛ ի կեանս · յանձին Իւրում Էա նշանակէ
ատուգեաց մեզ զայս · և այսպէս զատուն-

ձորն մեր զնացին խոնարՀք և աղքատք , Հի
ւնդք , և ախտաԺէտք , մաքսաւորք , և մեղա
ւորք · ոմ և ՛ի նոՀաստ անձանց իսկ ըստ-
բեաց Իւր աշակերտս ։ Ա՛սաի և Թշնամիք
նոր , որք Հպարտք և ամբարտաւանք էին ,
կոչէին զնա բարեկամ մաքսաւորաց և մե-
ղաւորաց ։ Ա՛յ զորօրինակ գաւԹի ո՛չ ա-
մէՆ Համարեցաւ արքայական անձին Իւ-
րում Հոգանել , և կաքաւել ՛ի Հանդիսի ա-
ռաջի տապանակին ՛ի փառս ՈՃ ։ Սոյնպէս
և փրկիչն որ Թագաւորն էր Թագաւորաց ,
և ՈՃ փառաց , ո՛չ ամէՆ Համարեցաւ նըս
տիլ ՛ի վ՚ր իշոյ՝ և յաւանակի ։ Ա՛յ որ Հան
է , ՛ի խաչ ելանել վ՚ս փրկուԹէ մերոյ ՛ի
փառս երկնաւոր Հօր Իւրոյ ։ Ա՛յ ոմ նա՝
ԹէպԷ և միով քարամբ եՀար զգողիաթ
Հսկայն , սակայն զՀինգ քարինս ընտրեաց՝ ՛ի
նոյն ։ Սոյնպէս ԹէպԷ և միով միայնոյ խոց
ուածոյ յանձնառուԹիւն բաւական էր փըրկ-
չին մերում , կործանել նուաւ զԹշնամին
փրկուԹէ ազգի մարդկան զանմարմինն
զգողիաթ · սակայն նա ըս սրտին Իւրոյ ա-
ռաւուԹէ ՛ի Հաստուցումն փրկանաց Հօր
Իւրոյ՝ ՀնԺայն մարդասիրեալ , ո՛չ զմի
միայն , այլ զՀինգ վերս ընտրեաց ՛ի մար-
մին Իւր ընդունիլ ՛ի խաչին , և Հարեալ
կործան Եարկ զբեՂիսեան ամբարտաւան ։
Ա՛յ որպէս նա զգողիաթ՝ նորին խոց ուա-
ծովաւ Հարեալ՝ ԵՀաս զգլուխ նորա ։ Սոյն
պէս և ՈՃն մեր զանմարմին բեՂիսեան ։
Օ ՛ի նոյն Ինքն ամբարտաւանն երկիւղիս
ցաւոց և մաՀու , անապրանաց , և նա-
խատանաց՝ վարեր զմարդիկ յԻւր ծա-
ռայուԹէն · և այնպէս զերկիւղն ստոյ
զին Իւր արարեալ , գերեր զմարդն ՛ի մեղ-
ասեր կամս Իւր · վՀակ փրկիչն յանձն առեալ
զխաչն և զմահ՝ Հարաւ ՛ի վ՚ր նր · և սպան
զնա , և զիւրման ՈՃ խրախուսեալ քաջալե-
բեաց տուաւ Համարձակ դիմել ՛ի վ՚ր , և
ատատակել զնա ։ Ա՛սաի ասաց , ԺՈՂՂԷԲԵՑԱ-
ԲՈ՛Ա , պՂ Ես յաղԹեցի աշխարՀի ։ Ա՛յ ԹԷ , գայ եՂ
նան աշխարՀին · և չես ինչ ո՛չ գտանէ ։
13· Սողոմոն որդի գաւԹի՝ արքայ լինելի
ձևացոյց զքո՛ էՀ խաղաղարարուԹ նր ,
և էՀ ՈՃեղէն իմաստուԹէն ։ Օ ՛ի առ ստ-
բա ԹագաւորուԹէ յաՃմ կողմանց մարտք
լինէին նահանՋեալք , զնաղաղուԹէ կա-
լաւ ՈՃմ ԹագաւորուԹէն նորա · վ՚ս որոյ և
սողոմոն անուՀնեցաւ , որ խաղաղասէր Թագա-
ւորն Հայ ։ Յօրինակ չՃմարիտ խաղաղուԹէնն ,
որ Է՛յ քո՛ , որ խաչիւ Իւրով սպան զԹշնա-

ձին մերոյ յանձինս իւրեանց նկարելին ։ Յորս մանաւանդ՝ զոն ոսփայել մեծն , որ և աքանչելիս արար ։ Քեզ զառապի զաղմ-դեոս դուն հալածել՝ ի նմանէ կապեաց , և զսրբոյն առաքելոյ զայն լուսաւորեաց ։ Յօրինակ փրկչին , որ զդեաս հանել՝ ի մարդկանէ , և զկորչս լուսաւորել ։ Ասուն սորա՝ ի մարդկային կերպարանս եղեալ , զբա-դումն առաւրս ըզ մարդկան շրջին , և զայսո սիկ աքանչելագործելն , նախապատրաստակ ինն եղև ։ Թէ բանն ած հանդերձեալըս առա քել՝ ի հօրէ յաշխարհս , և զմարդկային բնութիւն զգեցեալ , ոչ ձևապէս ոմն գիրեշ տակին , այլ իսկապէս լինիլ մարդ անձնա նօրինութիւն , ձանապարհորդեալ ըզ նմ մարդկային կերպս առանց մեղաց , և տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց , փրկել զմեզ յիշխանութենէ սատանայի , և լուսաւորել զհոգիս հնորհօք կատարեալ ած պաշտութեան , և այնպէս առաքնորդել մեզ՝ ի կեանսն յաւիտենից վարուք , և վարդա պետութեան ։ և յետ կատարելոյ նմին որ ինչ առ ուղղութեան , և փրկուն մեր էր սահ մանեալ յոյց հօրէ , երթալ առնս որ առա քեացն զնա ։ ոմն որ զտուբաթայ դերսն ըն թերևնու , զայս նմ խորհուրդս՝ ի գործս հղ բերեալին ստուգ ։ Այս ոմն ոսփայելն մեծ ոչ ումեք յայտնեաց զսկզբ լինելն իւր , միև չև կատարեաց զնմ գործս իւր ։ Այնպէս և քա ոչ կամեր թէ յայտնի արասցեն զինքն , թէ ով ոք է , միևչև աւարտեաց զփրկագործուն իւր , զի մի խորհուրդ խաչին խափանեացն ։

Յօդուած · ը ։

Պ՛յժ ոչ չերաց հնոյ կոպիկն , և նախահարց եղէն օ-բինակ փրկչին մերոյ , և գնօրէնութենէ , և այլ է-բաց նորին ։

1 · Ա ոան կենաց՝ ի մէջ դրախտին ե-ղև օրինակ խաչին քոյ յերկեղեց տէր ։ Լատուղ նմ նշանակեր զքո՝ ի խաչ ելիլ , և տումէ մեզ զմարմինն և զարիւն իւր նր՝ ի հաղորդութենէ ։ Այլ և օրի-նակ իսն էր ածածկին նր կուսին , որ եբեր մեզ զյն քո զպտուղն անմահութե ։

2 · Յոգեղէն սուրն , որ շուրջանակաւ պահէր զձանապարհ ծառոյն կենաց , եղև օրինակ խաչն և չարչարանաց , ըզ որով ձահ եղև քեմն և իւրացն անցանել , և մնանել՝ ի փառս յաւիտենից կենաց ։

3 · Դրախտն էր օրինակ երկնից ազքայու թե ։

դանօղն անպատասխանի արար ։ Այս յայտ ունիմք խաւարտոյտս յանդիմանել զայրուիս մեր՝ զմտաւ ածեալ զայս ձչմարտութի ։ Թէ ած յառաջքան զանկումն մարդոյն կամէր նմա՝ յարդիւնս գերբնական երանութե , ըստ հրեշտակաց , անաշխատ հնազանդու-թե փոքու ինչ հրամանաց առնել ։ որպէս զայս եցոյց պատուիրելովն՝ ի մէն միոյ ծա-ռոյ չուտել ։ Այլ յետ մեղայն խզրև թէ զիտրձ առեալ՝ ոչ զմարդկային բնութե , եաես զի մարդն ոչ անաշխատ , այլ զա-նիս աշխատութե զգծանանայ ։ ապա իրա-ւամբք վճիռ եհատ՝ քրտնաջան աշխատու-թե և վշտաց յանձնառուբք ըզ բոցեղէն սրով անցանել նմա՝ և հասանիլ յաւիտենական երանութե ։ ոմն զայս եցոյց մեզ խորհրդ-դով , երբ հրամայեաց բոցեղէն սրոյ շուր-ջանակաւ պահել զձանապարհ ծառոյն կե-նաց ։ Այս զի յայտ ի՛ ոք յանդգնեսցի զանձ կութին և զմահն՝ վատութե իւրում պատ ձառս դնել՝ սահմանեաց որդւոյ իւրում մահովամբ խաչի՝ ի փառան իւր մտանել , և այնպէս իւրոցն ամենեցուն առաքնորդել ի վերջաւիցս արդարութե և ողորմութե սյ ։ տէս , թէ միայ մեզ այսուհետև քան զայս ածային շահիղս զայլ ձանապարհ փրը կութե հնարել ։

15 · Յոմնան յանձին իւրում եցոյց զձև փրկչին ըն թաղման նր , և ըն յարու-թե ։ Օ ի ոմն նա կամաւ բացադրեաց զանձն՝ ի ծով ընկենուլ , վ զնառուլութի ծովուն հանդարտելոյ առ՝ ի փրկութի անձանց նա ատկից իւր նաւորդացն վտանգելոց ։ Այն-պէս և փրկիչն կամաւ ետ զանձն՝ ի խորս ծովու չարչարանաց խաչին ։ Այս ոմն յոմնան՝ ի վիշապ ձկանէ կլեալ , ի փոր նր եղև զե լիս տիւս , և զերիս գիշերս , և ապա ել ան տի կենդանի , և քարոզութե իւրով դար-ձոյց զնինուէացիսն՝ ի մեղայ յապաշխարու թե փրկուե ։ Այնպէս և փրկիչն աշխար-հի ըն մերումն բնութե ձչմարտապէս կը-լեալ՝ ի մահուձանէ , եղև՝ ի սիրտ երկրի , ցե ե , ՝ի գերեզմանի , զերիս տիւս և զերիս գիշերս ։ և կենդանի մնացեալ ածուքե ինքնին յարեաւ՝ ի մեռելոց յերրորդ աւուր ։ և աւետարանին իւրոյ քարոզութե դար-ձոյց զնմ աղգս՝ ի մեղաց յապաշխարութե կենաց ։

16 · Լ յև հրեշտակք , որք՝ ի մարդկէն կեր պարանս երևեցին , խօսեցին ըն մարդիկ և ընդկին ըն նր , զնև ինչ փրկագործուե փրկ

միշտ լինեն ընդ նմա, ձեւացուցանեն զքո առաջնորդ կամ ուղիկն՝ որ եկեղեցւոյ, ընդ որում միշտ կայ, և ոչ մեկնի՛ ինչ մանկ. ընդ խոստման իւրում, թէ՝ ահա սիկ ես ընդ եմ զնմա՛ աւուրս մինչև՛ ի կատարած աշխարհի։

13. Գայան, զոր մուխս՛ի մեռանի՛ կարի՛ ի ջուր, և քաղցրացոյց զայն, եղև նը- շանակ խաչին քո. որոյ խոկումն՛ք քաղցրանան ամենայն վիշտք և դառ- նութիւնք անձկութեց յաւիտեան պահ- պանութիւն նոր օրինացդ քո՝ պատա- հելոց։

14. Արկոտասան աղբերքն յաղխմայ՝ և- ղեն օրինակք երկոտասան առաքե- լոց նոն, և եօթանասուն արմատե- նիքն՝ եօթանասուն և երկու աշակերտ տաց նորին։

15. Ա՛ն որ գառաղանաւ Հարեալ բըղ- խեաց զջուր, և արբոյց զնիէ յանա- պատին, եղև օրինակ քո՛ն, որ յետ անշրն- ջանալոյ իւրոյ ի՛ վէր խաչին, տիգաւ խոցեալ կող նր բղխեաց արիւն և ջուր. որք զնմա՛ արարածս արբուցին, և զովացուցեալ՛ զոր խորհրդովք եկե- ղեցւոյ կազդուրեցին։

16. Ձորն՝ յոր բարձրացոյց մուխս զօձն պղնձի, եղև նշանակ խաչին քո՛ն. խակ օձն որ՛ ի վէր նր, եղև օրինակ քո՛ն. որ բարձրացաւ՛ ի վէր խաչին. զի ոչ և գրեալ է, ծնն. Ը. օձն էր խմաստնա գոյն քան զնմա՛ գաղանս. և քո՛ է խմաս տուէ հոր։ Եւ զոր օրինակ, որ միան գամ Հարեալ՛ ի կոտորիչ օձէ՝ հայեր յայն օձն, բժշկիւր՛ ի խայթոճածոց օձին, և այնպէս ապրեր՛ ի մահոճանէ. այնպէ և մեք Հաւատով՛ ի խաչելեալն քո մկրտեալ՝ ապրեցաք՛ ի յաւիտե- նից մահոճանէն։

17. Անանային լինուն եղև նշանակ տուչ- ութե՛ն ոգւ խորհրդոյ Հաղորդութե՛ն մարմնոյն քո՛։

18. Լուրանն վկայութե՛ն եղև օրինակ եկե- ղեցւոյն քո՛ի։

19. Տապանակն ուխտի եղև նշանակ քո՛ն ընդ մարդկութե՛ն։ Պատեալ էր սա ոսկ- ւով. զի քո է լի խմաստութե՛ն, և սի- րով։ Եւ ի՛ նմա սափոր ոսկի լի մա- նանայիւ. և այս էր նշանակ Հոգւոյն քո՛ն, յորում է լիութի՛ն ածութե՛ն, որ է ամ բարութե՛ն, և քաղցրութե՛։ Եւ ին՛ի նմա

Ո՛ՀԵ՛Ի ՀԻՆ ՒՈՒԱՒԷ ԵՂԵ ՕՐԻՆԱԿ.

թե՛. ուսուի և զարքայութե՛ն երկ- նից անուամբ դրախտի նշանակեաց փրկիչն։

4. Տապանն նոյի՛ ի ջրերկուսի փայտից կազմեալ, զքառասե՛ն խաչն քո՛ի ձեւա- ցոյց, որով ամ աղգք փրկեցան։ Եւ և օրինակ եկեղեցւոյն քո՛ի, որ խաչին քո՛ի է կառուցեալ, և է ի միայն տեղի ապաւինի, արտաքոյ որոյ չէք փրկուի։

5. Աեղանն Հանդերձ փայտիւ. յորոյ վէր եդաւ խաՀակ կապեալ, և Հանդեր- ձեցաւ ոյ ողջակէզ լինիլ, եղև ստուե- րագրութե՛ն նախատուշակ խաչափայ- տին քո՛ի, յորոյ վերայ զանձն իւր մա տոյց պատարագ ոյ Հօր իւրում բարձ րելոյ։

6. Ամանդուղքն, որ՛ ի տեսլեանն յակո- բայ, էր նշանակ խաչին քո՛ի։

7. Յուսն յակոբայ եղև օրինակ խաչին քո՛ի։ Օ՛ի ոմն յակոբ ընդ որում ինքն ասաց, ցուսլ՛ ի ձեռին էանց ընդ յորդա- նան, և եղև յերկուս բանակս. սոյնպէ և փրկիչն աշխարհի յերկն յաշխարհէ մերկ յամմէ, զկասին միայն ոտնքն, յոր մէ կախեալ էր. և ստացաւ զերկուս մեծամեծ ժողովուրդս, յն ըՀին, և զնոր եկեղեցին։

8. Ծաղկեայ պատմուճանն յովսեփայ նշանակեաց զմարդկային բնութի՛ն քո՛ի։ Օ՛ի ոմն յակոբ արար զայն, և զգե- ցոյց որդւոյ իւրում յովսեփայ. սոյնպէ և Հայրն երկնաւոր կազմեաց զմարդ- կութի՛ն, և զգեցոյց որդւոյ իւրում միածնի։

9. Ա՛որեկին վառեալ, և ոչ այրեալ՝ եղև օրինակ ներմարմնութե՛ն բանին ոյ։ Ա՛որեկին էր նշանակ մարդկութե՛ն նր, խակ բոց՝ և Հուր՝ ածութե՛ն։

10. Գաւազանն մովսէսի եղև օրինակ խա չին քո՛ի։

11. Աչխարն՛ ի զատկի զեհեալ՝ խորովեալ Հրով, և ընդ նմին բաղարջ ընդ եղեգի կե րեալ, նշանակէ զքո՛ն ածայինն սիրով վառեալ, չարչարեալ, և զմարմին իւր՛ ի կերակուր մարդկան տուեալ։ Խակ արիւն նոյն ոչխարին զդրամբ արկեալ՝ նշանակէ զքո՛ի Հեղումն՛ք արեան իւ- րոյ ազատելն զմեզ՛ ի մահոճանէ յա- ւիտենից։

12. Աիմոն լուսոյ յանապատին առ որդիան իւ՛ի որ առաջնորդէրնոյ յամէջս նոյ, և

3 · Եւ կարդաց սամուէլ առ ա՛ր · և ետ ա՛ր ձայնս , և անձրեւս յաւուրս յայնմիկ · և երկեաւ ա՛մ ժողովուրդն յոյժ ի՛ տէրէ , և ի՛ սամուէլէ ։ ա՛ · Թագ · ԺԲ · 18 ։

4 · Եւ փչեաց եղիա երիցս ի՛ մանուկն · և կարդաց զա՛ր · և ասէ , ա՛ր ա՛ծ իմ , դարձ ցկ շունչ մանկանս ի՛ սա ։ և եղև այն՛պէս ։ ՚Ր · Թագ · ԺԷ · 21 ։

5 · Պատասխանի ետ եղիա , և ասէ ցյիհնա պետն · Եթէ այր ա՛յ եմ՛ես , իջցէ հո՛ւր յերկինից , և կերիցէ զքեզ , և զդիսունսքո։ Եւ էջ հո՛ւր յերկինից , և եկեր զնա , և զդիսունս նո՛ր ։ ՚Ր · Թագ · ա՛ · 10 ։

6 · Եւ եղիսէոս անկա՛ծ զմանկունն բե՛թ՛ե՛լայ զկատակիւսիւր · և ելին երկու արջ յանտառէ , և պատառեցին ի՛ նոցանէ քառասուն և երկու մանկունս ։ ՚Ր · Թագ · Բ · 24 ։

7 · Խաղմացոյց զիւղն աղքատ այրուցին , որով հատոյց նա զպարտս առն իւրոյ ։ ՚Ր · Թագ · Ճ · 5 ։

8 · Ընդ՛օ՛ք իւր զմեռեալ որդի սոմնացի կը՛նոջն կենդանացոյց ։ ՚Ր · Թագ · Ճ · 33 ։

9 · Խաղմացոյց զպաղատիտան տալ որդւոց մարդարէից յուտել ։ ՚Ր · Թագ · Ճ · 43 ։

10 · Եւ էջ նէեման , և մկրտեցաւ ի՛ յորդանան եօ՛թն անգա՛մ՝ըս բանին եղիսէի · և դարձաւ մարմին նո՛ր իբրև զմարմին մանկան մատաղոյ · և սրբեցաւ ի՛ բո՛րոտութէ · և եկին եկաց առաջի նո՛ր , և ասէ · ահա գիտացի , թէ՛ չ՛գոյ աստ՛ուած յա՛մ երկրի , բայց միայն ի՛ մէջ իսրայէլ ։ ՚Ր · Թագ · Է · 14 ։

Ա՛յլ յաղագս այսոցիկ աբանչելեացն ի՛ դէպ է՛ մեզ իրաց ինչ գիտակ լինել ։ Նախ՝ զի սահմանաւոր իմն էին մարգարէից տո՛ՀԱՐ ձիրքն աբանչելագործուե՛ ։ Վանզի տո՛ՀԱՆ նոյ զայս աղգ՝ և զայն աղգ աբանչելեաց միայն առնել , և ո՛չ զա՛մ աղգ ։ Եւ տո՛ՀԵԼ եղև նո՛յ յայսչափ տո՛ՀԱՐս միայն առնել , և ո՛չ որչափ և կամք իցեն նո՛յ ։ Այլ և նախա՛գիտութի՛ն ապագայից ընդ սմին պայմանի՛ չնոր՛հեալ եղև նո՛յ ։ Երկրորդ՝ տո՛ՀԱՆ նո՛յ այս ձիրք առ հաստատութէ՛ բանից նո՛յ , թէ՛ յո՛յ էն · և թէ՛ անվրէպ կատարին զոր ինչ միանգամ՝ի դէմն նո՛յ խօսին ։ Աստի կինն՝ զորոյ յարոյց եղիա զմեռեալ որդին , ասաց ցեղիա · Ա՛յժմ ա՛րդ գիտացի , եթէ այր աստ՛ուա՛ծ բան՛ն ձշմարիտ է՛ ի բերան տո՛ ։ Երկրորդ՝ այս տա՛ր աբանչելիք գործեալ եղեն , ոմ՛ զի հա՛ կատակողքն քո՛ի յո՛ի ոմ՛իոքէն զատուն՛դա՛

նման տախտակք օրինաց · և այս նշանակերը զքո՛ տո՛ՀՈՂ օրինաց ։ Այ՛ի՛ նը՛մա և գառազանն ահարոնի՛ · և այս նշանակերը զհ՛ինգերկ՛ուտ քահանայապետ՛ի՛ն իշխանութէ՛ն նո՛ր ։

20 · Եղեանն ողջակիզաց , և այլ զոհից եղև նշանակ քո՛ · զի ի՛քո յո՛ պարտ է մեզ մատուցանել այլ զձ՛նշումն մարմնոյ , և զայլ գործս իւրաքանչիւր առաքինութէ՛ն ։

21 · Եղեանն հացից և եղև նշանակքո՛ի · որ է հաց կենաց · որպէս և ասաց , Թէ ես եմ հացն կենդանի , որ յերկինից է՛ջեալ ։ Երկրորդ՝ հացքն , որ զըլեզին ի՛ վէ՛ր նո՛ր , էին նշանակք երկրորդ՝ սան առաքելոցն , և վարդապետութ՛ե՛ն նոցա ։

22 · Ա՛շտանակն ոսկի եղև նշանակքո՛ի , որ է անմատոյց լոյս իմանալի · ո՛չ և ասաց , Թէ ես եմ լոյս աշխարհի ։ Յա՛կ եօթն ձրագարանքն ի՛ վէ՛ր նո՛ր՝ են եօթն պարգեւք հոգւոյն սրբ՛ոյ , որովք լի էր քո՛ ։

23 · Ա՛զգի ազգի զոհք և նուէրքը ձեւացոյցանէին զպատարագսն քո՛ , որ ի՛ խաչին ։ Յա՛կ Թէ լինդրեացի , Թէ ի՛նչ աղագաւ ի՛ սպեսպէս բազում իրաց լինէին զոհք· այս է պատճառն , զի իւրաքանչիւրն յաղագս անկատարութէ՛ն իւրոյ ոչ կարէր զլուծ՛ն կատարելոյ՛ն միոյ պատարագին քո՛ ձեւացուցանել ։

24 · Պատն , որ զօր ա՛մ յատաւօտու , և յե՛րեկոյի մատուցանիւր , ձեւացուցանէր զմշանջենաւոր գառն ա՛յ պատարագեալ ։

Յօդուած · Ճ ։

Յաոաջ բերին պէսպէս աբանչելագործուե՛ն հարց մե՛ց հնոց , ոմ՛ նախանձաբերն զա՛ն պիրապէս աբանչելագործ ։

1 · Եւ ո՛չ ևս եկաց մարգարէ յիսրայէլ իբրև զմովսէս , այլ՝ զոր ծանեաւ ա՛ր զնմ՛ յանդիման , ա՛մ՝ նշանաւք և արո՛ւեստիւք , զոր առաքեաց ա՛ծ առնել յերկրին եդիպտացւոց ։ Ընդ · օրինաց · ԼԴ · 10 ։

2 · Եւ ասէ յեսու · կացցէ արեգակն հանդ՛պ գաբաւոնի , և լուսինն հանդիպ ձո՛ր՝ոյն ելանայ ։ Եւ կացին արեգակն և լուսին ի՛ կայն իւրեանց մինչև եհա՛ւ ա՛ծ վրէժ՛ ի թշնամեացն նո՛ր ։ Յես · Ճ · 12 ։

Աչերդ նորա՛ ի մի, և յերկու իրս. իսկ ձերն մեր յաՀմի, այն է, յերկրի, յերկինս, ի ծովս, և ի յօդս սարեգակն, և ի լուսին, ի վերջ դիւաց, ի հրեշտակս, և ի բազում մարդիկ. և ի վեր այսր ամի ունեը իշխանութիւն և զմեղս թողուլ, որ միայն այդ է սեպհական։ Ասուի յայտ է, թէ սքանչելագործութիւնք մարգարէիցն իբրև տարացոյցք էին զնա մերոյ յոի տիրապես սքանչելագործ լինելին նախաձեւացուցանէին, այլ և զապագայից գիտութիւնք նոցին՝ ձևք եղեն նմա մերոյ ծածկելոց, և չև ևս եղելոց գիտութեն ամի։

զանութիւն իւրեանց առ քանիւք նոր անգամիր առնել։ Վասդն եթէ սահմանաւոր սքանչելագործութիւնք մարգարէից զքանս նոցա աներկ ևան անստգիտ լինիլ հաստատէին, որչափ ևս անքաւ անսահման յաՀմի տիրապէ արարէր սքանչելագործութիւնքն յիւրն՝ զքանս նոր։ Վակ ուսոի յայտ է, ասասցէ ոք. Թէ նշանագործութիւնք մարգարէիցն սահմանաւոր էին, և հաղորդութիւն լինն. իսկ նոն մերոյ էին անսահման, և տիրապես։ Վսեմք, Թէ յայտ է յեղանակէ նոր առնելոց զսքանչելիս։ Վսա՛ զի նորա հայցելովքն առնէին. իսկ տէրն մեր իբրև իշխանութիւն. ոչ զայս յեր յորդուամ մասին առաւել յայտ ապացուք։

ՄԱՏՆ ԵՐՐՈՐԴ

Ա՚անխաբանութե՚ ցաղագս բանից առաջնիկայ մասին ։

ըչափ ինչ նախատգուշակ մար գարեութե՚ց քանք առ փրկա գործ անօրէնութե՚ն ահն մե՚ ըոյ յե՚ք յերկրորդում մասին յառաջ քերեալ կարգեալ ե՚ ղեն , զայնոսիկ ը՚ առաւել՚ա դոյն մասին յառաջնիկայ՚ի զանազան բաժինս տրամանրոշե՚լ , ձեռով նմին զիւրաքանչիւր հնդեակ իւրքանչիւր անօրէնութե՚ց պատմութե՚ց , զորս ՚ի ՚նբ աւետարանչացն ունիմք , կարգեմք ը՚ պատ շաձի՚ ը՚ այսմ օրինակի ։ Ո՚ աւետարանչաց ՚նբոյն ՚ի մէջ առեալ զպատմութե՚ն , գնեմք էջիւ որոշեալ ։ որոյ յաջմէ կարգին առ ՚ի մարգարէից նախասկայութե՚ք ։ իսկ ՚ի ձախ մէ ՚ի հաւատոյն եկեղեցւոյ յառաջ քերեալ իմաստք գնին առ ընդդեր ։ Իսկ որ զընդդերն ձեռոյս խնդրե՚ , այս է ։ Ո՚անզի լմե՚ ձահ եղև փրկչին մերում առ ՚ի փրկութե՚ն մեր առնել՝ և կրել , զոր ինչ միանգամ արար՝ և կրեաց , երեք են որք յոյ ՚ի վկայս մեզ կարգեալ են ձշմարտութե՚ք ։ Ո՚յսինքն է , հին կտակարանաց բովանդակութե՚ն , նա խագուշակ մարգարէութե՚ք ։ և նոր կտակա րանաց գիրք՝ ականատես եղելոց տեսութե՚ք ։ և սո՚ք հոգւոյն յայտնութե՚ք ։ այլ և նո՚ր ը՚նդ նուր սո՚ք եկեղեցին՝ հաւատով և վարդապե տութե՚ք , միանգամայն և ՚ձծարեալ գոլ՚ ծովք ՚ձծպաշտութե՚ք ։

Ա՚յլ զվերծանողս՚ որ գիտակ լինիլ կամիք նախ առաջին այսմ , զի ո՚չ ՚ամ աւետարա նական պատմութե՚ն հանդէպ զառ՚ի մար գարէից բանն կարգեմք ։ այլ որոց վերաբեր գլխաւոր անօրէնութե՚ն ձառն ։ Ո՚ւ այս ձառից ո՚չ առ իւրաքանչիւր բանս , այլ առ բուն բանս նոցին , զգոյացութե՚ն անօրէնու թե՚ց փրկչին ցուցից ։

Ա՚րկրորդ՝ զի ո՚չ առ իւրաքանչիւր անօրէ նութե՚ պատմութե՚ն մէն մի բան մարգա րէական ՚ի վկայութե՚ն մատուցանեմք ։ այլ ումեմն մի , և ումեմն բազումս ։

Ա՚րրորդ գիտել պարտ է՝ զի զմարգարէա կանս առանց մեկնութե՚ դնեմք ։ ոմն և յերկ րորդում մասին՝ ՚ի գումարելոց ասցին քա զում ինչ անմեկնելիս եդաք , ո՚չ իբր զանց ա րարեալ ։ այլ վա՚ իրաւացի պատճառաց ։ Ա՚խ՝ զի կարի իմն երկայն բանից կարօ տեին ։ և այն նպատակի գրոյս հակառա կեր , զորոյ զպատճառն վերագո՚նդ ցու ցեալ եմք ։ Ա՚րկրորդ՝ զի գիրս այս ո՚չ առ պարզամիտս , այլ առ գրոյ աշակերտս պի տանութե՚ն ունի ։ որոց եթե՚ ինչ ինչ ՚ի վը կայութե՚ն ո՚չ երևեսցի խորհրդոյն պատշա ձիլ ։ ունին՝ ՚ի գիրս ՚ձծաշունչ գրոյ թարգ մանչաց տեսանել , և զպատշաձ քերութե՚ն նո՚ց առային խորհուրդ ստուգել ։ Ա՚րրորդ՝ զի բանք նոցին ը՚նդ նախընծայ իմաստնին իսկ Ա՚ձմարտիւ վկայեն խորհրդոյն այնոցիկ , առ որս ՚ի վկայութե՚ն մատուցեաւն են ։

Ա՚ստ ՚ձերմարմնութե՚ն բանին ՚ձ ։

Բանք մարգարէից ։	Բանք ՚ձբ աւետարանին ։	Բանք եկեղեցւոյ ։
1 ։ Տ՚ը ստացաւ զիս՚ի սկիզբն ՚ձնանապարհաց իւրոց ՚ի գործս իւր ։ յառաջ քան զաւետեանս հաստատեաց զիս՝ և յառաջ քան զբլուրս ծնաւ զիս ։ առակ ։ ը՚ ։ 2 ։ Մինչև ՚ձն երկինք հաստա տեցան ։ սաղմ ։ լբ՚ ։	1 ։ Ա՚ ակբանէ էր բանն , և բանն էր առ ՚ձծ , և ՚ձծ էր բանն ։ յով ։ ա ։	Ո՚ր էրն ՚ի սկզբանէ առ ՚ձծ , և ՚ձծ բանն ։ Ո՚րն գիտած երկ նաւորի՝ իմաստութե՚ն բան և որդի ։ ՚ի ղաբիմոն ։
	2 ։ Ա՚ստ ինչ նովաս եղև ։ յով ։ ա ։	Ո՚րով ՚ամ ինչ եղև յերկինս , և ՚ի վ՚ը երկրի երևելիք , և անեե րևոյթք ։ ՚ի կաղապանին ։

Ա՚յսօր սիեզերքը պայծառացան աւետեօք Ոգւոյ կուսին, քանզի բանն մարմին եղեւ, և բնակեցաւ ՚ի մեզ։ ՚Ի շաբաթոյն։

Ա՚յսօր՝ ի լերինն Թափօր ցուցեր ընտրելոց քոց ՚ի փառաց քոց, ողորմի ՈՑ. օրհնեմք զքեզ ՚ի փառս հօր, որ ես ՈՐ կենդանեաց, և մեռելոց։ ՚Ի շաբաթոյն։

3. Ա՚ռաքեաց զբան իւր. ապրեցոյց զնոսա։ Օ մարմին Հաստատեցեր ինձ. ապրեա՛ զիս։ Ա՚յս եկիր, և բնակեցայց ՚ի միջի քում, ասէ ՈՐ աստեղական. զաքար. Ըբ։

3. Ա՚ռաքեաց զբան իւր. ապրեցոյց զնոսա։ Ա՚յս բանն մարմին եղեւ, և բնակեաց ՚ի մեզ։ ՚Ի շաբաթոյն։

4. Ցեղս այսօրիկ ՚ի յերկրի եւ բնեցաւ և ՚ի մարդկան չորեքցաւ. բարուք. Ըբ։ Ա՚հաւասիկ ՚ի միս առնել մանուկ էմ. վերացայ և բարձրացայ, և փառաւորեցի յոյժ։ Եսայ. ԾՔ։

4. Ա՚յս պետուռ պիտոյս նոքա, զոր էրբա ղինածնեա ՚ի հօրէ՝ լի ընդհօր և Ճշմարտութիւնէ։ յոհ. ՈՐ։

Ա՚յսօր՝ ի լերինն Թափօր ցուցեր ընտրելոց քոց ՚ի փառաց քոց, ողորմի ՈՑ. օրհնեմք զքեզ ՚ի փառս հօր, որ ես ՈՐ կենդանեաց, և մեռելոց։ ՚Ի շաբաթոյն։

Ա՚նդ ամենքեան յղութիւնէ, և ծնունդք մարմնացեալ բանին ՚ի մարիամայ աբեղ հոգւով սրբով։

Բանք մարգարէից։

5. Ա՚ւ ասէ. դարձեալ եկիր ասացեա՛ ՚ի ժամանակի յայսմիկ ՚ի սոյն աւուրս, և ունիցի որդի սարրա կին քո։ ծնի. ԺԲ։ Ա՚յս երևեցաւ հրեշտակ տէռ կը նոցին, և ասէ ցնա. ահաւասիկ դու ամուլ ես. և ոչ ես քո ծնանել. և յղասցիս՝ և ծնցիս որդի. դատ. ԺԳ։ Ա՚յս աւետիք սքանչելիօք յղութիւնէ, և ծննդեան Յաւհաննէս, և սուրբ անուն, օրինակք, և նախատուշակք եղեն աւետեաց գերբուքանչելի յղութիւնէ, և ծնընդեան փրկչին մերոյ ՚ի ՏԲ կուսէն. ռաք և գործք և կիրք նոցին՝ փրկագործ անօրինութեց նորին։

Բանք ՚ի ԱԲ աւետարանին։

5. Ա՚յս յոհաննէան վկայեբորբի առաքեցաւ փաբերել հրեշտակ յայ ՚է Ա՚ղաչ ՚ի փալելիացաղ, որոմ անուան էր նախարբել. աւ կոյս լուսեղեակ աւուն՝ որոմ անուան էր յովնէփ ՚ի փանէ դաւիթէ, և անուան կուսին մարիամ։ Ա՚յս եկեալ աւուն հրեշտակին ասէ. ՈՒրախ լեր բերի բեալդ՝ որ ընդ ՀԵՂ։ Ա՚յս նա ընդ բանին խոսովէցաւ, և խորհէր ընդ ՀԻՑ, ՆԵ որպիսի ինչ էիցէ ողջոյնս այս։ Ա՚յս ասէ ցնա հրեշտակն. ՄԻ երկնչիր մարիամ, ալ փաբեր զքեզ ՀՈՐՑ յայ։ ղուկ. ՈՐ։

Բանք ՀԵՂԵՑՈՑ։

Ա՚ւրախացիր սրբուհի զաբրիէլի աւետաւորն, որ քարոզեացն զաւրութեան արբային ՀՈՐ ՚ի յերկինից։ ՚Ի շաբաթոյն։ ՈՒղջոյն քեզ մարիամ լի շնորհօք, ՏԸր ընդ քեզ, օրհնեալ ես դու ՚ի կանայս։ ընդհանուր ՀԵՂԵՑՈՑ բանք։ Ա՚ղթատամ ծաղիկ անզատատպարտ շառաւիղ, վե բաբուսեալ յարմատոյն յես սեաւ, զքեզ եսայիաս կանխաւ վերատեսեալ եօթնեաւրիւեան շնորհաց հոգւոյն ՀՈՒՆԱՑ բան գոլ. ՏԾԾԾԻՆ և կոյս, զքեզ մեծացուցանեմք ՚ի շաբաթոյն։

6. Ա՚հա կոյս յղասցի և ծնցի որդի. և կոչեսցեն զանուն նո՚ Էմմանուէլ։ եսայ. Է։

6. Ա՚հա ասէ ցնա հրեշտակն. մի երկնչիր մարիամ, զի գտեր շնորհս ՅԱՐ։ ղուկ. ՈՐ։

Ա՚յսօր ՚ի քեզ լեռնալ ամուսնած ՀՈՐՑ բարբառ. . . . . ահա կոյս յղասցի և ծնցի որդի։ ՚Ի շաբաթոյն։

7. Ա՚ես ես խլհանուքիւն նո՚. և խաղաղուքիւն նո՚ չիք սահմանս։ եսայ. ԹԲ։ Ա՚յս եղիցի նմա՚ ՚ի հպյր. և նա եղիցի ինձ յոր դի։ ՀԲ. ԹԱԳ. Է։

7. Ա՚ՀԱ եղիցի ՆԵՑ. և որդի բաբՀՐԵԼՑԻՆ կոչեսցի։ ղուկ. ՈՐ։

Գովեմք զքեզ միածին որդի և բանդ ՈՑ՝ որ ՚ի կուսէն մարմնացար. խնայեա ՚ի քո սուրբ ընծա։ ՚Ի շաբաթոյն։

8. Յաթոռն դաւթի նստցի, և զաբքայուքիւն նո՚ յաղոդեսցէ. եսայ. ԹԲ։ Ա՚յս կանչնեցից զաթոռ նո՚ ցկաբհառան։ ՀԲ. ԹԱԳ. Է։ Խլհանուքիւն նո՚ խլհանուքիւն յաբհառնական, որ ոչ անցանի, և ԹԱԳաւորուքիւն նո՚ ոչ եղծանիցի։ դան. Է։

8. Ա՚յս պապ նմա պո՚ ԱԾ գահոյն դաւթի հօր նո՚. և ընտիպաւորեսցէ ՚ի վե պանն յակոբայ ՚ի յաբհառն։ Ա՚յս ընտիպաւորուքիւն նո՚ վախճան մի լիցի։ Ա՚յս ասէ մարիամ ՀՐԵՂԱՑԻՆ. ինչպէս լինիցի ինձ այդ՝ զանազի պաշտ ոչ գիտեմ։ ղուկ. ՈՐ։

Ա՚յսօր ՚ի լերինն Թափօր ցուցեր ընտրելոց քոց ՚ի փառաց քոց, ողորմի ՈՑ. օրհնեմք զքեզ ՚ի փառս հօր, որ ես ՈՐ կենդանեաց, և մեռելոց։ ՚Ի շաբաթոյն։

Ա ղաչեմք զքեզ՝ զի կոյս մա-
րիամ ածածկին , զարձրելոյն
զորութիւնէ Հոգւոյն եկաւորու-
սաւորեալ , և նոր հոգւոյն եկաւորու-
սաւորեալ ի քահանայութեն :

Վառակերպին անհաս . . . .
արբուխեց նոր և նոր բոլորից :
Որդի այլ ողորմեա ի շարին :

Լուսիոյ բանն ի հօրէ ելեալ
յերկինից զկնի ձայնիդ . ուստի
զաբրիել վեր առաքեր զկոյս
մարիամ առ ամլութէ յղացեալն
զքեզ յորովայնի : ի շարին :
Ա ղախին և մայր կենաց՝ աջոյն
ծնօղ հօր միածնին . ի շարին :

Պատշաճագոյն եղև քեզ՝ ի կու-
սէ առն խօսեցեալդ ծնանիլ :
Այս՝ թէ մի իւր , և թէ մի
մօրն , և թէ մի մեր : Ա՛ի իւր ,
զի մի յանհաւատից իբրև զա
նօրինսպես ծնեալ արհամար
հեսցի : Ա՛ի մօրն , զի մի իբ-
րև զշնացեալ ոք քարկոծեսցի :
Այս մի մեր , ոյր զինչ անակն
ցի , թէ՝ նա եկեղեցին կոյս ,
և խօսեցեալ առն միւսմ , այս-
ինքն քեզ : Աբեն Նովհան . նո .
29 . ոբ . 1 :

Ա ճածին անհարանապեալ , ըզ
բանն անսկիզբն յղացար , և
զնծոն անխիտանալին ծնար . զան
պարապրելին ի գիրկս քո բար
ձեր . նման անդադար բարե-
խօսեա մեծ անձանց մերոց : Ի
Յովհաննու :

Ծնաւ նոր արքայ ի բեթղե-
հեմ քաղաքի՝ որդիք մարդկան
օրհնեցէք . զի մեծ մեր մարմնա
ցաւ : Ա՛ն բաւեցին երկինք և երկ
րի , ի՛ խանձարուրս պատեցաւ ,
ոչ մեհենեալ ի հօրէ ի՛ նոր այ-
րին բազմեցաւ : Ա՛յսօր ան-
պարապրելի բանն հօր բազմի

9 . Պատասխանի եա հրեշ-
տակն , և ասէ ցնա . Հո-
գին սբ եկեսցէ ի քեզ , և
զօրութիւն բարձրելոյն հո-
վանի լեսցէ ի վերայ քոյ .
ղուկ . ա :

10 . Ա՛ռանցի և որ ծնանե-
լոցն է՝ է՛ի քէն , սբ է : ղուկ . ա :

11 . Այս որդի այ կոչեսցի .
ղուկ . ա :

12 . Այս ահա եղիսաբեթ
աղփանան քո , և նա յղի է՝ է
ծերութեն իւրում . . . . .
Օ՛ի ոչ պիտասցի առ յայ
ամ բան . ղուկ . ա :

13 . Այս ասէ մարիամ . ա-
հաւասիկ ես աղախին տն ,
եղեցի ինձ ըստ բանի քում :
ղուկ . ա :

14 . Այս յայնժամ ծնունդն
էր այսպէս . խօսե
ցեալ ղմայր նր մարիամ յով-
սէփոս , մինչդեռ եկեսցէ առ
ինքեանս գաւառս յղացեալ՝ հոգ
ւոյն սբոյ . . . Այս հրեշտակ
տն՝ է պատասխան երեսեցաւ ինձ ,
և ասէ . յովսէփ որդի դաւ-
թի . մի երկնչիր առնուլ առ
քեզ զմարիամ կին քո . քան-
զի որ է նմանէ ծնեալ՝ է՛ի
հոգւոյն սբոյ է : Ա՛նցի որդի .
և կոչեսցես զանուն նր յս .
զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ
իւր՝ ի մեղաց իւրեանց : Նահ
նկեսոս . ա :

15 . Այս զարհուրեալ յով
սէփ՝ է՛ի քնոյ անտի , արար որ
պէս հրամայեաց ինձ հրեշտակն
տն . և եառ զինուն կնոջ իւր .
և ոչ գիտեր զնա՝ մինչև ծը
նաւ զորդին իւր զանդրա-
նիկ . և կոչեաց զանուն նր
յս : Մատթ . ա :

16 . Այս եղիա ընդ առաւօտն
յարգիլն էլ յովսէփ՝ է գա
լոյնէ՛ի դաշտէն նազարէթէ
՛ի հրէաստան՝ է դաշտ դա
նիէլ , որ էոյլ բնեղնեմ . . .
Տնանել յՅոգիէր մարեխաս
հանդերձեալ , որ խօսեցեալն էր
նմա , և եր յղի : Այս եղեա

Ա ռաւակերպին անհաս . . . .
արբուխեց նոր և նոր բոլորից :
Որդի այլ ողորմեա ի շարին :

Լուսիոյ բանն ի հօրէ ելեալ
յերկինից զկնի ձայնիդ . ուստի
զաբրիել վեր առաքեր զկոյս
մարիամ առ ամլութէ յղացեալն
զքեզ յորովայնի : ի շարին :
Ա ղախին և մայր կենաց՝ աջոյն
ծնօղ հօր միածնին . ի շարին :

Պատշաճագոյն եղև քեզ՝ ի կու-
սէ առն խօսեցեալդ ծնանիլ :
Այս՝ թէ մի իւր , և թէ մի
մօրն , և թէ մի մեր : Ա՛ի իւր ,
զի մի յանհաւատից իբրև զա
նօրինսպես ծնեալ արհամար
հեսցի : Ա՛ի մօրն , զի մի իբ-
րև զշնացեալ ոք քարկոծեսցի :
Այս մի մեր , ոյր զինչ անակն
ցի , թէ՝ նա եկեղեցին կոյս ,
և խօսեցեալ առն միւսմ , այս-
ինքն քեզ : Աբեն Նովհան . նո .
29 . ոբ . 1 :

Ա ճածին անհարանապեալ , ըզ
բանն անսկիզբն յղացար , և
զնծոն անխիտանալին ծնար . զան
պարապրելին ի գիրկս քո բար
ձեր . նման անդադար բարե-
խօսեա մեծ անձանց մերոց : Ի
Յովհաննու :

Ծնաւ նոր արքայ ի բեթղե-
հեմ քաղաքի՝ որդիք մարդկան
օրհնեցէք . զի մեծ մեր մարմնա
ցաւ : Ա՛ն բաւեցին երկինք և երկ
րի , ի՛ խանձարուրս պատեցաւ ,
ոչ մեհենեալ ի հօրէ ի՛ նոր այ-
րին բազմեցաւ : Ա՛յսօր ան-
պարապրելի բանն հօր բազմի

9 . Պատասխանի եա հրեշ-
տակն , և ասէ ցնա . Հո-
գին սբ եկեսցէ ի քեզ , և
զօրութիւն բարձրելոյն հո-
վանի լեսցէ ի վերայ քոյ .
ղուկ . ա :

10 . Ա՛ռանցի և որ ծնանե-
լոցն է՝ է՛ի քէն , սբ է : ղուկ . ա :

11 . Այս որդի այ կոչեսցի .
ղուկ . ա :

12 . Այս ահա եղիսաբեթ
աղփանան քո , և նա յղի է՝ է
ծերութեն իւրում . . . . .
Օ՛ի ոչ պիտասցի առ յայ
ամ բան . ղուկ . ա :

13 . Այս ասէ մարիամ . ա-
հաւասիկ ես աղախին տն ,
եղեցի ինձ ըստ բանի քում :
ղուկ . ա :

14 . Այս յայնժամ ծնունդն
էր այսպէս . խօսե
ցեալ ղմայր նր մարիամ յով-
սէփոս , մինչդեռ եկեսցէ առ
ինքեանս գաւառս յղացեալ՝ հոգ
ւոյն սբոյ . . . Այս հրեշտակ
տն՝ է պատասխան երեսեցաւ ինձ ,
և ասէ . յովսէփ որդի դաւ-
թի . մի երկնչիր առնուլ առ
քեզ զմարիամ կին քո . քան-
զի որ է նմանէ ծնեալ՝ է՛ի
հոգւոյն սբոյ է : Ա՛նցի որդի .
և կոչեսցես զանուն նր յս .
զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ
իւր՝ ի մեղաց իւրեանց : Նահ
նկեսոս . ա :

15 . Այս զարհուրեալ յով
սէփ՝ է՛ի քնոյ անտի , արար որ
պէս հրամայեաց ինձ հրեշտակն
տն . և եառ զինուն կնոջ իւր .
և ոչ գիտեր զնա՝ մինչև ծը
նաւ զորդին իւր զանդրա-
նիկ . և կոչեաց զանուն նր
յս : Մատթ . ա :

16 . Այս եղիա ընդ առաւօտն
յարգիլն էլ յովսէփ՝ է գա
լոյնէ՛ի դաշտէն նազարէթէ
՛ի հրէաստան՝ է դաշտ դա
նիէլ , որ էոյլ բնեղնեմ . . .
Տնանել յՅոգիէր մարեխաս
հանդերձեալ , որ խօսեցեալն էր
նմա , և եր յղի : Այս եղեա

9 . Հոգի տն՝ի վր իմ . վասն որոյ
և ետծ իսկ զնս : Եսայ . կիս :
Ա՛որ ինչ արասր տր՝ի վր երկ-
րի , կին շուրջ պատեսցէ զայր :
երեմ . լա :

10 . Ա՛նցեր զի սբանչելիս
արար տր ՚ի մեզ իմ . ամէն :
11 . Ա՛ն տասց ցիս որդի իմ ես
դու : սաղմ . բ :
12 . Այս ասէ տր . միթէ տկա-
րանայցէ առ յայ բան՝ ի ժա
մանակի յայսմիկ դարձայց առ
քեզ՝ ի սոյն աւուրս , և եղիցի
սարրայի որդի : Ծնն . ժը :
13 . Հաւատով սարրա որ ա-
մուլն կոչեցեալ էր՝ ծնանիլ
զորդի՝ ի տարաժամ հասակի :
Եբր . ժա :
14 . Այս տեսանէր (մովսէս) զի
մրկնին վառեալ էր հրով , և
ոչ այրէր . ելից . ճ : Ի՛ջիր ոտ
զանձրև՝ ի վերայ դեղմանն . ոտ
ջոզ զի ջոզն յերկիր : սաղմ .
հն : Ա՛այիր՝ մինչև հատաս
վիմատանջ ձեռին , և եհար
զպատակերն . և վիմն որ եհար
զպատակերն , եղև լեառն մեծ :
դան . բ : Այս հայր դալարացաւ
գաւազանն ահարոնի՝ ի տանն
ղևեայ , և արձակեաց շառա
վիղ , և ծաղկեաց ծաղիկ , և
երևեցոյց ընկոյզ : Թուոց . ժէ :

Ա՛ յդ դուռն փակեալ կաց
ցի , և մի բացցի . և մի՛ ոք անց
ցի ընդ դա . զի տր ած ի՛ն՛էլ
մտցէ ընդ դա , և եղիցի փակեալ :
եզեկ . խդ : Պատեզ փա-
կեալ քոյր իմ հարսն . պատեզ
փակեալ , և ազբիւր կնքեալ :
երգ . դ :

16 . Այս դու բեթղեհէմ տուն
եփրաթայ . սակաւաւոր իցես
լինել՝ ի հազարաւորս յուդայ .
ի՛քէն ելցէ ինձ լինել իշխան
իսրայէլ . և ելք նր՝ ի սկզբանէ
աւուրց աշխարհի : Ա՛ան այ-
նորիկ տացէ զնս մինչև՝ ի ժա
մանակս ծննդականին . ծնցի ,

Յաղագս յայտնութեանն որ ընծայման , ի չեփերպուռ փախստեանն , եւ անուն դարձին :

Բանք Եղեղեցւոյ :

Ի բեթղէհէմ հրեաստանի եւ
րեւի արդարութիւն արեգական ,
այսօր երկրպագի անեղն յա-
րեւելից եկեալ մոգուց : Աստղն
գուշակեր մոգուցն առ ի բերել
ղընծայս ածուէն : Արտասուել
հերովդէս ցասմամբ մեծաւ եւ
սպառնալեօք . քանզի ձայն
լուեալ զարարչէն ի բեթղէ-
հէմ հրեաստանի . զարհուրել
դողացաւ ի նորածին թագա-
ւորէն : ի զաբակնոյն :

Ընդհանուր ծաւալեցաւ ծա-
գումն լուսոյ , մոգուցն հետեւե
լովաստեղն գուշակէ զծնունդ
յայրին , անդ մատուցանելոյ
զընծայս ածային ծննդեան :
Որ ի հուսէ անապական թա-
գաւոր ծնեալ քո ածէ . յորմէ զո
գան խմանալ զօրութիւնն . օրհ
նեցէք : Այս մոգքն աստեղ
նշանաւ եկիմն ի բեթղէհէմ ,
երկիրպագին նմա , եւ ի յայրէն
մատուցին զընծայս խորհրդոյ .
Ոնոյն եւ մեք երթեմք քեզ
բանաւնական ձայնիւ զերդս հո
գեւոյս առ քեզ լալովքեզ պատա
րագ ասկի , հինդրուկ , զմուռս ,
եւ զՀալուէնս . քեզ էմմանուէլ
որ ծնար տղայաբար , եւ վե-
րածեր զաշխարհս մարդկան հօր
յորդիդպրուէ : ի զաբակնոյն :

Ահա եղեւ քեզ թշխատիլ առ ի
հաստատել զլինիլն իւր յաղթե

Բանք առ աւետարանին :

17 . Եւ ի ծնանիլն յայ
ի բեթղեհէմ հր-
բնաւորանի հեռուս հեր
դէ արեւուն , ահա մոգ յա-
բնելոյ եկին յԵրէմ , եւ
ասեն . ոյր է որ ծնաւ
արեւն հրեից . զի պեւտ
պատն նոր յարնելս , եւ ե-
կուք երկիրպագանել նմա :
Եւ երբեմն լսեաս արեւոյ հե
րովդէս , խառնվեցաւ , եւ ամ
երուսաղէմ ընդ նմա . . . .
Եւ աբեկանելոյ ընոսա ի բեթ
ղեհէմ , ասէ , գնացէք . .
. . Եւ նորա երբեմն լսեան
ի նախաւարքն , գնացին .
եւ ահա աստղն զոր պեւտն յա
բնելս՝ առաջնորդեաց նոցա ,
մինչեւ եկեալ եկաց ի վերն ուր
էր մանուկն : Երբեմն պեւտն
զսաստղն , խնդացին յոյժ յոյ
բախտութիւնն մեծ : Եւ երբեմն
մտին ի տունն , պեւտն գմա
նուկն հանդերձ մաբեմաս
մարբեն իւրով , եւ անկեալ եր
կիրպագանէին նմա : Եւ բա
ցեալ գնոսա գանձս իւրեանց մա
գուցն նմա պատարագս , ոս
կուն եւ կնդրուկ , եւ գմուռս .
Եւ հրամանս առեալ ի պեւ
նէին նշտահանալ անդրէն առ
հերովդէս , ընդ այլ ճանա
պարհ գնացին յիւրեանց :

Տապն . Ը :

18 . Եւ երբեմն լսեան ա-
առաջ ոսկն ընդարձել գնա :

Բանք Մարգարէից :

17 . Եւ յարուցեալ առաջն յա
կոբայ , եւ յարիցեն այր յիւրէն ,
եւ հարցէ զիշխանս մովաբայ , եւ
առցէ աւար զնմանորդիս սեթայ
թուոց . լիբ : Ահա աւուրբ
դան ասէ տէր , եւ յարուցից դաւ
թի ծագումն արդարութիւն . եւ
թագաւորեսցէ թագաւոր : եւ
լսեմ . լիբ : ուսաւորեանց լուսա
ւորեանց եմ , զի հասեալ է լոյս
քո . . . Օ ի ահմ խաւար ծած
կեաց զերկիրս . եւ մառախուղ
զհեթանոս . բայց ի քեզ տէր
յայտնեսցի , եւ փառքն ի քեզ
երեւեսցին : Եւ գնասցեն թա
գաւորք ի լոյս քո , եւ հեթա
նոսք ի ծագել լուսոյ քո . .
. . . Եւ կեսցեն ի քեզ երա
մանք ուղտերամանքն մադիա
մու եւ գեփայ : Ամենեքեան ի
սաբայէ եկեսցեն բերել ոսկի ,
եւ հինդրուկ , եւ ականս պատ
արճականս , եւ փրկութիւն տէ
ղեն զաւետիս : եսայ . կ : Ահա
գաւորք թագասի , եւ կղզեաց
պատարագս մատուցեն նմա ,
թագաւորք արաբայ եւ սաբայ
պատարագս բերցեն նմա :

սաղմ . հա :

18 . Մանուկ ուղեւորեայ թերլ
փսաեսցի ձեր ամարու յաղգս

Բանք Մարկոսեան :

Յաղագս առ Ներսէսեանսն բանին ՅՂ : Ասան . Գ : 91

ի մասէր անբանից , բոլորից
ազն , եւ ի վերայ քերովբէից
հանդչի : ի զաբակնոյն :

ի հասանել նոցա անդր , լցան
ուրախ ծնանելոյ նորա .
եւ ծնաւ զորդին իւր զանդ-
րանիկ . եւ պատեաց զնա ի
խանձարուրս , եւ եդ զնա ի
մսուր . զի ոչ գոյր նոցա տե
ղի յիջեւանին : ղուկ . Բ :

եւ ձեացորդք եղբարց նոր դարձ
ցին առ որդիսն իւրեանց . միքէ . Ե :
Ասասուկ ծնաւ մեզ , որդի տը
ուաւ մեզ , որոյ իշխանութիւն ի
վր ուսոց նորոց . եւ անուն կո
չեսցեսնմա հրեշտակ մեծի խոր
հրդոյ . աքանչելի խորհրդա
կից . աստուած . հայր
հանդերձելոյ աշխարհին : ե
սայ . Թ :

աբրահամու , և զի մի՛ ի հրեից որպէս անթլփատ մերժեսցի :
19 . Այլ հոլէքեցաւ անուն նը յա , որ հոլէքեցաւն էր ՚ի հը բեղրայէն , գինչէ յղացեալ էր ընդ յոյնսն : ղուկ , Բ :
ղուկ . Բ :
Ընդունն եդեալ յայ նշանակ զպարգև ինչ ընտրեալ յայ . և զի քո պարգև ընտրեալ եր . զինուած ամենեքեան փրը կեացին . վասն կոչեցաւ յա , որ է փրկիչ : աբն ընդմա . նն . 37 . պր . 2 :
ձեր : ծննդ . ԺՀ :

19 . Այս ամուսնանեայ մովսէս զանուն ոմնեայ որդւոյ նա՝ ւեայ՝ յեսու . որ թարգմանի փրկիչ : Թուոց . ԺՃ :
20 . Այսուհետև ոչ ըլ մովսէսի , և ասէ . սրբեա դու ինձ զայմ անդրանիկ նախածին , որ բա՝ նայ զայմ արգանատ . քանզի իմ է : ելից . ԺՃ :
Այս յանկարծակի եկեսցի՛ ի տա ձար իւր իւր , զոր դուքն խնդրէք : մաղաք . Գ :
20 . Այս էրքա լցան ա՝ ռաւել սրբուհիք նը ըստ օրէ նացն մովսէսի , ածին զնա յեկեղ յանդիման առանել պն . և գալ պատարագս ըստ առ ուելոյն յօրէնս պն , զոյգս պատրաստից , կամ երկու չափս աղաւնեայ : ղուկ . Բ :
21 . Ընհատասիկ ոք նատեալ՚ի վր թեթև ամպոյ , եկեսցէ յե գիպտոս , և շարժեսցին ձեռա գործքն եգիպտացւոց յերե՝ սաց նը , և սիրտք նը լքցին ՚ի նա : եսայ . ԺԹ :
Ընդ յառնիլ լցա՛ և ասացեալն ՚ի պնէ ՚ի յեռան ովնեայ հարբաբէին , որ ա՝ ած : Յեգիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ : ովս . ԺՈ :
21 . (Յետ այսորիկ) հրեշտակ պն երևեաւ ՚ի տես ւնեան յովսեփու , և ասէր , արի առ մանուկդ . և ըն մայր էաւ , և փախիր յեգիպ պոս . զինչ ՚ի խնդիր է հե րովդէս կորուսանել զմա՝ նուկդ : Այս նա յարուցեալ էառ զմանուկն , և զմայր էաւ գիշերի , և փնաց յե գիպտոս , և մինչ վախճանեալց հերովդէսի , դար ձաւ յերկիրն իսրայէլ : Այս այսոսիկ ուսոյց մեզ ՚ի՛ , ոչ խոր շիլ ՚ի հալածանաց վասն իւր : ՚ի ղաբաին Տարն . փԼ . 2 :
Աբրահամայիր պատկ կուսից ... եսայեաս զբեզ թեթև ամպ ե՝ տես : ՚ի ղաբաին : Այսչ յովսէփ հնազանդութիւն առ բանս հրեշ տակին ՚ի նումին դիշերի յորում երևեցաւ նմա , և խօսեցաւ , իսկոյն զարթուցեալ ՚ի քնոյ , էառ զմանուկն յա , և զմայր նը , գնաց յեգիպտոս , և յետ վախճանելոյ հերովդէսի , դար ձաւ յերկիրն իսրայէլ : Այս այսոսիկ ուսոյց մեզ ՚ի՛ , ոչ խոր շիլ ՚ի հալածանաց վասն իւր : ՚ի ղաբաին Տարն . փԼ . 2 :

Ընդ նախընթացսն յովհաննու դրուչին . Ընդ դիպուածն պն . Ընդ պահս , և առ փորձութիւնս նորին :

Բանք եկեղեցւոյ :

Յովհաննէս յառաջագոյն ա՝ ռանձնացեալ՚ի լերինս , եկն՚ի Թագաւն ծերոնից յանապատն հրեաստանի քարոզել , և ա՝ սել . ապաշխարեցէք , զի մերձ ձեալ է արքայութիւն երկնից : Այսոր զի եսայի գրեալ եր յա՝ ղագս քարոզութեան սորա լինել յանապատի . ասելով . ձայն բարբառոյ յանապատի ՚ի ՚ի ՚ի՝ ն : Այսպես Թագաւորն երկնա՝ ւորի առաքեցար պատրաստել զճանապարհն նը յորմէս մարդկան , ըստ եսայեայ քարոզելոյն : Այս ի՝

Բանք աբ առաքելոցն :

22 . Այդ բան այ ՚ի վր յովհաննու որդւոյ պատարիկայ յանապատի անդ : Այս եկն յայ կողն յորդ՝ նանու յորդանէ , հրաւիրէ ապաշխարութիւնէ ՚ի խաղաղութիւն ղեղայ : Այրակս և գթեալ է ՚ի փիս պատճառեալ է՝ այնեայ մարդկանէ : Զայն բարբառոյ յանապատի . պատ րաստ արարէք զճանապարհ պն , և ուղիղ արարէք զշա՝ ւիղս նը . և այլն : Այս պեսզի ամենայն մարդին ընդ

Բանք տարփարէից :

22 . Այդ ես առաքեմ զհրեշ տակ իմ , և տեսցէ զճանապարհս առաջի իմ : մաղաք . Գ :
Այս ահա ես առաքեմ զհրեշ տակ իմ զի եղիցի մինչչև եկեալ ՚ի օր մեծ և երևելի : Այր պատ՝ րաստեսցէ զսիրտ հօր առ որ՝ դի , և զսիրտ առն առ ընկեր իւր , գուցէ եկեալ հարկանիցեմ զերկիր միանգամայն : մաղ . Գ :
Այդ ծագեցից զհրեշ տակ իւր զաւ թիւ , պատրաստ արարից զձեր օծելոյ իմոյ : աղաք . Ճ :

ղնաս նախ գալստեան քարոզ : Ղրագ օրինացն մնալեսի լուսա տու տունն իւիւր, և խմանալն արե գակունն յիջընթաց : Ծննդեան հոգւոյն սրբ զորս յաղատմայ յոր դիս ՚ի, ՚ի քէն սկիզբն և օրն նակ եղեալ ՚ի յորդանան մկիր տուբէն յատարքեալուն : ՚ե շարկն :

Ա յսոյսյաւհետեան որդին փա ռաւորից հօր և աթ. հոգւոյն , ՚ի յորդանան եկն այսօր մկրտիլ ՚ի յովհաննէ , կերպացեալ ի մարմն յաղագս իմ : Ա կրտելոյ բոլորից ՚ածն առ քեզ եկեալ հրաժարիլը , տեսանելով զքե բարպայծառ լոյս ՚ածուածեն ը հոգեղէն բնութեաս պարունա կեալ : Ա ստբոզական պար գևեցան հնարք աղաւնակերպ իջմամբ աթ հոգւոյն ջուրցն սրբ բուծե , և հայր ՚ի վերուստ վկայեալ կրկնակի ծննդեամբ գա ի որդի իմ սիրելի : ՚ե շարակ նոյն :

Ա յն ժամ գայ յն ՚ե փալի ղեէ ՚ի յորդանան առ յովհան նէս մկրտել ՚ե նմանէ : Եւ յով հաննէս արգելոյ ինա , և ա ասէ . ինչ պէտ է ՚ի ձեն մկր տել , և դուս առ իս փաս : Ա պատասխանի եւ յն , և ա ասէ ցնա . Լոյլ թոյլ այժմ . ապ այսպէս վայելէ մեզ լնուլ զամ արդարութիւնէ , և ապա լոյլ եւ նմա : Ա յս երբա մկրտեցաւ յն , եւ վաղվաղա ՚ի ՚ի ջրոյ անտի , և ահա բա ցան նմա երկինք , և եղես պիղծեն ՚ն զՀոգին աստուծոյ իջանել իբրև աղաւնի , ու գայր ՚ի վրան : Եւ ահա ձայն երկինէց , որ ասէր , դա է որդի իմ սիրե լի ընդ որ հաճեցայ : Տայ . Գ:

24 . Եւ նոյն ժամայն հա գին հանէ զնա յանապատ , և էր անդ պատուբս չորեսասն , փորձեալ ՚ի սատանայէ : Տարկ . ա : Եւ ՚ն եղէր , և ՚ն չէրբէ յաւուրքն յայնոսիկ . և ՚ի կա պարել նոցա կաղցեաւ : ղուկ . Գ : Եւ յետ կատարելոյ փորձու ելեն ելեալ զնա սատանայ , և ահա հրեշտակք Տեառն , և պաշտէին զնա : Տարկ . ՚ե :

Ա յն ահա յայն երկինէց , որ ասէր , դա է որդի իմ սիրե լի ընդ որ հաճեցայ : Տայ . Գ:

24 . Եւ եմուտ մնալես ՚ի մէջ ամպոյն , և ել ՚ի լեառն . և էր մնալես ՚ի լերին անդ զքա ռասուն տիս , և զքառասուն գիշեր : Ելից . լՀ : Եւ գնաց եղիա զորութեամբ կերակրոյն այ նորիկ զքառասուն տիս , և զք քառասուն գիշեր : ՚ի. Թագ . ԺԹ :

Ա յն ժամայն հրամա եաս զինեալն փորձիլ ՚ի սատանայէ , ասա թէ ոչ , ոչ համարձակեր սատանայ դալ առ նա : աքն Լուկաս . խն . 41 . պր . 2 : Ա յլ յաւետքան զմոլ սեա՝և քան զերկուս սահեաց քո . մի գուցէ մարմին առնուսցես իւր անհաւատալ լինն երևեսցի : ոսկեբերանն :

Ա յնուհետև սկսաւ յնս քարոզել և ասել , ապաշխարեցէք , զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից : Մատթ . Գ :

Ա յնուհետև սկսաւ յնս քարոզել և ասել , ապաշխարեցէք , զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից : Մատթ . Գ :

Ա յնուհետև սկսաւ յնս քարոզել և ասել , ապաշխարեցէք , զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից : Մատթ . Գ :

Ա յնուհետև սկսաւ յնս քարոզել և ասել , ապաշխարեցէք , զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից : Մատթ . Գ :

23 . Եւ գնաց յն ՚ի գալի ղեէ ՚ի յորդանան առ յովհան նէս մկրտել ՚ե նմանէ . և յով հաննէս արգելոյ ինա , և ա ասէ . ինչ պէտ է ՚ի ձեն մկր տել , և դուս առ իս փաս : Ա պատասխանի եւ յն , և ա ասէ ցնա . Լոյլ թոյլ այժմ . ապ այսպէս վայելէ մեզ լնուլ զամ արդարութիւնէ , և ապա լոյլ եւ նմա : Ա յս երբա մկրտեցաւ յն , եւ վաղվաղա ՚ի ՚ի ջրոյ անտի , և ահա բա ցան նմա երկինք , և եղես պիղծեն ՚ն զՀոգին աստուծոյ իջանել իբրև աղաւնի , ու գայր ՚ի վրան : Եւ ահա ձայն երկինէց , որ ասէր , դա է որդի իմ սիրե լի ընդ որ հաճեցայ : Տայ . Գ:

23 . Եւ բղխեսցի գետաղան յարմատոյն յեսեայ . և ելցէ ծաղիկ յարմատոյ անտի . և հանգիցէ ՚ի վրա նր Հոգի ՚ն տ , Հո գի իմաստուե , և Հանձարոյ . Հոգի խորհրդոյ , և զօրուե , Հո գի գիտուեն , և ՚ածապաշտու են . և լցցէ զնա Հոգի երկիւ ղի ՚ն տ ՚ե ա . ասաց ցիս որդի իմ ես դու , և ես այսօր ծնայ զքեզ . սաղ մոս . Բ :

24 . Եւ եմուտ մնալես ՚ի մէջ ամպոյն , և ել ՚ի լեառն . և էր մնալես ՚ի լերին անդ զքա ռասուն տիս , և զքառասուն գիշեր : ՚ի. Թագ . ԺԹ :

Ա յնուհետև սկսաւ յնս քարոզել և ասել , ապաշխարեցէք , զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից : Մատթ . Գ

մեծ : Նա որ քեզ ակնկալեալ էք յաշխարհիդ և՛ ի առաքեալս մեհու , լաս ծագեացի՛ ի ձեզ : եսայ . Լ :

26 . Նա արդ՝ ասէ ինձ ահա՛ ձեր. դարձարուք առ իս յիմ սրտի ձերմէ , պահօք , և լալով , և կսծով : յովել . Բ :

բանն որ ասացաւ՛ ի ՅեռանԷ_ սայեայ մարգարէի . Տապն . Բ :

26 . Յայնմհետէ սկսաւ տա բողել յՅ , և ասել . ապաշխա րեցէ՛ք , մի մերձենալ է արքայութիւն երկնից :

քըն . և որք՛ ի ատելս մահու մեղայ նատեին , լոյս ծա_ գեցաւ նոց . որ Թողու զմեզ :

Ղեւնէնէ Տապն . գլ . Բ :

Տէրն՛ ի քարոզելն զապաշխա_ րութիւն , ասէր : Օ ի մերձեալ է արքայութիւն երկնից . ՔՀզի ինքն էր արքայն երկնից , և արքայութիւն : Ղեւնէնէ Տապն . գլ . Բ :

27 . Ա՛ա ղբկէր յՅ ընդ ամ հողին գալիլեացւոց . ուսու_ ցանէր՛ ի ժողովրդեանցն . և յարոյնէր զաւետարանն ար քայութիւն . և բժշկէր զամ հիւանդութիւն , և զամ տկարութիւն ի ժողովրդեանն : Ա՛ա եկ լոյր նոր ընդ ամ երկիրն ա_ սորւոց . և հանուցին առ նա զամ հիւանդս , որք նե_ ղեալ էին՛ ի պէսպէս ցաւս , և՛ ի ցաւանս . և ղրիւա_ հարս , և ղլուսնոտս , և զանդ ամալեցս . և բժշկեաց զնո սա : Տապն . Բ :

Ո՛ ղբկելով՛ ի քարոզութի՛ բժշ հկէն զամ ախտս մարմնոյ՛ ի բա ժանն ախտից հոգւոյ : Նա ա սէ , ուսուցանէր՛ ի ժողովուրդս նոց . յի՛ ի ժողովրդանցս նոցին : Զանգի յամ քաղաքս , և՛ ի գեօղս ինչ լայացաց եկին ժողովը դանոցք , ուր յամ շաբաթին ժողովէին յաղօթս , և յունկն դրութի՛ ընթերցմանց գրոց օրինաց , և մարգարէից , և՛ ի լսել զքարոզս , և զմեկնութի՛ն սո՛ գրոց : Ղեւնէնէ Տապն . գլ . Բ :

28 . Ո՛ օրացարուք ձեռք լը քեալք , և ծունկք կթուցեալք. ունելի արեցարուք կարճամիտք պտուք , զօրայարուք , և մի՛ երկնչիք : Ո՛հաւասիկ ձեզ մեր հատուցանէ զդատաստան , և հատուսցէ . ինքնին եկեսցէ , և փրկեսցէ զմեզ : Յայնժամ աչք կուրաց բացցին . և ականջք խլից լսիցին : Յայնժամ վա_ զեսցէ կաղն իբրև զեղջերու , և պարզ լիցի լեզու ծանրախօ_ սաց . զի ջուր բղխեցաւ յանա պատի , և գետ՛ ի ծարաւուտ երկրի : եսայ . լՀ : Ձի քանայ զաչս կուրաց , և կանգնել զդլո լեալս ներ : սղմ . Ճկե : Ո՛ւե_ տարանել աղքատաց աւետեաց զին : եսայ . կա :

Յովհաննէս յաշակերտաց իւ_ րոց լուեալ զգործս քրիստոսի_ Թիսքի , եառեալ զնոսա , զի չեմնի Հաստատուն՛ ի հաւատս նո՛ , ոմն և ժողովուրդքն հրեից . վա բառնալոյ զերկայութի՛ն՝ ի մտաց նո՛ յի ձեռն բանից և գործ ոց քրիստոսի , առաքեաց զնոսա առ նա : Ա՛ա յորժամ Հասին առ նա և արարին զհարցումն , ՛ի նը_ մին ժամու բժշկէ զբազումս ՛ի հիւանդութեց . և՛ ի հար_ ուածոց , և յայոց չարաց . և կուրաց բազմաց շնորհեաց տե սանել : Ա՛ա պատասխանի եառ նո՛ յՅ , Թէ ես եմ մեսիայն . զի ասէին Թէ զնացի՛ք պատմեցի՛ք յերկրի՛ն զոր լուայք , և տե_ սէք , և այլն , նոյն էր Թէ ա_ սէր , ես եմ մեսիայն : Ղեւնէնէ Տապն . ԺՁ :

29 . Ա՛ա եղև ընդ ա_ ռաքն ընդ այնոսիկ եւ՛ է նաման ինձ յաղօքս , և հա_ նեսցէ զձիերն ի՛ գլուխ յա_ ղօթին ոց : Ա՛ա ընտրեաց զե_ րանելն առաքեալն . և նորօք

29 . Ա՛ա մատուցին իշխանք ի՛ երկրատան իշխանաց տանց նահապետաց նո՛ . նո՛ եին իշ_ խանք ցեղին . և նո՛ կային ի՛ վե՛ ոտիկանուքն : Թուոց . է :

որսաց՝ի հաւատս զսիեզերս քո։
Որք զմեռեալ հոգւոյս յուշացուն
վանեցին, և զոգիս միւոցն
ընդհանուր երկիր ծառալեցին։
Փառացն հօր Աստուածոյ,
որ շնորհեցեր աշխարհի լուսա
ւորիչ զառաքեալսն։ Լանդա
ւոր երկրի միաբոյ երկնային,
որ եռուր զերծին կենդոց՝ի լե
զուս բանին միաձոյց. և առա
քեցեր սերմանել յոգիս բանա
ւորաց։ ՚ի շարականին։

Որ զօրինակ երկոտասան առա
քելոցդ քո, և զեօթանա
սուն լուսաւորչաց աշակերտաց՝
յառաջապահն Ծանուցեր՚ի Թիւ
արմատնեաց, և աղբերացն
յաղխմայ։ ՚ի շարականին։

Այս եղեալ երկոտասան քար
ի Թուոյ ցեղերցն ի՛ելն. և ասէ.
ի՛ել եղերցի անուն քո. և չինեաց
զքարինան յանուն նոն. և ա
բար ծով։ Ճ. Թագ. ԺԸ։

Այս եկին յերեմ. և եկին անդ
երկոտասան աղբերք ջրոց. և
եօթանասուն ծառ արմատե
նեաց. և անդ բանակեցան առ
ջրովք։ եւնց. ԺԵ։

Կացուցանես զնոսա իշխանս ի
ամ երկիր. և յիշեսցի անուն
քո ի՛ ամ աղգս աղգաց։ սաղմ.
լսդ։

Այս եղեալ երկոտասան քար
ի Թուոյ ցեղերցն ի՛ելն. և ասէ.
ի՛ել եղերցի անուն քո. և չինեաց
զքարինան յանուն նոն. և ա
բար ծով։ Ճ. Թագ. ԺԸ։

Այս եկին յերեմ. և եկին անդ
երկոտասան աղբերք ջրոց. և
եօթանասուն ծառ արմատե
նեաց. և անդ բանակեցան առ
ջրովք։ եւնց. ԺԵ։

Կացուցանես զնոսա իշխանս ի
ամ երկիր. և յիշեսցի անուն
քո ի՛ ամ աղգս աղգաց։ սաղմ.
լսդ։

30. Այս այսպիսի երեսեցոյց
եր և այլսա եօթանասուն և
երկուս. և առաքեաց զնա եր
կուս երկուս առաջի երես յամ
դաղաս և՛ ի տեղիս, ուր ինքն
երթալոց էր։ ղուկ. Ճ։

30. Այս այսպիսի երեսեցոյց
եր և այլսա եօթանասուն և
երկուս. և առաքեաց զնա եր
կուս երկուս առաջի երես յամ
դաղաս և՛ ի տեղիս, ուր ինքն
երթալոց էր։ ղուկ. Ճ։

30. Այս ասէ ցոր ցմոլսկա. ժողո
վեա ինձ զՏ. այր՚ի ծերոյն Իսրայ
և առից՚ի հոգւոյդ՝ որ՚ի քեզ
է. և արկից զնոքօք։ Թուոց.
ԺԱ։ Այս եկին յերեմ Տ. ծառք
արմատնեաց։ Թուոց. ԼԴ։

Որ զօրինակ երկոտասան առա
քելոցդ քո, և զեօթանա
սուն լուսաւորչաց աշակերտաց՝
յառաջապահն Ծանուցեր՚ի Թիւ
արմատնեաց, և աղբերացն
յաղխմայ։ ՚ի շարականին։

Յայսմ վայրի զվերծանօղս ըր գիտակ առ
նել կամիմք, զի զցանկս աբանչելեաց
պրկչին մերոյ, վասն զի բազումք են, ոչ յայսմ
վայրի, այլ՚ի կատարածի ամ անօրհնութեց
նորին կարգելոք, ուր և զբանս վարդապե
տութեցն իսկ։

Ա՛ստ այլաչերպութի՛ն ունի մերոյ յե՛ր։

Պրկիչն մեր յետ քարոզելոյ իւրոյ զա
ւետարանն արքայութե՛ւն քան
զամն երկուս, և յետ բազում՝ նշանօք ցու
ցանելոյ, Թէ ինքն է քան որ գալոցն էր,
ապա սկսանի յայտ առնել, Թէ ՚ի գրելոյ
մարգարէիցն՝ հանդերձեալ է տալ զանձն
՚ի մահ խաչի վասն պրկութե՛ւն մերոյ. և Թէ
որ կամի զհետ իւր երթալ, պարտ է նմա
ուրանալ զանձն, և առնուլ զխաչն, և այն
պէս զհետ երթալ. ոմն և գրեալ է յաւետա
րանին ասել. Թէ Հայնմհետէ սկսաւ յոյցանել
աշակերտացն իւրոց, Ի՛ պարտ էնմա երթալ յԵրու
ղղեմ, և բազում չարչարանս չարչարել ՚ի ձեռաց
պետին, և ՚ի գրոցն, և ՚ի ծերոց ժողովրդեանն.
և սպանանել, և յերրորդ աւուրն յառնել։ Այս սա
նեալ զնա Պետրոս պերծոսի, սկսաւ կոչել ընդ նմ,
և ասել. Տէ՛ չէցի քեզ այդ։ Զի երկիցէ քեզ այդ։
Այս նա դարձեալ՚ի ս[illegible]ա, ասէ. Երթ յետս իմ
սատանայ. գայլակողքի իմ ես. զի ո՛չ խորհիս զաս
պաստածոյսն, այլ զմարդկան։ Յայնժամ ասէ յա
շակերտսն իւր. Եթէ ոք կամի զկնի իմ գալ, ու
ցասցի զանձն, և առցէ զխաչ իւր, և երկնցէ զկնի
իմ։ Օ՛ եր կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ
զնա. և որ կորուսցէ զանձն իւր վ՛ն իմ, գտցէ զնա։
Օ՛ ինչ օգիցէ մարդ, Ընկ աշխ ամ շահեսցի, և
զանձն իւր պատճեսցէ. կամ զի՛նչ պասցէ մարդ փրկանս
ընդ անձին իւրոյ։ Օ՛ ի գալոցն երդին մարդոյ ի փա
ռսի հօր իւրոյ, հանդերձեալ հրեշտակօք իւրովք. և յայն
ժամ հատուսցէ իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր։ մատ.
ԺՃ։ Այս զի գժոնարին լինի Թուէր, Թէ
զոր օրինակ ինքեան, նոյնպէս և նո՛ք, որք
զհետ իւր երթալ կամին, պարտ է խաչիւ
մեռանել՚ի փառսն նոյ. վ՛ն Հաձոյ եղև նմա
իսկևիսկ յաշակերտաց անտի ուսանց՝ զնոքն,
և զնոսցն Հանդերձեալ փառսն դէմ յան
դիմանն ցուցանել, և զնաչին բանսն վկայու
Թե՛ն նոյ հօր իսկ Հաստատե՛լ. վ՛ն զոյդ ըն
նախահարդեալ բանիցն ասաց. Հ՛ն
նոյնպէս ասեմ ձեզ, զի եղեն ոմանք՚ի դոցանէ, որք ասա էնն,
որ ոչ ճաշակեսցեն զմահ, մինչև տեսցեն զորդի
մարդոյ եկեալ արքայութե՛ւն իւրով։ մատթ. ԺՃ։
պոլիթ՚ի իւրոյ ստուգէ։

Բանք եղեղեցւոյ :

Որ՛ի լերինն այլակերպիլ ցոյց զնծայիս քո զօրութիւդ. զքեզ փառաւորեմք խմնալն լոյս : Որ զձառագայթ փառաց քոց ցուցեր , արեգականակերպ փայլմամբ զարարածս լուսաւորեցեր : Որ ահագին տեսլեամբ զարհուրեցուցեր զքո դաշակերտան , ի Թաբոր հրաշիցն ի սէր ածողին փառաց քոց :

ի շարաքնոյն :

Որ ցուցեր՛ի Թաբոր , զքեզ կենդանացեալ և մեռելոց տէր և արարիչ , զմովսէս և զեղիա՛ի տես փառաց քոց կոչելով ընտրեալ քոց առաքելոց : Հանդէպ պերճախահարցն տեսուք , հայցեմք՛ի տունէ , առեն , բարւոք է մեզ աստ լինիլ : Բարացուք երիս տաղաւարս՝ տէր , և մովսէս , և եղիայի , և փառաւորեա ցուք հանապազ զերրեակ միութիւնն : Աշակերտքն հիացեալ բարբառէին վերկրպա՛ի տաղնապիլ սրտից իւրեանց :

ի շարաքնոյն :

Տովանացեալ ամպ լուսեղէն : և ձայրականնն լուծեալ զձայն, եթէ դա է որդի իմ սիրելի : Դրևի երբեմն աշակերտացն հրաշալի տեսլեամբ , պայծառացեալ՛ի Թաբոր լերին : Նա զերրեակ միութեն զանտանելի զլոյս տեսանելով հնդանացն մահացան : ի շարքն : Պայծառութեն որ եղև՛ի մարմնի քի , երկոյզ զապագոյ պայծառութեն մարմնոյ սրբոց . իսկ պայծառութեն հանդերձից երկոյզ զհանդերձեալ պայծառութեն մարմնոյ սրբոց . որ յաղթի՛ի պայծառութեն քի , ոչ սուիտա հրեշտեն ձեռն յարեգականէ :

աբեն Խոմ . ի . խե . պե . Ջ :

Բանք ուբ առեւտրանին :

30. Ձա եղև , նէ այսոր բա նիկ երբեմն առաւօտ ուռե , առեալ զպեպրոս , և գնահրոս , և գովհաննես եւ՛է նոցա գաղտնի : Ձա՛է կանչեմ նա գաղտնի՝ եղև պետիլ երեսաց նէ այլակերպ : ղուկ . Ը : Ձա լուսաւորիչդան երեսանէ երբեմն զաբեփին . և հան դերձ նէ եղեն ապեպաչ երբեմն զնոյն : Մարիքեոս . ԺԷ :

Բանք մարփաբեկ :

30. Օ՞ աշխարհ լսիւ իւրովդու հաստատեցեր . զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր . Թափօր և հերմոն յանուն քո ցնծասցեն : սաղ . Ձը : Քանզի ձանձանչ է նոյ զօրուէ . և ծագումն ձեմա րիսա փեց ամենակալին . . . նշոյլ է միանջնաւոր լուսոյն . և հայելի անարատ նոյ ազդեցուէ . . . զի գեղեցկագոյն է քան զա րեգակն . և քան զնամ գիկա սաստեղաց : իմաստ . է :

31. Ձա ասէ նոր ցմովսէս . ես՝ առի՛ի լեառնն . . . և տայ քեզ տախտակս քարեղինս , և օ րէնս . . . . . լինիլ նոցա օրէնա գիր . . . Ձա ես՝ մովսէս՝ի լեառնն և ծածկեաց ամպն զլեառնն : Ձա լիքին փառքն նոյ՛ի լեառն սինա . և ծածկեաց զնա ամպն զրեց օր . . . . Ձա տեսիլ փա ռաց նոր երբէ զՏուր քորքեքեալ՛ի վէր գլեայ լերինն յանդի ման որդւոյն իսրայելի : ելից . ԻԴ : Ձա ասէ նոր ցեզնա . ես՝ ցես գու վաղիւ , և կացցես՛ի լերին առ առաջի նոն . և ահա նոր անցցէ . Ջ . Թագ . ԼԹ .

32. Ձա տունն լցաւ ամպովմա ռայն նոն , և ոչ կարէին քահա նայքն կալ՛ի պաշտամանն յի րեսաց ամպոյն : Ջ . Մնաց . Է . 13 . և 14 :

Ձը ասաց ցես որդի իմ ես դու , և ես այսօր ծնայ զքեզ : սաղ . Ջ : Մի կալաւ զիմ ծագս երկրի , զինչ անուն է նէ . կամ զինչ անուն որդւոյ նէ , զի դի տասցես : առակ . Ղ :

Որդի տուաւ մեզ . որոյ իշխա նութի իւր եղև՛ի վէր ուսոց իւրոց , և անուն կոչեցաւ նորա՝ հրեշտակ մեծի խորհրդոյ . աճ ապանչելի խորհրդակից . աճ Հզօր : եսայ . Թ : Օ՛ի խորհր դակից է նոյ իմաստութի : ի տնատ . Ջ :

Բանդ եղիազեսյոյ :

Ա ծայն ասէ . ես զնեմ զանձն
իմ , և այլն . զի ցուցցէ ,
թէ կամաւոր է մահն իւր և
փրկաւոր : Ելինելն : Լաւ պարտ
է զայդ ուսուցանել՝ և ընդէմ
հպարտութենդ զնել , խոնարհ էր .
իսկ ուր նախատանաց տանել ,
բազում հեղուլթի ցուցանէը :
ոսկեբեր :

Օ նոյն զայս և մարգարէքն ըզմեզ
անգամ քարոզեցին , թէ իշխանք
նդ յափշտակօղքն են . և գողա
կիցք գողոց . և՛ի դատէն ոչ
զհետ արդարուն , այլ զհետ կա
շառաց երթան : ոսկեբ : Աւ թերը
ուսառ խղճի մտացն . որ լսէնել
զբանն այդ , համարի , թէ նա
խատինս զնե անձին : բէնա :
Տեսեալ , թէ է մարդ , ոչ ծա
նեան զնծն՝ի նմա բնակեալ .
ուստի ոչ կարէին տանիլ զկո
չելն նորա առանձինն իմն
զնծ հայր : էնարեղ :

Ածեալ զմտաս , թէ հեզ է
քն ամենևին , ասէին ընդ միմս .
Թէ զի մի՛ կորուսցէ զհեղու
Թինն , որով եղև սիրելի ժո
ղովրդեանն , ասէ Թէ պարտ
է արձակել . և մեք զտանեմք
զպատճառ ամբաստանուԹե :
Աւ՝ ետրն՝ի պնոխանանելն պա
հեաց զարդարուԹի , և՛ի հե
զուԹէ ոչ հեռացաւ :

Ընդունելին . այր ընչացք առ
նելին , որ է գործ նդ , որք աք
համարհէն և անարգեն , և
խորամանկութ ծաղր առնեն :
Ելինելն :

Ա՛չ զձեմարտուԹի խնդրեն .
այլ զզբպարտուԹի պատրաս
տեն . զի ամբաստանեացեն զնը
մանէ : օգոստ : Աւ՝ քն զայս
տասխանելն այնպես եղանակա
ւորեաց , զի ոչ ետ տեղի ամ
բաստանուԹե . և հաւատացե
լոց յայտնեաց , Թէ է ինքն քր

N

Բանդ մարգաբեէց :

33 . Ա ման քո համբերի նա
խատանաց , և ծածկեաց ամօԹ
զերեսս իմ : սաղմ . կը : Լա
խատինք նախատեցաք քոց անկնի
՛ի վր իմ : սաղմ . կը : Օ որ
հանապազ զբանս իմ անարգե
ցին , զինեն եին խորհուրդքնդ
՛ի չարուԹե . սաղմ . ճե :

34 . Ա րարանակալ լինցաք արդա
րոյն . զի զժպհի եղև մեզ . և
հակառակ կայ գործոց մե
րոց . և նախատինս զնե մեզ
զյանցանս օրինացն , և բամ
բասի զմեզ մեղաք մնանկուԹե
մերոյ . ՛ի գարշուԹի համա
րեցաք նմա , և խորշի ՛ի ձա
նապարհաց մերոց ոմ՛ի պղծու
Թե : իսաստ . ՛ : Լստա
նալ ունիլ զդիտուի ՛ն , և որ
զի ՛ն զանձն իւր անուհանի :
Այս հպարտացեալ , կոչի հայր
զնծ : իսաստ . ՛ :

35 . Փորձեցէք զիս , և արհա
մարհեցէն արհամարհանօք .
կրձտեէն զատամունս իւր
եանց , ասէր ընդ. տեսցես :
սաղմ . լՀ :

Բանդ աբ առաքելոյն :

33 . Ա քեր չն . ՛ն այնորիկ
սերբ էիս հայր իմ . զի ես դնեմ
զանձն իմ , զի դարձեալ
առնում զնա . յոհ . Ջ : Ա
սէին ընդ. տեսցես . դեռ փոյ
՛ի նմա , և մոլեգնէր , զի ընդ
նա լսէր նմա . յոհ . Ջ :
Ա՛ն գիտեմ զի այդն ան
մեղաւոր է . յոհ . ՛ն :

34 . Հաշ չնա պր . այժմ դուռ
փարիսեցիք զարտասին գնա
ձանէին , և զպնաւին արբէ .
և ներբինն չեր լե է յափշտա
կօք , և լսարուք : դուխ . ՛ա :
Այ չեղ . զի էր դուռ էր
բնա գիերեկնանա անցապա .
և մարդիկ գնան ՛է վր , և
ոչ գիտեն : զուխ . ՛ա : Ա
այնորիկ առաւել խնդրէին
հրէայքն սպանանել զնա . զի
ոչ միայն լուծանէր շաբաթնա
այլ և հայր էր էորեր զնծ .
յոհ . ՛ե :

35 . Հաշեն չնա , մովսէս մեղ
պատուիրեաց գայապիսիս (այր
զընայեալս) քարկոծել .
արդ՝ դուս զինչ ասես վս ՛ր :
Օ այս ասէին փորձելով , զի
առնիցեն ամբաստանօք զնը
մանէ : յոհ . ՛ե :

36 . Ա՛յս ասէր , ուր էաբէր այ
ծառայել և մամոնայի : Ի բնա
լսէին զայս ամ փարիսեցիքն ,
որոնք սիրակասէր էին , և
անգոհանէին զնա : զուխ . ՛ջ :

37 . Ե ուրք եղէն զնովա
հրէայքն , և ասեն . ինչա
յն ըր նաիէս զոգիս մեր . և
նէ զու ես քրիս , ասա մեզ
համարձակ : Պատասխանի ե
նոցա յն , և ասէ . ասացի
ձեզ՝ և ոչ հաւատայէ ինձ .
զգործսն , զոր ես գործեմ

սին առնուլ զանձն իմ խորհեցան : սաղ . Ը . 17 : Աւ այլ՝ սաղմոս . իա . 17 : և ձԺէ . 12 :

յանուան հօր իմոյ , նոքին ինչ վկայեն վասն իմ : յով . Ճ : (Աբրև ասաց) ես և հայրն իմ մի եմք . վկնա առին հրէայքն զքեզայն պէս չարիցն պատասխանի ընդ :

որպէս ոչ ապրիմք առանձին , այլ կեղծեաց ևնեն զուրթ հարցին զնա : ՚Ղին : վարեսեցիքն ի մի վայր ժողովեալ խորհուրդ արարին՝ զաւանանալ թէ տալ քն զանն ինչ ընդեմ կայսերն խօսիլ , և այնուհետև զնա պիղատոսի . և իբրև զատաստանել ապստամբ :

38 . Հայնժամ փնացեալ են գերեսեցիքն առնն խորհուրդ ընդ միմեանս , ըստ որպէս դնեցեն զնոսա որոգայթ բանից : Աւ ա՛ ուրեքն առ նա զրաշակերտս իւրեանց հերովդիանոսցն հանդերձ . և ասեն . վարդապետ՝ գիտեմք , զի ճշմարիտ իս . և զճանապարհն այ ճշմարտութեամբ ուսուցանես . արդ՝ ասա մեզ . պարտ է հարկս տալ կայսեր , ևս ոչ :

38 . Հշմանաք հալածեցին զիս՝ի նանիր : սաղ . ՃԺէ : Օ ի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս , փրկել զնս յարհնացանէ , ոչք հալածեն զանձն իմ : սաղմ . Ճ՚ը :

՚Ի նանիր թաղուցին լինձ որոգայթ յայթ յատակտուռ իւրեանց . և՚ի նանիրս խափատեցին զանձն իմ . սաղմ . լ՚ը : Աստեցան զինեն լեզուս նենգաւորաւ . և բանիւ ատելութեամբ պատերազմեցին զնս : սաղմ . Ճ՚ը : Ակուղ եղեն քանք նոցա քան զձեթ , և ինքեանք ոչ սլաք : սաղմ . ծղ :

Բանք սա փրկչին ելիս հալածանաց և գերչօրենից : Ա՛ման . Ճ :

որդի նոյ : Ղկնեցին : Վանգիր քո զնամ լինչ յայտնապէս ասեր . և ոչ լինչ խօսեր ծածկաբար . ոչ նէր : Ա՛յմն առին հրէայքն . որով ցուցին , թէ ոչ պարզմէ առնեն , այլ կեղծեաց ևնեն զուրթ հարցին զնա : Ղկնեցին : Վարեսեցիքն ի մի վայր ժողովեալ խորհուրդ արարին՝ զաւանանալ թէ տալ քն զանն ինչ ընդեմ կայսերն խօսիլ , և այնուհետև զնա պիղատոսի . և իբրև զատաստանել ապստամբ :

Ա՛յ ընտրեցին զժամանս յաշակերտաց իւրեանց , և առին զմանն՝ ի հերովդիանոսաց անաւ . և եդին բանս՝ ի բերանս նոյն , թէ արդարև կեղծաւորս թէ արտայեն բանս՝ ի բերանս նոյն . և առաքեցին առնա :

Ղկնեցին . Տարն . իբ :

Ա՛յրս այս , առեն՝ բաղումք շանս առնէ : Տակաւին մարդկոյն զքո , որք տեսին զայն չասի նշանս ածուլեր նէր : ոչ նէր : Աւ ոչ առեն հաւատացուք . քանզի որդիքն կորտեան խորհեին մանաւանդ թէ ոչ կորուացեն զնա , քան թէ հնարս իմանալ զանձանց՝ զի մի կորիցեն : Աւ երկնչէին , թէ մի գուցէ եթէ ամքն՝ի քո հաւատացեն , ոչ ոք իցէ այնու հետև՝ որ սլաշտպանեսցէ զքա ղաքն , և զտաճարն ընդեմ հրոմայեցւոց . օգոստ : Ղոգին ոչ զկայիւսիայի զնեղուն միայն , և ոչ զ սիրան շարժեաց : ոչնէր : Աւ ասէ ցնա , որք ոչ ճանաչեին զքո , թէ ոչ լինչ գիտեն . քանզի ոչ լինչ գիտեն , որք զքո ոչ ճանաչեն : Աւ յո՛ր լինքն իբրև քահանայապետ լուսաւորեաց յոյն սահմանն զերն , և ասէ . լաւ է , թէ քո մեռանիցի :

Ղկնեցին :

Յոյժ ամ եմն յո՛ր յնէմ՝ ի քէն

Բանք ոմանց հրէից :

39 . Հշմանաք ժողովեցան՝ի միա սին վո՛ ոմն , և վո՛ օձելոյ նո՛ : Աստեցաք զկապանս նո՛ . և բնկնեցաք՝ի միջ զլուծ նո՛ : սաղմոս . ք : Աստորեցան՝ի քէն չարութե՛ . խորհեցան ըզ խորհուրդ , զոր ոչ կարասցեն հաստատել : սաղմ . ի : Ա՛յ անձանց նո՛ , զի խորհեցան ըզ խորհուրդ չար առանձինն , և ասեն . կապեսցուք զարդարն , զի դժպհի եղև մեզ . այսու հետև զարդիւնս գործոց իւրեանց կերիցեն : եսայ . ի : Հաստատեցին չար փոխանակ ըն բարւոյ . անժառանգել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց մարդկանէ : սաղմոս . լէ :

Բանք աբ աւետարանին :

39 . Հաղողվեցան հանապայ պետք , հաքարիսեցին յաւետեան , և ասեն . ո՞վ արասցուք . զի այդ այն բազմանասնեան : Հնոքա ղողմէ զնա այնպէս , ամենեքին հաւատային՝ ի նա . և գայցեն հռոմայ և բառնայցեն զտեղիս մեր , և զգեր ղի : Ա՛նոյն՝ի նոցանէ անուն հայիափա . որ քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ , ասէ ցնոսա : Հնդուտ ոչ ինչ գիտէք , և ոչ բնաւ խորհիլ էք , ըն լաւ է մեզ՝ զի այդ մի մեռանիցի՝ ի վե՛ր ժողովրդե՛ն . և մի ամ ազգս կորնչի : Օ այս ոչ յանձնէ ինչ ասաց . այլ զի քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ , մարգարեացաւ , եթէ հեսու մեռանիցի՝ ի վե՛ր ազգին : Հաղա յայնմ օրէ խորհուրդ արարին , զի սպանցեն զնա :

յովհ . ժա :

Յոյժամ եմն յո՛ յեկէմ՝ ի քէն

40 . Բաղում ժողովուրդ՝ ոմ

40 . Ա՛հաւադիկ՝ի միա առցէ

Ա. ու մի հարուճած խաղաղանին զայնչափ բազմութի արտաքս հանէր , և զերեսանս շրջէր . և զաթոռս կործանէր : Ասա

N 2

ցեր զիշխանութի քո : Ղինինէն :

Պատիրքն և քահանայապետքն իբրև տեսին զայս , լի եղեն բարկութիւ եւասեն . ընդ , զի քեզ ովսաննայ ասեն : Պետիս նի ետանց յո . այո՝ չիցէ ընթեր ցեալ ձեր , թէ՝ ի բերանոյ տղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարեալպէս գովելի ցու-

ՀԱՅՈՑ ՅԱՒԱՆԱԿ ՔԵՐՈՎԼԵՔ , և տղայքն երբայեցւոց բարեբա նեն , օրհնութի որդւոյ դաւ թի օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառ : Ի ղարկէն :

Ա. Յաւուր յաւանակ քերովլեք , և տղայքն երբայեցւոց բարեբանէին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ո՞ որ սերովլեքն ծածկաբար ընդունիլ ոչ բաւեին ի վերս յաւանակի նորոյ նստեալ բարեբանեցաւ ի տղայոց : Ա. Յաւր ըն հրակերպեան դաստուցն օրհնա բանելին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ա. Ուրախ լեր յոյժ դուստր սիովնի . զարդարեա զքեզ ովսաննայ տուր ղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ցեր զիշխանութի քո : Ղինինէն :

Ա. Ուրախ լեր յոյժ դուստր սիովնի , պայծառաց ցիր եհեմ . զարդարեա զքեզ ովսաննայ քո քաղաքդ ով : Պանզի քո որ էն ի յաթոռ փառաց , այսօր մտանէ՝ ի քեզ նստեալ՝ ի վերս յաւանակի նորոյ : Ի ղարկէն :

Ցնծա եհեմ , և զարդարեա զա ռաքաստո քո սիոն . քանզի ահա Թիւդորը քո նստեալ՝ ի յաւա նակի նորոյ հեզութի ցուցանէ լով գայ մտանէ յառաքաստո քո սիոն : Ի ժամամուտն :

Ա. Ուրախ լեր յոյժ դուստր սիոնի . քարոզեա դուստր եհեմի . ահա Թագաւորը քո գայ առ քեզ արդար և փրկիչ , նոյն հեզ , և հեծեալ՝ ի վերս էշոյ , և յաւանակի նորոյ : Զաքար . Թ :

Ա. Յաւուր յաւանակ քերովլեք , և տղայքն երբայեցւոց բարեբանէին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ո՞ որ սերովլեքն ծածկաբար ընդունիլ ոչ բաւեին ի վերս յաւանակի նորոյ նստեալ բարեբանեցաւ ի տղայոց : Ա. Յաւր ըն հրակերպեան դաստուցն օրհնա բանելին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ա. Ուրախ լեր յոյժ դուստր սիոնի . զարդարեա զքեզ ովսաննայ տուր ղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ցեր զիշխանութի քո : Ղինինէն :

Պատիրքն և քահանայապետքն իբրև տեսին զայս , լի եղեն բարկութիւ եւասեն . ընդ , զի քեզ ովսաննայ ասեն : Պետիս նի ետանց յո . այո՝ չիցէ ընթեր ցեալ ձեր , թէ՝ ի բերանոյ տղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ՀԱՅՈՑ ՅԱՒԱՆԱԿ ՔԵՐՈՎԼԵՔ , և տղայքն երբայեցւոց բարեբա նեն , օրհնութի որդւոյ դաւ թի օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառ : Ի ղարկէն :

Ա. Յաւուր յաւանակ քերովլեք , և տղայքն երբայեցւոց բարեբանէին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ո՞ որ սերովլեքն ծածկաբար ընդունիլ ոչ բաւեին ի վերս յաւանակի նորոյ նստեալ բարեբանեցաւ ի տղայոց : Ա. Յաւր ըն հրակերպեան դաստուցն օրհնա բանելին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ա. Ուրախ լեր յոյժ դուստր սիոնի . զարդարեա զքեզ ովսաննայ տուր ղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ցեր զիշխանութի քո : Ղինինէն :

Պատիրքն և քահանայապետքն իբրև տեսին զայս , լի եղեն բարկութիւ եւասեն . ընդ , զի քեզ ովսաննայ ասեն : Պետիս նի ետանց յո . այո՝ չիցէ ընթեր ցեալ ձեր , թէ՝ ի բերանոյ տղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ՀԱՅՈՑ ՅԱՒԱՆԱԿ ՔԵՐՈՎԼԵՔ , և տղայքն երբայեցւոց բարեբա նեն , օրհնութի որդւոյ դաւ թի օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառ : Ի ղարկէն :

Ա. Յաւուր յաւանակ քերովլեք , և տղայքն երբայեցւոց բարեբանէին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ո՞ որ սերովլեքն ծածկաբար ընդունիլ ոչ բաւեին ի վերս յաւանակի նորոյ նստեալ բարեբանեցաւ ի տղայոց : Ա. Յաւր ըն հրակերպեան դաստուցն օրհնա բանելին ծերքն ոստովք , և տը ղայքն արմաւենեօք : Ի ղարկէն :

Ա. Ուրախ լեր յոյժ դուստր սիոնի . զարդարեա զքեզ ովսաննայ տուր ղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ցեր զիշխանութի քո : Ղինինէն :

Պատիրքն և քահանայապետքն իբրև տեսին զայս , լի եղեն բարկութիւ եւասեն . ընդ , զի քեզ ովսաննայ ասեն : Պետիս նի ետանց յո . այո՝ չիցէ ընթեր ցեալ ձեր , թէ՝ ի բերանոյ տղայոց և ծծկեղեայց կատարեցեր զօրհնութի . Ցի Հաստատեցեր , և կատարելապէս գովելի ցու-

ՀԱՅՈՑ ՅԱՒԱՆԱԿ ՔԵՐՈՎԼԵՔ , և տղայքն երբայեցւոց բարեբա նեն , օրհնութի որդւոյ դաւ թի օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառ : Ի ղարկէն :

զի հուր ցոլմանայր յաչացն ըր . և փառք ոճծութենն փայլէին ՚ի դէմս նր : Հերոնիմոս :

Տրն մեր յառաջադոյն ասաց աշակերտաց իւրոց՝ Թէ որդի մարդոյ մատնի ՚ի խաչ ելանել . որպէս զի ՚ի լինիլ այսմ՝ նախապատրաստ լեալ , մի զայթակղեսցին , և սահեսցին . Ղեւնէնէն :

Ոը խորհրդեամբ ընդ հօր և հոգւոյն արար ՚ի սկսա՛ սօր որդիք մարդկան ժողովեալ խորհին մատնել ՚ի մահ զորդին ՚ոյ : Շարաւնոյն :

Յուդա՝ սիրոյն աշակերտ՝ փո՛ խանակեաց զատելոն առ վար դատաւորին , մատնելով քահա՛ նայիցն ըր երեսուն արծաթոյ : Օ ընտակեաց ՚ի վերին զօրու՛ ծածկապատն խորհուրդ , քահա՛ նայքն հոլմնեալ վաճառէին զնած : Շարաւնոյն :

Յաղագս հայուհանելոյ երկիցն մերոյ զմարմնոյ և արեան իւրոյ , և զնուիրելոյ մեզ յաւիտ յաւիտենական երինից արբայութիւնէ , և չէշտակ երկաբար մատուցանելոյ իւրոյ :

Բանի եղեղեցոյ :

Բանի ՚ն առաքաբանին :

Բանի մարգարէից :

Բանի եղեղեցոյ :

Ո՞ր անգի կամիցաւ յն ցո՛ ցանել մեզ զփափաք սիրոյն , զոր ունի առ մեզ . վասն որոյ խառնեաց և միաւորեաց զմարմին իւր ընդ մեզ , զի լիցուք ընդ նմա մի , զոր օրինակ գլուխն ընդ մարմին միացեալ : Բանզի յոյժ և անյագ փափաքմամբ այս է նոր շանակ . ոչ ծառայքն յոբայ ասէին վասն յոբայ . ոչ տայր մեզ յաղիւ՛ ՚ի մարմնոյ նր , վասն որոյ և քո զնոյն զայս արարէ՛ ,

47 . Յառաջափոյն գան պատճն պապէն գիպաց յն . ինչ հասանել է ձամ նր . զի գո՛ նեսցէ յՅնէ ասէ առ հայր , սիրելոյ պնդութեն ասէ , իսպառ սիրելոյ պնն : Եա՛ ՚ի լինել ընդ՛ երբեմն (յոհ . ծ՚ .) երբեմն ձամ եղեն՝ բաղ՛ ջեալ . և երկոսեան առա՛ չելն ընդ նմա : Եա ասէ գնա . ցանկանալով ցանկացայ զայս պասեր ուսել ընդ ձեզ

ղանա հասանելոյ ձամ նր՝ ղանա՛ վաճառեսցեն : Եա ասէ գնասա , գրեալ է , զառա՛ ղանի՛ վաճառեսցեն : Մատ . ի՚ :

44 . Եա եղև երբեմն ՚ն ելանել յն պամ բանս (զոր վն գտեալ պեան խոսոյ խօսեր .) ասէ ցաշակերտս ի՛ . գնդ՛ ՚ի ձեզ ղաղ՛ ղանի՛ ՚ի խաչ ելանել . մատնի՛ ՚ի ձեռս մարդոյ մեղաւորի : Ղուկ . ի՚ :

45 . Յայնժամ ծողովեցան առ հանդեսապետն՝ և դպիրքն՝ և ծերք ծողովրդեան ՚ի սրահ դատաստանապետին , որոմ՛ ա՛ նուն էր կայափա , և առա՛ քին խորհուրդ՝ ղի ներփուեն ձալցեն զն , և սպանցեն : Բայց ասէին . մի ՚ի տնի առա . զի մի խռովութիւն լի՛ նիցի ՚ի ծողովրդեան :

46 . Յայնժամ գնաց մի ՚ն ՚ի գերդ պատանիցն անուանեալ յուդա ՚ն իսկարիովացի առ քահանայա պետսն , և ասէ . զի՞նչ կա՛ միք տալ ինձ , և ես մատնե՛ ցից զն ձեզ . և նոքա դրե՛ ցին զնա ձեզ . և նուա՛ գրեսն զնա ձեզ երեսուն արծաթով : Եա յայնմ օրէ խնդրէր պա՛ տեղ . զի մատնեսցէ զնա՛ նոյա : Մատ . ի՚ :

74 . Յիշատակ արար աբանչէ լեաց իւրոց , ողորմած գձեռ՛ ձ ՚ն . ի երկիւղածաց իւրոց : սաղմ . ճժ : Կերիցեն անանկք , և յագեսցին . օրհ՛ նեսցեն զտր , ոչք խնդրեն զնա՛ Կեցցեն սիրտք նոյ յաւիտեան յաւիտենից . յիշեսցեն , և դարձ ցին առ տր ամ ծագք երկրի : սաղմ . իա : Օ ի որ ինչ քա՛ րին լոյծ նր է . և որ ինչ լաւն , նորին . ցորեան երիտասարդաց

ի մեծագոյնս կամեցաւ ածել զմեզ : ոսկեբերան : Յերեկոյին մեծի ընթրիսն՝ ըզ աշակերտսն իւր թագուի . որոց զմարմինն իւր յուտելն , և զարիւն իւր տայ յըմպելն : Զանոն մարմին , ըզ հայ Ձմեռարուխ առնէ մարմին իւրով քանիս , այլ և զգինին նոսիմբ արիւն , Թէ և նուճազն զգայուցէ : աբէն Խովհաս :

Զհաշիւն զմարմնին իւր և զարիւնն նոր ուխտ անուճանեալ , և յիշատակ կամաւոր մահուանն . մեզ թողեցելոցս ի նա որբութիւն :

ղաբակնոցն :

Ընդ այս ասացեալ էդեմ : զնա՛ . էբ : Ա՛ն զնէ դեռ ուրեքն նոյա . էստ յն հայ օրհնեաց , և էբէզ , և եղ ա՛ղաչէրպացն , և ասէ . Ա՛ղաչէր էերցէք , այս է մարմին իմ : Զարն . էզ :

Օ այս արասչիք առ իմոյ յիշատակէ . ղուկ . էբ : Ա՛ն առնել բաժակ գոհութեան . եղ նոցա . և ասէ . Ա՛ղբէք ի դմանէ ամենեքին . զի այդ է արիւն իմ . որ ի վէր բաղմոյ հեղանի ի ներողութիւն մեղաց : Ասացի ասեմ ձեզ , ոչ ևս արբէց յայսմհետէ ի բերոյ որմէն , մինչև յն օրն յայն՝ յորժամ արբէց զնա ընդ ձեզ նոր յարքայութեան հօր իմոյ : Զարն . էզ :

48 . Ա՛ն զնոսա էր որ ցանգ կայնէր ընդ ն՛ա ի գործ էս իմ , և ես ուխտեմ ձեզ որպէս և հայր իմ ուխտեաց ինձ զար-քայութիւն : Օ ի ուտիցէք և ըմպիցէք ընդ իս ի սեղանի իմ յարքայութեան իմում : ղու-կաս . էբ :

Ա՛յսուհիկ խնայեալ լինի , Թէ զի ըմ որում մարդ ուխտեաց հայր զարքայութիւն , ոչ զի կա բացէ տալ զայն ումէ և կամիցի : Այլ այս ուխտ ոչ կատ կատ ինչ արար . այլ անճառա-րական միաւորութիւն . որով մարդկութիւն նէր միացեալ է ըմ անձին բանին : Ղէնդէն :

Ոյսն խօսեր աղերսալի . խա-սարելոյն մեր գարձի . միոմն ի ձէնջ՝ ասէ Եղբարք , զիս մատ նելոց է առ ի մահ : Ասանն զոր ասաց յն , որոմեցոյց զիւր զա-շակերտան , և խոռվեցան ա-մենեքեան : ղաբակնոցն :

Տէրն մեր Թէսպէտ զտեսակն չարութիւն յուդայի . որ եր մատ նուն , յայանեաց . բայց զանձն նէր ոչ յայտնեաց , ոչ զի Թերևս ապաշխարեսցէ : Ա՛յնպա զմեր տաւ ինչ ոչ էած ապաշխարել . զի միտք նէր զարծաթով պարա պեալ էին : Աստի ասաց . Մի Թէ ես իցեմ : Ա՛յս ոճրն պա-տասխանի արար , դու ասացեր . յն այո՝ դու ես : Ղէն . Տոմն : Օ՛այրագոյն լուսոյն զըրկ-եալ . խաւարասերն արտաքս ելեալ : ղաբակնոցն :

Ընդ այս ասացեալ էդեմ : զնա՛ . էբ : Ա՛ն զնէ դեռ ուրեքն նոյա . էստ յն հայ օրհնեաց , և էբէզ , և եղ ա՛ղաչէրպացն , և ասէ . Ա՛ղաչէր էերցէք , այս է մարմին իմ : Զարն . էզ :

Օ այս արասչիք առ իմոյ յիշատակէ . ղուկ . էբ : Ա՛ն առնել բաժակ գոհութեան . եղ նոցա . և ասէ . Ա՛ղբէք ի դմանէ ամենեքին . զի այդ է արիւն իմ . որ ի վէր բաղմոյ հեղանի ի ներողութիւն մեղաց : Ասացի ասեմ ձեզ , ոչ ևս արբէց յայսմհետէ ի բերոյ որմէն , մինչև յն օրն յայն՝ յորժամ արբէց զնա ընդ ձեզ նոր յարքայութեան հօր իմոյ : Զարն . էզ :

48 . Ա՛ն զնոսա էր որ ցանգ կայնէր ընդ ն՛ա ի գործ էս իմ , և ես ուխտեմ ձեզ որպէս և հայր իմ ուխտեաց ինձ զար-քայութիւն : Օ ի ուտիցէք և ըմպիցէք ընդ իս ի սեղանի իմ յարքայութեան իմում : ղու-կաս . էբ :

Ա՛յսուհիկ խնայեալ լինի , Թէ զի ըմ որում մարդ ուխտեաց հայր զարքայութիւն , ոչ զի կա բացէ տալ զայն ումէ և կամիցի : Այլ այս ուխտ ոչ կատ կատ ինչ արար . այլ անճառա-րական միաւորութիւն . որով մարդկութիւն նէր միացեալ է ըմ անձին բանին : Ղէնդէն :

Ոյսն խօսեր աղերսալի . խա-սարելոյն մեր գարձի . միոմն ի ձէնջ՝ ասէ Եղբարք , զիս մատ նելոց է առ ի մահ : Ասանն զոր ասաց յն , որոմեցոյց զիւր զա-շակերտան , և խոռվեցան ա-մենեքեան : ղաբակնոցն :

Տէրն մեր Թէսպէտ զտեսակն չարութիւն յուդայի . որ եր մատ նուն , յայանեաց . բայց զանձն նէր ոչ յայտնեաց , ոչ զի Թերևս ապաշխարեսցէ : Ա՛յնպա զմեր տաւ ինչ ոչ էած ապաշխարել . զի միտք նէր զարծաթով պարա պեալ էին : Աստի ասաց . Մի Թէ ես իցեմ : Ա՛յս ոճրն պա-տասխանի արար , դու ասացեր . յն այո՝ դու ես : Ղէն . Տոմն : Օ՛այրագոյն լուսոյն զըրկ-եալ . խաւարասերն արտաքս ելեալ : ղաբակնոցն :

49 . Ա՛ր ուտեր զՀայ իմ , յաձա խեաց առնել ինձ խաբէութիւն : Ա՛տաներ սեասանել զնաքրու-Թիւն . խօսեր ի սրտի իւրում , և ժողովեր զանօրէնութիւն յանձն իւր : Ա՛ղտաքս ելաներ , և ըզ նոյն խօսեր , զինեն շինչելին ամ Թէնամիք իմ : սաղմ . իս : Ա՛ճ օրհնութիւն իմոյ մի՛ լռեր . զի բերան մեղաւորի , բերան նենգ գաւորի բացաւ՝ ի վերայ իմ : Ա՛յցո՛ ի վերայ նորա մեղա-տր , սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նէր : Ի դատաստանի իւրմէ ելցէ դատապարտեալ , և աղօթքն նէր՝ ի մեղս դարձցին : Ա՛տակեսցի յերկրէ յիշատակ նէր , փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել զողորմութիւն : սաղմ . Ճէբ :

49 . Ա՛յս ասէ յն , անդն ասեմ ձեզ . զի ոմն ի ձէնջ մատ նելոց է զիս . որ ուտէ հաց ընդ իս : մարկ . ծէբ : Ա՛յս պատմեցան յոյժ , ախտս ա-նել ինա խաբեպանչիւրդ ի նոցանէ . դիմէ ես էդեմ ասէ : Ա՛յս պատասխանի եր ա-ստ , որ հնեաց ընդ իս չձեռն էար ի սխալանաչէդ , նա մատ նելոց է զիս : Ա՛ղբէր մարդոյ երթեայ որպէս ն՛ա գրեալ է վասն նէր , բայց վայ մարդոյն այն դի՝ յորմ ձեռն որդէ մարդոյ մատնեսցի . լաւ էր նմա , ըզ չէր ծնեալ մարդն այն : Պատասխանի եր յուդա՝ որ մատնելոյն էր զինա , և ասէ . դիմէ ես էդեմ վէրդ : Ա՛ղաչ զինա . դու ասացեր : մատ-նէ . էշ . Ա՛յս ասէ ցինա . արդ զոր ինչ առնելոց ես , արա վաղվաղակի : Ա՛յս նա եղ ար

և դինի անուշարար կուսից : զաք . Թ : Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան ակն յանդի մանն նեղչաց խմոյ : Ա՛ամակ քո ոծի անապակ արբեցոյց զիս : սաղմ . իգ : Ա՛յս ասէ ցնա որ Թող Թողել զգինի իմ , և զուրա-խութիւնս իմ և մարգկան . և եր Թայցեմ իշխան լինել փայտից : զաք . Թ : Ա՛յս մեղքիսեդեկ արքայ Շաղեմայ եհան Հայ՝ և գինի . քանզի քահանայ եր ոյ բարձրելոյ , և օրհնեաց զաբ-րահամ : ծննդ . ժէ : Ա՛յդ-ուհետ ասէր , և ոչ ևս զղջասցի . Թէ դու ես քահանայ յաւի-տեան ըստ կարգին մեղքիսե-դեկի , և ասէր ցմէ քաւմէ : սաղմ . ՃԹ :

48 . Ա՛հաւասիկ աւուրք գան ասէ տէր , և ուխտեցից տանդ իսրայէլի . և տանդ յուդայ ուխտ նոր , ոչ ըստ ուխտին զոր ուխտեցի ընդ Հարս նոցա-ւուր յորում առի զձեռանէ նոցա հանել զնոսա յերկրէն եգիպտա-ցոց : երեմ : լա՛ :

49 . Ա՛ր ուտեր զՀայ իմ , յաձա խեաց առնել ինձ խաբէութիւն : Ա՛տաներ սեասանել զնաքրու-Թիւն . խօսեր ի սրտի իւրում , և ժողովեր զանօրէնութիւն յանձն իւր : Ա՛ղտաքս ելաներ , և ըզ նոյն խօսեր , զինեն շինչելին ամ Թէնամիք իմ : սաղմ . իս : Ա՛ճ օրհնութիւն իմոյ մի՛ լռեր . զի բերան մեղաւորի , բերան նենգ գաւորի բացաւ՝ ի վերայ իմ : Ա՛յցո՛ ի վերայ նորա մեղա-տր , սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նէր : Ի դատաստանի իւրմէ ելցէ դատապարտեալ , և աղօթքն նէր՝ ի մեղս դարձցին : Ա՛տակեսցի յերկրէ յիշատակ նէր , փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել զողորմութիւն : սաղմ . ՃԹ :

Բառն առ աքսորիլ , եւ հրժել , եւ առ աղօթել ։ Ա՛մէն ։ Ճ ։

պատ վաղվաղակի ։ եւ էր գե
ղեր ։

50 ։ Եւ էբէր ես , ասէ յի՛ս ։ որ
դեակ իմ ։ փոյթ ինէ ծանանակ
ընդ ձեզ իմ ։ Ապաւէրեան
նոր առ ձեզ ։ ի սիրելն զիս ։
պինեանս ։ որպէս սիրեցի ես
զձեզ ։ զի և դուք սիրեսջիք
զինեանս։ յոհ։ ծ։ Ի՛ն եւս այլ
ըսպ խօսեցայց ընդ ձեզ ։ գայ
երկնաւն աշխարհին այսորիկ ,
և ձեզ ինէ ո՛չ գիտանէ , այլ զի
ծանիցէք Ե , երեք սիրեմ ըզ
հայր ։ և որպէս պատուիր
բեաց ինձ հայր՝ այնպէս առ
նեմ ։ օ՛ն , արի՛ք գնասցուք
ասի ։ յոհ ։ ծ։

Ա՛ման զի վայելուչ էր ի՛ խոս
վուն անկանիլ ընդ լսելով զայն ,
Թէ փոքր ինչ ժամանակ ըլ ձեզ
եմ ։ մնիմարե զնոսա ամ բար
եաց արմատուն ։ Պատուիրան
նոր տամ ձեզ՝ ասէ ։ իսկ զնարդ
նոր պատուիրան ասէ գնա , որ
ի հնումն կայր ։ Որինակաւ
ինչ ասէր գնա նոր ։ զի էած ի
վէր , ոյր ես սիրեցի զձեզ ։ Ի՛չ
խան աշխարհիս , զաւանակ ասէ ,
Զոնչի առ խա՝ ասէ , և ոչ ինչ ,
այլ զի ծանիցէ աշխարհ ։ եթէ
սիրեմ զհայր ։ ի՛ր ո՛չ պար
տաւոր գոլով մահուան , այլ
յաղագս սիրոյն որ առ հայր ,
Համբերեմ ։ ոսկերբանն ։

Ա՛ռնել զկամն քո ա՛ծ իմ հոս
մեցայ ։ և զօրինս քո ի՛ մէջ ո
րովայնի իմոյ ։ սաղմ ։ լթ ։

51 ։ Ո՛չ արդեւք սուր ի վէր հո
վուի իմոյ , և ի վէր աւնն ընկերի
նէ ։ Հարիւ զհովիւն , և ցրուեսա
ցին խաշինքն ։ զաքար ։ ԺԳ ։

52 ։ Վասնանկ սիրոյ իմոյ մատ
նեին զիս , այլ ես յաղօթս
կայի ։ սաղմ ։ Ճ՛ը ։

53 ։ Ա՛ն ի տանջանս պատրաստ
եմ , և ցաւք իմ առջի իմեն յամ
ժամ ։ սաղ ։ լե ։ Վերս իմ խոտո
ցաւ յիս , և երկիւղ մահու ան
կաւ ի վէր իմ ։ սաղմ ։ ծդ ։

54 ։ Ա՛յս յաղօթս կայի առ քեզ
տէր ի՛ ժամանակ ըլուսնելն ։ սաղմ ։
կը ։ Վերց զիս ոտճ , զի հասին
ջուրք յանձն իմ ։ ընկրկայ ես
ի՛ խորս անդնդոց , ուր ո՛չ ոտ
կայ հնդիտ ։ Անկի ես ի՛ խորս
ծովու , և շրջանք գետոց ընկղ
մեցին զիս ։ սաղմ ։ կը ։ Ա՛ծ ի՛
քէն ողորմութիւն քումմ լուր ինձ ։

Ա՛ման ղի վայելուչ էր ի՛ խոս
վուն անկանիլ ընդ լսելով զայն ,
Թէ փոքր ինչ ժամանակ ըլ ձեզ
եմ ։ մնիմարե զնոսա ամ բար
եաց արմատուն ։ Պատուիրան
նոր տամ ձեզ՝ ասէ ։ իսկ զնարդ
նոր պատուիրան ասէ գնա , որ
ի հնումն կայր ։ Որինակաւ
ինչ ասէր գնա նոր ։ զի էած ի
վէր , ոյր ես սիրեցի զձեզ ։ Ի՛չ
խան աշխարհիս , զաւանակ ասէ ,
Զոնչի առ խա՝ ասէ , և ոչ ինչ ,
այլ զի ծանիցէ աշխարհ ։ եթէ
սիրեմ զհայր ։ ի՛ր ո՛չ պար
տաւոր գոլով մահուան , այլ
յաղագս սիրոյն որ առ հայր ,
Համբերեմ ։ ոսկերբանն ։

Ա՛ռնել զկամն քո ա՛ծ իմ հոս
մեցայ ։ և զօրինս քո ի՛ մէջ ո
րովայնի իմոյ ։ սաղմ ։ լթ ։

51 ։ Ա՛ր գոհացեալ ելին ի՛ ե
լեսան չէլենեցւոց ։ և ասէ
ցնո յն ։ ահենեւին գայլնակ
ղելոց էք չինեն յայսմ գիշե
րի ։ զի գրեալ է , ևէ հարից
զհովիւն ։ և ոչխարքն ցը
րուեսցին ։

52 ։ Ասէ ի՛ գեօղն , որսամ
անուն էր գեղեսմանէ ։ և ա
ւէ ցաշակերտսն ։ Նստարո՛ւք
ասդ մինչ ես յաղօթս կացից ։

53 ։ Ա՛ռ առնու ընդ ե՛ր
պետրոս , և զյակոբոս , և
յովհաննէս ։ և սկսաւ տրտմել ,
և հոգալ ։ Յայնժամ ասէ
ցնո՛ , տրտում է անձն իմ մին
չև ի՛ մահ , ստացէ՛ք ասդ ։ և
արձանաւ կացէ՛ք ։ մարկ ։ ԺԴ ։

54 ։ Ա՛յս ինչն ելինեցաւ ի՛
նոցանէ էբէր տրընիէց մ ,
եր ծուռնը ՚ , կայր յաղօթս , և
ասէր ։ հա՛յր , եթէ կամիս ։
անցո՛ զբաժակս զայս յինէն ։
բայց ո՛չ իմ կամք ։ այլ քոյդ
լիցին ։ Ա՛յս երեւեցաւ հրեշ
տակ ա՛ծն յերկնից , և զօրա
ցուցանէր զնա , և էր ի՛ տագ

Ա՛ռնել զկամն քո ա՛ծ իմ հոս
մեցայ ։ և զօրինս քո ի՛ մէջ ո
րովայնի իմոյ ։ սաղմ ։ լթ ։

Բառն Հարփաքսէդ ։

51 ։ Ա՛ր գոհացեալ ելին ի՛ ե
լեսան չէլենեցւոց ։ և ասէ
ցնո յն ։ ահենեւին գայլնակ
ղելոց էք չինեն յայսմ գիշե
րի ։ զի գրեալ է , ևէ հարից
զհովիւն ։ և ոչխարքն ցը
րուեսցին ։

Բառն Եբ ասեւպարանաց ։

Տէրն յայտներ լոյս եղելոց , ըզ
գայթակղելն ի գիշերին ։ պետ
րոս խօսեր խրախուսելն , և կրշ
տամբիւր հաւասաւոյն ։ շարա
նոյն ։

Ակդրանեան յայնկոյս ձորոյ ։
եմուտ պարտէզ ըլ պարտիզոյ ,
եմայծ զաղամ յադին դրախ
տին ։ ըրին ։

Հոգայդ զկրնին տրտմութեամբ ,
երիւքն եղեալ առանձնաբար ,
մրկել զաշխարհս հոգիս յօժար ,
քայց ե քնտրեն մարմնոյս տը
կար ։ շարանն ։

Զայնիս մաղթեր աղօթական
վ՚ե իմառ հայր իւր էական ։
ծուռնը դներ խնամարհական ,
որսամ կրկին ծուռնը ամ ։ եթէ
փրկիլ մարդկան հնար է , ա
ռանց մահու իմ որ գրեալ է ,
բաժակ մահուս յինէն անցցէ ,
ո՛չ իմ կամաւ , այլ քոյդ եսցի ։
Ո՛ղեալ յերկիւղ քրտանց հոս

Լանդ առ պրպտել , եւ հոգալ , եւ առ աղօթել չէ : Մատ . է :

մանն ոյոնանաձև կայլակ վիժ-
ման . ՚ի զօրանալ հրեշտակ մը
ձեռ , զօրինական դիրն լցեալ :
Պարտեր զերկիւղ և զտրամուն
յիւրումն կրել անօրինուն : Ջին-
Տէրն զայ առ աշակերտան՝ զար
թեցուցանել ՚ի քնոյ . և յորդո-
րել յաղօթս կալ . զի մի անկ -
ցին ՚ի փորձուն : Ղէն . Մատ :
Օհայն բան աղօթիցն , զոր
յառաջնում նուճադիւ առաց ,
վերատին կրկնեաց , յաւելեալ
զայս . Պապա թէ ոչ՝արբից զսա .
եղիցին կամք քո : Վրձէ եկն
առ աշակերտան . բայց եգիտ
զնա ՚ի քուն ՚ի տրտմութենէն .
և դարձեալ դառնոյ յաղօթս .
և զնոյն բան ասէ :

Ցետ այսորիկ բանական մա-
սամբք Հոգւոյ իւրոյ Թօթափէ
յիւրմէ զերեւակայուին տանջա
նաց և մահու . և զօրացեալ
պարիս զայ առ աշակերտան ,
և ասէ . Ննջեցէ՛ք այսուհետև ,
և հանգերուք . զի ահա հա-
սեալ է ժամ . և որդի մարդոյ
մատնի ՚ի ձեռս մեղաւորաց :
Ղէնէն :

Ներձեալ յուդաս , որ մատ
նելոց , հանդերձ դասուն փա-
րիսեցւոց . անկան նմանն ստոյ
անկելոց , որք յաւիտեան չէն
կանգնելոց : Յուդաս նեն-
դաւ համբուրելով , առիթ
մահու նշան տալով . փոխան
սիրոյ զնա մատնելով . չար ըն
բաղուց վճարելով : ՚ի զարմն :

Տէրն մեր յանդիմանէ զամ-
բաստն , ասելով . աւազակաց
որք ՚ի բացէ են և դիմամար-
տին , լինի այսպիսի բմբռ-
նումն : Այս հանապազ առ ձեզ
՚ի տաճարին նստէի , և ուսու
ցանէի , և ոչ կալայք զիս : այլ
այս ամ եղև . զի լցցին գիրք
մարգարէիցն . այս է , ըմբ-
ընդ անօրինս համարեցաւ :
Ղէն . Մատ :

Ա յսօր յառաջ նշանակէ հրա

Ի ձեմարտութենէ փրկուէ քո ,
սաղմ . կը :

նապէ , եւ մատիւռուածէ եւս
ինչք յաղօթս : Այս հոգւոյն
՚է նմանէ դրուածք էրբեմ ըմ-
նայեալս աբեան ոլոան ոլոան
հեղեալ յերկիր : ղուկ . ԽԲ :

55 . Ոհայ առ աշակերտան .
եւ գոնանէ ընձ՚է ուռն . եւ ա-
ւե ցպեարս , այդպէս ոչ ել
բացէ՛ք զ ձամ արբուսն ելալ
ընդ ես : Ասբէեալ երէդդէ
անգամ չորեսս ելնոց յաղօթս
յն . եւ ասէ . գնայր եմ . երկն
հնար էրջ անցանել բաժակիս
այսիկ . ապա ինչ ոչ արբից
զսա . եղիցին կամք քո : Այս
եկեալ գտանագամ եգիտ զնա
՚է ուռն : Այնող ընձ եւ գնաց .
եկաց յաղօթս երրորդ անգամ .
եւ զնոյն բան ասաց : Ոյն
ձամ գայ առ աշակերտան ,
եւ ասէ ցնա . Ննջեցէ՛ք եւ հան
գերուք . զի ահա հասեալ
՚է ժամ , եւ որդի մարդոյ
մատնի ՚ի ձեռս մեղաւորաց :
Մատ . է :

ծին գերդ մարգարէիցն :

Ի ձեմարտութենէ փրկուէ քո ,
սաղմ . կը :

55 . Ո՞կն ունէիր թէ որ տրամա-
ցի լիցիս , և ոչ ար եր . և մխիթա-
րիչ լինէր որ ոչ գտաւ . սաղմ . կը :
Ցէր ասէ ցիշխանսն քահանայից
կարդացն , և գիշերի առաջնո-
քա : Ասոցեն աղօթիք իմ առա
ջի քո տէր . խնամարհեացն ունկն
քո՚ի խնդրուածս իմ : Օ ի լը
ցաւ չարչարանաց անձն իմ . և
կեանք իմ՚ի դժոխս մերձեցան
սաղմ . ձէ : Ծոխանակ սիրոյ
իմոյ մատնեին զիս . այլ ես յա
ղօթս կայի : սաղ . ձը :

Ի զմարտութենէ փրկուէ քո ,
սաղմ . կը :

57 . Ընդ անօրէնս համարե-
ցաւնաց զմեզ բազմաց վերա
յոյց . և մեք անօրէնութենց նոց
մատնեցաւ : Եսայ :

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է ,
և դու արարեր զայս . սաղմ . ճը :
Օ արթիւր սուր ՚ի վր հովուին
իմոյ , և ՚ի վր առն ընկերի նր :
զաք . ժգ :

58 . Հարիւ զհովիւն , և ցրուեա

Ի յսօր յառաջ նշանակէ հրա

մանն զո կատարիւր . քանզի զՀովհ[illegible]ւ քաջ հարեալ , ցրուեցաւ հօտն ըստ մարգարէին : շաբ : Այր հօտին փորձ ցրուեալ . քանզի զՀովհ[illegible]ն քաջ հարեալ . պետրոս միայն զհետ երթեալ , ի յաղկանէ վիմին շարժեալ : Այսօր զվեցն հաւատոյ շարժեալ փորձողին խաբէութեամբ առ ի քէն Թողացուցեալ , զմարդկային տկարութիւնս յանդիմանելով . և առ յոյս դարձի մեղաւորաց որ զառնապէս արտասուէլովն ընկալաւ ի քէն երիւք հարցմամբք սիրոյն զերից ուրացութեանցն զբժշկուի : Այնմանէ հաւն խօսեր . առ ի պետրոս ասէն ահնարկեր . զբանն յիշեր , զառն արտասուէր . ի գլորմանէ զարձէլ կանգներ : շաբ :

Ա[illegible]հանայապետան և ամ[illegible]խանք առնեին . զի ոչ կարէին այլ ձանասպարհաս զպատձառս ինչ դատապարտութեան առնուլ ի բերանոյն քրի՝ և դատապարտել . խնդրեին սուտ վկայս . զի զբան ինչ ընդդէմ օրինաց ասացեալ գտ[illegible] վկայեն ցեն զնմանէ , և այնու դատապարտեցեն : Այս Թեպետ բզբազում սուտ վկայս պատրաստեալ էին . և մատուցին զնո վկայել . բայց ոչինչ շահեցան . քանզի սիրոյ էր գոնե երկուց վկայից հանդէտ միմեանց լինիլ . և ոչ կարէին եր կուք համաձայն միմեանց վկայել :

Ա[illegible]պա քահանայապետան զնդայս կատարեալ . կանգնի դրտանել զայլ հնարս դատապարտելոյ զյս . և հարցանէ զնա , ասելով . չտաս ինչ պատասխանի . զի՞նչ դոքա զքէն վկայեն :

Ա[illegible]հանայապետն զայս հարցանէ պատասխանւոյ :

Ա[illegible]յլ յանդիմանէն . զի ամբաստանութիւնք , և վկայութիւնքն ոչինչ էին . և անարժան պատասխանւոյ :

Ա[illegible]յլ յանդիմանէն

ցին խաչինքն . և զարձուցից զձեռն ի վրէ հովուացդ . զաք . ժբ :

59 . Քի զտուն իմ . Թողի զժա ռանգութիւն իմ , ետու զսիրե լին անձին իմոյ ի ձեռս թշնա մեաց իւրոց . երեմ . ժբ :

Ո՞ի դու գիտես զնախատինս իմ , զամօթ իմ , և զպատկա ռանս իմ :

Ա[illegible]ռաջի քո են ամ[illegible]նեցուք ան ձին իմոյ . նախատանաց համ քեր սիրտ իմ և թշուառու թիւն :

Ա[illegible]յն ունկի թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս , և ոչ ոք էր . և մխի թարիչ լինէ ոք ոչ գտաւ : սաղ կը :

նեչին ընդոին գնա . և փախան . մտոն . իզ :

59 . Այս կալեալ գնա ածէին և մուծին ի տուն քահանայապետին . և պետրոս երկնայր պինդ ընդ հնոցին :

Այժմ գնա աղախին ոմն . և ասէ . և սա ընդ նմա էր , որ ընդ նմայն էին : Այս ուրացաւ և ասէ , ոչ գիտեմ գնա : Ա[illegible]յլ ոմն եդեալ գնա , և ասէ . և դու ի նոցանէ ես . և պետրոս ասէ . չեմ ի նոցա նէ . այլ ոմն վկայէր և ասէր , ասոյգ և սա ընդ նմա էր : Ա[illegible]նէ պետրոս . այր դուա չգիտեմ զինչ խօսիս : Այս սա ձառայն խօսեցաւ հաս . Այս յիշեաց պետրոս զբանն գնա . և ելեալ արտաքս ելաւ դուս նապէս :

60 . Այս քահանայապետն և ամ[illegible]ապետանն խնդրէին հակառակ յետ վկայուածի ինչ . զի ապան ջեն գնա , և ոչ գտանէին : զի բազմ սուտ վկայուած վկայէին գնմանէ , և նման միմեանց ոչ էին վկայուածն : Ա[illegible]յլք յա բուացեալ վկայէին սուտ գնը մանէ , և ասէին , ըն մեք լուաք ի դմանէ . զի ասէր . ես քակեցից զպատձառդ զայդ չեռաձեռնջ . և երից աւուրս չինեցից այլ առանց չեռա գործի : Ա[illegible]կայն և այնպես չէր նման վկայուածն նոցա : Ա[illegible]պա յարուցեալ քահանայապետն գնա , և ասէր , ոչինչ դուս պա պասխանի . զի՞նչ դոքա զքէն վկայեն :

61 . Այ[illegible]ն լռեաց հէնի և չտայր ինչ պատասխանի :

62 . Գ[illegible]յլ քահանայապետն

61 . Այ[illegible]ղէ ես դու մարդ , որ ոչ լսես . ոչ գան խօսք ի բերանն դի՞ . սաղ . լէ :

62 . Խօսեցան զինեն լեզուաւ ժբ .

Բանդ առ պատապարտին յաջենէ հրեշտ լուանելն , և պանջելն : Ած . Ջ :

Պատասխանեալ եւ յն և ասէ ցնա . դուն ես ուսուցիչ Իսրայէլի , և այս ոչ գիտես :

Պատասխանեաց Յիսուս և ասէ ցնոսա . ամէն ամէն կ՚ըսեմ ձեզի , թէ որդի չկրնայ ինքնին բան մը ընել , եթէ ոչ հօրը տեսնէ որ կ՚ընէ . զի ինչ որ անիկա կ՚ընէ , նոյնը որդին ալ նմանապէս կ՚ընէ :

Պատասխանեաց Յիսուս և ասէ ցնոսա . ամէն ամէն կ՚ըսեմ ձեզի , որդին ինքնին բան մը չի կրնար ընել , եթէ ոչ հօրը տեսնէ որ կ՚ընէ . զի ինչ որ անիկա կ՚ընէ , նոյնը որդին ալ նմանապէս կ՚ընէ :

Պատասխանեաց Յիսուս և ասէ նոց

պանաց մարդկան լուծիչ , որ կատեցար ընդ կապելոյն , զնա արձակեա յինքնակապէս , մեղաց կապից դժոխայնոյն : զա քսիան :

Յուդա զղջացեալ դարձոյց զդին արեանն քեհ առ քահանայս . զի թէպէտ ինքն եղև պատճառ արեան վաճառելոյն , սակայն զանհաւատարմութիւնն դնողացն յանդիմանէ խոստովանութիւն վաճառողին : հելլադիոս :

Վհատանայասլեօքն վկայեն զանձանց , թէ ոչ կամին դատաստանի՛ն չարաչար սկսեալոյն : ոսիեբեան :

Օ յուդա յուսահատութի՛ն կա խեաց : լէոն :

Ընտն տեղւոյն քան զնմա փող յայտնագոյն զանօրէնն սպանումն նոյն նզ քարոզէ . վա՛ զի գլեալ զագարակ , աներեցուն յայտնի կացուցին զբանն : ոսիեբեան :

Երկայք աճեալ զյն առաջի պիղատոսի . զառաջինն առհասարակ բանիւ չարախօսելն զնա գնմանէ , թէ չարագործ է . վ՛ոյ առաց ցնա պիղատոս , մինչ ոչ ասէք ինձ , թէ զինչ չար արար . առէք զդա , և դուք դատեցէք : Յայնժամ սկսան ասել , թէ սա ասէր զանձնէ իւրմէ , թէ թագաւոր եմ . և թէպէտ զազգս մեր , և արգելու հարկս տալ կայսեր : ծեփնէ . ծատն . էֆ :

Այս պիղատոս ըստ չարախօսութե՛ն հրէից եհարց զյն , թէ դո՞ւ ես թագաւորն հրէից . իսկ յն պինդ եւս , թէ թագաւորութի՛ն իմ՝ոչ է յայսմ՝ոեւ՛ . զի եթէ յո՛ե աստի էր , զօրք ժողովէի առ իս , որք պատերազմէին ընդ իմ՝ոնի՛ց աստի՛ . ուրեմն թագաւոր ոմն եա դու : Ասէ յն զերկ

նել ինա : Ապիեղին ինա , և առին փնացին , և եծուան ՚ի յեռա պինդացաւ պիղատոսի դատաւորէ :

68 . Յայնժամ պեաեալ յուդա դայն՝ որ մատնեացն ինա , ընդ պարտաւորեցաւ , ղղջացաւ և դարձոյց զարծաթսն նայսպէսին , և ձերս ծղովրդեան . և ասէ , ծեղայ զի մատնեցի զարեան արդար : Նա նոյա ասեն . ծեզ չէ գոյն , դու գիպիս : Նա ընկենէ զարծաթսին ՚ի տաճարն , և չոգաս խեղդեցաւ : Իսկ քահանայապետին առեալ զարծաթսին , ասեն , ոչ է արժան ընդունել զայդ ՚ի գործեան , քանզի գինւ արեան են : Ստոր հուբտ առեալ գնեցին զնոսա զագարակն բրդի ՚ի գերեզմանս օտարաց : Ա այնորիկ կոչեցաւ ագարակն այն ագարակ արեան մինչև յայսօր :

69 . Նա յն եկաց առաջի դատաւորին : Տատն . էֆ : Նա սկսան չարաչար լինել ընդ նմանէ , և ասել . գայս զնա , զի ընդ ազգս մեր , և արգելու զհարկս տալ կայսեր , և ասէր զանձնէ իւրմէ , թէ թագաւոր եմ : Ապիեղին ասէ . դո՞ւ ես թագաւորն հրէից : ղուկ իզ : Ապատասխանի ետ յն . իմ արքայութի՛ն չէ յայսմ աշխարհէ . եթէ յայ՛ե աստի էր արքայութի՛ն իմ , սպասաւորքն իմ մարտնչէին արդեօք , զի մ տանիցեն զյայդ հրէից : Ա՛այժե ոչ է պէղատոս . ապա ընդ այդպէս ընդ , նագատ ոմն եա դու :

Այս իբրև զգաստ անմեղ վարձի՛ն սպանդ , ոչ դիտացի . թէ զինչն խորհեցան խորհուրդս , և ասեն . եկայք արկցուք փայտ ՚ի հաց նր , և ջնջեսցուք զնա յերկրէն կենդանեաց . և անուն նր միւս յիշեսցի : երեմ . ժ :

68 . Ա՛դատաստանի իւրմէ եղեալ դատապարտի՛ , և աղօթք նր՛ի մեղս դարձոյն : Ա՛զինքն ա՛ուրք նր նուազք , և զայլոց՛ լուծի՛ն զայն այլ տարցի : Ա՛ատակեացի յերկրի յիշատակ նր . փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել ողորմութի՛ն : Հալա՛ծեաց զայր ազքատ , և զտրնանկ . սպանանել զայն , որ խոնարհն է սրտիւ : սաղմ . ճ :

Նա եւոու զմուրհակ ստացուա՛ծոցն ցբարուք , և ասեմ . այսպէս ասէ ՚ինր . ա՛ռ զմուրհակ ստացուա՛ծոցն , և դիցես՛ի խեցեղէն ամանի : երեմ . լը : Նա առի զերեսուն արծաթի՛ն , և արկի՛ի տունն ՚ին՛ի լոմս : զաք . ժ :

69 . Ա՛ուխնարհուե՛նր դատաստանն նր բարձաւ , և զազգա՛տոհմն նր ո պատմեսցէ : Ես . նգ . ծգ :

Ա՛յք հատուցանելին լինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ , չարա խոսելին զինէն , զի ես երթայի զհետ արդարութե՛ն . սաղմ : լէ :

70 . Յաւուրս թագաւորացն այնոցիկ յարուցցէ ած երկնից զթագաւորութի՛ն , որ յաւիտեան ոչ եղծանիցի , և թագաւորութի՛ն նր ազգի այլում՝ոչ ձեռացէ . մանրեսցէ , և հոսեսցէ զնա՛մ թագաւորութե՛ս , և ինքն կացցէ յաւիտեան : դան . բ : Նա կացի թագաւոր՛ի նմանէ ՚ի վե՛ր լինն սկսցի՛ն ազգ նր՛ի պատմել զհրաշեսն ածն : սաղմ . բ :

Բանդ առ դատելն ի պիղատոսէ · եւ առաւելն առ հերովդէս : Ասա · ՃԼ :

Ո 2

բաղաքացւոյ ի չարուէ , եւ քաղաքացի ի տուէ : Ներո : Հանապետ էր զկապեալ մի ի չիշատակ ազգ տուէն որդւոցն Իսրայէլ : Ներո : Հրամայեաց զկապեալն ի տօնի զատել : Ներո : Ոչ ինչ գտի յայսմ մարդոյ որ ոչ լսոի : զրպկան :

Ամենայն ազգ ի ժողովրդեանն իւրոյ պիղատոս · զի ինչ իշխանքն ոչ նախանձու կամին կոլուսայ նել զնա , ժողովուրդն որ փոյթ էր քաղցր երախտեաց նր , խնդրեցաք կեցուցանել : Ներո : Ոչ գտի յայսմ մարդոյ որ ոչ լսոի : զրպկան :

Ամենայն այն ի ժողովրդեան իւրոյ պիղատոս · զի ինչ իշխանքն նախանձու կամին կոլուսայ նել զնա , ժողովուրդն որ փոյթ էր քաղցր երախտեաց նր , խնդրեցաք կեցուցանել : Ներո : Ոչ գտի յայսմ մարդոյ որ ոչ լսոի : զրպկան :

Ամենայն այն ի ժողովրդեան իւրոյ պիղատոս · զի ինչ իշխանքն նախանձու կամին կոլուսայ նել զնա , ժողովուրդն որ փոյթ էր քաղցր երախտեաց նր , խնդրեցաք կեցուցանել : Ներո : Ոչ գտի յայսմ մարդոյ որ ոչ լսոի : զրպկան :

Ամենայն այն ի ժողովրդեան իւրոյ պիղատոս · զի ինչ իշխանքն նախանձու կամին կոլուսայ նել զնա , ժողովուրդն որ փոյթ էր քաղցր երախտեաց նր , խնդրեցաք կեցուցանել : Ներո : Ոչ գտի յայսմ մարդոյ որ ոչ լսոի : զրպկան :

Ամենայն այն ի ժողովրդեան իւրոյ պիղատոս · զի ինչ իշխանքն նախանձու կամին կոլուսայ նել զնա , ժողովուրդն որ փոյթ էր քաղցր երախտեաց նր , խնդրեցաք կեցուցանել : Ներո : Ոչ գտի յայսմ մարդոյ որ ոչ լսոի : զրպկան :

74 · Լուչեաց պիղատոս զմա հանապետսն , եւ զիշխանս , եւ զժողովուրդն , եւ ասէ ցնա · ածուք առաջի իմ զայս մարդ որպէս զխռովիչ ժողովրդոց , եւ ահա ես քննեալ ոչ գտի յայսմ մարդոյ զոր դուք մեղադրէք զնա : Ոչ եւ հերովդէս , զի առաքեցի զնա առ ձեզ , եւ ահա ոչ ինչ արժան մահու գործեալ է նա : Ուստի ես կալցուք զնա եւ արձակեցից զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա :

74 · Լուչեաց պիղատոս զմա հանապետսն , եւ զիշխանս , եւ զժողովուրդն , եւ ասէ ցնա · ածուք առաջի իմ զայս մարդ որպէս զխռովիչ ժողովրդոց , եւ ահա ես քննեալ ոչ գտի յայսմ մարդոյ զոր դուք մեղադրէք զնա : Ոչ եւ հերովդէս , զի առաքեցի զնա առ ձեզ , եւ ահա ոչ ինչ արժան մահու գործեալ է նա : Ուստի ես կալցուք զնա եւ արձակեցից զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա :

74 · Լուչեաց պիղատոս զմա հանապետսն , եւ զիշխանս , եւ զժողովուրդն , եւ ասէ ցնա · ածուք առաջի իմ զայս մարդ որպէս զխռովիչ ժողովրդոց , եւ ահա ես քննեալ ոչ գտի յայսմ մարդոյ զոր դուք մեղադրէք զնա : Ոչ եւ հերովդէս , զի առաքեցի զնա առ ձեզ , եւ ահա ոչ ինչ արժան մահու գործեալ է նա : Ուստի ես կալցուք զնա եւ արձակեցից զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա :

74 · Լուչեաց պիղատոս զմա հանապետսն , եւ զիշխանս , եւ զժողովուրդն , եւ ասէ ցնա · ածուք առաջի իմ զայս մարդ որպէս զխռովիչ ժողովրդոց , եւ ահա ես քննեալ ոչ գտի յայսմ մարդոյ զոր դուք մեղադրէք զնա : Ոչ եւ հերովդէս , զի առաքեցի զնա առ ձեզ , եւ ահա ոչ ինչ արժան մահու գործեալ է նա : Ուստի ես կալցուք զնա եւ արձակեցից զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա : Ներո : Ոչ կամեցաւ զնա արձակել , զի ոչ ինչ ունէր զոր մեղադրեսցէ զնա :

զամ մարդասպանութիւնն արա տուաւր : ոսկեր : Վասնզի զառ զամն կողոպտեալ , և սպանեալ էր նենգութիւն · Նաև ի քաղաքին մէջ խռովութիւն իրիք զայր մի սպանեալ էր : Ներկեն · Տապ · ին : Ասան այն Հարցանէ զնա · զի թէ իբրև զարդար ոչ կամին արձակել , դանէ իբրև զմեղապարտս չնորհէացեն զնա տօնին : ոսկեր : Ներկանքն , և քահանայապետքն զապատաւորս իբրեանց սիրեցին ի մէջ ամբոխին զբարաբաս յայն ինդրել , և ոչ զյն : Պիղատոս յաւելու զանուանեալն քո , զի թերևս անուն այս շարժեսցէ զնա ի գութ · այլ նոքա ի կարծիս իբրեանց պնդեալ աղաղակէին · Խաչեսցի : Ներկեն · Տապ · ին : Յասելն պիղատոսի · զի նչ չար արար · չոնհին ինչ ասել · խնդրեն նա չել , զի մի մեսցէ յիշատակ նմա : ոսկեր :

Պատուական քոլորդ քո մարմին , յետ վձռոյ դատաւորին , սաո սիկ եաո զհարուցած գանին · վասն դանից նախաստեղծին : ղարպոն :

75 · Յայնժամ էաո պիղատոս զյն (յոպարանան ·) և գան եմար : յոհ · ժի :

75 · Պանիւք խաշտանկեացուք զնա , զի զչափ առցուք հեղուն նր : իսաս · ք : Օ Թիկունս իմ եաու՝ի Հարուճծուեաց : Օ Թիկունս իմ Հարին մեղաւորք · ը երկար արարին զանօրէնուիս իւրեանց · սղ · ձիր :

76 · Նա եղեն ինձ այս նախատինք , արարն զՀանդերձս իմ քուրձ , և եղէ յառակ նոցա : սաղ · կը : Նկնէք և տեսէք դառնութիւն այնպիսի սղոմոն զպատկն , որպէս պատկեաց զնա մայր իւր յաւուր փեսայութեան իւրոյ · և յաւուր ուրախութեան սրտի նր : երգ · գ · 11 : Օ ծնօտս իմ եաու յառտակս , և զերեսս իմ ոչ դարձուցի յամօթոյ ը երեսս թքանելոյ · այլ արարի զդէմս իմ իբրև զվէմ Հաստատուն : եսայ · ծ :

77 · Ասէ զոյր նր տեսիլ , և ոչ փոյթ առեալ մեք զնա և ոչ զոյր

76 · Օ ինուծոյն արարեալ ղպատկ ի ֆղոյ : յոհ · ժի : Ասկեն դանգաման պահպանեալ զնա , և պեղծոյանքն նմա չդադիր կարդը · և ծեծանս · և երկն ի գլուխ նորա պատկ արարեալ ի ֆղոյ : Տարի · ժե : և եղէփն յաջոյ չեռնն նր : Օ ծունր եկեալ առաջի նր հպատակէին , և ասէին ողջոյն նոսա տան : Տապ · ին · և հանէին նմա ապտակս : յոհ · ժե :

77 · Եյն պիղատոս արտաքս , և ասէ (դամբոնն :) ա-

Ասան զի յառաջագունութիւքն ոչ կորացա զնա պատրեցուցանել

(պիղատոս) , զան եհաս , և թոյլ ետ լինել որ ինչ եղեւն , զքրիստիանն արկանել , և զպատահն դնել , ոմն զի Թուլայցւոցանէր զաւարկութիւնից . մի այնորիկ և պատկէ՛ եհան արտաքս , զի տե՛ս անեալով զանարդանս , փոքր մի հանդչիցին յախտէն , և արդեալ ցեն զթոյնան : ոսկեբեր :

Ստալով զնա ցանկային , զի և զօրինակ մահուան հաւասարեալ , ձաղեսցեն . և զի մի մնասցի յիշատակ նոր : ոսկեբ : Պիղատոս հաճ՛ի վրէ , զթագաւորդ ձեր խաչեցից : Նոքա կամաւորութեա՛ արկին զանձինս ընդ տանջանաւք , և համար ձակութեա՛ ուրացան զարքայութիւնն : ոսկեբ : Պիղատոս լուեալ զձեռս , և ասէր զանձնե՛ քա՛ւեալ լինիլ : ոսկեբ : Ականջն ո՛չ զերծաւ՛ի պարտաւորութենէն , որ գործակից եղեալ անօրինաց , եթող զնոսա գատաստան , և եղև պարտաւոր մեղաց օտարաց : լևն : Օ՛ի պարտեր նման յափշտակել զյո՛ի նոցա՛նէ , ոմն հազարապետն զլօղոս : ոսկեբեր :

Հրէական ժողովուրդն այնքա՛ կուրացան , մինչև զորդիս իւրեանց ևս ատորակին վրէժխնդրութե՛ անմեղ արեանն յի՛, որ եղև՛ի պաշարիլն Երմի՛ և տիտոսէ : ոսկեբ . Տոպռ . իբ :

Օ՛ որ երկինք ո՛չ բաւէին տանել , զիա՛յս պատուհասն ու՛ստ բարձեալ , և եկեալ՛ի տե՛ղի կառափնան՛ի խաչ ելանել անմահ Թագաւորն : ղաբիան :

Յորժամ տանէին գյո՛ի գոզգոթա , մեծ բազմութի՛ հաւաքեցաւ զի և զիսաղս հնչեցուցանէին : Նա կանայք որք կհետեւէին , տեսեալ զնա յայն ողորմ տեսիլ , ձայն բարձեալ լային : Յարձաւ յո՛ , և ասէ ցնա . դստերք Երուսաղէմի , մի՛ լայք՛ի վրէ՛ իմ , այլ՛ի վրէ՛ անձանց , և

Նէ տեսիլ , և ոչ գեղեցկութի՛ , այլ տեսիլ նո՛ա անարդ , ոտնահարեալ՛ զնա՛ զյո՛ի որդւոց մարդկին . այլ մի՛ ի հարուածս , և գիտե հատանել զհամբերել ցաւոց . նա ըզ մեզս մեր բառնայ , և վա՛ մեր չարչարի : ես . ծդ :

հա աճեմ գնա արտաքս . զի գիտասցէ՛ նա , եթէ ես ինձ՛ի նմա՛ ոչ գտանեմ : Նոյն արտաքս , և ունէր զպատակ՛ի գլուխ , և զնանդերձ՛ն ծիրանի : Նա ասէ ցնոսա , ա՛հա այրդ ցյեղ :

78 . Աստի՛ք յառ՛ղ որդիք անօրինք որդիք պատնկորդիք , որ դիք ընդ . ի՛ն պերձցայք , կի՛ յոյր վրդ բացիք զբերանս ձեր , և առ ո արձակեցիք զլեզուս ձեր : եսայ . ծդ : Նոքա ժառանգութի՛ իմ լինիմ է՛ բրև առիւծ յանապատի . եա՛ի վրէ՛ իմ զբարբառ իւր . վա՛ այնորիկ ատե՛ցի գնա : երեմ . ժբ : Ահա եսայ տառակութի՛ գատաստանաւք ըզնա . եթէ լինիցի այցելութի՛ նո՛ր՛ի քանից իւրոց : Օ այս խորհեցան , և խաբեցան . զի կուրացոյց զնոսա չարութի՛ իւրեանց : խմնատ . ք :

78 . Իբրև պետին գնա տանել , և զօրինակ մահուան հաւասարեալ , ապատառոյր , զաղաղակ բարձին , և ասեն՝ի խուճ հանի՛ն զդա : Պիղատոսն եհարց՝ ընդ նոսա պիղատոս , ես զնա՛ գտայ՛ի խուճ հանի՛ն զնմ : Պատասխանի՛ ետուն ամենայնքեան , չի՛ մեր ընդդատաւոր , բայ՛ի կայսեր՛ էք : յոհ . ձի : Նա պետեալ պիղատոսի , ըզ ոչինչ օգնի , այլ առաւել խռովութի՛ լինի , առեալ ջուր՝ լուաց ըզ ձեռս իւր առաջի ժողովրդեանն , և ասէ . զտեալ եմ ես յարենէ արդարոյդ այդորիկ , դուք գիտասջիք :

79 . Պիղատոսն եհ՛ առ ժողովուրդն՝ ասէ . արիւն դո՛ի՛ վրա՛ մեր , և՛ի վրա՛ որդւոց մերոց : Յայնժամ արձակեաց նոցա զբարաբբաս , և զյի՛ եհ՛ի խաչելոցի : մատ . իե :

80 . Նա նոյա առեալ պահէին զնա . և բարձեալ էր ինքնին զխաչափայտն , և ելա՛ն էր՛ի տեղին որ անուանեալ էր գաղաղ , ի՛ոլիբ էբրայե՛ցերէն գողգոթա : յոհ . ձի :

81 . Նա երկայր զկնի՛ նո՛ր բազմութի՛ ժողովրդեանն , և կանանց՝ որ կոծէին . և աղաչաբերէին զնա : Յարձեալ յի՛, և ասէ ցնո՛ն, դստերք Երուսաղէմի . մի՛ լայք՛ի վրէ՛ իմ . այլ լացէ՛ք՛ի վրա՛ անձանց, և՛ի վրա՛ որդւոց ձերոց . զի եկեսցեն աւուրք , յորս ասիցեն . երանի՛ ամլոց ,

Յորժամ համբառնայցէ՛ք զձեռս ձեր , դարձուցից զերեսս իմ՛ի ձեզ՛ . և եթէ յաճախի՛ ցէ՛ք յաղօթս , ոչ լսե՛մ ձեզ . զի ձեռք ձեր լի՛ են արեամբ : եսայ . ա :

80 . Նա՛ եհան աբրահամ զիսայա՛ ողջակիզին . և եղ՛ի վրա՛ խաչհակայ որդւոյ իւրոյ . և եկին՛ի տեղին զոր ասաց նմա ած . անդ շինեաց սեղան : ծնն . իե :

81 . Նա դարձուցից զոճս ձեր՛ի սուգ , և զնա՛մ երգս ձեր յողբս . և արարից նմա իբրև սուգ սի՛ ընելոյ , և զոյց ընդ նմանէ իցեն իբրև օր ցաւոց : առմս . ը : Նա կածեսցին՛ի վրէ՛ նո՛ր կոծ իբրև՛ի վրա՛ սիրելւոյ , և աշխատ լեսցեն աշխատ իբրև՛ի վերայ անդրանկան : զաք . ժբ : Նա

ասասցեն լերանց , թէ անկե-
ցուք ՚ի վրայ մեր . և ցբլուրս ,
եթէ ծածկեցէք զմեզ ։ ովս-
սէ . Ժ ։

82 . Աչտուն ՚ի կերակուր լինիմ
լեզու . և ՚ի ծարաւ իմ արբուս
ցին ինձ քացախ ։ սաղմ . կԹ ։

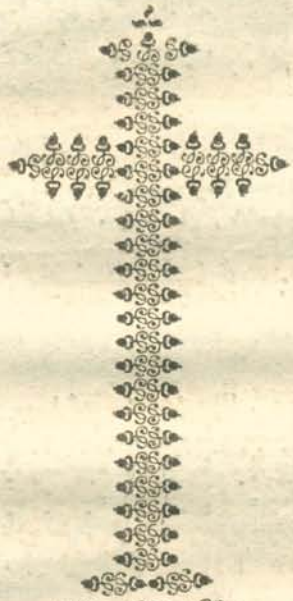
83 . Ընդ հինեաց սեղան աբ-
րահամ . եդ ՚ի վրայ զխոյան , և
կապեաց զիսահակ զորդի իւր ,
և եդ զնա ՚ի վրայ փայտին ...
Համբարձ աբրահամ զաչս
իւր , և եռես՝և ահա խոյ մի կա
խեալ կայր զծառոյն սաբե-
կայ զեղջերացն . և գնաց աբ
րահամ , և էառ զխոյն , և ե-
հան զնա յողջակէզ փոխանակ
իսահակայ որդւոյ իւրոյ ։
ծննդ . իե ։

Նա ասէ ՚ի ցմուխս ։ արա դու
քեզ օձ , և դիցես զնա ՚ի վր
նշանակի . և ամէն օձաս հար՝ որ
տեսանիցէ զնա , կեցցէ ։ Նա
արար մուխս օձ պղնձի , և
կացոյց զնա ՚ի վերայ նշանա-
կին ։ Նա լինէր յորժամ հար-
կանէր օձ զմարդ , հայէր ընդ
օձն պղնձի , և կեայր ։ Թուոց
իա ։ Ողակեցին զձեռս իմ , և
զոտս իմ . և Թուէցին զամ ոս
կերս իմ ։ սաղմ . իա ։ Նա ա
սացից ցնա , զի նչ են վերջ
այդոքիկ ՚ի մէջ ձեռաց քոց . և
ասասցե , զորս վերատրեցայ ՚ի
տան սիրելւոյ իմոյ ։ զաքար .
ժԲ ։ Նա իբրև զգառն անմեղ
վարեալ ՚ի սպանդ՝ ոչ գիտացի
Թէ զինէն խորհեցան խոր-
հուրդս , և ասեն . եկայք արկ-
ցուք փայտ ՚ի հացն նր . և ջնջես
ցուք զնա յերկրէն կենդանեաց .
և անուն նր մի՛ ևս յիշեսցի ։
երեմ . ԺԱ ։ Նա զմեզս մեր
զառնայ . և վիս մեր չարչարի ,
և մեք համարեցաք զնա ՚ի ցաւս
և ՚ի հարուածս , և ՚ի չարչա-
րանս իբրև յայլ . բայց նա վի-

և որովայնից՝ որ ոչ ծնան ,
և սրբանց՝ որ ոչ դիեցու-
ցին ։ Յայնժամ սկսանիցին
ասել լերանց , նէ անկերուք
՚ի վր մեզ . և բլրոց , նէ
ծածկեսջիք զմեզ ։ ղուկ . իէ ։

82 . Նա եկեալ ՚ի սեղանն
անուանեալ փողփոնա , և
սուն նմա գինի ընդ լեղի
խառնեալ , և երբեմն ճաշա-
կեաց ոչ կամեր ըմպել ։ մատ . իէ ։

83 . Նա հանին զնա ՚ի
խաչ ։ մարկ . ծե . 23 ։

՚ի վր որդւոց ձերոց . քանզի
երևւսաղէմ , որ զայս անօրէ-
նութիւն առնէ , զմեծագոյն
պատիժս կրելոց է ։ ղեկն . մատթ .
27 ։

Աչտուն ըմպել գինի զմեսեալ ,
և կերակուր լեղեաւ խառնել ,
որով զպտղոյն զառն ձաշակ ,
փոխեաց մեզ քաղցր , և ախոր
ժակ ։ ղաբաքան ։

Ամէն արտաքս իբրև զողջա
կէզ , կախեցին իբրև զնոյն ոս
քեկայ ձգեալ զեղջերացն ։
Տարածեցին ՚ի սեղան խաչին
իբր զպատարագ , բևեռեցին
ոտն չարագործ ։ նաբէկ ։

Սաբեկայ ծառոյն վերաբերել
խոց յողջակէզ փոխանակ իսա-
հակայ . այլ՚ի վր.քոյ գնեաւ
գառն անարատ ՚ի հաշտուԹի-
հօր , և՚ի բառնալ զմեղս մեր ։
ղաբաքան ։

Զողաբարձ նպատակ օրինա-
կեալ քառաԹև խաչին , ձեա
ցուցանէր մովսէս ՚ի լերան բա
նակին զօձն պղնձի , ասելոյ
ցանել զվիրաւորեալն ՚ի խածա
նող սողնոց Թունից . աղաչեմք
զքեզ ՚ետր , սրսկանեա զմեզ
ընդ հովանեաւ խաչի քոմբ ։ ղաբ ։
Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց ,
ոտք ընդ ոտից ընԹանալեաց .
փայտ ընդ փայտի գառն պտղոյ .
կեանք ընդ մահու փոխարկելով ։
՚ի մէջօրեայն նաեմայաս , յոր
ժամ աղամ մեղաւ . ՚ի
յինեներորդն ՚ի լոյս գարձաւ ,
յորժամ մահուամբ մահն լու
ծաւ ։ Այր զխաչ քո չնորհեցեր
զհն եկեղեցւոյ քում սէր , որով
գառապարտեալ պարտեցաւ
Թշնամին ։ ղաբաքան ։

Ընդպարտականըդ մահու ,
գառապարտեալ ՚ի վերայ խա
չին , որ փոխանակ գառնու-
Թեն պտղոյն արբուցեր մեզ ՚ի
տիպախոց կողեդ . զքեզ օրհ-
նեմք անապական բանդ ։
ղաբաքանոյն ։

Ա՚որ սիրոյ պատուիրանին, զոր
ծով լցօղ եղեր քանին. աղօթե
լով առ Հայր յերկինս, Թողուլ
զմեզս որ ի խաչին: ղարկան:

խոնարհ եզականի եղեալ : Ելին. Գ. 27 :

Նախատինս ընդ : Գաղ . ԻԵ :

Գ. 90 . Գրեաց և զդիր ձեռաց սիրելոց տոս , միայն մարանչելով ընդ հիշ վերջքին , զի իբր զբարեգործ մատնեցցին . ցուցանելով, թէ Թագաւորին իւրեանց ի վեր չարեան :

Գ. 90 . Գրեաց և պահպանէ զի պիղատոս , և եր ի վեր խալին . և էր գրեալ , յիշ նազովրեցի Նագարացւոց հրեից : յոհ . ԺԹ :

Գ. 90 . Պարոզեա դուստր Եմմի . զի ահա Թագաւորդ քո գայ առ քեզ, արդար և փրկիչ . նոյն հեզ զաք . Թ :

Ա. զինչ հրեայքն . ասացին , Թէ ասա , Թէ դա ասաց , Թագաւոր եմ հրեից : Այլ պիղատոս ոչ փոխեաց . այլ յարաքինն կամն ինաց հաստատուն : ոսկերբեր :

Գ. 91 . Ազգն պղծագործ , զոր նախայարդարն հրեից . զի գրեր նագովրեցւոն հրեից , այլ ընդնա ասաց , նագովրեց եմ հրեից . պապանձանի էս պիղատոս , զոր ինչ գրեցի գրեցի : յոհ . ԺԹ :

Գ. 91 . Ազգն ցասմունէլ . կացի ի վեր մեր Թագաւոր դատել զմեզ, որպէս և այլ ազգք : Նա ասէ ցնա նոր . լուր ձայնի ժողովրդեանդ , զի ոչ եթէ զքեզ ա նարգեցին , այլ զնա մերժեցին չԹագաւորել ի վեր նոցա : ա . Թագ . Ը :

Ա. Յուրբաթուժամերորդին, բևեռեցաւ նր ի խաչին . լուծեր գյանցնանախաստեղծին, և կասեցեր զՀնամին : ղաբակնոյն :

Գ. 92 . Այր ձամ երբորդ , և հանին զնա ի խաչ . և էբնա վեց ձամ եղև , խաւար կալա լա զամ երկիր մինչև ցնին ձամ : Մարկ . ԺԵ :

Գ. 92 . Ազգն եղեցի յաւուրսն յայմանիկ՝ ասէ նր նր . մոցէ արեգակն ի միջօրեի . և խաւարեսցի յերկրի ըե լոյս ի տուէ . և դարձուցից ի սուգ զաննս ձեր : ամոս . Ը :

Գ. 93 . Այր զինն ձամանս գո չեաց յն ի յայն ևձ , և ա ան . էլի էլի լամասաբաքթա նի . այսինքն է . աձ իմ աձ իմ , ընդէր Լոդեր զնս : Մարկ . ԺԵ :

Գ. 93 . Ազգն Ձ աձ իմ ,նայեաց առ իս, ընդէր Թողեր զնս . Հեռի ես զի ի փրկուԹէ իմմէ վ՚ք բանից յանցանաց իմոց : Ազ իմ ի տուէ կարդացի առ քեզ , և ինձ ոչ լուար . ի գիշերի , և ինձ ոչ անսացեր : սաղմ . լա :

Գ. 94 . Այր հայրն առ խալին յն մայր նր , և քոյր մօր նր մարիամ կղեովպայ . և մարիամ մատգաղենացի . յն էր բն եռես գմայրն , և գաշակերտն զոր սիրէր , զի հայր մօր , ասէ գմայրն . կին դուա ահա որդի քո : Ազպա ասէ գաշակերտին . ահա մայր քո : Այր յայնմ ձամանակէ էառ աշակերտն զնա առ ինր : յոհ . ԺԹ :

Գ. 94 . Այր դարձուցից ի սուգ զաննս ձեր , և զերգս ձեր յողբս . և արասցին նմ իբրև սուգ սիրելոյ , և որոց ընդնայն լացեն իբրև օր ցաւոց : ամոս . Ը : Այր կոծեսցին ի վեր նր կոծ իբրև ի վեր սիրելոյ . և աշխատեսցեն աշխատ իբրև ի վեր անդրանկան : զաք . ԺԲ :

Գ. 94 . Յանձն առնէ զմայրն աշակերտն տիւն , խրատելով զմեզ՝ մինչև ցկետին տուրևառուԹէ չընչացն առնել զձամ կնաւմարկուէ ծնողաց : Ազ փոքր ինչ եր յոհաննու պատուիրել պատուհասս այսուհիկ , և զկալոյն ինալոյն առ խաչին , այնպէս առնուլ զվարձս : ոսկերբեր :

Գ. 95 . Ձառն ի կերակուր ինձ լեզու . և ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ : սաղմ . կը :

Գ. 95 . Ձեռ այսուհիկ չո , զի հպատակեցի գերն՝ ասէ . ձառ բաւ եմ : Այս նոցա (չո զինուորացն) ապուռպ լցեալ քացախով ընդ լեզուս՝ մատուցին ի բերան նր : յոհ . ԺԲ :

Գ. 95 . Վհատացեալ և տեսեալ զնմանն կամ տարեալ , ասէ . ծարաւի եմ : Ակ նոքա սպունգ լի քացախով մատուցեալ , այնպէս արբուցանէին նմա , իբրև չարագործի :

Գ. 96 . Ոսկերն ոչ միայն զջուրն ար գելին , այլ և չաւելին ի քացախն զլեզուն անասնոց . և նորն

Գ. 96 . Ազհատարեց ձեռ չաւուրն վեցերորդի զգործս իւր , զոր արար : ծննդ . Բ :

Բառնի սա վերնագիրը խաչին յետ, և սա բառնի նը : Ասան . ձ :

յոհ . ժե :

մեր յօժարուիք հատ զայն, և հարը : Ասէն :

97 . Այս խոնարհեցուցեալ պէտ լսեսին աստուածեան պոգին :

յոհ . ժե :

97. Այս հանգեաւ յաւուրն եօթն ներողուի յիմ գործոց իւրոց, զոր արար : ծննդոց . բ : Այս լեր, բազմեցար . ննջեցեր իբ րև զառիւծ : ծննդոց . խթ : Այս յետ վախճան և երկուց եօթնեներորդաց բարձոյն օծու թին : գան . ե : Այս եկին մեռեալքն զորս մեռոյց սատիանն ի մահուն իւրում առաւել քան զորս սպան ի կենդանութ իւ րում : գաս . ժզ :

Այս զի եհան զհոգին՝ խոնարհեցոյց զգլուխն . այլ նախ խո նարհեցոյց, և ապա եհան : ա րամ յայտնեաց աւետարանիչն, թէ յիւրմէ նա ի նը : ոսկէբե : Արարոզն ի պանդխտեացս, ածմարթեսցի մեզ իմ խաչեալ, մե րոյ բնութեն մեռանիլ, ածանմահ խաստովանիլ : շարակն :

98 . Այս ահա վարագոյր սուրբ Ճարին ցելաս չերիոս ի վե րուստ հինեալ ի վայր . երկիր շարժեցաւ . և վէմք պատառեցան և գերեզմանք մահու բացան : Այդ ըստ ելս վիմացն ոչք շարժեալ զանշարժ օրրաս ի բարձին, ել պատառեալ վարագու րին, զիմ պատառեա զգիր պարտին . ընդ մեռելսցն ոչք յառնելին, կանգնեսա զմեղք մեռեալ հոգին : շարակն : Ո այսմ հարիւրապետ ասա յելիլնի, թէ եր ածն դուսկիա նոս, զոր ոտնկ ոչ եկեղեցի : Այս սա եր գվնասուրն՝ որ ա սաց, արդարև ոչդի ին եր սա : Ղևն :

Երկիր հիմամբք սասանեցաւ և վարագոյր ըստ մէջ հերձաւ, վէմք ի յինքեանց պատառեցան և գերեզմանք մահու բացան : Այդ ըստ ելս վիմացն ոչք շարժեալ զանշարժ օրրաս ի բարձին, ել պատառեալ վարագու րին, զիմ պատառեա զգիր պարտին . ընդ մեռելսցն ոչք յառնելին, կանգնեսա զմեղք մեռեալ հոգին : շարակն : Ո այսմ հարիւրապետ ասա յելիլնի, թէ եր ածն դուսկիա նոս, զոր ոտնկ ոչ եկեղեցի : Այս սա եր գվնասուրն՝ որ ա սաց, արդարև ոչդի ին եր սա : Ղևն :

Սակայն ջուրն առնելով հրեշտակն, ոտիւք խոցեցին զկողն նը . և զմեռեալ մարմինն թողն նան մնանել : Այդ զոր ինչ ի չար կամսցդ գործեին նը, մայր գաթեռնեցին անտի ընաներ . թէ հայեացին ի նա, յոր խոցե ցին : Այս խորհուրդ անձառե լի լիներ կատարեալ : Վանզի եղ, ասէ . արիւն . և ջուր : Ո ի յերկաքանչիւրոցն յայնցա

Ր

մեր յօժարուիք հատ զայն, և հարը : Ղևն :

97 . Այս խոնարհեցուցեալ պէտ լսեսին աստուածեան պոգին :

յոհ . ժե :

97. Այս հանգեաւ յաւուրն եօթն ներողուի յիմ գործոց իւրոց, զոր արար : ծննդոց . բ : Այս լեր, բազմեցար . ննջեցեր իբ րև զառիւծ : ծննդոց . խթ : Այս յետ վախճան և երկուց եօթնեներորդաց բարձոյն օծու թին : գան . ե : Այս եկին մեռեալքն զորս մեռոյց սատիանն ի մահուն իւրում առաւել քան զորս սպան ի կենդանութ իւ րում : գաս . ժզ :

98 . Այս ահա վարագոյր սուրբ Ճարին ցելաս չերիոս ի վե րուստ հինեալ ի վայր . երկիր շարժեցաւ . և վէմք պատառեցան . և գերեզմանք բացան . և բազում մարմինք նոնչեցելոց սրբոցն . և ելեալք ի գերեզմանաց յետ յարուածն նը մտին ի քաղաքն սրբոց, և երեւեցան բազմաց : Ասէ հարիւրապետն և որ ընդ նմա պահէին զյն, երբ րեա պետին զշարժմունն, և զերկեալսն, երկիւղ յոյժ . և ասէն . արդարև այ որդի եր սա : Ղևն :

98.

նե լիներ շինեալ եկեղեցի , ի ձեռն ջրոյ վերատին ծնանել , և ի ձեռն արեան և մարմնոյ սը նեալ : ոչ էբեր :

Յովսեփ Ա՛ճմարիտ և արդար հայեցեր ի սիղատոսէ զհասա րակաց զպարգևատուն , որ տուաւ մեզ զանձ անկողոպտե լի : Պատեալ ՚ըզ կատաւօք զմարմինն տէրունական , զարկօղն զլոյս ոմն զօթոց , որ զգեցոյց մեզ զգեստ անկողոպտելի : Ա՛դաւ ՚ի նորաբերի ՚ի վիմի , և մատանեաւ հնձեցաւ . որ զնախայա տեղծն կենդանացոյց , և զմարդկան կապանս մահու ելոյծ : Որ բաշխօղ ես բարութեց , և պարգևատու արարածոց քոց , այսօր հաճեցար լնդրկի ՚ի պարգևի մասին ՚ի սիղատոսէ . զի և մեզ հնարհեսցես զպարգևա ողորմութեդ քոյ : Օ՚ որ ո՛չ բը նութիք արարածոց զնծծ տա նելոյ , մահճամբ սահմանեալ դնել ՚ի նոր գերեզմանի , նոր զնս լնդունելով մարդ : ըրա նան :

Որ անվախ դրամ հաստատեալ քարտեզ . հնձի մատանեաւ անն կորուստ պահելով զմեզ հաւա տով երրորդութեդ : Օ՚ անյաղ թելի զթութեդն որ պահի ՚ի պինուհորայ զանձն անմահու թե , բարձր արարէք : Կենդա նիդ յաւիտենից քո այսօր ՚ի գե րեզմանի եղար , և պահա պանքն պահեին զգուշութե զգերեզմանդ քո որ : Որ յեռուղ ես ըն հօր անպրատքելի բանդ , այսօր մատանեաւ քահանայիցն պարագրիլ ՚ի յանձն առեր այն կաղոպտելի գանձ , զի զմեզ փրկեսցես ՚ի յանցանաց մերոց : ղրթխան :

Ոլոսմ ապաւէին արգելեալքն ՚ի մեղսաներ բանտին , ազատե

նա յոր խոցեցին : յոհ . ՃՀ :

101 . Ա՛ա էբեր երեկոյ ե ղև , հանդի ուրբաթն էր որ ՚ի շաբաթին մտանէր , եկեալ յովսէփ որ յարիմաթեացի էր , այր պարկեշտ նախարար , որ և ինքն էակ աչն ունէր ար քայութիւնն աւ : Համարձա կեցաւ եմուտ առ պիղատոս , ու խնդրեցաւ զմարմինն յիս : Ա՛ա պիղատոս զարմացաւ ըն այնչափ վաղ հնաւս : Ա՛ա էբեր սուրհեակ՚ի հարեւա պետէ անտի , ընդրհեաց զմար մինն յովսէփայ : Ա՛ա յովսէփ գնեաց կտաւ , և էջու ցեալ վնա պարեաց կտաւովն . և եդ ՚ի գերեզմանի՚ զոր էր փորեալ ՚ի վիմի . և նետաց լեցոյց գլեմ մի ՚ի դուռն գերեզմանին : Մարկ . ՃՀ :

102 . Ա՛ա ՚ի վաղիւ անդր որ է յետ ուրբաթնոյն , ժո ղովեցան հոհանայապետքն , և փարիսեցիքն առ պիղատոս, և ասեն . տէր , յիշեցաք , զի մո լորեցուցիչն այն ասէր . հինգ հնձեցուածին էր , ևս յետ երից աւուրց յառնեմ : Հրա մայեա զբռնալանալ գերեզմա նին մինչև յերից աւուրս : Հրամէն ցնոսա պիղատոս , ու նիք զօրականս , երթայք զբռ նալարուք որպէս և գիտէք : Ա՛ա նոքա երթեալ զբռնա ցան գերեզմանին , և ընդ նին գնեցին հանդերձ զօրակա նօքն : Մատթ . ՃՀ :

103 . Ա՛ի ՚ի գիտոյս : (այս ՚ի հանգիստն առաւելոյն է :)

ղբ այնը մարմին . և շինեաց ՚ուր ած զկողն զոր էառ յադամայ ՚ի կին , և էած առ աղամ : Ա՛ա ասէ աղամ . այս այժմիկ ոսկր յոսկերաց իմոց , և մար միւն ՚ի մարմնոյ իմմէ : ծննդ . ՃՀ :

101 . Տը ած փրկուէ իմոյ , ՚ի տունէ կարդացի , և գիշերի առաջի քոյ : Օ՚ ի լցաւ չարչա րանաց անձն իմ , և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան . և էա մարեցայ ես ըն այնոսիկ , որք իջանեն ՚ի գուբ : Ա՛ղէ ես ոյ մարդ առանց օգնականի , և ՚ի մեռեալս ազատ : Ոյ վի բաւորս որք ննջեն ՚ի գերեզ մանի : Ա՛դին զնա՚ի գբի ներք նումն , ՚ի խաւարն , և ՚ի ըստ ուերս մահու : Ցիսս հաստատե ցաւ սրտմտութեդ , զոր ըզ բազանս քո ած եր՚ի վրէ իմ : Որ ՚ի թէ մեռեալդ առնիցե՞ս սքան չելիս , կամ բժիշկք յարուցա նիցեն , և խոստովան առնի ցեն առ քեզ : Որ ՚ի թէ պատ մեսցի ոք՚ի գերեզմանի զողոր մութիւնքո , կամ զճմարտու թիւնքո՚ի կորստեան : Որ ՚ի թէ ճանաչիցի՞ն ՚ի խաւարի սքան չելիքդ . կամ արդարութիւնդ յերկիր մոռացեալ : սաղմ . ՁՀ :

102 . Ա՛ղմէ ասէին զանձնէ իմ մի՝ թէ չիք փրկուն սը առ ած նէ : Ոյ դու ՚ուր օգնական իմ ես . փառք իմ , և բարձրա ցուցիչ գլխոյ իմոյ : սաղմ . ՃՀ : Որ ՚ի թէ որ ննջեցե՞ս , և այլ ոչ ևս յաւելցի յառնել : սաղմ . ՃՀ : Ա՛ա ննջեցի , և ՚ի քուն եղէ , զարթեայ՝ և ՚ուր ընդունող իմ ես : Ոչ երկեայց ես՚ի բիւրուց զո բացոնց , որք շուրջանակի պա տեր պատրեալ պահեին զիս : Որ ոտն հար լինիր ինձ թշնա մի իմ , զի գլորեցայ . միւսան գամ կանգնեցայց : միք . Ճ : Ա՛յդու ՚ուր ողորմեա՛ ինձ , և կանգնեա՛ զիս , և ես հատու ցից նոցա : սաղմ . խ :

103 . Ա՛ղջից ըն ամաւորին կող մանս երկրի , և հայեցայց յամ

Որ յարեարդ 'ի մեռելոց յա
ւուր երրորդի քո որդիդ, փա
ռաւորեալ եք յարութիդ : Ի
ձայն ահեղ յարուք քո ետր զար
հուրեցան գինուորացն դասքն
յարիմաիայ հրեշտակին ի՛ջ
մինն, և դողալով շարժեցաւ
երկիր : Փայլակնաձեւ հրեշ
տակն ի՛ջեալ յերկինից զարհու
րեցոյց զպահապանս, և զոր
կանայսն խնդութիւն լցոյց :
Ա՛յսօր տեսիլ ահեղակերպ հր
րեշտակին մերձեալ 'ի գունդ
գինուորացն, այսօր սրտաբե
կեալ պահապանացն զարհուրիլ
մեռանելին : Ուղաբերից կա
նանցն եկիր 'ի՛ր գերեզմանն,
և զահաւոր հրեշտակապե
տին գձայնն լուեալ, որք գնա
չեղեալն խնդրէք, յարեաւ քո
անմահ Թագաւորն : Արհեք
լով՛որ կանանցն ը առաւօտն
'ի գերեզմանն, և զահաւոր
յարուէ գձայնն 'ի հրեշտակէն
լուեալ, եթէ յարեաւ ած :
Մոռեալ զարտմութիդ երկա
նիկ և որ կանանցն, և խրն
դութիդ ընթանայինն պատմել
աշակերտացն, եթէ յարեաւ
ած : Օ սքանչելի և գհրաշա

Բանք եկեղեցւոյ :

Ա՛ստ երկնից ներոյ յարուներին, համբարձումն, առաչումն հոգւոյն սրբոյ, և առ Հաւանգամ գալուստն ձեր գիտօք :

Բանք աբ առիքարանին :

104. Ա՛ՀԵ յերեկոյն ըստ բա
նառն յորում ըստ ամ
ենայն, էին մարքամ մագ
դաղենացի, և Հաւ մարիամ
պետանել ըզերեքեանն : Ա՛ր
ահա ըստ ծառուն ինձ եղե. ըն
հրեշտակ ած իջեալ յերկնից,
մարդանալ 'ի բաց նստուցանել
գյոյզ գվէմն 'ի դրանց անտի,
և նստէր 'ի վէր նը : Ա՛ր եր
պետիլ նը երբա ըզնայլսին.
և հանդերձ նը ապիպակ էր
բա գնյեան : Ա՛ր յանէ անտի
նը խռովէցան պահապանքն
և եղեն երբա գնեռելս :
Պատասխանի եւ հրեշտակն,
և ասէ ցկանայսն. Ո՛վ երկն
չիջ դուք, գիտեմ, զի
գյա գնասելիսն ը խնդրէք,
չէ ասա. հանգի յարեաւ որ
պէս ասացն, եկայք և տեսէք
գտեղին ուր կայր : Ա՛ր վաղ
վաղակի երկայք ասացէք աշա
կերտացն նը ըստ յարեաւ, և
ահա յառաջանայ ձեզ ի գալիլ
գտեղիդ. անդ գտանիցէք
գնա, ահա ասացի ձեզ : Ա՛ր
երթեալ վաղվաղակի ածէ և
խնդութ բազմաց ընկնանայինն
պատրել աշակերտացն : Ա՛ր

Բանք մարգարէից :

104. Յարիցէ ած, և ցրուեսցին
գինի ամ թշնամիքն նը, փախչիցեն
ատելիքն նը յերեսաց նը. ան. կէ.
Ա՛ր եր յոմեան 'ի փոր կիսոին
գերիս տիւս, և գերիս գիշերս :
Յովն. ը : Ա՛ր հրամայեցաւ 'ի
ձուկն գիշապ ձկանն և եթուք
գնա 'ի ցամաք : Յովն. ը : Ա՛ի
Թէ որ ննջիցէ, և այլ ոչ ևս
յարեցցի յառնել : սաղմ. ծ :
Ա՛ռանձնացեալ և'իքուն եղէ, զար
Թեայ և ձեր ընդունօղ իմ եր :
Ա՛յլ երկեայց ես 'ի բիւրուց զո
րաց նց, որք շուրջանակի սա
տեալ պաշարեալ պահէին զիս :
Ա՛րի ձեր և փրկեա զիս ած իմ.
զի դու հարեր զամենեսեան
որք կին ը իս Թշնամանեք 'ի
սարտարարուց, և զատամունս
մեղաւորաց փշրեացես : սղ. գ :
Օ՛ի ոչ Թողցես զանձն իմ
'ի դժոխս, և ոչ ատացես տալ
քում տեսանել զապականու՛ն :
սաղմ. ժե : Ա՛Բր ե յաղԹու
Թի քո մահ. ուրե խայԹոց
քո դժոխք : ոսե. ժգ : Ա՛ի
ոանհաւ լինիր ինձ Թշնամի իմ
զի գլորեցայ, միւանգամ
կանգնեցայց : միք. է :
Յաւուր յարմիկ կանգնեցից

գործ գյարուեթիեն քեմ՝ առա-
քելոցն ստուգապես տեսեալ ,
ընդհանուր քարոզիչն , եթէ
յարեաւ քո : ղպիան : Ոգա
ի գնալն պատահի , ողջոյն ո-
տից երկրպագի : յն որդե :

Աշակերտացն պատմեցէք , ի
գալիլեա երթայք տեսէք , և
ձի քարոզեցէք : Այլոց աշա-
կերտաց նը գնացին , ի ժամուդ
ըեաչնը տեղին , այլակերպել
զնոսն տեսին , ոմն երբեմն ի
նը լերին : Տէրն խօսեր մեռա-
սանին , և առաքեր յերկիր ըղ
հոսին , զհեթանոս աշակեր-
տել . երրորդութեըն մկրտել .
զպատուիրանն ուսուցանել : յն
որդե : Ա՛ւ հանդիպեալ քո նը
առաքելոցն . և տուեալ ոզ-
ջոյն կենդանարար , առաքե-
ցեր զնոսա ի փրկութեի տիեզե-
րաց : Ղնիք ինչ առե-
նակալին այ այսպես ընդունե-
լի , եթրև զնախանձ փրկութեն
հոգւոց . փրկիզ : Ման զնմ
ծածկինս ծածկեսցուդին կ գոր-
ծակից լինիլ այ ի գործունն
մեղաւորաց , ողք մաքուր սի-
րով վճռեսցուն փրկուե վասն
տակէն : փրկեսիս :

Չաւատացեալք , ողք զնը խոս-
հուրդս այ քարոզեն , զի՛նչ այլ
ինչ առնեն , քայց եթէ ի նոր
լեզուս խօսին : Ա՛ւ ողք բարե
խրատուք իւրեանց բառնան
զչարութեի սրտի օտարաց , ի
ձեռս իւրեանց զօձս բառնան .
և յորժամ զմահաբեր հրա-
պոյրս լուեալ , ոչ գործեն ըղ-
չարն , զմահացու դեղ լմնլեն ,
և ոչ վնասին : Ա՛ւ յորժամ բա
րի գործոց օրինակաւ զտկարա
ցեալն ի բարիս հաստատեն ,
ի վե հիւմանդաց ձեռս դնեն ,

ամա պատանեաց Նոցա յն , և
ասէ , ո՞ղջ էք : Ա՛ւ նոքա մա
տոյցեալ կալան ղոտս նը , և
երկրպագին նմա : Ցայնժամ
ասէ ցնս յն . երկնչ՛ք ասացէ՛ք
եղբարցն իմոց , գնը երկիցեն
ի գաղիղեա , և անդ տես-
ցեն զնս : Ասէ Ղպաման աշա
կերտն գնացին ի գաղիղեայ
ի լեառնն՝ ուր ձամատրէը ե-
ղև Նոցա յն . երբև տեսին
զնա , երկրպագին նմա , և
ոմանք երկուածայն :

105 . Ա՛ւ մատուցեալ յն խո
սեցաւ ընդ Նոսա , և ասէ .
պուճաւ ինձ ամենայն էշխա-
նութիւն յերկինս և յերկրի :
Ղրդեւ առաւելոյց զնս հայդ ,
և ես առաւել զձեզ . գնա-
րէ՛ք այսուհետև աշակերտե
ցէ՛ք զնմ հեթանոս . մկրտե-
ցէ՛ք զնոսա յանուն հօր , և
որդւոյ , և հոգւոյն սբց .
ուսուցէ՛ք Նոցա պահել զնմ
զոր ինձ պատուիրեցի ձեզ :
Տասն . իը : Ա՛ւ ասէ ցնս
աս , երկնա՛յ յն ամ . և ես
ըղեցի՛ք զաւետարանն ամե
նայն արարածոց : Ղր հաւատայ՝ և
մկրտեսցի , կեցցէ . և որ ոչն
հաւատայ , դատապարտեսցի :
Ղշանդ այսոցիկ որ հա
ւատանն , երկնիցեն զնմ ա
նունով . յանուն իմ դեւս
հանցեն . լեզուս խօսեսցին .
ի ձեռս խոցեսցեն օձս բառ
ցեն . և նը ման հիւանդոց ձեռս
դնեսցեն և բժշկեսցին : Տարէ .
ձշ :

ձեռնադրութեան դասուն զանկեալսն ,
և կանգնեցից զկործանեալս
նը : ամմսս . լձ :

Փոքր ինչ խոնարհ արա
բեր զնա քան զհրեշտակս քո .
փառաք և պատուով պսակեցեր
զնա , և կացուցեր զնա ի վր
ամ ձեռակերտացդ : սաղմ .
ը : Փրկեցեր զնս ի հակառա
կութեի ժողովրդոց , և կացու
ցեր զնս գլուխ հեթանոսաց :
սաղմ . ժէ :

105 . Խնդրեա յինէն , և տաց
քեզ զհեթանոսս ի ժառանգու
թի , և իշխանութի քեզ ը ամ
ծագս երկրի : սաղ . բ : Ցետս
նէի . և ահա ը ամպս երկնից
էբրև որդի մարդոյ գայր . . . .
Ա՛ւ նմա տուաւ իշխանութի , և
պատիւ , և արքայութի . և ամ
ազգք , և ազինք , և լեզուք նը
մա ծառայեսցեն : Իշխանութի
նը իշխանութի յաւիտենական
որ ոչ անցանի , և թագաւորու
թի նը ոչ եղծանիցի : դան . է :
Այացուացես զնը իշխանս ը ամ
երկիր , և յիշեսցի անուն քո ը
ամ ազգս ազգաց . վե այսորիկ
ժողովուրդք խոստովնեն եղիցին
առ քեզ յաւիտեան , և յաւի-
տեանս յաւիտենից : սաղմ . խդ :
Ոչ են բանք , և ոչ են խօսք ,
որոց ոչ լսին ձայնք նոցա : ը
ամ երկիր ել բարբառ նոցա .
և մինչև ի ծագս աշխարհի
են խօսք նոցա : սաղմ . ժը :
Տը թագաւորեաց զվայելչուի
զգեցաւ , զգեցաւ ամր զգօրու
թի ը մէջ իւր կամ : Հաստա
տեաց զաշխարհ , զի մի սասա
նեսցի . պատրաստ է աթոռ քոյ
ի սկզբանէ յաւիտեանս դու
ես : սաղմ . ղճ :

Գ. Յովհ. ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԱՌԱՔԵԼՈՑ

եղիցի ամէն որ կարգացէք զա-
նուն ինն՝ կէսցի : յովել. Բ :

վը նոցա : Այս լցան ամենե-
քեան հոգեւովն սրբով, եւ խօ-
սէին յայլ լեզուս՝ որպէս եւ
հոգին տայր բարբառել նո-
ցա : գործ. Բ :

ելոյց զտունն յօրնսատէին , մաք
րիչ բոցով ճախազ չարին : Յոր
մէ պարգեւք ածային , հրեղէն
լեզուօք բաժանէին : յա՛ ոդդէ :

108 . Այս յորժամ եկեսցէ
ոդդէ մարդոյ փառօք Հօրովն,
եւ ամ հրեշտակ ընդ նմա :
Յայնժամ նստցէ յաթոռս փա
ռաց իւրոց , եւ ժողովեսցին
առաջի նը ամ ազգք : Այս
ջնջեսցէ զնոսա ՚ի միմեանց՝
որպէս հովիւ զի ջնջեսցէ
զդրդիս յայծեաց , եւ կացուս
զնոսա զոչխարսն ընդ ա՛ջմէ ,
եւ զայծեան ՚ի ձախմէ : Յայնժամ
ասասցէ Թագաւորն ցայնոսիկ,
որք ընդ ա՛ջմէն էիցեն . Այնո՛յ
օրհնեալք Հօր իմոյ, ժառանգե
նդ զպատրաստեալ ձեզ զար
քայութիւնն ՚ի սկզբանէ ՚ետ :
Յայնժամ ասասցէ եւ ցայնո
սիկ , որք ընդ ահեկէնն էիցեն .
երթայա՛ք յինէն անէծեալք , ՚ի
հուրն յաւիտենական , որ
պատրաստեալ է սատանայի ,
եւ հրեշտակս նը , եւ այլն :
Այս երթիցեն նոքա ՚ի տան
ջանս յաւիտենական , եւ
արդարքն ՚ի կեանսն յաւիտե
նական : Մատթ. ԻԵ :

զանէին : յա՛ ոդդէն :

Յորժամ հայր եւ նը հոգին ,
եւ բեզ կերկիր խոնարհեցին .
եւ բեզ և զօրք վերին հոսին ,
մինչ զի Թափուր մնալ երկին :
Ակ Թագաւորդ՚ի մեծ բեմբին
նստի յաթոռ դատաստանին :
Հոլովմունդ հանդէպ դան ժողո
վին , հօտի նման ազգք երկրա
ծին : Դէպն յաջեայդ կար
դեսցին , ուրքն՚ի ձախմէ քամ
մէ դասին : Ընդ ամ գաղա
նիք յայտնին , զոր ՚ի ծածուկ
աստ գործեցին . Վոյ առաջի
և հօրքոյին . և հրեշտակացն
ամենայնին . միայն որք աստ
խաստովանին . լինին ծածկեալք,
և ոչ յիշին : Այս ամ որք յայտմ
աւուր , անստգնաւոր մեղաց
լինին , իւրաքանչիւր ոք զար
ժանին , առցեն ՚ի բէնն չափով
յանցին : Ապա բարւոյ կոչ
մին մնային , պարգեւք բարեաց
՚ի բէնն տացին , ըստ հաւատոյ, և
ըստ գործոյ , և ըստ հնարհաց աստ
զանէին : յա՛ ոդդէն :

108 . Այսաց ամ ցոյր իմ նիկատ
ըստ աչաց իմոց , մինչև եղիցի ըզ
Թշնամիսքո պատուհանդան ո
տից քոց : Աստուածացոյց յա
ւուր բարկուե զԹագաւորս .
դատեցէ զհեթանոսս , և բա
զում արասցէ զհարուածս , և
խորտակեսցէ զգլուխս բազ
մաց երկրի : Ո՛ւղիս՚ի ձո
նապարհի արբցէ . վասն և բարձր
արասցէ զգլուխս : սաղմ. ՃԺԹ
Ի՛ջ մեր յայտնապէս եկեսցէ .
և ոճծ մեր մի՛ դադարեսցէ : Հուր
առաջի նը բորբոքեսցէ , և
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ : Ար
ձակեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ . և
զերկիր ՚ի դատել զժողովուրդ
իւր , ժողովել առ ինքն զոգս
իւր : սաղմ. Խե :

Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք
անտառի յերեսաց ինն զի գայ , և
գայ նա՛ ի դատել զերկիր : Ար
ա՛ զնա արդարութիւ՛ , և զժո
ղովուրդս իւր ուղղութեամբ :
սաղմ. ղե :

Ա՛ն ՚ի վկայութենէ եկեղեցւոյ
յայտ վայրի ոչ առ իւրաքան
չիւր բան աքանչելեաց՝ առան
ձին բանս պատք են մեզ յա-

Ա՛ն յեղեղեցոյ :

Ա՛ն յովհաննէս երթա
լոհաս ՚ի բանտին ըն
գծեան հոգ , առաւեաց՚ի
ձեռն աշակերտացն իւրոց

Բանք տէր առեբաբանին :

Ո՛ օրացարուք ձեռք լքեալք ,
և ծունկք կթուցեալք . միսի
թարեցարուք կարճամիտք սրտ
տիւք . զօրացարուք , և մի երկն

Բանք մարգարէից :

ռաջ բերել՝ ի վկայութիւն . զի առաջ ոչ ներէ կարդ գրոցս՝ ի հրահանգութենէ անտի՝ որ առաքանչելիս փրկչին գնել խորհրդածութիւն : Պատասխանդ զի և այս իսկ բառական է . զի (ոյզ և առ ամ ազգս յայտնի է) , թէ եկեղեցին կաթուղիկէ ունի ոչ միայն զաւետարանն փրկչին , ի չորից աւետարանացն գրել , և զայլ նոր կտակարանացդ գիրս բովանդակ , այլ և զհին կտակարանացդ գիրս գրել խոստին : Եւ այնպէս զհին , և զնոր կտակարանացդ բովանդակ կաթուղիկէ ունի իւր սեպհական բան հաւատոյ . և որդւոյ իւրոյ՝ ի սմանէ կազմեալ է զուսումն քրիստոնէական :

ՀԱՆԻ ԱՌԱՆՁԵԼԱՑ ԵՐԿՆԻՆ ՄԵՐՈՅ :

Բազումք են աքանչելիք և նշանք փրկչին մերոյ յինքն , զոր՝ ի սակս համառօտութեան զանց արարին՝ աւետարանիչքն գրել : Այլ այնչափ ինչ գրեցին , զի մեք հաւատասցուք , թէ յիս եքս որդի ՚ի , և զի հաւատալով կեցուցանիցուք յանուն նո՛ . ոյզ զայս յայտ առնէ՝ ըստն յովհաննէս . գլ . ի . հին . 3 . և 25 : Սակ մեք՝ ի գրե լոցն ինչ ինչ յիշատակեսցուք :

Ա՛ռաջինն՝ զոր ունէր երկնաւոր ղօրացն՝ ի ծնունդեան իւրում՝ ի ջոյց երկնից՝ ի տեսիլ հովուացն , ի փառաւորութիւն ՚ի : զուկ . ը : Ա՛ մուդն աքանչելահրաշ առաջի էած յա՛ րևելից առ Լուբ՝ յերկրպագութիւն : մատթ . ը : ՚ի հարսանիսն որ՝ ի կանա գաղիլեացւոց , զջուրն գինի արար . յովհ . ը : Ա՛յոյս ձկանց սիմոնի և անդրէայ հրաշագործեաց . զուկ . ե : Ա՛ աքանչելի սիմոնի զտենդն վաղվաղակի փարատեաց . մատթ . ը : Ա՛ հիւանդ ծառայ հարիւրապետին բժշկեաց : մատ . ը : Ա՛ անդամալոյծն ողջացոյց : մարկ . ը . և յօհ . է : Ա՛ խառնուածն ծովու սաստեալ հանդարտեցոյց . մարկ . ը : ՚ի վէր ծովումն գնաց . մատթ . ժէ : Ա՛նացոյց և զպետ՛ րոս . ՚ինոյն : Ա՛ դիւահարսն աղատեաց : մատթ . ը : Ա՛ տեառատեան ողջացոյց : մատթ . ը : Ա՛ դուստր յայրոս իշխանին զմեռեալն յարոյց : մատթ . ը : Ա՛արոյց և զմեռեալ պատանին՝ զորդի այրի կնոջ մոյ : զուկ . է : Ա՛յլև զչարաչար չորեքօրեայ մեռեալն յարոյց : յօհ . ժա . Ա՛ բազում կոյսս լուսաւորեաց : մատ . ը : մարկ . ը . և յօհ . ը : Ա՛ այր մի համր դիւահար բժշկեաց . մատթ . ը : Ա՛ գօսացեալ ձեռն ողջացոյց : մատ . ժբ : Ա՛ այսահար դուստր քանանացւոյն՝ ի դիւէն ազատեաց : մատթ . ժե : Ա՛ հինգ նկատակն , և զերկուս ձկունսն օրհնեալ բազմացոյց՝ մինչև կերին , և յա՛ գեցան արք հինգ հազարք , թող կանանցայս , և զմանկահս . և բարձին զնշխարս կոտո՛ րոյն երկոտասան սակաւիս լի : մատթ ժգ : Ա՛յրեալ նաւազն և զեօթն նկատակս , և զսակաւ ձկունս օրհնեալ բազմացոյց . կե՛ րին , և յագեցան չորք հազարք , և յաւե՛ լաւ ՚ի նոցանէ եօթն զամբիւղ լի : մատթ : ժե : Ա՛ն երև զի ելեալ՝ ի լեառն , նստեր անդ . մատեան առ նա ժողովուրդք բազումք , որք ունէին ընդ իւրեանս կաղս , կոյրս , համրս , միակողմանիս , և այլս բազումս : ընկեցին զնա առ ոտս նո՛ , և բժշկեաց զնս , մինչև զարմանալ ժողովրդոյն , որք տեսա՛ նէին , զի համրք խօսէին , կաղք գնային , միակողմանիք բժշկէին , կոյրք տեսանէին , և փառաւոր առնէին զաստ լիէլի : մատթ . ժե .

կեանս , ՚ի լոյծ և յընդարձակ կենաց խոյս տալ , և ջանալ մտանել ՚ը դուռն նեղ . (10) : Զրնակ վարուց մերոց ունիլ զաշխորդն կենաց զյիքն զկատարիչն հաւատոյ , որ ետ զանձն ՚ի մեր ՚ի մահ խաչի . քանզի զնա ետ մեզ Հայրն երկնաւոր , ձա նապարհ , ճշմարտուի , և կեանք . (11) : Ո՛ի զհետ երթիցուք հետոց նր . իբր զի ոմն նա եղև յոմէ , նոյնպէս և մեք կեցցուք ը մեր իւրաքանչիւր կարգի համեստ կեցոյց . (12) : Կանզի կերպարանակից առնել զմեզ ՚ի փառան խոստացեալ է , ոմն և նոյն ինքն ասէ . (13) : Կս զի առանց ածային օգնականուԹեն , ո՛չ կարեմք ը աւետարա նի նր կեալ , պատուիրեմ մեզ ստեպ աղօԹս առնել հաւատով . (14) : Կս խոստացաւ տալ մեզ զոր հայցեմք , եԹէ փ՚ոյ , և առ ածք իցեն հայցեալն մեր . (15) : Ա՚ր որոյ եԹէ ձշմարտիւ կամիմք ածային երանելի կենացն ՚ի հանդերձեալն ժառանգ լինիլ , պարտիմք և յաստի կեանս անպայման ընտ րուԹ՚ը զնծ խնդրել , այն է . հաձոյիցն ած զմեզ ամ իրօք նուիրել . և կատարի այս ընտրՀօք ոն , եԹէ յայս եղիցի առաքինի փոյԹն մեր . իսկ զայլ ամ յայս կարգեցոյք . (16) : Կս զի կամք մեր առ բարին իբր առ հաստակ ձգի , իսկ առ աւետարանական ձշմարտուԹ՚ը հաւատով մեզ յատուգեալն՝ ո՛չ հաստատուԹ՚ը յարի , և բարի առաջադրուԹիւք մեր յետ փոքր ժամու աղաւաղին , յոյժ կարևոր է մեզ ածպաշտուԹե՛ կրթուԹի , որ լինի աղօԹիւք . (17) : և խոկմամբ խորհրդոց ածպաշտուԹե՛ . (18) : Իակիճ որչափ զօրաւոր է ածածիր խոկումնս այս , յայտ առնէ մեզ դաւԹի , յայն՝ զի ասէ . երանեալ է այր , որոյ յօրինս ոն են կամք նր , և յօրինս նր խորհեսցի նա ՚ի տուէ , և՚ի գիշերի . և ե՛ղիցի նա ոմն ծառ որ տնկեալ է ՚ի գնացս ջուրց . որ զպտուղ իւր ՚ի ժամու տացէ , և տերև նորա մի՛ Թափեսցի . և զամե նայն զոր կնչ արասցէ , յաջողեսցի նմա : աղմ . ա : (19) : Կս ասոյգ խոստորումն ՚ի չարէ ուսոյց , զի ո՛չ միայն՚ի գործոց մե ղաց , այլ և ՚ի ցանկուԹենէ նց զգուշացեալ , զա մբն , և զխորհուրդս նց ը սերմանել չա րին ՚ի մեզ , ՚ի բաց մերժեսցուք . (20) : Կս և ծանոյց . Թէ ո՛չ միայն վ՚ տեսակա ւոր չար բանից , այլ և յաղագս դատարկ բանից համարս տալոց են մարդիկ յաւուրն դա-

ժԷ : Ո՛ւզ զայնոսիկ , զորս յաւուրն չարչա րանաց իւրոց արար : Կս որ ևան է քան զայ սոսիկ . յետ երիր աւուր մնհոման իւրոյ՝ ինքնին յարեաւ ՚ի մեռելոց : մատԹ . ԻԸ . մարկ . ԺԶ : Կս ո՛չ եԹէ ինքն միայն աքան չելագործքն , այլ և զաշակերտս իւր այսմ զօրուԹե՛ հաղորդս առնէր , յանուն իւր առ նել աքանչելիս . ոմն և գրեալ է , Թէ կո չեալ առ ինքն զերկոտասան աշակերտան իւր , ետ նց իշխանուԹի այսոց պղծոց , հա նել զնս , և բժշկել զամ ախտս , և զամ հի ՀանդուԹիս : մատԹ . Ճ : Կս ելեալ քա րոզելին զի ապաշխարեսցեն . և դևս բա զում հանելին . և օծանելին իւղով զբա զում հիւանդս , և բժշկելին զնս : մարկ . Ի :

Ա՚ր բանս ՀԻՒԼԻՆ Ղերոյ յԱԹ ԺԸ :

Իսկ զհոգևորս բանից ոն խմաստից ըզ դոյգն նշոյլն բացատրելով ասեմք , Թէ ուսուցանէր տ՚ն մեր ՚ի միտ առնուլ մեզ . Թէ մի և ած տ՚ր մեր արարիչ ամի . և նա խանամիչ . (1) : Կս չիք ոք ինքնին բա րի , բայց մի ած . (2) : Կս նա ինքն է , որ զմարդն ՚ի սկզբանէ արարածոց ըստ պատկերի իւրում արար , և ը հրեշտակաց նոցց ՚ի ժառանգուԹի երկնից արքայուէ իւրոյ կարգեաց . (3) : Կս ՚ի սին յայսմ քարեքարուէ իւրում անանց անփոփոխ սահ մանս եդեալ է մարդոյ , զի կամ մոգուԹիւր սրբ տիւ փոյԹ արասցէ ածային պատուիրանաց պահպանուԹե՛ պատրաստել զանձն այսմ խոստման արժանաւորիլ , և կամ՚ի պա տիժ տուընդանուԹե՛ իւրոյ՝ ը սատանայի , և ը հրեշտակաց նր՚ի հուրն յաւիտենա կան վտարեսցի . (4) : Կս վ՚ այսորիկ պարտ է ամ ումեք ապաշխարել . (5) : Կս զա խորժակս սրտի իւրոյ յերևելեաց աստի ՚ի քաց վձարեալ , բոլորով սրտիւ յածն դառ նալ . (6) : Կս անպայման կամք ՚ի նա յարիլ՝ իբրև ՚ի ծայրագոյն բարի , և՚ի ՚որ ամի , և սիրել զնա յամ սրտե , յամ անձ նե , յամ զօրուԹէ , և յամ մտաց . (7) : Կս ածային սիրոյն եռանդիւ զամ Հանդա մանս կենաց իւրոյ՝ ը պատուիրանաց նր կարգել . (8) : Կս պատրաստ լինել զի Թէ դէպ լիցի իրիք բուռն Հակառակ եղանել մեզ առ պատուիրանացն պահպանուԹի՛ , զանձինս մեր կորուսանել . (9) : Գիտե լով ստուգիւ , զի լայն և ընդարձակ է ձա նապարհն որ տանի՛ ՚ի կորուստ , և անձուկ է դուռն , և՛ նեղ ձանապարհն որ տանի՛ ՚ի

դատաստանի ։ (21) ։ Իսկ ոմն զի յուղիղ յանկեղծաւոր վախճանի շարժեալ պատ-
ցուք զգործս մեր բարիս , ուստոյ մեզ , զի
զմի՞ գործս մեր բարիս՝ի յորդորմանէ սի-
րոյն այ՝ի փառս նո՛ր միայն արասցուք , և ո՛չ
առ՝ի ցոյց մարդկան , և վա՛ զփառս առ՝ի
նոցանէ ընդունելոյ ։ (22) ։

Նա համօրէն յայլ բանս փրկչին՝ են պատ
ուիրանք , կամ խրատք , կամ խոստմունք ,
կի՛ սպառնալիք , կամ սո՛ր խորհրդոց սահ
մանադրուի՛ք , կամ մարգարէու՛ք ։ կի՛ առ
պատրաստ լինելոյ յօր մահուան , կամ վա՛
դատաստանի , և գժոխոց , և արքայութե՛ն ,
և վա՛ այլ ոճոյլին իրաց ։ և ամենեքեան
յայտնապէս գիտ են , և առ ոճ ։

Հայոպրուն Վկայուն ինչ , զրա որ եղեալ
եմ , ո՛չ ներբեր տեղին անդրէն բացատրել ,
յաղափս երկարուն Հինուն ։

Գան ։

Ա օլնանասուա եօննէրորդ համառօտեցան ՚ի
վե՛ր ծողովրդեան տոյ , ե՛ւ վե՛ր տաղաւին աբէլ ։
և այլն որ ՚ի կարգին ։ գան ։ թ ։ 24 ։ Նա-
ցատրուի մարգարէութեա այսորիկ ։ որ գուշա
կէ զատոյգ երբեն գալստեան քո , և կատարե
լոյ զխորհուրդն փրկութե՛ մերոյ , և անհա
ւան ապգին հրեից յերկրէն ՚ոբոյ վտարելոյ։
ըս իմաստուն Թարգմանչաց ՚որ գրոյ , ան-
տարակոյս այսպէս է ։

Մեկնութի ։ Նօննէրորդն՝ զեօթն ամ՚նշա
նակէ ։ և վա՛ այսորիկ եօթանասուն եօթ-
նեերորդքն զգորեքհարիւր լինասուն ամն նշա
նակեն , ոմն Թուելոյ զայս քաջ իմանասցէ ։
Նա ապա տեսանեմք ։ զի չէլեց բանին ։
այսինքն , յետ ելանելոյ հրամանին ար
տաշէսի արքային պարսից վասն շինու
Թե եէմի , չորեքհարիւր լինասուն ամք
անցեալ են մինչև ՚ի կատարումն խորհր
դոց փրկագործութե՛ն քո՛ի , և բաւական քա
րոզութե՛ առետարանի՛ն նո՛ր առաքելոյք առ
ազգն հրեից ։

Ա՛ զի ՚ի վաթսուն և հինգ եօթներորդ-
դե՛մ ծնաւ փրկիչն ։ և՛ի վաթսուն և հինն եօթ
նեերորդին մկրտեցաւ ։ և՛ի յաւելեալ այսմ
եօթներորդին կիսում մեռաւ ։ ուստի եղեն
վաթսունևհինն և կէս եօթներորդք ։ Ըստ՝
՚ի սմին կիսում , զոր ասացաք , ըն մեռանիլ
փրկչին բարձման գլխոյ , և նուէիրք , ոմն և
հերձուածն վարագուրի տաճարին նշանա-
կեաց զայս ։

Իսկ զինացեալ կէս յեսին եօթներորդիս այ
սորիկ , յորում ակսեալ էր փրկիչն զօրացու
ցանել զուխտն առ իւր , եպիսկոպոս , որ է եպի-
սկո՛ս ըն Թարգմանչաց , ՚ի բազում նշանօք
և արուեստիւք , կատարեցին առաքեալք
նո՛ր ։ որք մնացին յեկեմ ցամս երիս , և քարո
զէին հրեից ։ և հաստատեին զշնորհս
Թո՛ւնքեի՛ն նշանօք և արուեստիւք ։ Իայց նը
կատեալ պարտ է , զի հրեշտակն , որ յայտ-
նեաց դանիէլի զկորհուրդս ցայս , յառաջա
գոյն զթիւս ամ ամացն միանգամայն եդ , զի
ասաց ։ Իօննանասուա եօննէրորդ համառօտեցան
՚ե վե՛ր ծողովրդեան տոյ , ե՛ւ վե՛ր տաղաւին աբէլ ։ վախ
ճանել ՚ի՛ղացս , ե՛ւ կնդել անօրէնութե՛ն , ե՛ւ ջնջել
անիրաւութե՛ն , ե՛ւ տալ ամբարշտութե՛ն ։ Իբր
Թէ այսքան աւուրք են մինչև ՚ի ժամանակն
ջնջելոյ մեղաց , անօրէնութե՛ց , անիրաւութե՛ց ,
և ամբարշտութե՛ց մերոյ՝ի քաւութե՛ն քո՛ի ։ Իա
՚ե գալ յաւիտենական արդարութե՛ն քո՛ի ։ այլ զնա
ւագոյնս արդարուե իւրոյ սփռեսցէ յոմ
յաւիտեանս ։ այս է , յառաջ , և զկնի ։ Իա
՚ե կնդել տեսլեան , և մարգարէ ։ այլ՝ի խափանիլ
հին օրինաց , Իա յօծանել սրբութե՛ն , այլ եբ՝ի ,
որ հոգւով սրբով օծցի ՚ի բահանայ , ՚ի թա-
գաւոր , ՚ի մարգարէ , ՚ի վարդապետ , յօ-
րինագիր , և ՚ի փրկիչ ծի ։ Իա յետ միան-
գամայն դնելոյն՝ սկսաւ միաւանգամ ասել
զնոյն Թիւս ամացն ։ բայց ո՛չ միանգամայն ,
այլ բաժանելով ։ Իանգի ասաց ։ վնալ ցօ-
ծեալ առաջնորդն՝ որ է քո՛ , եօննէրորդ եօթն ,
և եօննէրորդ վախտուն և երկու ։ ըս եբրայա
կան ոճի՝ զնոյնացն յառաջագոյն եդեալ , և
զյաւէտան զկնի ։ Իա այսոքիկ բանիւ ծա-
նոյց , Թէ յաւարտիլ Թուոյս այսորիկ ։ որ
է վաթսունևհինն եօթներորդ , լինի գա-
լուստն քո՛ի ։ Իա ստուգիւ կատարեցաւ այս ։
քանզի Թէպետ քո՛ի յաւարտիլ վաթսուն
և հինգ եօթներորդաց ծնաւ ։ բայց մինչև
յերեսներորդ աւն հասակի իւրոյ ո՛չ եկն
յայտնի տանն Իսրայէլ ։ այլ միայն արդարոց
ոմանց առանձին ։ վա՛ այսորիկ հրեշտակն ո՛չ
զայս ժամանակս , այլ զաւարտ վաթսուն
և հինն եօթներորդաց նշանակեաց լինիլ ժա-
մանակ գալստեան քո՛ի ։

Օ և իբրև եկն ՚ի մկրտութի՛ն , յայտնեցաւ
ամենի՛ն , քանզի յերկինից յայն հնչեաց ձայնիւ ։ Թէ դա է որդի իմ սիրելի , ըս
որ հաճեցայ ։ և հոգւոյն սրբոյ աղաւնա-
կերպ իջանելն ՚ի վե՛ր նո՛ր , զի հնչին նո՛ր օծեալ
հոգւով սրբով առաւելեաց ։ Վա՛ որոյ և ՚ոբն
յովհաննէս մկրտիչ ասաց ։ Իա ես ո՛չ գի-

թէին ազգի մարդկան՝ ի ձեռաց սատանայի։ Ա
նակ մեռանիլն ևս այնորիկ հանգստեան,
և ննջման բառիս նշանակի, զի ոչ հանդու
ցեալն, կամ ննջեալն ինքնին յառնէ. սոյն
պէս և քո թէպէտ և մեռաւ մարդկապէս.
բայց կենդանի մնացեալ՝ ծածկեաց, ինքնին
յարեաւ՝ի մեռելոց։ Ի պահասեսցի եղկան՝ի յոյ
պոյ, եւ մի պեղ յերանեայ նը. Ինձնէ եկեսցէ նմա
հանդերձեալն. ըստ այլ թարգմանութե գրե
է. Ինձնէ եկեսցէ որ առաւելն է, կամ գերա
գոյն է։ այսինքն, մինչև եկեսցէ մեսիան. քան
զի յառաջ մեսիան՝ անուճանիւր որ առաւե
լին է. որ գերագոյն է։ Ո նոյն նշանակ և հան
դերձեալն. զի որ գալոցն է, հանդերձեալ
ասի։ Ա՚րդ՝ բանիւս այսոսիկ յայտնի նը
շանաւք կշռամբին անհաւան հրեայք. զի
առ գալստեամբն քով սկսաւ բառնիլ իշ
խանութին և պետութին՝ի ցեղէն յուդայ։
Ա՚ւ թէպէտ առ ժամանակաւք կայսերուէն
յունաց՝ զերագլուխ ազգին հրեից եղեն մակա
բայեցիք. բայց Թագն Թագաւորուէ միշտ
առ յուդայ մնաց. զի ցեղն յուդայ զմնակա
բայեցիս յաղագս նախանձայուզուէ, և ա
րուէնն ընտրեաց լինել զօրագլուխ, խնամա
կալ և գործակալ իւր։ Ա՚յս նա է ախնկլու
ղէ հեղհանոսաց։ Ա՚յսոսիկ նշանակի, թէ քո
է փրկիչ ոչ միայն հրեից, այլ և հեթանոսաց
իւր զի ընտրեցին զնա հաւատով իւրեւ սաս
տիկ փափաքանօք ակնկալէիր ըղձալի։ Ա՚ա
պեսպէ ղրկեաց պատանակ իւր. և զգենուկէն պա
տանակ էդին։ Ա՚շանակի, թէ քո կատարած հա
ւատոյ՝ յուսոյ՝ և սիրոյ կապեցեր ըզ ինքն,
որ է որթ ձմերիսի, զժողովուրդն իւր ձեղեան,
և զժողովուրդն յամ հեթանոսաց կոչեցեր։
Ա՚ռաքեալ գենեսա պատմառաձան իւր։ այսինքն
զմարմին իւր լուսաց արեամբ իւրով. զոր
վե սիրոյ եկեղեցւոյ իւրոյ հեղուս։ Ա՚ա ա
րեամբ խաղողոյ պինդերէյ իւր։ Ա՚ղիւն խաղողոյ
է գինի արեանն քով. իսկ հանդերձ է և
կեղեցին. զի քո եկեղեցեաւն իւրեւ հան
դերձիւ զգեաւաւորի։ Ո ուռբնաբենի են ա
նը՝ի գենեսդ։ Ա՚յսոսիկ նշանակի գեղեցկու
թին քով. և առանձնապես նշանակի սուր
և զօրագոյն նախատեսութե նը, որով գե
կեղեցի իւր լնամի և կառավարի։ Ա՚յս ապէ
պակ ապամոնով իւր չան պիտին։ Ա՚յսոսիկ նշա
նակի աւետարանին քով. քարոզութե, և
վարդապետութե. քաղցրութին, ողջմտու
թին, մաքրութին և պայծառութին։

պէի պիտ ։ այլ պի յայտնի լինիցի ելիլի , վասն այնո
րիկ եկի ես ըզրով պիրսել ։ յով ։ ար ։ 31 ։ Ա՚պա
ասաց հրեշտակն ։ Ա՚յս յես վաստասան եղիցուս
եօթնեբորդաց բարձցի օծութին ։ ար սպասցի քո ։
Ա՚ւ պի այսորիկ գիտել պարտ է. զի այս վաթ
սուն և երկու եօթնեբորդա՝ նոյնն է, զոր յա
ռաջ քան զայս ասաց ։ բայց յայտ նուսագի
զեօթն եօթնեբորդան ոչ նախակարգեաց ։
սակայն զօրութեամբ ծանոյց ։ որովհետև
այս ոչ է յաւելեալ՝ի պի այնմ. զի թէ յա
ւելեալ էր, ապա՝ի սկզբան եղեալ բոլան
դակութին այն, զոր եօթ անաստուն եօթնե
րորդ դոլ ստուգեաց, և ասաց, թէ Համա
ռօտեցան ժողովրդեան քոմ, ոչ լիներ ձերդ
մարիա ։ և այսպէս անմարթ է այլ ազգ ի
մանալ ։ Ա՚պա այսոսիկ ծանոյց ։ թէ յետ
անցանելոյ եօթն եօթներդի, և վաթսունև
երկուց եօթնեբորդաց, օծութին, որ է
օծեալ առաջնորդն, բարձցի սպանմամբ ։
Ակայն ոչ պարտ է իմանալ առժամայն ։
այլ՝ի կիսում եօթներորդի միոյ՝ի պի յա
ւելոյ, որ է երեք ամ և կէս ։ ոմն և հրեշ
տակն յետ սուղ ինչ բանի յաւել՝ի պի, թէ
՝ի կէս եօթնեբորդին՝ բարձցին պրի, և նուէրք ։
Ա՚ւ զի՝ի կիսում այս յետին եօթներորդիս,
մնհոմամբ քով դադարեցան օրինք, և զո
րութիք զոհից ։ ոմ և ցեղումն վարագուրի
տաճարին զոյն նշանակեաց ։ Ա՚տկ յետ լը
բանալոյ այս կիսոյս՝ և լինելոյ եօթներորդ
մի, որով լրացան եօթանասուն եօթնե
րորդքն, գՀետ եկն աւերումն երմի, և տա
ճարին, և գերութին ամ ազգին հրեից՝ի
հեթանոս ։ բայց ոչ վաղվաղակի, այլ յետ
քառասուն և երկու ամաց զինի չարչարա
նացն քի ։

Արբեան առիւծոս յուդա, ՚ի ղառաւէղէ ելեր ։ և
այլն որ՝ի կարգին ։ ծնն ։ խթ ։ 9 ։

Յուդայիս նշանակի քո յազգէ յուդայ ծա
գեալ ։ Ա՚որոյ՝ կորեան առիւծու անուամբ
անուագրեալ քաջուն, և զօրուն ներնշանակի ։
՚Ի ղառաւէղէ ելեր, ասի ։ զի է առանց սեր
ման՝ի կուսէն մարիամայ յառջեկէկ ։ Ա՚ելեր
բազեցար, ննջեցեր իբրեւ զառիւծ, և իբրեւ զկորեան
առիւծոս ։ ո՞ յարուցանիցէ զնա ։ Ա՚ռ լաստնա
այսպէս է. Հանգչեաբէաջ յառաջ, հանգուցեալ կողմ
նեցար որպէս զառիւծ, և իբրեւ զմատակ առիւծ, ո՞
յարուցանէ զնա ։ ըստ երկոցունց թարգմանութե
իսկ՝ զքե՝ի խաչ ելանելն, զմեռանիլն, որ է
հանդչիլ, և զննջելն նշանակէ ։ Ո՚ւ քե՝ի
քաչ ելեալ աւար եառ և թափեաց զդերու
թին, մաքրութին և պայծառութին։

123 Ա Ա Ա

պինի ։ Այս որ ընդ աջմէ կոմսն է ։ Ա. յսինքն որ ասծ հայրն աւետական՝ ի ըն աջմէ քրիստոսի , ոյր և դուն ես ըն աջմէ նոր իբրև հաստատուած կան , հաստատ , իշխանական , հաւատար , և աշխատասիրական ։ Աստուածեսպ յաստուած բարեխոսել . և այլն ։ Ինքնին յայտնի է ։

Օ. ողորմեա ՚ի ձանապարհի արբեալ , վնկ և բարձր ա- ղաղակ ։ Աղաղակն են հեղեղատից ջուրք յորդք՝ յարձակըն թացք . և նշանակին սոքօք հալածանք , նախատինք . և վիշտք ։ Աստի ասէ , թէ զուղիս . յոր զհա լածանս , զնախատինս , և զչարչարանս կրեցեր ՚ի ձանապարհի աստի կենաց . և զի զայս ամ հնազանդութիւն հօր իւրոմ երկ նաւորի մեր փրկութեն մերոյ կրեցեր ։ վնկ բարձրացեալ ՚ի փառս ՚ի վեր քան զամ ։

Այս հայի ըսփոփ ՚էնմանէ ՚ի վերայ լերին սիոնի սէյնէ ՚ի պատել կիրամանս ան ։ սաղմ . ը ։

Ա. յսինքն , ես կացուցայ , ոչ ՚ի մարդկա նէ . այլ ՚ի ձեռն այլ ոմն , թագաւորը և գե րագոյն օրինադիր ՚ի վր սիոն լերին , այ ՚ի վր ը հանուր եկեղեցւոյն հաւատացելոց , պատմել , և բացատրել զհրամանս ձեռ ։ Զանգի սիոնն կոչիւր լեառն՝ որ էր ՚ի մէջ քաղաքին երուսաղէմի . յորոյ վր էր ամրոցն դաւթի . զի զայն էառ դաւիթ . և եղև օրինակ եկեղեցւոյն քրի ։

Տը ասաց դէս որդի իմ ես դու , ես այսօր ծնայ զքեզ ։ Ա. յսինքն , ձոր ձոճ հայր իմ ասաց ցիս և ասէ . դու որդի իմ ես բնութիւ , և ես այսօր ծնայ զքեզ . այ ոչ ՚ի ժամանակի . այլ ՚ի յաւիտենականութիւ , որ է այսօր ինչ միշտ նոյն և անփոփոխ ներկայ ։

Խնդրեա չինէն , և տաց ազգս ըն ժառան գոյ ձ , և իշխանութ ձեզ ընդ ամ ծագս երկրի ։ Այ . քանզի դու որդի իմ ես սիրելի , ընդրեալ յինէն զինչ և կամիս . զի ես ոչ եմ միայն ՚ի ձրիայս , այլ և ՚ի ձեռնտոս տամ քեզ ՚ի ժառանգութի , ոյ զի թագաւորուի քո , և եկեղեցի քո կացուցցի ոչ միայն ՚ի հրեից , այլ և յամ ազգաց . և իշխանութի քո տիրեսցէ ըն ամ ստեղերս . ոյ ցուցանի այս և յոհ . ժի . 52 ։

Փրկեցեր զիս որ ՚ի հակառակութի ժողովրդոց , և կացուցեր զիս գլուխ հեթանոսաց ։ սաղմ . ժէ . 44 ։

Ա. յսինքն . փրկեցեր զիս հայր իմ երկնաւոր ՚ի հակառակութի կամապաշտ ժողովր դոյն հրեից , և կացուցեր զիս գլուխ , այ իշ-

խան հեթանոսաց հաւատացելոց ։

Ոտ ղնութիւրդ՝ ղոր ոչ գիտէի ծառայեաց ինձ , ա ՚է ըստ ականջաց լսեաւ ինձ ։

Ա. յսինքն . ազգն հեթանոսաց , զոր ես յառաջ ոչ ճանաչէի իմ ժողովուրդ . ՚ի լը սել իւրեանց զաւետարանական բանս իմ , հաւատացին , և լինէ ծառայք եղեն . և հրա մանաց իմոց ՚ի լսր ականջաց հնազանդք եղեն ։

Որդիք օտարաց սպեղին ինձ . որդիք օտարաց մա ղեցան և կաղացան ՚ի շաւիղս էանց ։ Ա. նօրէն հրեայդ , ոյք յառաջ որդիք ոյ էին . յետոյ առ նախանձու ՚ի մահ մատնել զիս կամեցեալ , եղեն որդիք օտարաց . այ դիւաց . դարձ ստեցին ինձ , քանզի ՚ի ճշդ մարտութի ոչ մնացին , այլ զբանս մարգա րէից արհամարհեցին . վ որոյ և մեղօք հնոյն աղամայ մաշեցան , և կաղացան ՚ի շաւղսն , զոր դու երկնաւոր հայր իմ , նա խահարցն նոյ ցուցեալ էիր ։

Աղաւնեայ աչքն էր , և բծղնեայ վնասս . և ծիր էջեայ վնասս յապաւինումիք էրբանց ։ սաղմ . ձե ։

Ա. յսինքն . առաքեաց զհաճէն որդին իւր . և բժշկեաց զնոսա ՚ի ցաւոց , և ՚ի հիւան դութեց . և փրկեաց զնս յապականութէ մեղաց , և ՚ի յաւիտենական մահուանէ , և ՚ի գժոխոց ։

Օ. վնն զոր անարգեցին շնհօղն , նա եղև գլուխ անկեան ։ սաղմ . ձժէ ։ Ա. յսինքն . վնն (խորհրդաբար՝ վասն տանն ոյ հիմն լինել ոյ այսպէս կոչեցեալ) զոր դպիրք , և փա րիսեցիք , և այլ դիւաւորք ժողովրդեանն հրեից , դարձուք , և իշխանութիք իւր եանց ՚ի շինութէն տանն ոյ կարգեալք . անարգեցին ասելով վ քրի , թէ ոչ կա միք թագաւորել դմա ՚ի վր մեր , նա ե ղև գլուխ անկեան տանն ոյ . զհրեայս , և զհեթանոս ՚ի միմ շինուած ոյ միացուցեալ ։ Ի ինէ եղև այս , և է սքանչելի առաջի ակաց մե րոց ։ Յայտնի է ։

Ա՛ր ՚է հանգիստ տո . դու , և պապանակ կոխէն սրբուն ոյ ։ սաղմ . ձլը ։ Ա. յսինքն . արդ՝ արի ՚որ յն քրիստոսեան զփրկա գործ տնօրէնութի քո . համբարձիր յեր կինս ՚ի քո անձառ հանդիստ . և տսր զհետ քո զառապանակ կոտակն սրբութէ քո . այ զմարիամ զամէնօրհնեալ մայր քո , և կամ զսէր եկեղեցի ։

Ո՞ՐՆԷ անուն է նոր : Ա՛յսուհիկ ցուցանեմ , թէ ոչինչ անուն է , որ կատարելապէս զբը նութիւն այդ բացատրիցէ • այլ անուանքն այդ այնչափ ինչ իմանամք զայդ • որչափ ինչ արարածքն այդ հաւատամատուցեալ լինն երեւեցուցանեն , որ ՚ի բովանդակութիւնն իբրեւ գկաթիլ մի ՚ի գուլէ է • ըստ առելոյն եսայեայ • Այս կամ գի՞նէ անուն որդւոյ նէ : Ա՛յսուհիկ ծանուցանեմ , թէ ունի զորդի • եւ առաջի մակաբերի , թէ ՚ի յայծուենն յոտ լոյ անձինք :

Ո՞ՐՆԷ անուն է նորա : Ա՛յսուհիկ ցուցանեմ , թէ ոչինչ անուն է , որ կատարելապէս զբը նութիւն այդ բացատրիցէ • այլ անուանքն այդ այնչափ ինչ իմանամք զայդ • որչափ ինչ արարածքն այդ հաւատամատուցեալ լինն երեւեցուցանեն , որ ՚ի բովանդակութիւնն իբրեւ գկաթիլ մի ՚ի գուլէ է • ըստ առելոյն եսայեայ • Այս կամ գի՞նէ անուն որդւոյ նէ • գի փիսասցես : առակաց • Ճ • 4 :

Ո՞ՐՆԷ անուն է նորա : Ա՛յսուհիկ ցուցանեմ , թէ ոչինչ անուն է , որ կատարելապէս զբը նութիւն այդ բացատրիցէ • այլ անուանքն այդ այնչափ ինչ իմանամք զայդ • որչափ ինչ արարածքն այդ հաւատամատուցեալ լինն երեւեցուցանեն , որ ՚ի բովանդակութիւնն իբրեւ գկաթիլ մի ՚ի գուլէ է • ըստ առելոյն եսայեայ • Այս կամ գի՞նէ անուն որդւոյ նէ : Ա՛յսուհիկ ծանուցանեմ , թէ ունի զորդի • եւ առաջի մակաբերի , թէ ՚ի յայծուենն յոտ լոյ անձինք :

ՀԱՂԹասարիէ ՚ի ինձ առնել նմանուէ իմ , զերծասցէ , եւ բարձցէ , եւ փառաւորեսցէ յոյժ : Ո՛րօրինակ պարմասցին բազումք ՚ի վե՛ր , այնպէս անչէեսցէ պեսիլ զո ՚ի մարդիանէ , եւ փառ զո յորդւոյ մարդհանէ : եսայ • ծՃ • 13 :

Յայսմ մարգարէն ՚ի դէմս այդ հօր՝ խօսի զորդւոյն , թէ ահա մանուկ իմ , վե՛ առել ծառայակէն կերպին ՚ի միտ առեալ • յո • համառօտութիւն զկամն և զհրամանս իմ արասցէ • և զպերկրագործութիւնն կատարեսցէ : Ա՛ն բռասցէ • յո երկնային վարդապետութիւն , և ածցէն զանձկալութիւն , և ամ հնոր հօր՝ զոր յամի յուցցէ , բարձրասցէ , և փառաւորեսցի յոյժ՝ մինչև ամ ժողովուրդքն զնա իբրև զմեսիայ ընդունիցեն , և զնա յե րուսաղէմ ոստով արմաւենեաց իբրև ըզ թագաւոր յաղթող մուծցեն :

ՄԱՆ ԶՈՐՐՈՐԴ։

Ա՚անխոբանութեանէ յաղագս երից առաջինիցն մասին ։

Ետ կարդին որ ՚ի սկզբան գը-
ծոյս եդաւ , առ լրումն մա-
քսիս այսորիկ՝ կարգին մնա-
ծուքիք ՚ի վերայ չորից իրաց ։
զորս յառաջնում՝ մասին բա-
ցատրեցաք ։ և յերկրորդումն
և յերրորդումն վկայութիք՝ ածային գրոց
ստուգեցաք ։ Որոց առաջինն է , թէ
մարդն ստեղծաւ՝ ըստ պատկերի , և ըստ
նմանութեան ։ և առաւելաւ ՚ի նոյն չորո
հօք , ոչ զի եթէ պահպանութիք պատ-
ուիրանաց հպատակ կացցէ նմա , վերա-
ցի ՚ի հաղորդութեան ածային փառացն ՚ի յա
էիտեան ։ Երկրորդն է , թէ մի ոք զի ածէ ոք ,
և մարդն է ըստ ամի ծառայ նը ։ արժան և
իրաւ եղև նմա , զի յատաջագոյն զչորհս
միայն ընկալեալ , զածպաշտութիք վարս վա-
րեցէ ՚ի վը երկրի ։ և ապա ողորմութիք
ան վերառցի ՚ի վայելումն փառացն ։ Երրորդն է , թէ մի զոք մարդն , և մեր-
կացաւ յածային չորհէց ։ և եղև ստրուկ
ծառայ սատանայի ։ և արժանի յաւիտենա
կան դժոխոց ։ Իսկ չորրորդն է , թէ չնոր
հեցաւ մեզ յածային գթութիք միածին որ
դին ։ զի փրկիչ ։ որ մարմնացեալ ՚ի ոբ կու
սէն , եղև առաջնորդ կենաց ։ և նորոգեաց
՚ի մեզ զձէմարիտ ածպաշտութին օրինա-
կաւ վարուց իւրոց , և վարդապետութիք ։
և ՚ի կատարումն ամի՝ մահու՚ամբ խաչի պա
տարագաւ անձին իւրոյ փրկեաց զմեզ , և
հաւիրեաց երկնաւոր հօր իւրում ։ վ՚ը որոյ
՚ի չորից ասի խորհելոյս՝ առեալ լինին
նիւթք մնածելոցն որք աստ առաջա-
դրին ։ ՚Ի՚ախ՝ կարդին մնածուքիքն ՚ի վը
ստեղծման մարդոյ ըստ պատկերի ։ Ո՚չ հետ սը ը կարգի առաջնոյ ձառին կար
գին մնածուքիքն ՚ի վերայ ածպաշտու-
թէ ։ և յարին ՚ի սոսա մնածուքիք
բանից , որովք ստուգիմք , թէ մեք ը ամի
ս՚ եմք ։ Ա՚պա մնածուքիքն երկնից սը-
արքայութէ ։ Ա՚պա մնածուքի ՚ի վը գեր
բնական կենաց ։ Ա՚պա վասն զգուշանալոյ
՚ի մեղաց ։ Ա՚պա մնածուքիք ՚ի վը մարդե-
ղութէ բանին ։ և փրկելոյ նը զմեզ Հնազան
դութէ մահու խաչի ։

Մնածուքիք ՚ի վը ստեղծանութէ մարդոյ ը պատկերին ։

Ա՚ռաջին օրինակ մնածուքէ ։

՚Ի վերայ բանից լինէ սրովք ստուգի , թէ մարդն եղեալ է ը պատկերի ։

Ա՚ան առաջին ։

Տածեա , թէ սրպիսի մեծադործ խորհրդով ստեղծ ած զմերդն ։ Ո՚չ ի ՚ի վը ստեղծմանն այլ արարածոց զը րեալ է ։ ծնն ։ ա ։ 3 ։ և 6 ։ թէ ասաց ած , եղիցի այս ինչ , և այն ինչ , և եղեն ։ Իսկ վ՚ը ստեղծմանն մարդոյն գրեալ է ։ ծնն ։ ա ։ 26 ։ Ա՚սաց ած ։ արասցո՚ւք մարդ ըստ պատկերի մե բոս , և ըստ նմանութէ ։ և արար ած զմարդն ՚ի պատկեր էար ։ ըստ պատկերի ած արար զնա ։ Ա՚պա խնդրեա , թէ զինչ իրօք եղև մարդն ՚ի պատկեր ած ։ և ծանիր , զի ած ՚ի բոլոր էութէ իւրում՝ է որ էն , որ կեաց , և իմա նայ ։ ուստի զմարդն յիմացական աստուձա նի գոյացուցանելով , կերպիւ իւն բոլորուէ ընաէ իւրոյ նմանեցոյց ։ և այսպէ ՚ի պատ կեր իւր արար զնա ։ ոչ ասէն վարդապետք , թէ մարդն այսոքիկ զի ոչ միայն է , և կեաց , այլ և իմանայ , այնպէ նմանի ած , մինչև ու նիլ զնմանութէ երևեցուցիչ ածային տեսա կի ։ Ո՚վ անձաւ մարդասիրութէ արարչին մերոյ ։ Տես ոչ անձն իմ հեգ , թէ որպէս , և որչափ պատուական ստեղծ զքեզ ։ Երկրպագեա նմա , և հայցեա ՚ի նմանէ , բարւոք ձանաչել զինքն , և սիրել զնա յաւ յաւիտ ։

Պատուհաս ։

Պատուհասն , զոր ՚ի մոտաժուԹիէ ասաի քաղել պարտիմք , ի երկնչիլ ՚ի կորուսանելոյ մեզ զողորմեդրական ժառանգուԹիւնն ածային փառաց ՚ի յաւիտեան ։ Այլ որ Տարկաւոր է մեզ յելս մեր առաի գտանիլ շնորհօք ածան մանն ըս պատկերի նոյ ։ Այդ ՚ի միտ առ զկշտամ բուԹիւն գաւԹի , որ ասէ . Մարդ ՚է պատուհի էր , և ոչ իմացաս . հասասարեցաս անասնոց անբանից . և նմանեցաս նոցա ։ Այս պատճառն է , զի վարք մարդոյ ոչ է երբէք զգեստ ինչ , որ սրտաքոյ է մարդոյ . այլ է ներքին որակուԹիւն . և մի այսորիկ որպիսի վարս բերէ մարդ յանձին իւրում . այնպիսի ինն լինի ներքսապետ ԱյԹէ զբն ոչ վարս բերէ յինքեան , լինի ածանմանուԹիւն հերպաստրեալ . իսկ եԹէ զվարս հակառակացն ներ բերէ , նոյ վատԹարս լուԹիւնն լինի վատԹարեալ ։ Օ որ օրինակ . եԹէ հպարտուԹիւ , կամ ատելուԹիւ , և կամ նախանձու զնմանուն դիւաց յանձին բերէ ։ ԱյԹէ բարկուԹիւ , զառիծուց՝ և զշանց ։ ԱյԹէ ագահուԹիւ , զկղզղանց ։ ԱյԹէ գողուԹիւ , զմկաց ։ ԱյԹէ ծուլուԹիւ , զջղղոտաց ։ սոյնպէս և այլ մնոլուԹիւ զայլոց ։ Ասաի ասէ ոսկեբերանն . Ամ գազան զմի ինչ բարս չարուԹիւ յանձին իւրում կրէ ։ իսկ մարդ՝ որ զսկիզբն խնամատուԹիւ յիւրմէ մերժէ , և ՚ի շնորհացն ոյ զատեալ գտանի , զամ բարս չարեաց յանձին իւրում բարձել բերէ . զի այնու հետև ոչ գազան Թուհնաւոր , և ոչ անասուն անմիտ արժան է ասել այլ ձիաղ բիւրակերպ բիւրագոյն պիտակացեալ ։ Օ այսոսիկ բոլոր ՚ի միտ առել , գուբեզնն տուր զիրան . զնմրդ ածն զայսպիսին դիւային գաՀնից ոչ մնանելոց , և ոչ ՚ի տան Ջանս գժոխոց առաքեալ . և ոչ՝ յերկնից արքայուԹիւն իւր ընկալցի ։ Այ զի ԹԷ յարքայու ԹԷ իւրում գազարս գիւացելոց , գազանս ցելոց , և անասնացելոց ունիցի ։ Օ ինչ միա բանաւ է քն ըս գիւացելոց , և անասնացելոց ։ Այ՚ոկ նախագոյգ առնէ զմեզ գաւԹ . սաղմ . լա ։ 9 ։ ասելով . Ջ լինէք որպէս պիղծ , և գՋրիս ։ զի ոչ գոյ ՚ի նոսա ենմաստուԹիւ ։

Ման եղբօրդ ։

Ատածեա , և խնդրեա , ԹԷ զի՞նչ այլերք են ՚ի մարդն , որով ըս պատկերի և ըս նման նուԹէ ոյ եղև . ոչ զի և ես յայտնապէս ծա նիցես գխորհուրդս գայս ։ քանզի ոչ ուսուցանէ ՚ս ըս Թովմաս ։ ։ ։ ։ 93 ։ գր ։ 6 ։ այսուհիկ և , զի է ՚ի մարդն ծագումն բա նի ըստ մտաց , և բղխումն սիրոյ ըստ կամաց , է ՚ի նմա պատկեր անեղ երրորդուԹէն ։ քանզի ածուԹէն է երեքանձնեայ ըս ծագման բանին ՚ի հօրէ , և ըս բղխման սիրոյ յերկաքանչիւրմէ ։ Ջո զի ած Հայր՝ որ է ծայրագոյն խնացական , անակնդղն , և անզբաս իմացողուԹիւ ։ միշտ ներգործուԹիւ տեսանելով զնուԹէն իւր՝ ծնանի զբանն ան ձառ , որ է միածին որդի իւր Համագոյ ։ և նոյն ինքն ըս որդւոյ իւրում միշտ ներգոր ծուԹիւ սիրելով զածուԹէն իւր բղխէ զսէր , որ է հոգին սուրբ ։ Այս զի այսորիկ պատկեր երեքանձնեայ ածուԹէն յայնժամ կեր պասորագոյն լինի յոյսդ մարդոյ , յորժամ ներգործուԹիւ մնայէ գոյն ։ և ՚ի մնայուԹէ ասաի բղխի ՚ի սրտի նոր սէր առ նա , և սիրէ զնա ։ Այպա ոչ զի մի աղօտասցի ։ այլ առաւել պայծառասցի հնորհօք հրաշագեղ պատկերն ածուԹէ ՚ի հոգւոյդ , փոյԹ ա բասջիր կրԹուԹիւ ածպաշտուն առեպ խոր հիլ զածային բարուԹիւն , և սիրել զնա . զի զայս որչափ յաւելցես , այնչափ առա ւելցն ածանմանուԹէ ՚լքեզ ։

Ման երրորդ ։

Ատածեա , և խնդրեա . ԹԷ մի եր առեղծ ած զմարդն այսոսիկ ։ Յայտ է ՚ի ոչ գրոց . ԹԷ մեզ՝ զի որդեգիր իւր արասցէ զըս նա հնորհօք , և յետոյ՝ եԹէ այսմ ոչ առնն գանեացէ , այլ Հպատակ կացցէ ածային հրա մանացդ , ՚ի վեր առցէ զնա յածային երանե լի կենացդ իւրոց կցորդուԹ , նման իւր առ նելով զնա ածակերպ ԹագաւորուԹ , բերկ րուԹէ , և փառօք ։ Այվ անպատում ան բաւ զեղումն սիրոյ ինքնաբուն բարւոյն ։ Այնդ որ աքանչացեալ ՚ոչ ներսես հնորհալինն անձ . ղարիէն ։ Ջհանդուրժեալ բնուԹ բար ւոյն՝ ունիլ միայն զանձառ բարիս , այլ առեղ ծեալ զմարդ յիւր պատկերին ։

Երկրորդ օրինակ Պատճառներ։

Ի մէջ այլ բանից լինելոց մարդոյն ըստ պատկերի Աստուծոյ։

Առն առաջին։

Ստախօհ լեր բարւոք, և քննեա՛, թէ մինչչեւ ստեղծեալ էր գքեզ Յաճ, զինչ էիր։ Յայտ է, թէ ոչինչ էիր ամենևին։ Նա ասա տես. զի Յաճ՝ որ սէր ինչ իմիք կարօտի, ստեղծ գքեզ յոչնչէ յիւր պատկեր։ Նա՛ի կաղմեաց գքեզ ըստ Հոգւոյդ այսպիսի, ոչ միայն ետ քեզ զմարմինքան զայլ կենդանեացն յոյժ պատուական, այլ և ետ քեզ ըստ Հոգւի աննիւթեղէնն, ոչ սոսկ զգայական, այլ բանական. որ է իմացական, և անձնիշխ խանական զօրութիւնք պերձացեալ։ Նա ընդ հելով քեզ զայսպիսի Հոգի՝ արար գքեզ կերպիւ իմն Յաճ արարածոց կատարելութեց համառօտ բովանդակիչ։ Օ՛ի այլ Յաճ բարձք կամ՛ն մարմնաւոր գոյացուի ինչ միայն, որպիսի են տարերքն, և Յամ անհոգի տարրեղինքն։ Կամ՛ն բուսականք, որպիսի են ծառնկքն։ Կամ՛ն զգայական միայն, որպիսի են անբան կենդանիքն։ Նա կամ՛ն ոգիք իմացականք, որպիսի են հրեշտակք։ Սակ մարդն ըստ տարերցն է մարմնեղէն գոյացութի. ըստ անկոց է բոյս. ըստ անխօս կենդանեացն է զգայուն. և գոլով բանական՝ ըստ հրեշտակաց է իմացական։ Աքանչացիր ըստ Յածայնն հանձարն. և ըստ սէր նմ առքեզ, որով գքեզ այդպիսի էաւորութե գոյացոյց, որ զնմ եղելոց զկատարելութիւն ունի յինքեան սեռօրէն։ Ընդ հարս մատո՛ նմա, և առաջադրեա՛ Յամ զօրութիւն քով ծառայել նմա։

Առն երկրորդ։

Ստածեա՛ և զայս, զի ոչ ասէ՛ր յովհան նէս դամասկացին. Յած կազմելով գքեզ կենդանի բանական, արար գքեզ իմացական, և ըստ ինքեան կարողական։ Այր է անձնիշխանական՝ ըստ իւրում նմանութե. և այսոքն կացոյց Յեր՛ի վրայ գործածուէ կարողուէ՝ և զօրութեց քոց։ Օ՛ի ոչ Յած անձնիշխան է՛ի գործել, կամ՛ոչ գործել. և փոխն ըստ խորհրդոց Յոգոյ էութ։ Եփես. ա. 11. այնպէս և՛ի մարդն տպաւորեաց զնմանութի անձնիշխանութե իւրոյ. որով անձնիշխան է՛ի գործել, կամ՛ոչ գործել, և ունի գործել կամ՛ոչ գործել՝ ըստ խորհրդոյ կամաց իւրոց. ըստ այնմ

Առն ը։

Եկղես. ԺԵ. 15։ Յած՛ի սկզբանէ հաստատեաց զմարդն, և եհաղ զնա՛ի ձեռս խորհրդոց իւրոց. յա ւել զպատուիրանս, և զկրաճանս իւր. եթէ կամիցես զպատուիրանն պահել, պահեսցեն զքեզ։ Օ՛այսոսիկ բարւոք՛ի միտ առեալ՝ ընդհանուր մատի յայսպիսի վերհանձնութի զքեզ բարձրացու ցանողին. երկրպագեա՛ նմա, և յանձն արա՛ զայս ազատուի քո նմա. զի նոյն ինքն միշտ երասանակալ սրտի քո եղեալ, կատարեսցէ զքեզ. և մի՛ թողցէ զքեզ երթալ զհետ ցանկութե՛ն անձինքդ։ Աստի ասա նմա։ Ընդհանրական սրա զիս որ՛է Ճանապարհի քոմ. և առաջնորդեա՛ ինձ՛է շնորհս քո ուղիղս։ սաղմ. ԼԳ. 11։

Առն երրորդ։

Ստածեա՛ և զայս. զի մարդոյ ըստ պատկերի Յոյ լինելն, երրակի է, Յր բնութե, շնորհօք, և երանական փառօք։ Օ՛առաջինն որ է բնութե, ընդունին Յամ՛մարդկ՛ի ծննդենէ. զի ամենեքեան հաստէս լինին բանական։ Պայց պատկերս այս թէպետ է ա՛ նեղծանելի, սակայն է նուազ կերպաւոր իբրև առաջինն արկուած ինչ նկարագրու թե պատկերի։ Աստի պիտոյ է մմ տեսա կաւորել և պայծառանալ կնքով հաճոյա բար ընդհանուր հաւատոյ ցեալ ընդունի ծննդեամբ աւազանին. զի ըստ աբդն պետրոսի, հաճոյարար ընդհանն է հա ղորդութե՛ն ածեղէն բնութե, այս է նմա նութե։ Աստի ոք՛ի ընդհանն են, և մա նաւանդ՝ որ ներփորձուէ խորհին գՅած, և սբն, յայտնագոյն ունին զոգբա խոբեանց պապակեր և ընմանուէ Յոյ։ Ցբ թուխմաս. ա. խն. 93. պր. 7. և 8։ Ուրանդի Յած միշտ իմա նալ զինքն և սիրէ իբրև անբաւ բարի՝ ոմն և է։ Աւրզի՛ ընդհանն Յոյ եղեալքն՝ մինչ դեռ յաստի կեանս են, զՅած ոչ տեսա նեն. այսր աղագաւ զնա ոչ վերջին կատա րեալ սիրով սիրեն. ուստի և պատկերն Յոյ՛ի նոսա յոյսիւիկ կայն ոչ դոլով կատարեալ գոյն, ոչ ունի վերջին Յածակերպութե՛նմն նեցուցանել զինք Յոյ։ Սակ՛ի հանդերձեալն յորժամ միտք նոցն լուսով փառացն զօրացել վերանայ, և էութե՛ն Յոյ իբրև իմանալի տեսակաւ տեսակաւորեալ, դէմ յանդի մանս տեսանեն զՅած, և սիրեն. յայնժամ պատկերն և նմանուէն Յոյ՛ի նոսա առաւել պայծառանայ, և այնպ յոյժ կանոնելագոյն նմանութե նմանին Յոյ. ըստ այնմ. ա. յովհ. գ. 2։ գիտեմ՛ զի յորժամ նա յայտնեսցի նմանո՛ նը

զբերան իւր , և իջցէ լալով յանդունդս դժոխոց ։

Երէքտրդ Կոչածութիւն ։

Վերջոյ վարուց ապաշխարութիւն ։

Հաւաջին օրինակ Կոչածութիւն ։

Ա՛ման առաջին ։

Տատածեա՛ , թէ զինչ իցէ իրօք ածա պաշտ վարքն . որով մարդ կատարե՛ լայնի ուղիղ լինի առ ած , արդարա՛ և հաճոյ այ ։ Այլ ածանիր , զի ածապաշտ վարքն է հնարհոք սին ձանձրացել զած ամենատէր . և զինքն , և զիւրս ոչ տիրապէ իւր , այլ ըստ սին այ ։ Այլ ըստ սմին այսմ՝ ձշմարտութեամբ գործադրիչ խորհրդով կամաց , զանձն իւր՝ և զոր միան գամ անձին իւրոյ են , իբրև զիրս այ ըստ հրամանաց և ըստ հաճոյից նր վարել ։ Այլ առ սա՛ կամն նր զինքն , և զիւրն՝ պատրաստ կամօք երկիւղիւ և սիրով՝ ի պահանջել հրամանաց նր նմա մատուցանել . զի վասն վկայեաց ած յաղագս յոբայ , թէ է այր անարատ՝ ձշմարիտ՝ ածապաշտ . ոմն և գրէ է . յոբ . ա . 8 . և բ . 3 ։ Ապա թէ խնդրիցես . յինչ իրաւանց պատր է մարդոյ այսպէս կարգիլ առ ած , ծանիր . զի ած է արարիչ սին՝ ըստ սմին . և ամենանոր . իսկ մարդն է սա՛ իրօք գործ նր . և ծառայ նր . ըստ այսմ . սաղ . ճԺե . 16 . ո՛ տր , ես ծառայ քո եմ . ծառայ՝ և որդի աղախնոյ քոյ . և ըստ այսմ առակ . ԺՀ . 4 . զի՞նչ գործեաց տր վէ՞ր ։ Ապա սած իրաւունս ունի ոչ միայն զբարիս ընդհոք . այլ և զընդհեալն՝ ի քաց քառնալ , և զհակառակս նոցին բերել . այ , զվկուստ , և զանարգութիւնս , զբարբարանս , և զմահ . որպէս զայս խոստովանեցաւ երաշ նելին յոբ . և իրօք ստոր էարկ զանձն իւր այ իբր այսպիսի ոմն , ասելով . տր եա՛ տր էաս . որպէս տն հաճոյ լուծեցաւ , նոյնպէս և ե՛ղիցի անուանն տն օրհնեալ ։ յոբ . ա . 21 ։ Ա՛յլ և առաց . ելիր զբաղնին ընկալաւ՝ ի ձե՛ռանէ տն , չտբեցաւ ոչ համբերեցեա՛մ ։ յոբ . ը . 10 ։

Ա՛ման երէքտրդ ։

Տատածեա՛ , զի այս իրաւունք ամենատեառն պարտին՝ ի վր իւրաքանչիւր մարդոյ հանդիսանալ . ոմն զի ցուցցի և ծանիցի ամենապետութեի նր . և փորձիւ յայտնի եղիցի հաւատարմութի և կատարեալ ածապաշտութեի ծառայից նր . և անհաւատարմութեի,

Ա՛ման առաջին ։

Կոչածութիւն ։

Ա՛ման առաջին ։

Տատածեա՛ , թէ զինչ իցէ իրօք ածապաշտ վարքն . որով մարդ կատարելայնի ուղիղ լինի առ ած , արդարա՛ և հաճոյ այ ։ Այ ածանիր , զի ածապաշտ վարքն է հնարհոք սին ձանձրացել զած ամենատէր . և զինքն , և զիւրս ոչ տիրապէ իւր , այլ ըստ սմին այ ։ Այ ըստ սմին այսմ՝ ձշմարտութեամբ գործադրիչ խորհրդով կամաց , զանձն իւր՝ և զոր միան գամ անձին իւրոյ են , իբրև զիրս այ ըստ հրամանաց և ըստ հաճոյից նր վարել ։ Այ առ սա՛ կամն նր զինքն , և զիւրն՝ պատրաստ կամօք երկիւղիւ և սիրով՝ ի պահանջել հրամանաց նր նմա մատուցանել . զի վասն վկայեաց ած յաղագս յոբայ , թէ է այր անարատ՝ ձշմարիտ՝ ածապաշտ . ոմն և գրէ է . յոբ . ա . 8 . և բ . 3 ։ Ապա թէ խնդրիցես . յինչ իրաւանց պատր է մարդոյ այսպէս կարգիլ առ ած , ծանիր . զի ած է արարիչ սին՝ ըստ սմին . և ամենանոր . իսկ մարդն է սա՛ իրօք գործ նր . և ծառայ նր . ըստ այսմ . սաղ . ճԺե . 16 . ո՛ տր , ես ծառայ քո եմ . ծառայ՝ և որդի աղախնոյ քոյ . և ըստ այսմ առակ . ԺՀ . 4 . զի՞նչ գործեաց տր վէ՞ր ։ Ապա սած իրաւունս ունի ոչ միայն զբարիս ընդհոք . այլ և զընդհեալն՝ ի քաց քառնալ , և զհակառակս նոցին բերել . այ , զվկուստ , և զանարգութիւնս , զբարբարանս , և զմահ . որպէս զայս խոստովանեցաւ երաշ նելին յոբ . և իրօք ստոր էարկ զանձն իւր այ իբր այսպիսի ոմն , ասելով . տր եա՛ տր էաս . որպէս տն հաճոյ լուծեցաւ , նոյնպէս և ե՛ղիցի անուանն տն օրհնեալ ։ յոբ . ա . 21 ։ Ա՛յլ և առաց . ելիր զբաղնին ընկալաւ՝ ի ձե՛ռանէ տն , չտբեցաւ ոչ համբերեցեա՛մ ։ յոբ . ը . 10 ։

Ա՛ման երէքտրդ ։

Տատածեա՛ , զի այս իրաւունք ամենատեառն պարտին՝ ի վր իւրաքանչիւր մարդոյ հանդիսանալ . ոմն զի ցուցցի և ծանիցի ամենապետութեի նր . և փորձիւ յայտնի եղիցի հաւատարմութի և կատարեալ ածապաշտութեի ծառայից նր . և անհաւատարմութեի,

Ոչ լինելոց եմ . զի ածանելոց եմ զնա սպեսա՛ էն ։

Պատուէր ։

Պարտ է մեզ ստեպ զգաստութիւբ խորհել զայս . թէ ոյք ըն չափու լինն ընդհոքայ իբրև կրտսեր եղբայր նմանօղ լինիմ քի՝ ոյզ անդ քանիկ եղբօր , նոքա են որդիք արքայուե ։ ըն աչմա՛ . հռոմ . ը . 29 ։ Ո որս յառաջն ձանաւնէր՝ յառաջագոյն և հրաւիրեաց՝ կերպարանակից լի նել պատկերի որդւոյն իւրոյ . զի եղիցի նա անդրանիկ՝ ի մէջ եղբարց բազմաց ։ Ասատ վայ ենձմա՝ որ չեղ իւր յաստ կենաց գոյն յատենին քի օտար վարուք , և աննմանն կերպարան նոգ . զի որ չոր յոյս կայցէ նմա , և զի՞նչ համա ձայնութի վարուց ունիցի՝ ընդունելի լի նելոյ նմա , յորժամ առցէ զինքն պետն մեղօք և մոլութի գվնասին յանկարգ կեր պարանս փոխեալ . որով հետև դատաստ ամենեցուն է նոյն ինքն քո անդրանիկն յոր դիս այ . և բիմ իրաւամբք ոնի ասել ցայն պիսին . ով չար և վատ , եթէ մարթէր ինձ անհայել՝ի քէզ , և չերեսաց իմոց ոչ՝ի քաց մերժել . զնարդ հնար էր ինձ և քեզ՝ի միա սին լինել . զի ես խոնարհ եմ , և դու հը պարտ . ես եղբայրասէր , և դու եղբայրա տեաց , և հանճանձալուկ . ես հեզ , և դու բարկացօղ . ես աշխատասէր արդիւնարար , իսկ դու չոյլ և վատնօղ արդեանց . ես պա հեցօղ , իսկ դու խրախնճանասէր . ես ողջա խոհ , իսկ դու բզկախոհ . ես զԹած , և բարեբար . իսկ դու անգութ և չարարար . ես իմոցս առատաբաշխ . իսկ դու կծծի , և յօժար՝ի յատ , և ոչ՝ի տուր . ես անչինչ ջար . իսկ դու ոխակալ , և վրէժխնդիր . ես աղօթասէր . իսկ դու ձանձրոտ և տաղտուկ՝ի յաղօթս . ես համեստ , իսկ դու անպար կիշտ՝ի խորհուրդս , ի քանս , և՝ի գործս քո . ես յամ ժամ զկասն հօր իմոյ առնօղ . իսկ դու կամապաշտ , և նուիրեալ սատա նայի , մնրմնոյ , և Տի . ես վ՛ս փրկութե՛ քոյ՝ի խաչ երեալ . իսկ դու հանդատեամբ մնրմնոյ հեշտացեալ . ես հանապատ հօր ի մոյ փառաւորիչ . իսկ դու զփառս անձինն քո խնդրօղ ։ Ասատ ոչ ինչ նմանուն վարուց , և համաձայնութե՛ ըն իս գտանեա՛ լ՝ի քէզ , այլ ըն սատանայի . վ՛ս արդարն իրաւամբք ասե՛ . ՝ի քաց գնաց յերեսաց իմոց . և լիր ըն նմանակից սքո ըն գևան ՝ի դժոխս ։ Վ՛ս սոսկալի արդար դատաստանին քո . ընդէմ որում՝ ոչ ոք՝ի մեզաւորաց ունիցի պատ ճառս պատճառել . այլ ամ անօրէնն իսկզ

և ամպարշտութիւն ապստամբելոցն ՚ի նը-
մանէ . և այնպէս ՚ի պատկերն գհաւատա-
րիմսն , և՚ի պատժէն զապստամբսն երևես
ցն ածային արդարութիւնն ։ Ասաւ զիւրա-
քանչիւր մարդ ըստ գործոց իւրոց , ըստ
կացութեանն , և ըստ իւր առնելոյ զօրուն
նորհաց , փորձէ ամիսոփսիմսէ բարեաց , և
պէսպէս վշտօք մարմնոյ՝ կամ հոգւոյ . ոչ զի
ընտիրքն հանդիսասցին , և խոտանաքն յան
գիմանեսցին ։ Յայտ եղև այս յիշելին ծնօղս
մեր . ծնն . ք . և է . զորս յետ ածակերպ ձն
խասցուցանելոց , և ջնորհելոց նմ զգրաիան
փափկուէ , և զնամ երկիր , ամիսոփեաց ՚ի նո
ցանէ զպտուղն միոյ ՚ի ծառոյ՝ պատուիրէր
առնել չուտել ՚ինմանէ ։ Ո որով սահմանաւ
եթէ չէր նմ անցեալ , հանդերձեալքն ածէ
զնօսա և մեծամեծ ջնորհօք և փառօք
ձնխասցուցանել ։ Յայտ եղև ՚ի մեծամեծ
ծառայս ասլ , ոչ՚ի հաբէլ . զորմէ գրեալ է .
ծնն . ի . 4 ։ Թէ հայեցար ասծ ՚ի հաբէլ և՚ի
պատրաֆս նէր ։ Նա յետ այսորիկ՝ ոչ գրեալ է ,
Թողլ ետ սպանանիլ յայնպիսի ժամանա-
կի , յորժամ յոյժ հարկաւոր էր ծի ասլ
քին նէր . բայց ասծ զայսպիսի մնհոմամբ
հանդիսանալն նէր յածպաշտութէ լաւ հա-
մարեցաւ քան զկեանքն , և զընդունելեսն
դովք ։ Ասաւ եղև առաջինն արդար , կոյս ,
և առաջին մարտիրոս ։ Յայտ եղև և՚ի
յաբրահամ այսու , զի հրամայեաց նմն
ասծ զորդի իւր զոր սիրէր զնահակ ողջա-
կէզ առնել . և՚ի ձեռնամուխ լինելն նո-
րա յայս գործ . ձայն ետ Թէ մ՚ ծիեր չէեան
չո՚է պատանեակդ . զի այժմ գիտացի , Թէ երկիւ-
ղած ես դու յած . և ոչ խնայեցեր յորդիդ չո սէ-
րելէ վասն էմ ։ ծննդ . իբ . 12 ։ Յայտ ա-
րարեալ , Թէ այնու հանդիսանայ եր-
կիւղած լինելն մարդոյ , եԹէ անձին իւ
րոյ՝ և ասմ իրաց ոչ զինքն սիրապես , այլ
զասծ ունի ասր . և ե պատրաստ յասմ զնայն այ

ընծայել հնազանդութէ ։

Յայտ եղև և՚ի յոբ . զի սմա յաւուրսն
ջնորհեաց ասծ զբարեբաստութէն մեծ . և յե
տոյ յորժամ փորձեաց զնա ամիսոփսիմսէ այնր
ասմ՝ հաւատարիմ գտաւ . ուստի անկեալ
՚ի վէր երեսաց երկիրեպագ ետն , ասելով ։
Մերկ եկ ելի յորովայնէ մօր իմոյ . Համբիանդամ դարձ
ցայց անդրը . տէր եպ , և տէր էառ . որպէս ետն հա-
ճոյ լուծեցաւ , նոյնպէս և եղև . եղիցի անուն տեն
օրհնեալ ։ յոբ . ա . 20 ։ Ասլ և ասաց . եԹէ
պարիս ընկալաք ՚ի տենէ , զարեացս ոչ համբերիցեմք ։
Յայտ արարեալ Թէ պատ է և իրաւ է .

զի ոչք զբարիսն ընդունելիք ՚ի ձեռն , զչարիսն
և ընդունիցիք ՚ի նմանէ . որով կատարե
լապես յորութէն ամենապետութէն նէր ՚ի վէր
մեր հանդիսասցի ։

Առակ երրորդ ։

Առածեալ և զիշխանականիդ տիրապետու
թէնն ՚ի վէր իրաց քոց , և տես Թէ ոչ դու
ինքն կամիս , զի ոչք միանգամ քո իրք են , ընդ
հաձոյից քոց կացցեն , և ընդ խորհրդոյ կամաց
քոց վարեսցին ՚ի գործ ։ Քանզ եԹէ ծառայք ի-
ցեն քո , ոչ կամիս , և ոչ արդար համարիս , Թէ
ինքնագլուխ ինքնակամ կացցեն , և գործեսցեն . կիմ առանց հրամանաց քոց յայլմէ , և
առ այլ վարեսցին ։ Այնպէս և եԹէ անբանա
կան , և անկենդան ինչք են քո , ոչ կամիս ,
Թէ նոքա ինքնին , և կամ յաւիշտակութէ
նին եղիցին այլոց . մանաւանդ այնոքիկ զորս
դու ձնորհաբաշխեաւ էիցես , կամ կազմեալ
յօրինեալ էիցես յանօԹ . և այն զի դու ինձ
սա ոչ ընդ ամի արարեալ ես ՚ի չգոյից գոյա-
ցուցանելով . այլ կազմեալ ես զնոսա յիրաց
զորս արարել է ասծ , և ասծային գործակցու
Թէն իսկ կապեալ ես , և ոչ ինքնին աձեցնէր ։
Նա զիարդ լինիցի , Թէ դու քրիստոնեայդ ,
որ ընդ նմանութէ ածութէ առեղծար ՚ի
նմանէ . և միշտ ՚ի նմանէ , և նովաւ , և՚ի
նմա կենդանի ես , շարժիս , և գործես ,
յայսմ ամի զանձն քո՝ և զքոյս՝ զոր չոյ ու-
նիս , ոչ առ հաձոյս նորա կարգեսցես ,
և ոչ նոՀիրեսցես նմն ածպաշտութէամբ .
այլ ըստ կամաց հաձոյից քոց կեցեալ ,
ինքնագլուխ անձամբ անձին վարեսցիս .
անփոյթ եղեալ զասծ զարարիչն քո խրտնդ-
րել ։ և յայսմհիկ անզգամութէդ լցես
ածասպաշտ , ուղիղ և արդար , հաձոյ
ասլ , և ընդունելի արքայութէն նէր ։ Նա մի Թէ
արքայութէնն երկնից ժողովարան անզգա-
մաց , կամ անխոհեմ անձանց լցէ . և կամ
մարԹ լցէ ասլ ոչ գիտել Թէ զինչ գործէ ,
կամ զբռպիսի ոք ընդունի ՚ի յաւիտենական
փառսն իւր ։ Ալ ասպաքէնն յետին անհիա է
այնպիսին , որ ոչ խմանայ , Թէ այս անհնա
րինս հետևանսդ ՚ի դնելոյն , Թէ ասծ զձըղ
մարիտ ածպաշտութէ ստունգասող ան
հնարին ոչ մերժէ , այլ գԹութէ ընդունի յար
քայութէն իւր ։

Պատուղ ։

Յատ մեծի ազդեցութէ բանից մտածու-
Թէս այսորիկ հարկաւոր է խելամտուի

ասա

Աստուածաբանութիւն ։

Աստուածաբանութիւն ։

Աստուած և ստուգութիւն . զի որք ի վարս աշխարհի ընթանան , որ ի նախընթաց մի տարուընն բացատրեցաւ , զանձինս իւրեանց ընծայ Աստուծոյ ընծայեն . նոքա ձշմարտիւ զնոյն ամենայն անձանց իւրեանց ունին և ցուցանեն . այլ ոչ միայն զարիս ընծայելով , այլ և զարիս բերելով . ընդունելով ի նմանէ ոչ միայն զբարիս յաժառանգութիւն , այլ և զբարիս համբերութիւն և գոհութիւն , զոր օրինակս կին յոբայ ։ ոմն և առաքեալն՝ զնա մատուցանէ մեզ յօրինակ . ասելով . յակոբ . ե . 11 ։ զնոմբերութիւն յոբայ լուարուք ։ զորոյ զնա առարիմ աշխարհութիւն զհանդիսն համբերութիւն սպայծառացեալ տեսանես ի նախընթացս մտածութեն ։ Ինդ որ և աշխ յոյժ հաձեալ գովեաց զնա ասելով . յոբ . ը . 3 ։ ոչ գոյ երբեք պէս ի վեր երկրի այր արդար ձշմարիտ աշխարհաբար , հնչեալ յայ լարուածն ներոյ ։

Աստուածաբանութիւն ։

Աստուածաբանութիւն , զի որ զայսպիսին վարս աշխարհութիւն կատարելապէս վարել , այնպիսին ըստ սրտի , և ըստ կամացն այ միայն կեայ . և այս յայտնի ասի . զի ի յերեւնելութիւն բարեաց ունի մարդն ոչ պարզապէս միայն ըստ կամացն այ կենալ , այլ ըստ կամացն այ , և միանգամայն ըստ կամաց իւրոց ըստ կամաքն կեալ . քայց ի յամենիսիմանն բարեաց , և յանյաղողոյն ոչ կինչ գոյ ըստ կամաց մարդոյ . այլ բոլորն է ըստ կամաց այ ։ Այս զի ի մարդն միաբ և կամաքն են տիրապետականք ասի որ կինչ է ի նմա , և նոր . վասն ի կեալն մարդոյ ըստ կամացն այ զերկուս զայսոսիկ զենուլ սիրոյն այ , զինքն գլխովին պատրաստ կենդանի մատուցանել Հաձոյից նոր ։ Ի կինի և մարդոյ այսոսիկ զինքն և զիւրան ամ ընծայօք ասն , ոչ տիրապետ ի սեր անձին իւրոյ , այլ ի սերն այ վարել . և այնպես զնոյն այ տալ . և ոչ կնքեան , կամ այլուստ ումեք զգալ ։ Այս ունի այսպիսին ձշմարտիւ ա-

սել ըստ պօղոսի ։ Կենդանի եմ այսուհետև՝ ոչ ես այլ կենդանի ի իս քս ։ գաղ . ը . 20 ։

Աստուածաբանութիւն ։

Աստածեա և զայս . զի որ յայսպիսի վարս աշխարհութեն կրթի , այնպիսին ընդհօք ասն առ ամ հրամանս և հաձոյս այ զինքն ընծայել , անխափան յամէ՝ պատրաստ կայ ։ Վասն զի ոչ է , որ խափան լինի մարդոյ առնել զհրամանս և զհաձոյս այ . ոչ ապա քեն երկիւղն կրից չարեաց , և կորստեան բարեաց . վասն կրթեալն յաշխարհութե իրա տունս և մեծամեծ բարիս անձին համարի , թե ընդունի յայ և զգարիս , և զհորստատ կեն յաղագական բարեաց ։ Ապա քաջայայտ է , թէ յամէ յաղողական է նմա ըստ հաձոյից այ գնալ ։ Օ այսպիսեաց է բանն այն որ գրեալ է . գործ . ժէ . 22 ։ Ասէ ղբաւելն որդի չեսեայ՝ այդ ըստ սրտի եմոյ , որ արասցէ զամ կամս իմ ։ ուստի աշխ առաքեալն . ա . տիմ . է . 8 ։ Հաձապատուին առ ամ ինչ օգտակար է , ևս պատեպին կենաց ոմն՝ աղաչիս՝ ևս պիտերցելոյն ։

Պատուէր ։

Գուտ մեծ է յուշն ունել զայս . թէ որք զբարիսն յայ ընկալեալք , չարեացն ոչ համբերեն ի պահանջել պահպանութեն պատուիրանացն , յաւուրն գատաստանի՝ ի խնդրելն զարքայութենն երկնից՝ պատասխանի տուեալ լինին ։ Ցիշեա զի ընկալար դու զբարիսն անդէն ի կեանս քում . իսկ ասքա՝ որոց տուեալ լինի արքայութենն երկնից , ընկալան յայնժամ զչարչարանս . վասն սոքա այժմ մնանեն ի հանդիստն յաւիտենից . և քեզ մնայ տանջիլ ըստ յանցանաց քոց ի գեհենի յաւիտեանս յաւիտենից ։

Աստուածաբանութիւն ։

Ի վերայ երից սկզբանաւոր իրաւանցն և առաջութեցն այ , որով ըստ այ եմք մեք . վասն պարտիմք ար դեամբք ևս լի նել այ ։

Ա՛յ ևս այսուհետ , ընդ առանձինն ինձ զնորհ այ է բարեաց ձանապարհն այս ձշմարտութեն ։

Տաց նոցա սէրդ ձանապարհ ինձ , ընդ ես եմ ձշ . և եղէցին ինչ ի ծողովուրդ , և ես եղէց նոցա յաձ ։ երեմ . իզ . 7 ։ Այդէպ զգիր եմ ի վեր այդ ըստ պատմէ ինձ , և զօրհնութիւն եմ ի վերայ որդ-

երբեմն պատա՛ռ ի ձեզ լուծոյ փնասոյ ։ Մինչ ասիցէ , այ եմ ես . և դիտեմ խրախոյս բարչիցէ յանուանէ այ յա՛ հոբայ . և դիտեմ ևս փեր հանցէ ձեռամբ էրծոյ ի ներ այ եմ ես . և յանուանէ երելի խրախոյս բարչիցէ ։

Եսայ . խղ . 3 ։

Օրինակ բանի՝ որով հաւատացեալն յոյժ առնէ ան ձին էրծոյ պատա՛ճառ ։

Պատմ առաջին ։

Ահ է ասարիչ իմ ի ամի որ մեռ է ու զի՛նք է ինա . զի ելի՛ք մեռ ելոյ , որ ո՛չ իցէ չոյց ասա բեալ , և չհոգ հեալ ։ ի այմ , գործ . ժէ . 25 ։ Լա պայ ամի ջեանս , և պղտանչ . և պաշ ինչ ։ Այլ և միշտ (ի ոբ գրոյն , գործ . իէ . 28 ։) նովս պարծիմ . ձեռամբ , և ես ։ Ոչ դարձեալ՝ հոգւով . ժա . 36 ։ Ի նմանէ , և նովս , և՛ ի նոյն ամ ։ Ոտակ արդ՝ եթէ զիս ի ամի որ մեռ ելոյ՝ ոճ է արարել , և նովաւ կենդանի եմ , և գործեմ . ասա ի ամի այ եմ ես . ի այմ առակ . ժէ . 4 . պահ ինչ փորձեսայ ոչ վնաս ։ Պապա իրաւունք այ հո՛ի վերս իմ , զի ես այ եղեց արդեամբք . և լինիմ այսպէս , եթէ՛ ի չոյծ կեցից , և ո՛չ՝ ի չիս , և ոչ չայլ ինչ պարզապէս ։ Այլ , ի ամի ի կամաց նո՛ր վարեցից զիս . և ո՛չ ի կամս մարմնոյ և արեան . այլ և ո՛չ ի թելադրութեանէ մեռելոց իմոց ոմն ինքնիշխան . այլ ի Հրամանաց , կամ ի խրատուցն այ ։ Հաստի ասէ ոչ ոք ոչ ինչ պո՛ . և որ կամի փոյթ անչէնն՝ էրծոյ , և ո՛չ չէ , ականի՛ ի ներ այ եմ ես ։ Այ ոբ զեն օգտատինոս ասէ . որ ապեղծ ղչէղ ամբողջ , պա հանչէ ղնեղ ամբողջ . այլ ի պրամբ , ինչ ոչինչ ինոյ չէղ՝ պրո՛ղ ոչինչ ։ Այ ոբ զեն

սոյ, եւ սիրոյ. զպատուիրանս նոյ, եւ զնո՛ր խորհուրդս եկեղեցւոյ, եւ ասծոյին բանից մտադիր լինելոյ, մնայ քեզ ատեպ ալա՛չել զտէր, շնորհել քեզ զձանաչումն այնոց ի՛ լոյս, եւ զյայտնագործեալն գործոց, որք առանձ նապէս առ առանձինն փրկուել հոգւոյ քոյ պատկանին, եւ ապահով առնել զայն։

Գաղիէացւոյ Տպածուածքն՝ ի նոյն, ընդ որպիսի վարուք կեալն՝ է այ լինել արդեամբ։

Ա՛ռաք առաջին։

Ա՛տածեա՛ ոմն անձն իմ, թէ ո՞ր է այ լինիլ արդեամբք։ Զի ծանիցես զայն՝ ի բանէ առքելոյն՝ զոր ասէ. Ը. կորն. Ե.՝ ի վէր ամենեցուն հեռաւ էր, զի որ էնոքանի էրկեն, մ՛ան ֆանոյ էրկեն էնոքանի, այլ այնմ, որ՝ ի վէր նոցայն հեռաւ, ի յարքեաս։ Զի միտ բանին է, թէ այսու՝ զի քո մեռանելովն իւրով մ՛ա մեր՝ կենդանացոյց զմեզ, իրաւունս ունի՝ ի վէր մեր. զի մեք ո՛չ անձանց մերոց, այլ քո ի՛ ցեմք կենդանի։ Ասաւ պարահա՛ի միտ առնուլ, թէ որպիսի հազմուէք վարուց լինի այս։ Զի ծանի՛ր. զի լինի այսու, եթէ վար ժուէք, եւ շնորհօք հոգւոյն ըզյ զիղձս զնոր հաւրդս, զբանս, եւ զգործս մեր, որով ըզ կեանս վարեմք, ունիցիմք առքս որբեալ եւ կարգեալ. իբր զի սիրտ մեր՝ եւ միտք մեր՝ ի բաց թօթափեալ զանհաճոյսն քո՛, զհաճոյս նո՛ր խորհեսցի։ Զի բանք մեր նոյն պէս որբեալ յանհաճոյիցն քո՛, ղհաճոյանո՛ր խօսեսցին. եւ գործք մեր զգուշացե՛ի մեղաց, պարապեսցին յիւրս կարգեո՛ս առ քա՛ ։ որք կի՛ճն պարզ ասծոյին պաշտամանց գործք. եւ կի՛ճն գործք առնելիք՝ ի կարեւոր պէտս դարմանոյ անձանց մերոց՝ վ՛ա ծառայելոյ քո՛. եւ կամ գործք՝ ի սոյնպիսի պէտս այլոց անձանց՝ ի քո՛ յա՛ մեզ յանձնելոյ։ առ որս՝ ի յորդորմանէ սիրոյն քո՛ իցեմք յօժարեալ, եւ ո՛չ յամառ կինք, կամ վայրապար։ Զայն նո՛ւա՛ եա՛՝ թէ ո՞ր է անձին իւրում, եւ ո՛չ քո՛ կենդանի լինիլն. եւ ծանիցես, զի այս է. յորժ՛ամ քրիստոնեայն անսիոյձ եղիցի յուշ առնել անձին իւրում՝ թէ ինքն քո՛ է, եւ որդի ուխտից արքայու՛ն երկնից, մուռանայ զուխտ եւ զորդեգրուի իւր ։ եւ այնպէս առ ինչ եւ յօժարի՝ ի մարմնոյ եւ յարենի՝ եւ՝ ի յանձ նասէր կամաց իւրոց, յայն խորհուրդս, ի՛ քանս, եւ՝ ի գործս պատաղի. որպիսի են խորհուրդքն, եւ քանքն, եւ գործքն, որք առ մարմնոյ հեշտուէ, կամ առ փառս ան

ձին

աջքոտնէ եմ, որ հաստատէ եմ, ապաւէն եմ, եւ ի՛ երկնէ եմ։ սաղմ. ԺԷ. 2։ Օ՛ ինչ կայ եմ ընտ յերկինս։ եւ ի՛ քէն ինչ ի՛ նչ եմ ի՛ յերկրի։ նոյնաղեցաւ սիրտ եմ, եւ մարմին եմ. ածսրտի եմոյ. ընտիին եմ ածյաւիտեան։ սաղ. Հբ. 25։ Այրե լինիմ ինձ, եւ ես նմա, որ հովանի՛ է ինձ շուաղնոյ։

երզ. Ը. 2։

Պատուաղ Տպածուածքն։

Շնորհս մնատ՝ այ մ՛ա այսպիսի բարերա՛ րութեա՛ նէ՛. եւ գործունեայ բազմանօք միջի արասցիր արդեամբք լինիլ այ, յի՛ ածա հաձոյ գործովք։ Այսպէս ասասցես, զի արդ յաջողեացի ինձ այդ, ծանիր. զի թէ կրօնաւոր ես դու, քեզ արդէն ածահաձոյ գործքն որոշեալ են յայ յաջողիլ. եւ մնայ քեզ ո՛չ ըստ հաձոյիդ քոյ անձամբ անձին վարել զքեզ, այլ յառաջնորդել կրօնին իբրեւ՛ ի փոխանորդէ այ վարիլ յայմի։ Օ՛ն դու ուխտիւ աղքատութե՛ն, յայմ երկ ըստ ընտիդ ընչից հրաժարեալ, զայնմ իսկ մա՛ տուցեր այ։ Ասասի ոչինչ պարտիս յայն՝ ցանել ընդունել. բայց զոր ինքն մատակա՛ րարէ՝ ի ձեռն կրօնին։ Այս ուխտիւ ողջախոհութե՛ն հրաժարեալ ես՝ ի հեշտալեաց մարմնոյ՝ եւ յանձին դիւրութե՛ն. ուստի զի եւ ըստ այմ՛ այ իցես արդեամբք, պարտ է քեզ կեալ այնպէ, որպէս եւ գրե առաքեալն. գաղ. Ե. 24։ Որ փեռնէն են, զմարմին խաչեա՛նոյ՝ ի խալ հանին կրեօք եւ յանկուածս հանդերձ։ Այս այսպէ մարմնով եւ մնօք՝ ըզ պահել զքեզ հոգւացես. ըմ՛ ու. կորն. Է. 34։ Ոչ էոյն հոգոյ պէն, որ էրե՛ն ինձ հոգեւոր եւ մարմնով։ Այս ուխտիւ հնազանդութե՛ հրաժարեալ ես՝ ի սեպհականութենէ կամաց. եւ՝ ի դատողութէ, եւ զլսովին նուիրեալ ես զքեզ այ, լինիլ պատրաստ յայմի լսել ձայնի նո՛ր՝ լսելով ձայնի փոխանորդի նո՛ր. որ է առաջնորդ աբ՛ ուխտին. եւ ո՛չ միայն զհանապազորդեան, եւ զհասարակաց բա՛ րի գործս հրամայէ առնել. այլ եւ զայլ գործս բարիս։ Ասաի՝ ի առնելն քո զայմ հրամանս՝ եւ զնպատաս առաջնորդին սիրով իբրեւ՛ ի՛ ձեռն այ քեզ հասել, առնես զկամն այ. եւ վարիս՝ ի կամացն այ։ Այանպէ եւ՝ի կարծիքակատս թէ իցեն արդեօք բարի, կամ ո՛չ, իրաւունք են՝ ի վէր քոյ՝ Թողուլ զկարծիս քո, եւ զհետ երթալ առաջնորդին կարծեաց աներկիւղն հնազանդութէ։ Օ՛ի նա ասաց առ առաջնորդս. ղուկ. Ժ. 16. Որ ձեզ լսէ, ինձ լսէ. եւ որ զձեզ անարգէ, զիս անարգէ։ Ոմ եթէ ո՛չ ես կրօնաւոր, յետ ուսանելոյ քոյ զնորհուրդս հաւատոյ, յոյ

ձին, և կամ առ մեռած մեծուհիս, և ոչ առ յաւիտենական փրկութեն անձին կամ ընկերայ կարգին։ Յայսիսկ են, որք ի քրիս տոնեութեէ ուանին զկերպարանս աճապարութեէ. և ի զբօսութէ անպիտան աւրացեալքն։ ը. տիմ. գ. 5.

Առանն երիցուդ։

Պատճեա. զի որ ցանկայ ըս ամի քէն լինիլ արդեամբք՝ կելոյ ի հաճոյանալ յայմն, պարտ է նմա հաստատել զայս ի սրտի իւրում պայման կամաց, և ոչ պայմանաւորաւ։ Պայման է. որ է պայմանաւորն, և որ անպայման. ծանիր, զի որ ընտրեալ ոմն այնպէս հաստատ ի սրտի իւրում կեալ ի քէն, և ի հաճոյս նոր. զի թէ և զրկեսցի յինչ և իցէ բարեաց կենցաղոյս՝ ևս և ի կեանսդ իւրոց դառն մահուամբ, ոչ մեկնի ի հաճոյից նր. այսպիսի քրաստիրն կամքն անպայման ի քէն իւ։ Իսկ որ ի հաստանելն կորուսեան իրն ինչ իւրոյ՝ զոր օրինակ հանդս տեառն անձին, կամ փառաց, և կամ կենաց. անցանել զհաճոյիւք քո մահուէսուի մեղաց. յայտ լինել այսոհիկ. թէ կամք նր ոչ էր ան պայման կեալ ի հաճոյանքն։ այլ թէ և ոչ ներգործութէ, սակայն զօրութէ ծածկապէս ունէր զայս պայման. իբր թէ ցորչափ ոչ հասցէ ինքեան անարգիլ, կամ զրկիլ ի հեշտութէ ինչ, և ի կենաց. կեցցէ ի հաճոյս նր. իսկ եթէ հասցեն՝ թողցէ զհաճոյս նորա։ Ով ամբարշտութէս մեծի։ Այս պիսիքն են ի կեղծաւորաց անտի. զոր գէ ընդմանց բռնեցոյ նմանեցուցել, խորտոյնս կշտամբեր տէրն. և վայ տայր նոյ։ մատ. ի. 27։ Որքա զանձինս իւրեանց առաւել սիրեն քան զնա. թէպէտ և ոչ ներգործութէ, դիտողապէս. սակայն զօրութէ։ Ով ածծ զպէսպէս փորձութեիս առաքէ. ոմն զի յայտնի եղիցին հանդիսիւ նորա, որք անպայման կամօք սիրելոյ զնա՝ ձգմարտիւ սիրեն զնա. ոմն աբրահամ, յոբ, և համօրէն մարտիրոսք, և այլ արդարք։ Եւ այնք՝ որք զօրութէ լինն պայմանս ունին. ոմն բազումք՝ որք վճռ զերծանելոյ ի վշտաց ինչ, կամ յահարգանաց՝ մահու չափ մեղաց մեղանչեն։

Առանն երրորդ։

Պատճեա և զայս, և ծանիր ստուգիւ. զի միայն բանիւ, կամ՝ մտօք ասելն. թէ դիտեմ առնել զգործս զայս, և կամ ասեմ զբանս իմ զայս՝ ի փառս տեառն. ոչ առնէ, և ոչ ուղղէ զբանն, կամ զգործն մարդոյ՝ առ

վտանգ նոյ. այլ սիտոյ է, զի գործն լցի՝ ի սեռէ իւրմէ բարւոյ. և կամ գոնէ ոչ իւիք ի ցի անկարգ։ Երկրորդ՝ զի մարդ շարժ մամբ հոգւոյն շնորհաց, կամ՝ ի յածայնից սիրոյն յօժարեալ լցի առ այն գործ, և առ այն բան. զի ոմն ուսուցանէն խմնատասերք, բարոյական գործ մարդոյ առ այն ուղղն և եղելի իբր առ վախճան, յորմէ կամք նր շարժի։ Լատի եթէ կամք մարդոյն՝ ի սիրոյ, և՝ ի փառացն նոյ, և՝ ի հաճոյից նր ոչ լցի շարժեալ՝ ի գործ ինչ, կամ՝ ի բան, որ միայն շնորհօքն նոյ լինի. այլ սկզբնաբար՝ ի հաճոյից ինչ անձին իւրոյ յօժարեալ. առ ոչ ինչ օգտ ասելն, թէ դիտեմ առնել՝ կամ ասել զայս՝ ի փառս տեառն, քանզի ոչ՝ ի փառս տեառն, այլ առ այն ուղղի և կատարի գործն, յորմէ՝ ի նեղբս սիրտն նր յօժարեալ է առնել, կամ ասել զայն։ Օ ի ոմ արդեամբ նոյ ոչ է բանիւ. այլ զօրութէ։ ա. կոր. գ. 20. յի իրաւ. սոյնպէս և դի տեղն և կարդելն մարդոյ զբանս և զգործս իւր առ արբայութէնն, որ է ինքն տէր. ոչ լի նի սոսկ բանիւ, այլ իրաւ. յի իրապէս շարժ մամբ սրտի սկզբնաբար, կամ սիրապէս՝ ի նմանէ. և այս լինի շնորհօք տեառ։ Այն որ կամի զբանս և զգործս իւր ստուգապէս առ տէր կարդել, պարտի հոգւոյ կրթութէ զսիրտ իւր յաւորժմանել հաճոյից անձին իւրոյ դառնարկել. և զտէր միայն ծայրագոյն ընդհալի ունել. և նշանաց հաճոյից նր սպասել. և յայնմանէ վարիլ ի խօսել, և՝ ի գործել։ Այդ ասէ հոգին տէր յամէ. առաքաց. գ. 23։ Ընդեակ, տուր դէս զբերս ս. և այլ ս. Հանապարհաց էմոյ ապաւինեցեն։ Եւայդ այս հարկաւոր կրթութէս առ հոգևոր արդիւնս, որ է ուղղել զբանս և զգործս առ տէր՝ շնորհօք տեառն, զբեթէ միշտ յաջողեալ է այնմ կրօնաւորի, որ ոչ գործէ ինչ բայց եթէ յառաջնորդին իւրոյ հրամանէ։

Պատուղ։

Պարզեա զքեզ բանիւ տեառն՝ զոր ասէ. յով. գ. 16։ այնպէս սիրեաց Հայ զաշխարհս, մինչև զորդին իւր միածին եւս. զի ամ որ հաւատայ ի նա՝ մի կորիցէ. այլ ընկալցի զկեանն յաւիտենական։ Եւ զզուշացի քինեան զքեզ, մի գուցէ զօրութէ ինն պայման եղեալ իցես սիրելոյ զհայ, և պահելոյ զպատուիրանս նր. քանզի հայ գոլով՝ ի վեր քան զմեզ, և քան զայլսն սիրելն, պայմանաւ սիրելն զնա է ոչ ձգնարհուս սիրել. այլ մանաւանդ արհամարհել ստո-

պէտուն եմ : յոհ : ժէ · 24 : Եւ հոգևօր հարսն ասէ , երկոց · ա · 3 : Տարաս զիս արտայ ՚ի սկիզբ եր · ցնծասցուք եւ ուրախ լիցուք ՚ի քեզ : Վասն ծի աւետեաց անձառ անպատում երանու · թեցն · յոր ցոյս՝ անսպայման ուրախութիւն լե · ցեալ դաւիթ , աղաղակէր · սաղմ · հը · 25 : Օ՛ Տէր , քո՞ւ կայ քեզ բաւ չերկինս · կա՞յ ինչ ինձ եւ քեզ եթէ ոչ քեզ միայն · ոմանք եւս խնդրեցեալ չերկրի · ոմանք սիրտ եմ , եւ մարդ ոչ եմ · ամէն սրտի չէմ , բայց ինչ եմ ամէն չատ պիտի եմ : Այլ ոմն զի գոնէ փորը մի ՚ի խոկումն այնց կենաց զարթիցէ միտս ՚ի թմրութենէ , զվեց ինչ խորհելի ունիս դնել առաջի · այս ինքն է · Օ տեղին փառաց · Օ փառս հոգւոյ երանելոյն : Օ լինելին նման այ : Օ փառս մարմնոյ : Օ փառս և պհանպիտա զգայարանացն · և Օ փառս և պհրձանան՝ զոր իւրաքանչիւրն երանելոց լինելոցն փա · ռակցութենէ ընդունի : Ոչ զի յառեաց միան զամ հաւատոյ ակամբ , նկատել թէ ոչ և որ չափ պատուհէ և փեռսրհ ամ զսիրելին իւր :

Ասան տասնմէկին :

Օ՛ տեղին փառաց արքայութենն երկնից :

Օրինակ մարդեղոյ պրեղին փառաց · եւ պէտս հոգւոյ երանելոյն · եւ պլինելի նման այ :

Ասան տասնհինգին :

Օ՛ տեղի փառաց մնացեալ · զի տեղին փառաց երանելեացն է ՚ի վերոյ քո զամ շար ժական երկինս · երկինք անշարժ · բոլորովին լուսաւոր · որոյ լոյս ոչ է ՚ի լու · սաւորաց ինչ · այլ է անգատին լուսաւոր · քան զարեգակին պայծառատեսիլ · ՚ի սկզբան հանդերձեալ սատրաստել ՚ի նմանէ ՚ի զմա ձնէն իւրոց սիրելեաց · անպատմելի փափուկ · զմարձացուցիչ ամ զդայարանաց : Այ · ո՛ յարկն՝ եւ որ ուժգին փափաքմամբ ասեր դաւիթ սաղմ · ձղ · 2 : որպես սիրելի են յայնի · ա՛ պ զօրութեց , ցանկայ՝ և պափառ անձն իմ՝ է փա · ւելնա ա · սիրտ իմ , և մարմին իմ ցնծասցէ առ աձ կենդանի : Այ · ուրեք յոհ՝ ասէ՝ ՚ի նմանութի քա զաքի տեսեալ զաս , գրէ · առաքեաւն եր ա · ղաչն ասէ , եւ շինուածք պարսպի նր յասպիս · եւ ինքն ոսկի մատուռ նման սբ եւ պիպակ ապակւոյ · և հի · մունք պարսպի նր յամ ակունց պատրաստեալ զանգա · րեալ : Այ · ընդարձակութիւն նր ոսկի մատուռ որպես ապակի պայծառ : Այ · ա՛ղաչին չկին պէտ արեգա · կան , և լուսնի , զի լուսաւորէնն զնա յամ ձեռն : Այ · քա · ղաքն

առտրաղաս առնելով զնա քան զինքն , և քան զարարածն զայն , վ՛ր որոյ պայման դնի : Ասաւ ասեպ հայցեա ՚ի ծոնե ընդրկել քեզ անսպայման կամօք սիրել զնա · զի նա ան · չափ սիրով՝ և անսպայման կամօք կամելով սիրել զմեզ , զանձն իւր ետ ՚ի փրկանս ան ձանց մերոց : Ասաւ ասէ առաքեալն · հը · ռոմ · ը · 35 · Ո՛վ ընկնէսցէ զմեզ ՚ի սիրոյն ՔՀ , նեղութի՞ւն , ընկ անձկութի՞ւն , ընկ հալածանո՞ք , ընկ սո՞վ , ընկ մերկութի՞ւն · ընկ վնա՞ս , ընկ սո՞ւր , որպես եւ գրեալ է : Ասան ա՛ն ընդունելոյ զօրհնապատիւ , հանա · ճեցա՛ ընդ նա՞ւ ամենայն ազգք երկրի : Ասաւ ասէ առ հայր ասէ · Ոչ յայտ ա՛ն ասի առաքելոյն զի զամենայն ազգս կոչեսցէ զնա ՚ի հաւատ քարոզելոյ եմ , ընդ ոչ եմ , եւ ոչ ընդ ոչ ընդունիմ , եւ ոչ կրեմ պահ · եւ ոչ ընկանանեմ · եւ ոչ զօրութի՞ւն , եւ ոչ որ կանո , եւ ոչ հանդերձեալն , եւ ոչ կարողութի՞ւն , եւ ոչ բարեչրութի՞ւն · եւ ոչ խորութի՞ւն · եւ ոչ այլ ինչ արարած նրին ընդնել զնե՞ն ՚ի սիրոյ անպէ ա՛յ , որ՞ է ա՛յն ՚ի ա՛ր մեր :

Ասան տասներկուին :

Ո՛վ վ՛ր վարձուցն · զոր չաւրենից պատրաս տեալ է ձեզ պարգևել նմ · որը արդեամբք զանձինս իւրեանց ընծայեն ա՛յ արարչի , փրկչի , և երանացուցչի :

Ա՛նաբնակ բանս ինչ ՚է վ՛ր տածելեացն չառաջի հայս , ընդ որս եմ , և դանի ինչ :

Դի՛տ առնդ՝ և խորհեաց · զի չոր ժամ հաձոյ եղև մարդասիրութիւն ա՛յ ընդ սրտակերպ իւրում՝ ստեղծել զմեզ , եղ ՚ի մտի մինչև ՚ի ժառանգուն արքայուն իւրոյ վեր առնուլ զմեզ : Օ՛ ի ոչ և զրեալ է · ա · կորն · ը · 9 : զոր աչն ոչ եպես , և ոնկն է · ա · կորն · ը · 9 : զոր աչն ոչ լսեաս , և ՚ի սիրտ մարդոյ ոչ անկաս , պատրաս պեաց ա՛ծ սիրելեաց իւրոց պարգևել : Ասէ որոյ առացաւ զմեզ փրկիչն մեր արեամբ իւրով՝ ոչ յերկրաւոր , այլ յերկնաւոր · ոչ ՚ի մարմ նաւոր կամ ՚ի շնչաւոր , այլ ՚ի հոգևոր յանվախձան կեանս · որ ՚ի վեր է և քան զհրեշտակայինն կեանս քնաւոր : Օ՛ ի է ա՛ծային երանելի անձառ ընտանի կենակ ցուն · և միանգամայն ա՛ծային փառացն և ուրախութեցն ամի վայելումն՝ ոչ սիրելի որդ ւոց ըստ հօր · վ՛ր որոյ և անուճանի յաւիտե նական կեանք , և երկնից արքայուն · ոմն խոստացաւ մեզ փրկիչն մեր ասելով : Այս ես ուխտեմ չեղ՝ որպես և հայրն իմ ուխտեաց ինձ զար գայուն : զուկ · ի՛ը · 29 : Եւ ըստ որ եան եմ , անդ և պաղծնեցայն իմ ընդեղ՝ յոհ · ժ՛ը · 26 : Եւ առ հայր ասէ · Ցայր զորս եառ ինձ , կամիմ . զի ու՞ր եան եմ , և սոքա ընդ իս իցեն · զի տեսանիցեն զփառն իմ զոր ետուր ինձ , զի սիրեցեր զիս յառաջ քան զհիմն աշխարհի :

Ասան տասներկուին :

Ո՛վ վ՛ր վարձուցն · զոր չաւրենից պատրաս տեալ է ձեզ պարգևել նմ · որը արդեամբք զանձինս իւրեանց ընծայեն ա՛յ արարչի , փրկչի , և երանացուցչի :

Ա՛նաբնակ բանս ինչ ՚է վ՛ր տածելեացն չառաջի հայս , ընդ որս եմ , և դանի ինչ :

Դի՛տ առնդ՝ և խորհեաց · զի չոր ժամ հաձոյ եղև մարդասիրութիւն ա՛յ ընդ սրտակերպ իւրում՝ ստեղծել զմեզ , եղ ՚ի մտի մինչև ՚ի ժառանգուն արքայուն իւրոյ վեր առնուլ զմեզ : Օ՛ ի ոչ և զրեալ է · ա · կորն · ը · 9 : զոր աչն ոչ եպես , և ոնկն է · ա · կորն · ը · 9 : զոր աչն ոչ լսեաս , և ՚ի սիրտ մարդոյ ոչ անկաս , պատրաս պեաց ա՛ծ սիրելեաց իւրոց պարգևել : Ասէ որոյ առացաւ զմեզ փրկիչն մեր արեամբ իւրով՝ ոչ յերկրաւոր , այլ յերկնաւոր · ոչ ՚ի մարմ նաւոր կամ ՚ի շնչաւոր , այլ ՚ի հոգևոր յանվախձան կեանս · որ ՚ի վեր է և քան զհրեշտակայինն կեանս քնաւոր : Օ՛ ի է ա՛ծային երանելի անձառ ընտանի կենակ ցուն · և միանգամայն ա՛ծային փառացն և ուրախութեցն ամի վայելումն՝ ոչ սիրելի որդ ւոց ըստ հօր · վ՛ր որոյ և անուճանի յաւիտե նական կեանք , և երկնից արքայուն · ոմն խոստացաւ մեզ փրկիչն մեր ասելով : Այս ես ուխտեմ չեղ՝ որպես և հայրն իմ ուխտեաց ինձ զար գայուն : զուկ · ի՛ը · 29 : Եւ ըստ որ եան եմ , անդ և պաղծնեցայն իմ ընդեղ՝ յոհ · ժ՛ը · 26 : Եւ առ հայր ասէ · Ցայր զորս եառ ինձ , կամիմ . զի ու՞ր եան եմ , և սոքա ընդ իս իցեն · զի տեսանիցեն զփառն իմ զոր ետուր ինձ , զի սիրեցեր զիս յառաջ քան զհիմն աշխարհի :

Մատթ. ։ ը ։

բնաւից չոց , և չափեցայց չերեսաւ չոց ։ Այս դարձեալ . սաղմ. լե . 9 ։ աբբեսցին նոտա ի պարարտութենէ տանն չոց , և զուարճութենէ չոց պոցես զմպել նոցա ։ Օ ի չայտ է , թէ որչափ առաւել նեղբսադոյն լինի բերկրեցուցիչն յիմանալն զգայուես , և չախորժակս Հոգւոյն , այնչափ առաւել լինի բերկրութիւն ։ Ասկ ածծ է անբաւ բերկրեցուցիչ չարքջ եղել . և անս պատմելի լինի կերպիւս նեղբսադոյն ի նեղբս քնակի ի Հոգի երանելոյն՝ յիմանալն զգայուեթիս և չախորժակս նորին ։ Ըս այնմ , որ նասի ի վր աերոտոյն բնակեալ է ի նս , ոչ չաղթեցին , և ոչ ծարաւեցին ։ Այս չայտնի չի բնակութենէն ածուենն ի Հոգի երանելոյն՝ որ երկեղի է , անձաւ խոնդուեթ լցեալ լինի սիրոնր ։ Մանաւանդ զի ածծ է անհամեմատ առաւել գեղեցիկ , քան զնմ գեղեցիկ՝ որ կարասցէ լինիլ . և է չոյժ ցանկալի Հոգւոյ մերում ի վեր քան զնմ ցանկալի . զի նմ գեղեցկուեց արարչա պետն էնոյն լինքն ածծ . ոգ ասի խմաստ . ժէ . 3 ։ Այս թէպետ մեք այժմ չաստի կեանս , ոչ իմանալով թէ որպիսի գեղեցիկ է ածծ , և որչափ ցանկալի Հոգւոյ մերում , օտա ընանամք ի նմանել . և ոչ ցանկամք տեսուեթ նր . քանզի և ոչ գոնե օրինակաւ լինի ըզ պայծառ ծանօթուն ունիմք վնմանել , այլ միայն զտեղեկուն ինչ չոյժ նաեմ և մեծին՝ չաղագս Հոգւոյս մերոյ եղծանելի մարմնով ծանրանալոյ , և մտաց մերոց բազում Հոգովք վարանելոյ . ոգ ասէ խմաստուն . խոս . թ . 15 ։ Այոյ ի Հանդերձեալն ոչ լինի այս պէս . այլ Հոգին յերս իւր ի մարմնոյ՝ ըզ պատչաճեալ ինքեան կերպին իմանայ , թէ որպիսի ինչ , և որչափ ցանկալի է ածծ . և չայնժամ անպատմելի փափաքանօք տենչայ տեսանել զնս ։ Ասաի ասէ Դաւիթ , թէ բանական Հոգւոյն չարին ի չած է քնա կան . և է չոյժ մեծ . քզի է ծայրագոյն եր չանկուն նր , որ է միջակեան չօժարուեթ սրտի իւրոյ . ըս այնմ . սաղ . հբ . 26 ։ ածծ սրտի եմոյ , բաժին եմ ածծ յաւիսեան ։ Ասաի չայնժմ համ ուժգնուեթ ձգի Հոգին տեսանել զնս , և միանալ սիրով ըս նմա ի չաւիտեան ։

Մատթ. ։ ը ։

Մտածեա , թէ որչափ մեծ եղելոցի ուրախուեթին Հոգւոյն , չ յժամ չամենակալէնն այ , որ է անբաւ լոյս իմանալի , լուսով փառաց սպայծառացուցեալ , տեսցէ զերեսանր . և համ սիրով սրտի միասցի ըս նմա ։ Մանաւանդ զի չայնժամ ոչ օտար , այլ իւր իսկ տե-

Մտածեա . զի փառք Հոգւոյն է ժառանգելն նր զածուեթին ի տեսուեթէ , և ի ըզ մոյլումն ։ Ա՛ զի՛ի վարձ երից ածայինս աուաքինուեթց . չի է . Հաւատոյ , չուսոյ , և սիրոյ , պարգևէ ածծ զերիս օժիտս . որոց ա ջինն է տեսուեթէ ածուեթէ . քանզի Հոգին լուսով փառաց լուսաւորեալ , լինի ածա կերոյ . և նովաւք միտքն զօրացեալ , վերանայ ի տեսուեթէ ածուեթէն . և տեսանէ զնս դէմ չանդիման . ըստ այնմ . ա . չոհան . ե . 2 ։ յորժամ նս յայտնեսցի , նմոն նմա լինեմք եմք . զի տեսանեմք եմք զնս՝ որպէս ի է ։ Ըս տեսուեթէն այն լինքն ձգեալ զՀոգին սիրով , ծովահանդոյն ուրախուեթք ընու ։ Երկրորդն է ըմբռնուեն . որով երանեալ Հոգին հասանի առ ածուենն . ոչ իբրև թէ պարփակելով զանչափուեթէն նր տեսուեթք . այլ ունողուեթք լինի անմոռնելի յիւրմէ ունելով . միշտ տեսանել զնս , սիրել , և ըզմոյլել նովաւ՝ի չաւիտեան . ըս այնմ . երգ . ե . 4 ։ Գոտի ըզր սիրեաց անչն եմ . կալայ զնս , և ոչ լնուղէց ։ Չաշխարհի աստ տեսուեթէն սիրելոյն ոչ լնու զփափաք սրտի սիրողին . զի այնու ոչ լինի իրաք՝ի նեղբս՝ի սրտի սիրողին . բայց ածծ տեսուեթ իւրով՝ի չարքայուեթ քնակի՝ի նեղբս՝ի սիրալից սրտի երանելոյն իրաք . այս է , ունելուեթք փառաց . և նա քնակի չած ։ Ըս այնմ . ա . չոհ . ե . 16 ։ Ընչ աչբ է . ևս որ չայ՝ի սէրն , քնակեալ է չած , և ածծ՝ի նմա քնակի ։ Ա՛ ըս այնմ . չոհ . ժէ . 20 ։ ևս՝ի հօր եմոյ . և դուս չես . և ես՝ի չեզ ։ Ա՛ր ըստոյն է զմոյլումն . որ է անձաւեալ խնդուեթ՝ի վայելումն քաղցր տեսուեթէ երեսացն ածծ ։ Ըս այնմ . սաղմ . ի . 7 ։ Տացես ըզնս յօրհնուեթ չաւիտենից չաւիտենից . և ուրախասցես զնս չոբովես երեսոյ դոյ ։ Ա՛ր ըստ այնմ . ժէ . 15 ։ Ա՛նս արդարութենէ երեսեցայց ե-

Երկրորդ պատճառներ ·

Ի մէջ փառաց երկնից արքայութեան ·

Օրինակ պատճէնից պիտոյ մարդոյ երանելեացն · պիտոյ պիտոյարանաց նոցին , և պիտոյն , որ յընտ երեսիցուն ·

Աման առաջին ·

Ստածեա՛ և զփառս մարմնոյ երանելեացն ։ Յորս առաջինն է գեղեցկութիւն. որ լինի չափակցութեամբ անդամոց , բարեչափ փութիւն հասակի , վայելչութիւն գունոյ , և պայծառութիւն ։ Ո՛ր զի հոգիք արդարոց ի հաստարակաց յարուցն առնուն զմարմին առ բողջ , և անարատ · բարեչափ հասակաւ , վայելչագեղ · և պայծառատեսիլ իբրև զարեգական · ըստ այմ · մատ · ԺԳ · 43 · արդարքն ծագեսցին երբեմն պարբերութիւն երկնից ։ Եւ զայս յանձին իւրում եցոյց Տէրն մեր յայնմ կերպութեան իւրում ի լեառն Թաբովր ։ Արկրորդն է նրբութիւն . քայց այսմ՛իկ մարմին երանելոյն ո՛չ լինի անզգալի , կամ անելեւոյթ · այլ միայն պատշաճեալ լինիաւ ամ կամն հոգւոյն հպատակ լինել · զոր օրինակ առանց վնասու և աշխատութեան ի զանազան ձեւս՝ և ի կերպս կամացն կերպարանիլ · ոյնպէս և առ այլ պատշաճ ամ բանագրութիւն պատրաստական լինիլ ։ Ասի զտեսիլ իւր , և զգեղ վայելչութեան իւրոց ո՛չ կորուսանէ · այլ լինի ստուգիւս զգալի , երևելի , և շօշափելի , ոմն և Տէր եցոյց զայս յիւրում յարութեան ։ Արկրորդն է անկրելութիւն · այս է անչարչարութիւն , որով մարմին երանելոյն այնպէս տիրեսցի և սպա հեսցի ի հոգւոյն · մինչև ոչ ինչ հակառակ կարասցէ իշխել նմա , կամ վնասել · ո՛չ հուր , ո՛չ ջուր , ո՛չ սուր , և ո՛չ այլ ինչ վնասակար ։ Արկրորդն է ունկիսկ այնչափ զօրեղութիւն , և քաջութիւն , զի թէ կամք եղիցին նմա զօրութիւն զամենայն երկրի շարժել , շարժեսցէ · ոմն ասէ անսեւթիւն ։ Ընդորդն է թեթեւութիւն , որով մարմին նոր լինի աղաւ յամ ծանրութենէ զոր այժմ ունիմք ։ Աւասի երագութիւն ի քեթեթել ական գնալ հաստատ անդ՝ ուր կամի՝ օժտիւ թեթեւութեան ի ձեռն ստծային զօրութիւն՝ որչափ և երկարատեւ ցանգաստութիւն իցէ ի միջի ։ Ո՛ի ասէ անսեւթիւն · այնչափ եղիցի արագութիւն՝ ինչև հաստատել երագութիւն հրեշտակաց · որ չերկնից չեր էին , և չերկրէ չերկինս շրջալ կան կարող նին ։

տեսակաւ առաքեդեալ լինին մնալոյ երանելոյ հոգւոյն · և անընդմիջաբար միանալ ընդ մարմնոյ նմին՝ յոյժ առաւել քան զոր այժմ լինին առաքեդեալն աշխարհ միացեալ ընդ նմա , և յայտ յանդիմանն երևեալ · վասն ո՛չ ոմն այժմ մարմին լինին տեսուին մնալոց , այլ ամ պայծառութիւն յայտնագոյն · ուստի դէմ յանդիմանն տեսանել զնա , և զնամ՝ զոր և տեսանեն։ Այսն այս միացումն հոգւոյ ընդ լոյս ստծուենն է՝ որով երանեալքն ի փառս լինին հանդերձ նմա · ըստ · ա · յովհ · գ · 2 · Սիրելիք ընդ որդիք ամ եմք · պ՛ի պետանէ նա յայտնեացի , նմանք նմա լինելոց եմք · պ՛ի պետանէ լոյց եմք զնա որպէս նա է ։ Եւ ըստ · առաք · ձա · 6 · Նա ասացի նէ ստծ՛ էիցէ · կամ որդիք երկնից ամենեցեան ։ Եւ ըստ այնմ · հռոմ · ը · 29 · զորս յառաջն ճանաչէր , յառաջագոյն և հրաւիրեաց էերպարանակից լինել պատկերի որդւոյն երոյ · պ՛ի եղիցի նա անդրանիկ ի բազում եղբարս երոյ ։ Որի նակ լինի · զի ոմն օդն շողով արեգական լուսաւորեալ , լինի իբրև բոլորովին լոյս · սոյն պէս և երանեալ հոգին փառամբք անեղ լուսոյ ստծութենն , լինի ստծանման ։ Այս է այն երանութենն , յորում՝ ստծ ապաստաւորեալն իւրով պատուէ զերանեալ հոգին ։ ըստ այնմ · բարկեցուսցէ զնոսա , և անդեալ պարգեսցէ զնա ։ Այդ՝ ապաստաւորութիւն այս ոչ այլ ինչ է , քայց եթէ ցուցանելն նմա զստծային երեսս իւր · ըստ · ա , սաղ · ի · 7 · ուրախ արասցես զնա յոյ երախտիսն երեսոյ քոյ ։ Եւ ըստ այնմ · լե · 9 · աբեհամն ասէ ի պատասխանի պան հոյ , և զուարճ ինիցէ հոգի իմ ի փրկութեան քում ։ Եւ այս ևս · զի ստծ բնակելոցն ի հոգւոյ արդարոյն՝ փառաւոր առնէ զնա ստծեղէն փառօք · իմաս տուն՝ ստծեղէն խնամատուքն , իշխան՝ ստծային իշխանութիւն · Հզօր՝ ստծային հզօր զօրութիւն · զի ղեցիկ ստծային անեղ գեղեցկութիւն , փարելով զնովաւ անբաւ լուսովն իւրոյ ստծուէ ։ Եւ՝ ի մէջ այսր ամի հայրական խնամոյ , և մայրենի գթով պատրաստ է առնել նմա , զինչ և կամիցի նա · զի ոմն ստծ զոր ինչ կամի՝ ի ձեռն ոմն , և զինչ և հաճեացի առնել՝ առնէ , սոյնպէս և երանեալ հոգին՝ նոյնպէս ։

աստ ձեզ կենդանի. ասաց զմեռանլ ածծ, թէ մի՛ ջանայք մեծ եղանցի զոհարձուածի արդարոյն, յորժամ ոչ միայն մի զգայարանն, այլ, տեսա նելիքն. այլ և լսելիք, հոտոտելիք, ճաշակելիք, և բովանդակ իսկ մարմինն և հոգին ամ ուժդնուածք մոցեն՝ի բերկրութիւն հաստատուն զգայարանաց մարմնոյն, և կարողութեց հոգւոյն։ Օ՛ի անդ եղիցի լիութիւն ամ բարեաց, առանց նուազուածի. երիտասարդութի՝ առանց ծերութեան. առողջութի՝ առանց տկարութեան. անմահութի առանց մահկանացուածի. գեղեցկութի՝ առանց տգեղութեան. ազատութի՝ առանց ծառայութեան. հանգիստ առանց աշխատուածի. խաղաղութի՝ առանց վրդովմունքի. իմաստութի՝ առանց տգիտութեան. պատիւ՝ առանց արհամարհուածի. փառաւորութի՝ առանց սուտակապատուածի. և խրախճութի անվերջ՝ առանց տաղտկութեան։

Ա՛ստն Եր՛րորդ։

Ա՛տածեա՛ և զայս խրախճութի՛ն երանելեաց. որ լինի՛ ի զոհարձանի ընկերուէ. յաղագս պատուհասանուածի նոցա, և բազմութեան, և յաղագս սիրոյն՝ զոր առ միմեանս ունին։ Ա՛ծ զի ամենեքեան են արբայորդիք Թագաւորեալք։ Ա՛ւ բազմութի՛ն նոյ է իբր անհամար։ Ո՛րոց ընտանութի՛ն և սէրն առ միմեանս՝ է այնչափ սաստիկ, մինչ զի իւրաքանչիւրն զիւրս՝ և զուրախութի՛ն այլոց իւր համարի. և վասն այսրիկ ըստ այնչափ բազմութեն նոցա՝ բազմանայ և ուրախանի նոցա իւրաքանչիւր, զոր ընդունին՝ի փառաց և՝ի զոհարձուածի իւրեանց։ Ո՛րանզի ժառանգութի՛ն արքայութեան ամենեցուն մի է, և բոլորին է իւրաքանչիւր ումեք։ Ո՛նդ ամենեքեան հրճուին իբրև որդիք ոյ. Հարազատ ծնունդք վերին սիոնի նմանեալ փառաք. զի փառք նոցա է, և ուրախութի՛ն լինի ոմի և վայել է Տր նոցա, և մնրմն իւրեանց վերին սիոնի. ըստ այսմ. սաղմ. ճիա. 6։ Ա՛յս առաջի ևս ածի եղեւ. նման որդւոյ բարձրելոյն ամենեցեան։ Ա՛տածեա՛ և զայս. Եթէ որչափ մեծ ուրախութի՛ն լինի յասելն ոյ՝ի սիրտս իւրաքանչիւր նոցա. Եթէ ես ընտրեցի զքեզ՝ի բիւրուց յառաջքան զլինիլն քո. ես սիրեցի, և սահմանեցի զքեզ կերպարանակից լինել պատկերի որդւոյ իմոյ միածնի՝ի փառս։ Ա՛յս ստեղծի. և ես կոչեցի զքեզ՝ և սրբեցի արեամբ միածնի որդւոյ իմոյ. ես հեղի՝ի քեզ զշնորհս

Հինգերորդն է Թափանցութի՛ն. որով կամ ոք առաւել մարմնին կարէ Թափանցել՝ քան այլ մարմին առանց հերձելոյ նմա, կամ ծակ առնելոյ՝ի նմա, և միասելոյ. զոր օրինակ անցանել ընդ որմն, և ընդ այլ սոյնպիսի Թանձր դիմադրեալս իսկոյն առանց դրժուածութե՛ան, և միասու. ոյզ եղոյց զայս ոյն մեր յետ յարուէ իւրոյ՝ յորժամ դրօքն փակելովք եմուտ՝ի վերնատունն։ Ա՛ւ ո՛չ միայն՝ի տորին մարմնին, այլ և ըստ լուսեղէն երկինն կարէն Թափանցել։ Սակայն միով փառաւորեալ մարմինն ո՛չ Թափանցէ՝ի միւս փառաւորեալն. զի այս ո՛չ է պատեհ։

Ա՛ստն Երրորդ։

Ա՛տածեա՛ և զփառս, և զբերկրութի՛ն զգայարանացն երանելեաց։ Ո՛րանզի և զգայարանք նոցին յետ յարութե՛ն՝ի զօրծ ածին՝ի քաղցր և՝ի զոհարձալի ներդործութի՛ն. ոյզ ասէ սբն Թովմաս։ Ա՛ստի երանելքն տեսեալ զդեղեցկութի՛ն և զպայծառութի՛ն երկնից, և զընկերացս, և զմարմնացեալ բանին, անպատմելի զուարճութե՛ն բերկրին. և այս է փառաւորութի՛ն աչաց։ Ա՛յլ և անդ ախորժական ձայնիւ քաղքաղով բերանոյ փառաբանեն զոհ. ըստ այսմ. սաղ. ճիզ. 5. պարծեսցին սբքն փառօք, և ցնծասցեն՝ի հանգիստս իւրեանց. և բարձր արասցեն զոհ բերանոց իւրեանց։ Ա՛ւ ո՛ր միշտ զնորոգ քաղցրաձայն երգս դասուց իւրեանց լսե՛ել հրճո՛ին. և այս է փառաւորութի՛ն լսելեաց։ Ա՛յլ և հոտոտելիքն զանուշահոտութի՛ն մարմնոյ իւրեանց՝ և ընկերացս զգայեալ, բերկրին։ Ո՛վ վարս ոչ՝ն Թովմայի ապուշնացոյն պատմի. Թէ յորժամ քացին զդերեզման նո՛ր, բուրեալ անուշահոտութի՛ն այնչափ սաստիկ. մինչև մերձ եղելոցն Թովմ, Թէ քացաւ պահպանն անուշահոտ խնկոց։ Օ՛ոյն զայս և զայլոց ոչ դրեալ են պատմիչք։ Ո՛ւր արդ եթէ մինչև են փառաւորեալ մարմինք ոչ՝ն, այսպիսի են. ոլչափ և յետ փառաւորութե՛ն։ Ա՛յլ և ձաշակելիքն նո՛ր յանոյշ հիւթոյ, զոր՝ի կոկորդս իւրեանց ունին, յարաժամ բերկրին. և այս է փառք ձաշակելեաց։ Ո՛ւկ շօշափելիքն զքաղցր և զբերկրալի հանգիստն մարմնոյ իւրեանց զգացեալ զոհարձանան։ Ա՛ւ քանզի ձրի՛ մարդիա են այս ոմ բանք, զի ասէ դաւիթ. սաղմ. ձգ. 3. սիրա՛ եմ ես մարդին եմ ցնծասցեն

Թացից նորա ոչ ընդ առաջ ելանել : Այլ՝ սկսել իւրաքանչիւր քրիստոնեայ՝ ի սկզբանէ ընտանեցեալ իւրոյ զՏաճկաստան ընծայս յայ , օծեալ լինի նովաւ՝ ի բանական մտին հոգւոյ իւրոյ : և՝ ի յարդարել հոգւոյն նոքօք , պատրաստական լինի մարդն հոգւովն այ վարել՝ որով միայն , և ոչ առանց նոր լինի մարդն գործադրիչ ածահաճոյ գործոց : Այլ ցոլջասի հոգւովն այ վարի՝ որդեգրի հպատակ այ կեցեալ , ածօրէն կեայ :

Ա՛ՍԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴ :

Երկրորդ կերպիւ ածօրէն կեաղն՝ ընկալեալ լինի՝ ի հանդերձեալն՝ ոչ անկատար , այլ լիապատար հաղորդութիւնն՝ ի ձեռն լուսոյ վիառաց : Այս այսմիկ վերջին լրութիւնն ածօրէն կեան երանեալքն՝ ի յարքայութիւն , ըստ որում լուսով վիառաց ածակերպ և ածաստես եղեալք , բոլորովիմբ հոգւովն այ վարին : Այլ իբր թէ բնական զօրութիւնք նոցին՝ որպիսի են միտք և կամք , խաւխտանին . և վիսանական նոցա զայլ բարձրագոյն զօրութիւնս ընկալեալ՝ նոքօք վարին զկեանս , և վայելեն յանձառ յանսպատում բարիսն . այլ բնակելով ածութեանն յոգիս նոքա , զամէն գործս իւրեանց՝ ի նմանէ վարեցեալ գործեն :

ՅԵՆ :

Որինակ լիմն , զի ոմն օդն շողով արեգական լցեալ , արեգակնօրէն գործէ . և որպէս ձեռն արհեստիս վարեալ արհեստօրէն գործէ . և ոմն յորժամ զանգուածս պղնձոյ պատեալ լինի ոսկւով , յամէն հետէ ոսկեան թելք ելուզանին՝ ի նմանէ , համակ ոսկեհուռաստան եղեալք՝ ոսկեհուռ ոսկեթել ելանեն , և ոչ ինչ մերկ յոսկւոյ . սոյնպէս ընկալեալ ածութեն յոգիս նոքա վիառաք , ածայ նուիրեալ լինն օծեալ լինին նոյն զօրութիւնք նոցա՝ որով կեան . և նովքին օծութիւնք ամ կենսական ներգործութիւնք նոցին՝ ի յաւիտեան յաւիտենից ածայնութիւնք օծեալ՝ յաւազ գան . և այսպէս միշտ ածօրէն կեան :

Երկրորդ աստի ածօրէն կենաց ձառելոց երկրորդն է վարձ առաջնոյն . զի նոյ պարգեւի ածօրէն կեալն վիառաք յարքայութենէն երկնից՝ ի յաւիտեան , որք յառաջնիկայս ածօրէն կեան ըստ չափու ընծայացն , զոր ընկալեալ էն , և՝ ի ընծայս վախճանին . իսկ ոչ նոյ , որք անփոյթ եղեալ զայնու , մարմնասէր ըստ մարմնոյ վարին . և կորուսեալ ընդ զօրաց զընծայն , մերկ՝ ի ընծայէ վախճանին :

Օ՛ի աստ բան մեր ոչ է զաղայոց , այլ զա-

Զերբնաբար կատարելագործեալ կեանքն է ածօրէն կեալ : Այսպէս է կրկնակի : Ա՛ինն է , որ յառաջ կեանս անկատար լինն հաղորդութիւք ընկալեալ լինի յոյ օծութիւք հաճոյատար ընծայիցն . ըստ այմանի . ա . յովհ . բ . 20 : Այս դուռ ածօրէն ոանիւ առ՝ ի սբէոյն : Այս զայս ընդունի մարդ , յորժամ մկրտութիւք առա զանձն՝ ի նոր հոգւոյն՝ ի ընծայս ծնեալ որդեգրի որդի այ . և ընդունակ լինի վարել՝ ի հոգւոյն նոր : ըստ այմանի . հռոմի . ը . 14 : որ հոգւոյն այ վարին , նոքա են որդիք այ : Այս այսպիսի կենաց ածօրէն կեան նոքա՝ որք ըստ ընծայիցն զոր ունին , հոգւովն այ վարին . այլ որք ոչ ըստ խորհրդոյ և կամաց սիրապէս՝ ի մարմնոյ և յարենէ ընչելոյ՝ վարս վարեն . այլ ըստ խորհրդոյ և կամեցողութե , զոր հոգւոյն՝ նոր՝ ի միտս , և՝ ի կամն նոցա ընչէ : Այսպէս ունիմք մեզ օրինակ ըզնաւն կառավարեալ կողմնացուցիչ . քանզի զոր օրինակ սլաքն կողմնացուցի օծութիւք միոյ կողմանն մագնիսիւ՝ միշտ՝ ի հիւսիսային բևեռ աստղն ձգէ՝ հայի այնու կողմանէն . և զեկավարն զնմանստ ուղղութիւք ընթացից նաւուն աստի ընկալեալ , ուղղութիւք վարէ զնաւն . և այնպէս ուղիղ ընթանայ , ցորչափ բուռն ալդեղ լինչ ընդ-

՝ի վէր գերբնաբար կատարելագործեալ կեանսն նայ ըստ ընծայիցն , և ըստ երանելի վիառաց . զոր՝ ի միտ առնուլն է յոյժ օգտակար առ ուղղութիւն վարուց :

Հոգի է ածն . և երկրպագութեամբ հոգւով և ճշմարտութիւք պարտ է երկրպագանել : յովհ . բ . 24 :

Ոչ ուսուցանեն ածաբանք . բնաւին հրեշտակայինն , այլ և մարդկայինն ըստ բանականին նկատեալ իբրև գերբնաբար ևս կատարելի , է ըստնակ ընծայիցն . և ըստ ընծայիցն է ըստնակ երանելի վիառաց : Այլ զի ըստ այսմիկ կրկնակի գերբնաբար կատարելագործեալ կեանս ընկալ ցին յոյ ու զհետ միւսոյ :

Ա՛ՍԱՆ ԱՌԱՋԻՆ :

Գերբնաբար կատարելագործեալ կեանքն է ածօրէն կեալ : Այսպէս է կրկնակի : Ա՛ինն է , որ յառաջ կեանս անկատար լինն հաղորդութիւք ընկալեալ լինի յոյ օծութիւք հաճոյատար ընծայիցն . ըստ այմանի . ա . յովհ . բ . 20 : Այս դուռ ածօրէն ոանիւ առ՝ ի սբէոյն : Այս զայս ընդունի մարդ , յորժամ մկրտութիւք առա զանձն՝ ի նոր հոգւոյն՝ ի ընծայս ծնեալ որդեգրի որդի այ . և ընդունակ լինի վարել՝ ի հոգւոյն նոր : ըստ այմանի . հռոմի . ը . 14 : որ հոգւոյն այ վարին , նոքա են որդիք այ : Այս այսպիսի կենաց ածօրէն կեան նոքա՝ որք ըստ ընծայիցն զոր ունին , հոգւովն այ վարին . այլ որք ոչ ըստ խորհրդոյ և կամաց սիրապէս՝ ի մարմնոյ և յարենէ ընչելոյ՝ վարս վարեն . այլ ըստ խորհրդոյ և կամեցողութե , զոր հոգւոյն՝ նոր՝ ի միտս , և՝ ի կամն նոցա ընչէ : Այսպէս ունիմք մեզ օրինակ ըզնաւն կառավարեալ կողմնացուցիչ . քանզի զոր օրինակ սլաքն կողմնացուցի օծութիւք միոյ կողմանն մագնիսիւ՝ միշտ՝ ի հիւսիսային բևեռ աստղն ձգէ՝ հայի այնու կողմանէն . և զեկավարն զնմանստ ուղղութիւք ընթացից նաւուն աստի ընկալեալ , ուղղութիւք վարէ զնաւն . և այնպէս ուղիղ ընթանայ , ցորչափ բուռն ալդեղ լինչ ընդ-

չափահաս անձանց ։

Ասաճեա զողբալի չարն, որով մարդ զայս պիսի հնարօք ածօրէն կելոյ ստունգանելով՝ ոչ զգուշանայ, ոչ անայ, և ոչ մնադիր լինի հոգւոյն հնարհաց՝ վարել՝ ի նմանել։ որով լն նի ածօրէն կէ։ այլ զկնճան վարել՝ի մարմնոյ մեղայ՝ ըս մեղայ։ և այսպէս զօրինօք ՚ըս հոգւոյն յանցուցել, կորուսանել զչնորհն յաս տի կեանս ածօրէն հելոյ։ և զարգիանն վա ռաք յարբայութեն ածօրէն կելոյ։ և ոչ խմանայ, թէ յորպիսի թշուառութեց լինէ հնարհս վեր առեալ է ածծ զինքն։ և յորպէս ան վա ռաց և հանգստեան ժառանգութեն կոչեալ է։ և կորուսանէ ։

Այլ մտածեա։ զի մեք յառաջագոյն ՚ի պատիժ մեղայ առաջին ծնողաց մերոց ա մենեքեան առ հասարակ չունէաք զհոգին ՚ըս առաջնորդել մեզ, և վարել զմեզ յածծ հաձոյ վարս՝ և յածծային օրէնսն արդարուե։ այլ գնայաք մարմնով, որ վարէր զմեզ։ զի մարմինն ոչ միայն տկար է առ ածծային օրէնսն արդարուե ըս լինքեան, այլ և ծըր դեալ սկզբնական մեղայ լուցկիւն ցանկու թե, եղեալ է մարմին մեղայ։ և այսպէս անհնարին էր մեզ ազատիլ՝ի մեղայ, և ար դարանալ ։ Այլ այ ածծ, որ մեծն է ողորմու թե, գԹագեալ՝ի մեզ՝ առաքեաց զմիածինն որդին իւր յաշխարհ։ որ եառ զմարմին առ ակաւնման մերումն մարմնոյ։ որ ՚ի մեզ է մարմին մեղայ։ բայց՝ինքն ոչ եղև մարմին մե ղայ, այլ ձշմարիտ մարմին առանց մեղայ ։ Այ քոլորովիմբ առանց մեղայ կեցեալ՝ զնւր անմեղ մարմինն որ էր նման մե ղսումն մարմնոյ մեղայ, մնաներաց մահու խաչն։ և ՚ի նմա դատապարտեալ տպան ըզ մեղս, վճարելով զպարտս մեղայ մերոց։ և սփռելով ՚ի մեզ զնւր հոգին հնարհայ՝ և ար դարութե։ որպես զի եղիցի մեզ զոյն ար դարութիս ունել և պահել՝ոչ գնալով յայսմ հետե ըս մարմնոյ մեղայ։ այլ մահացու ցանելով զմարմին մեղայ՝ գնալ ըստ հոգ ւոյն հնարհայ և արդարութե՝ վարեցեալ՝ի նոյն հոգւոյն, զոր ՚ի՞ղ՝ի մեզ առաստաւ ՚ի միրտութե ։ Ասատ՝ ոչ ասէ առաքեալն։ գաղ. ե. 24. Որ քրիստոնեայ են, զմարմինս իւ րեանց՝ի խաչ հանին կարեօք՝ և ցանկուածս ՚ի նմա ։

դերձ ։

Ուստ որը ոչ մահացուցանելով զմարմին մե ղայ՝ գնան ըս մարմնոյ, որ ապականեալն է լուցկիւ բորբոքման մեղայ, տկարանան գնալ ըս օրէնսն արդարութե։ և դառնա լով՝ի մեղս՝ի բայ վարէն յանձանց իւրեանց զհոգին հնարհայ և արդարութե։ զի ոչ ասէ առաքեալն, հռոմ. ը. 5. Որ քան տարմանայն են, զմարմնոյն խորհին։ և որ քան հոգ ւոյն՝ զնոգւոյն ։ Օ՛ խորհուրդ մարմնոյ մահ է, և խորհուրդ հոգւոյն կեանք և խաղաղու թե։ զանգի խորհուրդ մարմնոյ ընդնմամուխ է յածծ ւոյ օրինացն ։ ոչ հնազանդի։ նաև ՚ի՞ղ ոչ ։ Օ՛ որ մարմնոյն են, այ հաձոյ լինել ոչ ՚ի՞ղ ։ այսինքն որք զմարմին ոչ մահացուցա նեն, այլ խորհրդովնէ վարեն, այ հաձոյ լինել ոչ կարեն ։

Այ ասաց ասէ ։ Ասայդ դուք ոչ էք մարմնով, այլ հոգւով, եԹէ իցէ հոգին այ ՚ի ՚ձեզ բնակեալ ։ ապա եԹէ ոք զհոգին ՚ըս ոչ ունի, սա չէ նորա ։ այսինքն, դուք ՚ի միրտութե ձերում ՚ի քո՝մեռայք ըստ մարմնոյ մեղայ՝ և Թաղե ցայք ՚ի մահն քոյ։ վասն ոչէք մարմնով, այլ հոգւով։ այ ոչ ըս մարմնոյ, այլ ըս հոգւոյն կեայք, եԹէ մահուչափ մեղսը ոչէք մեր ժեալ, այլ ունիք զնա ՚ի ձեզ բնակեալ ։ Ասպա եԹէ ոք ՚ի ձենջ մերժեալ է մեղսը իւրմէ զհոգին քոյ այ, բանս իմ այս՝ ոչ է առ նա ։

Այ առաքինչ յետոյ ՚ի 12. հատարն ասէ։ Հաստատեալ եղբարք, պարտապան եմ՝ ոչ մարմ նով ըստ մարմնոյ կեալ։ զի եԹէ ըստ մարմնոյ կեց ջիք, ՚ետ ամենայնոյ էք։ իսկ եԹէ հոգւով զգործս մարմնոյ սպանանիջէք, կեցջիք ։ Օ՛ որք հոգ ւովն այ վարին, նոքա են որդիք այ ։ Այ ոչ այսորիկ մեծաւ զգաստութե զգոյշ լինցուք, զի խոեմք ՚ի հնարհս։ և ՚ի հոգւոյն հնարհայ վարեցեալ՝ ածօրէն կեցցուք իբրև որդիք այ։ մի գուցէ մարմնով ըստ մարմնոյ վարեցեալ՝ դիւօրէն կեցցուք ՚ի կորուսա յաւիտենից ։

Ման երրորդ ։

Վերստաւատով ՚ի միտ առցուք զայս ձրէշ մարտութե, Թէ մարդոյ այլ կատարած կե նաց ոչ գոյ բայ յերկուց։ որոց մինն է արբայութիւն երկնից յաւիտենական։ և միւսն գժոխք անվախձան ։ Արքայութիւն երկնից ստուգեալ է մեզ յայ, Թէ ՚ի սկզբանէ ՚ին պատրաստեալ է վասն որդւոցն այ, և ոչ վա որդւոց աշխարհիս այսորիկ, կամ մարմնոյ և ստանայի։ զի վա այ ՚ի պատրաստի է հուրն յաւիտենական ։ Ուստ ըս առաքելոյն առ հռոմ. ը. 14. որ հոգիովք այ վա րին, նոքա են որդիք այ։ և ոչ որը այլ ազգ վարին ։

ոմն մարմնաւոր աչք՝ թէպէտ և ամենևին առողջ լիցի, եթէ զպայծառութիւն լուսոյ ոչ ունիցի իւր օգնական, ոչ կարէ տեսանել. սոյնպէս և մարդ լիով արդարացեալ, եթէ ոչ օժանդակեսցի յոյժ լուսով յաւիտենական արդարութէ, ուղիղ կեալ ոչ կարէ։ Լ՛ուծումն ասէ. Թէ նա՝ որ ունի զնորհ, լինք նմին առանց նորին օգնականութեան. յա՛. առանց շարժելոյ յոյ առ՛ի ուղիղ գործել, ոչ կարէ գործել զբարի, և խորհրդի՛ մեղաց. զի՛ էյա ոաջնիկայ կեանս աղջացուցանի մարդն հնոյ հօր՝ ըստ մնացն միայն. և մնայ ապականութիւն և շաղախումն՝ի մարմնի, որով ծառայէ օրինացն մեղաց. ոմն ասի հռովմայեցւոց. Ես Ա՛նայ ևս նեամնութեն իմն յիմացութեն. նա զի կատարեալսն ոչ ձանաչելով զմեզ, ոչ կարեմք լիապէս ձանաչել, թէ զինչ պիտոյ է մեզ. և վասն հարկ է մեզ՝ զի յոյ ուղղեցիմք, և սրաշտպանիցիմք. որ զայմ գիտէ, և զայմ կարէ։ Ա՛յլ ևս եղելոցն՝ի ընորհս՝ յարմարի ասել. Եղիցին կամք ոս. և այլն. և թէ ի պանէր գնեղ՝ի ջրէ. և վա այսոցիկ հարկ է մեզ մտածութեն կրթութեն մարգիլ՝ի զգուշութեն, և՝ի պատրաստականութեն ըստ թէ օք ծառ հոգւոյն վարելոց, և ոչ տալոց զտեղի սատանայի։

Ա՛ գեղերորդ կտակ ածուն է։

Լ՛օթենական օրինակօք կարգեալ, յաղագս չարութեն մեղաց։

Ա՛ռաջին օրինակ։

Յաղագս գնասուց մեղաց. և օգտի խորհելոց՝ի մեղաց։

Ա՛ման առաջին։

Տատածեա՛, թէ օրչափ մեծ գնաս է մեղանչելն մահուչափ, կամ հաւա նիլն մահուչափ մեղաց։ Օ իմաստն այսոցիկ կորուսանի զնորհն, և զսիրն այ, որ է կեանք հոգւոյ. և մեռանի հոգւով. ըստ այմ. հռոմ. գ. 23. Լ՛ուղարձն պղտոց մահ է. այլ նորին այ կեանք յաւիտենից՝ի յն՛ի տր պէր. Օ րկի՛ի լինելոյն քնակարան ածութեն. և լինի քնակարան այսոյն պղծոյ. և գրա՛ ծի լինիլ մի ոգի ըստ սատանայի. զի ասէ ներն. մատթ. ժբ. 43. Յորժամ այն պղծ ելանէ՝ի մարդոյ, շրջի ընդ անջրդին տեղիս. խնդրէ հան՛ գիստ, և ոչ գտանէ. յայնժամ ասէ. դարձայց՝ի տունս իմ որտեղ ելի. և եկեալ գտանէ զնա պարա՛

պրդ

պղծէր մարքեալ և յարդարեալ . և մտեալ բնակէր անդր ։ Եւ այնպէս գործակից ըլլ նմա ’ի շինել և ’ի շահիլ զգժոխս . և արիականիլ ըլլ նմա ’ի հուրն յաւիտենական ։ Այլ ելիցեն զայս զոր ասէ մեղադրէն . երեմ . ը . 19 ։ Ընթերի որ նշխարեցուցեն զբեզ . և ծանիցես , և տեսցես , ընկ չար և դառն է բեզ լռողութիւն զքո ած որ ։

Պատմ երկրորդ ։

Պատմեա , թէ որչափ մեծ բարի է փախչիլն ’ի մահու չափ մեղաց ։ Օ՛ի որ զգուշացեալ ’ի մեղաց՝ է ’ի ջնորհս ած , կայ ’ի սէր նր . և աննահաթ երկորդութիւնն քնաւ կեալ է ’ի հոգի նր ։ ոյզ ասէ տէրն մեր . յհ . ժդ . 23 ։ Եթէ ոք սիրէ զիս , զբանն իմ պահեսցէ . և առ նա եկեսցուք . և օթեվանս առ նմա արասցուք ։ Եւ ’ի փորձիլն խուսամ յորժամ ոչ հաւանի մեղաց , յաղթէ զմիտս ձիչն իւր զսատանայ . և փառաւոր առնէ զամենածէր երկորդութիւն . և ուրախ առնէ զնա ’ի մէջ իւր . ոյզ ասէ տէրն . առակ . ին . 15 . Արբեսի . եներ եմասուռն լինեցի սիրոյ իս . ուրախ արասցես և զիմ սիրս ։ Գործակից լինի նմա քր ’ի գործս արդիւնաւորս արքայութեն . ըլ այնմ . հռոմ . ը . 28 . Որոց սիրեցեան զած , յամն փորձածէից լինին ’ի բարիս ։ Եւ զպէն սատանայ , զոր յաղթեաց , ’ի նեղբոյ առնէ իւրոց ուսնկն ’ի յաւիտեան . ըլ այնմ . առակ . ին . 13 ։ Ընդ ոսին կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն ։ Ընդ և յաղթութիւն իւր լինի նմա միանգամաւոր պարծանք . ըլ այնմ , եւ դնչին նմա պարծանս մեղանչականս . որ հարայ յան ցոնել , և ոչ էանց . առնել զչարս՝ և ոչ արար ։ Ընդ և զաճառ փառաց ժառանգեսցէ . զն ասէ տէրն . յայտ . ը . 21 . որ յաղթէ . պայ նմա նստիլ ընդիս յաթոռս իմ , որպէս ես յաղթեցի և նստայ յաթոռս հօր իմոյ ։

Պատմ երրորդ ։

Պատմեա , զի քանիցս անգամ յաղթեսցես զհրապոյրս մեղաց , և ոչ հաւանեսցիս սա տանայի խորհրդոց , զայնքան պտակ յաւիտենական փառաց շահեսցիս անձին քում . ոյզ գրեալ է ’ի հարանց վարս , զաշակերտէ ծերոյ ուրումն , Եթէ ’ի գիշերի միում եօթն անգամ յաղթեալ խորհրդոց անհնազանդութեն , զեօթն պտակս շահեցաւ յերկինս . զոր տեսեալ այն հոգետես ծերն սքանչացաւ , և ’ի մեղաց յաղթելով մեղայ՝ փառաւորես զած . և վասն փառաւորիս ’ի նմանէ . զն ասէ . ես . Թագաւ . ը . 30 . Օ՛ի որ փառաւորէս իմ փառաւորեցից ։ Ուրախ առնես և զգաս հրեշտակաց , և առանձին լինի խնդութիւնդ զպահապանն քո զոհարձացուցա նես . ոյզ ասէ ’ի գիրս առաքելութեց , Ընկ բարի հրեշտակք , և չար հրեշտակք պեռանէն գպաքերաչին մեր . բարին՝ զի ընկ յաղթեսցուք , ուրախ նասցին . և չարին՝ զի ընկ անկանիցեմք , ոտնհար լինին ։ Եւ ոյզ ասէ . յհ . ժդ . 33 . զոչ նչեցուցուք . զի ես յաղթեցի զնէ ։ Եւ առաքեալն ասէ . եբրայ . ժբ . 1 . Համբերութիւնդ ընկնասցուք ’ի պատերազմն , որ առաջի հայ մեղ . հայեցուք ’ի պղծափլուխն հաւատոյ , և ’ի նպատակն յն . որ փոխանակ ուրախութեն , որ նմա առաջի հայր , յանցն խաչ զնաց . զնէ ածէր գխտա , զի ի չանդիպէր . զի չնաց արեամբ չափ պատերազմեալ հակառակ հայդիս մեղայ ։ Եւ ոյզ ասէ յայտ . ը . 5 . որ յաղթէ , այսպէս զգեցցի սպիտակս . և ոչ ընկնցի անուն նր ’ի գրքս կենաց . և խոստովանեցայց անուն նր առաջի հօր իմոյ , և հրեշտակաց նր ։

Պատմ ։

Պատմեա զքեզ . և եթէ ծանիցես զքեզ անկեալ ’ի ծանր մեղս լինչ , նախ մտածիր առ նր խորհուրդն ապաշխարութեն արժան նստոր զղջմանց , և առաջադրութ . ոյզ զն վերատին ընկալցի զքեզ որ ’ի ջնորհս , և ’ի սէր իւր ։ Երկրորդ նկատեա և տես , Եթէ որք են կիրք , և նիւթք , որք առեալ առնեն զնեն քեզ մահու չափ մեղաց . և յատկապէս ընդդէմ նոցա զնեա օգնականութ նր ’ի բաց հերքել զնոսա զնուք հաստատ , յուսոյ , և սիրոյն այ . և ջնորհօք նր յաղթեսցես հնարիցն սատանայի . որ միշտ ’ի նիւթս , ’ի կիրս , և յայլ առիթս ըմբռնել զքեզ դարանի ։

Պատմ օրինակ ։

Ոմ մարդ մեղանչելով ’ի բաց վարէ յիւր մէ զՀոգին սր . և ընդունի զսատանայ . այլ և անիծանի յայ ։

Պատմ առաջին ։

Պատմեա . զի ցորչափ ժամանակ ոչ է մեղացեր քրիստոնեայն , Հոգի նր հեղ մտաք ջնորհայ , և սիրոյ իւրոյ՝ կայ ’ի սրտի նր քնակեալ . որպէս ասէ առաքեալն , ես . կորն . ը . 16 . դուք տաճար այ էք . և Հոգին այ բնակէալ է ’ի ձեզ ։ Ոմ յորժ մահու չափ մեղանչէ՝ ’ի բաց վարէ զնա յանձնէ իւրմէ . և ընդունի լինքն զոգի իշխանին դիւաց զայն չար , որ յաներևոյթ լինի զնա պիտոյս չար խորհր-

Պ՛ՈՒՇ ։

Ի՛ միտ առեալ զայս ամենայն մեղայ , փութա՛ արժանաւոր ապաշխարութիւն արբել զանձն քո • և զգուշանալ ի վերստին մեզանչելոյ ։ Իսկ եթէ ոչ ստոյգ երևիս քեզ այսչափ մեծամեծ չնասաքն մեղայ • տես , մի՛ գուցէ կարի իմն անձնասիրութիւնք զգաստեալ , զնա՛ ոչ ճանաչես • և՛ ի տիղմն հեշտասիրութեանց մնալով խրեալ , առ երկնայինն իմանալի բարիսն տակառանաս մնաս և քաղաքանօք ամբառնալ • և այնպէս անդորձ Թողեալ զբանականութիւնդ , յորում զքեզ՛ ի պատկեր իւր առեղծ ամ , զիջեալես անբանից հաւասարել և նմանիլ նոցա ։ Այլ ծանիր • զի՛ ի մահճան քում ոչ եղծանի հոգի քո երբև զանասնոցն • այլ անեղծ մնայ • և դու ևս՛ ի մնալին հոգւոյդ անեղծ մնացեալ , դատիս՛ ի քէն • և փոխանակ աներդանացդ , զոր առնես նմա մեղաք , յանձէ գեհեն հրոյն մատնիս յաւիտեան ։ Այս՛ մի՛ կարծեր , թէ՛ ի տանջելն հոգւոյդ՛ ի դժոխս դու ոչ առժամայն տանջիս • այլ դու իսկ թէպէտ ոչ ըզ բոլորիդ , բայց՛ ի մնալին հոգւոյդ տանջիս՛ ի դժոխս • ոչ՝ յայտ է այս՛ ի յանողորմ մեծատանէն • որ պատկիւռ՛ ի տապոյ հրոյն դժոխոց • ոչ՝ պատմի • ղուկ • ԺԶ ։

Երրորդ օրինակ ։

Ամէն մարդ մեղանչելով անարգէ զնա • և զորդին նոյ առ ոտն հարկանէ • և զհոգին ընդհայց Թշնամանէ • կորուսանէ զնորհսն, և զաչերն նոյ • և զարդիւնս անցեալ բարեաց գործոց իւրոց ։

Ա՛ՄԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ։

Ա՛տածեա՛ • զի՛ որ մնհաւսչափ մեղանչէ , արհամարհէ զնա և անարգէ զնա • ոչ՝ ասէ առաքեալն • հռոմ • ը • 23 • յանգանել քան օրէնսն գնա անարգես ։ քանզի յորժ՛որ հանգամի մեղաց , առաւել պատուհասին համարի զանձն իւր՝ կամ զմարմինն իւր՝ քան գնա • որովհետև յանձն առնու դառնացուցանել գնա , քան զրկել զանձն իւր յիրէ ինչ զոր ախորժէ ։ Այսպէս ասաց ամ ցերծացուցեալ • ը • Թագ • ԺԶ • 9 • գնա ընկեցեր յետս ի՛ մարմնոյ քոմմէ ։ Այս զի՛ նչ տսխալն առաւել քան զայս ։ մ՛ա այսորիկ ասի , Եկղ • նա • 2 • և 3 • Ի՛բրև յերեսաց օձի փախիր՛ ի՛ դեղոց • և՛ նի՛ ձերյենացիս առ նոսա , ըմբռնեսցեն գնէք • Հաւատ

Ա՛տածեա՛ • զի՛ որ մնհաւսչափ մեղանչէ , խակայն անհնծանի յոյ յանելևոյնն • ոչ՝ է՝ զի՛ ադամայ , եւայի , և կայենի անհնծանել յայտնի ։ Այլ այսպէս անջատելով յոյ՝ որ է կեանք հոգւոց , մեռանի հոգւով • և այնուհետև հոգի նոր տգեղացեալ երբև զի՛ անկենդան , գարշելի լինի նոյ , և հրեշտակաց ։ Այլ հեռանան՛ ի՛ նմանէ նոճ , և հրեշտակքն • և վաղվաղակի դիմեն՛ ի՛ վէր նորա գնա երբև ագռաւն՛ ի՛ վէր գիշոյ • և կտաւեն զնա պէսպէս չար խորհրդովք • և այնպէս առաւել զազրացուցանեն զնա , մինչ լինիլ փութով Թաղելի՛ ի դժոխս ։ Այլ զի՛ հոտ չար խորհրդոց նորա՝ և վարուց՝ տաղտկացուցանեն զնոճ , և զհրեշտակս ։ և ասիցեն զնոճ՝ փութանակի իջուցանել զնա՛ ի դժոխս ։ Այլ ասէ դաւիթ • ասղմ • հբ • 7 ։ Այլեայ որպէս՛ ի ձորոյ անդնդաւո՛ն ելա՛ զնա • զի՛ գնացին նոյա քան խորհրդոց սրտից իւրեանց ։ Այս դրէ՛լ ասէ • ասղմ • ծԲ • 13 ։ Ելա՛ նէձա , և՛ ի սրտի՛ն մտանեցին • յոյ մեղաւորք • ի՛ խորագիծ բարկութիւնէ ապառնոյին • և՛ փոյին ։

Ա՛ՄԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ։

Ա՛տածեա՛ • զի՛ որ պատերազմելով ընդդէմ մեղաց՝ յաղթօղ լինի , յանելևոյնն օրհնի յոյ • զի՛ դրեալ է ։ Հնկատասիի եղուս չեզ այսօր առաջի երեսաց տոց ջիեանս , և՝ ջմահ • երկի լռնիցես պատուիրանաց նո՝ ակրել զոր ասե տո՝ գնալ՛ ի՛ ճանապարհս նո՛ , օրհնեսցե զչեզ ։ Այսպէս և ուրն յաւուր դատաստանին՛ ի՛ հրաւիրել իւրում՝ զարդարոն յարքայութիւնն երկնից , անհնանէ զնոսա օրհնեալս հօր իւրոյ • զի՛ ասէ • Այնոյ օրհնեալք հօր իմոյ , ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ արքայութիւնն՛ ի՛ սկզբանէ հիմ ։

Տուն ոչ առնիցես ապրանս նոր , ապրանքդ պիտի
Տարբեան ։ Նա թէ մերձենայիս , եմբռնես
ցեն զքեզ , ասէ . ոչ զի ոչ միայն ի գործե
լոյ զմեղսն փախիցուք , այլ և ի մտածու
թէ նոյ և ի խորհելոյ հեռի լեցուք ։ զի ,
ոչ ասէ առաքեալն . Հռոմ . ը . 6 . Մոր
հարբ մարմոյ մահ է ։

Ա՛ման երէքորդ ։

Ա՛տածեա . զի որ մնհուշատի մեղանչէ .
ըս առաքելոյն , եբր . Ժ . 29 . պղծիչն այ առ
ման համարիանք . եաչարեան նորոյ ուխտի նը , որով
յառաջադոյն սրբեալն էր , խառնակ համարե .
և պնե հոգին շնորհոյ ընդհատանե ։ Վ՛անգն ա
խորժելոյն ի մեղս , և նուաւա ապակա
նելով զհոգի իւր , առ ոչինչ համարի
զիրկելն և զսրբելն իւր ի մեղաց հեղ
մամբ արեան նր . միանգամայն և զհոգին
եթ հանե և վարե ի բնակութենէ սրտի
իւրոյ . և զինչ քան զայս մեծագոյն ոճիր
և ամբարշտուն ։ Աստի ասէ առաքեալն .
եբր . Ժ . 29 . Ուսարդ՝ որչափ սասրիկ պատժոյ ար
ժանի համարիցիք գայն , որ զորդին այ առոյն եհար .
և պրեցաւ նորոյ ուխտին խառնակ համարեցաւ , ո
րով և սրբեցաւն . և պղծին շնորհոյ ընդհատանեցաւ ։
Հայհ մեծ է անկանիլ ի ձեռս այ կենդանւոյ ։

Ա՛ման երբորդ ։

Ա՛տածեա . զի որ մնհուշատի մեղանչէ ,
հորուանէ զսէրն այ , և զարդիանան ամ բա
րեգործուեց իւրոյ , զորս յառաջքան ըզ
մեղան արարեալ է . և մնայ ի նմա միայն
հաճատ առանց գործոց մեռեալ , ըս սքղն
յակոբայ . ը . 26 . Աստի ասէ պողոս զմահու
չափ մեղացելոյն . եզեկ . ԺԸ . 13 . Հայ արդ
բռանէիւ նոր ի չեղեացին . այլ անօրէնութենէ նորով
զոր արար , նովին մեռցի ։ Հորուանէ և զհա
ճոյարար ընորհն հոգւոյն սքղ . որ է առ
հատատեալ և գրաւական ժառանգութե
արքայութե երկնից ։ Նա ընդունի զկնիք
յաւիտենական դատապարտութե , վաղ
վաղակի , կամ սուղ ինչ անագան արկանիլ
ի հուրն յաւիտենական ի դժոխս . ուր
որդն ոչ մեռանի . և հուրն ոչ շիջանի ։ Այլ
յետին անմտութե մեղաւորն անձին . որ
զայսպիսի անհնարին պատուհաս զմտաւ
ինչ ոչ ածեալ , դիմէ ի ծուլակս մեղաց
յաղագս դոյզն անուշութե , որ կայ ի
հայծ նր ։

Պատուիրան ։

Նա ասէ՝ քննեա զկեանս քո . և տես ,
թէ քանիցս անգամ մեղուցեալես ծանր մե
ղաւ ։ Փութա և ձանաչել զնիւթս , և
զաւրութեան , որովք անկեալես ի նոյնս ։
Ընդեաք վ՛ս մարդկան հաձոյից , թէ առ
երկիւղի անգոսնելոյ նր մեզաւ ։ Ընդեաք
վ՛ս ի նեղութենէ ինչ զերծանելոյ . թէ
վ՛ս զմարմին քո հեշտութե խին զուարձա
ցուցանելոյ մեզաւ ։ Նա ծանիր . զի վ՛ս
որոյ իրն մեզաւ , զնոյնն քան զնծ առա
ձել սիրելն , և ընդունելն համարեցաւ ։
Ա՛իանգամայն և զանտանելն գարշութե
մեզաց քոց ըս հեղմանն արեան որդւոյն այ
ի վ՛ր քոյ , և ընդ տոչորութե հոգւոյն սքղ
ի սիրտ քոյ՝ միահաղոյն ունիլ յանձինս քում
յանդգնեցաւ ։ Այ գարձ ի սրտե առ տր .
և փութա արժանաւոր ապաշխարութե
քաւիլ ։ Նա զինեա զանձն քո յայսմհետե
պատերազմիլ ոչ միայն ընդդէմ գործոց՝ և
խորհրդոց մեղաց , այլև ընդդէմ առթից ,
և պատճառաց նոցա , մտաւորական աղօ
թիւք , և քննութե սրտի կրթելով զանձն
քոյ ի հոգևոր պատերազմ ։

Ա՛ղբերդ օրինակ ։

Թէ մարդ մեղանչելով կորուսանէ զորդեգ
րուե իւր այ . և զնմանութենին որդւոյ նր ,
և զեղբայրութենն . և յարի ի սատանայ ։
Նա թէ զնեա այս չարեացս օրըստ այլմե
ծամեծ չարիք հասանին նմա ։

Ա՛ման առաջին ։

Ա՛տածեա . զի քրիստոնեացն որ ոչ է ի
մեղս . այլ կայ ի շնորհս այ , է որդեգ
գիր այ հօր . ըս այնմ , գաղ . գ . 6 . և . 7 ։
Ա՛ռաքեաց այ զնոգի որդւոյ իւրոյ ի սիրտս մեր .
որ աղաղակէ աբբայ հայր . այսուհետև չես ծառայ
այլ որդի , և ժառանգ այ ։ Նա շնորհօք իբրև
նմանակից միածնի որդւոյն այ և եղբայր ,
սիրելի ես նմա . և ընտանի պահապանի իւ
րում հրեշտակի ։ Օ՛ի ասէ տէրն . մնրկ .
ը . 35 . որ առնիցէ զնոսա այ . նա է եմ եղ
բայր , և քոյր և մայր ։ Ասկ յորժամ մնհու
չափ մեղանչէ , նախ մերժէ յիւրմէ զոր
դեգրութե իւր այ , և զեղբայրութենէն
քէն ։ Նա գրաւէ զանձն յորդիութե բե
լիարայ . զի ի սէր գերս մեղուցեալ՝ զորդիք
բելիարայ անուանին . դատ . ի . 13 ։ Նրկ
բորդ՝ եղծանէ յանձնէ իւրմէ զնմանակցու
թե

իսկ օրշափ ևս բազմութի՛ն նոցա ։
Այլ արդ՝ նախատե դևն յատկապէս զնա՝ զոր
ինքն որսացեալ է՛ի մեղս , և ասէ . վասն որ
բազում անգամ զօրանայիր ընդդէմ ինձ . և
զիարդ՛ի ձեռն էնչէին փառաց , և կամ՛ի
ձեռն դոյզն հեշտութե՛ն հանդիպեա
ցար ։ վայ քեզ անմիտ , որ խըրև անբան ա-
նասուն անփոյթ եղեր՛ի հաղթից խմոց զգու
շանալ . և արդ ոչ ևս կարես՛ի ձեռաց լ-
մոց ելանել ։ Ապա է որդեգրութի՛ւդ նոյ , և
գերակայութի՛ւդ հնարհօք . որովք ձոխա-
նային՛ի վե՛ր իմ կոխան ոտից քոց առնել զնա .
զոր մերժելով հրապուրանօք իմովք՝ եղեր
կոխան ոտից իմոց . և ինաւցես այսպէս յա-
ւիտեան ։

Պատուիրան ։

Ապաքինեա զքեզ . և տես , զի եթէ ծանր
մեղացեալ հաւանեալ ես , ստուգիւ դառ-
նացուցեալ ես զնա . և յայնոսիսի երա-
նելի ընտանութէնն նոյ՛ի բաց ընկեցեալես .
և յարեցեալ՛ի սատանայ . ոչ քանզ մնա-
ծութեդ ստուգեն ։ Այլ այնպէս յաւիտեան
կան դատապարտութե՛ն գրաւեալ ես զքեզ .
և միայն կախեալ կաս՛ի նոքագոյն թելէ
կենացքոց . և գայն ևս մահն սրէ զմանդ
դաղիւր հատանել՛ի քէն . և դևն արդէն
զմադիլս իւր ձգեալե զքե՛ , յափշտակել զըզ
քեզ , և տանիլ՛ի դժոխայն տուն իւր ։
Այլ միայն զԹուղթին նոյ ոչ Թոյլ տայ նը
մա՝ մինչև լցոյլ չափն յանդգնութե՛քոյ . և
յայնմ հետե այլ ոչ ևս ապաստ դարձման
քումբ . այլ՛ի գործ ածէ զնրեալ բարկութի՛ն
իւր՛ի վե՛րքոյ . և յայնժամ ոչ ուստեք ունի
գիս զքրկութի՛ն ։ Ալեւմն մինչ դեռ գոյ ժա-
մանակ , դարձի՛ր առ նոր յայմ սրտե քումմէ .
և հաստատեա հնարհօք նո՛ր յայմ հետե ուղ
ղել զվարսքո . և կեալ միշտ յերկիւղն , և
՛ի սէրն նոյ ։

Հինգերորդ օրինակ ։

՛Ի վերայ այնց միաստուց մեղաց , որովք զրժ
ուարին լինին մեղուցելոյն դառնալ առ նա ։

Առակս Սողոմոնի ։

Ասածեա , զի մեղանչելն մահուշափ՝ քե
րե ընդ նոր և զայս չար . զի դժուա-
րին առնի մեղուցելոյն դառնալ առ նա . և
դիւրաւոր առնի զնա առ վերստին անկումն ։
Վասն զի միանգամայնում խոստովանութեամբ .
և ապաշխարութեամբ առ երկնայինն բարին խաղ-

թէ որդւոյն նոյ , և զգենուս զնմանութի՛ն
սատանայի ։ Օ՛ի ոմն հնարհն է հնից նմա-
նութե՛ նոյ , սոյնպէս և մեղքն է հնից նմա
նութե՛ սատանայի . ուստի ըստ ոգւոյն Թով
մայի , հնքով հնարհաց զանազանին որդիքն
արքայութե՛ն՛ի յորդւոյն կորստեան , որք
ոմանք զնշան և զհնից գաղանին ։ յայտն .
ժԳ . 17 ։ Այրորդ , հեռանայ՛ի յընտանու-
թե՛ պահապան հրեշտակին , և յարի՛ի սա
տանայ . վ՛ոյ ասի զմեղուցելոյն . ապաշխոյ կաց
ընդ ընդ աղէ նո՛ ։ սաղ . Ճ՛ը . 6 ։

Առակս երկրորդ ։

Ստածեա , Թէ օրշափ մեծ չնաս է մեր-
ժելն զորդեգրութի՛ն նոյ՝ մեղօք ։ Օ՛ի պա
տիժն մերժելոյ զնհարհս զայս՝ է զրկիլ՛ի տե
սութե՛ երեսացն նոյ՛ի յաւիտեան . որ ար-
դարև յետին դժնդակն է՛ի տանջանս դը-
ժոխոց ։ Այլ ոմն ոչ օք կարէ յաստի կեանս
պատմել , Թէ ոմն զեղեցիկ , և որշափ բա
քի է նա , և որքան ցանկալի է հոգւոյ մե-
րում տեսութե՛ երեսաց նո՛ . սոյնպէս ոչ ոք
կարէ ճանաչանել , Թէ օրշափ սաս
տիկ տանջանք լինի դատապարտեալ հոգ
ւոյն զրկիլն յերանելի տեսութե՛ երեսաց
նոյ՛ն ։ Այդ՝ ըստ ոգւոյն Թովմայի՛ յա-
րիւն բանական հոգւոյն՛ի յոյժ՛ է քնական ,
և է յոյժ ցանկալի նմա . զի է ծայրագոյն
երջանկութե՛ն նո՛ , առ որ ձկտի ամ՛ուժգնու
Թի՛ գոյութ իւրոյ . վ՛ոկ յետ աստի կենացս
յորժամ վանն մեղաց իւրոց մերժի՛ն՛ի նմա
նե յաւիտեան , լինի այս նմա տանջանք ան
բաւ և անհուն . օ՛վ անհնարին անտանելի
պատուհասիս ։

Առակս երրորդ ։

Ստածեա . Թէ օրշափ մեծ չնաս է մոր-
դոյ յարիւն՛ի սատանայ հաւանելով մահու
չափ մեղաց , առ որ հրապուրիչնոյն գաղտա
մարտ Թշնամին ։ Օ՛ի որ համոզանաց նո՛
զիջեալ հաւանի՝ և յաղթի , մատնէ զանձն
իւր՛ի ձեռս նորա ։ ըմ՛ . ի՛ . պետ . ի՛ . 19 ։
որովհետ յաղթեցեալ ոք , նորին և ծառայ է ։ Այ-
զի դևքն են դահիճք դատաստանին նոյ .
ուստի զորս՛ի մարդկանէ յաղթեն , զնոսա
՛ի նեղքոյ իւրեանց ունելով՛ի դժոխս՝ տան
ջին զնոսա ահարկու տեսլեամբ իւրեանց՝ և
նախատելով ։ Այդ՝ քաջայայտ է , ըստ բա
զում պատմութե՛ց դժնեայ տեսութե՛ն նո՛ ,
Թէ մինն իսկ՛ի դիւաց բաւական է զմիկն
դատապրտեալոյ՝ անտանելի դժոխս առնել .

քացուցանէ։ ուստի ասէ առաքեալն , եփես ։ Ճ ։ 18 ։ Որոյ խառաբեալքն սիրտ , և օտարացեալ են ՚ի կենաց անտի ։ ։ ։ վը հոսբունք սրտից նոցա ։ Ա՛ ո՛վ մնոքն առ երկնայինն Հմարիտ քա֊ րինն կուբանայ ։ և զայսուբէն ախտիւ ցան֊ կուԹէ զաճեալ , առաւել ցանկալի հա֊ մարի զնաբուսիկ զոՀարձացուցիչս մարմ֊ նոյ քան զոՀ , և քան զյաւիտենական ար֊ քայուԹէն երկնից վայելուման ։ Ա՛յ և ան֊ կանի յերեսացն ՚ի ։ և օտարացեալ՚ի նմա֊ նե , ոչ յօժարի լինել զոՀ յաղագս ստգտա նաց խղձին մտաց ։ ոՀ եղև կայենի յետ մե֊ ղանչելոյ նմ ։ ուստի գրեալ է վասն նորա ։ ծննդ ։ Ճ ։ 16 ։ Եւ կայէն յերեսաց տն ։ և բնակէ ցաս յերկրին նայէդ ։ Այս այսոՀ առաւել սկսի՚ի տոհմէն մեղաց ։ և՛ի կապանս սատանայի։

Պատ երկրորդ ։

Պատճեա և զայս սոսկալի ։ Վասնիցս ան գամ մեղք ինչ Թողանի , այնքանիցս նուա զի մեղուցելոյն արժանաւորին ԹողուԹե֊ և օրէսի աձի Թիւն մեղաց , այնչափ աձի չարուԹին մեղուցելոյն ։ Ուստի ոՀ հնա֊ ցեալ վերք մարմնոյն լինին անբուժելի ։ սոյնպէս և հնացեալ վերք հոգւոյն՝ ՚ի բա֊ զումՀնացեալսն ՚ի մեղս՝ լինին անբժշկե֊ լի ։ Վասնզի ՚ի յաձախել մարդոյ ՚ի մեղս գործողուԹիքն մեղաց պատձառեն զունա կուԹի ։ այս ինքն է զախտաժսկան սովորու֊ Թի ։ և ախտաժսկան սովորուն զասաւիկ յօժարուԹի և զլզրծուԹի ՚ի մեղս ։ Ուս֊ տի չար ունակուԹքն լինին առաւել Հզօրք ՚ի ձգել զնա ՚ի մեղս ։ և ՀնարՀն զոր երբեմն զարձմամբ ըստն , Թէպէտ ոչ ՚ի կողմանէ ՀնարՀոյն , բայց ՚ի կողմանէ իւրմէ լինի անզոր ծոնեալ , ըմ՛ որ գործակցուի մեղսասիրին լի նի Թոյլ , և կամքն մեղկ , և ոչ քաջուԹ զինի ընդդէմ մեղաց ։ ախտք , և կիրք լինին առա֊ ւել ապստամբք ։ և դէպն առաւել զօրա֊ նան ընդդէմ նմա ։ և յանդուգն խստուԹիք բռնանան ՚ի վը նր ։ և գուն գործեն առ֊ նել նմա չգառնալ ՚ի մեղաց , և յաձախել ՚ի մեղս ։ Այս զինչ առաւել զգուշալի վը֊ տանգ քան զայս ։

Պատ երրորդ ։

Պատճեա զևս առաւել զարհուրելին ։ Ո՛չ մարդն ինքնին անկանի՚ի մեղս ։ բայց ոչ ինքնին , այլ ձեռնկալուԹեն այ կանգնի ։ Ոչ զայս ձեռնկալու լինելս իւր , որ է գերբ նական ձրի ՀնարՀ , չափալ սահմանեալ է

ձաճ իւրաքանչիւր մարդոյ ։ ումեմն քաղում , և ումեմն սակաւ անգամ ։ Այս յորժամ չափն ուրուք լցեալ լինի , այլ ոչ ևս յաւելու ձաճ ձեռնկալու լինել նմ՛ ; զի Հնմարտիւ դարձ ցի՚ի մեղաց ։ ըմ՛ ։ առմոս ։ ։ ։ 3 ։ ՚Ի վը երկ֊ նօրէնուԹեց դամասիկեայ , և՛ ՚ի վը երբէք , ոչ դարձոյ ցեց ինս ։ Ա՛ ոՀ որ գրգռի վերստին մեղանչել , պարտի երկնչիլ ։ մի գուցե լցեալ լիցի չափն ։ և այնու Հետև ոչ ևս ձեռնկալու լինի նմա ձաճ ։ և այնպէ ոչ Հնմարտիւ դարձցի՚ի մեղաց ։ Ա՛զի Թէև ՚ի խորՀուրդ ապաշխարուԹե մնաչխի ոք , եԹէ ոչ գերբնական զօրք մամբ (որ լինի գերբնական ձեռնտուՀքն ։) խոստովանեցի զմեղս իւր , ոչ ընդուն զԹողուԹիւն մեղաց ։ զի սոսկ բնական ներ գործուքն ոչ վրկի մ՛ք ։ այլ ձրի գերբնակ չ֊ ոյ ընկալեալ ՀնարՀօք ։ Ուստի ասէ տէրն մեր ։ յոհ ։ Ճ ։ 44 ։ Ա՛ն ոՀ կարէ փալատիս , եԹէ ոչ Հայրն , որ ինս առաքեաց , ձգեսցէ զնա ։ Ա՛ոՀ յոյժ քաղուքն են՚ի գժոխս , որք յուսով ինոս տուվանուե ապացին՚ի միտս իւրեանց , Թէ արարից այսանգամ ևս զայս մեղս ։ և յե տոյ խոստովանեցայց ։ Ոչայց ձաճ արդար դատաստանաւ ոչ ետ նոյ զայն ձրի ձեռնտը ուԹիւնն առ գերբնական զՀնուն ։ և այն պէս բնական զՀնմարտիւ միայն խոստովա֊ նեալք ոչ երբէք արձակեցան՚ի մեղաց ։ և յայն մեղս մեռեալք՝ ինկին՚ի դժոխս ։ Ուս տի ասէ առաքեալն ։ ։ ։ կորն ։ Ժ ։ 22 ։ Եղեռ նական՚ի ինչ արկանիցեմ ոՀ ինէ զօրագիտէ էցեմ ոՀ չան գնս ։ Այս սիրալ ասէ ։ Ա՛՚ի յաուելոցուս գնեցս ՚ի վը ձեզաց ։ ա՛ ոՀ ասացես ։ գիւուքն ոՀ ձեզ ե ։ բայց մնաւ ձեզաց էմոց ողորմեացի ։ զի ողոր֊ մուքն , և բարիուքն ՚ի նմանէ վաղ հատանին ։

Պատուղ ։

ԵԹէ ՚ի քննելդ Հանապազեցես զքեզ՝ յու֊ սով խոստովանուե սովորեալ՚ի ծանր մեղս ինչ անկանիլ , զոր բազում անգամ խոստո֊ վանեալ , վերստին գործես գնոյն ։ ծանիր , զի վը այդպիսի մարդոյ դրեալ է , Թէ եր ձեյ՚ի Հոգ գործուն էաք ։ ա՛ ոՀ ոչ՝ ՚ի գժոխս գշահեցուն էաք ։ ա֊ ռակ ։ Ճ ։ 18 ։ Ա՛յ առ՚ի ազատիլ՚ի վտանգէ աստի մեծէ ։ զի՞նչ արա գնոյն օրՀնեալ կուսին մա րիամու , պահել զքեզ՚ի Հնարից սատանայի ։ վը զի նմանեալես դու այժմ , որ կայ՚ի քե բան խոր գրոյ ։ յոր Թէ կամեսցի Թըշ֊ նամին , գիւրաւ ձգեսցէ գնա ։ Այս յետ պատշաձաւոր պատրաստուԹ խոստովանու֊

նելոյ այս ինչ, կամ այն ինչ մեղաց. և զի՞նչ օգուտ է, թէ այժմ ոչ հաւանիցիս։ Այլ ընդէմ այսմ՝ունիս դու յուսով օգնականս թէն՝ ի նմա զինեալ զանձն քո, և ասել ըստ առաքելոյն. Թէպէտ ես ինձ միայն առ ոչ ինչ կարօղ եմ. բայց չեմ խոթօղ եմ այնու, որ ղօրացուցանէ զիս. փիլիպ. Դ. 13։ Կամ առ քո՛ ասել։ տաղ. ՃԽ. 2. և 30։ Սիրեցից ընդ ՚ձեզ ո՛ր, ղօրուք եմ. հաստատեցեալ. ապաւէն եմ, կամ փրկել եմ։ Կամ փրկեցայց՝ի փորձոսէն էմմէ. ապաւինեալ անցից ընդ պարիսպս։ Կամ քո՛ ասել յաղագս քոյ. սաղմոս. Ղէ. 15։ Կարդասցէ առիս. և ես լռեցայ ի նմա. և առ նմա եղէց՝ի հնեղումն։ Փրկեսցէ զնոսա և փառաւորէ զնոսա. երկայնատեւութի՛ւ կեցոյցէ նոսա զնոսիկ և ցուցցէ նմա զփրկութիւն իմ։

Ա՛ման երրորդ։

Առաջեա՛ զի որ յուսացեալ յօգնութի՛ւն ածային՝ հանապազորդ ընդդիմանալ մեզ, հանապազորդի օրհնութի՛ւն այ՝ի վերնի՛ն. և այսուհետ յաստիճանէ յաստիճան կա՛ տարելութի՛ւն ածային սիրոյն յառաջ գնայ հասանել մինչև ցերեւումն այ՝ն. ըստ այնմ՝ սաղմոս. Ճղ. 8։ ղօրհնութի՛ւնս պասէ՝ որ ղօրհնո՛ դինէ. փնասցէ նա՝ է ղօրութի՛ւնէ՝ է ղօրութի՛ւն. և ե՛ բնեսցէ ած հրեղպակայ՝է սիոնէ։ Ասասի՛ քանիցս անգամ յաղթեա՛ խորհրդոյ մահուանէ մեզ, այնչափ յառաջանաս զարգանալ՝ի սէրն այ՝ն. և հասեալ՝ի չափ հոգեւոր հասակի, ցանկալի լինիս քո՛ ընդունել առի՛ւր յարքայութի՛ւնն երկնից. ոմն և նոյն ինքն ասէ՝ յհ. Ճղ. 21։ Որ սիրէ զիս, սիրեսցի՛ է հօրէ իմմէ. և ես սիրեցից զնա. և երեւեցուցից նմա զիս։ Կա՛ դարձեալ ասէ. յայտ. Ը. 10։ Լիր հաւատարի՛մ մինչև՝ է մահ. և տայ քեզ պսակ կենացդ։

Պաւղ։

Յաւարտիլ մտածուա՛ս այսորիկ, զինեա՛ զքեզ. և տե՛ս մի՛ գուցէ երբեւ թէ ոչ դոյ սատանայ, անփոյթ ես զգուշանալ՝ի դա՛ րանաց, և՛ի պատրոյգէից նո՛ր. զի նա՛ է որ սիրապէս պատերազմի ընդ մեզ. իսկ մնարմին մեր, և ե՛, են զինք նո՛ր։ Այ՝ զա՛ւ՝ի յաղթել պատերազմաց մեզաց, հարկաւո՛ր է ծառային այ՝ զնամաչէլ ո՛չ միայն զչարու՛ թի՛ւն մեզաց, այլև ստուգութի՛ւն յուշի ու՛ նել, թէ այն յիշեցուցմունք մեզաց, որք ստէպ լինին՝ի խորհուրդս մեր, են փորձու՛ թի՛ւք սատանայի, որ սատիկ նախանձեալ ընդ փրկութի՛ւն հոգւոց մերոց, զուն զոր ծէ որոշել զմեզ յայ՝. և առնել իւր գերի, զմեզ՝ յիւրաքանչիւր առաւօտու զանազան կերպիւ նոցոգեա՛ զառաջադրութի՛ւդ. զոր օրինակ։ Յառաջնում աւուր այսպէս. այսօր՝ի պատիւ այ՝ հօր ո՛չ կամիմ գործել զսա՛ յզրեալ մեղս իմ։ Յերկրորդում՝ի պատիւ որդւոյն այ՝։ Յերրորդում՝ի պատիւ հոգւոյն սրբոյ։ Ի չորրորդումն սկսեալ՝ի սո՛ ւրբ ածանէն, ի պատիւ այլ իւրաքանչիւր սո՛ ւրբոց առաքելոց ոչ գործել զայն չարաչար սո՛ վորեալն քո. բարեխօս ունելով զնոսա վե՛ ր քոյ առ ած։ Կա՛ ի մէջ աւուրն իսկ ժամ՝ի ժամ նոցոգեա՛ զառաջադրութի՛ւդ նա՛ խահարգեալ կերպիւն. և յուսա՛ի ած, և նա օգնէ քեզ. և պահէ զքէզ. ոմն ասէ սաղմոսերգուն. սղմս. Ճի. 3։ Ա՛ր պար՛է առանձնութի՛ւն զոն չո. և ո՛ չ՝անձնեայ պահապան չո. որ պահեսցէ զքեզ, և որ ընկալցէ աղօ՛ ղեսդ քոյ։

Ա՛ երեկոյ օրինակ։

Ա՛ վերայ խորհանկութի՛ւն առանձայն. և՛ ի վե՛ր շահիցն որք լինին յաղթելով պատե՛ րազմաց մեզաց։

Ա՛ման առաջին։

Առաջեա՛. զի սատանայ միշտ կենցաղա՛ կան հաձելի իրօք ինչ հրապուրե զզ՛ մարդն՝ի մեզս. զոր օրինակ. փառաք ինչ, կամ հեշտասիրութիւնք մարմնոյ։ Կա՛ ոմն որսորդն Թաքուցանէ զկարեն ընդ ուտելեաւ իմն. այնպէս և նա, որ և անաւրէնութի՛ւն որսորդ զը ժոխոց, զնէ առաջի մարդոյ զառա՛ փառաց պայծառութի՛ւն, և կամ զմարմնոյ հեշտա՛ թի՛ւ. Թաքուցանելով ընդ սոքօք զմեծա՛ մեծ վնասն. որք են մահ հոգւոյ. կորուստ սիրոյն այ՝. զրկումն՝ի հնօրհաց որդեգրութե՛. նայլ խոչընդոտ մնաց. և վտանգ յաւիտենա՛ կան դժոխոց։ Ա՛ՀՍ այսորիկ զգուշին առա՛ քելոց ասէ։ ա՛ պետ. Ե. 8։ ՀՀ զրնո՛ւն ընդառա՛ ջ հակեցէք. զի ոսոխն ձեր սատանայ երթայ զառիւծ փոյթ. շրջի և խնդրէ, ոնչ ոք կլանիցէ, որոմ՝է պիտի հարկանիցէ հաստատեալ՛ հաւատովն։ Կա՛ ոմն ասէ. յայտն. Ը. 17։ Որ յաղնէ, տաց նմա ուտել՝է մանանայէն ծածուցելոյ։

Ա՛ման երրորդ։

Առաջեա՛. զի խաբէբայ բանսարկուն՝է պատերազմիլն ընդդէմ քոյ՝ասիրին՝ բաժա՛ նէ զկարողութի՛ն նո՛ր՝ի կարողութի՛ն այ՝ա՛ սելով. ակար ես. ո՛չ կարես միշտ հաստա՛ տուն մնալ յառաջադրութի՛ւդ քում՝ ոչ հաւա

ըմբռնելով զմեզ՝ ի մեղս լինչ մահուլսաւի ։ Պարտ է գիտել և զայս ։ զի սատանայ ոչէ՝ ի ներքս ածօղ մեղայ , այլ միայն յիշեցու ցանօղ մեղաց ։ զոր եթէ ոք՝ ի բաց մերժես ցե՝ ի մտաց իւրոց՝ և ոչ որոձեսցե՛ , յետս դառնայ ամօթով ։ Այս զայս ևս ։ զի սատա նայ է օձ դիւրաստահելի՝ ի ներքս , որոյ եթէ ոք ոչ ընդդիմասցի գլխոյն , բովանդակին մտանէ՝ ի ներքս՝ի սիրտն , և թունիւ հաւանեալ մեղացն սպանանէ զհոգին ։ Այ՛ որոյ պարտ է ծնչիլն այլ մեծաւ արիւնթո՛ի բաց մերժել փութով զչար խորհուրդս , որք ընկնին՝ ի նմանէ ։

Այօնեերորդ օրինակ ։

Այն որպէս մանսաւոր ձեռնկալութե՛ն այ կալոտի մարդ առ՝ի ոչ անկանիլ՝ ի մեղս ։ և թէ զնաթդ , և ո՞մ առնէ՝ ասծ զայս ընորհ։

Պատ ասողին ։

Պատճեա՛ , զի կրկին է՝ ասծային դերբնական ձեռնկալուլն , որով մարդն յաղթէ փորձութե՛ մեղաց ։ առանց որոյ ոչ կարէ ։ Առաջինն է ընորհ հասարակ և բաւական ։ որով կարէ մարդ յաղթել փորձութե՛ , եթէ ոյզ պարտ է , այնպէս՝ ի գործ ածիցէ ։ Երկրորդն է մանսաւոր ։ և այս է առատ և գործունեայ ։ որով գործունէա բար ընդդիմացեալ յաղթէ մարդ փորձուե՛ մեղաց , և պահպանի՝ ի ընորհս այ ։ Երդ՝ զառաջինն տայ ամենեցուն ։ ըս այնմ , ա՛ բասցէ ընդ ծորձոնե՛ և պէս , զի հաճեցել կա՛ բասցէ ։ Յակ զերկրորդն ոչ ամենեցուն տայ ։ և ոչ միշտ ։ այլ ուր կամի , և քանիցս ան՛ դամ տալ կամի ։ զի զայս ոչ է պարտական աւիշն տալ ։ վ՛ զի այս է մանսաւոր , և է առատաձեռնութե՛ի՝ վեր քան զհասարակ չարդն ։ Այայց ծանիր ։ զի թէպէտ առաջնոյն կարէ ոք ընդդիմանալ փորձուե՛ , և ոչ յաղթիլ ։ սակայն բազում անգամ ոչ ընդդիմասցի՝ եթէ ասծ ոչ տայցէ և զերկրորդն , որ է մանսաւոր ընորհ ։ Յակայն որ չունելով զերկրորդն յաղթի և անկանի՝ ի մեղս , իւր է մեղքն ։ զի ոչ եթէ առաջնոյն ոչ կարասցէ ընդդիմանալ ։ այլ կարասցէ՝ եթէ կամեսցի և՝ ի գործ ածցէ զայն ոյզ պարտն է ։ ուստի վ՛ այնր ոչ կարասցէ ընդդիմանալ առանց երկրորդին՝ զի ոչ կամեսցի ։ Այայց եթէ ասծ տայր նմա զայս երկրորդս , ոչ անկանէր , այլ յաղթէր ։ սակայն ոյզ ասա յաք , տալն զայս՝ է առատաձեռնութե՛ լինն

մանսաւոր ։ և վ՛ոկ ոչ ամենեցուն առ հա՛ սարակ , այլ ոմանց տայ որոց և կամի ։ Այ՛ տայ նոցա , որք առատաձեռն լինին առ ասծ ։ քանզի գրեալ է ։ սաղմ ։ Ժէ ։ 26 ։ Ընդ աբէյն աբ եղիցիս ։ ընդ առն ամբիծ ամբիծ եղիցիս ։ ընդ ընտրեալն ընտրեալ եղիցիս ։ և ընդ ներքսն ներքսեցիս ։ Այայլ Թարգմանուլիս ասի ։ ընդ առաւաչեռնին առաւաչեռն եղիցիս ։ Այակայն Թէպէտ և չլիներ գրեալ այս , տակաւին իմանալի ։ քանզի զոր օրինակ , որ ոչ ուղղուԹէ՛ մատչի առ աղբիւրն բարի , առ այնպէս սին ոչ ուլիղ՝ ի հանդիպոյց լինի աղբիւրն բարի ։ և ոչ հեղու՝ ի նա զջուր իւր բարի ։ ըստ այսմ օրինակի նշանակել ասելն ։ և ընդ ներքսն ներքսեցիս ։ և ոչ նշանակել ասել , Թէ ասծ յինքեան Թիւրի ։ Այոյնպէս և այ որ ոչ առատաձեռնուԹե՛ վարի առ ասծ , ոչ ունեցի զնասծ առինքն առատաձեռն ։ իսկ որ առատաձեռնուԹե՛ վարի առ ասծ , ասծ և առատաձեռն լինի առ նա , տալ նմա զառատ ձին հնորհս ։

Պատ երրորդ ։

Պատճեա՛ և խնդրեա՛ ։ Թէ ոնձ լինի որ առատաձեռն առ ասծ ։ Այս ծանիր ։ զի ըստ երջն գրիգորի ասծաբանին , ոնձ որ տայ ուրիք աւելի քան զոր պարտական է , լինի առ նա առատաձեռն ։ սոյնպէս որ առ Հաձոյ մն այ առնէ աւելի քան զոր հարկ է , լինի առատաձեռն առ ասծ ։ զոր օրինակ ։ Այր խորշի՝ ոչ միայն՝ ի մեղաց , այլ և՝ ի ներելեացս , և ոչ գործէ զնոսա կամակար մնօք ։ Այր խորշի ոչ միայն՝ ի մեղաց , այլ և յայնցանէ որք հուպ են մեղաց ։ և որք առիԹք լինին մեղաց ։ և կամ հովանոցացանեն զսէրն առ ասծ ։ Այրք վ՛ հաղորդ լինելոց չարչարանաց փրկչին՝ հրաժարին՝ ի հանդստեան լինչ մարմնոյ , և յայլ հաձոյից անձանց ։ Այրք զպատիւ , և զշնորհս առ՝ ի մարդկանէ մատուցեալս՝ ոչ կամաւ ընդունին , այլ ցանկան այ ընծայել ։ իսկ զհակառակն այսոցիկ ըղձանօք ընդունին ։ Այրք ոչ ժըլատուԹե՛ անխոցէն՝ ի ժամանակն պարապելոյ՝ ի հոգևորս ։ և ոչ զլաւ ժամանակին տան զբօսանաց , կամ այլ գործոց ։ իսկ ըզվատԹարն , և զանաշխոյն Թողուն ասծային պաշտամանց ։ Այրք զպաշտօնն ասծային պատարագին , և ժամակարգուԹե՛ , և մնաւորական աղօԹից , և վճռաբանուԹե՛ց սըլ ասծածնին ոչ շտապ կատարին ։ և ոչ այնպէս իբր զի զջարկցի՝ և իբր՝ի բեռանէ լինչ ա՛ զա՛

զատուԹիւն եղիցի. այլ ախորժանօք միշտ ընդ այլ լինելոյ՝ և պաշտելոյ զմեծ վայելչուԹիւն նոր՝ սիրով կատարեան։ Եւ ոչք ոչ պահանջեն յայլոց բարի առնել լինքեանց, այլ լինքեանք վճռ այլ բարի առնել այլոց ցանկան. և ամ չարի համբերել պատրաստք են. ընդ այնմ քանի ուն. մատԹ. Ե. 39 ։ Ի՛ նոյն հա֊կառակ կարծ. այլ եթէ ոք ածիցէ ապտակ յաջ ծնօթս ո, դարձո՛ նմա և զմիսն։ Եւ ընդ այնմ. առ. հոմն. Ջ. 7. և 8 ։ ընդունել ոչխարս գրկիւք, և ուխ դուռ առաւել նեղէ. այլ դուռ գրկիւք, և նեղէ. և այդ գեղեցիս ես ։ Ա՛յնպէս այսպիսիքն առաքաձեռն լինին առ ամբ. և ամբ և առատաձեռն եղեալ առ նոսա՝ բազում անգամ տայ նոր՛ի վր հասարակ հնարիցս զմնացեալսն շը նորս, և զառանձին ձեռնկալուԹիս՛ի դէպ ժամանակի փորձուէ, որով յաղԹեն մարմ նոյ, ծի, և սատանայի. և ոչ անկանին՛ի մեղս ։

Առակ երրորդ ։

Առածեմ և քննեմ զքեզ, ԹէԹ արդեօք այսպիսի վարուք իցես և դու առատաձեռն առ ամբ ։ Եւ ԹէԹ չես, ոնր կամիս ԹէԹ առաքաձեռն եղիցի առ քեզ ամբ ։ Եւ ԹէԹ դու այն չափ ժլատ ես, մինչ զի չափես, ԹուՀես, և ձշդիւ քննես, ԹէԹ արդեօք պարտական ես դու առնել զայս, կամ զայն բարեգործու ԹիւՆ. և կրել զայս՝ կամ զայն վիշտ. և ԹէԹ արդեօք այս ինչ գործ իցէ մահուչափ մեղք զի խորհիցիս, ԹէԹ ներելի ։ Ա՛յնպ այ առՀիկ յայտնի ցուցանես, ԹէԹ ժլատ ես առ ամբ. քանզի անխոցես տալ նմա ասելի ինչ քան զոր պարտական ես տալ. և դուցէ ԹէԹ յայնմանէ ևս զոր պարտական ես տալ՝ պակասիս ։ Ւմ որոյ և ամբ եղիցի առ քեզ ժլատ. և ոչ տացէ քեզ՝ եԹէ ոչ միայն զօգնուԹիւնն Հարկաւոր և զՀասարակ. որ կոչի բաւական, զոր ամենեցուն տայ. այլ ոչ ըզմանաւորն զառանն և զգործադիրն. զոր ոչ է պարտական ամենեցուն տալ. այլ՛ի դէպ է առատաձեռնից տալ ։ Եւ դու ոչ ունելով զայս, կարասցես յաղԹիլ. և անկանիլ՛ի մահուչափ մեղս. և՛ի նմին մեռանիլ. և կորնչիլ յաւիտեան ։

Պատուէր ։

Ցետ ստուգելոյ՛ի միտս քո զմտածեալ ՁըշմարտուԹիսն, տես, ԹէԹ չինչ ծառայուԹիս ոյ սովորեալես առնել զժլատուԹէն. և նշանակեա զնաան. ղրկա՛ի վր նոյ. և արա զմանաւոր առաքաձեռուԹիւն այլ ոչ և առնել զժլատուԹիս յայն ծառայուԹիս. այլ առատապես վարիլ։ Եւ յիւրաքանչիւր առաւօտու նորոգեա զառաքաձեռուԹիդ զանազան կերպիւ. զոր օրինակ յառաջնում աւուր ասա ցանձն քո ։ այսօր վճ սիրոյն ոյ հօր՝ ոչ կամիմ լինիլ ժլատ առ ամբ ։ և յանձն արա զառաքաձեռուԹիդ նմա ։ Ցերկրորդումն ասա. այսօր վճ սիրոյ միածնին որդւոյն ոյ ոչ կամիմ լինիլ ժլատ առ ամբ ։ Ցերրորդումն ասա, այսօր վճ սիրոյ Հոգւոյն ընդ ոչ կամիմ լինիլ ժլատ առ ամբ ։ Ի չորրորդումն, և յայլսն, վճ իւրաքանչիւր մասանց չարչարանաց նոր մերոյ յիսի քեն ։

Ձա եօԹնեկորդ Խոստումն, յառաջաբանուԹիւն ։

Զայդպէս ընձեռուածոց մատենիս պահանջեր դրել յեօԹնեներդումն զմոտ ծուխս՝ ի վր փրկագործ տնօրէնուԹեց և չարչարանաց և մահու նոր մերոյ յիսի քեն ։ Ա՛յց վճ զի աչդէն արարեալ է մեր զայսպիսի մտածուխս մանաւանդ՝ ի վր չարչարանացն քե. որ և ուրոյն՛ի փոքր դիրս որ պագրեցաւ յամի նոր, 1759. վճակ յայսմ վայրի՛ ի Համառօտս փուԹացեալ, բաղձամք զոնէ դրել զմտածուԹիւն ինչ՛ի վր կանխաւ յանձնառնոյ փրկչին մերոյ, և մծրնի կուսին մարիամու զչարչարանսն, զորս կրեցին ։ Ա՛յլ նախ բազում օգտուԹիւք Հարկաւոր է մեզ՛ի միտ առնուլ զբան մեղաց նախ նուէն մերոյ, և զմեծուԹիւն՛ի վեր նոյն՝ և նուաւ՛ի մեզ ձգեցան. վճ զի մտածուԹիւք այսոցիկ ունիմք պայծառապէս Ձա նայել զմեծուԹիւն սիրոյ և ողորմուԹ փրկչին մերոյ. որով յանձն կաւ ՀնազանդուԹիւն պատարագաւն իւրով փրկել զնա, և զմեզ։ Ասկ առ մտածուխ մեղաց նախահօրն առՋադրի մեզնախ մտածել. ԹէԹ զնրպիսի մեծամեծ բարիս ընկալեալ էր յայ նախահայրն, և կորոյս մեղօք։ և զկետ այսորիկ, ԹէԹ զնարդ՝ և օրպէս կորոյս մեղօք ։

Առակ առաջին ։

Առածեմ. զի առաջին մարդն ոչ եԹէ մերկ՛ի Հնարիցս՛ի բնականսն միայն Թողեալ եղև. այլ՛ի վր բնականացն առատագոյն և ընկալաւ զգերբնական Հնարս ։ Վանզի մարդոյ առ՛ի արժանաւորիլ առքայուԹէ երկնից ոչ է բաւական այս միայն, զի ոչինչ մեղաց կցորդուԹիւն ունիցի. այլ Հար֊

Եւ յայսմիկ պարտիմք մտաս ծել և զայս ։ զի
ջնորհն առաքին կացուցէ՝ տուեալ եղև բը
նութիւն՝ի սկզբան լինելութենէ նոր ։ և բանիւ
բնութենն հաղորդելի անձանց՝ իբրև ձիւրք
բնութիւն յարարչէն մատուցեալ նման ։

Օ՛ի թէպէտ նախահայրն որ ստեղծաւ ,
եղև՝ մի միայն անհատ մարդկային բնու
թիւն ։ քայց՝ի ստեղծանիլն նոր՝ բնութիւնն մարդ
կային իբրև հաղորդելի այլոց անձանց քաղ
մայ՝՝ի նմա ստեղծաւ իբրև՝ի սկզբան հա
ղորդօղ լինի այլոց ամենեցուն ։ Ա՛ակ՝՝ի մե
զանէնել նախահօրն՝ ոչ միայն նա չանձին իւ
րաւ , այլ և մարդկայինա բնութիւն մերկացաւ
՝ի սրբարար յանմահութիւն ջնորհայ ։ միանգա
մայն և յառաքինութեցն որք կից են ընդ ։ և
՝ի պարգևէ ամբողջութիւն բնաւէ , յանկրակ ա
նուէ ։ և՝ի զերծ գոլոյն՝՝ի տգիտութէ , և՝ի
ցանկութէ ։ Եւ ոչ միայն յայս ձրի պարգևացա
մերկացաւ , այլ և՝ի բնական վիրաւորեցաւ ։
և վերքն են չորք ։ տգիտութի՝՝ի միտս ։ չա
րութի՝՝ի կամս ։ տկարութի՝՝ի ցասմնականն ։ և
ցանկութի՝՝ի ցանկականն ։ և՝ի նշան այսմ
կիրք ամօթոյն յարձակեալ՝՝ի վր յանդիմա
ներ գնա ։ Ա՛ն զի յառաջամբելն բանի՝ և
համաց մարդոյն չոյ՝ լուծաւ այնուհետև
հպատակութիւնն ցանկականին՝ և ցասմնական
նեին առ բանն ։ և մարմնոյն՝ առ հոգին ։
Եւ այնպէս անառարեալ մարդն ողջոյն , որ
կարացաւ առ գործս բարիս հաճոյարարս
նոյ ։ և դիւրաւահ եղև առ գործս մեղաց ։
Եւ իբրև այսչափ ներդևեաց գնա մեղա
սեր Թշնամին , առեալ զախտացեալ մա
տունս հոգւոյն և մարմնոյն՝ շինեաց՝՝ի ներքս
նր զամրոց իբրև զիջնաբերդ իւր ։ ոչ զի
ոչ միայն արտաքուստ անցաւոր վայելչութ
ձիս , այլ և ներքուստ՝՝ի ներքս դրդռութ
ախտից և ցանկութեց՝՝ի մեղսահէր կամ
իւր գերեսցէ գնա անօրէնն ։ և այնպէս յոյժ
դժուարին լինի մարդոյ խորշիլ՝՝ի մեղաց ։
և կեալ ուղիղ վարուք ։ Ա՛ոչ զայս ունիմք
բարւոք իմանալ օրինակաւ միջնաբերդին ։
որ պատմի՝՝ի գիրս ։ ա ։ մակ ։ ը ։ 41 ։ և ը ։
18 ։ Եւ ոչ միայն գերի եղև մարդն այնպէ
սի խորամանկ Թշնամւոյն սերնդով քն իւ
րով ։ այլ և դատապրտ մնաց՝ ընդ մարմնոյ ,
և մահու՝ ընդ հոգւոյ , և կրելոյ զանվախձան
տանջանս դժոխոց ։ վ՛ն զի մեղք նր ընդէմ
պատուիրանաց ածային մեծվայելչութենն

գործեցան ։

Եւ արդ՝ այսչափ բանք զվնասուց նախնւոյն
մերոյ մեղաց , որք՝՝ի մեզ ձգեցան , առ այս
գրեալ

աղաչանօք և ընծայուք պատարագի մե-
ծի որոյ դէմն էիցէ անբաւ. և այսպէս զիւրա-
քանչիւր մարդկան փրկանօք լինիլ կամէր
Յակոբ՝ զի արդարութեանն վայել էր այսպէս
առնել. Յորկորդ, զի Թէ առանց վճարու-
թեան ընծիւք փրկուէր, ոչինչ խտիր լինէր ի
մէջ մեղուցելոյն և ոչ մեղուցելոյն. և այն
պէս կարգն արդարութեան, զոր ի վէր ամ-
փիեզերայ ի գործ ածէ ածէ, աղաւաղեալ
լինէր։ Հատի հայրն երկնաւոր ի խորհր-
դեան կամաց իւրոց փրկելոյ զմարդն, ան
բաւ իմաստութիւն իւրով տեսանէր. զի ամե-
նավեհիտ արդարութիւն իւր այսպէս լինիլ պա
հանջէր. և համանդամայն տեսանէր, զի ոչ
ոք սուակ մէջ, կամ այլ գերդոյն սուակ ստեղծ
ուած՝ այսպիսի պատարագ երբեմն պա
հանջեալ յարդարութիւն, իսկութիւն իւրով
կարեր լինիլ. և կամ մատուցանօղ նոր լինել
լոյ արժանաւորիլ։ Եւ այսպէս բանն փրկ
կութեան մարդկան յայս եր ապաստան,
զի եթէ հաձեսցի անբաւ բարութիւնն
ածութիւնն յայս գինջանել, չնորհեսցէ. զի
միածինն որդին այ Հօր՝ ի փրկութիւն մարդ
կան լինի որդի մարդոյ. և այնպէս եղեալ
ձչմարիտ մարդ, և ձեռնորդեալ ըմ ամ կիրս
մարդկային կենցաղոյս առանց մեղաց, և
լեալ հնազանդ հօրն երկնաւորի յամի մին
չև ի մահ խաչի, զանձն իւր պատարագ հր
նազանդութեամբ մատուցեալ հաձոյից նր ի քա
ւութիւն անհնազանդութեանն մեղուցեալ մար
դոյն. և այսպէս ամ հարկաւորքն առ փրկ
կութիւն ազգի մարդկան ի ձեռն նր յաջո
ղեալ կատարեացին ի փառս աստուծն։ Ո այս
տեսեալ լինքնաբուն բարին ամենամեծամ
մարդասէրն, ոչ անհայեաց յորդին իւր միա
ծին՝ չնորհել զնա լինիլ մեր ձչմարիտ
մարդ. և այնպէս մահովամբ խաչի փրկել
զմեզ։ Այլ մեծաւ ողորմութիւն նոյն միած
նին իւրով և հոգւովն սրբով հաձեցաւ այդ
առնել զրաւելոցս մեզ ի կորուստն ան
հնարին. և վերածել զմեզ ի փրկութիւն,
և ի կեանսն յաւիտենից։ Հատի փրկ
կիչն մեր առեալ զձչմարիտ մարմին ի
նոր կուսէն մարիամայ՝ եղև ձչմարիտ մարդ։
Եւ զհատատացեալսն իւր միութիւն սի
րոյ ընտանութիւն իբրև խորհրդական մար
մին լինքն իբրև ի գլուխ յօդեալ միաւորել
զնմ մարդ կացոյց լինքեամբ։ Եւ յայսպիսի
կարգի լեալ իբրև երաշխաւոր վճարելոյ ըզ
պարտս մեղայ մերոյ՝ եղև պարտապան և
պարտ, քահանայապետ և պատարագ։ Եւ
լեալ

Մատթէոս։ Գլուխ Ը.

գրեալ եղեն. ոչ զի զնորհուրդ գործութիւն
պատգաբերիլ ի մէջ, զախտացեալն անտի
զբոյս բարուց մերոց՝ զՀեսսեան և զանձնասէրն՝
ուղղելի և սրբելի տեսանելով, մնաւորա-
կան աղօթիւք և չնորհօք զնորոգումն վա-
րուց ի նոսին ընկալցուք։ Ո ի մեք յառա-
ջին մարդոյն մեղուցելոյ սերեալք, և քնա
կան բնութիւն ձգեալ եմք ի մեզ զսկզբնա
կան մեղս. և զապականութիւնն կարդի
ի զօրութիւնս հոգւոյ մերոյ, ի զվատնա
րուի ի վերնագոյնս նոցին. որք են բանն՝
և կամքն. և զապստամբուի ի տարնա-
դոյնսն, որք են ցասմնականն և ցանկականն
լուցկան մեղաց. որ ըստ Թովմայի՝ ի
ունակական ցանկուի զգայական բաղձա-
նաց. որոյ ներգործութիւնն ձգեալ տարածի
առ ամ զգայութիւնս ներքինս և արտաքինս
Եւ՝ի զգածիլն նր բաղմադիմի զգածմամբ
նորին, դեպ լինի բանին առաւել խաւարիլ
և կամացն Թմբրիլ. և յայնժամ Թէ ըզ-
ձեռնկալութի՝ի ոչնչէ ոչ ընկալցին, զինջա-
նեն՝ի հատանութիւն մեղաց։ Եւ յուշ լի-
ցի այս. զի Թէպետ սկզբնական մեղքն՝ի
մկրտուէ բառնի սրբարար չնորհօք. բայց
յայնմանէ յառաջ եկեալ ապստամբու-
Թիւն, որով ցանկականն և ցասմնականն
ընդվզին ընդդէմ բանի՝ և կամից մար-
դոյն, ոչ բառնի. այլ մնայ՝ի մարտ և
՝ի կրթութիւն առաքինութեանց. և՝ի շահիլ
զվարձս։

Մատթէոս։ Գլուխ Թ.

Եւարդ՝ յետ մտածելոյ մերոյ զցայս վայր
գրեալ պատիժս մեղաց նախահօրն, և որով
բոլոր ազգ մարդկան դրաւեցաւ կորստեան.
՝ի միտ ածցուք զանձաւ զանբաւ բարերա-
րութիւնն այ առ մեզ եղեալ. և սքանչացողք
Թէ ո՞վպիսի՞ որ է աստուածոյ առեղծուածն՝ որ ի ամենազօր անեղ
միշտակաց՝ի չնչին մարդոյն, որ իւր մեղօքն
յանդիման անդունդս կորստեան կործան ան
կաւ, ոչ արդիւ զգութիւն սրտի իւրոյ. այլ կա
մեցաւ հրաշալի մարդասիրութեամբ զործովք Թո
ղուլ զմեզս նր. սրբել զնա չնորհօք. և առ
իւր ընդունիլ զնա սիրով։ Ո՞վ խորք գթոյ և
ողորմութեան այ։ Այլ քանզի, ոչ ասի սաղ-
մոսի. ձբ. 15. յարդարութիւ՛ և չիրաւունս
հատատեալ է աթոռ նորա. այ է Թէ զրու-
Թիւն նր. վճիռ առանց մեսաստան վճարութիւն ընդ-
նելոյ՝ Թողուլ զյանցանս մարդոյն, և հաշ-
տիլ ոչ կամէր. այլ պահանջեր արդարու-
նր, զի լիցի՛ի կողմանէ մարդոյն վճարուի

լեալ հնազանդ մահուընչափ և մահու խաչի երկնաւոր հօր իւրում, մատոյց զանձն իւր պատարագ հնազանդութեանէ քաւութեան յան ցանաց անհնազանդութեանէ մարդոյն . որով հաշտեցաւ հայրն երկնաւոր ընդ մարդկան ։ Նա արար զմեզ միածնի իւրում ժառանգս կից՝ ժառանգ ամ քարեացն իւրոց յանձառ երկնից արքայութեան ։

Պատճուճէ՛ն վըր կանխաւ յանձնառնըղ փրկչին մերոյ , և մօր նր կուսին մանրիամու՝ զչարչարանսն , զորս կրեցին ։

Պատն առաջին ։

Պատճեա նախ , զի յորժամ որդին այ առաքեցաւ յերկինս որ հօրն իւրմէ , մարմնանալ՛ի մարիամայ սրբ կուսէն վասն փրկութեանէ մերոյ , յառաջնում վայրկենի յայսմիկ՝ յորում յարդանսի նո ցա եղև մարդ , համանգամայն երանելի հայեցողութեանէն իւրոյ եռեռ՝զի կամք երկնաւոր հօրն առ՛ի հաշտիլ ընդ մարդկան քա ւութեանէ մերոյ , զզօհս և զպատարագս յա նասնոց ինքեան ոչ կամեր . այլ խնդրեր ըզ հնազանդութեանէ իւր մինչև՛ի մահ խաչի . և և ընտրելոցն իւրոց որք հասեալ էցեն աղատական կամաւ վարիլ՛ի փրկութենէն յաւիտենից՝ պէսպէս կրիւք խաչի կատարիլ ։ Իբրև եռեռ զայս միածինն՛ի միտս և՛ի կամն նր . թէ այսպէս լինիլ հաճոյ է նմա , նոյն ժամայն յանձն էառ զայն կատարել ։ Նա ևմանի այս՛ի բանի յայսմ . զոր՛ի դէմն որդւոյն միածնի գրէ առաքեալն պօղոս առ եբրայեցիս . Ժ . 5 . ՚Ի մտանել էբրամ յաշխարհն սահ . ըզսոն և զպարտ ոչ կամեցար . քայց զմարմին հաստատեցեր ինէ ։ Նա յետ առաջ լինէ բանի գրէ ։ ապա ասէ . ահաւասիկ գամ առնել կամս քո ։ Նա բանս այս մեկնութեանէ պարզաբանի այսպէս ։ Ո՛ւ՚ի քաւել զմեզ մարդկան և հաշտիլ ընդ նոսա՝ զզօհս և զպատարագս ոչ կամեցար ո՛հայր իմ . այլ զմարմին հաստատեցեր ինձ , ձի զմարդկութեանէ . յորում լսելիս հաստատեցեր ինձ՝ լսել քեզ հնազանդութեանէ՛ի կատարումն այսորիկ՝ և ամ հաճոյից քոց . ահաւասիկ գամ առնել զկամս քո ամ իմ ։ Ո՛վ անհաս խորհուրդ սիրոյ և հնազանդութեանէ որդւոյն այ առ հայր իւր երկնաւոր . որով յառաջնում վայրկենի գոյանալոյ իւրոյ ըստ մարդկութեան՝ի հայեցողութեանէ իւրում յածային միտս և՛ի կամն նր փրկել եղևնմա յառաջ

ջագոյն ունել զտեսութեանէ հաճոյից նր . և յանձն առեալ զմահ խաչի առ կատարումն նր՝ նուիրել զինքն իւրովք հանդերձ ամ հաճոյից նր ըստ վերոգրեալ բանին , թէ ա հաւասիկ գամ առնել կամս քո ամ . եբր . Ժ . 9 ։ Այս իւրովքն հանդերձ նուիրումն ան ձին՝ օրհնակեցաւ այնու . զի յորժամ եմուտ նոյ՛ի տապանն , քսանեղակ ընտանեօքն եմուտ անդ . ոչ հրամանն էտ ած նոյի . Ծննն . է . 1 . և տապանն էր շինեալ՛ի չորեքկուսի փայտից ըստ պատուիրելոյ նմն , որ ասաց ցնոյ , թէ արա քեզ պապան՛ի չո բերէիսոյ փայտից ։ Ծննդ . ձ . 14 . որ եղև՛ի նշանակ խաչինքն ։ Նա ոչ ոք փրկեցաւ յջակուզ ջրհեղեղէ անտի , քայց միայն նոյ , և որք ընդ նմա էին՛ի տապանի անդ ։

Կատեա և զայս հրաշալի . զի զմոյթս զայս զոր յայնժամ եդ՛ի մտի , զօրհնապազ ունէր . ոչ և երբեմն աշակերտաց իւրոց ասէր ։ Պէրուէնա դ ունիմ դրսէլ . ես չիմըդ ֆուլոմ ինչս կապրեսպէ ։ ղուկաս . ԺԲ . 50 ։ Այլ և մարգարէիւն զնոյն յառաջ ասացեալ էր . ես՛ի պանդանս պարսաս եմ . ես ցաւ իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ ։ սաղմոս . ԼԷ . 18 ։ Նա յորժամ մերձ էին թշնամիքն նորա գալ՝ ունել զինքն , ասաց ցաշակերտսն իւր . Ո՛չ ծանիջէ ազխարհ , եթէ սիրեմ զնայց . և որպէս պատուիրեաց ինձ հայր , այնպէս առնեմ . ծն արի՛ փնասցուք ասա ։ յով . ԺԴ . 30 ։ Այ գնասցուք անդ , ուր զան ունել զիս ։

Պատ ։

Ի մտածութեանէ աստի զայս խնդաստ ունիմք յոգիս մեր ընդունել . թէ՛ի հոգս իրաց առաջնոյն փոյթն մեր հարկ է թէ ինչ բան ուք ձանաչել զնր , և զհաճոյս կամաց նր . և զհետ այսորիկ զսկզբնագոյն պարապումն կենաց մերոց պարտ է առ այս կարգել . իսկ զայլ իրաց զփոյթն և զպարապումն յետնորդ՛ի կարգի ունել . ոչ և տրն ասաց . խնդրեցէք նախ զարքայութիւնն այ , և զարդարութիւնէ նր . և այդ ամ յաւելցի ձեզ ։ մատ . Ձ . 33 ։ Նա զգոյշ լինիլ պարտ է . զի եթէ զփոյթն հոգալ ոչ այսպէս նկատեալ՛ի կարգի դիցուք , դժուարաւ լինի մեզ ներհուն լինիլ ձանաչմանն նոյ մերոյ , և հաճոյից նր . առանց որոյ հազիւ երբեք լինի մեզ արժանի խոհ մամբ խորհիլ զնծ , և զհաճոյս կամաց նր կատարել . յորմէ կախեալ կայ յաւիտենական փրկութենէն մեր ։ Ո՛չ ոչ ցուցեալ

ռեալ՝ի սրտի զսուրն զայն՝ զնմա ժամանակս կենաց իւրոց · ոչ զայսոցդն լինքն յայտնեաց սրբոյն բրիգիտայ , թէ ցաւն այն մինչև վերափոխեցայ ես մարմնով և հոգւով յերկինս , ոչ երբեք պակասեաց՝ի սրտե իմմէ ։ Եւ պատճառն է · զի որ ցաւի ընչարարանա և ընմահ սիրելոյ իւրոյ , որչափ առաւել ձանձրանայ զաղնոուԹիւն նը՝ և սիրե , այնչափ առաւել սաստիկ լինի կսկիծն և ցաւն սրտի նը առնու ։ Այսոկ յայտ է , Թէ ոչ ոք՝ի մերձաւորաց ընդ ընդ ոչ ոք՝ի մերձաւորաց ընդ ընդ ոչ ոք՝ի մերձաւորաց ընդ ընդ

Ա՛ղօթք սոա ամբ ամձամինն , յեա Տպատճառք ցատոց սրտի Նք Տատուցանել ։

Բնդ այսպիսի և ըստ այսպիսի սաստիկ կրօ-
կծագին ցաւն սրտի քո՝ որ ամծամծին .
զոր ըստ էարէարանս և ըստ մնհ միամ-
նի քոյ կրեցեր , ցաւիմ սրտի մնօք . և ցան
կամ և ես քան զսոյն կսկծանօք սրտի կա-
րեվեր ցաւիլ ։ Ա՛յլ քանզի ՚ի ՚ոնէ ՚ոյ մեծ
պարգև եղև քեզ այս , որ ե կերպարանա-
կից էարէարանաց միածնի որդւոյն ՚ոյ լինել .
յոր և առանձին ինն արիւնթ , և եռան-
դիւ սիրոյ հաձոյից բարձրելոյն , զնա՝ և զը-
քեզ առ իսաչին ամենահաձոյ նուէրը մա-
տուցեր ։ Վ՚ոկ երանեմ քեզ որ ամծամծին .
և գոհանամ ընդ քեզ զՈնէն յաղագս մեծի
պարգևիս այսորիկ , որով անձառելի որ-
ժանաւորութ՚ը պայծառացաւ ամծամոյրու-
թե՛ն քո ։ Ա՛յլ հայցեմ ՚ի գթութ՚ե՛դ՝ զկնե-
սաբեր մահն նր իսաչիւ , և զքոյին սրտի
զվերան մնառացանել նմա վ՚ս իմ նուէրը . և
ընդունել ինձ ՚ի նմանէ գներութն մեղաց .
և ղցաւակցութ՚իւն էարէարանաց նորա՝ և
քոյին սրտի , ՚ի փառս անբաս ողորմու-
թե՛ն իւրոյ . ամէն ։

Յաւելեալ լինին և այլ պիտանի բանք առ
իսոհումն առաջադրեալք ։

Ա՛ՀաՈՒՆ Տպատճառն ։

Յայսմիկ մարդիմք ստէպ յուշն ունիլ զբա-
բերարութ՚իւնն այ բոտ բնական բարեաց ,
որով ստէպ ՚ի գոհութ՚ե՛ն , ՚ի սէր , և ՚ի գո-
վութ՚ե՛ն նր ձգիմք ընդհանր ։

Յոյս անշնորհակալն որպէս ՚ինքեան ոտն
հալեցոյ և ծորեցոյ որպէս պէտ անը-
պէտն . առ իսնատուն . իսնատ .
ժՁ . 29 ։ Ա՛պա զի մի այս վտանգ
հատցէ անձին քում , մտածեա զա-
բարչական բարերարութ՚իւնն այ մի բոտ
միոջէ . այլ է , զկատն ստեղծելոյն . զստեղ-
ծեալն զքեզ ՚ի չգոյէ մարդ ՚ի պատկեր և ՚ի
նմանութ՚իւն ։ Վ՚ոյնք ունկնդիր պայծառ իսնն
ցողութ՚ե՛ն ստուգիւ ՚ի միտ առնուլ , թէ որ

չափ բարի և ցանկալի է գոլն մարդ . որ գո-
լով ըստ պատկերի այ և ըստ նմանութ՚ե՛ն՝ ու-
նի զնմացութ՚իւնն իմանալոյ զնմ . և զանճնիշ
խան կամն ։ Ստորհեալ և գՀակառակն ստ-
բա զոչնչութ՚իւն . և քննեալ ծանիլ զնե թէ
ամծ ոչ էր կամեցեալ գոյացուցանել զքեզ ,
ոչինչ էիր , և միշտ ոչինչ մնայիր . և ոչ երբէք
գոյանայիր ։ Ա՛յս առաջին մեծ չարն բազ-
մաց լինի այս . զնՀ՚ի մանկութ՚է՛ ոչ ստու-
գեն՚ի մտի զայս ստէպնեղգործական վարժ
մամբ , թէ եթէ ամծ ոչ էր կամեցել գոյա-
ցուցանել զնս , ոչ ինչ էի , և միշտ ոչինչ մը
նայի ։ Ա՛յլ զօրութ՚ե՛ն ինն Համարէն զնեքեանս
Հարկաւորանք գոյացեալս , և կանխաւ Հար
կաւորանք գոյանալոց , և իրաւամբք զնմ ինչ
ունիլ . և ոչ՚ի միտ առնուն , թէ միայն ամծ է
ինքնին էակ և ամմ բարի . իսկ այլ ամմ ինչ՚ի
նմանել ըստ կամելոյ նր եղև , և ոչ՚ի Հարկէ ։
Իսկ թէ այսպիսի աղնուական գոլն առ ինչ
ևս գերագոյն բարի դիմել և ձգի Հաւանել
զայս ունել՚ի մտածութ՚է գերբնական բա-
րեաց բարերարութ՚ե՛ն՚ի միտ առնուլ ։
Ա՛յժմ մտածեա զնենամարկէն արարչին ,
և զպահպանեն զքեզ՚ի գոլն , զապրեցուցա
նեն զքեզ՚ի մեծամեծ վտանգից . և զբը-
նորհեն նր քեզ զվայելեն՚ի տուեալ գոլն ,
և՚ի զօրութ՚ե՛ն գործելոյ զկենդանական ներ
գործութ՚ե՛ն . ոտք են զգալ , իմանալ , և
կամիլ զպատշաձեալ բարին . և խորհիլ՚ի չա
րէն . մտաւարժ լինիլ , և ուսանիլ . և յայտ
սիկ անուշութ՚ե՛ն զարդանալ ։

Ընդ այսոցիկ ընորհեաց՝ և ընորհ է նա և զար
տաքին գործոց զօրութ՚իս , և զՀամ ետ վայե
լուն՚ի բազում արտաքին բարիս . ըստ որում
ընորհեալ է քեզ զերկինս երկնայնով , զօդս
օդայնով , զծով ծովայնով , և զերկիրս
երկրայնով . զորոց զվայելուն ունիս պար
զևօք խնամոյն , առողջութ՚է , յաջողութ՚է ,
և ձեռնհասութ՚է նր յամ կենդանական շարժ
մունս ներքինս՝ և արտաքինս . զի ամ կեամք ,
շարժիմք , և եմք . և առանց նր ոչինչ գոր
ծել կարեմք . ըստ այմ . գործ . ժՁ . 27 ։
Ա՛ստ ոչ հեռի էակ է յԵրուսաղէմէ՛ ՚ի ՀՆՁ .
զնՀ ոգնա կեամք , շարժիմք , և եմք ։ Ա՛յ ըստ այմ
փիլիպ . ը . 13 ։ Ա՛ՀՁ է , որ յաջողէ՛ ՚ինէզ գնա
Հրն , և զառանէն վտան Հաձոյն ։

Յուշ լեցի և յանձնեն՚ի զքեզ խնամոց
Հրեշտակի . ըստ այմ . ասղմոսի . ղ . 11 ։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ վասն քո պա-
հել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո ։ ՚Ի բա
զում իրեանց ընկալեալն զնեզ . զի զ երբէք հար-

և լուցկի ախտուն բոլորովին զգաճեալք ՚ի պէսպէս անառակ վարս թաւալելին . և այն պէս ՚ի գարշ աղտեղութիւնս ՚ի չարութիւն մեռեալք , զանդունդս դժոխոց ընտրին : Ա՛րդ՝ յայսպիսի անհնարին աղետս կորստեան մերոյ մարդասիրութիւն Հօրն երկնաւորի հայեցեալ՝ զթացաւ ՚ի վր՛ մեր . և ետ մեզ զիաձին որդին իւր փրկիչ : Ա՛յլ ՚ի խաւարէրէն և ՚ի նախատալից անօրէնութիւնն , որովք փրկեաց զմեզ , պարտիմք ըստեպ մտածել զևսեբիոն . և զայլ կսկծագին չարչարանսն . զՀեղումն արեան , և զկենդանատարսն մահն՝ ՚ի նա յաղագս փրկութիւն մարդկան ՚ի խորհրդեան մարդեղութիւն՝ զհաւատացեալս իւր իբրև խորհրդական մարմին լինքն իբրև ՚ի գլուխ յօդեալ միաւորեալ , զի նոր մարդ կացցեմք : Ա՛յս յայսպիսի կարգի ըմբռնս վարկաւ զանձն իւր զամենեղ զանսպարտ մատուցանել վ՛ր մեր իբրոցս անբաւ պարտեաց պարտաւորելոց՝ պարտատուն և պարտ . և այն ամ կրնաք վճարել իբրև նա՝ զանբաւ պարտս մերոյ անհնազանդութիւն , ո՛չ հարկաւ մատուցեալ զանձն . այլ կամաւ՝ ՚ի սիրոյ , և ՚ի հնազանդութիւն Հօրն երկնաւորի : Ա՛յ յայտ առաքար զայս յատեալն , յոհ . ժ՛ . 31 . զի ծանիցէ աշխարհ եղիցի սիրեմ զհայր . և որպէս պատուիրեաց ինձ հայր , այնպէս առնեմ . ծն արդ փութայցուք ասել : Ա՛յ այնպէս ՚ի կատարումն փրկութիւն մերոյ զանձն իւր իբրև ՚ի մէնջ ՚ի ծառայից ամենակատար ամենահաճոյ միանձնեալ պատարագ հնազանդութիւն մատուցեալ ՚ի խաչին առ ոտս հայր . ո՛չ միայն հաշտեցոյց զնա ընդ մեզ և ՚ի յաւիտենական դժոխոց դատապարտութիւն փրկեաց զմեզ . այլ և որդեգրութիւն շնորհօք ժառանգ արար փառաց նր , և ժառանգակից իւր :

Ա՛պա յարեաւ յերրորդում աւուր՝ արդարացուցանել զմեզ . ըստ : հռոմ . դ . 25 : Ա՛ստ նեցուկ վ՛ յանցանաց մերոց . և յարեաւ վասն զմեզ արդարացուցանելոյ : Ա՛յ համբարձեալ նովին մարմնով յերկինս՝ նստի ընդ աջմէ հոյ հօր , իբրև առ ՚ի մէնջ միանձնեալ պատարագ ունիլ զինքն առ հայր՝ լի ոտ բարուք և հաճոյիւք կատաց աստուածն . այս է , պատարագ պաշտման , և գոհութիւն . պատարագ քաւարար , հաշտարար , խաղաղարար , և ոտ բարեաց շնորհաց՝ և փրկութիւն ընդհանրական . ընդ այնմ , հռոմ . ը . 34 : Ա՛ն յո որ դատապարտանի , մանաւանդ նկ յարուցեալ էակ է . և ընդ աջմէ ոյ . որ և բարեխոս էակ է վ՛ մեր : Ա՛յդ՝ ոչ

ոչ էս ջարդ ղոմն չո : Ա՛յ վ՛ էծիկ և չարքիկ փնասոչ էս պոռ . և առ ոտն չոխեսցես ջաստիճն և ղվ՛շաղն : Ա՛յ ոտն ասէ . Օ գիւղ լերուտ . մ՛ արիմ մարհիցէ ղվ՛ ՚է գոչիկանցս յայսցանէ . ասէ Հեղ , վ՛ հրեշտակ նոցա յերկինս հանապազ պեսանեն զերես հոր եմոյ , որ յերկինս է . մատթ . ժ՛ . 10 :

Յաւարտիլ մտածումեն այս ոտ բարերարութեց՝ մտածելով զպատերախտութիւն քո , մի՛ ոք դիր այսմ բանի . զոր ասէ ոտ : Ա՛ղբէս ծնայ և բազբդացոյր . և նոքա զիս անարգեցին : եսայ . ա . 2 : Ա՛յ մարգարէն ասէ : Օ այդ պէս հպատուցանէք այդպէս . ո՛չ նա է հայրն՝ որ ստացաւ զքեզ , արար զքեզ , և հաստատեաց զքեզ : Ա՛յդ զոր զնծ որ ծնաւ զքեզ . մոռացար զքեզտիրեցն չո : ը . օրի . լը : Ա՛պաշաւեա ՚ի վ՛ զանցարարութեդ քո՝ սէգ յուշի ունելոյ զայս , թէ չայ ես ը ամի ստեղծեալ . և ջերմապէս զոհայիր զարար չարան բարերարութեդ նր . և անկեալ առաջի՝ նոմիրեա զքեզ բոլոր նրս . ը այմ . որ ասէ . երկնչ պոռ զնայսերն՝ հայսեր . և պէյն՝ այ . մատթ . լը . 21 : Ա՛յ ՚երն օգոստոնս ասէ . որ ստեղծ զքեզ ամբողջ . պահանջէ զքեզ ամբողջ : այլ մի՛ արտիր , թէ ոչնչ մնասցէ քեզ՝ որով ուրախ լինիս . զի տալով զքեզ նմա բոլոր , ժառանգես զբոլ քեզ և զնա բոլոր :

Ա՛րիւրորդ տասնեակն :

Յայսմիկ մարգնմք յուշի ունիլ զբարեբարութիւնն այ . ը պարգևմանն գերբնականս բարեաց , որով ատեպ ՚ի գոհութիւն , և ՚ի սէր նր ձգիմք ջնորհօք :

Ա՛յնպէս սիրեաց այ զաշխարհ , մինչև զորդին իւր միածին եպ . զի ամ որ հաւատայ ՚է նա՝ մ՛ կորիցէ . այլ ընկալցի կենդանս յաւիտենականս . յոհ . ը . 16 : Ա՛նառակ ծնաւ մէկ . որդի պոռնաւ մէկ . որոյ էշխանութիւն էր եղև՚է վ՛ ոտոյ էարդ . և անուան կոչեցաւ նմա հրեշտակ մեծի խորհրդոյ . այսինքն խորհրդակից՝ այ հոգ՝ էշխան՝ հայր հանդերձելոց աշխարհին . եսայ . ը . 6 : Ա՛ղբէր մարդոյ ոչ կարի պաշտօն առնուլ . այլ պաշտել . և պաշ զանձն էար փրկանս փոխանակ բազմաց : մատթ . ի . 28 : Ա՛պա մտածեա զշնորհն այ մեզ յետին ը շրջաւորութիւն կորուսելոցս՝ զմ՛ փրկիչ : Ա՛յ և այ ը զի զնչ արար մեզ քո . յորոց փրը կեաց . և ի՞ փրկեաց : Ա՛նզի յետ մեղայ նախահօրն , յորում ամենեքին մեղաք , որդիք մարդկան առ հասարակ անօրէնութ ՚ի մեղս յզացեալ , գերի այսոցն չարի , և բաժին յաւիտենական դժոխոց ծնանելին .

ղեին նոր մարդ խորհրդատուր. որոյ գլուխ է նոյն ինքն յիսուս. և մարմին է մի միայն ըստ կաթուղիկէ եկեղեցին. ուստի ասէ առաքեալն. ա. կորն. ժբ. 27։ Դուք մարմին ՟ի էք, և անդամք յանդրադարձ նոցա։ Եւ այսուհիկ ինքն մեր եղև, ոչ գլուխն է մարմնոյն. և մեք նոր եղաք, ոչ մարմինն համ անդամքն է գլխոյն։

Եւ ըստ կարգի այսմ անօրինութեանս իւրոյ՝ զնմա արդարութի՝ զոր դերազանց իսկութիւն կատարելոյ ՟ի կիրս խաչի մահու իւրոյ զո ըրեալ աւարտեաց, զայն համ իբրև գլուխ խորհրդատուր մարմնոյ իւրոյ, որոյ անդամք եմք մեք, մի մեր և զիտեալ կատարեաց։ Օ՜ի նա միշտ յուշի ունելով զայս, թէ մեզ տուեալ եղև ինքն յերկնաւոր հօրէ իւրմէ, և մեզ ծնաւ մարմնացեալ ՟ի ծոց կուսին. ըստ եսայ. թ. 6. Մանուկ ծնաւ մեզ, որդի տուաւ մեզ, զնմա գործս, և գկիրս չարչրանաց իւրոց ՟ի փառս ածութիւն և յօգուտ մեզ՝՟ի հնարս և յարդիւնս յաւիտենական ուղերձիդ առ հայր։ Ա՜ղ առաքեալն. եբր. ՟բ. 14. ասէ. բաժանորդք եղաք ՟ի։ Լա. ՟ա. կոր. ՟բ. 23. ասէ. Աղ՜ի ինէյեր է, դուք ՟ի՝ ՟ա այ։ Յայտ արարեալ թէ մեք քո եմք նմին, և քո մեր է բոլորովին. և այսպէս մեր են անապատ դանձք արդեամբ նոր. ոչ և հոգևոր հարսն ասէ. երդոց, է. 10. Լա եղբօրդրդոյ էմոյ, և աս իս դարձ նր։ Լա մեկնիչն ՟ի գէմն նր ասէ. Ա՜ղ եսնմա եմ, նոյնպէս և նա ըս ամի լինել ինձ, և զինքն բոլոր առ իս դարձուցանէ, ընդ զիս առատաձիր բարեաք՝ հնար՝ և պարգևաք։

Լա այսպէս զնմա զներքին և զարտաքին բա րեգործութիւնս մեր. յի, զապաշխարութիւնս, զպահս, զաղօթս, զհաւատս, զյոյս, զսէր, զարդարութիւն, զողորմութիւն, զխոնարհու թիւն, զհնազանդութիւն, զհամբերութիւն, զժուժկալութիւն, և զայլ համ պահպանուիս ածային պատուիրանոց. որք յանուն իւր կա տարին ՟ի մէնջ, նա ինքն լրութիւ համարդարութիւն իւրոյ լցացուցեալ, տեսակաւոր ըեալ, վայելչացուցեալ, և հաճոյացուցեալ ընծայ հօրն երկնաւորի, և այնպէս ընդու նելի լինին նմա։ Ա՜ղ առաքեալն. կող. ՟բ. 17. ասէ. Օ՜ամ ղոր և առնիցէք բանիւ և արդեամբ, զնմ յանուն տն յի արասջիք։ Լա ոչ միայն զլրումն համ գործոց բարեաց ՟ի լր րութիւ անսխինր ընդունիմք. այլ և սկիզբն և յառաջացումն նոյ՝ ՟ի նմանէ, և նովաւ, և ոչ առանց նր լինին՝ ՟ի մեզ. ոչ այսմ մոր

զա-

առե՛ք զՀոգւոյ սրբոյ եւ զկենդանի ջրէն սրբոյ։ Ա՛յդ յայտնի է ամենայն հաւատացելոց եւ ամենայն խորհուրդն հաղորդութեան, զոր ընդունիմք մեք յիւրաքանչիւր պատարագի, ի միջի մատուցանելի՛ն ի մէնջ այդ հօր պատարագ պաշտման գոհացողական, քաւչական, եւ ամբարեաց ընդունողական։

Ա՛տածեա՛ եւ զտո՛ւչդ հոգւոյն սքանչելն արիւնեան պարգեւօք նո՛ր, եւ արդարացուցիչ ընծայիւք, որ է հաղորդութիւն իմն ածելոյն քնար, եւ օրհնեցուցիչ այդ հօր։ Ո՛չ հեղեալ աւազխառն ունայնականս. եւ գնեցգործակն ընծայիս ընդիմանալոյ մեզաց, եւ՝ի գործ ածելոյ զունայնական ընծայս, եւ զառաքինուն։ Ո՛ զարի խորհրդոյ ընչացն, եւ զ զարի խըղձի՝ մտաց ազգացն։ Ո՛ ոգւոյն հոգեւոր գիտելեաց առ փրկութի՛ն, եւ զհամառօտ բովանդակութի՛ն իրաց փրկութե՛ն՝ի հայե ցողութի՛ն. զոր օրըստօրէ նորոգ մտաբերութի՛ն հարկաւոր է մեզ խոկալ։

Ա՛յս առ քաջ խմացումն, թէ մինչչեւ ընծայեալ էր մեզ զայսոսիկ ընծայս, որպիսի եւ որչափ գաղջ եւ վատթար էր հոգին մեր առաջի նո՛ր, եւ հրեշտակաց. տե՛ս զօրինակն՝ զոր ո՛րպէս եղեւիւրէ առեալ յա՛յդ ցուցանէ մեզ առելով։ Ա՛յսպէս ասէ պարոնայի՛ որ. արմատ ո՛ւ ծնունդ յերկրէ չանանացաւոյ. հայր ո՛ւ ամօթիպայի, եւ մայր ո՛ւ հեպազի։ ։ Ա՛նէծեալ լինիցէ ընդ երեսս դալկին վասն խոտորնակ նմանութեան ոչ յաւուրն ծնանդ։ Ա՛յնպէս ասե՛ ո՛ւ, եւ պետ արեւամբ խանձաւել։ ։ եւ էր մերկ եւ խայտառակ ։ ։ ։ պարածեցի զընձա՛ս իմ՛ի վե՛ր ո՛ւ, եւ ծածկեցի զնայարատակո՛ւթիս ո ։ ։ ։ Ա՛յս լուսոյն զչեզ ջուրբ, եւ սրբեցի զչեզ յարբենի՛ն ո՛ւմէ։ Ա՛յս օծի զչեզ իւղով, եւ զգեցոյցի զչեզ պէսպէս. եւ ոտքդ չեզ երկնագոյն, եւ ա՛ծի ընդ ձի՛ ո՛ զբեհեզ, եւ արկի զչեզ անդրա՛ս։ Ա՛յս եղէ ապրանքանո՛ւ՛ի յեզո՛ ո՛ւ, եւ չառաւանդեսի՛ի պարանոց ո՛ւ. եղէ չեզ գինդս, եւ փորձատանգիս ո՛ւ յանկնջ ո՛ւ. եւ պակ պարծանաց՛ի զլուխ ո՛ւ ։ ։ ։ Ա՛յս կերեր նաշխ եւ իւղ եւ մեղր. եւ եղեր գեղեցկեայ յոյժ յոյժ ։ ։ ։ զի էր կատարեալ վայելչութի՛ն գեղոյ ո՛ւ, զոր յօրինեցի՛ն վե՛ր ո՛ւ։ եզեկ. ԺԶ. 3։ Ո՛րպէս ասէ՛ եթէ ըստ օրինակին ըստ այսմիկ մինչ դեռ տակաւին էաք եւ այնչափ տխեղծ, զոր տակաւին էաք եւ այնչափ տխեղծ, զոր ստացաւ զմեզ մանկամտեամբ խաչի յիւր ընտանեաս, եւ այնչափ հնոցիւ գերապանծ արարեալ, հրեշտակաց հարցոյ հաւատարեաց, օրչափ ևս այժմ ոչ է՛ի փառս իւր, ընդհանայ առաքեալ ցուցանել՛ի մեզ զընծայս եւ զողորմութիւր։

Ա՛յդ ոչ ասեմ զայս ինչ, զի ոչ ունիցիմք զայդ ինչ ընծայել, զի ամենայն ինչ ունիցի՛մք ի նմանէ, եւ ամենայն ինչ ընդ նմա՛ է, եւ ամենայն ինչ ընդ նմա՛ է, եւ ամենայն ինչ ընդ նմա՛ է։ Ա՛յդ ոչ ասեմ զայս ինչ, զի ոչ ունիցիմք զայդ ինչ ընծայել, զի ամենայն ինչ ունիցի՛մք ի նմանէ

միւսն ի զրկիլ յայսմանէ, և արկանիլ ընդ աստանայի՝ ի գեհեանն անշէջ՝ թէ զքնոտ թէ վարուց մերոց անփոյթ եղեալ, ՚ի ըստուգանութենէ կարգի հնարհայն մեղայրէ։ Օ այսց երկուց վիճակաց զյաւիտենականն թէն երանուհին Թերեզիա յօգուտ ժամուն աւուրն խորհեալ յառանձնութենէ, ասէր և կրկներ զբառս զայսոսիկ. ՚ի յաւիտեան, ՚ի յաւիտեան. միշտ, միշտ. ոչ երբեք, ոչ երբեք։ Եւ այսոցիկ հնարհօք ետն յաղթեալ թուրքն և անհոգութենէ՝ ջերմապէս յառաջ ընթանայր ՚ի բաց վարս իւր։ Բայց եղուկ մեզ որք զոգիս մեր ՚ի զբաղումն անցաւորաց ընկղմեալ՝ անփոյթ եմք խոկմամբ այն յաւիտենական վիճակացն՝ զվարս մեր առ յաւիտենական կենաց վիճակն ուղղել. և այսպէս կուրծք առ վիճակն յաւիտենական մահուն ընթանամք. և ոչ խմանամք։

Ասածեա երկրորդ, և ստուգելով սուկայ. զի այս անհոգութենի յայն շնճարումն արկիել է զմեզ, որով թեպէտ և ոչ ներգործութենէ բանի, բայց գործածութենէ վարուց մերոց իբրև մեծ ինչ և պատուական համարիմք զմեզ առ աճ. և այնպէս ՚ի բանէ յայսմանէ՝ որ գրեալ է, թէ աճ զանհոգացեալս լբանի, ոչ երկնչիմք. և ոչ ստեպ հոգևառ կրթութենէ յաշ առնեմք մեզ, թէ ոչ ինքնին հաք մեք այսպիսի ինչ՝ որպիսի ինչ առանեմք զմեզ. և ոչ եմք սիրասիս ձեր անձանց մերոց։ Ա յլ գոյ աճ յաւիտենից՝ առաքիչ ամի. յորմէ եմք ստեղծեալ. և միշտ նուաւա կեանք, շարժիմք, խորհիմք, խոսիմք, և գործեմք։ Եւ նա ինքն միայն է սիրասիս ձեր մեր, և համօրէն այլ ամառաքարածոց։ Որ առաւիկ նախանձայուզութենէ փառաց ձերոյ ասէ. եսայ. խլ. 8. ես տէր աճ, այս է անուն իմ. պիտոս իմ այլոյ ոչ պաց։ Եւ երեմ. լե. 23. ասէ. Ո՛ պարծեսցի ի՞նասունն չէնասուածի է՞ր. . . . այլ յայն պարծեսցի՝ որ պարծին, իմանալ՝ և ճանաչել զիս, թէ ես եմ տէր. որ առնեմ ողորմութիւն՝ և զարդարութիւն՝ ի վերայ երկրի. և՝ ի նոսին են հաճոյ իմ։ Օ այս բան, իմանալ և ճանաչել զիս, թէ ես եմ տէր. յորժ բազում անգամ կրկնէ յայս գիր, և յերեմիայէ լինին։ Եւ ցուցանէ, թէ կամի՝ զի ամ մարդկեղէն արարածք գործու նեայ ճանաչմամբ ճանաչելով զծայրագոյն ողորմութիւն տէրութենէ իւրոյ՝ և զսիրական անդաստին ոչնչուն իւրեանց՝ հպատակեցեն զինքեանս յամի և ըստ ամի հաճոյից մեծ վայելչութենէ տէրութենէ իւրոյ. որով՝ ի յուզղու-

նէր։ Յուշ լինի քեզ յոմեսի զերեզիկ նահատակն Նախագուշակն փրկչին մերոյ. և տես թէ նա յետ հաստատելոյն փառաց, որ պիտի գնալ յայտնեաց զինքն եղբարցն իւրոց, որք ինատապարտք լեալ էին նմա. և որչափ խնամն և բարերարութիւն արար նոցա, և ընտանեացն ամենեցուն։

Ասէ տէրն կիպրիանոս, թէ տէրն մեր յետ յարութենէ իւրոյ բացեալ եղիտ զծակս խոցածոց իւրոց՝ ծանուցանել մեզ, թէ մինչ նացին այնոքիկ մեզ իբրև աղբիւրք բղխիչք զանձուց հնարհայ. և բղխեն մեծագոյն առատութենէ, և ոչ երբեք կարեն ցամաքիլ. Այո և ոմն ՚ի հարց առ բանս այս երգոյն։ Ձեռս նք ճախարակիցայ ոսկեղենս՝ լցեալ ակամբ խարշլայ։ ասէ. ձեռք նորա լի են ակամբք պատուականօք, որք քանզի են ծակոտեալք, թափին պարգևք, և հնարհք նք՚ի մեզ։ Եւ ի՞ այսր ամի անկեալ առաքի նք ջերմ սիրով գոհութենէ մատս, և նուիրեալ զքեզ նմա ըստ ամի։

Հինգերորդ Պատմութիւն։

Ի վերայ խորհելոցն ինչ. որք հնարհօք ներգործեն ՚ի հոգիս մեր զերկիւղն սէր.

Ա՛րդեօք գիտայ հայր՚ե վէ որդուոյ էարոյ. այնպէս փը նատայե ՚ար յերկիւղածս էար. սաղ. ճ՚ք. 13։ Եւ յո՞ հանգեայցէ՝ երնէ ոչ՚ե հեղ՝ և՝ ե խոնարհ. և որ դողայ՚ե բանիդ իմոյ. եսայ. կզ. 2։ Յերկիւղէ դատմէ յղայեալ երկնեցայ. և ծնաւ կնոգի փրկութե. եսայ. խզ. 18։

Պատասխան նախ, զի ասէ տէրն մեր։ Օ՞ինչ օգուտ է մարդոյ. ևէ զաշխարհս ամ՝ շահեսցի. և զանձն էար փոխեսցէ. մատթ. ժզ. 26։ Ա՛յսոցիկ բանիւ խելամուտ լինելիք, թէ ՚ի վեր քան զամենայն գործ փութոյ ոչ գոյ մեզ այլ՝ քան մտադիւր իմացողութե՚ի մտի ունել միշտ, թէ ստեղծուածք ոչ եմք մեք. որ զմեզ ՚ի կեանս յայս հնարհօք և պատուիրանօք առ ըստանելոյն ենք ընթանալի կենաց իւրոյ ե կարգել։ Բայց ըստ ազատ անձնիշխանութե մերոյ ՚ի մէջ երկուց, յօ կենաց և մահու վիճակաց ե եղեալ. ըստ այսմ. եկղես. ժե. 18. առաջի մարդոյ կեանք, և մահ. որ հաճոյացչէ, պացի նմա։ Օ ի միւն այսց վիճակաց ե վերածիլ ՚ի վայելչութն ածուած ըստ այ փառաց, եթէ զկեանս մեր առաջի՚ կայ՝ ՚ի կարդի հնարհայն վճարեցուք։ Եւ

տակիեալ, յայնս աւուրսն ։ ասէրով ։ ես վնիկս
գծոխոց աղաղակելիցիրդ ըզդեղ, ղէրէ գրան ծանոյց
Աստէղ ձգնաբիս ած զնծդ կենդանեաց, ես տեսելոց
Աստածեա չորրորդ զևս ահաւոր քանս, և
զդարձս երևելի իրոք արարեալս յոյ ։ Աղ-
եթէ հիացմամբ իմն ըս միտս լինիցիս, թէ
զինարդ ած ի վերոյդրեալ ակնիս ստեղծ-
ուածս իւր ի մանաւոր իմն ենթարկութիւ
տրութեան իւրոյ վրիպեալն՝ ոչ անխոյեաց,
այլ այնպէս ասասիկ պատուհասիւք պատ-
ժեաց ։ Ասուրք ի միտ առ զայս ։ զի ամ
լսացական արարածոցն ոյ ծայրագոյն հաս
կաւոր ուղղութիւն է այս ։ ոյ գործեանեայ
Ձանաչմամբ Ձանաչել, թէ նա միայն է որ ։
և այնպէս ամ Ձանութիւք կամաց ենթար-
կիլ նմա ։ առանց որոյ արչափ և ակնիւք մե
ծամեծք և քաղցումք լցեն, իբրև ոչինչ են
նմա ։ ըմ, եսայ ։ ղ ։ 15 ։ Աղ հեղնանոտ իբրև
պէսիել ի ղուշէ էն, ես իբրև պէսոտ ի էշուց կա
մարեցան ։ ասիբրև շնիտ ի բերանոյ գանարեացն ։
Աչ յաւելու ։ Աղ հեղնանոտ ոչինչ էն ։ և յոյինչ
գանարեցան նա ։ արդ՝ ոմ նմանեցուցէ պիր ։ Աչ
դու անձն իմ երդդ երկրի՝ այդպիսի անել-
կիւղ ստուգանաօղ՝ և անհոգ վարուդք ան-
խոյելի իմն գանարես զքեզ նմա ։ ոչ զար
գուրելի շռնարութիւս ։ Այլ արդ՝ ոնգ զի
և ևս ստուգադոյն ծանիցես զմեծուն ինքն
իշխան տրութեան ոյ՝ և զանպիտանութիւն
մեր նմա, մտածեա զայս, թէ քանի բիս-
բատորաց նախնի դարուն ոչ չնորհեաց ած
զկռչումն ի հաւատս փրկչին, առանց որոյ
չիք փրկութիւն ։ Աչ յետ այսորիկ ողբան ես
քաղմոց սկսեալ ստ ժամանակօք արբահա
մու մինչև ի քարոզութիւնն առաքելոց՝ յոր
նաթիս ազգաց մարդկան Թոյլ էտ անօ-
րէն կռապաշտութիւնք ի պէսպէս անտառակ
խայտառակ վարս Թաւալիլ ։ և այնպէս
մեռեալ զանդունդս գժոխոց ընուլ ։ Աչ յորք
ըսհասին սկսեալ՝ զոյլ ամ ազգաք զանց ա
րարեալ, զմի միայն ազգ ի զաւակէ նոր սե-
րեալ՝ հաս յիւր ժողովուրդ ։ Աակայն և
յայնմ ժողովրդենէ սակաւս ընկալաս ի հա
ւատ միածնի իւրոյ քարոզութիւնք նոր՝ և աշա
կերտացն ։ ըմ, եսայ ։ Ճ ։ 22 ։ Աչ ինչ ե-
ղիցի ծողովուրդ իմ իբրև ղաւազ ծովու, սակաւ
ինչ դնացորդք գնասցեն ի նոցանէ ։ զի բան ի կատարած
և կամառօտ արդարութիւք ։ զբանն կամառօտ արա-
ցե որ ղօրութիւնդ ընդ ամ տիեղերս ։ Աչ զ ահաւոր
մեծանձնութիւն և անչափ պատուհասանու-
թիւն ածութիւն ։ ոչ սակայն և միանգամայն
արդարակորով ընտրութիւս նոր ։ Աչ դու-
մա-

ղութիւնք և ի ձգմարտութիւնք հաստատեալ՝
կիցցեն ի յաւիտեան ։ ասպա թէ ոչ, կորչ
ցին զկորուստն յաւիտենական ։
Աստածեա երրորդ, զի զայս նախնիացոզուն
փոյթ ածուն լուրոյ ի սկզբանէ իսկ ստեղծ-
ման ցի ի գործ կաճ ած ի վեր աջինն հրեշ
տակին՝ և առաջին մարդոյն, յորժամ յղիգա
նանցաուանելոյ նոյ զկենդարկութիւք, որ սուզ
հինչ բացատրեցաւ, ի բաց ընկեց զնոսա ի
պետական պերձութիւք, և յերեսաց իւրոց ։
և փոխանակ նոյ զկռնարհն բարձրացոյց ։
ըմ այնմ ։ ղուկ ։ ա ։ 51 ։ ցրուեաց պամբարա
ասնս մտաց սրտից նոցանէ ։ և բարձրացոյց կռո-
նարհս ։ Օ ի միածնի որդւոյ իւրում զմարդ
կութիւն զդեցուցեալ ի զարմի դաւթի, լսե-
լիս հաստատեաց նմա հնազանդութիւք զամ
հաճոյս ածուն կատարել ։ ոնգ և անուամբ
դաւթի ասաց վա նոր, գործ ։ ժք ։ 22 ։
գիտ զբանիկ որդի յեսսեայ այր քոյ արդ ես ոմա,
որ արասցէ զամ կնամս իմ ։ Աչ ասէ նա ասաց,
ոմարկ ։ ա ։ 12 ։ դուա ես որդի ես ամբեկիր ։ ընդ ոեկ
հաճեցայ ։ Աչ յետոյ ։ մատթ ։ ժէ ։ 5 ։ ասէ
աշակերտեանս նոր ասաց վա նոր ։ դա է որդի
իմ ամբեկիր, ընդ որ հաճեցայ ։ դմա լսեցարուք ։ Օ ի
նա ի սկզբանէ իսկ գոլոյ իւրոյ նա մարդ-
կութիւն յաղի բան ոմի զանձն իւր հաճոյից
ածայնն արուեստ հօրն երկնաւորի հնա-
զանդութիւք ենթարկեալ մինչև ի մահ խա
չի, եղև փրկիչ աղգի մարդկան, և գլուխ
ամ ընտրելոց ի մարդկանէ ։ միանգա-
մայն և իշխան ի վեր ամ պետութեացն երկ
նից, և երկրի ։ ոնգ և ասաց մատթ ։ իը ։
18 ։ տուաւ ինձ ամ իշխանութիւն յերկինս՝ և յերկ
րի ։ Աչ ի ասիցես, թէ զայս իշխանութիւն
ածութիւք միայն ուներ իւր սեահական ։
Վանզի նաև ի մարդկութիւնն արդեամբ
հնազանդութիւն ստացաւ զայն ։ ըմ այնմ,
փիլիպ ։ բ ։ 8 ։ խոնարհեցոյց զանձն լեալ հնազանդ
մանուչափ և մահու խաչի ։ վնոյ և ած զնա առաւել
բարձրացոյց ։ և ընդրհեաց նմա անուն, որ ի վեր ք
ամն զամ անուն ։ զի յանուն յիսուսի ամ ծունր կրկնեսցի
ոչ երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց, և սանդարամետից
նաց ։ և ամ լեզու խոստովան լիցի, ևս տր յիսուսի
քրիստոս ի փառս հաւր ։ Աչ զայս, յոր խաչիւ կատարեցին
որդւոյն նոյ զկերոյ գրեալսն, և զաշխարհն
նոր զիշխանութիւնն ստանապայն, և զհնա-
զանդութիւնն ամենայնի ։ և զհնազանդ,
և զգործոյց նախանձ ամենակալ հօրն ամե
նայնի ։ ոնգ զի այսուիկ առաւել յուցցի,
թէ ինքն միայն է տեր ած ։ Ասրպես քահա-
նայն ի պատարագամատոյց աղօթիւն զիջը
կագործ ամօրինութիւնս փրկչին մերոյ յիշա

մացեալ զայս՝ դեռևս պատուհական համա
բիս զքեզ առ ՚ած . և ապշութիւն լինի յանկո
ղութեն ընկղմեալ ո՛չ երկնչիս . և ոչ զարթ
նուս ՚ի քնոյեալ զանս զայս , և զվարս քո .
զնաքրդ ոչ լիշես՝զոր ասէ արդարն յոբ . թ.
28 . պատհառեի յամ գործոց էմոց , գերապահել՝ ընչ
ոչ խնայես յանցուացելոյն ։ Այս զոր ասէ հոգին
սրբ , առակաց . ժա . 31 . եթէ արդարն հատիս
երեցես . խակ մեղաւորն և ամբարելոն ուր երևեսցի։

Պատճեա հինգերդ՝զայս հաւատոյ քան,
զի եթէ և դու ըս հարցանելոյն միոյ յաշա
կերտացն՝ասասցես առ փրկիչն մեր յս . պր
երեք ասիաւթ էին՝ուր ապրելոյ էին ։ յայտ է թէ
և քեզ զնոյն ասէ , զոր ասաց նմա . Քանայա
ղաւթ , ասէ , տպանել ընդ դռուանն նեղ . ասեմ չեզ.
զի բազումք խնդրեսցեն մտանել , և ո՛չ կարասցեն.
յորմէ հետե մտցէ պանուաքերն և փակեսցէ դրուան ։
ղուկ . ժգ . 23 ։ Այս այսմ յայտնի է պատ
ճառն . զի հարկ է փրկելեացն գոլ՝ի քո յս ,
և կերպարանակից լինել նմա կենաց . ոչ և
սիրելն աշակերտն նր ասէ . ա . յով . գ . 6.
Որ ասէ՝ ի նմա բնակիլ , յն գոլ՝ի քո յս , այնպէս
պարտ գնալ՝ որպէս և նայն գնաց ։ Խակ թէ նա
ոյզ գնաց , յուցանէ առաքեալն , երբ . ժգ .
2 . Հայեցարո՛ ասէ , ՚ի զօրափլուխն հաւատոյ՝ և
՚ի կապարելն յն . որ փոխանակ մխիթարուելն՝ որ նմա
առաքն հայր , յանչն էառ վախ . արիմաթիացի պա
ման . նապատ ընդալնգ անհատոյն այ . աղէ ածէ՛ գնգ
պատ ։ Այս առ հռովմայեցիս . գ . 17 . ասէ . եթէ
չարչարանացն էդորդ լինիցիմ՛ , ապա և փառացն ։ Այս
դու անձն իմ՝ ողորմելի , զբանս զայսոսիկ
բազմ անգամ լուեալ՝ զոր ամ խոյս տալով՛ ի
կցորդութենէ կրից խաչին , ըս լայնն ընձա
նաս . և իբ աներկևան համարիս զփրկու
թեքդ ։

Պատճեա վեցերորդ . զի զայս , թէ ած
հայր՝զհաչիւ միածնի իւրոյ փրկելիսն՝ստու
գիւ կրիւք նեղութեց փորձելով փրկէ , և
թէ զսակաւս իբր յանհամար բազմութէ
մարդկան առնու ՚ի փրկուէ , ահա՛ ի մար
գարէսն զաքարիայէս . գլ . ժգ . 7 . կան
խաւ ծանոյց . զոր տուն առ տուն յառաջ

բերեալ քացատրեացուք ։

Քան ։ Օ արնէր ած ՚ի վէր հովհան էմոյ . . . .
ասէ տէր ամենակալ . հարէց զհովիւն . և ցրուեսցին
խոզինդն ։

Ընդ ։ Սրոմէ նշանակի բաժակն չարչարա
նաց խաչն և մահու . զոր հայրն երկնաւոր
ետ նախ որդոյ իւրում ըմպել վ՚ը փրկու
թէ մերոյ ։ Խակ ցրուիլն խաշանց՝ ե թո
ղուլն աշակերտաց զքո՛ ի չարչարանն , և
ի փախչիլ ։

Քան ։ Այս գարչուսցէ զիեան էմ՚ի վէր հովհան ։
Ընդ ։ Այսոհիկ խնայն ասել , թէ չետ ըմ
պելոյ որդւոյ իմոյ զբաժակն խաչի , մատու
ցանեմ զայս և աշակերտաց նր՚ի դէպ ժա
մանակի՛ ի լրումն արդեանց հովհանան
գործոց իւրաքանչիւր նոյ՛ի վէր ոչխարաց որդ
ւոյ իմոյ . և այս յայտնապէս եղև , զի և նր
պետես չարչարանաք մարտիրոսուէթ կա
տարեցան ։

Քան ։ Այս եղէցի յաւուր յայնմիկ՝ ասէ տր . եր
կու մասունս՛ ի նմա ապաքենացին՝ և պահեսցին .
և երրորդն մնասցէ՛ ի նմա ։

Ընդ ։ Այս ո՛չ իմանալ ասացեալ վ՚ը աշա
կերտացն , և այնց որք հետևօղք եղեն նոյ .
որք և չարչարանաք մարտիրոսուէթ կատա
րեցան ՚ի քո . այլ առհասարակ ՚ի վէր հաւա
տացեալ ժողովրդեան . որոյ բազմութիւն ո՛չ
այնպէս միշտ բովանդակ մնաց , կամ մնաս
ցէ հաւատով և սիրով՛ ի քո յն՝ և փրկեսցի .
այլ ասի իբրև երեք բաժին եղեալ , երկու
մասանց չափ յամպարշտութէ փոխեացին .
և այսպէս հոգւով մեռեալք պակասեցին։
Ակնք՝ մահուչափ մեղաց գործովք միայն .
և կեանք՝ անհատուէթ՝ միանգամայն և
անօրէն գործովք սատակեալք , կորնչեն .
և երրորդ մասն միայն սրահեսցի ՚ի քո յն։

Աստի ասէ ։

Քան ։ Այս երրորդն մնասցէ ՚ի նմա ։ Այս անցու
ցեց չերրորդ մասն ընդ հուր . և ջեռուսցէ զնո
սա , որպէս ջեռնու արծաթ . և փորձեցէ զնոսա , որ
պէս փորձէ ոսկի ։ Այս հարցասցէ զանուն էմ . և ես
լսեցայց նմա . և ասացէ , ժողովուրդ իմ է սա . և նա
ասասցէ . տր ած իմ ես դու ։

Ընդ ։ Այսոհիկ ուսնիլք ՚ի միտ առնուլ ,
թէ այն երրորդն , զորմէ ասաց . թէ մնաս
ցէ , ո՛չ առանց փորձուէթեց մնայ ՚ի քո՛ և
փրկի . այլ՚ի պէսպէս վիշտս՝ ՚ի նեղուէթիս՝
և ՚ի տառապանս նեղչին և յարտաքինս
նուաճեալ , խոնարհուէթ և երկայնմտուե
թէ համբերելով խոսաւ , իբրև զարծաթ
լնտիր՝ և իբրև զոսկի հնոյ փորձեալ , ընդ
նեղի լինի մեծ վայելչուէթ ածուէթեն , և
այնպէս փրկի ։

Խակ արդ՝ թէ փորձէ ած զիւրսն զանազան
եղանակաւ , ստուգի և այլ բազում վկայու
թէ սր գրոց ։ ՚Ի նանզի փորձեաց զաբրա
համ հրամայելով նմա զորդին իւր սիրելի
զնահակ ողջակէզ մատուցանել . և՚ի ձը
գելն զձեռս իւր՚ի կատարումն հրամանացն
ասաց ցնա . այժմ գիպոպ , ըն երկիւղած ես դու
ած .

ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ

Յաղագս հարկաւորութեան, և բազում օգտութեան մուաւորական աղօթից։

Գլուխ · ա ։

Թէպէտ զի ծանիցի, թէ ինչ[ափ] հարկաւոր է ածախազան վարքն առ յաւիտենական փրկութեան մարդոյ, և առ անձուկ բնտանութիւնն առ ածն, պիտոյ է բարւոք ի միտ առնուլ զերկուս ածայինս բանս։ Նախ՝ զայն, որ ասէ ի գիրս իմաստ · ի · 28 · Ահ տէր աբէր ածն · բայց պէտք՝ որ ընդ իմաստութեան ելցէ։ Երկրորդ՝ զայն, որ ասէ ի գիրս յօրգայ · լիբ · 20 · Ասէ իմաստութիւն ուսոյն գիտաս · · · · զողջեալ է ի մարդկանէ · և ի ներքնոյ երկնից ծածկեցաս · · · · և ոչ գիտեն զբեզ ընծայեցոյց աշխատասիրն նը · գոնէ ինձն պաշտութիւն է իմաստութիւն։

Յորոց քանիցն քաջայայտ է, թէ ոչ զոք սիրել ածն՝ քայց զայն որ ըստ իմաստութեան կեցցէ, նոյնպէս ոչ զոք սիրել ածն, քայց զայն՝ որ ըստ ածպաշտութեան կեցցէ։ Պա յոյժ հարկաւոր է մեզ զածպաշտութիւն վարս ունել գործածութիւն · որ է վարք ըստ ասելի բանի՝ և առ ածն սրբեալ, ուղղեալ, և կարդեալ։

Եւ ի վարս հարց գրեալ է · Թէ ասաց Հայրն անտես ցՀայրն պիտին, Թէ ոչ ես մեծ առաքինուն մարդոյ · զի միշտ Թուէս ցեր զյանցանս իւր · և դիպեր առաջի ոչ · և միանգամ փորձուէց մինչև յօրն յետին որոշմանն ընծայ · զի ոչոք յանփորձից կարասցէ մնանել յարքայութենն ոչ։

ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ

Յաղագս հարկաւորութեան, և բազում օգտութեան մուաւորական աղօթից։

Գլուխ · ա ։

Թէ պիտոյ է ածապաշտն աղօթիւն իւրում հաւատոյ և գործոյ ածապաշտ վարուց ասպատոն, և ի որպէս կանոնաւոր յայլ պետից աղօթիցն ։

Զպատճառէ զի ծանիցի, թէ ոչ[ափ] հարկաւոր է ածապաշտ վարքն առ յաւիտենական փրկութեն մարդոյ, և առ անձուկ բնտանութիւնն առ ածն, պիտոյ է բարւոք ի միտ առնուլ զերկուս ածայինս բանս։ Նախ՝ զայն, որ ասէ ի գիրս իմաստ · ի · 28 · Ահ տէր աբէր ածն · բայց պէտք՝ որ ընդ իմաստութեան ելցէ։ Երկրորդ՝ զայն, որ ասէ ի գիրս յօրգայ · լիբ · 20 · Ասէ իմաստութիւն ուսոյն գիտաս · · · · զողջեալ է ի մարդկանէ · և ի ներքնոյ երկնից ծածկեցաս · · · · և ոչ գիտեն զբեզ ընծայեցոյց աշխատասիրն նը · գոնէ ինձն պաշտութիւն է իմաստութիւն։

Յորոց քանիցն քաջայայտ է, թէ ոչ զոք սիրել ածն՝ քայց զայն որ ըստ իմաստութեան կեցցէ, նոյնպէս ոչ զոք սիրել ածն, քայց զայն՝ որ ըստ ածպաշտութեան կեցցէ։ Պա յոյժ հարկաւոր է մեզ զածպաշտութիւն վարս ունել գործածութիւն · որ է վարք ըստ ասելի բանի՝ և առ ածն սրբեալ, ուղղեալ, և կարդեալ։

Եւ ի վարս հարց գրեալ է · Թէ ասաց Հայրն անտես ցՀայրն պիտին, Թէ ոչ ես մեծ առաքինուն մարդոյ · զի միշտ Թուէս ցեր զյանցանս իւր · և դիպեր առաջի ոչ · և միանգամ փորձուէց մինչև յօրն յետին որոշմանն ընծայ · զի ոչոք յանփորձից կարասցէ մնանել յարքայութենն ոչ։

ձայ · որպէս պատմի ծննդոց · լիբ · 1 · Փոր ձեաց և ծնոբ · ոչ յայտ ե՛ի գիրս նը · Փոր ձեաց և ժժողովուրդ իւր զինել · ոչ ցուցանէ · ընդ · օրինն · ընդ · 2 · Ելիցեսցես գամ ճանապարհն, որ եածն գնեզ ոբ գամս ծառատուն ընդ ապարանն, գի լսիցեզ գնեզ և ճանապէն, գի լսիցեզ ի յայնէ ե՛ արտ · և ընդ ապարանն գնեզ ոչ · և աղաչեզ գնեզ և ոչ լսիցեզ գնեզ · և ես ոչ · և ոչ լսիցեզ գնեզ · և ես ոչ · և ոչ լսիցեզ գնեզ · և ես ոչ ·

նացոյց զնոճ , յայտնի տեսանէ զինքն աղ-
ժանի ամ վշտաց և պատժոց ։ Որ մտածէ
զկարճութիւն մարդկային կենաց , և զտկա-
րութիւն նը . միանգամայն և զանցաւորութիւն
կենցաղոյս . և թէ ոչ ամ լինչ մնհոմամբ
վերջանայ ըստ կենաց նորին . ըստ այնմ , եսայ .
խ . ց . ձայն՝ որ ասէ , գոչեա ։ Եւ ասեմ , ընդ-
գոչեցից ։ Եւ ասէ . գոչիջիր , ամ մարդն խոտ է . Եւ
ամ գեղ մարդոյ իբրեւ ղծաղիկ խոտոյ . ցամաքե-
ցաւ խոտն . Եւ ընկաճեցաւ ծաղիկ նը . . . Եւ բան
որն Տեառն յաւիտեան ։ Նոյնպես սաղմոսի . ճիբ . 15 .
Ա՛ստղոյ որպէս խոտոյ են աւուրք նը . որպէս ծաղիկ
վայրի այնպէս ծաղիկ ։ ընկէ ի նմա հոգի . Եւ ոչ կէ
Եւ ոչ նա երկնի տեղի նորա ։ եթէ զայսոսիկ
ստուգութիւն կալցի ի մտի , և ոչ աղաչա-
ղեսցէ , տեսանէ՝ զի ոչ այլ ինչ են կեանք մարդ-
ոյ , եթէ ոչ ձրագ . որ վառեալ միշտ
ապառէ զինքն . և որչափ առաւել վառի ,
այնչափ շուտով պակասի ։

Ա՛ղէն բեռնաւորեսս յուսացանել իւրեանց , թէ
առ կատարելութենէն առաքինական վարուց
ոչ է պարտ թուլացեալ ելանել , այլ քայլփո-
սել . ոչ ոք յանկարծ լինի ծայրագոյն . զի ոչ ընդ
չերեկ , այլ ելանելով ըմբռնի գլուխ սանդղին ։
Ա՛յդ՝ երթալն և ելանելն առ կատարելու-
թիւն լինին երկու ոտիւքս այսոքիւք . այն մտա-
ծութիւք և աղօթիւք . զի մտածութենէն ու-
սուցանէ , թէ զինչ իցի պակաս . և աղօթքն
ընդունի՝ զի մի պակասեացի . մտածութիւն
ցուցանէ զձանապարհն . իսկ աղօթքն հա-
ստուցանէ անդ՝ ուր ցանկամբ երթալ . այլ
և մտածութիւք իմանամբ զմերձեալ վտանգն .
և աղօթիւք զերծանիմք ։ Սատանայ ջա-
նայ խափանել զմարդն յայսպիսի մտածու-
թիւ . քանզի գիտէ , զի թէ արասցէ զայս
պիսի մտածութիւն , լինի նմա այն սանձ .
որով խորշի ի մեղաց . և լինի ջերմեռանդ
առ պաշտօնն իւր ։ Յորժամ կայան փղշտա-
ցիք զաստիճան , առաջին գնաստն՝ զոր արա-
րին նմա , եղև այս . զկանխէն զայս նը զեր
կասին ։ Օ այս քանայ և զնա առնել մարդոյ .
զի որովհետև ոչ կարէ բառնալ զհաստատն .
քանայ՝ զի մի խոկայցէ զոր հաստատայ . այլ
այնպէս հաստատացէ . ոչ թէ ոչ հաստատէր .
և եղիցի նմ այն որ գրեալն է . եսայ . իբ . 9 .
ընկալարկիչ , և ոչ կամիլն . և պեսանելով պես
ջիչ , և ոչ գիտալիչ ։ Ա՛յ և նոյն գնաս է ան
ձին մարդոյ ոչ հաստատն . և ոչ կամիլն
խոկալ զայն՝ զոր հաստատ . զի որպես ասէ
աստն օգոստինոս . զորօրինակ ոչինչ օգուտ է
քան առնել զաչս կալով ի խաւարն . այն-
պէս

բեաւն նկրտիլ . ոչ և առաքեաւն գրելով
առ տիմոթէոս՝ ասէ . էրնեա պանչն ոչ չար-
պաշտուիլ ։ ա . տիմ . ը . 7 ։ Օ՛ն ոչ ասէ ,
եսայ . իբ . 10 . ամ որ ոչ ուսանի զարդարուիլ ,
ոչ արասցէ զճշմարտութիւն ։ Օ՛ն ամ ասէ՝
իմանալ պարտ է ասա՝ զայնպիսի վարս , ո-
րով զոք խորտիդով , բանիւ , և գործով ուղ
ղեալ , սրբեալ , և կարգեալ է առ ամ .
ուստի որ կատարեալ ոչ ճանաչէ զինք բուս
ամի ամր իւր՝ փրկիչ իւր՝ և ամ բարի՝ և քա
ժին սրտի . որով միայն լցեալ լինի փափա-
քումն հոգւոյ իւրոյ , և անապայման սիրով
հպատակի զինքն պատուիրանաց և խրա-
տուց նր գործովք , ոչ և կոչի ամ ասա ։
Օ այսպիսեաց ասէ . ը , տիմ . ը . 12 . Ամ
ինչ ամ ամ պատրուակ կէ՛ ի ա յ , ի հալածանս
հայցէն ։ Ա՛յսպիսիքն ի ամ գիրս կոչին եր-
կիւղած յայ . ըստ այնմ , այծ գերապէ՝ գի եր-
կիւղած ես դու յայ . և ոչ խնայեցեր յորդիդ ու սէ
քէն վասն էմ . ծննդ . իբ . 12 ։ Ա՛սա և ար-
դարը . ըստ այնմ . և էին արդարք երկոքին առա-
ջի այ . գնային յամ պատուիրանս և յիրաւունս ամն
անարատ ։ ղուկ . ա . 6 ։ Ասատի որ չնորհօք
ամն ըստ կանոնաց և ըստ կարգի իւրոյ՝ կեայ ա

Նպատակ , ե կատարեալ ամ պատակաշտ ։

Ա՛ երագոյն աստացաք , թէ առ այս հարկա-
ւոր է հոգեւոր կրթութիւն լինն մարդոյ ։ Ա-
թէ խնդրեացի՝ թէ որ իցէ այս հոգեւոր
կրթութիւն , ահա ունիմք տեսանել՝ի գիրս
մուսորական աղօթից . զի կրթուիս այս
և մուսորական աղօթիւ՝ չնորհօք ամն իսկու-
թիւ արարեալ , և ոչ զոր ի կամակար մը-
տօք զանց արարեալ ։ Ա՛ս սքեն օգոստինոս .
միան խոկացօղ ակիզբն ամ բարեաց . և
այս մանաւանդ յաղօթս . քան զի զորօրի-
նակ որ խոկայ՝ և՛ի միտ առնու զայս , թէ
որչափ բարի է ամ յինքեան . և որչափ բա
րերար և ողորմած եղև առ մեզ . որչափ
սիրեաց և սիրէ զմեզ . և զնրոյնի դառն
ւիշտս կրեաց ամեն մարդասցեալ փրկու-
թիւ մերոյ . նոյնհետայն բորբոքի սիրտ նր
սիրել զնա յամ սրտէ . միայն թէ զուգընթա-
ցեալ լինի հաւատն խոկմանն , առանց որոյ
ոչինչ զօրն խոկումն . վա զի կամք մարդոյ
ոչ չարժի , բայց եթէ՝ի խորհեալ ճշմար-
տութիւն , զորոյ ստուգութիւնն միայն ըմբռ-
նէ ։ Ա՛յ որ խոկայ զմեզս իւր , զերծուածս
թիւս , զախտս , և զտկարութիւն անձին իւ
րոյ , սկսանի խոնարհիլ և արհամարհել
զանձն իւր ։ Ա՛յ որ բարւոք՝ի միտ առնու .
թէ քանիցս և որչափ ծանր մեղաք դառ-
նայցէ զնոճ , յայտնի տեսանէ զինքն արդ-
ժանի ամ վշտաց և պատժոց ։ Որ մտածէ
զկարճութիւն մարդկային կենաց , և զտկա-
րութիւն նը . միանգամայն և զտկարու-
թիւն կենցաղոյս . և թէ ոչ ամ լինչ մնհոմամբ
վերջանայ ըստ կենաց նորին . ըստ այնմ , եսայ .
խ . ց . ձայն՝ որ ասէ , գոչեա ։ Եւ ասեմ , զինչ
գոչեցից ։ Եւ ասէ . գոչիջիր , ամ մարդն խոտ է . Եւ
ամ գեղ մարդոյ իբրեւ ղծաղիկ խոտոյ . ցամաքե-
ցաւ խոտն . Եւ ընկաճեցաւ ծաղիկ նը . . . Եւ բան
որն Տեառն յաւիտեան ։ Նոյնպես սաղմոսի . ճիբ . 15 .
Ա՛ստղոյ որպէս խոտոյ են աւուրք նը . որպէս ծաղիկ
վայրի այնպէս ծաղիկ ։ ընկէ ի նմա հոգի . Եւ ոչ կէ
Եւ ոչ նա երկնի տեղի նորա ։ եթէ զայսոսիկ
ստուգութիւն կալցի ի մտի , և ոչ աղաչա-
ղեսցէ , տեսանէ՝ զի ոչ այլ ինչ են կեանք մարդ-
ոյ , եթէ ոչ ձրագ . որ վառեալ միշտ
ապառէ զինքն . և որչափ առաւել վառի ,
այնչափ շուտով պակասի ։

Ա՛ղէն բեռնաւորեսս յուսացանել իւրեանց , թէ
առ կատարելութենէն առաքինական վարուց
ոչ է պարտ թուլացեալ ելանել , այլ քայլփո-
սել . ոչ ոք յանկարծ լինի ծայրագոյն . զի ոչ ընդ
չերեկ , այլ ելանելով ըմբռնի գլուխ սանդղին ։
Ա՛յդ՝ երթալն և ելանելն առ կատարելու-
թիւն լինին երկու ոտիւքս այսոքիւք . այն մտա-
ծութիւք և աղօթիւք . զի մտածութենէն ու-
սուցանէ , թէ զինչ իցի պակաս . և աղօթքն
ընդունի՝ զի մի պակասեացի . մտածութիւն
ցուցանէ զձանապարհն . իսկ աղօթքն հա-
ստուցանէ անդ՝ ուր ցանկամբ երթալ . այլ
և մտածութիւք իմանամբ զմերձեալ վտանգն .
և աղօթիւք զերծանիմք ։ Սատանայ ջա-
նայ խափանել զմարդն յայսպիսի մտածու-
թիւ . քանզի գիտէ , զի թէ արասցէ զայս
պիսի մտածութիւն , լինի նմա այն սանձ .
որով խորշի ի մեղաց . և լինի ջերմեռանդ
առ պաշտօնն իւր ։ Յորժամ կայան փղշտա-
ցիք զաստիճան , առաջին գնաստն՝ զոր արա-
րին նմա , եղև այս . զկանխէն զայս նը զեր
կասին ։ Օ այս քանայ և զնա առնել մարդոյ .
զի որովհետև ոչ կարէ բառնալ զհաստատն .
քանայ՝ զի մի խոկայցէ զոր հաստատայ . այլ
այնպէս հաստատացէ . ոչ թէ ոչ հաստատէր .
և եղիցի նմ այն որ գրեալն է . եսայ . իբ . 9 .
ընկալարկիչ , և ոչ կամիլն . և պեսանելով պես
ջիչ , և ոչ գիտալիչ ։ Ա՛յ և նոյն գնաս է ան
ձին մարդոյ ոչ հաստատն . և ոչ կամիլն
խոկալ զայն՝ զոր հաստատ . զի որպես ասէ
աստն օգոստինոս . զորօրինակ ոչինչ օգուտ է
քան առնել զաչս կալով ի խաւարն . այն-
պէս

ցուք ։ Ա՛ւրձաւորագոյն օգուտն խոկմանս այսորիկ է սաստիկ տենչն կատարելոց գոր ծուլ զբաղին , զոր մտածուք ստուգել ծա նեաւ անձին իւրում գոլ հարկաւոր առ ստա նալ զառաքինութիւն ջանիւ , և կամ առեղ ծումն մոլութեանց յաղթօղ դիմամարտու թիւ ։ Ոակ թէ զիարդ , և իբ իւիք զայս սաստիկ տենչ մարթէ մեզ ունել յոգիս մեր , գիտել պարտ է · զի մարդն է քանական · և կամք նր է անձնիշխան · վ՛ոկ ի մարդկա պէս վարիլն իւրում ո՛չ գոյանայ ի սրտի նր սաստիկ տենչ , մանաւանդ առ խմնալն բարի ինչ , եթէ ոչ հարկեսցի ի ստուգեալ ձգմարտութիւնէ լրին · զոր միաբն յանդիմանն առնէ կամ ցուցանէ կամացն · որ լինի ձեռ

նարկութիւք ։

Ասաի պարտ է գիտել · զի մտաւորական աղօթքն ոչ է պարզ համբարձումն մտաց առ ած · կամ տոկ հայցուած , որով հայցեմք յմն զհարկաւորս առ փրկութիւն մեր ։ և ոչ իսկ է երկնաւոցս հայեցուն ինչ ածայ նոց · այլ է խոկումն և խորհուրդ , որով քր ըիստոնեայն զբանս և գիրս յաւիտենական փրկութիւն՝ զոր հաւատով յածայնն գրոց՝ ընթերցմամբ կամ լրիւ ի մտի ունի , յուշ ածեալ մտախոհ լինի , խոկայ , և խորհի · թէ զիարդ յաջողեացի շնորհօք ածն զվարս իւր ըզ այնց ուղղել · և այնպէս լինիլ ի ձա նապարհի փրկութեն ։ Ոակ յայսպիսի խորհր դեան գբանս յաւիտենական կենաց , և զմի ջոցս այսմ հասանելոց , և զհակառակս սո ցա հարկ է ի մէջ բերել · յորոց թէ սկբ ձրշ մարիտ միջոցք են , և սկբ հակառակք , յայտ է թէ առանց ձեռնարկութեն ոչ է հնար ըս

տուգիւ որոշել և հաստատել ։

Ոակ պայծառ ձեռնարկութէին է բան · յո բում՝ ի գնելոյ ումանց՝ այլ ինչ յայնցանէ հարկաւ հետևի ։ Ըդ՝ ձգմարտութէն ձեռ նարկութէ ի հոգևոր վարուց նիւթս՝ ոչ միայն է անապարտելի · այլև ուժգին բըռնադատ զմարդն ի կացուցանել յիւրում զհետևեալն , եթէ քաջութէ ձեռնարկես ցի ձեռնարկօղն · ապա թէ ոչ՝ սկ ուժգին բռնադատ ։ Ըդ՝ նա քաջութէ ձեռնար կէ ի մտաւորական աղօթս · որ ի կազմու թէ ձեռնարկութէ զերկոսին նախընթաց առաջարկուհան սկ ի կարճ , այլ ստուգիւ գնէ · զի եթէ ոչ ստուգիւ , այլ ի կարճ դիցէ , հետևեալն ևս յայնցանէ ոչ տեսա կաւորի տեսակաս ստուգութէ , այլ տեսա կաւ անատուգութէ · և այսր աղագաւ անձ

պէս ոչինչ օգուտ լինի կափուցեալ աչօք կալ ի լոյս ։ Ա՛ն այսորիկ յոյժ հարկաւոր է մէ տաւորական աղօթքն · զի բանակ զաչս հոգ ւոյ և մտաց ի լոյս հաւատոյ ։

Ձաղագս գործունէութէ և հարկաւորու թէ այսր կրթուէ բազում են և ի՛նբ գիրս վկայուիք ։ այն մեր գլուխ · ԺՁ · 56 · ասէ · ՆԷ՝ ղծատորչ , ղերեսս երկնի և երկրի գեղեց գործս ել · · · ընդեր և յանդգնիս խոկ ոչ ընդունէս զարծանն ։ Ոանզի յայսմիկ լինին խոկալ և բարւոք ի միտ առնուլ զայն , և գործակալինս · որով լի նի վառիլ ի սէր նր · Ըն այնմ , սաղմոսի · ՀՂ · 4 · ի խորհուրդս էմ վառեցաս հուր ։ Ոյ դարձեալ ասէ · սաղմ · ՃԺԹ · 2 · երանի , ոյք գննեն զվկայուիս նր · բնդորով սրտիս էրեանց նախընթացին գնա ։ Ոյ ի · 59 · խորհեցայ ի ճանա պարհս իմ · և դարձուայ զոտս էմ ի վկայուիս քո ։ Ոյ ի սկզբան սաղմոսի իւրոյ ասէ · երա նելի է այր , որ ոչ գնաց ի խորհուրդս ամբարշտաց · · · · Հաճ յօրէնս տն են կամք նր · և յօրէնս նր խորհեսցի նա ի տուէ և ի գիշերի · և եղիցի նա որպէս ծառ՝ որ պնկեալ է ի գնացս ջուրց ։ Որ պտուղ իւր ետ ի ժամու պտղի · և տերև նորա մ՛ ի նա գեսցի · և զամ զոր ինչ արասցէ , յաջողեսցի նը նա ։ Ա՛չ այսպէս են ամբարիշտք , և ոչ այն պէս · այլ որպէս պիղծ , զոր հոսէ հողմ ի վ՛ր երե սաց երկրի ։ Ոյ յեսու · ա · 8 · ասէ ատ · Ոյ խոհացեա ի քո , ջի ի գրեալսն , ի տուէ և ի գի շերի · զի իմացիս առնել զամ գրեալսդ ի քս · և ապա յաջողեսցիս՝ և ուղղեսցես զճանապարհս քո · և ապա խելամուտ լինիցիս ։ Ոտով յայսմանէս ցուցանի , թէ մտաւորական աղօթիւք յա ջողի՝ վարժի՝ և հաստատի հոգևոր մարդն ի յաճախաշատութէ ։ Ոատի կարդինար բե լարմինոս ասէ · բարոյասիրս անկարելի է , թէ քրիստոնեայ ոք կարասցէ ընտրել զպարտս քրիստոնէական կացութէ , եթէ ոչ յիւրաքանչիւր աւուր գոնէ ըս քսփու չորրորդ մասին ժամու արասցէ զմտաւոր բական աղօթս ։

Կ՛ուխ · ՟ ։

Ձաղափս եղանակէ մտաւորական աղօթիդ , և հարիս արդուն՟ չեռնարկութ վարելոյ է նմին ։

Բայց ոչ զի յայսպիսի և յայսչափ հար կաւոր նպաստից կրթուէս այսորիկ մի վրիպեսցուք , հարկ է նախ՝ զի զառաջն դեալ մտածելին մի հարևանցի , և մի մերկ և լքեալ սրտիւ իբրև թմիեալ , այլ զգաստ մտադրութէ և հանդստեամբ մտածես

Եւ են՝ որք լինին միայն ի մէջ յարբասանաց նորին ։ Մեռանէաք իսկ բազում են , և օգտակար միջոց ղգուշանալոյ ի մեղաց , և զառաքինի վարս ստանալոյ ։ Այլ քաղում վկայութիւնք գրոց , և հոգևոր հարց ըստոյգ է , թէ մտածումքն վարուց և յարբասանաց տեն մերոյ չի՛քի՝ է առաւել գործնեայ նպաստս սրբելոյ զանձն ի մեղաց ։ և զճշմարտապաշտ վարս վարելոյ , միանգամայն և առ սերն չի՛ջերմեռանդութիւնք զարգանալոյ ։ որով ստացեալ լինի անձուկ ընտանութիւն առ Նա չնորհօքն Ն՛ի ։

Ձի՞ն մեր՝ յով ։ իը ։ 12 , ասէ ։ Այո եմ լոյս աշխարհի ։ որ գայ ինձ հետևեալ , ընդ խաւար չի գիասցէ , այլ ընկալցէ զլոյս կենաց ։ Ի վե՛ր այսր բանից Թովմաս գեմբեան՝ ի սիզբան իւրոյ դրքիան ասէ ։ Այսո՛ւիկ խրատիւք զՀետ երթալ վարժուցո չի՛քի ։ եթէ կամիցիք Ձմնորտապես լուսաւորիլ և յայտ կատարել սրտի զերծանիլ , ծայրագոյն փոյթ մեր եղիցի զլարս չի՛քի խորհիլ ։ Այս դարձեալ՝ի իե , դլուխն ասէ ։ Ցուշ լիցին քեզ առաքադրութիւքն՝ զոր առնիցես ։ և դի՛ր առաջի ակաց քոց զնախչեցեղոյն պատկեր ։ և յոյժ պատկառեսցիս առեսանելով զվարս չի՛քի ։ զի չև ևս զվարս քո նման նմանեցուցանել կանացաք ։ Կրծատ ուր որ մոռացիւր և ջերմ սրտիւ զամենայնք վարս և զչարչարանս տեն մերոյ քի՛քի մտածիցէ , գտանէ՝ի նոսա առատապես զայն՝ որ լինքեան օգտակար է և հարկաւոր ։ և ոչ պիտի նման խնդրել այլ ինչ լաւքան զնա ։ Ամէն Թէ խաչելեալն յԱ բնակիր՝ի սրտի մերում , որքան փութով և բաւականապէս լինէաք ուսեալ ։ Զարձեալ յերկրորդ գիրսդ ։ ա ։ Ա՛թէ ոչ կարես մտածել զբարձրագոյն խորհուրդս , մտածեա զարչարանս Քրիստոսի և յօժարութիւն բնակեաց՝ի վերս նորին ։ Զոր եթէ ջերմանայես առատ՝ինեալ՝ի նեղութիւնս քո , մեծ քաջալերութիւն գտցես՝ի մէջ նեղութեց ։

Ա՛գիրս Թուոց լիս ։ 8 ։ պատմի , Թէ յորժամ յանապատի էր իսրայէլ , օձք կոտորիչք եղեն անդ ։ և հրամայեաց Ցած մովսէսի առնել օձ պղնձի , և դնել՝ի վե՛ր նշանակի ։ զի որք հարցին յօձէ , հայեսցին՝ի նա , և կեցցեն ։ և արար մովսէս զայն ։ և յորժամ որք հարկանէր յօձէ , հայէր՝ի նա , և կեայր ։ Այս եղև առնոտա յօրինակ խաչելութե՛ն տեն մերոյ չի՛ ։ ոյ և նոյն ինքն տերն ասաց ։ յով ։ ի ։ 14 ։ Որպես մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի , նոյնպէս բարձրանալ պարտ է որդւոյ մարդոյ ։ զի ամ

նէ՛ն՝ որք հաւատան՝ի նա , կեցցեն յաւիտենից ։ Ա՛յս ուրեմն զօձն , կամ զարբերարութի՛ն զոր սմա առնեմ , տեն առնեմ ։ և զոր ո՛չ առնեմ , տեն ո՛չ առնեմ ։ Ա՛յնպէս հետևի և այս ։ ուրեմն զՁեռնասց զայս զոր սմա առնեմ , տեն առնեմ ։ Ա՛հա յայսոսիկ օրինակս յայտնապէս երևի , զի զօրաւոր ստուգութի՛ն հետևութի՛ն է՝ի զօրաւոր ստուգութի՛ն առաջարկութի՛ն ։ Ասասի պատճառն՝ որով սակաւ կամ ոչ ինչ օգտի որ՝է՝ի մտաւորական աղօթիւց , է ո՛չ ստուգեալ մտօք , և ոչ քաջութի՛ն սրտի զը նեղն նէր զառաջարկութի՛ն՝ի ձեռնարկութի՛ն , զոր առնէ՝ի մտածութի՛ն ։ և կամ զը նաև առնելն ո՛չ ձեռնարկելն ։ Ասկ նուա՛ստ ստուգեալ մտօք դնելն զառաջարկութի՛ն , և բնաւ ո՛չ ձեռնարկելն դոնէ զօրութի՛նսակն ձեռնարկութի՛ն , լինի՝ի նուա՛ստութի՛ն հաւատոյ ։ և՝ի յանբոյս թ համարելոյն մնալոյ ըղկեանս և զիբկութի՛ն Հոգւոյ իւրոյ ։ վա՛ յսոցիկ որ Հանդերձեալ է առնել զմտաւորական աղօթս , ո՛չ միայն հարկաւոր է նմա՝ նախ նկատել զինքն առանց այլ ամենևին անկարօղ առնելոյ զայս սը ծառայութի՛ն այ , և հայցել՝ի նմանէ զօգնականութի՛ն ։ այլև պարտ նմա է զղեկել՝ի խորոց սրտի ըղ ներգործութի՛ն հաւատոյ առ վկայուն այ , որք են այժմ բանք որ գրոց ։ Ըս այմա՛ն ։ ստղմնալ ։ Ա՛ձը ։ 66 ։ գլաղցրութ , և զքարտ , և ըղ գիպութի՛ն ոսո՛ր ինչ ։ զի՝ է պատրաստեալ ես ինձ հաստատ ։

Գլուխ ։ ը ։

Յաղագս զանազանութե՛ն մտաւորական աղօթից , յորս բազում պարագայք և վկայութի՛ն գրոց մտածողին վարդաց , և քաջալերանաց նոր մերոյ չի՛ ։ ։

Մտաւորական աղօթք՝ յորինեալք ըն զանազանաւո՛ր մտածելեաց են բազումք ։ Օ՛ր են՝ որոց մտածութի՛ն լինին՝ի վերայ չորից վերջնոց ։ Այն , որք լինին միայն՝ի վե՛ր հնգետասան ամսոյ՝ի չորից վերջնոց ։ Այն , որք լինին՝ի վե՛ր տասնչորից դժոխոց ։ Այն , որք լինին միայն՝ի վե՛ր տասնհինգ դժոխոց ։ Այն , որք լինին՝ի վե՛ր հնգետասան ամսոյ՝ի տասնհինգ դժոխոց ։ Այն , որք լինին՝ի վե՛ր տասնչորից դժոխոց ։ Այն , որք լինին միայն՝ի վե՛ր հնգետասան ամսոյ՝ի չորից վերջն

Ասէ Տէրն մեր. Յով. ը. 45. Ամէն որ լսէ ՚ի Հօրէ, և ուսանի, գայ առ ես։ Ոչ այս է բանեալն լուր՝ և ուսումն պատրաստիլ յորդորել զմեզ այն բանն, որ ՚ի գիրս մատուցանի աղօթից գրեալ է. զի ասէ, եթէ կա միանգ զի ած խօսեցայ ՚ի սիրտ և ՚ի հոգի մեր, Հարկաւոր է, զի և սիրտ և հոգի մեր խօսեցին ընդ նմա. և այս լինի կրթութեամբ մտաւորական աղօթից։ Ասասի ասէ Տէր. տվետ. ը. 14. Հարձեցէք զիս և ես ձեզ։ և փրկիչն յով. ժ. 14. ասէ, ես եմ հովիւն քաջ, և ճանաչեմ զիմն. և ճանաչիմ յիմոյն. որպէս ինձ ճանաչէ հայրն, և ես զհայրն ճանաչեմ. և զոչխարս իմ եդից ՚ի վերայ։ Ուստի մեզ եթէ պատրաստեալ ճանաչել զնա՝ ՚ի մտի ունիցիմք, և ՚ի սրտի մերում ընդունիցիմք, ոչ ինչ ինչ ՚ի մեզ ՚ի մտաց մերոց ՚ի ներքս ՚ի սիրտ մեր ՚ի հոգի մեր ՚ի խորհուրդ մեր ՚ի միտս մեր ՚ի ներքինս մեր

է մեզ, և կարի հարկաւոր ի միտ առնուլ զպատմութեսն այսորիկ զխորհուրդն սքան չելի, թե ելր աղտաւոր խնդրերը մարթեա, զի օգնեսցէ ինքեան մարիամ, և մի թողցէ զինքն միայնակ ի սպասու. յորմէ տեսանեմք, զի Թէպէտ ոչ վասն այլոց, այլ միայն յաղագս չար քան ծայրագոյն սիրելոյ իւրոյ զբաղեր. սակայն յայսմ ամի ըղձացեալ մարիամու յօգնականութիւն իւր ունել ժառեր. ստուգապէս զգործնականին կարօտութիւն ստեպ օգնականութեամբ հայեցողականին՝ մեզ նկարագրեր. իբր զի հայեցողականն ոչ կարի ինչ ընդհատեալ բացակայ լինի յիւրմէ։ Եւ պատճառն է, զի ոչ ունի ի հարց ձգոյ ցուցանել։ Ընդդատ. զինն դիւրաւ յաջողին ներգործութիւնք ճաշակելն սիրոյն. Օ քաղելոյն՝ գժուարաւ. զի մոռանայ քաղուած անգամ ուսել զհայհոգւոյն, և թէ ուսէ՝ ոչ հեշտանայ։ Եւ այսպէս եթէ գործնականին յատպղեսցէ զի մեռ առ հայեցողականն, ի ձեռն անստուա զութեան ներողեալ հոգւոյն, որ լինի ի հանապազորդ ցնծալոյ հոգւոյն ի բազմադիմի գործս պաշտօնի իւրոյ, վտանգի։ Ոմն այսորիկ հարկ ի վէր կայ նմա առնել դիմել առ հայեցողականն՝ իբրև առ հոգևոր գործոց քաջ խորհրդական. որով զբաժանումն տարակուսութեց ստեպ դիմելոց՝ ի հոգւոյն հնարհաց ընկալցի։ Օ ի գործնականն՝ հաղորդութեամբ հայեցողականին պատրաստագոյն ունելով զսիրտ իւր առ Աստ, և այնպէս ըստ Թեւաք առանձին խնամոյն Աստուածեալ, ոչ օտարանայ ի նմանէ։ Եւ ևս զի ի ձեռն հայեցողականին լցեալ և առաւտացեալ քաղցրութեամբ ճաշակելի խնամոյ, յորժամ բանայ զբերան իւր ի քարոզս Աստուոյց բանից, զերծ ընդ նմա և զհոգևորն քաղցրութեամբ. որով զոգիս ունկնդրողաց առնէ յընդունելութիւն, և ի պատրաստութիւն բանին. ըստ. սաղ. Ձնդ. 7. Օ չէզոպոսի ընդ հաղորդեաց հոյ ընդ ընդ ընդ։ Եւ զգարձեալ՝ ի սաղ. լձդ. 11։ Ի ծնէ զուարթասցին՝ և պէս. խոնարհեցո զնունին ևս. մոտաւ զՅովղովմարդ ևս, և պատան հօր ևս. զի ցանկացաս նոփաւոր գերեզոյ ևոյ։

Եւ այս յորդորել և Թուլմնա գեմբեան. գլխը. ՈՒ. գլ. ի։ զի ասէ. որ հրաժարի ի ծանօթից և ի բարեկամաց իւրոց, մերձենայ նմա Աստ ընդ հրեշտակաց ձեզ։ Եւ ի նոյն ասէ. որ ըղձանայ առ ներքինս և առ

զնա, ոչ զկարդ և իցէ Հանապազմամբ. այլ այնպիսի Հանապազմամբ, որ ձգէ զմեզ երթալ իբրև ոչխար զհետ նոր. և այս յաջողի մեզ

մտաւորական աղօթիւք։

Եւ գործոց. ՈՒ. 4. ասէ, պատուէր պայ նա յերուսաղէմ զի մնային, այլ սպասել աւետեացն հօր։ Յսոյսիկ ունելիք Հանապազ, Թէ ոչ է պարտ մեզ աճապարել յարտաքին պաշտօնս, այլ սպասել հոգւոյն Ծոյ։ Եւ այս է և քանն, որ ասի եզեկ. լՀ. 26. պայ ՀԵղ ընդ նորս նոր. և զգիր նոր նորոգեցից ի ՀԵղ. և հանից զսիրտն քարեղէն ի մարմնոյ ՀԵրոյ, և պայ ՀԵղ զսիրտ մարմնեղէն։ Եւ զգիր եմ պայ ՀԵղ. և արարից, զի յարձարուսիս եմ գնայցէք, և զիրաւունս եմ պահէք զնէք և առնիցէք։ Եւ յիւր տուր զինչ բանից ասէ ի Հիերն. 31։ Եւ յեղեսցէ զձանապարհս ՀԵր ընդ և զգնացս ՀԵր չանեարս. և պաղդիսցէ ՀԵրեսոյ անօրէնութիւնն ՀԵրոյ. և ի գթութիւնս յաղթեսցէ ՀԵրոյ։ Եւ այս Ասմ յաջողի մեզ Հանապազորդելով ի մտաւորական աղօթս։ Եւ ըզմն զուկաս, Ե. 15. ասէ. և յորդեր առաւել բանն ինանէ. և ժողովէին ժողովուրդք բազումք լսել, և բժշկիլ ի հիւանդութեանց իւրեանց. և նա լռոյս պայ յանապատ տեղիս։ Եւ նայր յաղօթս։ Եւ ըզմն մարկոս ա. 33. ասէ։ Եւ էր Ամ ժաղաքն ժողովեալ առ դրունսն. և ընդ այնն ընդ առաւօտն յարեա ցեալ եկ և գնաց յանապատ տեղի, և անդ նայր յաղօթս։ Եւ գնաց զնէր նա, և որք ընդ նմա էին. և երբեմն գտին նա, ասեն ցնա. Ընդ ամենայն էին. և երբեմն գտին նա, ասեն ցնա. Ընդ ամենայն էին. և երբեմն գտին նա, ասեն ցնա. Ընդ ամենայն էին։ Ա տագիւրխոկ մտամբ ի միտ առնուլ Հարկաւոր է մեզ զայս խոյս ասն մերոյ յարտաքին գործոց, որ Հոգևոր ևս էր. և զերծանէն յանապատ տեղիս, և կալ յաղօթս. քանզի զինչ Հարկ ի վէր կայր զայս առնել, որով Հետև Հաներ զգիշերն ի գլուխ յաղօթս այ, որ ա

ղօթից իսկ ոչ կարօտեր։

Եւ գործոց Ձ. 38. ասէ. Ձոհաս յա ի գիշդ ն. և էին ոմն անուն Մարիա ընկալաւ զնա ի տան իւրում։ Եւ նէ էր Ամոյր ի՝ որում անուն էր Մարիամ. որ և էին Ներսես առաքեալն ասէ. և լսեր զբանս նէ։ Եւ Մարիա զբաղեալ էր ի բազմ սպասու. էին եկայ առ նմա, և ասէ. տէր, ոչ ինչ է գոյն ցեզ, զի Ամոյրդ իմ զինայն եղեալ զինչ ի սպասու. արդ՝ ասա ցնա, զի օգնեսցէ ինձ։ Պատասխանի Եւ նմա յն և ասէ. Մարիա Մարիա, դուն հոգաս, և զբազում իմն էիդ հոգաս։ Եւ այս յաջողի մեզ

արտաստուճաց , որովք յիւրաքանչիւր գիշերի լուծանայ զինքն և մաքրե · զի ստեղծողի իւրում ոչնչափ ընտելանայ՝ որչափ յաշխատի հայելն վրդովմանց հեռանայ ։ Լաւ ասը մեր, ղուկ · իա · 36 · ասե ։ արքունե ինչէ այսու հեպան · յամ ձամ աղօնա արաքէ · զի արծանի լինիլի ղերծանել յայնմ ասէ , որ լինելոցն է , և ինչ առա ջի որդւոյ մարդոյ ։ Լաւ ժը · 37 · ասե · երանի էջե ծառայիցն այնոցիկ , զորս եկեալ տէրն գտցէ արքունա · ամէն ասեմ ձեզ , զի գօտի ընդ ինքն ածցէ , և բազկեցուսցէ զնոսա , և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա ։ Լաւ եկեք յերկրորդ , ինչ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս , երանելի են ծառայքն այնոցիկ ։ Լաւ սուղ լինչ յետոյ ասե · և դուռ եղծուած պատրաստ · զի յորում ծամու ոչ իմացիցէ , գայ որդի մարդոյ ։ Այդ հարկաւոր է ըստ ասելոյ մեզ զգանս զայս · զի քաղցումք անսիրելի եղեալք զայսու զգուշացուցմամբ նոն , զյաւիտենական կորուստն յանձինս իւրեանց ընկալան ։ Յորս բազումք յաղագս յանկարծ հասանելոյ ի վէր , բոլոր բովին անպատրաստք , այլ ի մեզս մեռեալք կորեան ։ Լաւ այլք թէպէտ ոչ այնպէս յե զակարծումն ժամու , բայց ի մերձենալ մահ հուն՝ ի հարկէ , և ոչ չնորհօք ի փրկոյն այ կամեցեալ պատրաստել զինքեանս , ոչ բաւական , այլ անբաւական անարդիւն պատրաստութեամբ մեռեալք , կորեան ։ Այլ ողք զհանապազորդութիւն մտաւբարեան աղօթից անվթար պահէն · բազում ապահովութեք ապահով լինին յայսպիսի վճռանկից չնորհօք նոն · զի հանապազորդութիւն այս է հանապազ պատրաստութիւն լսել գալստեան նոն՝ ըստ հրամանաց նոցա

Վերս · Ը ։

Ահ ո՛րչափ ցանկալի է մտաւորական աղօթից օրըստօրէ բանիւ էրնուելին , ցուցանի բազում ջեծանից բանբեօրն , որ պարգևին մեզ նովաս · և ջեծաս կոչ տուին , զոր ունէմ առ ընտրին , որ ասծայնն օգ նակնուն անուանակ ։

Յուշ լինի նախ , զի երեք ինչ են՝ որովք հանհանջի մարդն ի փուքիոց առ վերն կուքին հոգւոյ իւրոյ ։ Առաջինն է յօժարութիւն առ քարին · ըստ այնմ , ծննդ · ը · 21 · դիպ մարդոյ հաստատեալ են ի ինամս զարին ի տան նոնի ։ Երկրորդն է ջժուարութիւն առ քարին · ըստ այնմ · հռոմ · է · 18 · ինձն առա ջն ինն ինչ · և առնել զբարին ոչ ։ Հակ երրորդն է մխուքի մտաց առ ձշմարտութի խոսաս

առ հոգևորս ժամանել , պարտի ըստ քի չամ քոխել խոտորիլ ։ որպէս ձշմարտեն զայս ոնին ղուկ · ը · 49 ։ Վասղի ասե · զի ինդրեիր ջնս · ոչ գիտեիր , եթէ ի տան հօր իմոյ պարտ է ինչ լինել ։ Առնիւս այսոցիկ ունիմք յանդիմանել զմեզ այսպէս · եթէ ըստ ինդրեցեալ ի մէջ իւրոյ ծանօթիկ՝ և դրացեաց , ոչ գտաւ · զնարդ մարդի լեցի քեզ ի մէջ ծանօթիկ եղրացեաց քոց գտանել ըզնա , զանց արարեալ ի տան հօր իւրոյ ինդրել զնա ։ Լաւ ոչ , զի ասէ · ընդէր ինդրեիք զնա ։ Լաւ ոչ գիտեմ զի ասէ · պարտ է մարդոյ այնպէս յարիլ յաճ , ոչ զի մի հար կեսցի ինդրել յաճախապէս զնիկնծարուն մարդկային ։ Լաւ գիրք · ջ · գլ · է · ասե · ի յիրս ոչ յանձնեալս քեզ մի՛ պատաղիցիս Լաւ գիրք · ը · գլ · է · ասե ։ այր նեղբնին առաւել համարի զհոգս անձին քան զնամ հոգս ։ Լաւ գիրք · ա · գլ · ժա · ասե · ըզ բազում խաղաղութի ունիլ կարեաք՝ եթէ ոչ զբաղեաք ի քանս և ի գործս այլոց , որք ոչ առ պաշտօն մեր պատշաճին ։ Այլ կարէ ըներկար տեւել ի խաղաղութ նա՝ որ ի հոգս օտարաց միսի , զառիթս արտաքնոց խնդրե · և որ ասակաւ , կամ հազիւ երբեք գնոքն ի նեղբս ժողովէ ։ Վարձեալ ի նոյն · ի գլ · ի · ասե · խնդրեա զպատշաճ ժամս հակ պարապելոյ ի բեզ · և ոտկ մնացեաւ գբարերարութիս նոյ ։ Եթէ խոտորեացիս յաւելորդաբանութ , և ի դատարկաշրջիկ լինելոյ , և ի լսելոյ զնորագոյնս և զլսոյցս ամբոխիլ , գոցես զբաւական և զպատշաճ ժամնակ պարապելոյ ի բարի մնացուիս ։ Աճամանձքն ի սրոյ որչափ հնար եր , յըն հերակցուէ մարդկան հրաժարելին , և նոյ ի յառանձնութ ծառայել ընտրելին ։ Ասաց ոնն · քանիցս անգամ եղէ ի մէջ մարդկան՝ դառայ մարդ փոքրագոյն ։ Օ այս բազում անգամ փորձառութէ տեսանելիք , երբ ըզժամ լինչ դառարկաբանելիք ։ Լաւ ի նոյնն ասե · ի սենեկի քում գտանես՝ զոր արտաքս կորուսեր ։ Լաւ թե , ի լուսի , և յանգորութէ յառաջանայ ջերմեռանդն առաքելոյ ի բարի վարս · և ուսանի զծածկել խորհուրդս գրոց ։ Ընդ գտանի զհեղուն

ցեալ միշտ ի ծննդենաւոր քարեացն, և սպառնայ ցեալ անվախձան տանջանացն։ Այլ որչափ առաւել լինի մեծութիւն այս՝ այնչափ առաւել զօրանան երկու այնոքիկ. այր յօժարութիւնն առ չարն, և չժուարութիւնն առ բարին։ Այլ զայսոսիկ ունի մարդն յատկանութիւնք ի սկզբնական մեղացն. զի ըստ ածաբանից, այնու մեղաւ ոչ միայն մերկացաւ ի շնորհացն. այլև վիրաւորեցաւ ի բնականն. զի միտքն եղեն մթին առ ածայինսն. անձն նիւխանութեին տկար առ բարին. և ցանկայականն յանդուգն, և դժուարասանձ առ չարն. յիշողութիւնն և ուշն ցնդեալ. երևակայութիւնն անհանգարտ, և զգայարանքն հեռաքրքիր։ Այժ՝ որ ոչ փոյթ առնէ ընդդիմանալ մեղաց, և ոչ նկրտի կեալ ըստ ածայինն պատուիրանաց, ոչ ունի զինքն անբասիր առնել՝ պատճառս գնելով զընդդիմանալն զայսոսիկ. քանզի ի կողմանէ իւրմէ ունի հնար ընդդիմանալ ածայնոյն օգնականութեամբ շնորհն. և զայս առաւելութիւն ընդունի ի նմանէ մանել, ի ձեռն մնաւորական աղօթից միայն նալով ընդ նմա։ Ասաղ ասէ ներսէս։ զուարթ ընդ. 40. յաղօթս կացէք զկնի ի փոքրուն։ Այս դարձեալ՝ ասէ. մատթ. ին. 22. զնաք ինձ, զոր ի խնդրելոցդ յաղօթս հաւատով՝ առ նուագաւ։

Երկրորդ յուշ լինի, զի յերկուս սեռս բաժանի աղօթքն, ի ձայնաւոր, և ի մտաւորական. երկոքին ևս բարի են, և հարկաւոր հաւատացելոց. բայց մտաւորականն զերազոյն է քան զձայնաւորն, և զօրագոյն գործի ևս առ ուղղութեի վարուց մերոց առ ածն. զի ոմն ասէ՝ երբ բեռնազգաս, մտածութեին ուսուցանէ, ևթէ զի՞նչ է պահաս, և աղօթքն խնդրէ, զի մի պահասցին։ Այս՝ երբեմն Թովմաս ասէ. սկզբնականն արտաքին պատճառ ջերմեռանդութեան ածն. իսկ ներքինն պատճառ՝ ի մերս կողմանէ է մտածութեին. ըստ այնմ. սաղմ. ղը. 4. ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։ Այս առաջեմն. հուոմ. ը. 26. ասէ. հոգին ի ներ հանէ հառանէ ոչարուելոցն մերոյ. զի զոր կամն չունիս ոչ գիտես զինչ աղօթս, որպէս արժանն իցէ, ոչ գիտես. այլ ինքն հոգին բարեխօս լինի ի հեծութիւնս անմատոյց։ ուր ասէ մեկնիչն. եթէ առաջագոյ, ևթէ յաղօթս մեր ոչ արժանն է խնդրել յոյժ՝ ոչ գիտեմք. ահա յաղօթս ուղիղ դիտաւորութեի արարեալ, հոգին ըզ. ի հեծութիւնս անմատոյց իբրև զառաքեալ զնոն ի միտս մեր զքան՝ զոր արժանն է խօսիլ ի յաղօթս։

Այս զի յայսպիսի աղօթս՝ զոր խօսիմք առաջ, է խօսք ինչ ի նմանէ վա՞ մեր առաջ. վասկ ասէ, ևթէ բարեխօս լինի ի հեծութիւնս անմատոյց։ Այս լատինս է. ի հեծութիւնս անպատմելիս. յայ աղօթքն արարեալ ոգի արժանն է, յորում բարեխօսէ հոգին սբ, և անձառելի և անպատմելի. ոգի և աղօթքն՝ յորում աղօթօղն յատկանակի մտօք ի տեսութեի խորհրդոյն այ, որ է առանձին ինն պարզև աղօթից, է անպատմելի. ուստի և նա՝ որ կայ յաղօթս, ոչ գիտէ առաջիւ, ևթէ արժանի այ իղձ և գիտաւորութիւն ունի արդեօք յաղօթս իւր, ևթէ ոչ. բայց հոգին՝ որ քննէ զսիրտս, գիտէ, ևթէ արդիական ինչ գնտաւորութեի է ի հոգւոջ նմ։ Այդ՝ ի հրաշալի բանից առաջ ունիմք յայժ յորժորիլ ի կրթութեի մնաւորական աղօթից. և ոչ տարակուսիլ, ևթէ զինքդ մարթեցէք մեզ այսպէս կալ յաղօթս. զի զայս ոչ հրամայի մեզ ինքնին առնել, այլ ընդ ևթէ՝ հոգւոյն՝ որ յայսմիկ՝ ի ևթիկունս հասանէ մեզ։ Այ յուշ լինի յայսմ վայրի. զի ածաբանութիւն զիտաւ ուսանողին՝ ի ծանօթութիւն ածայնոյն իմանալեաց ցուցմամբ ձեռնարկութեի՝ կատարէ զայսմ միայն, զոր ուրեմն անհերհումանալի հատատուն են այնոքիկ։ Ասէ՝ ի խոհման՝ և ածայնոյ ընկալեալ տեսութիւն, որ է պարզև աղօթից, ի վերայ այսորիկ յաւելու պայծառագոյն հայեցողութիւն ցուցանել զնմանսիկ՝ զոր ուրեմն համ սիրով սրտի, և ամ ցանկութիւն բաղձանաց յոգի հայեցողին ընդունելի. և վասկ անձառելի իմն հնացուցմամբ՝ քաղցրութիւն և զմաքսացուցմամբ զհոգի հայեցողին զմայլեցուցեալ՝ ըմբռնեն, կամ նաև յափշտակեն։ Այ՝ խոհականայն իբրև ի մշանջենաւոր ժառանգութեի հայեցողին խոստացեալք յայ, անպատմելի ուրախութիւնք ունին։

Ասաղ ասէ, յորում զառաջագոյն հնչումն հոգւոյն ոգի ըստնէ աղօթօղն ի միտս և ի կամն իւր։ Այ՝ միտս ըստնելով զօրանայ, և լուսաւորեալ պայծառանայ իմացութիւն առ աստուածն հաւատալեացն՝ և յուսալեացն՝ որք են անելեւոյթք. և հաւատայ, ևթէ է ձշմարտիւ ածն, որ է բոլորովին սիրելի և ցանկալի, և նա միայն ընտ զնմ ցանկալի հոգւոյ մերոյ. ոգի ասէ զաւետ. սաղմ. կը. 25. զի՞նչ կայ էմ քնաս յերկինս, կամ՝ ի դէն զի՞նչ կամ խնդրեցից յերկրի. նուաղեցաւ սիրտ էմոյ. քաջին էմ ածն յաւիտ. և բաժին էմ ածն յաւիտ։

դիր քննութեան վարուց իւրոց , (եթէ չիցէ երբեք արարեալ զայսպիսի քննութիւն ,) առ ի գիտել , թէ որ կիրք , կամ մոլութիւն հզօրագոյն իշխէ անձին իւրում . և այնպէս ստեպ գահավիժ առնէ զինքն ի ծանր յանցանս , խորհրդով , կամ բանիւ , և կամ գործով ։

Օ ինչպէ ունիցի և զբարւոք ձանաչել , թէ ունի արդեօք ի խառնուածոյ բնութեան իւրոյ , կամ ի սովորութենէ սահիլ ի բանս կամ ի գործս դատնացուցիչս ընկերաց , որոց է կենակից . զի ոմն ասէ փիլիսոփայն , որպիսի է իւրաքանչիւրոք , այնպիսի վախճան ելիւն նմա ։

Այլ եթէ գտցէ յանձին իւրում զինչ յանացելոցս , սկիզբն արարացէ ընդդէմ այնմ պատերազմիլ առանձին ինն մտածութեամբ . և ի նմին մանաւանդ քննութեամբ ի միտ առցէ , թէ յաւուրն քանիցս զգեստիկ զանձն իւր հզօրացեալ կիրքն այն . և բարւոք զղջմամբ և առաջադրութեամբ փոյթ ունիցի ուղղութեան ։ Այլև ընթերցանութեամբ հոգևոր գրոց , և կամ ստեպ յիշմամբ բանից ինչ ածային գրոց զգաստացուցեալ զինքն , սպառազինել կացցէ վանել զայնը ախտիներդործուեց զարթուցումն , աղօթիւք և խնդրուածովք կանխեալ առնել , և առ աբբ ածածինն ։ Այս տեսեցէ ի կրթութեան յայսմիկ յուսով առնել , մինչև յոյժ տիսրացեալ դիւրայաղթ լինի կիրքն այն . և հակառակ նմին ներդործութիւն դիւրին ։ Այսպա թէ ոչ , անդործու նեայ լինի հոգևոր վարուց կրթութեան ։

Այս պատճառն է նախ , զի թէպետ ի ձեռն սքի խորհրդոյ ապաշխարութեամբ քանիցս անգամ բաւական պատրաստութեամբ խոստովանի ոք , ընդունի զթողութիւն մեղացդ . և զարդարացուցիչ շնորհս ունակական . բայց չարտրամադրութեամբ , և պատրաստութեամբ առ ներդործութիւնս նոյն ախտից և մոլութեանց ի սրտին ինալով , նուազ արժանի առնեն զնա ստեպ ընդունելոյ առատապէս զներգործական շնորհն , որ կոչի ածային օգնական . առանց որոյ ոչ ոք կարէ զհաձոյարար գործս բարիս առնել ։ Արկրորդ՝ զի այն մնացեալ վատթար տրամադրութիւնք առնեն զնա անժրաջան , լոյծ և թոյլ իներ գործութիւնս հոգևոր կրթութեանց . և այնպէս ոչ յաջողի նմա զբարի վարս ի յանբարուցն քաջ զանազանել . ոչ զի ի սատիկ ատելութեի շարժեալ ընդդէմ անբարուցն , և ի սատիկ փափաքութեն վառեալ առ բարին , գուն գործեսցէ շնորհօք ներ փոխել զվարս իւր

փքեան ։ Ելիհասասիկ՝ ոչ հեռի արարին զանձինս քաբեանոյ ի չէն , էորինեն · սպասիեցեր զանձինս քաբեանոյ ի չէն ։ Ինչ մերչինալ առ ածքաբն է · և դնել առ որ ղյոյս էմ ։ Ակ ի կամ իւր ընդունելով զշնչումն , զարթնու ի թմրութենէ · և սաստկութեամբ ածային սիրոյն առաստացեալ , ուժգնին բորբոքի ի սիրել զնա · և փութայ զվարս իւր ըստ համարոյ հրդոյ՝ բանից՝ և գործոց առ ածն կարգել · և այնպէս ըստ պատուիրանաց , և ըստ խրատուցն կեալ · մերկանալ յամէ կենցաղական առնոց ի սրտէ , և ի նա միայն պարապիլ · ասելով ըստ գաւթի · սագ · ին · 4 ։ Օ դի խնդրեմ զի ի նմանէ , և զսոյն աղաչեմ · Բնակիլ ինձ ի տան տն զամ առաւօտս կենաց իմոյ · պեսանել ինձ զվայելչութիւն տն ։ Այս ըստ սրբոյն գրիգորի · տուր ինձ միշտ նեղուիլ ձեր , զի խղճս հանապազ ըստ իս ։ Այս միանգամայն ասեմ · ի սմա լինի միանալ ընդ նմա , և վայելել ի քաղցր ձաշակն երկնային իրաց ։ ըստ այնմ · սաղմ · ին · 9 · ձաշակեցէք և տեսէք , զի քաղցր է տր ։ Զաղօթս յայս սրբի հոգւոյն ի ժողով · մնքրի խիղճն մտաց · յաղթի փորձութիւն · փախուստ տըրտմութեան · բերկրի սիրտն · մերժի մեղկութիւն , և բորբոքի բոց ածային սիրոյն ։ Սմա ունկնդիր են ականջք նոյ , և յայտնին երկնային խորհուրդք ։ Հաւատամ հաւատամ , զի եթէ յամ օր արասցես զմտաւոր աղօթս , զայն բարին ընկալցիս և տեսցես · զոր ակն ոչ ետես , և ունկն ոչ լուաւ , և ի սիրտ ատունգանողացն այսմ ոչ անկաւ · և զայնպիսի խորին խորհուրդս երկնից իմասցիս , զոր ոչ կարեն իմանալ այն ածաբանք , որք թէպետ ուսեալ են զածաբանութեի , բայց ոչ առնեն զմտաւորական աղօթս ։ Պատմի թէ ի մեծն նա պօղիս էր ձկնորս մի ռամիկ՝ յոյժ աղօթասէր , որ ի ձեռն մտաւորական աղօթից այնչափ լուսաւորեալ էր հոգւով , մինչև քաղցրմամ վարդապետաց հարցեալ նմ զբանս դժուարիմացս՝ կատարելապէս պատասխանէր նոցա ի հիացումն ամենեցուն ։

Գլուխ · Ը ։

Ոմն պիտոյ հարկաւոր է խրատանիւթ ուսեալ առնել երբեմն զննութենէ բոլոր վարուց խրոց ։

Որ կամի ըստ վերոյդրեալ յորդորմանց զհոգևոր կրթութեին ածապաշտուէ ի գործ ածել , յուշ լինցի նմա այս · զի հարկաւոր է նմա յառաջագոյն առնել զմտա-

ոչ կարաց մարդարէանալ, մինչև ածաւ առ նա աղմոսացաց . որոյ նուագելովն հանդարտեցաւ սիրտ նր . և եկին՝ի վր նր ձեռն ունս , և մարգարէացաւ : Լ՚ե . ջ . Թագ . ժԹ . 11 . ասէ որ ցեղիա : Այսպէս՝ է լերին անդ առաջի ն . և ահա ուր անցանէ . և հողմ մեծ ուժգին , որ պլեզնէս ժակէցէ , և պլեզնա խորտակէցէ առաջի ն . և ո՛չ՝ է հողմն ուր . և չեւ հողմոյն շար ժուան , և ո՛չ՝ է շարժմանն ուր . և չեւ շարժմանն հուր , և ո՛չ՝ է հուրն ուր . և չեւ հրոյն ձայն ինչոյ օդոյ : Ո՞վ իբրև անցանելով ցուցանէ զնոր լուսաւորութիւնն , զոր առնէ՝ի մուսուրաւկան աղօթս . վնկ ասաց . և ահա ուր անցանէ :

Ա՚ոչ երկեայի , թէ զօրագոյն անբարի կիրք մարդոյ արգելուն բազում անգամ զբարեպաշտ գործողութիւս . բայց և զայս պարտ է մեզ հաւատալ , թէ և բարեպաշտ ոմն կիրք մարդոյ երբեմն արգելուն զնա՝ի բարւոյ ինչ : Լ՚ե գիրս . ջ . Թագ . ջ . 12 . պատմի զեզեխիէ , թէ յաղագս վրդովմանն սրտի , որ եղև նմ՚ի փոքր մի առաւել նա խանձայուզութիւն յանդիմանելոյ նր զթագաւորն ինչ յաղագս հպարտութիւն նր ,

իւր յանբարւոյ՝ի բարին . որոյ կիտ նպատակի է կերպարանակից լինիլ միածնի որդւոյն ոյ յաստի կեանս ածահաճոյ վարուք ,

և՝ի հանդերձեալն փառաւք :

Ա՚որ երկեայի , թէ զօրագոյն անբարի կիրք մարդոյ արգելուն բազում անգամ զբարեպաշտ գործողութիւս . բայց և զայս պարտ է մեզ հաւատալ , թէ և բարեպաշտ ոմն կիրք մարդոյ երբեմն արգելուն զնա՝ի բարւոյ ինչ : Լ՚ե գիրս . ջ . Թագ . ջ . 12 . պատմի զեզեխիէ , թէ յաղագս վրդովմանն սրտի , որ եղև նմ՚ի փոքր մի առաւել նա խանձայուզութիւն յանդիմանելոյ նր զթագաւորն ինչ յաղագս հպարտութիւն նր ,

Աղջկ փափաքանաց առ յն ֆրնիէլ մեր ։

Յ՚ե անուն լուր ցնծութիե ։
Տիեզերաց յոյս փրկութիե ։
Կեանք ևառնօղ կենդանութիե ։
Եւ պարգևիչ երանութիե ։
Օ յո ոչք կարէ սիրել ,
կամ բոլորով սրտիւ խնդրել ։
Եւ ոչ արդեամբ իսկ անուանել ։
Թէ չունիցի ղՏոգւոյն պարգև ։
Յո յորժամ այց առնես մեզ ,
յայնժամ ատուդիւ խնդրեմք զքեզ ։
յայնժամ ընդունիս քնակիս ՚ի մեզ ։
Եւ մեզ ընդունես քնակիլ ՚ի քեզ ։
Որ սիրոյ քում նուիրեալ է ,
ըզքեզ Հոգւով միացեալ է ։
Նա յաւիտեան սրտիւ իւրմէ ,
ըզքեզ միայն սիրել խնդրէ ։
Օ նոյն և ես ՚ի սէրտ սրտի ,
Հայցեմ ՚ի քոյդ քաղցրութէ ։
վառիլ ՚ի հրոյ սիրոյ քումմէ ։
սիրտ իմ միայն զքեզ սիրեսցէ ։
Յո սիրտ իմ բոլոր քո է ։
զի քեզ ստեղծեր ՚ի յորէնէ ։
Եւ գաստուցեր յաւիտեանէ ։
սէր քո միայն ինձ սիրեսցէ ։
Ա՚կ ՚ուր յո , եկ ոգի մեր ։
Եկ ձկմարիտ սիրելի մեր ։
սրբեա՛ հնորհօք ըզսիրտս մեր ,
՚ի քնակութէի ընդունիլ քեզ ։
Օ ի՞նչ գործեցից արդեօք առ այս ,
կամ զո՞ր միջնորդ ինձ ընկալայց ։
զի հնորհիս այսմ արժանացայց ։
՚ի քէն հայցեմ , արա՛ ինձ այց ։
Ա՚ռ քեզ դիմեմ մայր ՚ուն և կոյս ։
որ ես միշտ յոյս իմ առ յո ։
միջնորդ լեր ինձ ողորմելոյս ,
զի հնորհեսցի Հոգւոյս յո ։
Ա՚րդ աւետեաց ձայն մեծ հնչի ։
արդ խնդրութէ բարբառ լսի ։
Հոգւոյ զյո սերտ սիրոզի ,
և յոգի իւր հրաւիրողն ։
Օ ի նա ասէ , ահա մերձ եմ ։
միայն ըզսիրտ նուիրէ խնդրեմ ։
զիս սիրելեաց իմոց հնորհեմ ։
զի զոր սիրեն զնա՝ ես սիրեմ ։
Ա՚մենեալ սիրան իմ ուժգին զարթեաւ ։
այսու բանիւ զուարթացաւ ։
Հոգի իմ խնդութէ լցաւ ։
անձն իմ բոլոր զուարճացաւ ։

Ա՚հաւասիկ յո ՚ուր իմ ։
ահա խնդրեմ ՚ի քէն սէր իմ ։
առնել զիս քո բոլորովին ։
և զքեզ հնորհել լինձ գլխովին ։
Ո՚վ թէ որչափ քաղցր է սէր քո ։
որչափ բարի է զալուստ քո ։
հնորհածորան բարբառ ընդ քո ։
լքնու հնորհօք ըզսիրտ քո ։
Ո՚վ թէ որքան ձրիւք է լի ։
ներկայութէ քո ցանկալի ։
էէ այս ումեք իմանալի ,
թէ ոչ որում հնորհեալ լինի ։
Օ ի այս պարգև ում ընձեռի ,
՚ի քէն յո անհուն բարի ,
քաղցր խորհուրդ իմաստութ լի ։
քոյին հնչմամբ նըմին յայտնի ։
Ի բրև նոքօք լուսաւորի ։
և՚ի ՚ոբ սէր քո բորբոքի ։
քեզ խաչակից զոլ փափաքի ։
զի ողջակէզ սիրոյդ լինի ։
Օ որ արդ ժըրտեմ , և լինձ լինի ,
՚ի քէն յո անհուն բարի ։
ներկայութէ քո ցանկալի ։
ներընչութէ քո հոգեւի ։
Օ ի լինիցիմ սրտացուցեալ ,
սիրով սիրոյդ արբեցուցեալ ։
զիս զլխովին ՚ի քոյ Թողեալ ։
և ՚ի սէր քո փոխակերպեալ ։
Սամարուհւոյ սքչն նմանեալ ։
ուժգին առ այլոս Թըռուցեալ
կոչել առ քեզ հրաւիրանաւ ։
սիրել ըզքեզ սիրով մեծաւ ։
Ա՚ւյնք զյո ձանաչեսցուք ։
՚ի սէր նր պարապեսցուք ։
զյո խնդրել փոյԹ արասցուք ։
երանի մեզ՝ յորժամ գացուք ։
Վտեալ զտիւքըն փարեսցուք ։
կալեալ ըզնա՝ այլ մի՛ Թողցուք ։
մնդդաղենուին նմանեսցուք ։
՚ի սէր փրկչին վառեալ լիցուք ։
Ընդհատ նր միշտ ընԹացուք ։
յաւմէ հրաժարեսցուք ։
զանձինս մեր՝ ի քոյ Թողցուք ։
Եւ ըն նմա ՚ի խաչ ելցուք ։
Օ ի նոյն լինքն է կեանքն իսկական ։
այլ և բարին մեր ամենայն ։
առ որ ստեղծաւ սիրտ մեր միայն ։
այլոյ չէք այլ սիրական ։
Ա՚ն զոլով լինքն էակ անբաւ ,
և այ իմիք կարօտ քնաւ ։
այլ ըստ սիրով առ մեզ զիջաւ ։

Ամէն

մինչև յաղագս մեր մարդացաւ ։
Ոչ ոք այսչափ մարդասիրեաց ,
որչափ յն՝ որ զմեզ փրկեաց ։
զոր ինչ ոչնչեր մեզ պարգեւեաց ։
զի զմեզ ինքեան եղբայրացրեաց ։
Ընդմարմին իւր ետ հաց կենաց ,
զարիւն իւր յրմպելի չնորհեաց ։
զհոգին 'ի գին մեր փրկանաց ,
պարգեւելոյ ոչ անխայեաց ։
Ո՛ր բորբոքումն տենչանաց ,
նման զոր ներքոյդ գոլաստանաց ,
պատիմք փոխան այսչափ բարեաց ,
այնմ՛ որ զմեզ այսչափ սիրեաց ։
Ո՛վն ոչ ետես մահկանացուաց ,
ոչնչին ոչ լուաւ հոդեղինաց ։

Թէ զինչ յն մեզ պատրաստեաց ։
զոր խոստացաւ իւր սիրելեաց ։
Վանզի յն յերկինս ելեալ ,
մարմնովն 'ի մէնջ առընկալեալ ։
ըզսիրտս մեր ընդ իւր ձգեալ ,
զի զմեզ ածցէ 'ի փառս ուխտեալ ։
Ցո՛ յաջմէ հօր իւր բազմեալ ,
ոյր գալստեան եմք ըսպասեալ ։
զի ընառաջ նմա ելեալ ,
լինցուք 'ի փառս վերառեալ ։
Յոր փառք և օրհնութիւն ,
ասցի ընդ հօր և՛ սբ. հոգւոյն ։
պատիւ և երկրպագութիւն ,
այժմ և յաւիտ յաւիտեանս ,
ամէն ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՌ
Гос. Библиотека
ZUUՈ–Ածի СОР
им. А. Мясникяна